

੧ ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮੀਤ
ਚਲਹੁ ਗੁਰੁ ਚਾਲੀ ॥

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ
ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥

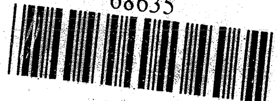
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

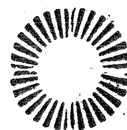
ਭਾਗ ਦੂਜਾ

ਪੰਜਵੀਂ, ਛੇਵੀਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ

ਦਾ

ਪੂਰਨ ਇਤਿਹਾਸ

ਕ੍ਰਿਤ—ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਬੰਸ ਵਿਚੋਂ

ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

ਸ਼ਬਦਰਥ ਗਿਆਨੀ ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਸਲੂਜਾ

ਭੇਟਾ ੪੫)

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਰੂਪੀ ਦਸਾਂ ਸਤਿਗੁਰਾਂ
ਦੇ ਪੁਰ (ਸ਼ੈਹਰ) ਵਿੱਚ ਦਸ
ਮਹੱਲੇ ਹਨ, ਹਰ ਮਹੱਲੇ
(ਹਿੱਸੇ) ਵਿੱਚ ਕਈ ਮੰਦਰ
(ਕਥਾ) ਹਨ ।

✶

ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੋ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥

ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ ਸੁਣਨ
ਨਾਲ ਗੁਰਸਿੱਖਾਂ ਨੂੰ ਗੁਰ ਪੁਰ
(ਸ਼ੈਹਰ) ਦੇ ਪ੍ਰਤੱਖ ਤੇ
ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਹੁੰਦੇ ਹਨ ।

✶

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥

ਇਹ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁੰਦਰ ਰਸੀਲੀ ਤੇ ਸੁਖੈਨ ਕਵਿਤਾ ਵਿਖੇ
ਪੂਰਨ ਗੁਰਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੂੰਹ ਇਤਿਹਾਸਾਂ
ਦਾ ਸਾਰ ਸਿੱਖ ਮਾਤ੍ਰ ਦੇ ਪੜ੍ਹਨ
ਸੁਣਨ ਯੋਗ ਹੈ ।

ਪ੍ਰਿੰਟਰ – ਸ: ਸੰਤੋਖ ਸਿੰਘ
ਗਿਆਨੀ ਪ੍ਰੈਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ –
ਸੰਤ ਰੇਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

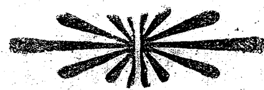
ਅਥ ਤਤਕਰਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ ਕਾ ਲਿਖਯਤੇ ॥

ਮਹੱਲਾ ੫

ਗਿਣਤੀ ਮੰਵਰ	ਨਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ	ਅੰਕ ਪੰਨਾ

੪੪ ਜੋੜ

ਮਹੱਲਾ ੬

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥ

ਪੰਚਮ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਯਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਅਨਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕੋ ਜੀਵ ॥
ਸਦਾ ਸਾਂਤ [1]ਨਭ ਸਮ ਰਵ੍ਯੋ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਥੀਵ ॥ ੧॥
ਸੁੰਦਰ ਕੀਰਤ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਸਮ ਜਿਨ ਤਨ੍ਯੋ [2]ਬਿਤਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਗੁਰੂ ਕੋ ਨਮੋ [3]ਜੋਰ ਜੁਗ ਪਾਨ ॥ ੨ ॥
[4]ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਧਰਨ ਧਰਨ ਮਨਿੰਦ ਬਿਲੰਦ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਦ ਪਦਮ ਕੋ ਬੰਦਨ ਬਿਘਨ ਨਿਕੰਦ ॥ ੩ ॥
ਕੁਲ ਭਲ੍ਯਨ ਕੀ [5]ਕਲਸ ਭੇ [6]ਅਜਮਤ ਕੇ ਦਾਤਾਰ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਮਯ ਨਮੋ ਚਰਨ ਸਿਰ ਧਾਰ ॥ ੪ ॥
ਸਦਾ ਸਾਂਤ ਚਿੱਤ ਗ੍ਰਿਸਤ ਮਹਿੰ ਸੋਢ ਬੰਸ ਸੁਲਤਾਨ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੫ ॥

---

੧ ਅਕਾਸ਼ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ੨ ਚੰਦੋਆ। ੩ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ। ੪ ਨਾ ਜਰੀ ਜਾਨ ਵਾਲੀ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਜਰ ਲੈਣਾ ਕਰਕੇ ਧੀਰਜ ਨੂੰ ਧਾਰਿਆ ਹੈ। ੫ ਹਰੀ ਮੰਦਰ ਦੇ ਉਪਰ ਕਲਸ ਗੋਲ ਲਗਾ ਹੈ ਭਾਵ ਸ਼ੋਮਣੀ।

ਹੇਤ ਭਵਿੱਖਤ ਤਾਰਬੇ ਰਚਯੋ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਤਿ ਸਾਰ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪਗ ਕਮਲ ਪਰ ਨਮਸਕਾਰ ਬਹੁ ਬਾਰ ॥ ੬॥
[੧]ਕਟ [੨]ਨਿਖੰਗ ਕਰ ਧਨ ਧਰੇ [੩]ਸਿਪਰ ਦੋਇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਮੋ [੪]ਮ੍ਰਿਗ ਸ਼ਤ੍ਰੁਨ ਕੋ ਸ਼ੇਰ ॥ ੭ ॥
ਕਰੇ ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਵ ਗਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਬੈਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਸਿਮਰੇ ਜਿਨ ਜਮ ਭੈ ਨ ॥੮॥
ਬਾਲਕ ਬੈ ਅਤ ਸ਼ਕਤ ਮਯ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਦੁਖ ਜਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਨੰਦ ਘਨ ਬੰਦੋਂ ਪੰਕਜ [੫]ਪਾਇ ॥ ੯ ॥
ਸਿਮਰੇ ਸਾਦਰ ਹੋਤ ਹੈ ਚਾਦਰ ਸੇਵਕ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਦਰ ਤਿਨ ਪਗ ਬੰਦ ॥ ੧੦ ॥
ਤੁਰਕ ਤੇਜ [੬]ਤਮ ਤੋਮ ਕੋ ਹਰਤਾ [੭]ਭਾਨ ਮਨਿੰਦ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਕੇ ਚਰਨ [੮]ਸਰੋਜਹਿੰ ਬੰਦ ॥ ੧੧ ॥
ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਯੁਤ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹ ਭਾਇ ॥
ਚਤਰ ਮਹਿਲ ਦਰਸੇ ਭਲੇ ਅਬ ਪੰਚਮ ਦਰਸਾਇ ॥ ੧੨ ॥
ਉਜਲ [੯]ਮਨੀਖਾ ਤੋਹਿ ਅੱਤ ਧੰਨ ਅਹੋ ਮਮ ਮੀਤ ॥
ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਜੀ ਦਰਸੀਏ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲ ਪੁਨੀਤ ॥ ੧੩ ॥
ਕਥੋਂ ਕਥਾ ਪੰਚਮ ਗੁਰੂ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥
ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਕੋ ਕਰਹਿੰ ਹੋਵਹਿੰ ਸਦਾ ਸਹਾਇ॥੧੪॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰਤਾ ਲਏ ਹੋਈ ਸ਼ਕਤ ਬਿਸਾਲ ॥
ਪਿਤ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੋਇ ਥਿਤ ਦਰਸਹਿੰ ਸਿਖ [੧੦]ਮੁਦਨਾਲ।੧੫।

ਚੌਪਈ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਮਹਿੰ ਅਸ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਚਹੈ ਸੁ ਕਰੈ ਹਟਾਵੈ ਜੋਈ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮੇਤ ਦੇਵਤਾ ਸਾਰੇ ॥ ਰਹੈਂ ਸਦਾ

੧ ਲਕ ਨਾਲ। ੨ ਭੱਥਾ। ੩ ਢਾਲ। ੪ ਵੈਰੀ ਰੂਪੀ ਹਰਨਾਂ ਦੇ ਮਾਰਨ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਰੂਪ ਹਨ। ੫ ਚਰਨ ਕਮਲ। ੬ ਹਨੇਰਾ। ੭ ਸੂਰਜ। ੮ ਚਰਨ ਕਮਲ ਵਤ। ੯ ਬੁਧੀ। ੧੦ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ।

ਆਇਸ ਅਨਸਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਚਹੈਂ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਰਕ ਬਿਖੈ ਤੇ ਸੁਰਗ ਪੁਚਾਵਹਿ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਪਦ ਬਖਸਹਿ [1]ਰੰਕ॥ ਰੰਕ ਕਰਹਿ ਰਾਜਾ ਬਿਨ [2]ਸੰਕ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਹਿ ਬਚਨ [3]ਜੀਵਤ ਕੋ ਮਾਰਹਿ ॥ ਮਰਤੇ ਕੌ ਤਤ ਕਾਲ ਉਬਾਰਹਿ ॥ ਰਿਸ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸਫਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਨਾਸਨ ਬਖਸ਼ਨ ਹੈ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ ਸਮਰਥਤਾ ਕਹਾਂ ਛਪਾਈ ॥ ਅਨਕ ਹੇਤ ਭੇ ਹੈ [4]ਬਿਦਤਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਪਰਖਹਿ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ॥ ਸਭ ਘਟ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨਹਿ ਬਾਤੀ ॥ ੧੯ ॥ [5]ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਸਿਖ ਕੇਤਕ ਅਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਰੂਪ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਲਹੈ ॥ ਕਰੈਂ ਬੰਦਨਾ ਸੇਵਹਿ ਪਾਸ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਬੋਲਹਿ ਅਰਦਾਸ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਸੁਨਹਿ ਚਲਾਨਾ ॥ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇੰ ਭੇਟ ਲੇ ਨਾਨਾ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਹਿ ਭਾਵਨਾ ਪਾਵਹਿ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਗਾਵਤ ਸਦਨ ਸਿਧਾਵਹਿ ॥ ੨੧ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਭੇ ਬਖ੍ਯਾਤਾ ॥ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬੈਠੇ [6]ਲਘੁ ਤਾਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋਤ ਬਿਲੰਦ ॥ [7]ਮਹਿਦ ਬਿਰਾਜਤ ਅਰਜਨ ਚੰਦ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਤ ਕਿਰਿਆ ਗੁਰ ਐਸ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਉਠ ਕਰ ਨ੍ਹਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਮਹਿ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇੰ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸਮਾਂ ਜਬ ਜੋਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਆਇ ਰਬਾਬੀ ਬੈਠਹਿ ਪਾਸ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਹੁਇ [8]ਭੁਨਸਾਰ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਵਹਿ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਨਿਜ ਮੁਖ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ੨੪ ॥ ਪਹਿਰ ਦਿਵਸ ਲਗ ਸੰਗਤ ਹੋਇ ॥ ਬਟੈ [9]ਤਿਹਾਵਲ ਲੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ [10]ਸੂਪਕਾਰ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਆਵਹਿ ॥ [11]ਦੇਗ ਤਿਆਰ ਕੀ ਅਰਜ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਜੁਤ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਛਕੈਂ ਛਕਾਵੈਂ ਗੁਨ ਜਿਨ [12]ਰੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਖ

---

੧ ਗਰੀਬ। ੨ ਸੰਕਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੩ ਜੀਵਤ ਭਾਵ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ। ੪ ਪ੍ਰਗਟ। ੫ ਸ਼ਕਤੀ ਕਰਾਮਾਤ। ੬ ਛੋਟਾ ਪੁਤਰ। ੭ ਵਡੇ। ੮ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹੇ। ੯ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ। ੧੦ ਰਸੋਈਆ। ੧੧ ਲੰਗਰ। ੧੨ ਸੁੰਦਰ।

ਸਿਹਜਾ ਪਰ ਬਿਰਥਾਵਹਿੰ ॥ ਦੇਗ ਸੁ ਸਗਰੋ ਦਿਵਸ ਚਲਾਵਹਿੰ ॥ ੨੬ ॥ ਜਾਮ ਤੀਸਰੇ ਪੰਚ ਸ਼ਨਾਨਾ ॥ ਕਰ ਬੈਠਹਿੰ ਤਬ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਆਇ ਰਬਾਬੀ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਵਹਿੰ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਸਭ ਚਲ ਆਵਹਿੰ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਜੁਤ ਮਨ ਕੌ ਲਾਇ ॥ [1]ਰਵ ਅਸਤਨ ਪਰ ਸੋਦਰ ਗਾਇ ॥ ਪਾਠ ਰਹਿਰਾਸ ਆਰਤਾ ਗਾਵਹਿੰ ॥ ਛਕੈਂ ਦੇਗ ਸੰਗਤ ਛਕਵਾਵਹਿੰ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਕਥਾ ਕਾ ਹੁਇ ਪਰਸੰਗਾ ॥ ਸੰਗਤ ਮਨ ਹਰਿ ਨਾਮਹਿੰ ਰੰਗਾ ॥ [2]ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਸੰਗਤ ਸਭ ਜਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਲ ਸੁਖ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਵਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ ਮਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਜੋ ਗਨ ਸਿੱਖਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਬਿਵਹਾਰ ਨਿੱਤਯ ਗੁਰ ਕੇਰਾ॥ਦਾਸਨ ਦੁਖ ਦਰ ਹੈਂ ਬਿਨ ਬੇਰਾ॥੩੦॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਤਰਥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿੱਖ ਜੋ ਭਾਈ ਭਲਾ ਗੁਰਦਾਸ॥
ਭੇਜਿਓ ਥੋ ਦਿਸ ਦੱਖਨੈ ਨਗਰ ਆਗਰੇ ਖਾਸ ॥ ੩੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਬਚ ਤੇ ਸਿੱਖੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਹੁ ਦੇਸ ਬਨਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਬਰਸ ਤਹਿੰ ਕਰਕੈ ਬਾਸ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਲੇਕਰ ਬਹੁ ਪਾਸ ॥ ੩੨ ॥ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕੇ ਕਾਰਨ ਆਵੈਂ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਸਬਦ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੂਮਤ ਹੋਇ ਟਿਕ ਹੈਂ ਨਿਸ ਪਰੈ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਕੀਰਤਨ ਗੁਰ [3]ਰਰੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਇਮ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਸੰਗਤ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ਮੁਖ ਗੁਰਦਾਸ ਸਭਨ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ਤੀਰ [4]ਬਿਪਾਸਾ ਕੇ ਤਬ ਆਇ ॥ ਜਲ [5]ਗੰਭੀਰ ਅਤੀ ਦਰਸਾਇ ॥੩੪॥ ਨਿਕਟ [6]ਤਰੀ ਨਹਿੰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥ ਠਾਂਢੇ ਹੇਰਹਿੰ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਬਸਹਿੰ ਜਾਮਨੀ ਜੇ ਇਸ ਥਾਨ॥ ਆਵਹਿ ਨੌਕਾ [7]ਪ੍ਰਾਤੀ

---

੧ ਸੂਰਜ। ੨ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ। ੩ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ। ੪ ਬਿਆਸ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ। ੫ ਡੂੰਘਾ। ੬ ਨੌਕਾ। ੭ ਪਰਲੇ ਕਿਨਾਰੇ।

ਜਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸਕਲ ਵਸਤ ਤੇ ਹੈ ਔਖਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ [1]ਸੂੰਮ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਏਵ ਬਿਚਾਰਤ ਉਰ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਪਠਤ ਹੁਤੋ ਬਿਤ ਪਾਸ ॥ ੩੬ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ ਜਲ ਨਹੀ ਡੂਬੈ [2]ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ [3]ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ [4]ਜਾਲੇ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬਿਚਾਰਤ ਰਿਦੈ ॥ ਗੁਰ ਸਮਝਾਇ ਨ ਡੂਬਹਿੰ ਕਦੈ ॥ ਸਬਦ ਆਸਰੇ ਹੋਵਹਿੰ ਪਾਰ ॥ ਇਮ ਨਿਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਧਾਰ ॥ ੩੭ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਕਹਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਮ ਹੈਂ [5]ਮੁਗਧ ਬੂਝ ਨਹਿੰ ਪਾਈ ॥ [6]ਭਵਜਲ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦ ਉਧਾਰੈ ॥ ਇਹੁ [7]ਬਪਰੀ ਕਜ਼ਾ ਨਦੀ ਨ ਤਾਰੈ ॥ ੩੮ ॥ ਧਰ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਕੋ ਬਚ ਮਾਨਹੁ ॥ ਉਤਰਹਿੰ ਪਾਰ [8]ਬਿਲਮ ਨਹੀਂ ਠਾਨਹੁ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਗੁਰ ਦਾਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਨਦੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ [9]ਜਾਨੂ ਲਗ ਜਲ ਭਾ [10]ਸਲਤਾ ਕੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸਕਲ ਦੇਖ ਕਰ ਤਾਕੋ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਉਚਰਤ ਆਛੇ ॥ ਗਮਨ ਕੀਨ ਗੁਰ ਦਾਸਹਿੰ ਪਾਛੇ ॥ ੪੦ ॥ [11]ਕਟ ਲਗ ਜਲ ਕਿਸਕੇ ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸਕਲ ਪਾਰ ਉਤਰਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦ ਕਰਯੋ ਬਡ ਬੇਰਾ ॥ ਭਏ ਪਾਰ ਸਗਰੇ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਭ ਕੇ ਅਤ ਨਿਸਚਾ ਉਰ ਭਯੋ ॥ ਸਬਦ ਆਸਰਾ [12]ਦ੍ਰਿਢ ਮਨ ਲਯੋ ॥ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ਪੁਰੀ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ਬਸੇ ਨਿਸਾ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ [13]ਬਾਪੀ ਇਸਨਾਨੇ ॥ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਸੁਤ ਮੋਹਿਨ

---

੧ ਕਸ਼ਟ ਨੂੰ। ੨ ਚੋਰ। ੩ ਅਗਨੀ। ੪ ਸਾੜ ਨਹੀਂ ਸਕਦੀ। ੫ ਜੜ ਮੂਰਖ। ੬ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ। ੭ ਵਿਚਾਰੀ। ੮ ਦੇਰ। ੯ ਗੋਡਿਆਂ ਤਕ ਜਲ ਹੋ ਗਿਆ। ੧੦ ਨਦੀ। ੧੧ ਲਕ ਤਕ ਜਲ। ੧੨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਭਰੋਸਾ। ੨ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ।

ਮਿਲਾਨੇ॥ ਚਤ੍ਰਥ ਗੁਰ ਤਨ ਜੈਸ ਤਜਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਨਿਜ ਬਲ ਠਹਿਰਾਯੋ॥ ੪੩॥ ਅਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਕਾਨ॥ ਕੀਨ [1]ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੋ [2]ਪ੍ਰਸਥਾਨ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਬਸ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿੰ ਜਾਈ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਰਿਦੇ ਠਹਿਰਾਈ॥ ੪੪॥ ਨਿਸਚੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਭਯੋ॥ ਤਊ ਮਨੋਰਥ ਐਸੇ ਲਯੋ॥ ਨਦੀ ਪਾਰ ਜਸ ਭੇ ਹਮ ਸਬੈ॥ ਜਾਨੇਂ ਭੇਵ ਕਹੈਂ ਮੁਖ ਜਬੈ॥ ੪੫॥ ਤੌ ਜਾਨਹੁੰ ਮੈਂ ਗੁਰ ਇਹੁ ਭਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੰਚਮ ਤਨ ਲਏ॥ ਏਵ ਮਨੋਰਥ ਕਰ ਉਰ ਮਾਹੀਂ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਹੀ॥ ੪੬॥ ਕਰ [3]ਮੱਜਨ ਬਸਤਰ ਬਦਲਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੋਭਤ ਜਿਸ ਥਾਇ॥ ਕਰ ਦਰਸ਼ਨ ਧਰ ਭੇਟ ਅਗਾਰੀ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਪੀਰ ਉਤਾਰੀ॥ ੪੭॥ ਆਇਸ ਦੇ ਗੁਰ ਸਭ ਬੈਠਾਇ॥ ਮਨ ਇੱਛਤ ਸਭ ਕੋ ਫਲ ਦਾਇ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸੂ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਧੰਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸੂ॥ ੪੮॥ ਗੁਰ ਬਚ ਨਿਸਚੈ [4]ਪੋਤ ਬਿਚਾਰਾ॥ ਹੋਇ ਬਿਆਸਾ ਤੇ ਤੁਮ ਪਾਰਾ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਅਸ ਬਿਧ ਨਿਸਚਾ ਧਾਰੈ॥ ਕਿਉਂ ਨ ਹੋਇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰੈ॥ ੪੯॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਯੋ॥ ਨਿਸਚੇ ਪੰਚਮ ਗੁਰੂ ਲਖਾਯੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ॥ ੫੦॥ ਰਹੁ ਹਮ ਪਾਸ ਸਦਾ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਸਭ ਕਾਰ ਸੰਭਾਰੇ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨ॥ ਜਿਵ ਆਗਯਾ ਤਿਵ ਕਰੌਂ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ੫੧॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਗੁਰਦਾਸ। ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਰਾਸ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸਿੱਖਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਈ॥ ੫੨॥

---

੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ੨ ਜਾਣਾ ਕੀਤਾ। ੩ ਇਸ਼ਨਾਨ। ੪ ਗੁਰੂ ਦੇ ਬਚਨ ਜਹਾਜ਼ ਰੂਪ ਹਨ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਔ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅੰਸੂ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਗੁਰ ਭਏ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ [1]ਪੀਨ ॥
ਕਰੈਂ ਉਧਾਰਨ ਅਨਕ ਜੀ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਚਨ ਪਿਤਾ ਕੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ॥ ਤੀਰਥ ਸਿਰਜਨ ਇੱਛਾ ਧਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਭਾ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਤ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖਯ ਧਰਮ ਹੈ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ॥ ਇਸ ਸਮ ਅਪਰ ਨ ਪੁੰਨ ਉਦਾਰੀ ॥ ਜੇ ਉਪਕਾਰ ਕਰਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ ਸੋਊ ਨਿਰੰਤਰ ਪਦ ਬਡ ਲਹੈ ॥੩॥ ਅਨਕ ਰੀਤ ਕੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ॥ ਪੁੰਨੀ ਕਰਤੇ ਜਗਤ ਮਝਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ [2]ਕੂਪ ਲਗਾਵਨ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਅਨਕ ਕਰਹਿੰ ਸੁਖ ਪਾਵਨ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਤੇ ਉੱਤਮ ਸਿਰਜਨ [3]ਤਾਲਾ ॥ ਨਰ ਪਸ ਪੰਛੀ ਸੁਖ ਲਹਿ [4]ਜਾਲਾ ॥ ਇਸ ਤੇ ਉੱਤਮ ਤੀਰਥ ਹੇਤ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੁ ਪਾਨ ਕਰ ਦੇਤ ॥ ੫ ॥ ਕਰਹਿੰ ਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਹਿੰ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਫਲ ਬਡ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ਤੀਰਥ ਮਹਿੰ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਸਭਨ ਉਚੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰਨ ਮਾਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ॥ ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਅਗਯਾਨਹਿ ਟੂਰੂ ॥ ਤਿਨ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ॥ ਤੀਰਥ ਰਚਬੇ ਤਿਨਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਗੁਰ ਸਰ ਕੇਰਾ ॥ ਅਪਰ ਨ ਜਿਸ ਕੇ ਸਮ ਕਿਤ ਹੇਰਾ ॥ ਰਚਯੋ ਚਹੈਂ ਤੀਰਥ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਕਰੈਂ ਕਾਰ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿੰ ਸੋਈ ॥ ੮ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ ਝਗਰਤੇ ਮਹਾਂ ॥ [5]ਦੰਪਤ ਚਲ ਆਏ ਗੁਰ ਜਹਾਂ ॥ ਸੋਇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਛੋਰ ਤੇ ਬਰਨੋ ॥ ਜਥਾ ਸੁਧਾਸਰ ਬਿਦਤੇ ਕਰਨੋ ॥ ੯ ॥ ਮਾਝੇ ਦੇਸ

੧ ਵਡੇ। ੨ ਖੂਹ। ੩ ਸ੍ਰੋਵਰ। ੪ ਸਮੂੰਹ। ੫ ਪਤੀ ਪਤਨੀ।

ਪੁਰੀ ਇਕ ਅਹੈ ॥ ਪੱਟੀ ਨਾਮ ਜਿਸੀ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ਤਹਿੰ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਲਘ ਰਾਜ ਕਰੰਤਾ ॥ ਤੁਰਕਨ ਤੇ ਅਨਸਾਰ ਰਹੰਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਸ ਗ੍ਰਿਹ [1]ਸੁਤਾ ਸਾਤ ਜਨਮਾਈ ॥ ਬਧਤ ਆਰਬਲ ਰੂਪ ਸੁਹਾਈ ॥ ਤਿਨ ਮਹੁ ਏਕ ਹੁਤੀ ਸਤਸੰਗਨ ॥ [2]ਅਲਪ ਆਰਬਲ ਕੋਮਲ [3]ਅੰਗਨ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਸੰਤਨ ਤੇ ਸੁਨੇ ॥ ਬੈਠਹਿੰ ਨਿਕਟ ਜਬਹਿੰ ਮਿਲ ਭਨੇ ॥ ਜੀਵ ਜੀਵ ਪ੍ਰਤ ਤੀਨਹੁ ਲੋਕ ॥ ਨਿਤ ਪਾਲਤ ਸਭ ਪ੍ਰਭੂ [4]ਅਰੋਕ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਜੂਨ ਜਹਾਂ ਹੁਇ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਦੇਤ ਭੋਜਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਹਯੋ ਸਲੋਕ ॥ ਪਠਤ ਬਿਚਾਰਤ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਲੋਕ ॥ ੧੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਂਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਾ ਅਰਥ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਕੰਨਜਾਂ ਨਿਸਚੈ ਕੀਨ ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਤ ਪਰਮ ਗੁਰ ਰਿਜ਼ਕ ਸਭਨ ਕੌ ਦੀਨ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ ਕੰਨਜਾਂ ਮਿਲ ਕਰਕੈ ॥ ਕਥਾ ਅਨੇਕ ਸੁਨਾਇ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੀ ਭਾਖਤ ਬਡਿਆਈ ॥ ਹਮੈਂ ਪਦਾਰਥ ਅਨਕ ਭੁਗਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਪਹਿਰਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਬਸਤ੍ਰ [5]ਬਿਭੂਖਨ ਦੇ [6]ਬਖਜਾਤਾ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸੁਨ ਤਿਨ

੨ ਲੜਕੀਆਂ । ੨ ਛੋਟੀ ਉਮਰ । ੩ ਅੰਗ ਬਹੁਤ ਨਰਮ । ੪ ਰੁਕਾਵਟ । ੫ ਗਹਿਣੇ । ੬ ਪ੍ਰਗਟ ।

ਕੰਨਯਾ ਕਹਯੋ ॥ ਪਾਲਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨ ਕੌ ਲਹਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਸਭ ਕੌ ਭੋਗ ਭੁਗਾਵਹਿ ॥ ਕਰ ਅਹਾਰ ਕੌ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਨ ਦੇਹਿ ਸਭ ਲਹੈਂ ਬਿਨਾਸ ॥ ਤਿਸ ਬਿਨ ਕਹਾਂ ਜੀਅਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ੧੭ ॥ ਇਮ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨ ਔਰੇ ਕਹੈ ॥ ਹਮ ਕੋ ਪਿਤ ਪ੍ਰਤਪਾਲਤ ਅਹੈ ॥ ਨਹਿੰ ਦੇਖਯੋ ਦੇਤੋ ਕਿਸ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਕਹਿਤੀ ਤਿਸ ਬਿਨ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਤਿਸ ਸੰਗ ਸਭ [1]ਲਰ ਪਰੀ ॥ ਜਾਇ [2]ਪਿਤਾ ਕੇ ਢਿਗ ਸੁਧ ਕਰੀ ॥ ਹਮ ਸਭ ਕਹੈਂ ਪਿਤਾ ਤੇ ਖਾਵਹਿ ॥ ਇਹੁ ਕਛ ਬਾਤ ਅਪਰ ਬਿਦਤਾਵਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨਤ [3]ਨ੍ਰਿਪਤ ਪਿਤ ਮੂਰਖ [4]ਰੋਸਾ ॥ ਨਹਿੰ [5]ਈਸਰ ਕੋ ਲਖਯੋ ਭਰੋਸਾ ॥ ਅਪਨੇ ਰਾਜ ਮਾਨ ਮਹਿੰ ਭੂਲਾ ॥ ਦੇਨ ਹਾਰ ਤੇ ਜੋ ਸਦ ਭੂਲਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਭ ਕੰਨਯਾਂ ਨਿਜ ਨਿਕਟ [6]ਹਕਾਰੀ ॥ ਐਸੇ ਸਮਝਨ ਇੱਛਾ ਧਾਰੀ ॥ [7]ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਤਿਨ ਬੂਝਨ ਲਾਗਾ ॥ ਕਹੁ ਤੂੰ ਕਿਸਕੋ ਭੁਗਤਹਿੰ ਭਾਗਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸਭ ਨੇ ਕਹਯੋ ਪਿਤਾ ਹਮ ਤੇਰਾ ॥ ਖਾਵਹਿੰ ਪਹਿਰਹਿੰ [8]ਦਰਬ ਘਨੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰਤਪਾਰਹਿੰ ਨਿਤ ਦੇਤ ਅਹਾਰਾ ॥ ਹਮ ਸਭ ਭੁਗਤਹਿੰ ਭਾਗ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲਘ ਕੰਨਯਾ ਸਭ ਤੇ [9]ਪਸਚਾਤੀ ॥ ਬੋਲੀ ਭਗਤਿ ਮਾਹਿੰ [10]ਮਤ ਰਾਤੀ ॥ ਹੇ ਪਿਤ ਭਾਗ ਏਕ ਕੋ ਦੂਵਾ ॥ ਭੁਗਤਹਿ ਨਾਹਿਨ ਕਬਹੂ ਹੂਵਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਭਾਗ ਅਧਕ ਅਰ ਘਾਟ ॥ ਭੋਗਤ ਜਗ ਮਹਿੰ ਰੰਕ ਸੁ ਰਾਟ ॥ ਸੁਨ ਪਿਤ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਯੋ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਸਭ ਕੇ ਸੁਨਤੇ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ [11]ਅਮਕ ਰੰਕ ਹਮ ਜਾਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੁਸ਼ਟ ਤਨ ਭਾਰੀ ॥ [12]ਹਾਥ ਪਾਵ ਅੰਗਰੀ ਝਰ ਗਈ ॥

੧ ਝਗੜ ਪਈਆਂ। ੨ ਪਿਤਾ ਪਾਸ ਜਾਕੇ ਸਾਰੀ ਗਲ ਦਸੀ। ੩ ਰਾਜਾ। ੪ ਗੁਸਾ। ੫ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ। ੬ ਬੁਲਾਈਆਂ। ੭ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ। ੮ ਧੰਨ। ੯ ਛੋਟੀ ਲੜਕੀ ਸਭ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ। ੧੦ ਭਗਤੀ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੋਈ। ੧੧ ਫਲਾਣਾ ਗਰੀਬ। ੧੨ ਹਥ ਪੈਰ ਅੰਗਲੀ ਝੜ ਗਏ ਹਨ।

ਅਸ ਕੋ ਮੈਂ ਜਬ ਤੁਹਿ ਦੇ ਦਈ ॥ ੨੫ ॥ ਅਪਨ ਭਾਗ ਤਬ [੧]ਭੁੰਚਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਨਰਕ ਸਮਾਨ ਕਸ਼ਟ ਕੋ ਭਰੀਅਹਿ ॥ ਸੁਨ ਕੰਨਜਾਂ ਨੇ ਪਿਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸੋਈਓ ਸੀਸ ਧਰੀ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਾਤ ਸੁ [੨]ਬਰਜਤ ਰਹੀ ॥ ਤਊ ਪਿਤਾ ਨੇ [੩]ਰਿਸ ਕਰ ਦਹੀ ॥ ਨਹਿੰ ਦਾਇਜ ਕੋ ਨ੍ਰਿਪ ਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਨੇ ਅਸ ਹਠ ਕੀਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕੰਨਜਾਂ ਮਨ ਪ੍ਰਭ [੪]ਭਾਵੀ ਮਾਨ ॥ ਸਮ ਈਸ਼ਰ ਕੇ ਸੌ [੫]ਪਤਿ ਜਾਨ ॥ ਸਦਨ ਸਾਸੁਰੇ [੬]ਦਾਰਦ ਮਹਾਂ ॥ ਪਹਿਰਨ ਖਾਨ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਹਾਂ ॥ ੨੮ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਦੁਖ ਭੁਖ ਕੋ ਸਹਯੋ ॥ ਬਹੁਰ ਅਨਤ ਕਿਤ ਚਲਬੇ ਚਹਯੋ ॥ ਤਿਸ ਪੁਰ ਰਹੀ ਨ ਬਹੁ ਦੁਖਜਾਰੀ ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਮਹਾ ਦਿੜ੍ਹ ਧਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪਤ ਕੁਸਟੀ ਕੋ ਧਰ ਬਿਚ ਖਾਰੀ ॥ ਅਪਰ ਗ੍ਰਾਮ ਤੇ ਮੰਗ ਅਹਾਰੀ ॥ ਜਾਚਤ ਅੰਨ ਆਨਤੀ ਤੇਤੋ ॥ ਪਤ ਅਰ ਆਪ ਖਾਇ ਲਹਿ ਜੇਤੋ ॥ ੩੦ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਇਕ ਪੁਰ ਤੇ ਦੂਸਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ॥ ਪੁਰਖ ਕੁਸੰਗੀ ਦੇਖਤ ਜੋਇ ॥ ਕਰੈ ਕੁਤਰਕ ਅਨਕ ਬਿਧ ਸੋਇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਕਟ ਗ੍ਰਾਮ ਕੈ ਦੇਤ ਉਤਾਰਾ ॥ ਫਿਰਹਿ ਸਦਨ ਤੇ ਲਿਆਇ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਜੱਸ ਸੁਨਯੋ ਭਾਰਾ ॥ ਆਈ [੭]ਗੁਰੂ ਚਕ ਦਿਸਾ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ [੮]ਬਿਟਪ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਤਿੰਹ [੯]ਤਰ ਪਤ ਖਾਰੀ ਸੁ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ਆਪ ਆਈ ਗੁਰ ਚੱਕ ਮਝਾਰੀ ॥ ਲੰਗਰ ਤੇ ਭੋਜਨ ਇੱਛ ਧਾਰੀ ॥ ੩੩॥ ਸਰ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸ ਖਨਵਾਯੋ ॥ ਤਿੰਹ ਕਛੁ ਜਲ ਟੋਭੇ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਹੁਤੀ [੧੦]ਮੇਕ ਕੀ ਤਬ ਸੰਕ੍ਰਾਂਤ ॥ ਸਮੋਂ ਪੁਰਬ ਕੋ ਤਬ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ॥੩੪॥

---

੧ ਗੁਜ਼ਾਰਨ ਕਰੀ । ੨ ਰੋਕਦੀ ਰਹੀ । ੩ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਕੇ । ੪ ਸ਼ਰਧਾ । ੫ ਪਤੀ । ੬ ਦਲਿਦਰੀ । ੭ ਪਹਿਲਾ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਕਾ ਚਕ, ਦੂਜਾ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ, ਤੀਸਰਾ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਰਖਿਆ ਜੋ ਪ੍ਰਸਿਧ ਹੈ । ੮ ਦਰਖਤ । ੯ ਤਲੇ । ੧੦ ਵਿਸਾਖੀ ਦੀ ਸੰਗਰਾਂਦ ।

ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇਕ [1]ਬਾਇਸ ਆਇ ॥ ਬੈਠ [2]ਤਰੂ ਪਰ ਜਲ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਤ੍ਰਿਖਾਤੁਰ ਉਤਰੇ ਤਰੇ ॥ ਪੀਵਹਿਂ ਜਲ ਚੁੰਚਨ ਕੌ ਭਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਜਬ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸ੍ਯੋ ਹੈ ਜਾਇ ॥ ਰਿਦਾ ਸੁੱਧ ਹੁਇ ਬੁਧ ਬਿਦਤਾਇ ॥ ਕਰ੍ਯੋ ਸਨਾਨ [3]ਪੂਰਬ ਕੇ ਕਾਲਾ ॥ ਭਏ [4]ਸੇਤ ਤਨ ਰੁਚਰ [5]ਮਰਾਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋ [6]ਪਿੰਗਲ ਦੇਖਤ ਸਭ ਰਹ੍ਯੋ ॥ ਜਥਾ [7]ਕਾਕ ਨੇ ਫਲ ਸੁਭ ਲਹ੍ਯੋ ॥ ਉਦੈ ਭਾਗ ਤੇ ਉਰ ਫੁਰ ਆਈ ॥ ਇਸ ਜਲ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਧਕਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਮਨਹੁ ਪੁੰਨ ਮਮ ਬਾਇਸ ਆਯੋ ॥ ਨੀਰ ਮਹਾਤਮ ਕੋ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਲਮ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਹਾਲਾ ॥ ਜੋ ਨਿਜ ਬਲ ਤੇ ਸਕਹਿ ਨ ਚਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਖਾਰੀ ਤੇ ਨਿਕਸ੍ਯੋ ਗਿਰ ਪਰ੍ਯੋ ॥ [8]ਰਿੜ੍ਹਤ ਗਿੜ੍ਹਤ ਪਹੁਚਨ ਤਹਿ ਕਰ੍ਯੋ ॥ [9]ਤੂਰਨ ਸੁਧਾ ਨੀਰ ਕੋ ਛੁਹ੍ਯੋ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਫਲ ਕਛ ਜਾਤ ਨ ਕਹ੍ਯੋ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਪਿੰਗਲੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤਿਯੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਿੰਗਲ [10]ਮੱਜਨ ਜਬ ਕਰ੍ਯੋ ਭਯੋ ਸਰੀਰ ਅਰੋਗ ॥
[11]ਬਿਸਮਤ ਬੁਧ ਮਹਿਂ ਦੇਖ ਫਲ ਕਰ ਅਨੰਦ ਹਰ ਸੋਗ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ [12]ਨਖ ਸਿਖ ਤੇ ਬੋਰ੍ਯੋ ਨਿਜ ਗਾਤ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ [13]ਮੱਜਤ ਹਰਖਾਤ ॥ ਸੁੰਦਰਤਾ ਮੰਦਰ ਤਨ ਹੋਵਾ ॥ [14]ਅਖਲ ਬਿਕਾਰਨ ਕੋ ਤਬ ਖੋਵਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਅਸ ਕਾਯਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਿਸਤੇ ਹੋਇ ਨ ਸਕੈ [15]ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਜਥਾ ਅਚਾਨਕ ਨਰਕੀ ਜੀਵਾ ॥

੧ ਬਗਲਾ । ੨ ਦਰਖਤ । ੩ ਪਹਿਲੇ ਕਾਲਾ ਰੰਗ ਸੀ । ੪ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਹੋ ਗਿਆ । ੫ ਹੰਸ । ੬ ਪਿੰਗਲਾ ਕੋਹੜੀ । ੭ ਕਾਂ । ੮ ਰਿੜਦਿਆਂ ਗਿੜਦਿਆਂ । ੯ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਨਾਲ ਛੋਹਿਆ । ੧੦ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੧੧ ਅਸਚਰਜ । ੧੨ ਨਹੁੰ ਤੋਂ ਲੈ ਕਰਕੇ ਸਿਰ ਤਕ ਸਾਰੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲ ਵਿਚ ਡਬੋਇਆ ੧੩ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੧੪ ਸਮੂੰਹ । ੧੫ ਪਛਾਣਨਾ ।

ਸੁਰਗੀ ਬਨੈ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ਥੀਵਾ ॥ ੩ ॥ ਜਨਮ ਰੰਕ ਚਿੰਤਾ [1]ਮਣਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਖਯੋ ਜਿਮ ਨਵ ਨਿਧ ਘਰ ਆਈ ॥ ਤਿਸ [2]ਬਦਰੀ ਤਰ ਕੇ ਤਰ ਥਿਰਯੋ ॥ ਖਾਰੀ ਉਲਟ ਸੁ ਆਸਨ ਕਰਯੋ ॥ ੪ ॥ ਬੈਠ ਰਹਯੋ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਯਾ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਦ੍ਰਿੜ ਤਿਤ ਲਾਈ ॥ ਅਸਨ ਸੁ ਦੇਗ ਗੁਰੂ ਤੇ ਲੀਨ ॥ [3]ਰਾਜ ਕੁਇਰ ਪਤਿੱਬ੍ਰਤਾ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਧਰਮ ਬਿਖੈ ਸਵਧਾਨ ॥ ਨਿਜ ਪਤਿ ਬਿਨ ਕਬ ਚਹੈ ਨ ਖਾਨ ॥ ਦੂਖ ਬਿਸਾਲ ਸਹੈ ਸਭ ਤਨ ਮੈਂ ॥ ਤਊ ਨ ਡੋਲਤ ਹੈ ਕਬਿ ਮਨ ਮੈਂ ॥ ੬ ॥ [4]ਨ੍ਰਿਪ ਦੁਹਤਾ ਅਪਦਾ ਅਸ ਝਾਲੀ ॥ ਤਊ ਧਰਮ ਤੇ ਭਈ ਨ ਖਾਲੀ ॥ ਜਬ ਤਿਸ ਥਾਨ ਆਨ ਕਰ ਦੇਖਾ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੭ ॥ ਇਹੁ ਕਜਾ ਭਯੋ ਨ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥ ਮਮ ਪਤਿ ਨਹਿੰ ਦੀਸਤ ਇਸ ਥਾਇ ॥ ਇਹ ਕੋ ਬੈਠਯੋ ਅਘ ਗਨ ਕਰਤਾ ॥ ਲਖਯਤ ਮਮ [5]ਭਰਤਾ ਕੋ ਹਰਤਾ ॥ ੮ ॥ ਸਕੁਚ ਦੂਰ ਤੇ ਊਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕੋ ਤੂੰ ਅਹੈਂ ਇਹਾਂ ਦੁਰਚਾਰੀ ॥ ਮਮ ਪਤਿ ਕਹਾਂ ਇਹਾਂ ਤਜ ਗਈ ॥ ਗੁਰ ਲੰਗਰ ਤੇ ਤੂਰਨ ਆਈ ॥੯॥ ਅਬ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਪੁਕਾਰ ਉਦਾਰਾ ॥ ਗੈ ਲੈਹੈਂ ਜੋ ਕੀਨ [6]ਸੰਘਾਰਾ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਮੋਹਿ ਬਤਾਵਹੁ ਪਤ ਕੋ ॥ ਰਹਿਯੋ ਜੀਅਤ ਜੇ ਇਤ ਉਤ ਕਿਤ ਕੋ॥ ੧੦ ॥ ਤੂਰਨ ਕਰ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵਹੁ ॥ ਮਮ [7]ਭਰਤਾ ਕੋ ਆਂਖ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ [8]ਪੀਯਾ ਨੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਮੈਂ ਤੇਰੋ ਪਤ ਲਹਿ ਪਹਿਚਾਨ ॥ ੧੧ ॥ ਹੇ ਧਰਮਗੇ ਭਰਮ ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ਹੇ ਪਤਿਬ੍ਰਤੇ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਪੂਰਬ ਭਾਗ ਜਗੇ ਅਬ ਮੇਰੇ ॥ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ [9]ਔਚਕ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰਤ ਸਨਾਨ

੧ ਕੀਮਤੀ ਪਥਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ੨ ਬੇਰੀ ਦੇ ਦਰਖਤ ਹੇਠਾਂ ਇਸਥਿਤ ਹੋਇਆ। ੩ ਰਾਜੇ ਦਾ ਪੁਤਰ। ੪ ਰਾਜੇ ਦੀ ਲੜਕੀ ਨੇ ਤਕਲੀਫ ਐਸੀ ਝਲੀ ਸਾਰੀ। ੫ ਪਤੀ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ੬ ਮਾਰ ਦਿਤਾ ਹੈ। ੭ ਪਤੀ ਨੂੰ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਦਿਖਾਓ। ੮ ਪਤੀ ਨੇ। ੯ ਅਚਾਨਕ।

ਕਾਕ ਮੈਂ ਹੇਰੇ ॥ ਭਏ ਹੰਸ ਸੋ [1]ਬਰਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ਇਸ ਜਲ ਕੇ ਫਲ ਮੈਂ ਤਬ ਜਾਨਾ ॥ [2]ਨੀਠ ਨੀਠ ਮੈਂ ਜਾਇ ਸਨਾਨਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਯੋ ਅਰੋਗ ਅੰਗ ਤਨ ਸੁੰਦਰ ॥ ਮੈਂ ਪਤਿ ਸੋ ਨ ਭਰਮ ਉਰ ਅੰਦਰ ॥ ਸੰਕ ਤਯਾਗ ਬੈਠੋ ਹੇ ਪਿਆਰੀ ॥ ਤਵ ਪ੍ਰਤਾਪ ਮੁਝ ਭਾ ਸੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨਤ [3]ਰਿਸੀ ਬਚ ਊਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ਮੁਝ ਹਿਤ ਤੈਂ ਮੇਰੋ ਪਤਿ ਮਾਰਾ ॥ ਕੈਸੇ ਕੁਸ਼ਟ ਯੁਕਤ ਅਸ ਹੋਵਤ ॥ [4]ਕਰ ਪਗ ਬਿਨ ਕੇ ਕਰ ਪਗ ਜੋਵਤ ॥ ੧੫ ॥ ਨਹਿੰ ਨਿਸਚੈ ਚਿੱਤ ਆਵਤ ਮੋਹੀ ॥ [5]ਅਘ ਕੀ ਸੰਕਾ ਹੈ ਬਿਚ ਤੋਹੀ ॥ ਜੇਕਰ ਮੇਰੋ ਪਤ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਦੇਹੁ ਸਰਾਪ ਤੁਝ ਨਸ਼ਟ ਕਰਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਨ ਆਪਨ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਵੋਂ ॥ ਪਰ ਪੁਰਖੇ ਨਹਿੰ ਦੇਖਨ ਚਾਵੋਂ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਊਚੇ ਬਚ [6]ਟੇਰਤ ॥ ਸੁਨ ਮਗ ਲੋਕ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਹੇਰਤ ॥ ੧੭ ॥ ਦੋਨਹੁ ਨਿਜ ਨਿਜ [7]ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਿਹ ਨਰ ਸਮਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਸਭਹਨ ਤਿਹ ਕੋ ਸਮਝਾਵਾ ॥ ਕਿਉਂ ਤੁਮ ਝਗਰੋ ਬਾਦ ਉਠਾਵਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਪਰ ਨ ਕਰ ਹੈ ਨਯਾਇ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਿਨਾਂ ਉਦਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਸਭ ਜਾਨਹਿਂ ॥ ਕਰ ਨਿਰਨਹਿਂ ਸਭ ਬਾਕ ਬਖਾਨਹਿਂ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਕਹਯੋ ਸਾਚ ਹੀ ਜਨੀਅਹਿ ॥ ਨਿਰ ਸੰਸੈ ਦੋਨਹੁ ਬਚ ਮਨੀਅਹਿ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ [8]ਤ੍ਰਿਯ ਉਰ ਹੁਲਸਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਮ ਸੰਸੈ ਜਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਤਬ ਦੋਨਹੁ ਕੁਛ ਨਰ ਲੈ ਸਾਥ ॥ ਗਏ ਜਹਾਂ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਥ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਜੁਗ ਠਾਂਢੇ ਭਏ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਕਏ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰ ਬੂਝੈਂ ਕਿਆ ਕਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਕਿਮ ਆਏ ਕਰਹੋ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਤਬ [9]ਤਿਰੀਆ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਜਸ

---

੧ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਵਾਲੇ। ੨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ। ੩ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਈ। ੪ ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਹੁਣ ਹਥਾਂ ਪੈਰਾਂ ਵਾਲਾ ਹੋਕੇ ਬੈਠਾ ਹੈ। ੫ ਬਹੁਤੀ ਸ਼ੰਕਾ। ੬ ਉਚੀ ਉਚੀ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਬੋਲਦੀ ਹੈ। ੭ ਪੀੜਾ। ੮ ਇਸਤ੍ਰੀ। ੯ ਇਸਤ੍ਰੀ।

ਆਪ ਕਾ ਸੁਨਜੋਂ ਮਹਾਨੀ ॥ ੨੨॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਕੇ ਗੁਰ ਭਏ॥ ਸਿੱਧ ਪੀਰ ਜਿਨ ਨਿੱਮ੍ਰੀ ਕਏ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਗੰਭੀਰ ਉਦਾਰਾ ॥ ਜਿਨ ਕੋ ਜਸ ਗਾਵਤ ਜਗ ਸਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਨ ਅਸਥਾਨ ਰਾਵਰ ਅਬ ਅਹੋ ॥ ਤੀਨ ਲੋਕ ਕੀ ਗੁਜ਼ਾਤਾ ਲਹੋ ॥ ਸੰਸੈ ਕਰਦਮ [1]ਧਸ ਮਨ ਮੋਰਾ ॥ [2]ਧਰਮ ਛਿਦਨ ਤੇ ਡਰ ਉਰ [3]ਘੋਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਾਕ ਤੁਮਾਰੇ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ਇਸੀ ਹੇਤ ਮੈਂ ਚਲ ਕਰ ਆਈ ॥ ਅਪਨਾ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਪਿੰਗਲ ਪਤਿ ਜਿਮ ਪਿਤ ਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਿੰਗਲ ਕੋ ਅਸ [4]ਪ੍ਰਾਹਿਯੋ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਅਪਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਅਪਨ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਜਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਿਸਮਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ॥ ਬੈਠਹੁ ਸਬਦ ਸੁਨਹੁ ਨਿਜ ਕਾਨਾ ॥ਇਮ ਕਹਿ ਹੋਏ ਅੰਤਰ ਧਯਾਨ ॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਨੈਨ ਉਘਾਰੇ ॥ [5]ਮਨਹੁ ਕਮਲ ਦਲ ਭੇ ਭੁਨਸਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਸੀਦ ਬਖਾਨਯੋ ਤੀਅ ਸੋ॥ ਸਰਬ ਸੰਦੇਹ ਦੂਰ ਕਰ [6]ਹੀਅ ਸੋਂ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਸਚੈ ਇਹੀ [7]ਤੋਰ ਭਰਤਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਾਪ ਫਲ ਪਾਇਓ ਭਾਰਾ॥ ਹਮ ਚਾਹਿਤ ਥੇ ਤੀਰਥ ਕਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤੇ ਬਿਦਤਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਚਲੋ ਅਬੈ ਸੁਭ ਥਲ ਦਰਸੈ ਹੈਂ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲੰਬ ਅਬ ਤਿਹ ਬਨਵੈ ਹੈਂ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠੇ ਤਦਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਲੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ [8]ਗਨ ਭੀਰ ॥ ਗਮਨ ਕੀਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਧੀਰ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਚਲ ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸੋਂ ਥਲ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਇਹੁ ਬਦਰੀ ਜੋ ਹੇਰੀ ॥ ਮੈਂ ਬਨਾਇ ਪਤ ਗੀ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਇਹੁ ਲਘ ਜਲ

---

੧ ਸੰਸੇ ਰੂਪੀ ਚਿਕੜ ਵਿਚ ਧਸਿਆ । ੨ ਧਰਮ ਦੂਰ ਹੋਣ ਤੇ । ੩ ਭਿਆਨਕ । ੪ ਬਚਨ ਕਿਹਾ । ੫ ਜਾਣੋਂ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਜ ਦੇ ਚੜ੍ਹਨੇ ਤੇ ਕਮਲ ਪਤੇ ਖਿੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ੬ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ । ੭ ਤੇਰਾ ਪਤੀ ਹੈ । ੮ ਬਹੁਤ ਭੀੜ ।

ਜੇ ਆਹੀ ॥ ਇਸਹਿ ਮੱਜਯੋ ਬਡ ਫਲ ਪਾਹੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਨਯੋ ਇਹੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ॥ ਜਿਸਤੇ ਤੁਮ ਹੋਏ ਮਨ ਰੰਜਨ ॥ ਪਾਵਨ ਤੀਰਥ ਕੋ ਬਿਦਤਾਵਨ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਨੇ ਕੀਨ ਖਨਾਵਨ ॥ ੩੩ ॥ ਨਹੀਂ ਸੰਪੂਰਨ ਕਾਰਜ ਹੋਵਾ ॥ ਗਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮੇਂ ਜਬ ਜੋਵਾ ॥ ਹਮ ਕੌ ਆਗਿਆ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਰਚਹੋ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨਯ ਬਿਸਾਲ ॥ ੩੪ ॥ ਸੋ ਆਗਯਾ ਹਮਰੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਰਚ ਹੈਂ ਤੀਰਥ ਫਲ ਅਧਕਾਈ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਦਿਨ ਮਣਿ ਅੰਸਥਾਯੋ ॥ ਸੋਦਰ ਪਾਠ ਬੈਠ ਤਿਹ ਗਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸਭਨ ਸਿਰ ਨਾਏ ॥ [1]ਤਿਮਰ ਛਾਇ ਤਬ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਸੁਖ ਸਰੂਪ ਸੁਖ ਨਿਸ ਸੁਪਤਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੀਲ੍ਹਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਮਹਾਤਮ ਸੌਂ ਬਿਦਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ [2]ਪ੍ਰਾਤ ਭਈ ਉਠਕੈ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਯਾ ਸੌਚ ਕੀ ਕੀਨ ॥ ਪਿਖ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਿਤਵਤ ਰਿਦੈ ਸਰ ਸਿਰਜਨ ਹਿਤ ਦੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੰਚਾਂਮ੍ਰਿਤ ਤਬ ਬਹੁ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੌ ਸੰਗ ਲਵਾਯੋ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਥਲ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਈ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਦੀਨ ਬਰਤਾਈ ॥ ੨ ॥ [3]ਤੀਖਨ ਖਨਨੀ ਲੈ ਕਰ ਹਾਥ ॥ [4]ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਖਨੀ [5]ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ਸਗਰੇ ਸਿਖ ਆਗਯਾ ਕੋ ਪਾਇ ॥ਲਗੇ ਸੇਵ ਕੋ [6]ਚੌਪ ਉਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕਿਨ ਹੂ ਗਹੀ ਖਨਨੀ ਕਰ ਮਾਹਿੰ॥ ਖਨਹਿੰ ਕਰਹਿੰ ਬਲ ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹਿੰ॥ ਕਿਨਹੁ ਟੋਕਰੀ ਸਿਰ ਪਰ ਧਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਬਾਰ ਹਾਥਨ ਸੌਂ ਭਰੀ ॥ ੪ ॥ ਕੇਤਕ ਲੈਕਰ ਵਹਿਰ

੧ ਹਨੇਰਾ ਇਸਥਿਤ। ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੋਇਆ। ੩ ਤੇਜ ਕਹੀ ਹਥ ਵਿਚ ਲੈ ਕਰ।
੪ ਮਿਟੀ ਨੂੰ ਖੋਦਿਆ। ੫ ਪਹਿਲੇ। ੬ ਉਤਸ਼ਾਹ।

ਗਿਰਾਵਹਿਂ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਕਰ ਉਤਸਾਹਿ ਵਧਾਵਹਿਂ॥ ਅਤ ਅਨੰਦਤਾ ਉਰ ਮਹਿਂ ਹੋਈ ॥ ਕਾਰ ਤਲਾਵ ਲਗੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੫ ॥ ਆਪ ਖਰੇ ਹੁਇ ਸਭਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਕਾਰ ਕਰਾਵਹਿਂ ਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਦੇਖਤ ਕਾਰ ਚੌਗੁਨੀ ਹੋਇ ॥ ਉੱਦਮ ਕਰੈਂ ਅਧਕ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੬ ॥ ਸਗਰੇ ਦਿਨ ਮਹਿਂ ਕਾਰ ਕਰਾਵਹਿਂ ॥ ਸੰਧਯਾ ਗ੍ਰਾਮ ਵਿਖੈ ਚਲ ਆਵਹਿਂ ॥ ਦੇਗ ਕਾਲ ਜੁਗ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ [1]ਛੁਧਤ ਸਰਬ ਤਹਿ ਖਾਹਿਂ ਅਹਾਰਾ ॥ ੭ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਬੈਠਹਿਂ ਤਟ ਪਰ ਜਾਇ ॥ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥ ਖਨ ਖਨ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਵੇਹਿਰ ਨਿਕਾਰਹਿਂ ॥ ਧਰ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਧੰਨ ਉਚਾਰਹਿਂ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਾਰ ਕੋ ਲਗੇ ਮਨੁਜ ਸਮਦਾਇ ॥
ਸਦਾ ਬ੍ਰਿੱਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰਯੋ ਕਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕੈ ਨਿਜ ਢਿਗ ਤੇ ਕਰਹਿਂ ਅਹਾਰਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਕਰਹਿਂ [2]ਤਾਲ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ ਜਿਤ ਦਿਸ ਅਧਕ ਖਨਾਵਨ ਚਾਹੈਂ ॥ ਤਿਤ ਦਿਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਜ ਚਲ ਜਾਹੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਫਰਸ਼ ਹੋਇ ਬੈਠਹਿਂ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ॥ ਕਰੈਂ ਦਾਸ ਕ੍ਰਿਤ ਹੀਨ [3]ਪ੍ਰਮਾਦੀ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਦਰਸੈਂ ਦਿਨ ਸਾਰੇ ॥ ਧਰਹਿਂ ਅਨੰਦ ਹੁਇ ਦੁਗਨੀ ਕਾਰੇ ॥ ੧੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਢਿਗ ਥਰਾ ਕਰਾਵਹਿਂ ॥ ਤਿਂਹ ਗੁਰ ਬੈਠੇ ਕਾਰ ਕਰਾਵਹਿਂ ॥ ਜਬ ਇਸ ਦਿਨ ਤੇ ਖਨਜੈਂ ਮਹਾਨਾ ॥ ਲਾਚੀ [4]ਬਦਰੀ ਬੈਠਨ ਠਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ [5]ਬ੍ਰਿਧ ਕੋ ਉੱਤਰ ਦਿਸਹਿ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕਰੈਂ ਕਰਾਵਹਿਂ ਕਾਰ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਵੇ ਸੇਵਾ ਰਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੇਸ ਬਦੇਸਨ ਜਿਤਕ

---

੧ ਭੁਖ । ੨ ਸਰੋਵਰ । ੩ ਪ੍ਰੇਮ ਆਦ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ । ੪ ਲਾਚੀ ਬੇਰੀ । ੫ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ।

ਮਸੰਦ ॥ ਲਿਖੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਮਤਵੰਦ ॥ ੧੪॥ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਕੀ ਹੋਵੈ ਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਿਲੈਂ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਉਰ ਧਾਰਹਿੰ ਜੋਇ ॥ ਸੋ ਸਭ ਆਇ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਲਿਖੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਸਭ ਥਾਨੀ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਸਿਖ [1]ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ ਧਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਫੁਰਮਾਨ ਸੁਨਾਏ॥੧੬॥ ਅਧਕ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰ ਹ੍ਵੈ ਸੁਨ ਬਾਤ ॥ ਸਿੱਖ ਭਏ ਸੁਭ ਹਰਖਤ ਗਾਤ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਦਰਬ ਲੇ ਲੇ [2]ਉਪਹਾਰੋ ॥ ਆਏ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਸੁ ਹਜ਼ਾਰੋ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰੈਂ ਸੇਵ ਸਰ ਕੀ ਹਿਤ ਲਾਵਹਿੰ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ਕਹਿੰ ਸੁਤ ਦੇਤ ਦਰਬ ਕਹਿੰ ਦੇਤ ॥ ਕਿਸਕੇ ਹ੍ਵੈਂ ਗਨ ਪਸੂ [3]ਨਿਕੇਤ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਹ ਕੌਂ ਦੁਖ ਕਾਟੈਂ ਤਨ ਰੋਗ ॥ ਦੇ ਕਿਸ ਕੋ ਸਭ ਜਗ ਕੋ ਭੋਗ ॥ ਕਿਹ ਵੈਰਾਗ ਨਾਮ ਕਿਸ ਦੇਹੀ ॥ ਕਿਸਕੇ ਉਰ ਬਿਕਾਰ ਹਰ ਲੇਹੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ਼ਾਂਤ ਦਾਤ ਕਿਸ ਧੀਰਜ ਖਿਮਾਂ॥ ਦਯਾ ਸੰਤੋਖ ਦਯੋ ਕਿਸ ਜਮਾਂ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤ ਸਿਮਰਨ ਸਤਿਨਾਮੂ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਸੁਚ ਸੰਜਮ [4]ਸ਼ਾਮੂ ॥ ੨੦ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕਿਸਕੇ ਉਰ ਦੇਤ ॥ ਕਿਸ ਮਮਤਾ ਹੰਤਾ ਹਰ ਲੇਤ ॥ ਸਦਾ ਬ੍ਰੱਤ ਇਮ ਗੁਰੂ ਲਗਾਯੋ ॥ ਯਸ ਸਮ [5]ਪੂਨਮ ਚੰਦ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਨ ਜਿਨ ਸੇਵਾ ਕੀਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ਲਿਖੌਂ ਨਾਮ ਕਛੁ ਤਿਨ ਇਸ ਬੇਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਭਾਈ ਭਗਤੂ ਗੁਨ ਧਾਮੂ ॥ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਸਿਮਰਹਿ ਹਰ ਨਾਮੂ ॥ ੨੨ ॥ ਮੰਝ ਪਿਰਾਨਾ ਸਿੱਖੀ ਪੋਤਾ ॥ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ਉਰ ਆਨੰਦ ਹੋਤਾ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਭਈ [6]ਸੰਤਤ ਜੇ ਰਾਸ ॥ ਕਰਹਿੰ ਕਾਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਰੀਆ ਚੂਹੜ ਚੌਧਰੀ ਪੈੜਾ ਕਿਸਨਾ ਨਾਮ ॥

੧ ਛੇਤੀ। ੨ ਭੇਟਾ। ੩ ਕਿਸੇ ਦੇ ਘਰ ਵਿਚ ਬਹੁਤੇ ਪਸੂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।
੪ ਸਰਨ ਵਿਚ ਰਹਿਣਾ ਵਾ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟੀ। ੫ ਪੂਰਨਮਾਸ਼ੀ ਦਾ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ। ੬ ਔਲਾਦ।

ਬਾਲਾ ਸੁਘੜ ਤਿਲੋਕ ਹੈ ਸਾਮੁੰਦਾ ਗੁਨ ਧਾਮ ॥ ੨੪ ॥
ਬੂਲਾ ਚੰਡੀ ਤੁਲਸੀਆ ਭਾਗੀਰਥ ਕਲਯਾਨ ॥
ਲਾਲੂ ਬਾਲੂ ਹਰੀ ਜਸ ਗੋਖੂ ਟੋਡ ਮਹਾਨ ॥ ੨੫॥
ਝੰਝ ਕਿਦਾਰਾ ਗੋਇੰਦਾ ਮੋਹਿਨ ਕੂਕਾ ਜਾਨ ॥
ਬਾਲਾ ਮਰਵਾਹਾ ਅਪਰ ਜੋਧਾ ਧੁੱਟਾ ਆਨ ॥ ੨੬ ॥
ਇਤ ਆਦਕ ਕੇਤੇ ਗਿਨਹਿੰ ਸਿੱਖ ਲਗੇ ਸਭ ਕਾਰ ॥
ਗਨ ਮਸੰਦ ਸਭ ਦੇਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ਆਹਿੰ ਹਜਾਰ ॥ ੨੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰਜ ਹਰ ਆਪ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਈ ਨਈ ਸੰਗਤ ਨਿਤ ਆਵੈ ॥ ਪੁਰਬ ਵਿਸਾਖੀ ਆਦਕ ਜੇਹੈ ॥ ਮੇਲਾ ਮਹਾਂ [1]ਉਪਾਇਨ ਦੇਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਸੋ ਸਗਰੇ ਸਗਰੀ ਕਰ ਕਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਜਾਹਿੰ ਨਿਜ ਗ੍ਰੇਹ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕੋ ਇਕ ਦਿਨ ਕੋ ਦ੍ਵੈ ਦਿਨ ਕਰੈ ॥ ਕੋ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨ ਕਰ ਹੈ ਹਿਤ ਧਰੈ ॥ ੨੯॥ ਜਿਸ ਕੋ ਹੋਇ ਕਾਮਨਾ ਆਵੈ॥ ਤੀਰਥ ਕਾਰ ਕਰੈ ਚਿਤ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਅਪਨੀ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲੇਤੁ ॥ਸਦਾ [2]ਬੁੱਤ ਕੀਨਸ ਗੁਰ ਦੇਤ ॥ ੩੦ ॥ [3]ਖਨਹਿੰ ਮਿਰਤਕਾ ਵਹਿਰ ਗਿਰੰਤੇ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਤੇ ਆਦ ਲਹੰਤੇ ॥ ਨਿਧ ਸਿਧ ਜੇ ਸਮੂਹ ਰਿਦ ਜੇਤੀ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ਕਾਮਨਾ ਤੇਤੀ ॥੩੧ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਸੁ ਕਾਮਨ ਜਜੋਂ ਜਜੋਂ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਜਸ ਆਵਤ ਹਰ ਤਜੋਂ ਤਜੋਂ॥ ਹੋਰ ਹਜਾਰਨ ਕੋ ਕਲਜਾਨ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਉਦਾਰ ਦੇ ਦਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਪਾਇ ਕਾਮਨਾ ਇਕ ਨਰ ਜਾਵੈ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਕੀਰਤ ਕਰਤ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਸੁਨਕੈ [4]ਚੌਪ ਅਪਰ ਬਡ ਧਰੈਂ ॥ ਪਹੁੰਚ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਸੇਵਾ ਕਰੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਅਪਨੀ ਆਇ ਪੁਰਹਿੰ ਅਭਿਲਾਸਾ ॥ ਸਿਮ੍ਰਨ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਉਰ ਰਾਖਾ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਇਤਹਾਸਾ ॥ ਚਿਤ ਮਹਿੰ ਚੌਪ

੧ ਭੇਟਾ । ੨ ਵਰ ਦੇਂਦੇ ਹਨ । ੩ ਖੋਦ ਖੋਦ ਕੇ ਮਿਟੀ ਬਾਹਰ ਸੁਟਦੇ ਹਨ।
੪ ਉਤਸ਼ਾਹ ।

ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਿੱਖਨ [1]ਗਨ ਕੇ ਸੁਨ ਕਰ ਨਾਮ ॥
ਜਿਨ ਕੌ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉੱਤਮ ਧਾਮ ॥ ਸੰਤ ਰੇਣ ਢਿਗ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥
ਮਮ ਮਨ ਇੱਛਾ ਅਸ ਪਰਕਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਜੇ ਜੇ ਨਾਮੀ ਸਿੱਖ
ਸੁਜਾਨੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਮਹਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇਵਾ ਗੁਰ
ਕੀਨਸ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਜਥਾ ਪਰਮ ਪਦ ਲੀਨਸ ॥ ੩੬॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਸੰਤ ਰੇਣ ਅਸ ਬੈਨ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪ੍ਰਫੁੱਲਤ ਨੈਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਚ
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਚਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ [2]ਮ੍ਰਿਗਿੰਦ ਪ੍ਰੇਮ ਤਵ ਸਾਚਾ ॥ ੩੭ ॥
ਯਾਂਤੇ ਮੈਂ ਬਰਨੋਂ ਸ਼ੁਭ ਕਥਾ ॥ਸਾਵਧਾਨ ਹੋ ਸੁਨੀਐਂ ਜਥਾ ॥ਜਿਸਕੇ
ਸੁਨਤ ਪਾਪ ਬਿਨਸਾਵੈ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਮਹਾਂ ਪੁੰਨ ਕੌ ਪਾਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰ
ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੇਵ ਜਿਨ ਕੀਨੀ ॥ ਮਹਿਮਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਡ ਚੀਨੀ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਕੋ ਪਾਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਹਤ ਕਸ਼ਟ
[3]ਕਰਾਲਾ ॥ ੩੯ ॥ ਭਗਤੂ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਚਤਰਥ
ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਜਨਮਾਇ ॥ ਆਦਮ ਜਾਟ ਸੇਵ ਬਡ ਘਾਲੀ ॥ ਜਿਸਤੇ
ਭਾ ਪਰਤਾਪ [4]ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨਜੋ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਕਾ ਹਾਲ ॥
ਰਚਨ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਲ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਲਾਗਯੋ ਸੇਵਾ ॥
ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਜਾਨਹਿ ਭੇਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਖਨਹਿੰ ਸੁ ਸੀਸ
ਉਠਾਵੈ ॥ ਵਹਿਰ ਤਾਲ ਤੇ ਦੂਰ ਗਿਰਾਵੈ ॥ ਬਡੀ ਪ੍ਰਾਤ ਤੇ ਲਾਗਹਿ
ਕਰਬੇ ॥ ਸੰਧਯਾ ਲੌ ਠਾਨੈ ਹਿਤ ਦਰਬੇ ॥੪੨॥ ਅਸ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਕਮਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਪਾਈ ॥ ਜਿਨਕੇ ਬਡੇ ਭਾਗ
ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਿਨ ਪਾਨ ਸੁ ਆਹੀ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤਰਥੋ
ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪ ॥

[1] ਸਮੂੰਹ । [2] ਹਰਨਾਂ ਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਸ਼ੇਰ । [3] ਭਿਆਨਕ । [4] ਬਹੁਤ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਜਪੂਤ ਮੰਝ ਇਕ ਚੌਧਰੀ ਪ੍ਰਥਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥
ਸੰਸਕਾਰ ਉਰ ਭਗਤ ਕੇ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਬ ਤਾਹਿ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਲ ਸਰਬ ਘਰ ਦਰਬ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਰਵਰ ਪੀਰ ਸੇਵ [1]ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਸੋ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨ ਕੇ ॥ਸਬਦ ਸੁਨੇ ਅਰਥਨ ਕੋ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੨ ॥ [2]ਉਦੈ ਭਗਤ [3]ਪੂਰਬ ਕੀ ਭਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੀ [4]ਰੁਚ ਉਪਜਈ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਕਰਬੇ ਕਉ ਬਾਛੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਇੱਛਾ ਇਤ ਆਛੇ ॥ ੩॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਸਿੱਖਨ ਕਹੁ ਨੀਕੇ ॥ ਸਿੱਖੀ ਗਹੋਂ ਮਨੋਰਥ ਜੀਕੇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧਯੋ ਅਧਕਾਈ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੪ ॥ ਸਦਨ ਤਿਆਗ ਕੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥ ਪੁਤ੍ਰਾਦਕ ਕੌ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਆਇ ॥ ਬੰਦੇ [5]ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਸੁਹਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਹਰੋ [6]ਤ੍ਰੈਤਾਪ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਬਖਸਹੁ ਆਪ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੌ ਸੰਕਟ ਭਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਜਾਨ ਕਰ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਫੁਰਮਾਯਹੁ ॥ ਅਪਨ ਪੀਰ ਤੈਂ ਤੁਰਕ ਬਨਾਯਹੁ ॥ ਸਰਵਰ ਕੇ ਮੁਰੀਦ ਤੁਮ ਰਹੇ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਦੁਰਲਭ ਅਹੇ ॥ ੭ ॥ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ਚਲੇ [7]ਨਹਿੰ ਗਿਰੇ ॥ ਸੂਖਮ ਅਧਕ [8]ਕੇਸ ਤੇ ਪਰੇ ॥ ਨਹੀ ਕਮਾਇ ਸਕੋਗੇ ਤਾਹੀਂ ॥ ਪ੍ਰਾਨਨ ਕੋ ਪਲਟੋ ਜਿਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ੮ ॥ ਆਪਾ ਜਰਾ ਜਨਾਵਹੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ਦੇਹ ਸੀਸ ਪਰ ਸੀ ਨ ਕਰਾਹੀ ॥ ਅਰ ਜਬ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ਹੋਵਹਿੰ ॥ ਅਪਜਸ ਲਹੈਂ ਸਕਲ ਧਨ ਖੋਵਹਿੰ ॥ ੯ ॥ ਕੁਲ ਕੇ ਲੋਕ ਕਰੈਂ [9]ਉਪਹਾਸ ॥ ਨਹੀਂ ਬੈਠਬੇ ਦੇਂ ਨਿਜ ਪਾਸ ॥ ਏਤੀ ਬਾਤ ਸਹੋ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਤੌ ਹਮਰੋ ਸਿਖ ਹੂਜਹਿ ਆਈ ॥ ੧੦ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਸੇਵਹੁ

---

੧ ਹਰ ਸਮੇਂ। ੨ ਪ੍ਰਗਟ। ੩ ਪਹਿਲੇ ਦੀ। ੪ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ੫ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਨੂੰ। ੬ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ। ੭ ਨਾ ਡਿਗੇ। ੮ ਵਾਲੋਂ ਭੀ ਬਹੁਤ ਬਰੀਕ। ੯ ਠਠਾ ਮਖੌਲ।

ਪੀਰ ਸੁਕਾਮੁ ॥ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਲੀਜਹਿ ਨਹਿੰ ਨਾਮੂ ॥ ਰਾਖਹੁ ਧਨ ਕੁਲ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਿੱਖੀ ਧਰ ਕਿਯੋਂ ਲੇ ਦੇਖ ਪਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਇਮ ਬਾਕਨ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ [1]ਅੰਜਲ ਬਾਂਧ ਕੀਨ ਅਰਦਾਸ ॥ ਜਬ ਕੋ ਰਾਵਰ ਦਰਸਨ ਜੋਵਾ ॥ ਸੁਨਬੋ ਸ਼ੁਤ ਵਾਕਨ ਕੋ ਹੋਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਕੋ ਮਨ ਹਮਰੋ ਹਟ ਗਯੋ ॥ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਤ [2]ਲੱਜਤ ਭਯੋ ॥ ਸਰਵਰ ਤੁਰਕਨ ਅਜਮਤ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਨਰ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ੧੩ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹਿੰ ਤੁਰਕ ਅਗਾਰੀ ॥ ਖੋਇੰ ਧਰਮ ਨਰ ਤਨ ਦੇਹਿੰ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ਉੱਤਮ ਤਨ ਪਾਇ ॥ ਨੀਚ ਮਲੇਛਹਿੰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੧੪॥ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਅਧਰਮ ਨ ਔਰ॥ ਲਹੇਂ ਸਜਾਇ ਨਰਕ ਕੀ ਠੌਰ ॥ ਦੇਖੀ ਗਊਅਨ ਕੇ ਨਿਤ ਜੋਈ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਨ ਮਾਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ੧੫ ॥ ਮਹਾਂ ਕੁਚੀਲ ਨ ਸੁਚ ਕੋ [3]ਲੇਸ ॥ ਆਦ ਚੰਡਾਲ ਜਿ ਰਚਹਿੰ [4]ਅਸੇਸ ॥ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਮਿਲੇ ਸਭ ਖਾਵਹਿੰ ॥ ਪੁਨ ਅਪਨੇ ਕੋ ਅਧਕ ਕਹਾਵਹਿੰ ॥ ੧੬ ॥ ਨਹਿੰ ਨਪਾਕ ਤੇ ਕਰਹਿੰ [5]ਗਿਲਾਨੇ ॥ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕਜ਼ਾ ਇਨ ਕੋ ਮਾਨੇ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਹਮ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ਮਾਨਤ ਰਹੇ ਸੁ ਅਬ ਪਛੁਤਾਹੀਂ ॥ ੧੭ ॥ ਨਿਮ੍ਰ ਹੋਇ ਇਮ ਬੈਨ ਸੁਨਾਇਵ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕ ਲੋਚਨ ਜਲ ਛਾਇਵ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਆਏ ਸ਼ਰਣ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਦਿਹੁ ਸਿੱਖੀ ਹਮ ਲਖ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ਪੂਰਬ ਸਰਵਰ ਢਾਹ ਮੁਕਾਮੂ ॥ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ਕਰੇ ਗੁਨਾਹ ਲੇਹੁ ਬਖਸਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਹ੍ਵੈ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਅਧਕਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਰਹੁ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਾਕ ਮੰਝ ਘਰ ਗਯੋ॥ ਤੁਰਕ ਮੁਕਾਮ ਸੁ ਢਾਹਤ ਭਯੋ॥ ੨੦ ॥ ਸਰਲ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ਦੀਆਂ ਤਲੀਆਂ ਮੇਲ ਕੇ। ੨ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ। ੩ ਲੇਸ ਮਾਤ੍ਰ ਰੰਚਕ ਭਰ ਭੀ। ੪ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ। ੫ ਨਫਰਤ।

ਸਰਨਾਈ ॥ ਆਇਵ ਆਸ ਏਕ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਸ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਭਜ ਹਰਹੁ ਕਲੇਸ ॥੨੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਂ ਸਨਮੁਖ ਨਿਤ ਰਹੋ ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਿਖਨ ਕੋ ਸੁਖ ਲਹੋ ॥ ਅੰਤਹ ਕਰਨ ਸੁੱਧ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਆਤਮ ਗਯਾਨ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਪਾਇ॥੨੨॥ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮਹਿ ਬੰਦ ਨਿਕੰਦ ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਇ ਕਰ ਲਹੋ ਅਨੰਦ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਪਹੁਚੇ ਧਾਮੂ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹਯੋ ਹੋਨ ਪੁਨ ਲਾਗਯੋ ॥ ਸਰਬ ਸਮਾਨ ਨਾਸ ਹ੍ਵੈ ਭਾਗਯੋ ॥ [1]ਤੁਰੰਗ [2]ਮਹਿਖ ਧਨ ਭਯੋ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਲਗੇ ਸਰੀਕ ਕਰਨ [3]ਉਪਹਾਸਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਨਾਰ ਨਰ ਸਭ ਨੇ ਕਹਯੋ ॥ ਪੀਰ ਮਾਰ ਤੇ ਸਭ ਕਿਛ ਦਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖੀ ਜਬ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ਤਬ ਤੇ ਹੋਯੋ ਸਭ ਕਿਛ ਛੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਸਭ ਨੇ ਮਿਲ ਸੁ ਮੰਝ ਸਮਝਾਯੋ ॥ [4]ਪੀਰ ਕੋਪ ਕਰ ਸਕਲ ਗਵਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖੀ ਤਜ ਕਰ ਪੁਨ ਜੋਰ ॥ ਬਖਸ਼ਹਿ ਤੁਝ ਕੋ ਪੀਰ ਨਿਹੋਰ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਤ ਮੰਝ ਨੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੈਂ ਸਿੱਖ ਭਾ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰ ਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ਕੂਰ ਪਦਾਰਥ ਕਾਮ ਨ ਮੇਰੇ ॥ ਲੇਉਂ ਮੁਕਤ ਹੁਇ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਹੀ ਅਬ ਸਭ ਕਿਛ ਹੋਈ ॥ ਪੀਰ ਮੀਰ ਸੇ ਕਾਮ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪੰਚ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਸੁਨ ਸਭ ਜਾਨੀ॥ਮੰਝ ਮਹਾਂ ਮੂਰਖ ਅਗਯਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥ ਛੀਨ ਲੀਨ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨ ਸਿਰਦਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਕਨ ਦੀਨ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਲੇਕਰ ਨਿਜ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਸੁ [5]ਦਾਰਾ ॥ ਰਹਯੋ ਜਾਇ ਕਿਸ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਘਾਸ ਖੋਦ ਤਹਿ ਬੇਚਨ ਲਾਗਯੋ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਪਾਗਯੋ ॥ ਚਾਰ ਭਾਗ ਕਰ ਲਿਆਏ ਨਿਕੇਤ ॥ ਇਕਸੋ ਦੇਤ ਨੀਤ ਗੁਰ ਹੇਤ ॥ ੩੦ ॥

---

੧ ਘੋੜੇ। ੨ ਮਝੀਆਂ। ੩ ਠਠਾ ਮਖੌਲ। ੪ ਪੀਰ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ। ੫ ਇਸਤ੍ਰੀ।

ਤੀਨ ਭਾਗ ਤੇ ਕਰੈ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ [1]ਪ੍ਰਣ ਧਾਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਬਿਤੀਤਨ ਕੇਤਕ ਕਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਯੋ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੩੧ ॥ ਏਕ [2]ਮੇਵੜਾ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਯਹੁ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਦੇ ਤਹਿ ਸਮਝਾਯਹੁ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਮੰਝ ਸੁ [3]ਅਮਕੇ ਪੁਰ ਮਹਿਂ ॥ ਬਿਪਤਾ ਪਰੀ ਨਹੀਂ ਕੁਛ ਘਰ ਮਹਿਂ ॥ ੩੨ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ਤਿਸਕੇ ਤੁਮ ਪਾਸ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਤਿਸ ਦੇਵਹੁ ਖਾਸ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਤੇ ਮਗ ਚਲਯੋ ॥ ਆਇ ਪੁਰੀ ਮਹਿਂ ਮੰਝ ਸੁ ਮਿਲਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇਖਤ ਹੋਯੋ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋ ਕੋ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਲਹੁ ਸਦਨ ਮਹਿਂ ਪਦ ਨਿਜ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਪੁਨ ਮੋਹਿ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ੩੪ ॥ ਸਨਮਾਨਤ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈਂ ਲੈ ਗਯੋ ॥ [4]ਮੰਚ ਡਸਾਇ ਬਠਾਵਨ ਕਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਲੇ ਮਸਤਕ ਧਰਯੋ ॥ ਬਹੁਰ ਖੋਲ੍ਹ ਕਰ ਦਰਸਨ ਕਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਮੰਝ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਜੋ ਗੁਰ ਪਠਯੋ ਮੰਝ ਪਠਯੋ ਮਨ ਲਾਇ ॥
ਲਿਖਯੋ ਤਾਹਿਂ ਮਹਿਂ ਅਸ ਬਿਧੀ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਹਮ ਢਿਗ ਆਇ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਢਯੋ ਸੁ ਗੁਰ ਨੇ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਸੁਨਾਇ ਆਪਨੀ ਦਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਜਾਵੋਂ ॥ ਪਾਸ ਰਹੋਂ ਸਭ ਰੀਤ ਰਿਝਾਵੋਂ ॥ ੨ ॥ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਿਹਾਲ ਕਰੈਂਗੇ ॥ ਤਬ ਹਮ ਤੁਮ ਸੋਂ ਮੇਲ ਬਨੈਂਗੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਬ ਮਗ ਮਹਿਂ ਪਗ ਪਾਵਾ ॥ ਸੰਗ ਮੇਵੜਾ ਗੁਰ ਪੁਰ ਆਵਾ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਯੋ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ [5]ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਜਨਾਇਵ ॥ ਔਰ

੧ ਨਿਸਚਾ । ੨ ਮਸੰਦ । ੩ ਫਲਾਣੇ ਪਿੰਡ ਵਿਚ । ੪ ਮੰਜਾ ਚਾਰ ਪਾਈ ਡਾਹੀ । ੫ ਆਪਣੀ ਤਰਫ ।

ਸਾਥ ਕਹਿੰ ਸੇਵਾ ਲਾਯੋ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰੂ ਜਿਸ ਭਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਵਹਿਰ ਜਾਇ ਨਿਤ [1]ਈਧਨ ਆਨੈ ॥ [2]ਸੁਸਕ ਭਾਰ ਭਾਰੀ ਤਿਸ ਥਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਲੰਗਰ ਮਹਿੰ ਦੇਵਹਿ ਆਨ ॥ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ਕਰੈ ਗੁਜਰਾਨ ॥ ੫ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਨ ਮਹਿੰ ਨਿਤ ਰਹਿ ਮਗਨ ॥ ਰਿਦੈ ਬਿਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭ [3]ਭਗਨ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਤੀਤੇ ਜਬੈ ॥ਅੰਤਰ ਯਾਮੀ ਬੂਝਯੋ ਤਬੈ ॥ ੬ ॥ ਮੰਝ ਸਿੱਖ ਇਸ ਥਲ ਜੋ ਆਵਾ ॥ ਕਯਾ ਸੋ ਕਰੈ ਕਹਾਂ ਸੋਂ ਖਾਵਾ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਜਬ ਕੋ ਇਹਾਂ ਸਿੱਖ ਸੋ ਆਯੋ ॥ ੭ ॥ [4]ਈਧਨ ਕੋ ਸਕੇਲ ਬਹੁ ਲਿਆਵਹਿ ॥ ਲੰਗਰ ਤੇ ਭੋਜਨ ਸੋ ਖਾਵਹਿ ॥ ਭਯੋ ਹੁਕਮ ਸੇਵਾ ਮਹਿੰ [5]ਖਾਮੀ ॥ ਕਰਤ [6]ਬਿਗਾਰਨ ਅਪਨੋ ਕਾਮੀ ॥ ੮ ॥ ਅਚਹਿ ਅਹਾਰ ਮਜੂਰੀ ਹੋਇ ॥ ਕੋ ਵਸੇਸਤਾ ਇਸ ਤੇ ਜੋਇ ॥ ਕਹੂੰ ਅਪਰ ਤੇ ਭੋਜਨ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰ ਲੰਗਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥ ੯ ॥ ਜਿਤੋ ਅਹਾਰ ਕਹੂੰ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਦੇਹਿ ਅਪਰ ਕੋ ਲਘ ਨਿਜ ਖਾਵਹਿ ॥ ਸਿਖ ਨੇ ਤਿਸੇ ਹਟਾਯੋ ਤੈਸੇ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਤਿਮ ਕਹਿ ਗੁਰ ਜੈਸੇ ॥ ੧੦ ॥ ਭਾਰ [7]ਜੁਗਲ ਜੰਗਲ ਤੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਇਕ ਬੇਚੈ ਤਿਸ ਭੋਜਨ ਲਿਆਵੈ ॥ ਛਕੈ ਆਪ ਕਛੁ ਲੰਗਰ ਪਾਵੈ ॥ ਦੂਸਰ ਭਾਰ [8]ਦੇਗ ਥਲ ਲਿਆਵੈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ ਅਤ ਮਸਤਾਨਾ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਵਹਿਰ ਗਯੋ ਹਿਤ ਧਾਰ ॥ [9]ਬੀਨ ਬੀਨ ਕਰ ਬੰਧਯੋ ਭਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਨਹਿੰ ਪਹੁਚਿਓ ਉਠਵਾਵਨ ਵਾਰੋ॥ ਘਟੀ ਚਾਰ ਵਧ ਲਗੀ [10]ਅਵਾਰੋ ॥ ਧਰ ਸਿਰ ਪਰ ਜਬ ਪੁਰ ਕੋ ਗਵਨਾ ॥ ਉਠੀ ਅੰਧੇਰੀ [11]ਭੀਖਨ [12]ਪਵਨਾ ॥ ੧੩ ਕੰਕਰ ਸਿਕਤਾ [13]ਖੈਂਚਤ ਬਹਯੋ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਕਛੁ

---

੧ ਲਕੜਾਂ । ੨ ਸੁਕੀਆਂ । ੩ ਦੂਰ । ੪ ਲਕੜਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੀਆਂ ਕਰਕੇ । ੫ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਕਮੀਂ । ੬ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਲਈ। ੭ ਦੋ ਭਾਰ ਲਕੜਾਂ ਦੇ । ੮ ਲੰਗਰ ਦੇ ਵਿਚ। ੯ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ। ੧੦ ਹੋਰ। ੧੧ ਭਿਆਨਕ। ੧੨ ਹਵਾ। ੧੩ ਰੇਤਾ।

ਜਾਇ ਨ ਲਹਯੋ ॥ ਸਨਮੁਖ ਪੌਨ ਹਟਾਇ ਪਿਛਾਰੀ॥ ਭਾਰ ਸਮਾਰਤ ਗਮਹਿੰ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ [1]ਧੂਲ ਅਧਕ ਆਂਖਨ ਮਹਿੰ ਛਾਈ ॥ ਚਲਯੋ ਆਇ ਬਡ ਸੰਕਟ ਪਾਈ ॥ ਹੁਤੋ [2]ਕੂਪ ਬੋਰੋ ਜਹਿੰ ਪਾਨੀ ॥ ਭਯੋ [3]ਤਿਮਰ ਕਛੁ ਪਰਯੋ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਗਿਰਯੋ ਮੰਝ ਤਿਸ ਕੇ ਬਿਚ ਜਾਇ ॥ ਸਿਰ ਪਰ [4]ਕਾਸ਼ਟ ਅਧਕ ਧਰਾਇ ॥ ਭਾਰ ਸੰਭਾਰਯੋ ਸਿਰ ਪਰ ਰਖਯੋ ॥ ਭੀਜ ਨ ਜਾਇ ਨੀਰ ਤੇ ਰਖਯੋ ॥ ੧੬ ॥ [5]ਠਾਂਢ ਕੂਪ ਮਹਿੰ ਬਾਰ ਮਝਾਰ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਕਿਮ ਹੁਇ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਖੈਂਚ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਰਹਿਓ ਨ ਗਯੋ ਗੁਰੂ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੰਕਟ ਜਾਨ ਸਿਖ ਕਹੁ ਹੋਵਾ ॥ ਕੂਪ ਬਾਰ ਸਿਰ ਭਾਰ ਖਰੋਵਾ ॥ ਬੀਤਹਿ ਇਸਹਿ [6]ਜਾਮਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਖਰੋ ਰਹੈ ਨਹਿੰ ਭਾਰ ਉਤਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਉਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧ ਗਮਨੇ ਐਸੇ ॥ [7]ਕੁੰਚਰ ਕੇ [8]ਮੋਚਨ ਹਿਤ ਜੈਸੇ ॥ ਨੰਗੇ ਪਾਇ [9]ਉਤਾਇਲ [10]ਡਾਲਤ ॥ ਹਰ ਭਰਾਇ ਨਹਿੰ ਵਸਤ ਸੰਭਾਲਤ ॥ ੧੯ ॥ ਦਾਸ [11]ਉਪਾਨੰ ਲੈ ਕਰ ਧਾਏ ॥ ਕੇਤਕ ਧਾਇ ਮਿਲੇ ਸੰਗ ਆਏ ॥ [12]ਦਾਮਨ ਆਨਹੁ ਹੁਕਮ ਕਰੰਤੇ ॥ ਤਿੰਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹੁਚੇ [13]ਉਤਲੰਤੇ ॥ ੨੦ ॥ [14]ਕੂਪ ਤੀਰ ਥਿਤ ਹੋਇ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕੌਨ ਅਹੈਂ ਤੂੰ ਕਹੁ ਨਿਜ ਸਾਰਾ ॥ ਕਾਸ਼ਟ ਭਾਰ ਸੀਸ ਪਰ ਧਰਯੋ ॥ ਕਿਉਂ ਨਹਿੰ ਗੇਰਾ ਜਲ ਮਹਿੰ ਖਰਯੋ॥੨੧ ॥ ਕਹਯੋ ਮੰਝ ਹੈ ਮੇਰੋ ਨਾਮ ॥ ਸੇਵਕ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ [15]ਰੱਜੂ ਲੇ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਅਸਵਾਰੀ ਨਰ ਲਿਆਏ ॥ ੨੨ ॥ ਜੀਨ [16]ਤੁਰੰਗ ਪਾਇ ਕਰ ਤੂਰਨ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਤਬ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ [17]ਦਾਮਨ ਕੂਪ ਬਿਖੇ ਲਟਕਾਈ ॥ ਕਹਿਯੋ

---

੧ ਧੂੜ। ੨ ਕੂਵਾਂ। ੩ ਅੰਧੇਰਾ। ੪ ਲਕੜਾਂ। ੫ ਖੂਹ ਦੇ ਵਿਚ ਭਾਰ ਸਣੇ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ। ੬ ਰਾਤ। ੭ ਹਾਥੀ। ੮ ਛੁਡਾਨਾ। ੯ ਛੇਤੀ। ੧੦ ਛੇਤੀ ਤੋਂ ਛੇਤੀ। ੧੧ ਜੋੜਾ। ੧੨ ਰਸੇ। ੧੩ ਛੇਤੀ ਨਾਲ। ੧੪ ਖੂਹ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ। ੧੫ ਰਸੀ। ੧੬ ਘੋੜੇ ਤੇ ਕਾਠੀ ਪਾ ਕਰ। ੧੭ ਰਸੀ ਖੂਹ ਵਿਚ।

ਚੌਪਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਥ ਦਰਸ਼ਨ ਕੋ ਕੀਨ ॥ ਮਸਤਕ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧਰ ਦੀਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਘਟ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥ ੨ ॥ ਕਿਰਤ ਸੁਨਾਰੇ ਕੀ ਮੈਂ ਕਰਹੌਂ ॥ ਕਾਲ ਬਿਤਾਵਹੁੰ ਉਦਰ ਸੁ ਭਰ ਹੌਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਿਰਤ ਕਰ ਕੋਈ॥ ਧਰਮ ਸਮੇਤ ਨਿਬਾਹੋ ਸੋਈ ॥ ੩ ॥ ਕਪਟ ਬਿਹੀਨ ਜੀਵਕਾ ਕਰੈ॥ ਪਰਕੀ ਵਸਤ ਛਪਾਇ ਨ ਧਰੈ॥ਤਿਸ ਮਹਿ ਬਾਂਟ ਪ੍ਰਭੂ ਹਿਤ ਖਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਉਰ ਨਿਰਮਲ ਹੁਇ ਜਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਬਿਨਤੀ ਯੁਕਤ ਬਹੋੜੇ ਕਹਯੋ ॥ [1]ਕੰਪਤ ਲੋਚਨ ਤੇ ਜਲ ਬਹਯੋ ॥ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਮੈਂ ਮਹਾਂ ਅਧਰਮੀ ॥ ਪਾਪ ਕਿਰਤ ਨਿਤ ਕਰੌਂ ਕੁਕਰਮੀ ॥ ੫ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਪਤਤ ਉਧਾਰਨ ਬਿਰਦ ਉਦਾਰਾ ॥ ਜਬਹਿ ਬਹੋੜੇ ਸਾਚੀ ਕਹੀ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਭ ਉਰ ਲਹੀ ॥ ੬ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਤਾਵਾ ॥ ਕਹਾਂ ਕੂਰ ਮਹਿਂ ਤੂ ਲਪਟਾਵਾ ॥ ਕਰ ਕਰ [2]ਅਘ ਕੋ [3]ਸੰਚਹਿ ਬ੍ਰਿੰਦਾ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਜਮ ਫਾਸ ਬਿਲੰਦਾ ॥ ੭ ॥ ਕੋਇ ਜਨਮ ਦੁਖ ਸਹੇ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੌਨ ਸਹਾਇ ਹੋਇ ਤਿਸ ਬੇਰੈ ॥ ਅਪਰ ਤਯਾਗ ਕਰ ਜਾਵਹਿਂ ਭੋਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕਰਮ ਹੋਵਹਿਂ ਸੰਗ ਤੋਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸੋ ਫਲ ਦੀਏ ਬਿਨਾ ਨ ਬਿਨਾਸਹਿਂ ॥ ਕਰੇ ਕੁਕਰਮ ਤੋਹਿ ਕੋ ਗ੍ਰਾਸਹਿਂ ॥ ਰਹੇ ਇਕਾਕੀ ਸੰਕਟ ਪਾਵਹਿਂ ॥ ਪਛਤਾਵਹਿਂ [4]ਸਿਰ ਧੁਨ ਬਿਲਲਾਵਹਿਂ ॥ ੯ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਸ ਦਿਨ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿਂ ਬੈਸ ਗੁਜਾਰਹੁ ॥ ਧਰਮ ਜੀਵਕਾ ਮਹਿਂ ਚਿਤ ਧਾਰਹੁ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਬਾਕ ਰਸੀਲੇ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬਿਕਾਰਨ ਪਰਮ [5]ਕਟੀਲੇ॥ ਗਦ ਗਦ ਭਾ ਮਨ ਅਨੰਦ ਵਧਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੁਕਰਮਨ ਕੋ

੧ ਕੰਬਣ ਲਗਾ। ੨ ਪਾਪਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਕਰ ਕੇ। ੩ ਕੂੜ ਸਚਾ ਧਨ। ਇਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ੪ ਸਿਰ ਨੂੰ ਹਲਾਵੇਂਗਾ। ੫ ਕਟੇ ਜਾਂਦੇ।

ਪਛਤਾਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਲਗਯੋ ਸੇਵ ਕਰਬੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ॥ ਬਧਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸਰਧਾ ਧਰ ਉਰ ਕੀ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਤਿਸ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਨਿਕੰਦਨ ਮੋਹਿ ਬਡੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਬਖਸ਼ਯੋ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਭਏ ਸਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿ [1]ਪਾਗੀ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਸੋਯੋ ਜਾਗਾ ॥ ੧੩ ॥ ਭਯੋ ਬਹੋੜਾ ਬਹੁਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਅਬੈ ਤੂੰ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਜਾਵਹੁ ॥ ਉਰ ਅਨੰਦ ਕਰ ਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ੧੪ ਕਰੀ [2]ਬਹੋੜੇ ਤਬ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ [3]ਰਾਵਰ ਦਾਸ ॥ ਕੌਨ ਜੀਵਕਾ ਕੋ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਭਵਜਲ [4]ਦੁਸਤਰ ਤਰੋਂ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਦੋਸ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਈ ॥ ਅਬ ਰਾਵਰ ਆਗਿਆ ਦਿਹੁ ਸੋਈ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਯਾਗਹੁ ਜੋਊ ਕ੍ਰਿਤ ਦੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਲੰਗਰ ਲਾਵਹੁ ॥ ਆਇ ਛੁਧਾਤਰ ਭੋਜਨ ਖ੍ਵਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਸਦਾ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਤਨ ਤੇ ਹੰਤਾ ਬੁੱਧ ਉਠਾਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥ ਰਹੇ ਹਰਖ ਜੁਤ ਸਦਾ ਨਿਮਾਣਾ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ [5]ਸੀਖ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਗਮਨਯੋਂ ਕੀਨਸ ਉਰਧਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਗ ਲਗਾਇ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਖ੍ਵਾਵੈ ॥ ਨਿਜ ਕੌ ਗੁਰ ਕੋ ਦਾਸ ਜਨਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ [6]ਨਿਮਗਨ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਕੀ ਲਾਗੀ ਲਗਨ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਇਸ ਭਾਂਤ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਦਯੋ ਉਪਦੇਸੁ ॥
ਸਿਮਰਤ ਹੈਂ ਸਤਿਨਾਮ ਕੋ ਮੇਟਤ ਸਕਲ ਕਲੇਸੁ ॥ ੨੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਕੀਰਤ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ

---

੧ ਇਸਥਿਤ । ੨ ਮੁੜਕੇ । ੩ ਆਪ ਦਾ ਦਾਸ । ੪ ਕਠਨ । ੫ ਸਿਖਿਆ । ੬ ਮਸਤ ।

ਹੋਇ ਅਧਕ [1]ਬਿਸਤੀਰਤ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੋ ਆਗੇ ॥ ਭਏ ਜੋ ਸਿੱਖ ਮਹਾਂ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੀ ਸੁਨ ਕਾਰ ॥ ਜਿਹ ਸੇਵਹਿੰ ਫਲ ਪਾਹਿੰ ਉਦਾਰ॥ਸੋ ਸਭ ਆਵਤ ਘਰ ਕੋ ਤਯਾਰੇ॥ ਖਨਹਿੰ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ੨੨ ॥ ਕੇਤਕ ਕਰੈਂ ਪਚਾਵਨ ਕਾਰ ॥ ਮਾਟੀ ਚੀਕੜ ਲੇਹਿੰ ਸੁਧਾਰ ॥ ਸੰਚੇ ਮਾਹਿੰ ਈਟਕਾ ਢਾਰੈਂ ॥ [2]ਸੁਸਕ ਕਰਨ ਕੋ ਇਤ ਉਤ ਧਾਰੈਂ ॥ ੨੩ ਕੇਤਕ ਸਿਰ ਧਰ ਢੋਵਨ ਕਰਹੀ ॥ ਜਹਾਂ ਪਜਾਵੇ ਤਹਿ ਲੇ ਧਰਹ ॥ ਕੇਤਕ ਗਹਿ ਕਰ ਨਿਜ ਮਤ ਸੰਗ ॥ ਚਿਨਹਿੰ ਸੁਈ ਧਨ ਕਰੈਂ ਉਤੰਗ ॥ ੨੪ ॥ ਕੇਤਕ ਕੂੜਾ ਕਰਹਿੰ [3]ਸਕੇਲਨ ॥ ਈਂਟ ਪਕਾਵਨ ਹਿਤ ਕਰ ਮੇਲਨ । ਕੇ ਭੋਜਨ ਨਿਜ ਘਰ ਤੇ ਖਾਇ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਕਮਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਕੇਤਕ ਦਰਬ ਅਰਪ ਹੈਂ ਆਇ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਮਿਹਨਤੀ ਦੇਤ ਲਗਾਇ ॥ ਕੇਤਕ ਦੇਗ ਅਹਾਰ ਕਰੰਤੇ ॥ ਸਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਗੇ ਰਹੰਤੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕੇਤਕ [4]ਅਜਮਤ ਕੇ ਜੁਤ ਭਾਰੀ ॥ ਜਾਇ ਨਿਸਾ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਹੋਤ ਭੋਰ ਕੇ ਆਵਤ ਸੋਈ ॥ ਸਰ ਕੀ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ੨੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਰਜਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਜਾਨਹਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਮਹਾ ਮਹਾਤਮ ਚਹਿਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਕਾਮਨਾਂ ਭਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਸ ਜਗ ਕੇ ਸੁਖ ਸਭ ਬਿਧ ਦੀਨ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਲੋਕ ਮਹਿੰ ਸ਼ੁਭ ਗਤ ਕੀਨ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਰ ਕੀ ਨਿਤ ਕਾਰ ॥ ਹੁਤੇ ਜਾਤ ਖਨਵੈਂ ਨਰ [5]ਜਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ ਸਿਖ ਲੰਮੇ ਦੇਸ ਮਝਾਰ ॥ ਧੰਨੀ [6]ਘੇਪ ਕਿਧੌ ਪੁਠਹਾਰ ॥ ਤਖਤ ਹਜਾਰਾ [7]ਛੱਛ ਹਜਾਰ ॥ ਕਾਬਲ ਨਗਰ ਪਿਸੌਰ ਕੰਧਾਰ ॥ ੩੦ ॥ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰੀ ਅਰ ਮੁਲਤਾਨ ॥ ਇਤਿ ਆਦਕ ਪਸਚਮ ਦਿਸ

੧ ਫੈਲਾ । ੨ ਸੁਕਾਉਣ ਲਈ । ੩ ਇਕੱਠਾ । ੪ ਸ਼ਕਤੀ ਸਹਿਤ।
੫ ਖਨਵੇਂ ਪੁਟਣ ਵਾਲੇ ਬਹੁਤ ਪੁਰਸ਼ ਆਏ । ੬ ਨਗਰ ਦਾ ਨਾਮ । ੭ ਨਗਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ।

ਜਾਨ ॥ ਛਠੇ ਮਾਸ ਕੇ ਸੰਮਤ ਮਾਹੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਆਇ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਰਹੇਂ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਸਰ ਕੀ ॥ ਕਰਹਿਂ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰ ਸਰਧਾ ਉਰ ਕੀ ॥ ਬਹੁਰੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਜਾਚਹਿਂ ਬਿਦਾ ਸਦਨ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ੩੦॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਿਨ ਸੋਂ ਤਬ ਕਹੈਂ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਤੁਮ ਨੰਦਨ ਕੋ ਅਹੈ ॥ ਕੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਮਿਲ ਬਨਜ ਕਰੰਤੇ ॥ ਕਬ ਕੇ ਸਿੱਖੀ ਆਪ ਧਰੰਤੇ ॥ ੩੩ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸੋ ਬਾਤ ਭਨੇ ਹੈਂ ॥ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮਾ ਸਿੱਖ ਬਨੇ ਹੈਂ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਚਾਰ ਹੈਂ ਰਾਵਰ ਕਰਨਾ ॥ ਬੈਠ ਦੁਕਾਨ ਬਨਜ ਕੋ ਕਰਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਸੋਂ ਫੁਰਮਾਇ ॥ ਦ੍ਵੈ ਸੁਤ ਦਿਹੁ ਹਮ ਕੋ ਇਸ ਥਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿਂ ਬਸ ਕਰਹਿਂ ਦੁਕਾਨ ॥ ਲਾਭਹਿ ਲਾਭ ਬਨਜ ਕੋ ਠਾਨ ॥੩੫ ॥ ਬਾਕ ਮਾਨ ਸੋ ਆਨ ਬਸਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੁਗ ਸੁਤ ਇਕ ਚਲ ਆਵੈ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਗੁਰ ਨਿਜ ਮਹਿਲ ਚਿਨਾਇ ॥ ਦਿਸ ਦੂਸਰ ਸਰ ਸੁਧਾ ਬਨਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਦੋਨਹੁੰ ਬੀਚ ਹਾਟ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਬਜਾਰ ਸੁ ਅਬ ਲਗ ਗਾਯੋ ॥ਆਨ ਆਨ ਬਾਸਹਿਂ ਬਡਭਾਗੇ॥ ਨਰ ਬਹੁ ਪੁਰ ਮਹਿਂ ਹੋਵਨ ਲਾਗੇ ॥ ੩੭ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਬਿਵਹਾਰ ਬਡੇਰੇ ॥ ਜਿਹ ਕਿਹ ਅਪਨੇ ਸਿੱਖ ਸੁ ਹੇਰੇ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਆਪ ਬੁਲਾਵੈਂ ਨਾਥ ॥ ਲਾਗਹਿਂ ਸੇਵ ਸੁ ਸਰਧਾ ਸਾਥ ॥ ੩੮ ॥ ਕੇਤਕ ਸਿੱਖ ਆਪ ਤੇ ਆਇ ॥ ਕਿਨਹੂ ਢਿਗ ਨਰ ਪਠੇ ਬੁਲਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਜਾਚਨਾ ਜਿਉਂ ਜਿਉਂ ॥ਸੁਨ ਸੁਨ ਜਸ ਆਏਂ ਸਭ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ॥੩੯॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਬਹੋੜੂ ਔ ਗੁਰੂ ਬਜਾਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਮੋ ਮੰਦਰਹਿ॥੭॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਫਫਰੇ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਖੈ ਬਸੈ ਬਹਿਲੋ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਜਾਟ ॥
[1]ਖੂੰਡੀ ਕਰ ਮਹਿ ਧਾਰ ਕੈ ਕਰੈ ਸ਼ੇਖ ਕੋ ਠਾਟ ॥ ੧ ॥

੧ ਖੂੰਡੀ ਹਥ ਵਿਚ।

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁਤੇ ਮਾਨੁਖ ਸੰਗ ਲਗਾਇ ॥ ਪਰਸਹਿੰ ਜਾਹਿ ਨਿਗਾਹੇ ਥਾਇ ॥ ਸਰਵਰ ਕੋ ਮੁਰੀਦ ਨਿਤ ਰਹੈਂ ॥ ਸੁਲਤਾਨੀ ਤਿਸ ਕੋ ਸਭ ਕਹੈਂ ॥ ੨ ॥ ਮੰਝ ਗੁਰੂ ਜੋ ਸਿੱਖ ਬਡੇਰਾ ॥ ਮੇਲ ਭਯੋ ਤਿਸ ਸੌਂ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿੰਮਾਂ ਸੁਨ ਕੈ ਅਧਕਾਈ ॥ ਹੇਤ ਦਰਸ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤ ਬਢਾਈ ॥ ੩ ॥ ਮਾਨ ਬਡਾਈ ਤਜ ਕਰ ਸਾਰੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਤਜ ਗਮਨਯੋਂ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਸਤਦ੍ਰਵ ਤਟ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਇਸ਼ਨਾਨ ਤਹਾਂ ਕਛੁ ਖਾਯੋ ॥ ੪ ॥ [1]ਤਰੀ [2]ਤੀਰ ਬਿਤ ਪਿਖ ਕਰ ਤਿਆਰ ॥ ਚਢ ਬੈਠਯੋ ਉਲੰਘਨ ਹਿਤ ਪਾਰ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਮਹਿੰ ਨੌਕਾ ਆਈ ॥ ਖੂੰਡੀ ਖਲਰਾ ਦੀਨ ਬਗਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹੋਇ ਪਾਰ ਮਗ ਪਰ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਆਯੋ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਜਿੰਹ ਠਾਂ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰਹਿੰ ਖਨਾਵਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਦੋਨਹੁ ਹਾਥ ਜੋਰ ਹੁਇ ਦੀਨਾ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਬੰਦਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸੇਵਕ ਲਖ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ਮੈਂ ਅਗਿਆਨੀ ਲਖੋਂ ਨ ਕਾਈ ॥ ੭ ॥ ਬਿਰਦ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਕੇ ਨਿੱਤ ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਰਾਵਰ ਕੇਰ ਆਸਰੇ ਆਇ ॥ ਕੋਟ ਜਨਮ ਨਿਤ ਸੰਕਟ ਪਾਏ ॥ ੮ ॥ ਲਾਜ ਨਾਮ ਅਪਨੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ॥ ਲਖ ਸੇਵਕ ਮੁਝ ਸੇਵਾ ਭਾਖਹੁ ॥ ਮਹਿਮਾਂ ਹਮ ਨਹਿੰ ਲਖੈਂ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਰੂਪ ਨਰਨ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਬਿਨੈ ਸੁਨਤ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ॥ ਹੁਇ ਸਰਧਾ ਤੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੂ ॥ ਸਰਧਾ ਮੂਲ ਭਗਤ [3]ਤੁਚ ਸਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਤਰੋਵਰ ਉਦੈ ਉਦਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਫਲ ਕੈਵਲ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸਤੇ ਸੰਕਟ ਹੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਧਾ ਬਿਨ ਸਭ ਨਿਸਫਲ ਕਰਮ ॥ ਸੁਧਰਹਿੰ ਰਿਦਾ ਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਧਰਮ ॥ ੧੧ ॥ ਸਰਧਾ ਸਭ ਤੇ ਪੂਰਬ ਚਹੀਅਹਿ ॥ ਜਿਸ

੧ ਨੌਕਾ । ੨ ਪਾਰ । ੩ ਖਲੜੀ ।

ਤੇ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਅਹਿ ॥ ਅਬ ਤੀਰਥ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੀਜੈ ॥
ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਸੰਗ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ੧੨ ॥ ਜਹਾਂ ਈਂਟ ਕੇ ਲਗੇ
ਪਜਾਵੇ ॥ ਬਹੁ [1]ਈਂਧਨ ਕੇ ਸੰਗ ਪਕਾਵੇ ॥ ਤਾਂ ਸਿੱਖ ਸੇਵਾ ਬਹੁ
ਕਰਹੀ ॥ ਕਰਦਮ ਤੇ ਈਂਟਨ ਕੋ ਪਰਹੀ ॥ ੧੩ ॥ [2]ਸੁਸਕ ਹੋਇੰ
ਤਬ ਲੇਹਿੰ ਉਠਾਇ ॥ ਆਵੇ ਬਿਖੈ ਧਰਹਿੰ ਸਮੁਦਾਇ ॥ ਜਿਮ ਨੀਕੇ
ਪਾਕੈ ਗਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਮ ਈਧਨ ਬਿਧ ਸੋਂ ਦਿਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥
ਇਮ ਸੁਨਕੈ ਬਹਿਲੋ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿਂ ਆਯੋ ॥
ਕਰਬੇ ਲਗਯੋ ਟਹਿਲ ਤਿਨ ਸੰਗਾ ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਸ ਜੇਤੋ ਬਲ
ਅੰਗਾ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਸਾ ਭਏ ਜਬ ਫਿਰਹਿ ਅੰਧੇਰੇ ॥ [3]ਜਾਚ ਲੇਤ
ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਡੇਰੇ ॥ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਤਬੈ ਕਰ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਹਿਨ ਦਿਨ ਲਹੈ ॥ ੧੬ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਖੈ ਨਿੱਤ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥
ਸਿਮਰਨ ਕਰਤੇ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ਬੂਝੈ ਲੋਕ [4]ਈਂਟਕਾ ਆਵੈ ॥
ਕਿਸ ਤੇ ਹੁਇ ਨੀਕੀ ਪਕ ਜਾਵੈ ॥ ੧੭ ॥ ਤਬਹਿ ਕਿਸੂ
ਨੇ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕੂੜਾ ਜੇਕਰ ਇਨ ਮਹਿਂ ਪਾਇ ॥ ਤੌ ਆਛੀ
ਪਾਕੈਂ ਹੁਇ ਲਾਲ ॥ ਘਸਹਿੰ ਨਾ ਫੂਟਹਿੰ ਸੋ ਬਹੁ ਕਾਲ ॥ ੧੮ ॥
ਇਮ ਸੁਨ ਲਈ [5]ਫਾਹੁਰੀ ਹਾਥ ॥ ਭਰ ਕੂੜਾ [6]ਮਲ ਤਿਸ ਕੇ ਸਾਥ॥
ਈਟਨ ਕੇ ਚਹੁਫੇਰੇ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਤੇ ਬਹੁ ਕੂਰਾ ਲਿਆਇ ॥
੧੯ ॥ ਬਿਧ ਸੋਂ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਾਵੈ ॥ ਗਨ ਈਟਨ ਕੇ ਲਾਇ
ਪਜਾਵੈ ॥ ਪਾਕੀਂ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰ ਭਈ ਲਾਲ ॥ ਬਹਿਲੋ ਹਰਖਯੋ ਰਿਦੈ
ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਲਖ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸੇਵਾ ਸਿੱਖਨ
ਕੀ ਪਿਖ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਕੁਛਕ ਈਟਕਾ ਨਿਕਟ ਮੰਗਾਈ ॥ ਕੀਨ
ਬਿਲੋਕਨ ਨੀਰ ਸੁ ਪਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਬਾਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥

੧ ਲਕੜਾਂ । ੨ ਸੁਕੀਆਂ । ੩ ਮੰਗ ਲਏ । ੪ ਇਟ ।
੫ ਕਹੀ । ੬ ਵਿਸ਼ਟਾ ।

ਇਹੁ ਆਵਾ ਅਬ ਭਲੇ ਪਕਾਯੋ ॥ ਅਤ ਸੇਵਾ ਬਹਿਲੋ ਕੀ ਦੇਖ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਕਰਤ ਵਿਸੇਖ ॥ ੨੨ ॥ ਅੰਤਹਿ ਕਰਣ ਭਯੋ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ ਬਿਖੈ ਬਾਸਨਾਦਕ ਸਭ ਦਲੀਆ ॥ ਇਸ ਸੇਵਾ ਮਹਿੰ ਲਗਯੋ ਘਨੇਰਾ ॥ ਕਰਹਿੰ ਪਜਾਵਨ ਕਾਜ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਘਟ ਕੀ ਜਾਨੈਂ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਦੁਖ ਜੋ ਨਿਤ ਹਾਨੈਂ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬਹਿਲੋ ਕੋ ਸਦ ਲੀਨ ॥ ਆਇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬੋਲੇ ਸੁਨ ਸਿੱਖਯਾ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਫਿਰਹੁ ਘਰੇ ਘਰ ਭਿੱਖਯਾ ॥ ਮਾਂਗ ਮਾਂਗ ਟੁਕਰੇ ਬਹੁ ਖਾਵਨ ॥ ਸੋ ਸਭ ਹਮ ਕੋ ਕਰੇ ਖਵਾਵਨ ॥ ੨੫ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਅਰਪਤ ਹਮੈਂ ॥ ਟੁਕਰੇ ਦੇਤ ਜੋ [1]ਖੈਬੇ ਸਮੈਂ ॥ ਹਮ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਹਿੰ ਆਇ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਅਰਪ ਜੋ ਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਆਧੋ ਭੋਜਨ ਆਪ ਅਚੈ ਹੈਂ ॥ ਅਰਧ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਤੂੰ ਅਰਪੈ ਹੈਂ ॥ ਤਜਹੁ ਸੁ ਅਚਵਹੁ ਦੇਗ ਅਹਾਰਾ ॥ ਕਰੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਤੀਰਥ ਕਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਣ ਬਹਿਲੋ ਮਾਨੀ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਤਿਮ ਜਥਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਬਹਿ ਪਚਾਵਨ ਕਬ ਸਰ ਕਾਰ ॥ ਰਣਿ ਦਿਵਸ ਤਤਪਰ ਗੁਰ ਕਾਰ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਠਿੰਡੇ ਮਹਿੰ ਬਸਹਿ ਇਕ ਦਿਜ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ॥
ਲਾਦ ਅੰਨ ਬਹੁ ਬਾਜਰਾ ਆਇ ਬਨਜ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ੨੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਲਯੋ ਚਲਯੋ ਸਤਦ੍ਰਵ ਉਲਘਾਯੋ ॥ ਪਾਰ ਬਿਪਾਸਾ ਤੇ ਉਤਰਾਯੋ ॥ ਮਾਝੇ ਮਹਿੰ ਬੂਝਯੋ ਤਬ ਜਾਇ ॥ ਅੰਨ ਬਾਜਰਾ ਕਹਾਂ ਬਿਕਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਸ ਥਲ [2]ਛਿਪ੍ਰ ਲੇਹਿ ਕੋ ਮੋਲ ॥ ਦੇ ਕਰ ਹਟੋਂ ਸਕਲ ਹੀ ਤੋਲ ॥ ਤਬ ਲੋਕਨ ਤਹਿੰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਤਾਲ ਲਵਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਰਹੈ

[1] ਖਾਣੇ ਸਮੇਂ। [2] ਜਲਦੀ।

ਅੰਨ ਕੋ ਖਰਚ ਘਨੇਰੋ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੇ ਬਿੰਦ ਬਡੇਰੇ ॥ ਅਨਕ ਮਜੂਰ ਕਾਰ ਕੋ ਕਰੈਂ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਤਿਸ ਹੀ ਥਲ ਥਿਰੈਂ॥੩੨॥ ਤਹਾਂ ਪਹੁਚਹਿੰਗੇ ਜਿਸ ਬਾਰ ॥ ਹੁਇ ਹੈ ਸਕਲ ਸਿੱਧ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਸੁਨ ਲੋਗਨ ਤੇ [1]ਚੌਂਪ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿਂ ਪਹੁਚਯੋ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੩੩ ॥ ਹੋਤ ਤਾਲ ਕੀ ਕਾਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰੈਂ ਸੇਵ ਸਭ ਦਿਸ ਨਰ ਜਾਲਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਪਿਖ ਦਿਜ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਘਾਲ ਬਡੀ ਘਾਲਨ ਚਿਤ ਲਾਯੋ ॥ ੩੪॥ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਬਿਪ੍ਰ ਚਿਤ ਫਿਰਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੁ ਨੀਕ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ਸਗਰੋ ਅੰਨ ਦੀਨ ਅਰਪਾਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਦੀਨ ਜਾਨ ਲਿਹੁ ਅਪਨ ਬਨਾਈ ॥ ਪਰਯੋ ਆਨ ਕੈ ਮੈਂ ਸਰਨਾਈ ॥ ਸੁੱਧ ਮਨਾਂ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਜਾਨੀ ॥ ਦੇ ਉਪਦੇਸ ਤਬੈ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩੬॥ ਘਰ ਬਾਹਿਰ ਦਿਜ ਦੀਨ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਲਗਯੋ ਸਰ ਕੀ ਤਬ ਕਾਰਾ ॥ [2]ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਾਰ ਕਰਤ ਹੈ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ॥ ਉਰ ਨਿਰਮਲ ਦਿਜ ਹੋਵਹਿ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ॥ ੩੭ ॥ ਅਧਕ ਘਾਲ ਘਾਲੀ ਜਬ ਹੇਰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਕਰੀ ਬਡੇਰ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਅਬ ਸੇਵਾ ਪੂਰੀ ॥ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਹੁ ਲਹੋ ਪਦ ਰੂਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਮਾਨ ਬਾਕ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਨਯਾਯੋ ॥ ਰਿਧ ਸਿਧ ਨਿਧ ਲੇ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਸ ਆਯੋ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਕੇਤਕ ਸਿੱਖ ਗਨੀਏਂ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰ ਪਦ ਪਾਇ ਮਹਨੀਏਂ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਬਹਿਲੋ ਦਿਜ ਗੰਗਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿਖ ਅਨ ਗਨ ਸਮਦਾਇ ਹ੍ਵੈ ਕਰਤ ਸੁਧਾ [3]ਸਰ ਕਾਰ ॥
ਪਕੇ ਪਜਾਵੇ [4]ਈਟਕਾ ਆਨ ਤਾਲ ਪਰ ਡਾਰ ॥ ੧ ॥

੧ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੨ ਹਰ ਰੋਜ਼ । ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ । ੪ ਇਟਾਂ ।

ਚੌਪਈ ॥ ਪਾਕੀ ਚਿਨਬੇ ਲਗੇ ਸੁਪਾਨ ॥ ਸੌਂਪੀ ਕਾਰ ਮਸੰਦਨ ਮਾਨ ॥ ਜੋ ਧਨ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਆਵੈ ॥ ਆਦ ਬਿਸਾਖੀ ਜਿਤਕ ਚਢਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਸਰਬ ਮਸੰਦ ਸੰਭਾਰਨ ਕਰੈਂ ॥ ਖਰਚਹਿੰ ਜਹਾਂ ਕਾਜ ਬਨ ਪਰੈਂ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸਦਨ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਬਟੋਰ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਕਾਰੀਗਰ ਆਦਕ ਸਮਦਾਇ ॥ ਜਹਾਂ ਖਰਚ ਦੇਨੌਂ ਬਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਥਾਨ ਸੋ ਦੈਬੋ ਕਰੈਂ ॥ ਦੇਗ ਆਦ ਮਹਿੰ ਖਰਚ ਬਿਚਰੈਂ ॥ ੪ ॥ ਬਹੁ ਸਿਖ ਹਿਤ ਸੋਂ ਕਾਰ ਕਰੰਤੇ ॥ ਥੋਰ ਸੇਵ ਫਲ ਅਧਕ ਲਹੰਤੇ ॥ ਜੋ ਸਕਾਮ ਹੁਇ ਬਾਂਛਤ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਨਿਸਕਾਮ ਰਿਦਾ [1]ਬਿਮਲਾਇ ॥ ੫ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕਨ ਸੁਖ ਸਮਦਾਯੋ ॥ ਸਦਾ ਬਰਤ ਗੁਰ ਸਭਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕਾਰ ਸੁਧਾਸਰ ਕੇਰ ਬਹਾਨਾ ॥ ਦਾਸਨ ਦੇਤ ਕਾਮਨਾ ਨਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਮਹਿਮਾ ਭਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬਹੁ ਭਾਂਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮੱਜਨ ਕਰੇ [2]ਕਲੂਖਨ ਰਹੈ ॥ ਬਾਂਛਤ ਪਾਇ ਭਾਵ ਜੋ ਗਹੈ ॥ ੭ ॥ ਮਹਾ ਮਹਾਤਮ ਸੰਗਤ ਜਾਨੈ ॥ ਸਰਧਾ ਧਰ ਧਰ ਸੇਵਾ ਠਾਨੈ ॥ ਕੇਤਕ ਜਬ ਚਿਨ ਲੀਨ ਸੁਪਾਨਾ ॥ ਮਿਲ ਸਿੱਖਨ ਗੁਰ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥੮॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਅਹੈਂ ਮਸੰਦ ॥ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈਂ ਸੋ ਮਤਿ ਮੰਦ ॥ ਏਕ ਈਟ ਚੂਨੇ ਕੀ ਜਰੈਂ ॥ ਪੁਨ [3]ਕਰਦਮ ਕੀ ਭਰਤੀ ਭਰੈਂ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵਨ ॥ ਕਰੇ ਸਮੀਪ ਮਸੰਦ ਬੁਲਾਵਨ॥ ਸਭ ਕੋ ਕਹਯੋ ਕਾਰ ਇਹੁ ਕਾਚੀ ॥ ਕਯੋਂ ਤੁਮ ਕਰੋ ਲੋਭ ਮਤ ਰਾਚੀ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰ ਇਮ ਕਹਿ ਬਹੁ ਸਮਝਾਏ ॥ ਤਊ ਮਸੰਦ ਨ ਸਰਧਾ ਲਿਆਏ ॥ ੧੧ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਦਿਨ ਸਭ ਚੂਨਾ ਲਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰ [4]ਬਰਜ ਦੀਨਸ [5]ਲਬ ਆਯੋ॥ ਏਕ ਈਟ ਹੀ ਬਹੁਰ ਲਗਾਵੈਂ॥

੧ ਉਜਲ । ੨ ਪਾਪ । ੩ ਚਿਕੜ ਗਾਰੇ ਦੀ । ੪ ਰੋਕ ਕੇ । ੫ ਲਾਲਚ ।

ਪਾਛੇ [1]ਕਰਦਮ ਸਗਰੋ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਸਿਖ ਕਹੰਤੇ ॥ ਅਬ ਮਸੰਦ ਨਿਜ ਮਤ ਬਰਤੰਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਪੁਨ ਬੁਲਵਾਏ ॥ ਨਿਕਟ ਦੇਖ ਕਰ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ੧੩॥ ਤਾਲ ਰਚਨ ਮਹਿ ਦੰਭ ਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਦਨ ਬਿਚਰੀਅਹਿ॥ ਸੁਨ ਮਸੰਦ ਗਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨਯੋ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕਛੂ ਭੇਵ ਨਹੀਂ ਜਾਨਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਰਾਵਰ ਢਿੱਗਜ [2]ਪਿਸਨਤਾ ਗਾਵੈਂ ॥ ਹਮ ਸਭ ਬਿਧ ਆਛੇ ਬਨਵਾਵੈਂ ॥ ਇਮ ਕੈਹ ਗੈ ਮਸੰਦ ਮਹਾਨੇ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਦਿਨ ਆਛੀ ਗਤ ਠਾਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਪੁਨਾ ਸੁ ਮਨਮਤ ਕਰਤੇ ਭਏ ॥ ਸਿੱਖਨ ਆਨ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਕਹੇ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਬਾਰ ਸੁਨ ਕਰ ਖੁਟਿਆਈ॥ ਕੁਛ [3]ਰਿਸ ਕਰ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕੀ ਬੁਨਿਆਦ ॥ ਭਈ ਸਥਿਰ ਕਬ ਹੋਇ ਨ ਬਾਦ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਇਹੁ ਜਾਇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਨੈ ਨਵੀਨ ਫੇਰ ਇਹ ਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਇਨਹਿ ਜਿ [4]ਪੋਲ ਬਨਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਪੋਲੀ ਜਰ ਅਪਨੀ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਦਸਮ ਸਰੂਪ ਜਬੈ ਜਗ ਹ੍ਵੈ ਹੈ॥ਮੰਦ ਮਤਨ ਕੋ ਦੰਡ ਸੁ ਦੈ ਹੈ॥੧੮ ॥ ਤਬ ਮਸੰਦ ਬਿਨਸਹਿੰ ਨਹਿੰ ਰਹੈਂ ॥ ਸੰਗਤ ਬਿਖੈ ਨ ਢੋਈ ਲਹੈਂ ॥ ਤਬ ਮੇਰੋ ਸਿੱਖ ਹੋਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਾਰ ਸਮਾਲਹਿੰਗੇ ਇਸ ਤਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਈਂਟ ਸੁ ਚੂਨਾ ਅਧਿਕ ਲਗਾਵਹਿੰ ॥ [5]ਪਵਰੀ ਪਾਕੀ ਸਕਲ ਬਨਾਵਹਿੰ ॥ ਕੀਯੇ ਕਰਮ ਕਾ ਫਲ ਇਹ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੀਸ ਧੁਨੈਂ ਬਹੁ ਬਿਧ ਪਛਤਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਚਾਰ ਕੈ ਦੇਵਨ ਹਿਤ ਅਹਿਲਾਦ ॥
ਰਹਿਤ ਰਚਯੋ ਗੁਰ ਮੰਦਰੰ ਜਿਸ ਕੀ ਥਿਰ ਬੁਨਿਯਾਦ ॥ ੨੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿੱਖ ਆਦ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਭਗਤੂ ਬਹਿਲੋ

੧ ਚਿਕੜ । ੨ ਚੁਗਲੀ । ੩ ਗੁਸਾ । ੪ ਕਚਾ ।
੫ ਪਉੜੀਆਂ ਪਕੀਆਂ ।

ਧਰੇ ਹੁਲਾਸ ॥ ਸਰ ਅੰਦਰ ਹਰ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ॥ ਸਿਰਜਹਿੰ ਸਮਤਾ ਲਹਿ ਨ [1]ਪੁਰੰਦਰ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ਬਡੇਰਾ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰਵਾਇ ਘਨੇਰਾ ॥ ਗਮਨੇ ਗੁਰੂ ਤਾਲ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਸੰਗਤ ਬ੍ਰਿੰਦ ਸੰਗ ਮਹਿ ਜਾਹੀ ॥ ੨੩ ॥ ਕਾਰੀ ਗਰਨ ਬੁਲਾਵਨ ਠਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ [2]ਬਿਉਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਇਸ ਰੀਤ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਚਾਰ ਦ੍ਵਾਰ ਚਹੁ ਦਿਸਨ ਰਖਾਵਹੁ ॥ ੨੪ ॥ ਨਗਰ ਦਿਸਾ ਸਰ [3]ਸੇਤ ਰਖੀਜੈ ॥ ਦ੍ਵਾਰ ਦਰਸਨੀ [4]ਸਰ ਤਟ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਕੀ ਕੁਰਸੀ ਸਾਰਹੁ ॥ ਤਾਲ ਨੀਰ ਤੇ ਉਰਧ ਉਠਾਰਹੁ॥੨੫॥ ਸ੍ਵਰਗ ਦ੍ਵਾਰੀਆਂ ਤਰੇ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਹਰ ਪੌੜ ਚੜ੍ਹਾਵਹੁ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੀ ਪਰਕਰਮਾਂ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਗਾਢੀ ਨੀਵ ਤਰੇ ਕੀ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਕੇ ਚਾਰੋ ਓਰ ॥ ਦੁਇ ਦੁਇ ਛਾਤ ਰਚੋ ਸਭ ਠੌਰ ॥ ਮੱਧ ਜਾਏ ਊਚਾ ਇਕ ਛਾਤ ॥ ਊਪਰ ਮਿਲ ਸਭ ਹੁਇ ਇਕ ਭਾਤ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਰੁਚਰ ਬੰਗਲਾ ਥਪਹਿ ॥ ਕੰਚਨ ਤੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿੰ [5]ਦਿਪਹਿ ॥ ਇਮ ਬਤਾਇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਸੰਗ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਖਰੇ ਹੋਇ ਕੀਚਹਿ ਅਰਦਾਸ ॥ਅਵਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ॥ ਮੰਦਰ ਸੁਭਹਿ ਲਗਹਿ ਮਨਿ ਮਾਣਕ ॥ ੨੯ ॥ ਹੁਕਮ ਸੁਨਯੋ ਬੁੱਢੇ ਬੰਧ ਹਾਥ ॥ ਸਿਮਰੇ ਇਕ ਚਾਰੋ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰ ਮੰਦਰ ਹੋਏ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਕੋਏ ॥ ੩੦ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿੰ ਨਿਹਚਲ ਇਸ ਨੀਵ ॥ ਬੁਰਾ ਜਿ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਨਸੀ ਥੀਵ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥ਦਰਸਨ ਤੇ [6]ਅਘ ਓਘ ਨਸਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਨਹਿੰ ਪੂਰਹਿੰ ਮਨੋਰਥ ਸੋਇ॥

੧ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅੰਦਰ। ੨ ਤਰੀਕਾ। ੩ ਪੁਲ। ੪ ਸਰੋਵਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ। ੫ ਪ੍ਰਕਾਸ਼। ੬ ਪਾਪ।

ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਬਿਘਨ ਗਨ ਖੋਇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਦਿਪਹਿ ਦੁਗਨ ਚਹੁ ਗੂਨੋ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਤਿ ਪਦ ਤੇ ਹੁਇ [1]ਸਸਿ ਪੂਨੋ ॥ ੩੨ ॥ ਬੀਚ ਬਿਰਾਜੈ ਗੁਰ ਸਭ ਸਮੈਂ ॥ ਆਇ ਚਤਰ ਦਿਸ ਕੋ ਨਰ ਨਮੈ ॥ ਇਮ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕਰ ਪੰਕਜ ਤਬੈ ॥੩੩॥ ਗਹੀ ਈਟ ਤਹਿ ਕਰੀ ਟਿਕਾਵਨ ॥ ਮੰਦਰ ਅਵਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਵਨ ॥ ਤਬ ਕਾਰੀਗਰ ਨਿਕਟ ਸੁ ਹੇਰ ॥ ਹੇਤ ਜਨਾਵਨ ਮਤੀ ਬਡੇਰ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਉਠਾਇ ਸੋ ਲੀਨ ॥ ਫੇਰ ਘੇਰ ਕਰ ਧਰ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਵਲੋਕਨ ਕਰਯੋ ॥ ਕਹਾਂ ਕੀਨ ਤੈਂ ਬਾਕ ਉਚਰਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਹਮ ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਸਮੈਂ ਸੁਭ ਜਾਨਾ ॥ ਧਰੀ ਈਟ ਹਿਤ ਅਚਲ ਸਥਾਨਾ ॥ ਤਵ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਹਮ ਲੀਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਜਥਾ ਮਸੰਦਨ ਕੀਨ ਕੁਢਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇ ਅਬ ਜਾਨੀ ਜਾਇ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਮੰਦਰ ਗਿਰ ਜਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਉਸਾਰੇਂ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੇ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੋ ਧਨ ਲਾਹਿੰ ਉਦਾਰੇ ॥੩੭॥ ਸਰ ਜੁਤ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਪੁਨ ਹੋਇ ॥ ਅਵਚਲ ਨੀਵ ਸਦਾ ਇਸ ਜੋਇ ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲਗਾਇਵ॥ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਤਬੈ ਬਰਤਾਇਵ॥੩੮।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸਤ ਅਠਦਸੋ ਕੱਤਕ ਪੂਨਿਆਂ ਜਾਨ ॥
ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਖੀ ਨੀਵ ਮਹਾਨ ॥ ੩੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜੈ ਜੈ [2]ਨਾਦ ਕਰੈਂ ਸਿਖ ਸਾਰੇ ॥ ਲਗੇ ਕਾਰ ਹਰ ਮੰਦਰ ਭਾਰੇ ॥ ਚੂਨੋ ਸੂਖਮ ਪੀਸਨ ਕਰੈਂ ॥ [3]ਸੰਚ ਸੰਚ ਬਹੁ ਇਕ ਥਲ ਬਿਰੈਂ ॥ ੪੦ ॥ ਬਹੁਤ ਮੋਲ ਕੇ ਡਾਲ ਮਸਾਲੇ ॥ ਕਰਹਿੰ ਮਿਲਾਵਨ ਮਿਸਲ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਬਹੁਤ ਮਿਲੇ ਕਰ ਕਾਰ ਪਚਾਵਨ ॥ ਅਧਕ ਈਟ ਕੋ ਖਰਚ ਲਖਾਵਨ ॥ ੪੧॥ ਕੋ ਸਿਰ ਧਰਹਿ ਉਠਾਇ ਲਿਆਵਹਿੰ ॥ ਕਾਰੀਗਰਨ ਨਿਕਟ ਪਹੁਚਾਵਹਿੰ ॥ ਕੋ ਚੂਨੇ ਕੋ

੧ ਪੂੰਨਿਆਂ ਦਾਂ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ। ੨ ਸ਼ਬਦ। ੩ ਅਰੱਠਾ ਕਰ ਕਰ ਕੇ।

ਲਿਆਇੰ ਉਠਾਈ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਪਰ ਦੇਤ ਲਗਾਈ ॥ ੪੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਨਹਿੰ [1]ਕਾਸਟ ਕਿਸ ਥਾਇੰ ਲਗਾਇ ॥ ਚੂਨੇ ਸੰਗ ਈਂਟਕਾ ਜਰੈਂ ॥ ਭੀਤ ਸੁ ਠਾਂਢੀ ਗਾਢੀ ਕਰੈਂ ॥ ੪੩ ॥ [2]ਕਾਲਬੂਤ ਸੰਗ ਕਰ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਚਾਰਹੁ ਦਰ ਮੇਲੇ ਚਹੁ ਓਰ ॥ ਚਿਨ ਚਿਨ ਊਪਰ ਕੀਨ [3]ਉਤੰਗ ॥ ਮੇਲੀ ਛਾਤ ਸੁ ਚੂਨੇ ਸੰਗ ॥ ੪੪ ॥ ਭਇਓ ਤਿਆਰ ਸਿਰੀ ਹਰਮੰਦਰ ॥ ਜਿਹ ਸਮ ਨਹਿੰ ਮੰਦਰ ਜਗ ਅੰਦਰ ॥ ਇਤ ਤਿਆਰੀ ਸਰ ਮੰਦਰ ਭਈ ॥ ਉਤ ਬਰਖਾ ਰੁਤ ਜਗ [4]ਪ੍ਰਵਤਈ ॥ ੪੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰ ਸੁਭ ਤਾਲ ਬਨਾਵਾ ॥ [5]ਮੇਘ ਪਤੀ ਭਰਨੇ ਉਮਡਾਵਾ ॥ [6]ਘਟਾ ਘੂਮ ਕਰ [7]ਨਭ ਮੇਂ ਆਈ ॥ ਕਬਹੁ [8]ਸਿਆਮ [9]ਸਿਤ ਕਬ [10]ਬਿਦਤਾਈ ॥ ੪੬ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ਕੋ ਛੋਰਨ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੋ [11]ਰੁਖ ਲਖ ਸਰ ਕੋ ਭਰੈ॥ ਝੁਕਹਿ ਮੇਘ ਜਨ ਲਾਗਹਿ [12]ਅਵਨੀ ॥ [13]ਘੋਖਹਿੰ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਰੁਤ ਰਵਨੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁੰਦਰ ਜਲ ਸੋਂ ਪੂਰਨ ਭਰਯੋ ॥ਭਯੋ ਸਪੂਰਨ ਗੁਰ ਯਗ ਕਰਯੋ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਬੀਸ ਮਝਾਰ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬਸਾਖ ਨ੍ਹਾਏ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੪੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸਿਰਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਨਵਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਤੇ ਹੁਤੇ ਬੈਕੁੰਠ ਕੋ ਜੀਵਤ ਕਿਨ ਨ ਲਖਾਇ ॥
ਮਾਤ ਲੋਕ ਹਰਿ ਮੰਦਰੰ ਸੋ ਗੁਰ ਦਯੋ ਦਿਖਾਇ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥ਬੈਠੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰ

---

੧ ਲਕੜ । ੪ ਡਾਟਾਂ ਦੇ ਵਿਚ ਲਕੜਾਂ ਜੋੜੇ । ੩ ਉਚਾ । ੪ ਫੈਲ ਗਈ । ੫ ਬਦਲਾਂ ਦਾ ਪਤੀ ਇੰਦਰ ਉਮਡ ਆਇਆ । ੬ ਬਦਲ । ੭ ਅਕਾਸ਼ । ੮ ਕਾਲੇ । ੯ ਚਿਟੇ । ੧੦ ਪ੍ਰਗਟ । ੧੧ ਤਰਫ । ੧੨ ਧਰਤੀ । ੧੩ ਬਦਲ ਬੋਲਦੇ ।

ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਸਿਖ ਪਰ ਵਾਰਤ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਕੋ ਕਵਿ ਸੋਭਾ ਸਕਹਿ ਬਖਾਨ ॥ ੨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨੀਰ ਪਰ ਪਰੇ ॥ ਮੇਘ ਧਾਰ [illegible]ਨ ਮਲ ਤੇ ਭਰੇ ॥ ਜਗਤ ਮਝਾਰ ਨ ਐਸੋ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਸੁਖ [1]ਖਸ਼ਟ ਰੁਤਨ ਮਹਿ ਹੋਈ ॥ ੩॥ [2]ਚਿਤ੍ਰਤ ਚਾਮੀਕਾਰ ਤੇ ਚਾਰ॥ ਚਾਰ ਓਰ ਮਹਿ ਚਮਕ ਨਿਹਾਰ ॥ਕਲਸ਼ ਦਿਪਹਿ ਬਡ ਸੋਭਾ ਸਾਰ॥ ਚਾਰ ਪਦਾਰਥ ਕੋ ਦਾਤਾਰ ॥ ੪॥ [3]ਚਾਰ ਬਰਨ ਜਹਿ ਬੰਦਨ ਧਾਰ ॥ [4]ਚਾਰ ਮੋਖ ਠਾਂਢੀ ਦਰਬਾਰ ॥ ਚਾਰ ਦਿਸਾ ਮਹਿ ਚਾਰਹੁ ਦ੍ਵਾਰ ॥ [5]ਸ੍ਰਵਣਾਦਕ ਸਾਧਨ ਜਹਿ ਚਾਰ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਗਿਰਾ ਉਚਰੈਂ ॥ ਸਰ ਕੋ ਬੀਚ ਮਹਾਤਮ ਧਰੈਂ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਬਦ ਬਿਲੋਕ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਸਰਧਾ ਧਰੈ ॥ [6]ਸਰ ਮੱਜਹਿ ਅਬ ਬੰਦਨ ਕਰੈ ॥ ਸਰ ਕਰਬੇ ਮਹਿ ਘਾਲੀ ਘਾਲ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸੇਵ ਬਿਸਾਲ ॥ ੭ ॥ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਬਖਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਲੀਏ ਬੁਲਾਇ ਸਿਖ ਤਤ ਕਾਲ ॥ ੮॥ ਭਗਤੂ ਕਲਿਆਨਾ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ॥ ਆਠ ਜਾਮ ਸਿਮਰਤ ਜੇ ਨਾਮ ॥ ਬਰੰ ਬ੍ਰੂਹ ਸਭਹਨ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਲਿਹੁ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਜੋ ਉਰ ਚਹਯੋ ॥ ੯ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਇ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਅਬ ਲੀਜਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭਹਨ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਭਾਖਾ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਰਹੀ ਨਹੀਂ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੇ ਉਰ ਮਹਿ ਬਾਸੇ ॥ ਸਤ ਚਿਤ ਆਨੰਦ ਚਿਤ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਉਤਮ ਅਪਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਰਾਵਰ ਤੇ ਹਮ ਜਾਚਹਿ ਜੋਈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਨਕੈ ਗੁਰ

---

੧ ਛੇ ਰੁਤਾਂ—ਬਸੰਤ ਰੁਤ, ਚੇਤਰ ਵਿਸਾਖ। ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤ ਜੇਠ ਹਾੜ। ਬਰਸਾਤ ਰੁਤ, ਸਾਵਣ ਭਾਦਰੋਂ। ਪਾਵਕ ਰੁਤ, ਅਸੂ ਕਤੇ। ਸਰਦ ਰੁਤ, ਮਘਰ ਪੋਹ। ਸਿਸੀਅਰ ਰੁਤ, ਮਾਘ ਫਗਣ।
੨ ਕਾਰੀਗਰ ਪਾਸੋਂ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰੀ ਕਰਾਈ। ੩ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਸੂਦ੍ਰ ਵੈਸ਼। ੪ ਸਲੋਕ ਸਰੂਪ ਸਮੀਪ ਸਜੁਜ ਚਾਰੇ ਮੁਕਤੀਆਂ। ੫ ਸਰਵਣ ਮੰਨਣ ਨਿਧਯ-ਆਸਣ। ੬ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ।

ਭਏ ॥ ਸਭਹਨ ਕੋ ਊਚੈ ਪਦ ਦਏ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਕਈ ॥ [1]ਹਸਤਾਮਲ ਵਤ ਰੂਪ ਲਖਈ ॥ ੧੨ ॥ ਬਹਿਲੋ ਸਿਖ ਪਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ ਗੁਪਤ ਜੀਵਨ ਕੀ ਸੰਗਤ ਦੀਨੀ ॥ ਭਾਈ ਜੇਠਾ ਸਿੱਖ ਪਿਰਾਣਾ ॥ ਪੈੜਾ ਅਪਰ ਲੰਗਾਹਾ ਮਾਣਾ ॥ ੧੩ ॥ ਇਤਿਆਦਕ ਸਿਖ ਕੋ ਕੋ ਗਨੀਅਹਿੰ ॥ ਘਾਲੀ ਘਾਲ ਕਿਤਕ ਕੋ ਭਨੀਅਹਿ ॥ ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਸਗਰੇ ਹੁਇ ਗਏ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਰ ਮਹਿੰ [2]ਨਿਪਜਏ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿੱਧਾਂ ਸਕਲ ਅਗਾਰੀ ਖਰੀ ॥ ਜਿਮ ਚਾਹੇ ਲੇ ਤੂਰਨ ਕਰੀ ॥ ਚਢਨ ਅਕਾਸ ਉਠਾਵਨ [3]ਸੈਲ ॥ ਕੋਸ ਹਜ਼ਾਰਨ ਕੋ ਬਡ [4]ਗੈਲ ॥ ੧੫ ॥ ਨਿਮਖ ਬਿਖੈ ਪਹੁਚੇ ਜਬ ਚਾਹੈਂ ॥ [5]ਛਿਤ ਕੰਪਾਵਤ ਸਿੰਧੁ ਸੁਕਾਹੈਂ ॥ ਬਡੋ ਸਰੀਰ ਬਢਾਵਹਿੰ ਐਸੇ ॥ ਬੀਚ ਅਕਾਸ ਨ ਮਾਵਹਿੰ ਜੈਸੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਣ ਬਣ ਜਾਣ ਨ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਡਨ ਸ਼ਕਤ ਪਹੁਚੇ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਦਿੱਲੀ ਆਦਕ ਅਪਰ ਲਹੌਰ ॥ ਪਕਰ ਉਠਾਇ ਫਿਰਾਵਹਿੰ ਦੌਰ ॥ ੧੭ ॥ ਪਲਟ ਸਰੀਰ ਚਹੈਂ ਚਿਤ ਜੈਸੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਅਪਰ ਲੇਤ ਧਰ ਤੈਸੇ ॥ ਜਿਤੀ ਸਮਰੱਥਾ ਹੈ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਅਸ ਕੋ ਨਹੀਂ ਜੁ ਤਿਨ ਢਿਗ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੮ ॥ ਤਊ ਗੁਰੂ ਕੋ ਘਰ ਬਹੁ ਨੀਵਾ ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ ਸਭਹਨ ਮਤ ਥੀਵਾ ॥ ਜੇਕਰ ਗੁਰ ਹਿਤ ਕਿਨਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥ ਕੈ ਨਿਜ ਹਿਤ ਕਰ ਸ਼ਕਤ ਲਗਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਰ ਨਹਿੰ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ਤਿਨਹੁ ਸਮਝਾਈ ॥ ਜਿਨਹੁ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸੇਵਾ ਕੀਨਸ ॥ ਇਮ ਸਭ ਕੋ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦੀਨਸ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਕਥਾ ਭਾਖੀ ਸਕਲ ਬਨਾਇ ॥
ਵਕਤੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ਦੁਹਿਨ ਕੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ੨੧ ॥

---

੧ ਹਸਤ ਕਮਲ । ੨ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਿਆ । ੩ ਪਹਾੜ । ੪ ਲੰਘ ਕੇ । ੫ ਧਰਤੀ ।

ਗੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਏਕ ਦਿਨ ਆਵਤ ਭੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਠ ਗੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੨੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਜੋ ਬਾਸੀ ॥ ਹਮ ਲੋਗਨ ਸੋਂ ਕਰ [1]ਉਪਹਾਸੀ ॥ ਨਗਰ ਬਸੈ ਕੈਸੇ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੋ ਜਲ ਆਇ ਮਹਾਨ ॥੨੩॥ ਥਿਰਹਿ ਚੁਮਾਸੇ ਮਹਿਂ ਬਹੁ ਪਾਨੀ ॥ ਕਿਮ ਘਰ ਰਹੈਂ ਹੋਇੰਗੇ ਹਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਜੋ ਬਸੇ ਪਿਖੋਗੇ ਹਾਲਾ ॥ ਉਜਰ ਜਾਹੁਗੇ ਥੋਰੇ ਕਾਲਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖਨ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਜਿਮ ਚਹੁ ਦਿਸ ਜਲ ਆਵਤ ਲਹਯੋ ॥ ਤਿਮ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਨਰ [2]ਉਮਡਾਵੈਂ ॥ ਬਸਬੇ ਹੇਤ ਨਗਰ ਇਸ ਆਵੈਂ ॥ ੨੫॥ ਬਡੇ ਜਤਨ ਤੇ ਸਦਨ ਸਥਾਨ ॥ ਲੇਕਰ ਬਸ ਹੈਂ ਗਨ ਧਨਵਾਨ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਨਰਨ ਕੋ ਰਿਜਕ ਮਹਾਨ ॥ ਇਸ ਥਲ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ੨੬ ॥ [3]ਖੈਬੇ ਹੇਤ ਆਇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਆਨ ਥਾਨ ਤੇ ਪਾਇ ਨ ਜੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਵਧਹਿ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰਹਿ ਵਾਸ ਨਰ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜੀਵਤ ਸਿਮਰਹਿੰਗੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿਂ ਮਿਲ ਕਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ਕਰੈਂ ਜੀਵਕਾ ਬਸ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿਂ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਧਾਰ ਕਰ ਉਰ ਮਹਿਂ ॥ ੨੮ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਗਤ ਪਾਇਂ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਦੁਹਿ ਲੋਕਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਲੋਕ ਨ ਸਕਈ ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਹਿੰਗੇ ਤੁਮ ਦਿਸ ਤਕਈ ॥ ੨੯ ॥ ਨਹੀਂ ਬਸੈ ਪਛਤਾਵੈ ਪਾਛੇ ॥ ਸੁਖ ਆਛੋ ਪਿਖ ਸਭ ਸੌਂ ਬਾਛੇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸੇਵਕ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਿਤ ਬਾਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਧਨ ਧੰਨ ॥ ੩੦ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਬਸੈਂ ਆਨ ਕਰ ਨਏ॥ ਨਰ ਕੁਟੰਬ ਜੁਤ ਘਰ ਗਨ ਭਏ ॥ ਬਹੁ ਦੁਕਾਨ ਭੇ ਹਿਤ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਕੀ ਕਰਹਿਂ ਸੰਭਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਕੇਤਕ [4]ਮਾਸ ਬਿਤੀਤੇ ਜਬੈ ॥ ਬੈਠੇ ਸੌਦਾ

[1] ਠਠਾ ਮਖੌਲ। [2] ਉਪਸ਼ਾਹ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਿਆ। [3] ਦੇਖਣੇ ਵਾਸਤੇ। [4] ਮਹੀਨੇ।

ਲੇ ਕਰ ਸਬੈ ॥ ਆਇ ਨ ਕੋਈ ਖਰੀਦਨ ਹਾਰਾ ॥ ਹੋਤ ਅਲਪ ਹੀ ਕਛੁ ਬਿਵਹਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ [1]ਬ੍ਰਿੰਦ ਬਨਕ ਇਕ ਦਿਨ ਮਿਲ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜਹਾਂ ਸੁਹਾਏ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਆਪ ਸਭ ਦਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬਨਕ ਅਨੇਕ ਬਸੇ ਪੁਰ ਆਈ ॥ ਬੈਠੇ ਕਰ ਦੁਕਾਨ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸਰਬ ਭਾਂਤ ਕੋ ਸੌਦਾ ਲੈਕੈ ॥ ਹੇਤ [2]ਜੀਵਕਾ ਇੱਛਾ ਕੈ ਕੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ ਦਾਰ ਹਮ ਅਹੈਂ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੇਰ ਗੁਜਾਰੋ ਚਹੈਂ ॥ ਬਰਜਨ ਹਾਰੋ ਕੋ ਨਹਿੰ ਆਵੈਂ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਸਦਨ ਖਰਚ ਨਿਰਬਾਵੈਂ ॥ ੩੫ ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਜਾਨੋ ॥ ਕਰੋ ਬਸਾਵਨ ਪਾਲਨ ਠਾਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਬਿਨਤੀ ॥ ਬਿਕਸਤ ਭਯੋ ਤਜੋ ਅਸ ਗਿਨਤੀ ॥ ੩੬ ॥ ਕਰੋ ਆਜ ਤੇ ਐਸੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਵਧਹਿ ਅਧਕ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਉਠਹੁ ਭੋਰ ਕਰ ਸੌਚ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਸੋਂ ਕੀਜੈ ਧਿਆਨ ॥ ੩੭ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਆਵਹੁ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਤਹਿ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵਹੁ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਮਾਨ ਸਰਧਾ ਉਪਜਾਵਹੁ ॥ ੩੮ ॥ ਬਹੁਰੋ ਜਾਇ ਬਨਜ ਕੋ ਕੀਜੈ ॥ ਦਿਨ ਸਗਰੇ ਮਹਿੰ ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ॥ ਪੁਨ ਸੰਧਯਾ ਜਬ ਹੋਵੈ ਆਇ ॥ ਤਬ ਉਠ ਤਜੋ ਬਨਜ ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੋ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰੋ ਕਾਮਨਾ ਧਰੋ ॥ ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਤੁਮਰੀ ਆਇ ॥ ਕਰੇ ਬਨਜ ਬਡ ਲਾਹਾ ਪਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਨਹੀਂ ਤੋਟ ਹੁਇ ਕਿਸੂ ਪਦਾਰਥ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਵਹੁ ਅਪਨੇ [3]ਸਾਰਥ ॥ ਧਨ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਹੈ ਕਹੁ ਕੌਨ ॥ ਲਖਮੀ ਬਸੈ ਆਇ ਕਰ [4]ਭੌਨ ॥ ੪੧ ॥ ਨੌ ਨਿਧ ਸਿੱਧ ਰਿੱਧ ਜੋ ਠਾਨਾ ॥ ਆਇ

---

੧ ਸਮੂੰਹ ਵਪਾਰੀ ਬਨਜ ਦੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ । ੨ ਉਪਜੀਵਕਾ । ੩ ਕੰਮ । ੪ ਘਰ ਵਿਚ ।

ਬਸੈ ਗੁਰ ਧੁਰ ਸੁਖ ਮਾਨਾ ॥ ਕੌਨ ਕਮੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਜਹਿੰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਪਤ ਬਸਹਿ ਉਦਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਮਾਨੀ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਜਿਮ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ॥ ਦੋਇ ਸਮੈਂ ਦਰਸਨ ਹਰਿਮੰਦਰ ॥ [1]ਰਿਕਤ ਪਾਨ ਕੋ ਜਾਇ ਨ ਅੰਦਰ ॥ ੪੩ ॥ ਸਰਬ ਪਦਾਰਥ ਸਭ ਕੇ ਹੋਏ ॥ ਸਰਬ ਰੀਤ ਤੇ ਸਭ ਸੁਖ ਜੋਏ ॥ ਅਬ ਲਗ ਅਹੈ ਤਿਸੀ ਬਿਧ ਚਾਲ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਬਲ ਕਰ ਹੈਂ ਸਿਖ ਜਾਲ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੇ ਦੁਖ ਦਰ ਹੈ ਜਾਰਾ ॥ ਆਇ ਸੰਗਤਾਂ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਬਿੰਦ ॥ [2]ਮੱਜਹਿੰ ਸਰ ਮਹਿੰ ਲਹਿਤ ਅਨੰਦ ॥ ੪੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ [3]ਸੰਚਤ ਪਾਪੂ ॥ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਨ੍ਹਾਨ ਤੇ ਖਾਪੂ ॥ ਕਰਹਿੰ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਫਿਰ ਚਹੁਫੇਰੇ ॥ ਸਬਦ ਪਠਹਿੰ ਫਲ ਪਾਇ ਘਨੇਰੇ ॥੪੬॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵਹਿੰ ॥ਜਨਮ ਲਾਭ ਲੇ ਅਤ ਮੁਦਬਾਵਹਿੰ॥ ਅਸ ਸੁਭ ਗੁਰ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਜ ॥ ਸੁਖ ਦਾ ਦਾਸਨ ਦੇ ਸੁਖ ਸਾਜ॥੪੭॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਔ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਹਿਮਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਾਹਿੰ ॥
ਨਗਰ ਪਿਸ਼ਾਵਰ ਸਿੱਖ ਇਕ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖਾ ਜਾਹਿੰ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਆ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਤਤੁ [4]ਸ਼ਤ ਸ਼ਰਫੀ ਭੇਟ ਚਢਾਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਨਾ ਕੀ ਖਾਨ ॥ ੨ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈਂ ਸੁਤ ਕੋ ਨਾਹੀ॥ ਜਰਾ ਅਵਸਥਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਆਹੀ ॥ ਅਸ ਕੀਜਹਿ ਕਛੁ ਭਲੋ ਉਪਾਇ॥

੧ ਸ਼ਰਾਬ। ੨ ਇਸ਼ਨਾਨ। ੩ ਜਨਮ ਦੇ ਜੋ ਪਾਪ ਅਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਸਨ। ੪ ਸੌ ਮੋਹਰ।

ਜਿਸ ਬਿਧ ਨਾਮ ਰਹੈ ਜਗ ਮਾਹਿੰ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿਖ ਤੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ॥ ਬਚਨ ਬਖਾਨਯੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਤੁਮਰੇ ਨਾਮ [1]ਤਾਲ ਲਗਵਾਵਹਿੰ ॥ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੋ ਜਗ ਬਿਦਤਾਵਹਿੰ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਉਠੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਬਡੋ ਸਮਾਜਾ ॥ [2]ਮੰਦ ਮੰਦ ਚਲ ਆਏ ਤਹਾਂ ॥ [3]ਸਿੰਸਪਾਇ ਤੀਰ ਖਰਯੋ ਜਹਾਂ ॥ ੫ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਤਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ ਅਧਕ ਮਿਸਟਾਨ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸੁ ਦੀਨ ਬਰਤਾਇ ॥ [4]ਖਨਨੀ ਲੇਕਰ ਟੱਕ ਲਗਾਇ ॥ ੬ ॥ ਜੋ ਧਨ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖ ਲਿਆਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਗੁਰ ਸਭ ਸਰ ਲਾਯੋ ॥ ਹੁਕਮ ਮਸੰਦ ਗੁਰੂ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਬਹੁ ਮਜੂਰ ਤਹਿੰ ਦੀਨ ਲਗਾਇ ॥ ੭ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਬਹੁਤ ਖਨਾਯੋ ॥ ਭੂ ਤਲ ਮਹਿੰ ਇਕ [5]ਮਠ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਏਕ ਜੋਗੀ ਸੂਰ ਬੈਸਾ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਸੁ ਹੈਸਾ ॥ ੮ ॥ ਅਚਰਜ ਭੇ ਪਿਖ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਮਠ ਜੋਗੀ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਉਠ ਕਰ ਆਇ ਤਹਾਂ ਗਤ ਦਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਭੇਜ ਦਾਸ ਨਵ ਨੀਤ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਜੋਗੀ ਕਰ ਪਗ ਸੀਸ ਝਸਾਯੋ ॥ ਭੀ ਜੋਗੀ ਕੋ ਸੁਧ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਹੇਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਚਰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਅਬ ਭਾ ਮੁਕਤ ਸੁ ਅਸ ਬਚ [6]ਰਰਯੋ ॥ ਭਾਈ ਸੰਤੋਖੇ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਘਟ ਘਟ ਕੇ ਜਾਨੀ ॥੧੧॥ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ਕਬ ਕਾ ਯਹਿੰ ਥਿਰਯੋ॥ ਇਤਕ [7]ਮਿਰਤਕਾ ਊਪਰ ਚਰਯੋ॥ ਪੁਨ ਯਹ ਜੀਵਤ ਕੈਸੇ ਰਹਿਯੋ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸਭੈ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸੁਨਯੋ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗਤ ਦਾਨੀ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਨੇ ਸੰਤੋਖੇ ਬੈਨ ॥

੧ ਸਰੋਵਰ। ੨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ। ੩ ਅਖਾਂ ਦੀ ਸ਼ਿਸ਼ਤ ਪਾ ਕਰਕੇ। ੪ ਕਹੀ। ੫ ਮਟ। ੬ ਉਚਾਰਿਆ। ੭ ਮਿਟੀ।

ਕਹਿਤ ਭਏ ਜੋਗੀ ਪ੍ਰਤੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਸੀਲੇ ਨੈਨ ॥ ੧੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ਹੇ ਜੋਗੀ ਸਭ ਕਹੁ ਨਿਜ ਕਾਰਨ ॥ਕਬ ਕੇ ਬੈਸੇ ਤਪ ਕੋ ਧਾਰਨ ॥ ਨਾਮ ਕੌਨ ਹੈ ਕਰੋ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਲਹਿਂ ਭੇਦ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਕੋਮਲ ਗਿਰਾ ਜੁਗੀਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਘਟ ਘਟ ਜਾਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਪੂਛ ਹੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸੰਦੇਹ ਮਿਟਾਵਹੁ ॥ ੧੫ ॥ ਤੌ ਸੁਨੀਏ ਹੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੋ ॥ ਤ੍ਰੇਤੇ ਯੁਗ ਕਾ ਤਨ ਇਹੁ ਜਾਨੋ॥ ਨਾਮ ਸੰਤੋਖਾ ਤਪ ਕੋ ਤਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਮੀਪ ਅਭਯਾਸ ਕਰਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਭੂਤ ਭਵਿੱਖਤ ਕੋ ਬਡ ਗਯਾਤਾ॥ ਮਮ ਗੁਰ ਹੁਤੇ ਗਯਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਨਿਜ ਗੁਰ ਢਿਗ ਮੈਂ ਜਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਗਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਗਯਾਨ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਮੁਕਤ ਦਾਨ ਦੇ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਮੋ ਤੇ ਅਸ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਅਧਕ ਬਿਲੰਬ ਪੁਰਹਿ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ਤੇ ਤੁਝ ਮੇਰਾ. ਬਚ ਹੋਵਾ ॥ ਮੋਖ ਪਾਇ ਅਗਯਾਨਹਿ ਖੋਵਾ ॥ ਚਿਰੰਜੀਵ ਤਵ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ॥ ਬੈਠਹੁ ਲਾਇ ਸਮਾਧ [1]ਸਧੀਰ ॥ ੧੯ ॥ ਮਠ ਕੋ ਸਾਜ ਇਸੀ ਥਲ ਰਹੋ ॥ ਤਬ ਹੀ ਸਮਾਂ ਗਿਆਨ ਕੋ ਲਹੋ ॥ ਕਲ ਮਹਿਂ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਵਤਾਰ ॥ ਤੀਰਥ ਬਿਦਤਾਵਹਿਂ ਸੁਭ ਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਜਬ [2]ਖਨ ਹੈਂ ਇਸ ਥਲ ਕੋ ਆਇ ॥ ਤੋਹਿ ਨਿਕਾਸਹਿਂ ਨਿਜ ਦਰਸਾਇ ॥ ਤਬ ਤੇਰੋ ਹੁਇ ਹੈ ਕਲਯਾਨ ॥ ਇਮ ਭਾਖਯੋ ਗੁਰ ਕਰਣਾ ਠਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਕੋ ਮੈਂ ਇਹੁ ਮਠ ਚਿਨਵਾਇ ॥ ਨਿਸਚੈ ਗਹਿਓ ਸਮਾਧ ਲਗਾਇ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਊਪਰ ਪਰੀ ਨ ਲਹਿਯੋ ॥ ਨਿਜ ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਜੀਵਤ ਰਹਿਯੋ ॥ ੨੨॥ ਦਰਸ ਪਾਇ ਅਬ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਦਿਹੁ ਆਗਯਾ ਤਨ ਤਜੌਂ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ

---

੧ ਸਹਿਤ ਧੀਰਜ ਦੇ । ੨ ਖੋਦਣਾ ਕਰਨਗੇ ।

ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਸੰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਰੋ ਜਥਾ ਅਭਲਾਖੀ ਠਾਨਾ ॥ **੨੩** ॥ ਸੁਨ **ਸਿਖ ਭੇ ਅਸਚਰਜ** ਮਹਾਨੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਗੁਰ ਮੁਖਹੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜੋਗੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਸਥਿਤ ਸਮਾਧੀ ਕੀਨ ਤਦਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਦਸਮੇ ਦ੍ਵਾਰ ਜੋਰ ਕੋ ਪਾਵਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ [1]ਰੰਧਰ ਕੋ ਫੋਰ ਕਰਾਵਾ ॥ ਤਬ ਸਭ ਲੋਕਨ ਫੂਲ ਬਸਾਏ ॥ ਜੈ ਜੈ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਕ ਸੁਨਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਬਹੁਰੋ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਯਾ ਪਾਈ ॥ ਮਠਹਿ ਅਛਾਦਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਪਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਭਾ ਸੋ ਸਰ ਤਿਆਰ ॥ ਪੌੜ ਬਨੈ ਸੁੰਦਰ ਦਿਸ ਚਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ਬਰਖਾ ਭੀ ਬਹੁ ਜਲ ਠਹਿਰਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰ ਨਾਮ ਰਖਾਵਾ ॥ ਜਿਸ [2]ਮੱਜੇ ਸੰਤੋਖਹਿੰ ਪਾਇ ॥ ਨਿਸਚੇ ਤਪਤ ਰਿਦੈ ਕੀ ਜਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਿਆਰ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕੋ ਨਹਿੰ ਪਾਰ ॥ ਕਲਿਆਨਾਂ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਉੱਤਰ ਗਿਰਨ ਗਯੋ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੰਡੀ ਨਾਮ ਨਗਰ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਤਾ ਮਹਿੰ ਸਿਵਰ ਸੁ ਦੀਨ ਲਗਾਯੋ ॥ ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ ਦਿਨ ਸੋ ਆਵਾ ॥ ਨਗਰ ਸਗਰ ਨਰ **ਬਰਤ** ਰਖਾਵਾ ॥ ੨੯ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਆਗਯਾ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਹੋਈ ॥ ਠਾਕਰ ਬਰਤ ਰਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭਈ ਤੇ ਸਭ ਚਲ ਆਵਹਿੰ ॥ [3]ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਵਹਿੰ ॥ ੩੦ ॥ ਚਰਣਾਮ੍ਰਤ **ਤੇ ਬਰਤ ਉਪਾਰੋ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ** ਮੁਖ ਨਾਮ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਪੁਰ ਨਰ ਸਭਨ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਤ ਸੋਈ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰਤ ਭਯੋ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਗ੍ਰਨ ਕੀਨ ਜਾਮਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਹੋਯੋ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਭਈ ਸਭ ਠਾਕਰ ਦੁਆਰੇ ॥ ਚਰਨਾਮ੍ਰਤ ਲੇ ਮੁਖ ਮਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਕੀਨਸ ਨਰ ਸਭਹੂੰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਨ

੧ ਦਸਵੇਂ ਦੁਵਾਰ ਫ਼ੁਟ ਕਰਕੇ ਸਵਾਸਾਂ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋ ਗਿਆ। ੨ ਇਸ਼ਨਾਨ। ੩ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ।

ਮਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ ਨਹਿੰ ਬ੍ਰਤ ਕੀਨ ਨ ਮੰਦਰ ਗਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਚਰਣਾਮ੍ਰਤ ਧਾਰਨ ਕਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਕਰਹਿ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਪਠਹਿ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਮਹਾਨ ॥ [1]ਭੋਜਨ ਅਲਪ ਅਚੈ ਇਕ ਕਾਲ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਰਧਾ ਨਾਲ ॥ ੩੪ ॥ ਨਿਕਟ ਜਿ ਨਰ ਪਿਖ ਕਰ ਤਿਸ ਚਾਲੀ ॥ ਬੂਝਯੋ ਬਰਤ ਨ ਕੀਨਸ ਕਾਲੀ ॥ ਆਜ ਨ ਗਮਨਯੋਂ ਠਾਕਰ ਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਚਰਣਾਮ੍ਰਤ ਲੀਨ ਸਕਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਤੇ ਭਾਈ ਕਲਯਾਨਾ ॥ ਮਧਰ ਬਾਕ ਤਿਨ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ॥ ਪੁਰਖ ਜਾਗਤੇ ਠਾਕਰ ਮੇਰੇ ॥ ਜੋ ਬੋਲੇ ਸੁਖ ਦੇਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ੩੬ ॥ [2]ਪਾਹਿਨ ਜੜ੍ਹ ਕੀ ਸੇਵਾ [3]ਬਾਦ ॥ ਖਾਇ ਨ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਤੁਮ ਕਬ ਕਬ ਬ੍ਰਤ ਧਾਰਨ ਕਰੋ ॥ ਮਹਾਂ ਬਿਕਾਰਨ ਕੋ ਪਰ ਹਰੋ ॥ ੩੭ ॥ ਹਮਰੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਹੈਂ ਜੇਈ ॥ ਅਲਪ ਅਹਾਰ ਬਰਤ ਨਿਤ ਸੇਈ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੋ ਸੰਜਮ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿੰ ਲਾਗਯੋ ਰਿਦਾ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਸੁਨਕੈ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਹਸਹਿੰ ਪਰਸਪਰ ਤਰਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਹ ਮੂਰਖ ਕਛੁ ਜਾਨਹਿੰ ਨਾਹੀਂ ॥ [4]ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਨਿੰਦਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ੩੯ ॥ ਪਾਹਿਨ ਕੇਰ ਸਮਾਨ ਬਖਾਨਹਿ ॥ ਨਹਿੰ ਮਹਿਮਾਂ ਕੋ ਮਨ ਮਹਿੰ ਜਾਨਹਿ ॥ ਬਿਦਤ ਬਾਤ ਪੁਰ ਮੈਂ ਭਈ ਸਾਰੇ ॥ ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਢਿਗ ਜਾਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਏਕ ਬਿਦੇਸੀ ਨਰ ਪੁਰ ਆਯੋ ॥ ਹਿੰਦ ਜਨਮ ਉਰ ਧਰਮ ਨ ਭਾਯੋ॥ ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਸੋਂ ਤਰਕ ਕਰੰਤਾ ॥ ਕਹਿ ਪਾਥਰ ਬ੍ਰਤ ਨਹੀਂ ਧਰੰਤਾ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਜਪਹਿ ਨ ਮਾਨਹਿ ਆਨ ॥ ਤੁਮਰੀ ਆਗਯਾ ਧਰੀ ਨ ਕਾਨ ॥ ਨਿਰ ਭੈ ਬੋਲਤ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਮਨਹੁ ਮੁਕਤ ਪਾਈ ਇਕ ਹਾਥ ॥ ੪੨ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਨਕੈ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਕਹਯੋ

੧ ਭੋਜਨ ਥੋੜਾ ਇਕ ਵਕਤ ਛਕਦੇ ਹਨ। ੨ ਪੱਥਰ। ੩ ਨਿਸਫਲ।
੪ ਠਾਕੁਰ ਦੀ ਮੂਰਤੀ।

ਬੁਲਾਵਹੁ ਕਜ਼ਾ ਤਿਸ ਬੋਧਾ ॥ ਕਿਮ ਦੁਰਮਤ ਕੋ ਧਰ ਕਰ ਕਹੈ ॥
ਬਿਨ ਠਾਕਰ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ ਅਹੈ ॥ ੪੩ ॥ ਇਕ ਨਰ ਆਇ
ਹਕਾਰਯੋ ਤਾਹੀ ॥ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ਗਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਪਾਹੀ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ
ਬੈਠਯੋ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਥਲ ਸਭਾ ਲੋਕ ਸਮਦਾਇ ॥ ੪੪ ॥
ਪਿਖ ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਰਿਸ ਕਰ ਕਹੈ ॥ ਭੋ ਨਰ ਕੌਨ ਦੇਸ ਤੂੰ ਰਹੈ ॥
ਕਿਸ ਗੁਰ ਨੇ ਤੁਮ ਕੋ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਕੌਨ ਧਰਮ ਕੋ ਧਾਰਯੋ ਭੇਸਾ ॥
੪੫ ॥ ਸੁਨਕੈ ਤਬ ਕਲਯਾਨਾ ਭਾਈ ॥ ਕਹੀ ਗਾਥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ
ਅਗਵਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜਗ ਬਿਦਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਗਾਦੀ
ਊਪਰ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪੂਰਨ ਅਹੈਂ ॥
ਤਿਨਕੋ ਸਿਖ ਹਮ ਬਾਂਛਤ ਲਹੈਂ ॥ ਦੁਇ ਲੋਕਨ ਸੁਖ ਦੈ ਉਪਦੇਸ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ਪਠਹਿੰ ਹਮੇਸ ॥ ੪੭ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹਮ [1]ਪਾਹਿਨ ਨਹਿੰ
ਮਾਨਹਿੰ ॥ ਦੇਖਹਿ ਸੁਨਹਿ ਨ ਖਾਇ ਬਖਾਨਹਿ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਨ
ਹੁਇ ਤਿਸ ਨੇ ਦੇਨਾ ॥ ਤਾਂਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ਕਜ਼ਾ ਲੇਨਾ ॥ ੪੮ ॥
ਜੋ ਸਭ ਜੀਵਨ ਕੋ ਹੈ ਜੀਵਾ ॥ ਜਿਸ [2]ਅਲੰਭ ਚੇਤਨਤਾ ਥੀਵਾ ॥
ਸਗਰੇ ਜਗ ਕੋ ਜੋ ਨਿਤ ਦਾਤਾ ॥ਸੋ ਤੁਮਨੇ ਪਾਹਨ ਕਰ ਜਾਤਾ ॥
੪੯ ॥ ਜਿਮ [3]ਅਵਨੀ ਸਭ ਕੋ ਸੁਲਤਾਨ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਮੂਢ
ਕਰਹਿ ਸਨਮਾਨ ॥ ਘਾਸ ਡਸਾਇ ਬਸਾਵਨ ਕੀਆ ॥ ਆਵਹੁ
ਇਹਾਂ ਬੈਠੀਏ ਮੀਆ ॥੫੦॥ਤਿਮ ਤੁਮਰੋ ਮਤ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਨ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਪਾਹਿਨ ਕਰਹੁ ਉਚਾਰਨ ॥ ਰਹਯੋ ਜੁ [4]ਰਮ ਜਲ ਥਲ
ਮਹਿ ਰਾਮ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ॥ ੫੧ ॥ ਸਰਬ
[5]ਚਰਾ ਚਰ ਮਹਿ ਰਹਿ ਬਜਾਪੇ । ਤੀਨਹੁ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਥਿਰ ਥਾਪੇ ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਦ [6]ਮਹਿਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਪਰ ਨ ਪਈਅਤ ਜਾਸ

੧ ਪਥਰਾਂ ਨੂੰ । ੨ ਆਸਰਾ । ੩ ਧਰਤੀ । ੪ ਸਭ ਥਾਂ ਮੌਜੂਦ ।
੫ ਜੜ ਚੇਤਨ । ੬ ਵਡਾ ।

ਸਮਾਨਾ ॥ ੫੨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤੁਮ ਪਹਿ ਕਿਮ ਹੋਈ ॥ ਲਘ ਪਾਹਿਨ ਮਹਿ ਕਲਪਹੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਪੁਰਖ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰੋ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ੫੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸੰਤੋਖ ਸਰ ਭਾਈ ਕਲਯਾਨੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਾਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹੀ ਜਥਾਰਥ ਬਾਰਤਾ ਸੁਨ ਕੈ ਨ੍ਰਿਪ ਅਗਯਾਨ ॥
ਰਿਸਯੋ ਕਹਿਨ ਲਾਗਯੋ ਤਬੈ ਉਚਤ ਸਜਾਇ ਮਹਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕੈਦ ਇਸ ਤੇ ਮਨਵਾਵਹੁ ॥ ਠਾਕਰ ਆਗੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹੁ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਹੋਵੈਗੀ ਜਬ ਭੋਰਾ ॥ ਇਸੇ ਸਜਾਇ ਦੇਹੁ ਮੈਂ ਘੋਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬੰਦੀ ਖਾਨੇ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ਤਹਿੰ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਰਾਜਾ ਉਠ ਚਲਾ ॥ ਜਹਿੰ ਠਾਕਰ ਕੋ ਮੰਦਰ ਭਲਾ ॥ ੩ ॥ ਕਰ ਪੂਜਾ ਚੰਦਨ ਚਰਚਾਯੋ ॥ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਲੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਬਿਦੇਸੀ ਕੋ ਲੇ ਆਵਹੁ ॥ ਮਮ ਹਦੂਰ ਕਰ ਤਿਸਹਿ ਡਰਾਵੋ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਚਾਕਰ ਲੇ ਕਰ ਤਿਹ ਆਏ ॥ ਬੋਲਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਤੈਂ ਹਿੰਦ ਕਹਾਏ ॥ ਠਾਕਰ ਕੋ ਪਾਹਿਨ ਕਹਿ ਜੈਸੇ ॥ ਅਬਹਿ ਸਜਾਇ ਲੀਜੀਐ ਤੈਸੇ ॥ ੫ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਕਹੁ ਮੈਂ ਭੂਲਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਅਬ ਹੂਜੈ ਸਭ ਕੈ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿਖ ਬੋਲਯੋ ਕਲਯਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਮੋਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦਯੋ ਸੀਸ ਹੈ ਮੇਰਾ ॥ [1]ਨਮ੍ਰ ਨ ਕਹਿ ਆਗੇ ਕਿਸ ਬੇਰਾ ॥ਤਿਸਹੂੰ ਕੇ ਮੈਂ ਨਿਤ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਕਿਮ ਪਾਹਨ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ੭ ॥ [2]ਰਿਸਯੋ ਭੂਪ ਇਹੁ ਡਰਤ ਨ ਥੋਰਾ ॥ ਦਿਹੁ ਸਜਾਇ ਮਮ ਨਿਕਟ ਸੁ ਘੋਰਾ ॥ [3]ਜੰਘ ਏਕ ਇਸ ਕੀ ਕਟ ਦੀਜੈ ॥ ਅਪਨ ਰਾਜ ਤੇ ਬਾਹਿਰ

੧ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ । ੨ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ । ੩ ਲਤ ਇਕ ।

ਕੀਜੈ ॥ ੮ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਆਏ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਮਨ ਕਲਜਾਨੇ ਗੁਰੂ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਅਬ ਸਹਾਇ ਕੋ ਸਮੋਂ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚਲਤ ਸਮੈਂ ਮੁਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ਹੋਇ ਚਲ ਆਵਹੁ ॥ ਆਪ ਹਾਥ ਦੈ ਨਾਥ ਬਚਾਵਹੁ ॥ ਜੰਘ ਕਾਟਬੇ ਲਗੇ ਚੰਡਾਲ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਬਿਹਬਲ ਭਯੋ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੧੦ ॥ ਖਰੋ ਹੁਤੋ ਮੂਰਛ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ॥ ਮੁਖ [1]ਬਿਬਰਨ ਕੰਪਤ ਤਰਫਰਯੋ ॥ ਗਹਿ [2]ਅੰਗਨ ਕੋ ਨਰਨ ਉਠਾਵਾ ॥ ਨਹਿੰ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸੁਧ ਬਿਕਲਾਵਾ ॥੧੧॥ ਇਮ ਦੇਖਤ ਤਜਾਗਯੋ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਉਪਚਾਰ ਕਰਹਿੰ ਮਿਲ ਨਾਨਾ ॥ ਸੀਤਲ ਜਲ ਸੁਗੰਧ ਬਹੁ ਆਏ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਕਹਿ ਪੌਨ ਝੁਲਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਤਊ ਨ ਸੁਧ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਤਨ ਆਈ ॥ ਬਿਹਬਲ ਹੁਇ ਪਰਯੋ ਤਿਹ ਥਾਈ ॥ ਸੁਮਤ ਵੰਤ ਜੇ ਮਾਨਵ ਤਹਾਂ ॥ ਕਰਹਿੰ ਬਿਚਾਰਨ ਹੋਯੋ ਕਹਾਂ ॥ ੧੩ ॥ ਹੁਕਮ ਬਿਦੇਸੀ ਨਰ ਪਰ ਕੀਨਾ ॥ ਏਕ ਜੰਘ ਕੌ ਕੀਜਹਿ ਹੀਨਾ ॥ ਜਬ [3]ਜੰਦਾਲ ਗਯੋ ਤਿਸ ਤੀਰ ॥ ਗਿਰਯੋ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੁਧ ਨਹੀਂ ਸਰੀਰ ॥ ੧੪ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਸ ਕੋ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਜਿਮ ਸੋ ਕਹੈ ਲੀਜੀਏ ਮੰਨ ॥ ਸੁਨ ਕੇ ਸਭਨੇ ਨਿਸਚਾ ਕਰਿਯੋ ॥ ਇਮ ਹੀ ਭਈ ਤਾਹਿ ਕੁਛ ਕਰਿਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਤਬ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜੋਰੇ [4]ਜੁਗ ਪਾਨਾ ॥ ਗਯੋ ਤੁਰਤ ਜਹਿ ਥਿਤ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਹੋ ਸੰਤ ਰੂਪ ਨਹਿੰ ਜਾਨੇ ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਜਾ ਤੇ ਪਛਤਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਅਬ ਬਖਸ਼ੋ ਕਰ ਖਿਮਾਂ ਘਨੇਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਤੁਮਰੀ ਲਖੀ ਬਡੇਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨ੍ਰਿਪ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਬਿਹਬਲ ਹੋਵਤ ਮਿਰਤ ਜਿਵਾਰੋ ॥ ੧੭ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨ੍ਰਿਪਤ ਹੁਇ ਜਾਈ ॥ ਉਠਹੁ ਆਪ ਰੱਛਹੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਢਿਗ ਲੇ ਗਏ ॥ ਪਰਯੋ ਬੀਚ ਮਿਲ ਨਰ ਗਨ ਭਏ ॥੧੮॥ ਅਵਲੋਕਤ ਕਲਜਾਨ ਬਖਾਨਾ॥

---

੧ ਫਿਕਾ ਪੈ ਗਿਆ । ੨ ਅੰਗਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜਕੇ । ੩ ਨਾਮ ਹੈ । ੪ ਦੋਵੇਂ ਹਥ ।

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿੱਖੀ ਧਾਰਨ ਕਰੀਐ॥
ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਕੋ ਉਰ ਮਹਿੰ ਧਰੀਐ ॥ ੧੯॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਤ੍ਰਿਲੋਕੀ
ਨਾਥ ॥ ਤਿਨ ਢਿਗ ਚਲੋ ਧਰਹੁ ਪਗ ਮਾਥ ॥ ਸਭ ਇਕਤ੍ਰ ਹੁਇ
ਲਿਹੁ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਦਿਸ ਕੋ ਕੀਜਹਿ ਪਰਣਾਮ ॥ ੨੦ ॥
ਦਰਸਨ ਕਰਹਿੰ ਤੁਮਾਰੋ ਆਇ ॥ ਅਬ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਦਿਹੁ [1]ਕੁਸ਼ਲ
ਬਨਾਇ ॥ ਇਮ ਭਾਈ ਕਲਜਾਨ ਸਿਖਾਏ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਬਿਨੈ
ਅਲਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਲੇਕਰ ਨਾਮ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ
ਕੀਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਪਰਸੇ ਚਰਨ ਸਿੱਖਜ ਕਲਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਬਿਨਤੀ
ਕਰਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲੇ ਕਰ ਜਲ ਕਰ ਚਰਨ [2]ਪਖਾਰੇ ॥ ਖਰੋ
ਭਯੋ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਰੱਛਾ ਧਾਰੋ ॥ ਦੁਖ ਤੇ
ਅਪਨੋ ਜਾਨ ਉਬਾਰੋ ॥ ੨੩ ॥ ਆਪ ਹੋਯੋ ਇਹ ਸਰਨ ਤਿਹਾਰੀ ॥
ਛਿਮਹੁ [3]ਅਵੱਗਜਾ ਕਰਣਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਨਿਵਾਯੋ ਸੀਸ॥
ਇਤ ਚੇਤਨਤਾ ਭਈ [4]ਮਹੀਸ ॥ ੨੪ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ ਬਿਲੋਚਨ ਗਹਿ
ਬਹਿਠਾਰਯੋ ॥ ਚਲੋ ਸਦਨ ਲੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰਯੋ ॥ ਨਰ ਪਰਦੇਸੀ
ਆਦਰ ਕਰੋ ॥ [5]ਅਸਨ ਬਸਨ ਤਿਸ ਆਗੇ ਧਰੋ ॥ ੨੫॥ ਸੁਨ ਮੰਤ੍ਰੀ
ਜੁਤ ਘਰ ਲੇ ਗਏ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਭ ਤਨ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਸਾਦਰ ਤਬ
ਕਲਿਆਨ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਬਿਨੈ ਭਨੀ ਬਹੁ ਉਰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥
ਅਬ ਕਿਸ ਥਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਹੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਦਰਸ ਕਰਨ ਕੋ ਚਹੈਂ॥
ਲੇ ਕਰ ਹਮ ਕੋ ਅਪਨੇ ਸਾਥ ॥ ਕਰਹੁ ਮਿਲਾਵਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥
੨੭ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਗੁਰ
ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਨਰ ਪੂਜਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਾਮਨਾ
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇੰ ॥ ੨੯ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਜਾਗੇ ਅਬ ਤੇਰੇ॥ ਜਿਸ ਤੇ
ਚਹਿਤ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਦੋਨਹੁ ਲੋਕਨ ਕੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਚਲਹੁ

੧ ਸੁਖ। ੨ ਚਰਨ ਧੋਤੇ। ੩ ਭੁਲ। ੪ ਰਾਜਾ। ੫ ਭੋਜਨ।

ਬਨਹੁ ਸਿਖ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵਹੁ ॥ ੨੯ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਵਡਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਲੋਕਨ ਕੋ [1]ਅਨੁਰਾਗਾ ॥ ਸਹਿਤ [2]ਸੈਨ ਕੇ ਹੋਇਓ ਤਿਆਰ ॥ ਚਲਤ ਭਯੋ ਮਗ ਮਹਿੰ ਪਗ ਡਾਰ ॥ ੩੦ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਸੰਗ ਲੇ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਵਹਿਰ ਪੁਰੀ ਤੇ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ [3]ਗਜ [4]ਬਾਜੀ ਨਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬਡੇਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਇਮ ਨੀਕੇ ਡੇਰਾ ਕਰਵਾਇ॥ਇਤਨੇ ਮਾਹਿ ਰਵੀ ਅਸਥਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕਲਿਆਨਾ ਆਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਹੀ ਨਿਜ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਦੇਗ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ੍ਰਿਪਹਿੰ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ਛਕ ਸਭਹਨ ਸੋ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਕਰ ਸ਼ਨਾਨ ਤੇ ਆਦਿ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਥਿਰੇ ਦਰਸਹਿੰ ਸਿਖ [5]ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੩੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗਮਨਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਢਿਗ ਤਬ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਬਿਰਤੰਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਕੀਨਸ ਸਗਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸਾਥ [6]ਉਪਾਇਨ ਸਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ [7]ਸਚਵ [8]ਸੁਭਟ ਕੋ ਲੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਬਸਨ [9]ਬਿਭੂਖਨ ਜਿਨਹੁ ਸੁਹਾਇ ॥ ਪਾਇਨ ਤੇ ਚਲ ਕਰ [10]ਮਹਿਪਾਲਾ ॥ ਗਮਨਯੋ ਸਰਧਾ ਧਰੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਪਹੁਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ਅਰਪ [11]ਉਪਾਇਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪਾ ਆਇਸ ਬੈਠਯੋ ਸਮ ਹਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਤਿਸ ਛਿਨ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ [12]ਨਾਥ ॥ ਪੋਥੀ ਪਠਤ ਹੁਤੇ ਗਹਿ ਹਾਥ ॥ ਓਅੰਕਾਰ ਕੀ

---

੧ ਪ੍ਰੇਮ। ੨ ਫੌਜ। ੩ ਹਾਥੀ। ੪ ਘੋੜੇ। ੫ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੬ ਭੇਟਾ। ੭ ਵਜ਼ੀਰ। ੮ ਸੂਰਮੇ। ੯ ਕਪੜੇ ਗਹਿਣੇ। ੧੦ ਰਾਜਾ। ੧੧ ਭੇਟਾ। ੧੨ ਸਵਾਮੀ।

ਤੁਕ ਮੁਕ ਏਈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟ ਨ ਸਕਈ ਕੋਈ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ [1]ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਇਹੀ ਰੀਤ ਜੋ ਸਾਚ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤੌ ਆਵਨ ਭਾ ਨਿਫਲ ਹਮਾਰਾ ॥ ਭੋਗੋਂ ਅਪਨੋ ਕਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਨਹਿੰ ਅਬ ਸਿੱਖ ਬਨੋਂ ਮਨ ਆਯੋ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਸਾ ਉਪਜਾਯੋ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੈਠਯੋ ਉਠ ਆਯੋ ॥ ਡੇਰੇ ਮਹਿਂ ਥਿਤ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਭਈ [2]ਜਾਮਨੀ ਜਬਹੂ ਆਇ ॥ ਸਿਹਜਾ ਪਰ [3]ਥਿਤ ਹ੍ਵੈ ਨਰ ਰਾਇ ॥ ਸੋਵਤ ਜਬ ਜੁਗ ਜਾਮ ਬਿਤਾਏ ॥ [4]ਅਦਭੁਤ ਸੁਪਨੋ ਤਹਿਂ ਛਿਨ ਆਏ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਕਲਿਆਨਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਲਿਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦ੍ਵਾਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨ੍ਰਿਪ ਮਨ ਜਾਨ ਕੈ ਅਸ ਬਿਧ ਸ੍ਵਪਨ ਦਿਖਾਇ॥
ਜਿਹ ਤੇ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਕਾ ਟਰੈ ਗੁਰ ਦਰਸੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਆ ਦੇਖੇ ਮਹਿ [5]ਬ੍ਰਿਧ ਬਹੁ ਹੋਵਾ ॥ ਬਧਯੋ ਕੁਟੰਬ ਬਹੁਤ ਹੀ [6]ਜੋਵਾ ॥ ਪੁਨ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਇ ਗਿਓ ਇਕ ਕਾਲਾ ॥ ਰਜਧਾਨੀ ਤਾ ਸ਼ੋਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਕੋ ਰੁਦਤ ਤਿਆਗ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ਘਰ ਚੰਡਾਲ ਜਨਮ ਪੁਨ ਲਯੋ ॥ ਕਰਹਿਂ [7]ਦੁਲਾਰਨ ਸੁਤ ਕਹਿ ਸੋਇ। ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਬ੍ਰਿਧ ਤਹਿਂ ਹੋਇ ॥ ੩ ॥ ਜਬ ਸੰਮਤ ਦਸ ਕੋ ਹੋਇ ਗਯੋ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਤੇ ਬਿਆਹਿ ਤਹਿਂ ਭਯੋ ॥ ਇਸੀ ਰੀਤ ਬੀਤਯੋ ਚਿਰ ਕਾਲਾ ॥ ਭਯੋ ਤਰਨ ਬਲਵਾਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੪॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਉਤਪਤ ਬਹੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਨ ਕਹੁ ਬਿਆਹਿ [8]ਮੁਦਤ ਬਹੁ ਜੋਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਧਾਰਤ ਤਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੇਖਤ ਐਧ

੧ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦਾ ਪਾਲਕ। ੨ ਰਾਤ। ੩ ਇਸਥਿਤ ਬਿਰਾਜ ਗਏ। ੪ ਅਸਚਰਜ। ੫ ਬੁਢਾ ੬ ਦੇਖਿਆ। ੭ ਲਾਡ। ੮ ਉਤਸ਼ਾਹ।

ਨਿਬਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਜਨਮ ਚੰਡਾਲ ਪਾਇ ਕਰ ਭੋਗਾ ॥ ਭਯੋ ਮ੍ਰਿਤਕ ਤਿਹ ਤੇ ਵਧ ਸੋਗਾ ॥ ਇਹ ਸਭ ਸੁਪਨਾ ਪਾਇ [1]ਨਰਿੰਦ ॥ ਜਾਗ ਉਠਯੋ ਬਿਸਮਾਇ ਬਿਲੰਦ ॥੬॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਸੋਚਤ ਹੀ ਰਹਿਯੋ ॥ ਇਹੁ [2]ਦੁਰ ਸ੍ਵਪਨ ਕਹਾਂ ਮੈਂ ਲਹਯੋ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਸਿੱਖ ਇਕ ਗਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ੭ ॥ ਹੇਤ ਸੈਰ ਕੇ ਬਨ ਦਿਸ ਚਹਯੋ ॥ ਚਲੋ ਸੰਗ ਗੁਰ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨਕੇ ਕਰ ਸਨਾਨ ਨ੍ਰਿਪ ਤਬੈ ॥ ਤੁਰੰਗ [3]ਅਰੂੜਯੋ ਲੈ ਦਲ ਸਬੈ ॥ ੮ ॥ ਰਾਮਸਰਨ ਨ੍ਰਿਪ ਇਤ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਉਤ ਗੁਰੁ ਆਇ ਮੇਲ ਮੁਦਬਾਯੋ ॥ ਮਗ ਗਮਨੇ ਨ੍ਰਿਪ ਗੁਰਹਿੰ ਸੁਨਾਵਤ ॥ ਦੇਖਹੁ ਕਸ [4]ਅਖੇਰ ਮੈਂ ਘਾਵਤ ॥ ੯ ॥ ਗਏ ਦੂਰ ਕੇਤਕ [5]ਉਦਯਾਨਾ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਹਰਨ ਨ੍ਰਿਪਤ ਅਗਵਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕੋ [6]ਬਰਜ ਆਪ ਹੀ ਧਾਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਕੋਸ [7]ਗੇ ਮ੍ਰਿਗ [8]ਲੁਪਤਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਭਯੋ [9]ਤ੍ਰਿਖਾਤਰ ਮੁਖ ਕੁਮਲਾਵਾ ॥ ਪਾਛੇ ਤੇ [10]ਭਟ ਕੋ ਨਹਿੰ ਆਵਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰਕੇ ਹੇਰਨ ਕਰਯੋ ॥ ਦੂਰ ਜਾਇ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਿਰਛ ਕੋ ਦੇਖਾ ॥ ਉਤਰ ਪਰਯੋ ਭਾ [11]ਸ੍ਰਮਤ ਵਿਸੇਖਾ ॥ [12]ਤਰ ਕੇ ਸੰਗ ਬਾਂਧ ਕਰ [13]ਘੋਰਾ ॥ ਤਿੰਹ ਕੇ ਨਿਕਟ ਨੀਰ ਕੋ [14]ਟੋਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਰ ਪਗ ਮੁਖ ਜਲ ਸੰਗ [15]ਪਖਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਪੀ ਕਰ ਨਿਜ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਤਰ ਤਰ ਸੁਭ ਛਾਯਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਮਨ ਮਹਿੰ ਲੀਨ ਠਰਾਯਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬਹਿ ਤਪਤ ਬੋਰੀ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਪੁਨ ਜੈ ਹੈਂ ਭਟ ਮਿਲ ਹੈਂ ਆਇ ॥ ਅਸਬਿਧ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਤਹਿੰ ਥਾਨਾ ॥ ਸ੍ਵਪਨ ਚੰਡਾਲ ਪੇਖ ਸੁਤ ਆਨਾ ॥ ੧੪ ॥ ਦੂਰ ਖਰੋ

---

੧ ਰਾਜਾ । ੨ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੁਪਨਾ । ੩ ਸਵਾਰ । ੪ ਕੁਛ ਸ਼ਿਕਾਰ ਮੈਂ ਮਾਰਦਾ ਹਾਂ । ੫ ਜੰਗਲ । ੬ ਰੋਕ ਕੇ । ੭ ਗਿਆ । ੮ ਛੁਪ ਗਿਆ । ੯ ਦੁਖੀ । ੧੦ ਸੂਰਮੇ । ੧੧ ਥਕੇਵਾਂ । ੧੨ ਦਰਖਤ ਨਾਲ । ੧੩ ਘੋੜਾ । ੧੪ ਟੋਲਿਆ । ੧੫ ਧੋਤੇ ।

ਹੇਰਤ ਲਲਚਾਵੈਂ ॥ ਕਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਪਰ ਨਿਕਟ ਨ ਆਵੈਂ ॥ ਇਹ ਤੋ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਅਹੈ ॥ ਜੋ ਮਰ ਗਯੋ ਸੁ ਛਲ ਹੀ ਲਹੈ ॥ ੧੫ ॥ ¹ਢੌਰਯੋ ਸਦਨ ਬਤਾਯੋ ਜਾਇ ॥ ਕਯੋਂ ਰੋਵਹੁ ਪਿਤ ਬੈਠਯੋ ਆਇ ॥ ਕਰਯੋ ਸੁ ਛਲ ਪਿਤ ਮਰਯੋ ਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਚਲ ਦੇਖੋ ਜੇ ਕਹਯੋ ਨ ਮਾਨਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਤ ²ਭਾਰਜਾ ਚਲ ਕਰ ਆਈ ॥ ਅਪਰ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗ ਹੀ ਲਿਆਈ ॥ ਹੜ ਬੜਾਇ ਪਹੁਚੀ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥ ਦੇਖਤ ਊਚੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਇਹੁ ਕਿਆ ਕੀਨ ਕੁਟੰਬਹਿੰ ਛੋਰਾ ॥ ਹਮ ਸਭ ਕੋ ਦੀਨਸ ਦੁਖ ਘੋਰਾ ॥ ਰੁਦਤ ਭਈ ਬਯਾਕੁਲ ਨਿਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਆਇ ਸਮੀਪ ਲੀਨ ਸੁਧ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ ਭਾਖਤ ਸਗਰੇ ਚਲ ਆਏ ॥ ਦੇਖ ਨ੍ਰਿਪਤ ਨੇ ਸਕਲ ਹਟਾਏ ॥ ਸੁਪਨੇ ਬਿਖੇ ਪਿਖੇ ਥੇ ਜੈਸੇ ॥ ਦੇਖਤ ਭਯੋ ਕੁਟੰਬੀ ਤੈਸੇ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸੁਤ ³ਤਨੀਯਾ ਸੋਈ ॥ ਸੁਪਨੇ ਜਨਮ ਬਨੇ ਥੇ ਜੋਈ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਸਭ ਦੇਖਯੋ ਥਾਨ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿੰ ਬਸਿਓ ਸੁ ਪਰਤ ਪਛਾਨ ॥੨੦॥ਸੁਪਨੇ ਅਰ ਤਿਨ ਪਿਖਤ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਕਹਾਂ ਭਈ ਅਚਰਜ ਕੌ ਧਾਰਤ ॥ ਸੋ ਨੇਰੇ ਹੋਇੰ ਨ੍ਰਿਪਤ ਹਟਾਵੈ ॥ ਬਚੈ ਆਪ ਜਿਮ ਛੋਹਨ ਨ ਪਾਵੈ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਿ ਚੰਡਾਲਨੀ ਤੂੰ ਪਤ ਮੇਰੋ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਤਾ ਪਰਵਾਰ ਸੁ ਤੇਰੋ ॥ ਅਬ ਕਯਾ ਤੋਹਿ ਰਿਦੈ ਮੁਹਿ ਆਏ ॥ ਹਮ ਸੋਂ ਛੁਹੋ ਨ ਦੂਰ ਹਟਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਭ ਚੰਡਾਲ ਚਲ ਆਏ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਘੇਰ ਖਰੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਇਮ ਝਗਰਤ ਬੀਤਯੋ ਕਿਤ ਕਾਲਾ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ⁴ਚਮੂ ਸੰਗ ਆਏ ਨ੍ਰਿਪ ਹੇਰਾ ॥ ⁵ਗਨ ਚੰਡਾਲ ਜਹਿੰ ਪਾਯੋ ਘੇਰਾ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਸਗਰੇ ਦੂਰ ਹਟਾਇ ॥ ਬੂਝਯੋ ਤਿਨ ਸੋਂ ਤਹਾਂ ਬਠਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਤੇ

੧ ਛਪਿਆ । ੨ ਲੜਕੀ । ੩ ਇਸਤ੍ਰੀ ਲੜਕੀ । ੪ ਫੌਜ । ੫ ਸਮੂੰਹ ।

ਸਭ ਭੈ ਪਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਢਿਗ ਅਰਜ਼ ਅਲਾਇ ॥ ਹਮਰੋ ਬੰਧੂ ਬੈਠਯੋ ਏਹੁ ॥ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਇਸੀ ਕੋ ਲੇਹੁ ॥ ੨੫ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਰ ਭੂਖਨ ਘੋਰਾ ॥ ਕਰ ਛਲ ਮਰਬੇ ਲਿਆਇ ਸੁ ਔਰਾ ॥ ਅਬ ਹਮ ਇਸ ਕੋ ਜਾਨ ਨ ਦੇਈ ॥ ਜਾਇ ਜਿ ਨਿਜ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗ ਲੇਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਇਮ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜੋ ਸਰਬੰਧੀ ਤੁਮ ਮ੍ਰਿਤ ਥਾਈ ॥ ਧਰਾ ਮਾਹਿੰ ਸੋ ਗਡਯੋ ਕਿ ਨਾਈ ॥ ਜੇ ਗਡਯੋ ਪਿਖਹੋ ਚਲ ਤਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਮੁਰਦਾ ਹੋਇ ਜਿ ਆਨੋ ॥ ਤੋ ਤੁਮਰੋ ਇਹੁ ਨਹੀ ਪਛਾਨੋ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਤਹਾਂ ਨਿਹਾਰੋ ਸੋਇ ॥ ਤੌ ਕਹਿਬੋ ਤੁਮਰੋ ਸਚ ਹੋਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨਕੈ ਬਾਕ ਸਭਨ ਹੀ ਮਾਨੋਂ ॥ ਇਹੁ ਤੁਮ ਆਛੀ ਰੀਤ ਬਖਾਨੋ ॥ ਗਨ ਚੰਡਾਲ ਗੇ ਖੋਦ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਸਨਬੰਧੀ [1]ਸ਼ਵ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਬ ਚੰਡਾਰ ਸਕਲ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਬਹੁਰ ਕਹਿਨ ਕਿਛ ਨਿਕਟ ਨ ਆਏ ॥ ਭੂਪਤ ਕੋ ਚਢਾਇ ਕਰ ਚਾਲੇ ॥ ਅਪਨ ਪੁਰੀ ਕੋ ਪੰਥ ਸਮਾਲੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੰਧਯਾ ਲੌ ਚਲ ਕਰ ਤਿਹ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਡੇਰਨ ਬਸ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸਕਲ ਨਿਸ ਚਿੰਤ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭਾ ਅਚਰਜ ਕਛੁ ਲਖਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩੧ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ [2]ਨਮ੍ਰ ਹੋਇ ਆਯੋ ਰਾਜਾਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਿਰਤਾਂਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਪਨ ਪਿਖਯੋ ਪਰਤੱਖ ਸੁ ਜਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਭਯੋ ਮੋਹਿ ਮਨ ਅਧਕ ਸੰਦੇਹੁ ॥ ਤੁਮ ਬਿਨ ਅਪਰ ਮਿਟਾਇ ਨ ਕੇਹੂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਸਕਲ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਕਿਆ ਅਚਰਜ ਹੋਯੋ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ ੩੩ ॥ ਇਮ ਨ੍ਰਿਪ ਬਿਨੈ ਸੁਨੀ ਜਗਨਾਥ ॥ [3]ਬ੍ਰਿਧ ਦਿਸ ਨੈਨ ਕਿਯੇ ਹਿਤ ਸਾਥ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਬ੍ਰਿਧ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸੋਂ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਹੇ ਨ੍ਰਿਪ ਤੋ ਮਨ ਸੰਕ

੧ ਮੁਰਦਾ। ੨ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਸਹਿਤ। ੩ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ।

ੁਠਾਈ ॥ ਲੇਖ ਨ ਮਿਟੈ ਸਿੱਖ ਕਿਯੋਂ ਥਾਈ ॥ ਲਿਖਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਕੋ
ਹਿੰ ਖੋਵਤ ॥ ਤਊ ਸਹਾਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਵਤ ॥ ੩੫ ॥ ਜਨਮ
ਪਾਵਨੋ ਘਰ ਚੰਡਾਲ ॥ ਤੋਹਿ ਭਾਗ ਮਹਿੰ ਲਿਖਯੋ ਅਕਾਲ ॥ ਸਦਨ
ਤਿਆਗ ਕੈ ਤੂ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ॥੩੬॥
ਧਰੇ ਪਦਾਰਥ ਆਨ [1]ਉਪਾਇਨ॥ਕਰ ਸਰਧਾ ਪਰਸੇਕਰ [2]ਪਾਇਨ॥
ਜਾਂਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥ ਸੁਪਨੇ ਮਹਿੰ ਸੋ ਦੀਨ ਬਿਤਾਇ ॥
੩੭ ॥ ਜਨਮ ਚੰਡਾਲ ਜੋ ਧਰਨੋ ਹੁਤੋ ॥ ਸੋ ਇਕ ਜਾਮਨ ਮਹਿੰ ਧਰ
[3]ਬਿਤੋ ॥ ਭਰਮ ਹੁਤੋ ਤੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟ ਸਕੈ ਕੋ
ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੮ ॥ ਤੌ ਸਹਾਇਤਾ ਗੁਰ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥ ਨਿਫਲਹਿ ਇਮ
ਸੰਸੇ ਤੁਮ ਧਰੈ ॥ ਸੋ ਬਿਧ ਤੁਮ ਕੋ ਕਰ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਮਹਾਂ ਕਸ਼ਟ ਤੇ ਲੇਤ ਬਚਾਇ ॥
ਜੋ ਸਿਖ ਬਨਹੈ ਸ਼ਰਧਾ ਲਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਨ੍ਰਿਪ ਗਦ ਗਦ ਹ੍ਵੈ ਗਯੋ॥
ਗੁਰ ਪਗ [4]ਮਹਿਦ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਕਹਿ ਮਹਿ ਦੀਨ
ਪਰਯੋ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕਰੋ ਸਿੱਖ ਕੀਜਹਿ [5]ਭਵ ਪਾਰ॥ਨਿਜ ਚਰਣਾਮ੍ਰਿਤ
ਮੁਝ ਕੌ ਦੇਵਹੁ ॥ ਮਨ ਸਿੱਖੀ ਮਹਿੰ ਥਿਰ ਕਰ ਲੇਵਹੁ ॥ ੪੧ ॥
ਸਰਧਾ ਅਚਲ ਦੇਖ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ॥ਸੰਸੇ ਮਿਟੇ ਭਯੋ ਅਬ ਸੁਧ ਮਨ॥
ਤਬ ਜਲ ਕੋ ਮੰਗਵਾਇ ਸੁ ਲੀਨ ॥ [6]ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਪਖਾਰਨ
ਕੀਨ ॥ ੪੨ ॥ ਸਹਿਤ [7]ਭਾਰਜਾ ਭੂਪਤ ਪੀਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ
ਸਿਖ ਮਨ ਤੇ ਥੀਵਾ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕਲਯਾਨ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਇਹ
ਉਪਕਾਰੀ ਤੁਮ ਕੋ ਲਿਆਯੋ ॥੪੩॥ ਇਸ ਕੋ ਪੂਜਨ ਕਰੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼॥
ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇ ਬਾਕ ਨਰੇਸ਼॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹੁ ਮੇਰੋ ਈਸ ॥
ਉਰ ਸਿਮਰੋਂ ਮੈਂ ਧਰ ਪਦ ਸੀਸ ॥ ੪੪ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ

---

੧ ਭੇਟਾ । ੨ ਚਰਨ । ੩ ਗੁਜ਼ਾਰੇ । ੪ ਬਹੁਤ । ੫ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਪਾਰ । ੬ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਨੂੰ ਧੋਣਾ ਕੀਤਾ । ੭ ਔਰਤ ।

ਕੇ [੧]ਤੀਰ ॥ ਰਹਿਤ ਭਯੋ ਭੂਪਤ ਮਤ ਧੀਰ ॥ ਬਹੁਤ ਭਾਂਤ ਕੇ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹਿ ਹਮੇਸ਼ ॥ ੪੫ ॥ ਮੰਦਰ ਪਰ ਬਹੁ [੨]ਕਨਕ ਚਢਾਯੋ ॥ ਧਨ ਅਪਨਾ ਬਹੁ ਸੁਫਲ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬਹੁਰੋ ਬਿਦਾ ਹੋਨ ਕੋ ਚਾਹਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਅਲਾਯੋ ॥ ੪੬ ॥ ਲੇ ਆਗਯਾ ਚਰਨਨ ਪਰ ਪਯੋ ॥ ਅਪਨ ਸੰਗ ਕਲਯਾਨਾ ਲਯੋ ॥ ਨਿਜ ਰਜਧਾਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ॥ਰਾਜ [੩]ਸ੍ਰੇਯ ਜੁਤ ਸਗਰੋ ਜੋਵਾ॥੪੭॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਮ ਸਰਨ ਸਿਖ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੋਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੁੱਧੂ ਨਾਮ [੪]ਕੁਲਾਲ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਿਖ ਧੀਰ ॥
ਲਵ ਪੁਰ ਮੈਂ ਤਿਸ ਕੋ ਸਦਨ ਆਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰਈ ॥ ਧਰਮ ਕਿਰਤ ਕੀ ਜੀਵਾ ਧਰਈ ॥ ਲਾਇ ਈਟਕਾ ਕੇਰ ਪਜਾਵੈ ॥ ਬੇਚਹਿ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਗੁਜਰ ਚਲਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਤਿਨ ਕੀਨ [੫]ਪਜਾਵਾ ॥ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰਬ ਕੋ ਲਾਵਾ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਮਜੂਰ ਕਾਰ ਕੋ ਕਰਤੇ ॥ [੬]ਈਧਨ ਅਧਕ ਈਟਕਾ ਧਰਤੇ ॥ ੩ ॥ [੭]ਗਿਰ ਸਮ ਊਚੋ ਚਿਨ ਕਰ ਕੀਨਾ ॥ ਰਹੇ ਸਕੇਲਤ ਬਹੁਤ ਮਹੀਨਾ ॥ ਲਾਗਤ ਰਹਿਯੋ ਅਧਕ ਹੀ ਦਰਬਾ ॥ ਲੀਨ [੮]ਬਣਕ ਤੇ [੯]ਰਿਣ ਕਰ ਸਰਬਾ ॥੪॥ ਬੁੱਧੂ ਮਨ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਨੀਕੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੂਜੀਅਹਿ ਪਦ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ॥ ਹੁਇ ਨਿਰਬਿਘਨ ਸੁ ਕਾਜ ਸਮਾਪਤ ॥ ਇਹੁ ਮਹਿਮਾ ਸਤ ਸੰਗਤ ਭਾਖਤ ॥ ੫ ॥ ਇਮ ਮਨ ਠਾਨ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਪਹੁੰਚ ਸੁਧਾ ਸਰ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਰ

੧ ਪਾਸ । ੨ ਸੋਨਾਂ । ੩ ਸ੍ਰਿਜ ਕੇ । ੪ ਆਵਿਆਂ ਦੇ ਪਕਾਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੁਲਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ੫ ਆਵਾ । ੬ ਲਕੜਾਂ । ੭ ਪਹਾੜ । ੮ ਬਾਣੀਆਂ । ੯ ਕਰਜ਼ਾ ।

ਮੰਦਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ੬॥ ਗਾਇੰ ਰਬਾਬੀ ਰਾਗਨ [1]ਚਾਰੂ॥
ਜਿਨ ਸੁਨਬੇ ਫਲ ਪਾਹਿ ਉਦਾਰੂ॥ ਦਾਸ [2]ਚਮਰ ਲੈ ਸੀਸ ਢੁਰਾਵੈ॥
ਗੁਰੂ ਸਿੰਘਾਸਨ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੈਂ॥ ਧਨ ਕੋ ਢੇਰ ਅਗਾਰੀ ਪਰਯੋ॥ ਸਿਖ
ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰਵਰਯੋ॥ ੭ ॥ ਬੁੱਧੂ ਜਾਇ [3]ਉਪਾਇਨ ਧਰੀ ॥ ਤਬ
ਅਰਦਾਸ [4]ਮੇਵਰੇ ਕਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਇਹੁ ਸਿਖ ਤੁਮਾਰਾ ॥
[5]ਜਾਚਤ ਰਾਵਰ ਸਿਦਕ ਉਦਾਰਾ ॥ ੮ ॥ ਬਹੁ ਧਨ ਸੰਗ [6]ਪਜਾਵਾ
ਲਾਇਵ ॥ ਤਹਿ ਸਿਧ ਹੇਤ ਇਤੈ ਚਲ ਆਇਵ॥ ਪਾਕਹਿ ਨੀਕੋ
ਬਾਕ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਚਹਿਤ ਕਹਾਯੋ ਹ੍ਵੈ ਨ ਬਿਗਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਕਰਨਾ ਭਰੇ
ਰਸੀਲੇ ਨੈਨ ॥ ਸੁਨ ਇਸ ਕੋ ਪਿਖ ਕਰ ਕਹਿ ਬੈਨ॥ ਕਾਰਜ ਤੋਰ
ਸਿੱਧ ਹ੍ਵੈ ਜਾਇ॥ ਸੇਵਹੁ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਾਕ
ਈਟਕਾ ਹੋਵਹਿੰ ਨੀਕੇ॥ਕਰੋ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਜੀ ਕੇ॥ਇਮ ਸੁਨਕੇ ਤਬ
ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਪੁਨ ਆਯੋ ਲਵ ਪੁਰੀ ਮਹਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸਦਨ
ਮਾਹਿੰ ਆ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੀ ॥ ਭੋਜਨ ਸ੍ਵਾਦਲ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥
ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁਤੇ ਬੁਲਵਾਏ ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਦੇ ਕਰ ਬਠਲਾਏ ॥
੧੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ ਕੀਰਤਨ ਕੋ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਗਾਇ ਰਬਾਬੀ ਸ਼ਬਦ
ਸੁਨਾਯੋ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬ੍ਰਤਾਇ [7]ਅਹਾਰਾ ॥ [8]ਅਚਵਨ ਕੀਨ
ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਈ ਸਭ ਸੰਗਤ ਆਛੈ॥ ਏਕ
ਸਿੱਖ ਚਲ ਆਯੋ ਪਾਛੈ॥ ਕਰੀ ਜਾਚਕਾ ਦੇਹੁ ਅਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ
ਤੈਂ ਕੀਨਸ ਅੰਨ ਤਿਆਰੇ ॥੧੪॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਅਬ ਬਰਤਯੋ ਸਾਰੋ॥
ਪੂਰਬ ਆਵਤ ਕਰਤ ਅਹਾਰੋ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨੇ ਹਾਥ [9]ਪਖਾਰੇ ॥
ਖਰੇ ਹੋਇ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੇ॥ ੧੫॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੁੱਧੂ ਸਿਖ ਤੋਰੋ॥
ਭੋਜਨ ਸਿੱਖ ਅਚਾਇ ਘਨੇਰੋ॥ ਰਾਸ [10]ਪਜਾਵਾ ਆਇ ਇਸੀ ਕੋ ॥

---

੧ ਸੁੰਦਰ। ੨ ਚੌਰ। ੩ ਭੇਟਾ। ੪ ਮਸੰਦ ਨੇ। ੫ ਮੰਗਤਾ।
੬ ਆਵੇ ਤੇ। ੭ ਭੋਜਨ। ੮ ਛਕਣਾ। ੯ ਧੋਤੇ। ੧੦ ਆਵਾ।

ਤੁਮ ਕਰਨਾ ਤੇ ਪਾਕਹਿ ਨੀਕੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ [1]ਲੱਖੂ ਊਚ ਉਬਾਚਾ ॥ ਬੁੱਧੂ ਰਹਿਯੋ ਪਚਾਵਾ ਕਾਚਾ ॥ ਹੇਰ ਛੁਧਾਤਰ ਦਯੋ ਨਹਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਪਾਕੈ ਭਾ ਦੋਸ਼ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਲੱਖੂ ਸੰਗ ਕਹੈ ॥ ਬਡਾ ਨਵੀਨ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਅਹੈਂ ॥ ਮਮ ਕਾਰਜ ਹਿਤ ਗੁਰੂ ਉਬਾਚਾ ॥ ਪਕੈ ਪਜਾਵਾ ਰਹੈ ਨ ਕਾਚਾ ॥ ੧੮ ॥ ਐਸੋ ਕੌਨ ਜੋ ਵਾਕ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਸਿਖ ਬਡੋ ਸ੍ਰਾਪ [2]ਉਗਲਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਲੱਖੂ ਮੈਂ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਕਾਚੋ ਰਹੈ ਪਚਾਵਾ ਤੇਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਲੱਖੂ ਕੀਨ ਪਜਾਨਾ ॥ ਬੁੱਧੂ ਬੰਨੀ ਦੀਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਦੇਖਯੋ ਜਾਇ ॥ [3]ਪਿਲਕਾ ਈਂਟ ਦੇਖ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਚਕ੍ਰਿਤ ਚਿਤ [4]ਤੂਸਨ ਕਰਿ ਖਰਯੋ ॥ਮੂਲ ਨਫਾ ਸਭ ਘਾਟਾ ਪਰਿਯੋ॥ ਬਹੁਤ ਬਿਸੂਰਤ [5]ਰਿਣ ਤੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਕਿਆ ਕਰਹੋਂ ਮੈਂ ਕਰਦਮ ਫਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਕਰੀ ਧੀਰ ਗੁਰ ਬਚਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਬ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਤੁਰਤ ਪਧਾਰਾ ॥ ਆਇ [6]ਸੁਧਾਸਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬਹੁਰ ਬਾਰਤਾ ਅਪਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਰਾਵਰ ਬਾਕ ਭਰੋਸਾ ਧਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਕੋ ਦਯੋ ਅਹਾਰ ॥ ਤਊ [7]ਪਚਾਵਾ ਕਾਚਾ ਰਹਯੋ ॥ ਮੂਲ ਨਫਾ ਕੁਛ ਹਾਥ ਨ ਲਹਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜੁ ਸੰਗਤ ਭੋਜਨ ॥ ਬਿਰਥਾ ਗਏ ਤਹਾਂ ਤੇ ਕੋ ਜਨ ॥ ਭਯੋ ਦੋਸ ਕਛ ਲੇਹ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਭ ਪਰਸੰਨ ਹੋਇ ਜਬ ਖਾਇ ॥ ਏਕ ਸਿੱਖ ਤਬ ਜਾਚਏ ਆਇ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਨਹਿੰ ਅਹਾਰ ਮਹਿੰ ਦੀਨਾ ॥ ਕਾਚੋ ਰਹੈ ਤਾਹਿ ਬਚ ਕੀਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਤੂਸਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬੁੱਧੂ ਕੇ ਚਿਤ ਚਿੰਤ ਮਹਾਨੀ ॥ ਨੀਚੀ [8]ਗ੍ਰੀਵ [9]ਬਿਸੂਰਤ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਿੰ ਤੇ ਦੇਹੁ ਦਰਬ ਰਿਣ ਭਾਰੀ ॥੨੬॥

---

੧ ਭਾਈ ਲਖੂ ਨੇ ਉਚੀ ਉਚੀ ਕਿਹਾ ਬੁਧੂ ਦਾ ਆਵਾ ਕਚਾ। ੨ ਉਲਟਾਵੇਂ। ੩ ਇਟਾਂ ਪੀਲੀਆਂ। ੪ ਚੁਪ ਹੋਕੇ। ੫ ਕਰਜ਼ਾ। ੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ੭ ਆਵਾ। ੮ ਗਰਦਨ। ੯ ਦੁਖੀ।

ਭਯੋ ਅਧੀਰਜ ਪੀਰ ਘਨੇਰੀ ॥ ਕਹਾਂ ਹੋਇ ਹੈ ਗਤ ਅਬ ਮੇਰੀ ॥
ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਜਬ ਬੈਠੇ ਰਹਯੋ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਕਹਯੋ ॥
੨੭ ॥ ਹੇ ਬੁੱਧੂ ਤੈਂ ਨੀਕ ਨ ਠਾਨਯੋ ॥ ਸਿੱਖ [1]ਅਤਿਥ ਕੋ [2]ਛੁਧਤ ਨ
ਜਾਨਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਜਨ ਕੇ ਬਾਕ ਅਚਲ ਹੈਂ ॥ ਕਰੋਂ ਹਟਾਵਨ
ਨਹਿੰ ਮਮ ਬਲ ਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਮੋਹਿ ਕਹੇ ਕੋ ਸਿੱਖ ਹਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ
ਕੋ ਕਹਿਬੋ ਕੌਨ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸੰਗਤ ਹਿਤ ਕਰ ਆਹਾਰੇ ॥ ਛੁਧਤ ਨ
ਜਾਨ ਦੇਤ ਨਿਜ ਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਤੌ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਰਬ ਪਛਾਨੋ ॥
ਨਾਹਿੰ ਤ [3]ਊਰੋ ਰਹਿ ਚਿਤ ਜਾਨੋ ॥ਇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਿਖ ਮਾਨਹਿੰ ਜੇਈ॥
ਕਾਰਜ ਲਹੈਂ ਸਪੂਰਨ ਤੇਈ ॥ ੩੦ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਭੈ ਨਿਤ
ਕਰਨੋ ॥ ਕਬਹੂ ਅਨਾਦਰ ਨਹਿੰ ਮਨ ਧਰਨੋ ॥ ਸਿੱਖ ਬਚਨ ਕੋ
ਜਾਨਹਿੰ ਮੀਠੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਮਿਲਹਿ ਲਹੈ ਸੁਖ [4]ਈਠੇ ॥ ੩੧॥ ਅਬ
ਨ ਚਿੰਤ ਕਰ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਾਰਜ ਤੇਰੋ ਦੇਹਿੰ ਸਵਾਰੇ ॥ ਬਹੁਰ ਨ
ਕਰੋ ਕਬਹੁ ਅਸ ਬਾਤ ॥ ਸਿੱਖ ਅਨਾਦਰ ਹ੍ਵੈ ਦਿਨ ਰਾਤ ॥ ੩੨ ॥
ਕਾਚੀ ਈਂਟ ਪਚਾਵੇ ਜੋਇ ॥ ਬਿਕਹਿੰ ਮੋਲ ਪਾਕੀ ਕੇ ਸੋਇ ॥
ਰਿਣ ਉਤਰਹਿ ਅਰ ਨਫਾ ਸੁ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸੇਵਹੁ ਸੁਖੀ ਰਹਾਵੈਂ
॥ ੩੩ ॥ ਬਚ ਕਹਾਇ ਬੰਦਨ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ਈਟਹਿੰ ਜਾਇ
ਨਿਕਾਸਤ ਭਯੋ ॥ ਲਗੀ ਝਰੀ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਹੋਈ ॥ ਅਪਰ ਪਚਾਵਾ
ਰਹਾ ਨ ਕੋਈ ॥ ੩੪ ॥ ਨੀਂਵ [5]ਦੁਰਗ ਕੀ ਭਗਨੀ ਤਬੈ ॥ ਨਰ
ਪਤਸ਼ਾਹੀ ਖੋਜਤ ਸਬੈ ॥ ਨਹੀਂ ਈਟਕਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤਿਨ ਕੋ ॥ ਕਾਰਜ
ਬਨਯੋ ਜਰੂਰੀ ਜਿਨ ਕੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਧ ਕੋ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਬੁਲਵਾਇਵ ॥
ਮੋਲ ਈਟਕਾ ਕੇਰ ਬਨਾਇਵ ॥ ਜਿਮ ਪਾਕੀ ਤਿਮ ਕਾਚੀ ਦੇਵੈਂ ॥
ਬਾਧ ਘਾਟ ਅਪਰ ਨ ਕਛੁ ਲੇਵੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਬੁੱਧੂ ਦੀਨੀ

[1] ਸਾਧੂ। [2] ਭੁਖਾ। [3] ਖਾਲੀ। [4] ਚੰਗੇ ਸੁਖ।
[5] ਕਿਲੇ ਦੀ।

ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਮੂਲ ਨਫਾ ਸਭ ਪਰਯੋ [1]ਪਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਲਖਯੋ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਨਿਜ ਸਿਖ ਬਾਕ ਅਟੱਲ ਦਿਖਾਲੇ ॥ ੩੭ ॥ ਪਾਕੀ ਕੇ ਮੂਲ ਕਾਚ ਬਿਕਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸਮਦਾਈ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣ ਇਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸਭ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਹੇਰੀ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਬੁੱਧੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤਰਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬੀਚ ਦੀਵਾਨ ॥
ਪਿੰਡ ਬਡਾਲੀ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਆਏ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਸੰਗਤ ਬਨਵਾਈ ॥ ਰੁਚਰ ਤਯਾਰ ਭੀ ਅਤ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਏਹੀ ॥ ਰਾਵਰ ਚਲੋ ਦਰਸ ਤਹਿੰ ਦੇਹੀ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰੀਤ ਸਿੱਖਨ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਤਯਾਰ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਖਾਸਾ ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰੂਢ ਸਿੱਖਨ ਉਚਵਾਯੋ ॥ ਸਬਦ ਪੜ੍ਹੈਂ ਬਹੁ ਸੰਖ ਬਜਾਵੈਂ ॥ ਫੂਲਨ [2]ਅੰਜਲ ਬਹੁ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਮੰਗਲ ਕਰ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਆਨ ਪਹੂਚੇ ਬੀਚ [3]ਬਡਾਰੀ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਮਹਿੰ ਉਤਰੇ ਆਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥ ੫ ॥ ਸੰਗਤ ਬਹੁ [4]ਕਰਾਹ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸ਼ਬਦ ਅਨੰਦ ਪਠੈ ਬਰਤਾਯੋ ॥ [5]ਗਿਰਦ ਨਵਾ ਕੀ ਸੰਗਤ ਜੋਊ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਦਰਸੇ ਗੁਰ ਸੋਊ ॥ ੬ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਤਿਹ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ॥ ਦੇਗ ਅਤੋਟ ਚਲੈ ਸਮ ਦੋਵੈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਨ ਤੀਨ ਬਿਤਾਏ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਪੁਰ ਕੋ ਆਵਨ ਚਾਏ ॥

੧ ਪਲੋ ਵਿਚ । ੨ ਬਕ ਫੁਲਾਂ ਦੇ ਭਰ ਭਰ ਕੇ । ੩ ਵਡਾਲੀ ਸਾਹਿਬ ।
੪ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ । ੫ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ।

੭ ॥ ਤਬ ਸਭ ਸਿਖਨੀਆਂ ਮਿਲ ਆਈ ॥ ਪਦ ਪਾਵਨ ਢਿਗ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੮ ॥ ਜਸ ਬਿਧ ਸਿੱਖਨ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਯੋ ਦਰਸ ਇਸ ਥਲ ਮਹਿੰ ਆਈ ॥ ਤੈਸੇ ਮਾਤਾ ਜੀ ਭੀ ਆਵੈਂ ॥ ਹਮ ਸਭ ਇਤ ਉਨ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨ ਇਕ ਬਿਨਤੀ ਔਰ ਹਮਾਰੀ ॥ ਦੁਖੀ ਰਹੈਂ ਸਭ ਹੀ ਬਿਨ [1]ਬਾਰੀ ॥ [2]ਕੂਪ [3]ਤੜਾਕ ਬਾਵਲੀ ਨਾਹੀਂ ॥ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੇ ਨੀਰ ਲਿਆਹੀਂ ॥੧੦॥ ਬਰਖਾ ਹੋਇ ਤ ਕਛੁ ਕਿਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਬਹੁ ਦੁਖ ਜਲ ਬਿਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ਪੂਰੇ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਭਾਖੇ ਬਚ ਰੂਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਮੈਂ ਸੰਗਤ ਕੋ ਨਿਤ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖਨੀ ਮੈਂ ਭੇਤ ਨ ਧਾਰੀ ॥ ਜੇ ਤੁਮ ਇੱਛਾ ਅਸ ਬਿਧ ਅਹੈ ॥ ਮਹਿਲ ਲਿਆਵਨ ਕੋ ਚਿਤ ਚਹੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤੌ ਤੁਮਰੀ ਮਾਤਾ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨਹਿ ਲਿਆਉ ਹਮ ਉਜ਼ਰ ਨ ਕੋਈ॥ਪੁਨ ਜਲ ਹਿਤ ਹਮ ਕੂਪ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ਨੀਰ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਤੁਮੈ ਦਿਵਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਸੰਗਤ ਹਰਖਾਈ ॥ ਲੇ ਖਾਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਈ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਮਾਤਾ ਕੇ ਪਾਸਾ ॥ ਕਰ ਤਯਾਰੀ ਰੂਢੇ ਬਿਚ ਖਾਸਾ ॥ ੧੪ ॥ ਸੰਗ ਦਾਸੀਆਂ ਦਾਸ ਸੁ ਲੀਨੇ ॥ ਆਇ ਬਡਾਲੀ ਦਰਸਨ ਦੀਨੇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਤਿ ਚਰਨਨ ਸਿਰਨਾਯੋ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਾਤਾ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਕਛ ਬਰਨ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੈ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਾਈ ॥ ਅਗਰੇ ਦਿਵਸ ਨਗਰ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਲੇ ਦੇਤ ਸੁਖ [4]ਜ਼ਾਹਿਰ ॥ ੧੬ ॥ ਪਿਖ ਸ਼ੁਭ ਥਲ ਠਾਂਢੇ ਤਹਿ ਹੋਇ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਆਇਸ ਸਿਖ ਜੋਇ ॥ ਇਸ ਥਲ ਕੂਪ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰੋ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਲਿਆਵੋ [5]ਧਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਕਰ ਕੜਾਹ ਤਬ

੧ ਜਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੨ ਖੂਹ । ੩ ਤੱਲਾ । ੪ ਪ੍ਰਤੱਖ । ੫ ਦੌੜਕੇ ।

ਲਿਆਇ ॥ [1]ਖਨਨੀ [2]ਬੇਲ ਬਹੁਤ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਪਠ ਆਨੰਦ ਬਿਨੈ ਪੁਨ ਕੀਨੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਖਨਨੀ ਨਿਜ ਕਰ ਲੀਨੀ ॥ ੧੮ ॥ ਟੱਕ ਲਗਾਇ ਦੀਨ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਪੀਛੇ ਸੰਗਤ ਖਨਹੈ ਸਾਰੀ ॥ ਕੇਤਕ [3]ਗਰਤ ਭਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ਪਿਖ ਸੰਧਜਾ ਕਾ ਸਮਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਡੇਰੇ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਕਾਰ ਕੂਪ ਕਰਵਾਈ ॥ ਤਿਆਰ ਭਯੋ [4]ਖਟ ਭਵਨੀ ਲਾਈ ॥ ਨਾਮ ਛਿਹਰਟਾ ਜਿਹ ਬਿਦਤਾਈ ॥ ੨੦॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਭ ਹਰਖਤ ਭਏ । [5]ਮਿਸ਼ਟ ਅੰਭ ਪਾਨੈ ਸੁਖ ਲਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਮਨੋ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਪਹਿਰ ਤੀਸਰੇ ਕਾਲ ॥
ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਸੰਗ ਲੈ ਭਲੇ ਪੁਰ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਚਾਲ ॥ ੨੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਵਿਕ ਆਏ ਤਹਾਂ ॥ ਤ੍ਰੇਤਾ ਯੁਗ ਮਹੁ ਸੀਤਾ ਜਹਾਂ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ੍ਰ ਦੀਨਸ ਬਨਬਾਸ ॥ ਰਿਖਿ ਅਗਸਤ ਆਸਨ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੨੩ ॥ [6]ਸਰ ਸਤਲਾਣੀ ਨਾਮ ਕਹਾਇ ॥ [7]ਸੁਸ਼ਕ ਪਰਯੋ ਪਿਖ ਕੂਪ ਲਗਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਰ ਸਤਲਾਣੀ ਇਹੁ ਸਹਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਸੈਂ ਸਿੱਖ ਇਤ ਦੇਗ ਚਲਾਇ ॥ ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਗੁਰ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸੋ ਬਲ ਕਵਿ ਨਿਜ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਚਲੈ ਦੇਗ ਗੁਰ ਬਚ ਅਨੁਸਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਵਡਾਲੀ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸੋਂ ਕਿਤ ਕਾਲ ਤਹਾਂ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਸਿੱਖ ਸਮੂਹ ਕੀ ਸ੍ਰੇਯ ਕਰੈਂ ਸਤਿਨਾਮ [8]ਰਰੈਂ ਲਿਵ ਦੇਤ ਲਗਾਏ ॥ ਮੇਲ ਰਹੈ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਕੋ ਧਨ ਬ੍ਰਿੰਦ ਪਦਾਰਥ

---

੧ ਕਹੀ । ੨ ਬੇਲਚਾ ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਟੀ ਦੂਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੩ ਟੋਆ ।
੪ ਛੇਹਰਟ । ੫ ਮਿਠਾ ਜਲ । ੬ ਸਰੋਵਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ੭ ਸੁਕਾ ।
੮ ਉਚਾਰਦੇ ਹਨ ।

ਦੇਤ ਚੜ੍ਹਾਏ ॥ ਸੋ ਉਪਕਾਰ ਕੇ ਕਾਰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੂਪ ਤੇ ਆਦਿਕ ਦੇਤ ਲਗਾਏ ॥ ੨੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਜੋ [1]ਚੰਦ ਨੇਤ੍ਰ ਰੁਤ ਜਾਨ ॥
[2]ਆਇਤਵਾਰ ਸੁ ਦਿਨ ਮਹਾਂ ਥਿਤ ਏਕਮ ਪਹਿਚਾਨ ॥੨੭॥
ਅਰਧ ਜਾਮਨੀ ਬਿਤੀ ਤਬ ਪੁਖ ਨਛੱਤ੍ਰ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥
[3]ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪੱਖ ਆਸਾੜ ਕੋ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਨ ॥ ੨੮ ॥
ਭਾ ਗੁਰ ਘਰ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਹੁ ਤਬ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਚੰਦ ॥
ਰਾਗ ਸੁ ਆਸਾ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਦਯੋ ਸਬਦ ਮੁਕੰਦ ॥ ੨੯ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ ਚਿਰੁ ਜੀਵਨ ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ੧ ॥ ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਹੁਕਮਿ ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਭਏ ਅਚਿੰਤ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ੩ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੁਠਾ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਡਾਲੀ ਸੁਧ ਭਈ ਨਰ ਨਾਰੀ [4]ਹੁਲਸਾਇ ॥

੧ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ ੧੨੬ । ੨ ਐਤਵਾਰ । ੩ ਹਨੇਰਾ ਪਖ । ੪ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ।

ਦਿਹੈਂ ਬਧਾਈ ਆਇ ਬਹੁ ਦ੍ਵਾਰਹਿ ਬਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ੩੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੇ ਉਤਸ਼ਵ ਤਹਿ ਭਏ ॥ ਅਨਕ ਕਵਿਨ ਤੇ ਜਾਤ ਨ ਕਹੇ ॥ ਦਿਵਸ [1]ਦੁਵਾਦਸ ਤਹਾਂ ਬਿਤਾਏ ॥ [2]ਤ੍ਰੋਦਸਵੇਂ [3]ਡੋਰਾ ਮੰਗਵਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰ [4]ਗੜਵਾ ਪਰ ਮਾਤਾ ਡੋਰੇ ॥ ਸੰਗਤ ਜੁਤ ਆਏ ਪੁਰ ਓਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਿਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਏ ॥ ਕਰ ਪਰਕਰਮਾਂ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਦਰਸੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਬੂਝੈ ਸਭ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਦੀਨ ਬਧਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਲੈ ਬਧਾਈ ਗੁਰ ਸਭ ਹਰਖਾਏ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤਿਹਾਵਲ ਅਧਕ ਮੰਗਾਏ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਸੋਂ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੪ ॥ ਧਰੋ ਨਾਮ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਕੇਰਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬ੍ਰਿਧ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਇਹ ਤਵ ਸੁਤ ਅਵਤਾਰ ॥ ਪੀਰੀ ਮੀਰੀ ਦੋ ਤਰਵਾਰ ॥ ੩੫ ॥ ਧਰੈ ਤਖਤ ਪਰ ਬੈਠਹਿ ਧੀਰ ॥ ਦੁਸਟਨ ਦਲੈ ਜਨਨ [5]ਹਰ ਪੀਰ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਇਹੁ ਅਤਸੈ ਭਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਦੇ [6]ਨਿਦੇਸ ਕਰਾਹੁ ਬਰਤਯੋ ॥ ਪੁਨ [7]ਪਟ ਅੰਬਰ ਸੁਤ ਗਰ ਪਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਦਰਸੇ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਬਡਾਲੀ ਗਮਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੈੜਾ ਮੋਖਾ ਸਿੱਖ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥
ਸੇਵਾ ਸੰਗਤ ਕੀ ਕਰੈ ਸਿੱਖੀ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੧ ॥

---

੧ ਬਾਰਾਂ ਦਿਨ। ੨ ਤੇਰ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ। ੩ ਡੋਲਾ। ੪ ਘੋੜੀ। ੫ ਪੀੜਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਤਾ। ੬ ਆਗਿਆ। ੭ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਬਣੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ।

ਚੌਪਈ ॥ ਤਾਹਿੰ ਹਕਾਰ ਗੁਰੂ ਬਚ ਭਨਯੋ ॥ ਦੇਸ ਸੰਗਲਾ ਦੀਪ ਜੁ ਸੁਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਿੰ ਗਏ ॥ ਗੁਰਮਤ ਤਹਾਂ ਦ੍ਰਿੜਾਵਤ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ ਕੀਨ ਰਾਜਾ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ ਰਚੀ [1]ਅਜਾਬ ॥ ਗਮਨ ਕਾਲ ਐਸੇ ਤਿੰਹ ਕਯੋ ॥ ਸਿੱਖ ਹਮਾਰੋ ਆਇ ਤਿਹ ਦਯੋ ॥ ੩ ॥ ਅਬਹਿ ਜਾਇ ਤਿਹ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਆਵੇ ॥ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਨ੍ਰਿਪ ਪੈ ਲੇ ਜਾਵੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਹੁਕਮ ਨਾਮ ਲਿਖਵਾਯੋ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੈੜੇ ਕਰ ਦਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿ ਪੋਥੀ ਖੋਲਹੁ ਨਾਹੀਂ ॥ ਰਾਹ ਗਮਨ ਕੋ ਸਭ ਬਤਲਾਹੀਂ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕ ਸਿਮਰ ਗੁਰ ਗਯੋ ॥ ਸਭ ਮਗ ਉਲਘ ਸੁ ਪਹੁਚਤ ਭਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਪੁਰੀ ਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬੂਝ ਸਭ ਲੀਨਾ ॥ ਮਯਾ ਮੇਦਨੀ ਤਿਸ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਸ਼ੁਭ ਗੁਨ ਗਨ ਧਾਮ ॥ ੬ ॥ ਰਾਇ ਸਿੰਘ ਕਾ ਤਾਤ ਭਿਰਾਮ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਹਿੰ ਪੂਰਨ ਗਨ ਧਾਮ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਪੌਰ ਦ੍ਵਾਰ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਿਕਟ ਤੇ ਮੈਂ ਚਲ ਆਇ ॥ ੭ ॥ ਲਿਖਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਮੈਂ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸੁਧ ਭੂਪਤ ਕੋ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਸਭ ਕਹੀ ਹਕੀਕਤ ॥ ਪਿਤਾ ਪਿਤਾਮੇ ਤੇ ਜੁ ਉਡੀਕਤ ॥ ੮ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠਯੋ ਅਗਾਊ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਆਦਰ [2]ਸਦਨਹਿੰ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥ ਸ਼ੁਭ ਆਸਨ ਪਰ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਤ ਸਭਹਨ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਜੋਊ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਗੁਰ ਦੀਨਾ ॥ ਭਯੋ ਹਰਖ ਸਿਰ ਪਰ ਧਰ ਲੀਨਾ ॥ ਕਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਕਰੋ ਸਕਲ ਮੰਗਲ [3]ਛਬ ਰੰਗਾ ॥ ੧੦ ॥ ਨਗਰ ਬਿਖੈ ਸਭ ਸੁਧ ਕੋ ਦੀਜੈ ॥ ਬਹੁ ਭਾਂਤਨ ਕੇ ਉਤਸ਼ਵ ਕੀਜੈ ॥ [4]ਲਘ ਦੁੰਦਭ ਆਦਕ ਜਬ ਬਾਜੇ ॥ ਬੰਦਨਵਾਰ ਫੂਲ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਭ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਲਏ

੧ ਅਸਚਰਜ। ੨ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ੩ ਸੁੰਦਰ। ੪ ਛੋਟੀਆਂ ਫੇਰੀਆਂ

[1]ਅਕੋਰ ॥ ਆਇ ਨ੍ਰਿਪਤ ਢਿਗ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਕਰਯੋ ਤਿਹਾਵਲ ਬ੍ਰਿੰਦ ਅਨਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ਫੂਲਨ ਬਰਖਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਨਰਨ ਹਜਾਰਨ ਮੈਂ ਨ੍ਰਿਪ ਲੈਕੈ ॥ ਪਠਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਸੁਖ ਪੈਕੈ ॥ ਪੈੜੇ ਸਿਖ ਕੋ ਦੇਖਨ ਕੀਜੇ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਸੰਗਲੀ ਇਸਕੋ ਦੀਜੈ ॥ ੧੩ ॥ ਪਠ ਸੁਨਕੈ ਸਭ ਹੀ ਹਰਖਾਏ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ ਕੀ ਭੇਟ ਚਢਾਏ ॥ ਕਹਿੰ ਲਗ ਕਹੌਂ ਉਛਾਹਿ ਸੁ ਕਰਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿੱਖੀ ਰੀਤ ਦੇਖ ਕਰ ਤਹਾਂ ॥ ਅਚਰਜ ਸਹਿਤ ਸੁ ਪੈੜਾ ਰਹਾ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰਧਾਰਯੋ ॥ [2]ਅਵਨੀ [3]ਮੰਡਲ ਸਕਲ ਉਧਾਰਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਰਹਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨ ਚਲਬੇ ਹਿਤ ਬਾਤ ਅਲਾਇ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲੀ ਵਥ ਨ੍ਰਿਪ ਨੇ ਦੀਨ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਸੌਪਨ ਕੀਨ ॥ ੧੬ ॥ ਅਪਨੀ ਬਿਨੈ ਲਿਖੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਮਮ ਮਸਤਕ ਤਵ ਚਰਨਾ ਪਾਸ ॥ ਲੇ ਪੋਥੀ ਹੁਇ ਬਿਦਾ ਪਧਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹਾਂ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਬਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੂਰਨ ਸਭ ਭੂ ਪਰ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਛਾਇ ਰਹਯੋ ਸਭ ਊਪਰ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਆਵਤ ਸੰਗਤ ਹੇਰੇ ॥ ਇਸ ਕੀ ਪੂਜਾ ਹੋਤ ਬਡੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ [4]ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਲੰਘਯੋ ਪੰਥ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਰੰਗ ਸਮੀਪ ਆਇ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਏਕ ਸਾਧ ਤਾਂਕੋ ਤਬ ਦੇਖਾ ॥ ਸਿਰ ਪੋਥੀ ਲਖ ਅਚਰਜ ਪੇਖਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਰਾ ਧਾਰ ਪੋਥੀ ਸਿਰ ਆਵੈ ॥ ਦੇਖੀ ਸਾਧ ਨ ਕਿਸ ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੈ ॥ ਦਿਜ ਅਜਮਤ ਭਾ ਆਵਤ ਸਾਥ ॥ ਕਰ ਡੇਰਾ ਪੂਛੀ ਸਭ ਗਾਥ॥ ੨੦ ॥ ਕੌਨ ਅਹੋ ਤੁਮ ਕਹਿ ਤੇ ਆਏ ॥ ਕੈਸੀ ਪੋਥੀ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਹਿ ਸਾਧੂ ਜਾਨ ॥ ਮੈਂ ਆਯੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੈੜੇ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨੀ ॥ ਸੰਗਲ ਦੀਪ ਤੇ ਪੋਥੀ ਆਨੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਧੀਰ ॥

---

੧ ਭੇਟਾ। ੨ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ। ੩ ਸਮੂੰਹ ਮੰਡਲ। ੪ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ।

ਚਲ ਦੇਖਹੁ ਤੁਮ ਤਿਨ ਕੇ [1]ਤੀਰ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਆਗਯਾ ਮੁਝ ਖੋਲਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਯਾਂ ਤੇ ਤੁਮ ਪੈ ਬਿਨਤੀ [2]ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਸਾਧ ਰਿਦੈ ਅਸ ਠਾਨੀ ॥ ਚਲ ਦੇਖਹੁੰ ਗੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ ੨੩॥ ਨਿਸ ਬਿਤੀਤ ਕਰ ਪ੍ਰਾਤ ਸਨਾਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਮ ਲੇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥ ਪੈੜਾ ਸਾਧ ਉਦਾਸੀ ਆਵੈ ॥ ਮਗ ਮਹਿ ਚਰਚਾ ਕਰ ਬਿਗਸਾਵੈ ॥ ੨੪॥ ਪੈੜੇ ਉਪਜਯੋ ਕੁਛ ਹੰਕਾਰ ॥ ਮੈਂ ਬਡ ਗੁਰ ਕੋ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਨਹਿੰ ਗਾ ਧਾਮ ਸਿਧਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਪੋਥੀ ਖੋਲ੍ਹ ਪਠੀ ਨਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਕਲਾ ਜੋਗ ਕੀ ਸਕਲ ਉਚਾਰੀ ॥ ਦੁਲਭ ਬਾਤ [3]ਅਦਭੁਤ ਗਤ ਦੇਖ ॥ ਸਾਧੇ ਜਿਸ ਅਜਮਤ ਜੁ ਵਿਸੇਖ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਯਾ ਤਿਸ ਚਿਤ ਭਰਮਾਇਸ ॥ ਕੁਛ ਪ੍ਰਸੰਗ ਨਿਜ ਸਦਨ ਚਰਾਇਸ ॥ ਭੋਰ ਹੋਤ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਇ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਨਿਜ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪੋਥੀ ਭੇਟਾ [4]ਪਾਤੀ ਦੀਨ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਤਿਨਹਿੰ ਕਰੀ ਯੋ ਸਭ ਲਖ ਲੀਨ ॥ ੨੮ ॥ ਖੋਲ੍ਹ [5]ਬਿਲੋਕੀ ਪਠ ਕਰ ਸੋਈ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਸਿਧ ਦਾਇਕ ਜੋਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜੀਵ ਮੰਦ ਮਤ ਕਈ ਕਲ ਭਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪੋਥੀ ਪਠੈਂ ਬੁੱਧ ਫਿਰ ਜਾਈ ॥ ਗਯਾਨ ਹੀਨ ਜਗ ਸਿੱਧ ਕਹਾਈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਉਚਤ ਨ ਪੋਥੀ ਰਾਖਹਿੰ ॥ [6]ਰਿਸ ਕਰ ਪੈੜੇ ਕੋ ਤਬ ਭਾਖਹਿੰ ॥ ੩੦ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਇਸ ਤੇ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਸੋ ਭੀ ਚਹੀਏ ਈਹਾਂ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾਇ ਸਰ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ॥ ਅਚਰਜ ਦੇਖ ਭਏ ਸਿਖ ਤਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਦੇਖ ਸਾਧ ਬਿਸਮਤ ਹੁਇ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਨਿਕਟ ਸੁ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਮੁਝ ਸੁਨ

੧ ਪਾਸ। ੨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੩ ਅਸਚਰਜ। ੪ ਚਿਠੀ।
੫ ਦੇਖੀ। ੬ ਗੁਸੇ ਵਿਚ।

ਅਰਦਾਸ ॥ ਦੂਰਹੁ ਤੇ ਆਵਾ ਧਰ ਆਸ ॥ ੩੨ ॥ ਪੜ੍ਹੋਂ ਲਿਖੋਂ ਪੋਥੀ ਇਹ ਜੋਈ ॥ ਲਾਭ ਅਧਕ ਯਾਂਤੇ ਮੁਹਿ ਹੋਈ ॥ ਅਬ ਅਸ ਦੇਖ ਅਧੀਰਜ ਹੋਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸੁਧ ਖੋਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਧ ਦਸਾ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਜੋ ਇੱਛਾ ਕਢ ਲਿਹੁ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕਾ ਬੇਖ ਤੂੰ ਅਹੈ ॥ ਇਹੁ ਸਾਧਨ ਕੀ ਵਸਤ ਸੁ ਅਹੈ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਧ ਭਯੋ ਸਵਧਾਨ ॥ ਭੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਾਨ ॥ ਸ਼ੀਘ੍ਰ [1]ਪ੍ਰਵਸ ਸਰ ਕਢ ਸੋ ਲੀਨ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਤਾਂਕੋ ਦੀਨ ॥ ੩੫ ॥ ਪੈੜਾ ਖੜੋ ਅਗਰ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਖਿਮਾਂ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਹੋਰੇ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨੀ ਬਖਸ਼ਾਈ ॥ ਰਾਹ [2]ਹਕੀਕਤ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸੰਗਲੀ ਲਿਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸ਼ਟ ਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਜਸ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਇ ॥
ਗੁਰਨ ਗਿਰਾ ਇਕ ਥਲ ਕਰੀ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੧ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਹਿੰ ਸਮਾ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਗਿਆਨ ਸਿਰੋਮਣ ਧੀਰ [3]ਮ੍ਰਿਦ ਬਚ [4]ਮਧਰ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਜੀ ਬਹੁ ਸਭਾ ਲਗਾਏ ॥ਉਪਦੇਸਤ ਸਤਿਨਾਮ ਕੋ ਚਖ ਕਰਨਾ ਛਾਏ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਸਿਖ ਜੋਰ ਕਰ ਕਹਿ ਗੁਰੂ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਬਹੁਤ ਕਵੀ ਮਤ ਚਤਰ ਅਤ ਤਿਨ ਕਰਮ ਲਖੀਜੈ ॥ ਬਹੁਤ ਬਨਾਵਤ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਨਿਜ ਬੁਧ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕਾ ਨਾਮ ਸ਼ੁਭ ਧਰ ਦੇਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੋਈ ਸਕੈ ਪਛਾਨ ਕਰ ਕੋ ਸਕੇ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਅਲਪ ਮਤੀ ਆਸ਼ੈ ਗੁਰੂ ਕਿਮ ਸਕਹਿੰ ਪਛਾਨੀ ॥

੧ ਸਰੋਵਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ੨ ਗਲ ਬਾਤ। ੩ ਕੋਮਲ। ੪ ਮਿਠੇ।

ਰਲ ਜੈਹੈਂ ਇਮ ਸਕਲ ਹੀ ਗੁਰਮਤ ਬਿਗਰੈ ਹੈ ॥ ਕੋ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕੋ ਕਿਸੂ ਬਿਧ ਬਾਨੀ ਉਚਰੈ ਹੈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਲਗੇ ਬਿਚਾਰਨੇ ਜਗ ਕੀ ਕਲਿਆਨਾ ॥ ਪਿਖੀ ਭਵਿੱਖਜਤ ਬਾਰਤਾ ਹਮ ਹੁਇੰ ਦਸ ਥਾਨਾ ॥ ਪਾਛੇ ਸਿੱਖੀ ਕਿਮ ਰਹੈ ਕਿਹ ਟੇਕਹਿੰ ਮਾਥਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਨਿਰਾਲੇ ਕਿਮ ਰਹੈਂ ਮਿਲਹਿ ਨ ਕਿਸ ਸਾਥਾ ॥ ੫ ॥ ਤਾਂਤੇ ਅਬ ਐਸੇ ਕਰੈਂ ਸਭ ਗੁਰਨ ਜੁ ਬਾਨੀ ॥ ਇਕ ਥਲ ਬਾਂਧੈਂ ਬੀੜ ਸ਼ੁਭ ਹ੍ਵੈ ਜਗ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤ ਰਹੈ ਨਿਰੋਲ ਸਭ ਅਸ ਕਰੈਂ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭ ਦੇਸਨ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਜੋ ਲੈਹੈਂ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਕੋ ਕਹਯੋ ॥ ਲਿਖਹੁ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਅਬਹਿ ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਲਹਯੋ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਥਲ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਧੋ ਲਿਖੇ ਢਿਗ ਹੈਂ ਸ਼ਬਦ ਇਤ ਲਿਆਵਨ ਠਾਨੈ । ੭॥ ਅਧਕ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਪਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਭੀ ਲਿਆਵਨ ਕਰੈਂ ਇਕਤੈ ਕਰ ਰਾਸਾ ॥ ਕਰੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਸ਼ੁਭ ਪੰਥ ਕੀ ਰੀਤੀ ਉਪਜੈ ਹੈਂ ॥ ਦਸ ਸ੍ਵਰੂਪ ਹ੍ਵੈ ਕੇ ਪੁਨਹਿ ਗਾਦੀ [1]ਬਠਲੈਹੈਂ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨਤ ਬ੍ਰਿਧ ਮਨ ਹਰਖ ਹ੍ਵੈ ਲਿਖ [2]ਪੱਤ੍ਰ ਬਨਾਈ ॥ ਪਠ ਦੀਨੇ [3]ਦਿਸ ਚਾਰ ਮੈਂ ਪਹੁੰਚੇ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਪਠੇ ਸਿੱਖਨ ਜਬੈ ਢਿਗ ਜਿਸ ਗੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਢਿਗ ਗੁਰੂ ਕੇ ਦਰਸੇ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਬਾਨੀ ਜੋ ਜਿਸ ਪਾਸ ਥੀ ਭੇਟਾ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ॥ ਕੰਠ ਗਿਰਾ ਬਹੁ ਸਿਖਨ ਕੇ ਸੋ ਗੁਰ ਲਿਖ ਲੀਨੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਭਾ ਮਹਿੰ ਕਹਿੰ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲਾ ॥ ਪੋਥੀ ਚਾਰੋ ਗੁਰ ਗਿਰ ਆਵੈ ਕਿਸ ਢਾਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭਾ ਬੀਚ ਬੈਠਯੋ ਹੁਤੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਕਰ ਜੋੜ ਕਰ ਹੌਂ ਪਹੁੰਚੋਂ ਪਾਸ ॥ ਪੋਥੀ ਸਗਰੀ ਆਨਹੋਂ ਆਇਸ ਨਿਜ ਦੀਜੈ ॥ ਮੋਹਿਨ ਅਰ ਮਿਲ ਮੋਹਿਰੀ ਮੋ ਕੌ ਸਮਝੀਜੈ ॥ ੧੧॥

੧ ਗੱਦੀ ਪਰ ਬੈਠਨਗੇ । ੨ ਚਿਠੀ ਲਿਖ ਕੇ । ੩ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ।

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਬਾਕ ਕੋ ਉਰ ਗਰਬਤ ਜਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਇਨ ਕੋ ਲੀਏ ਮੈਂ ਲਿਆਉਂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜਾਹੁ ਕਹਿਓ ਤਿਸ ਕਾਲ ਮੈਂ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਬਾਣੀ ਹਾਥ ਨ ਆਇ ਹੈ ਹੁਇ ਨਿਰਹੰਕਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਹੋ ਤਿਆਰ ਕੇ ਗਾ ਗੋਇੰਦਵਾਰਾ॥ ਪੁਨਹਿ ਚੁਬਾਰੇ ਚਲ ਗਯੋ ਜਹਿ [1]ਭਿਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਧੁਨ ਊਚ ਤੇ ਬਚ ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਤੇ ਚਲ ਕਰ ਇਤ ਆਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰਸਨ ਦਿਹੁ ਅਰਜਨ ਸੁਨੋ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕਾਮੂ ॥ ਅਰਜਨ ਜਸ [2]ਵਿਸਤੀਰਤੇ ਹੋ ਗੁਨ ਗਨ ਧਾਮੂ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਨ ਜਾਮਨੀ ਬਿਨਤੀ ਬਹੁ ਠਾਨੀ ॥ [3]ਨੰਦਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਕੋ ਨਹਿੰ ਬੋਲਯੋ ਬਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਭਈ ਵੈਰ ਲਖ ਔਰ ਨੇ ਭਾਇ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਇਹੁ ਮਨ ਮਸਤ ਸਦੀਵ ਹੈਂ ਨਹਿੰ ਬੁਲਤ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਮਰਜੀ ਅਪਨੀ ਕਰਤ ਹੈਂ ਨਹਿੰ ਗਰਜ਼ੀ ਕਾਹੂੰ ॥ [4]ਅਰਜ਼ੀ ਸੁਨਹਿੰ ਨ ਕਾਹਿੰ ਤੇ ਹਰ ਜੀ ਮਨ ਮਾਹੂੰ ॥ ੧੫ ॥ [5]ਦਰ ਖੁਲਾਵਨੇ ਹੇਤ ਕੋ ਬਹੁ ਕਰੇ ਉਪਾਊ॥ਥਕ ਹਾਰਿਓ ਗੁਰਦਾਸ ਤਬ ਬਸ ਚਲਯੋ ਨ ਕਾਊ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮਗ ਪਰਯੋ ਪਹੁੰਚਯੋ ਪੁਨ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਰਾਜੈਂ ਜਹਾਂ ਨਿਜ ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ੧੬॥ ਕਹੀ ਜੋਰ ਕਰ ਬਾਰਤਾ ਮੈਂ ਕਰੇ ਉਪਾਇ॥ਪਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਤੇ ਮਮ ਹਾਥ ਨ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਬ੍ਰਿਧ ਬਿਚਾਰਯੋ ਨਹਿੰ ਕਾਰਜ ਹੋਵਾ॥ ਹਉਂ ਗਮਨੋਂ ਲਿਆਵੋਂ ਤਬੈ ਅਸ ਠਾਨ ਖਲੋਵਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮੈਂ ਗਮਨੋ ਭਨੀਏਂ ਹੁਕਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਭਲੀ ਬਾਤ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਜੇ ਕਾਰਜ ਬਨ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਕ ਜੋ ਬੁੱਢਾ ਗਮਨਾਯੋ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਾਰਗ ਚਲਯੋ ਤਿਸ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਯੋ

੧ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿਤੇ। ੨ ਵਿਸਥਾਰ ਵਾਲਾ। ੩ ਪੁਤਰ।
੪ ਬੇਨਤੀ। ੫ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਖੁਲਾਣੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ।

॥ ੧੮ ॥ ਕਰ ਸ਼ਨਾਨ ਜਲ ਬਾਵਲੀ ਹਰਖ੍ਯੋ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਗਯੋ
ਚਬਾਰੇ ਕੋ ਬਹੁਰ ਮੋਹਿਨ ਕੇ [1]ਪਾਹੀਂ ॥ ਭਿਰੇ [2]ਕਪਾਟ ਬਿਲੋਕ ਕੈ
ਪੁਨ ਊਚ ਉਚਾਰਾ ॥ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਕੇ ਸੁਤ ਬਡੇ ਦਿਹੁ ਦਰਸ ਉਦਾਰਾ
॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਭੇਜ੍ਯੋ ਮੁਝੇ ਬੁੱਢਾ ਮੁਝ ਨਾਮੂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ
ਸੁਨ ਲੀਜੀਏ ਕੀਜੈ ਪੁਨ ਕਾਮੂ ॥ ਜਬ ਬੋਲ੍ਯੋ ਨਹਿੰ ਮੋਹਿਨੰ ਤਬ
ਦਰ ਖਰਕਾਯੋ ॥ ਬਲ ਤੇ [3]ਚੂਥੀ ਐਂਚ ਕਰ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥੨੦॥
ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਨ ਬੈਸੇ ਜਹਾਂ [4]ਪਦਮਾਸਨ ਧਾਰੀ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ [5]ਅਖੰਡ
ਰਸ ਨਹਿੰ ਦੇਹਿ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਪਗ ਦਾਬਿਓ ਨਹਿੰ ਭਈ
ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਨਿਯੋ ਜਬ ਅਪਰ ਨੇ ਦਰ ਖੋਲ੍ਹਨ ਕਾਲਾ ॥੨੧
॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਆਯੋ ਤਬੈ ਬ੍ਰਿਧ ਦੇਖ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਕਯੋਂ [6]ਛੇੜਤ ਹੋ
ਇਨਹੁੰ ਕੋ ਮਤ ਸ੍ਰਾਪ ਅਲਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਬ੍ਰਿਧ ਮੋਹਿਰੀ ਬਾਕ ਕੋ ਪਦ
ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਨਮੋ ਮੋਹਿਰੀ ਕੋ ਕਰੀ ਮਹਿਮਾਂ ਬਡ ਚੀਨੀ ॥ ੨੨॥
ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਕਰ ਨਹਿੰ ਅਹੈ ਉਰ ਬਿਖੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਸੁਧਾ
ਸਰ ਕੋ ਬਹੁਰ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੋਂ ਮਿਲਯੋ ਤਬ
ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕਹੀ ਬਾਰਤਾ ਸਗਰ ਹੀ ਪਾਇ ਨ ਗੁਰਬਾਨੀ
॥ ੨੩ ॥ ਨਹਿੰ ਸਮਾਧ ਤਿਸ ਕੀ ਖੁਲ੍ਹੈ ਜਾਚੈਂ ਕਿਸ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋ
ਦੇਵੈ ਸਭ ਪੋਥੀਆਂ ਕਿਸ ਕਰੈ ਹੁਲਾਸੀ ॥ [7]ਤੋਰ ਕਿਵਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸਿਓ
ਬਹੁ ਬਾਰ ਹਿਲਾਯੋ ॥ ਧਿਆਨ ਖੁਲ੍ਹਯੋ ਨਹਿੰ ਤਿਸੀ ਕੋ ਮੈਂ ਹਟ
ਕਰ ਆਯੋ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਗੇ ਜਥਾ ਰਜਾਇ ਹੈ ਕਰੈਂ ਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥
ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਅਤ ਕਠਨ [8]ਛੂਛ ਮੁਰੇ ਹਮ ਦੋਇ ॥ ੨੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ

---

੧ ਪਾਸ । ੨ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਹਨ । ੩ ਬੂਹੇ ਦੇ ਆਸਰੇ ਵਾਲੀ ਲਕੜ ਖਿਚ ਲਈ । ੪ ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਸਣ । ੫ ਇਕ ਰਸ । ੬ ਛੇੜਨਾ ਨਾ । ੭ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਤੋੜ ਦਿਤੇ ਲੇਕਨ ਸਮਾਧੀ ਨਹੀਂ ਖੁਲ੍ਹੀ । ੮ ਖਾਲੀ ।

ਗੁਰਦਾਸ ਔ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਆਗਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਕੇ ਬਚਨ ਕੋ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥
ਗਮਹਿੰ ਆਪ ਹਿਤ ਗਿਰਾ ਕੇ ਆਇਸ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਾਰ॥੧॥

ਅੜਿੱਲ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਗੁਰੂ ਸੁ ਬਾਕ ਬਖਾਨਿਓ ॥ ਤਿਆਰੀ ਹਮਰੀ ਕਰੌ [1]ਪ੍ਰਾਤ ਪ੍ਰਸਥਾਨਿਓ ॥ ਜਾਨ ਲੀਨ ਸਭਹੂਨ ਸੁ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਇ ਕੈ ॥ ਹੋ ਪ੍ਰਾਤ ਕੀਨ ਇਸਨਾਨ ਸੁਧਾ ਸਰ ਜਾਇ ਕੈ ॥ ੨ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਆਦ ਮਨਾਇ ਅਰੂਢੇ ਪਾਲਕੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪੀਰ ਨਹਿੰ ਕਾਲ ਕੀ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਮਦਾਇ ਦਾਸ ਸੋਭਤ ਚਲੇ ॥ ਹੋ ਮਨਹੁ [2]ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਸੰਗ [3]ਤਾਰਕਾ ਗਨ ਭਲੇ ॥ ੩ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਆਇ ਸੁ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਕੋ ॥ ਜਹਾਂ ਬਿਪਾਸਾ ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਬਿਸਾਲ ਕੋ ॥ [4]ਬਾਪੀ ਮੱਜਨ ਕੀਨ ਧ੍ਯਾਨ ਸਤਿਗੁਰ ਧਰੇ ॥ ਹੋ ਗਮਨੇ ਪੁਰ ਮੈਂ ਆਪ ਤੰਬੂਰਾ ਕਰ ਧਰੇ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਮੋਹਿਨ ਜਹਾਂ ਚੁਬਾਰੇ ਮੈਂ ਰਹੈਂ ॥ ਤਿਸ ਨੀਚੇ ਜੋ [5]ਗਰੀ ਜਾਤ ਤਿਹ ਠਾਂ ਲਹੈਂ ॥ [6]ਭੂ ਤਲ ਬੈਠੇ ਆਪ ਸਿਖ ਤਬ ਦੇਖ ਕੈ ॥ ਹੋ ਦੌਰੇ ਆਸਨ ਲੈਨ ਸੁ ਬਿਸਮ ਬਿਸੇਖ ਕੈ ॥ ੫ ॥ ਸਫੇ ਗਲੀਚੇ ਆਦ ਸੁ ਲਿਆਏ ਬਿਛਾਵਨੈ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਬਾਕ ਕਹਿ ਸਭਨ ਕਰੇ ਸੁ ਹਟਾਵਨੇ ॥ ਤਾਂਬੂਰਾ ਸੁਰ ਠਾਨ ਲਗੇ ਪੁਨ ਗਾਵਨੇ ॥ ਹੋ ਗੌੜੀ ਰਾਗ ਅਲਾਪ ਮਧੁਰ ਸੁਰ ਭਾਵਨੇ ॥ ੬ ॥

ਰਾਗ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮਸਾਲਾ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਅਪਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ

---

੧ ਸਵੇਰੇ ਜਾਣਾ ਹੈ । ੨ ਗੁਰੂ ਜੀ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ । ੩ ਸਿਖ ਸੰਗਤਾਂ ਸਮੂੰਹ ਤਾਰੇ ਹਨ । ੪ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕੀਤਾ । ੫ ਗਲੀ ਵਿਚ । ੬ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਪਰ ਬੈਠ ਗਏ ।

ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ
ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ
ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ
ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸ਼ਬਦ ਬਖਾਨ ਜਬ ਮੋਹਿਨ ਖੁਲ੍ਹੀ ਸਮਾਧ ॥
ਜਾਨ ਲੀਨ ਆਏ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਆਸ਼ੈ ਆਗਾਧ ॥ ੭ ॥
ਪੁਨ ਗੁਰ ਦੂਸਰ ਪਾਦ ਕੋ ਕੀਨੋ ਭਲੇ ਅਲਾਪ ॥
ਸੁਨੈ ਪੜ੍ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਪਾਪ ਜਾਹਿੰ ਤਿਸ [1]ਖਾਪ ॥ ੮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ
ਮਾਨਹਿ ਏਕ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ
ਅਲੇਖੁ ਠਾਕਰ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲਧਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨ
ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ
ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ॥
ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਣ
ਤੁਮਾਰੀਆ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਦ ਕੋ ਮੋਹਿਨ ਖੋਲ੍ਹ [2]ਕਿਵਾਰ ॥
ਜੋ ਪੁਸਤਕ ਪਿਤ ਕਹੇ ਤੇ ਰਾਖੇ ਭਲੇ ਸੰਭਾਰ ॥ ੯ ॥
ਤਿਨ ਢਿਗ ਜਾ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ਜਾਨ ॥
ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕੀ ਪੁਨ ਪਹੁਚੀ ਧੁਨ ਕਾਨ ॥੧੦॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਿ ਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥
ਮੋਹਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤੁਧ ਜਪਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥

੧ ਨਾਸ । ੨ ਕਿਵਾੜ,ਬੂਹੇ ।

ਜਮੁ ਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਨ ਸੁਨ ਤੀਸਰ ਪਾਦ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਹੋਇ ਅਧਕ [1]ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਲੀਨ ਸੁ ਪੋਥੀ [2]ਚਾਰ ਉਠਾਈ ॥ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗ੍ਰ ਟਿਕਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਨ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਨਹੀਂ ਉਠਾਵਨ ਕੋ ਪੁਨ ਕਰਯੋ ॥ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਰਹੰਕਾਰ ਸੁ ਨਮ੍ਰ ਅਧੀਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਿਯੋ ਬਾਕ [3]ਅਨਚੁਤ ਨਹਿੰ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਬਡ ਸਥਾਨ ਹੋ ਆਪ ਬਿਚਰੀਅਹਿ॥ ਹਮਰੀ [4]ਜਨਨੀ ਕੇ ਬਡ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਲਾਗਤ [5]ਮਾਤੁਲ ਹੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਮਮ ਪਿਤ ਗੁਰ ਨੰਦਨ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋਗ ਵਰਾਗ ਗ੍ਯਾਨ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਬਿਸ਼ਯ ਬਾਸ਼ਨਾ ਮਨ ਤੇ ਹਾਨੇ ॥ ਨਮੋ ਉਚਤ ਯਾਂਤੇ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥ ੧੪॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਨੰਦਨ ਮੋਹਿਨ ਕਾਨਾ ॥ ਧਰੇ ਨਮ੍ਰਤਾ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ [6]ਭਗਨੀ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ॥ ਪਰਸੋਂ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਬ ਤੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪ੍ਰੀਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਮਨ ਦ੍ਰਵਿਓ ਤਿਸ ਛਿਨ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਚਤਰਥ ਪਾਦ ਉਚਾਰਨ ਕਰਯੋ ॥ ਆਸਿਖ ਮੋਹਿਨ ਕੋ ਬਹੁ ਰਰਯੋ ॥ ੧੬ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧੁਨੋ ਧੰਨੁ

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੨ ਸੁੰਦਰ। ੩ ਉਲਟੀ ਗਲ। ੪ ਮਾਤਾ ਜੀ ਦੇ। ੫ ਮਾਮਾ ਜੀ। ੬ ਭੈਣ ਜੀ ਦੇ।

ਕਹਿਆ ਤਿਨੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤ ਲਗ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਕੈ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥
ਪਿਖ ਸੰਗਤ ਅਸ ਖੇਲ ਕੋ ਬੰਦੈਂ ਅਚਰਜ ਲੀਨ ॥ ੧੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਆਇ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰਦਾਸੂ ॥ ਸਾਹਿਬ ਬੁੱਢਾ ਤੁਮਰੈ ਪਾਸੂ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਨ ਹਰਨ ਸਭ ਕੀਨ ॥ ਸੋ ਪੋਥੀ ਹਮ ਕੋ ਅਬ ਦੀਨ ॥ ੧੮॥ ਜਿਸ ਲਗ ਜਗਤ ਸਿਮਰ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ਪਾਇ ਸੁਖ ਧਾਮੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਨ ਤੁਮ ਧੰਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਕੀਨਸ ਇਕ ਥਾਨਾ ॥ ੧੯ । ਸੁਨ ਮੋਹਨ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਸੰਗ ਚਲੋਂ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਜਸ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਅਪਰ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਕਰੋਂ ਤੈਸ ਭਲ ਸਮਾ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ਲਖਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਤੁਲ ਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ॥ ਹੇ ਮਾਤੁਲ ਜੀ ਸਦ ਗੁਨ ਪੂਰੇ ॥ ਰਹੋ ਚੁਬਾਰੇ ਜਪ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਦਯਾ ਕਰਤ ਹੀ ਰਹੀਏ॥ਇਸ ਬਲ ਹੀ ਹਮਰੀ ਸੁਧ ਲਹੀਏ॥ ਆਗਯਾ ਮਾਨੀ ਮੋਹਨ ਸੋਊ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗੁਰ ਉਚਰੀ ਜੋਊ॥੨੨ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਚੌਬਾਰੇ ਜਾਇ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਮੁਹਿਰੀ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਰਨ ਸੰਗ ਹੇਤ ਬਢਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਮੋਹਿਨ ਜੀ ਸੇ ਪੁਸਤਕ ਲੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸਟਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਰ ਕਾਰਜ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ਪਰਮ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਪਾਇ ॥
ਕਰਯੋ ਚਹਿਤ ਬਡ ਬੀੜ ਕੋ ਸਭ ਬਾਨੀ ਇਕ ਥਾਇ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲੀਨ ਮੋਹਿਰੀ ਅਪਨੇ ਸਾਥਾ ॥ ਗਮਨੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਥਾ ॥ ਅਪਰ ਲੋਕ ਗਨ ਸੰਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਆਇ ਚੁਬਾਰੇ ਦਰਸਨ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਜੋਰ [1]ਜੁਗ ਪਾਨ ॥ ਬੈਠੇ ਚਾਰ ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ ਠਾਨ ॥ [2]ਪਠ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਗੁਨ ਪਿਤ ਗੁਰ ਗੁਰ ਗਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਕੋ ਸੁਤ ਅਰਿਆਣੀ ॥ ਤਾਤ ਤਾਹਿ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭ ਜਾਣੀ ॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿੰ ਜੋ ਅਤ ਪਰਬੀਨ॥ ਰਚਹਿ ਕਾਵਤਾ ਬੈਸ ਨਵੀਨ ॥ ੪ ॥ ਤਿਸ ਦਿਸ ਦੇਖ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਾਕ ਅਲਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਜਬ ਅੰਤ ਸੁ ਥਾਇ ॥ ਨਿਜ ਕਵਤਾ ਮਹੁ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ [3]ਛੰਦ ਸੱਦ ਸੁਭ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਖਟ ਪੌਰੀ ਸੁਭ ਰੀਤ ਬਨਾਈ ॥ ਅੰਤ ਅਮਰ ਜਸ ਆਇਸ ਪ੍ਰਾਈ ॥ ੬ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਜਸ ਗੁਰੂ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਭ ਦਯੋ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਅਤ [4]ਮੁਦਥਾਇ॥ ਲਿਖ ਲੀਨੋ ਸੋ ਸੱਦ ਸੁਹਾਇ ॥੭॥ ਬਚ ਭਾਖਯੋ ਬਡ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਇਹੁ ਬਾਣੀ ਲਿਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਪਾਠ ਮ੍ਰਯਾਦਾ ਜਗਤ ਚਲੈ ਹੈ ॥ [5]ਮ੍ਰਿਤਕ ਪਾਛੇ ਜੋ ਪਾਠ ਹੁਵੈ ਹੈ ॥ ੮ ॥ ਭੋਗ ਅੰਤ ਇਸ ਪਾਠ ਹੁਵੈ ਹੈ ॥ ਅੰਤਕ ਕੀ ਪੀਰਾ ਨਹਿੰ ਕ੍ਵੈ ਹੈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਰ ਦੇ ਕਰ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਉਠੇ ਬੰਦ ਗੁਰ ਥਲ ਸੁਭ ਰੂਰੇ ॥ ੯ ॥ ਸਰਬ ਰੀਤ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰ ਫਿਰੇ ॥ ਮੰਦ ਮੰਦ ਆਵਤ ਭੇ ਘਰੇ ॥ ਬੈਠ ਕਰਯੋ ਸੁਖ ਸੰਗ ਅਹਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਪਰਮ ਉਦਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਕਟ ਮੋਹਿਰੀ ਆਦ ਨਰ ਬੈਠੇ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਿਸ ਛਿਨ ਬਿਖੇ ਬੋਲੈਂ ਮੁਖ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ੧੧ ॥

੧ ਦੋਵੇਂ ਹਥਾਂ ਨਾਲ । ੨ ਅਨੰਦ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕੇ । ੩ ਸਦ ਰੂਪੀ ਸ੍ਰੇਸ਼ਟ ਛੰਦ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ । ੪ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ । ੫ ਮਰਣੇ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ।

ਸਵੱਯਾ ਛੰਦ ॥ ਮਾਤੁਲ ਜੀ ਆਗਯਾ ਅਬ ਦੀਜੈ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕਰਹਿਂ ਪਯਾਨ ॥ ਕਾਰਜ ਭਯੋ ਹਮਾਰੋ ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ਪੁਨ ਮਾਤੁਲ [1]ਜੇਸ਼ਟ ਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀਨੇ ਪੁਸਤਕ ਚਾਰ ਮਹਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦਰਸ ਚੁਬਾਰੇ ਮੱਜੇ ਬਾਪੀ ਆਨੰਦ ਮਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਤ ਮੋਹਿਰੀ ਜੁਗ ਕਰ ਜੋਰੇ ਚਿਰ ਪਾਛੇ ਭਾ ਦਰਸਨ ਆਪ ॥ ਜਾਨ ਨ ਦੇਹਿਂ ਬਸੋ ਇਹ ਠਾਂ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਹਿਂ ਗਨ ਦੋਖਨ ਕੋ ਖਾਪ ॥ ਮਾਨ ਮੋਹਰੀ ਮਾਤੁਲ ਕੇ ਬਚ ਰਹੇ ਤਹਾਂ ਨਿਸ ਤੀਨੋ ਥਾਪ ॥ ਅਮਰ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੇਵ ਬਹੁ ਠਾਨੀ ਅਹਿਨਿਸ ਹੋਯੋ ਹਰਿ ਕੋ ਜਾਪ ॥ ੧੩ ॥ ਚਤ੍ਰਥ ਦਿਨ ਜਾਚੀ ਤਬ ਬਿਦਯਾ ਮਾਤੁਲ ਜੀ ਅਬ ਦੇਹੁ [2]ਰਜਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਮੋਹਿਰੀ ਜਿਉਂ ਨਿਜ ਇਛਯਾ ਹਮ ਆਗਯਾ ਮਹਿਂ ਰਹੈਂ ਸਦਾਇ ॥ ਕਹੈਂ ਗੁਰੂ ਮਾਤੁਲ ਇਕ ਖਾਸਾ ਹਿਤ ਪੋਥਿਨ ਕੇ ਦੇਹੁ ਮੰਗਾਇ ॥ ਮਾਨ ਬਾਕ ਤਤ ਕਾਲ ਅਨਾਯੋ ਤਿਸ ਮਹਿ ਪੁਸਤਕ ਧਰੇ ਬਨਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਿੱਖਨ ਹਰਖ ਸਿ[3]ਕੰਧ ਉਠਾਯੋ ॥ ਧੁਨ ਸੰਖਨ ਕੀ ਅਧਕ ਉਠਾਇ ॥ ਤੁਰਹੀ ਲਘ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ॥ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਭਯੋ ਚਹੁ ਘਾਇ ॥ [4]ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਨਗਨ ਹੀ ਗਮਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕਰ ਚੌਰ ਧਰਾਇ ॥ ਆਦਿ ਮੋਹਿਰੀ ਅਪਰ ਸਕਲ ਹੀ ਕਹੈਂ ਚਢੋ [5]ਸਿਵਕਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਭਨਯੋ ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਰੂਪ ਚਤਰ ਗੁਰ ਇਨ ਕੋ ਆਦਰ ਜਿਤੋ ਕਰਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਅਨੰਦਤ ਗਤ ਲਹਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਹੁਇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਏਕ ਕੋਸ ਲਗ ਸੰਗ ਗਏ ਸਭ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜੀ ਬਿਰ ਥਾਇ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਹਟਾਏ ਪੁਰ ਕੋ ਆਪ ਚਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਗਵਾਇ ॥ ੧੬॥ [6]ਮੰਦ ਮੰਦ ਚਲ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਖਡੂਰ ਪਹੂਚੇ ਆਇ॥

੧ ਵਡਾ । ੨ ਆਗਿਆ । ੩ ਮੋਢੇ ਪਰ । ੪ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ । ੫ ਪਾਲਕੀ । ੬ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ।

ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਜੀ ਜਹਾਂ ਦੇਹੁਰਾ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਤਹਿ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਚਾਰ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬਹੁ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਸਭਨ ਬਰਤਾਇ ॥ ਧਿਆਨ ਧਾਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਭਾਖ ਕਰ ਮਹਾਂ ਸੁਜਸ ਕੌ ਕਥਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਕਰੀਰ ਕੋ ਦਰਸਨ ਕੀਨਸ ਬੰਦਨ ਚਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ ਦੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਕੋ ਨੰਦਨ ਦਾਤੂ ਸੁਨ ਸੁਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਲੀਨ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ਰਿਦੇ ਮਹਿੰ ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ ਨਵੀਨ ॥ ਹਿਤ ਸਨਮਾਨ ਅਗ੍ਰ ਤੇ ਉਠ ਕਰ ਮਿਲੇ ਪਰਸਪਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ੧੮ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਬਹੁ ਪੂਛਤੇ ਸੂਰਜ ਅਸਥਾਯੋ॥ [1]ਨਾਨਾ ਬਿੰਜਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਚਵਾਯੋ ॥ ਭਗਤ ਬਿਬੇਕ ਬਿਗਯਾਨ ਕੀ ਚਰਚਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ॥ ਨਾਸਵੰਤ ਦ੍ਰਿਸਮਾਨ ਸਭ ਸੱਤਾ ਸਤਿ ਚੀਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਰ ਅਸਾਰ ਬਿਚਾਰਕੈ ਨਿਸਚਾ ਠਹਿਰਾਯੋ॥ ਪਾਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮਾਤਮਾ [2]ਪਰਪੰਚ ਸੁਹਾਯੋ ॥ [3]ਸੁਠ [4]ਪ੍ਰਯੰਕ ਪੁਨ [5]ਸੁਪਤ ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਦਾਨੇ॥ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਤੈ ਜਗੇ ਤਪਿਆਣੇ ਨਾਨੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਨ ਦਾਸੂ ਕੇ ਦਰਸ ਕੋ ਗਮਨੇ ਤਿਸ ਡੇਰੇ ॥ ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਹੀ ਦਿਨ ਬਾਦ ਬਡੇਰੇ ॥ ਬ੍ਰਿਤ [6]ਅਖੰਡ ਨਿਸਚਲ ਟਿਕੀ ਕੋਠੇ ਸ਼ੁਭ ਮਾਹੀ॥ ਕੀਨ ਉਥਾਨ ਹਲਾਇਕੈ ਕਰ ਜਤਨ ਸੁ ਤਾਹੀ ॥ ੨੧ ॥ ਬਿਕਸੇ ਕਮਲ ਬਿਲੋਚਨੈ ਹਾਲੀ ਮੁਖ ਜੀਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਚਰਨੀ ਪਰੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਦੀਹਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸੂ ਦੇਖੈ ਜਬੈ ਕਰ ਬੰਦ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬੰਦੇ [7]ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਮ੍ਰਿਦ ਮੁਖ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਬਿਚ ਸਮਾਧ ਕੇ ਧ੍ਯਾਨ ਜਿਹ ਮੈਂ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਠਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸਰੂਪ ਤੁਮ ਹੀ ਅਹੋ [8]ਮਹਿਦੇ ਮਹੀਆਨਾ ॥

੧ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਲੂਣੇ ਵਾ ਭੋਜਨ। ੨ ਸੰਸਾਰ ਵਿਚ। ੩ ਸੁੰਦਰ। ੪ ਚਾਰ ਪਾਈ। ੫ ਸੌਂ ਗਏ। ੬ ਇਕ ਰਸ। ੭ ਚਰਨ ਕਮਲ। ੮ ਵਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵਡਾ।

ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਅਵਤਾਰ ਹੋ ਇਕ ਜੋਤ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਕਲ ਮਹਿੰ ਨਰਨ ਉਧਾਰ ਹਿਤ ਨਿਜ ਤਨ ਉਪਰਾਜੇ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿੰ ਤੁਮ ਬਹੁ ਬਡੇ ਹਮ ਬਾਲ ਤਿਹਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਦੇਖਤ ਰਹੇ ਦੁਖ ਕਾਟਨ ਹਾਰੇ ॥ ਇਕ ਰਸ ਬ੍ਰਿਤੀ [1]ਅਖੰਡ ਸ਼ੁਭ ਚਿਰ ਕਾਲ ਟਿਕਾਈ ॥ ਸਰਬ ਭਾਂਤ ਸਮਰੱਥ ਬਡੇ ਸਭ ਸ਼ਕਤੀ ਪਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਦਾਸੂ ਬਚ ਕਹੇ ਪੂਰਹੁ ਮਮ ਆਸਾ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਕੋ ਤਨ ਤਜੋਂ ਇਸ ਚਹੋਂ ਨ ਬਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਸ ਮੈਂ ਚਾਹਤ ਅਬ ਜਾਯੋ ॥ ਅਪਨੋ ਬਾਕ ਭਨੀਜੀਏ ਹੁਇ ਮੁਝ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਹੋਇ ਇਮ ਜਬ ਚਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਨ ਤਜ ਗਮਨਹੁ ਬੇਗ ਹੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪਾਹੀ ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਧਰਨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਰੂਪਾ ॥ ਤੁਮ ਤਿਨ ਕੇ ਬਡ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋ ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਅਨੂਪਾ ॥ ੨੬ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੋ ਅਪਨੇ ਨਿਜ ਜਾਨੋ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਵਹੁ ਸ਼ੁਭ ਮਤੀ ਜਿਮ ਪੰਥ ਮਹਾਨੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਠਾਨੀ ਨਮੋ ਪਦ ਪਰਕਰਮਾ ਦੀਨੀ ॥ ਅਪਰ ਭਨੀ ਬਹੁ ਬੇਨਤੀ ਮਹਿਮਾ ਬਡ ਚੀਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਆਇਸ ਲੇ ਨਿਕਸੇ ਸਦਨ ਭੇ ਚਲਬੇ ਤਿਆਰੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ ਇਮ ਬਾਕ ਉਚਾਰੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਇਸ ਥਲ ਲਿਖਹੁ ਬਸੀਅਹਿ ਇਸ ਥਾਨੂ ॥ ਮਿਲੇ ਰਹੈਂ ਹਰਖੈਂ ਦਰਸ ਗੁਰ ਗਜਾਨ ਨਿਧਾਨੂ ॥੨੮॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰਜ ਦਈ ਹੁਇ ਤਿਆਰ ਚਲੇ ਹੈਂ ॥ ਖਾਸੇ ਪਰ ਪੁਸਤਕ ਸਥਿਤ ਸ਼ੁਭ [2]ਚਮਰ ਢੁਲੇ ਹੈਂ ॥ ਰਾਬਾਬੀ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈਂ ਬਹੁ ਸਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਭਈ [3]ਸੁਮਨੰ ਬਰਸਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ ਕੋਸ ਚਲ ਕੈ ਟਿਕੇ ਦਾਤੂ ਸੰਗ ਭਾਖੀ ॥ ਹਟੋ ਆਪ ਕਰਨਾ ਕਰੋ, ਪੂਰੀ ਅਭਲਾਖੀ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਦਾਤੂ ਹਟੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ਨਗਨ ਚਰਨ ਕਰ ਚਮਰ

੧ ਇਕ ਰਸ । ੨ ਚੌਰੀ । ੩ ਫੂਲ ।

ਲੇ ਗੁਰ ਚਲੇ ਅਗਾਈ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਵਲੀ ਤੇ ਗਮਨ ਖਡੂਰ ਮੋਂ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਜੀ ਔ ਦਾਸੂ ਜੀ ਮਿਲਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਨੀ ਗੁਰਨ ਲਿਆਇ ॥
ਆਇ ਸਮੀਪੀ [1]ਸੁਧਾਸਰ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਸੁਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਸਤਕ ਸਭ ਖਾਸੇ ਪਰ ਲਜਾਵਤ ॥ ਆਪ ਗੁਰੂ [2]ਪਨਹੀ ਬਿਨ ਆਵਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਯੁਤ ਸਭ ਹਰਖਾਇ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰਦਾਸ ਆਦ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਲੇ ਅਗਾਊ ਜੁਤ ਸਿਖ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਪਾਇਨ ਜਾਇ ਉਤਾਇਲ ਪਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਰ ਕਰ ਧਰੇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੁਨ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਬੂਝੀ [3]ਕੁਸ਼ਲ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਪੁਸ਼ਪ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿੱਖ ਗਨ ਲਿਆਏ ॥ ਕਹਿ ਪੁਸਤਕ ਪਰ ਸੋ ਚਰਵਾਏ ॥੪ ॥ ਇਮ ਸਭ ਹੀ ਜਬ ਮਿਲੇ ਅਗਾਊ ॥ ਹਰਖੇ ਦੁਹਿ ਦਿਸ ਹੇਰਤ ਭਾਊ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਤ ਸਿੱਖ ਅਗਵਾਈ ॥ ਸਮੁਖ ਸੁਧਾ ਸਰ ਗਮਨੇ ਆਈ ॥ ੫ ॥ ਖਾਸਾ ਫੂਲ ਮਾਲ ਯੁਤ ਆਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਿੱਖ ਪਾਛਹਿੰ ਲਾਗੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਕਰਤ ਚਲ ਜਾਹੀ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ ਨਗਰ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੂਰਬ ਕੋਹਨੇ ॥ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਅਬ ਲਗ ਸੋਹਨੇ ॥ ਤਹਾਂ ਸਥਾਪਨ ਕਰ ਪੋਥੀਨ ॥ ਟਿਕੇ ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਆਨੰਦ ਭੀਨ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਸੁਨ ਕਰ ਚਲ ਆਏ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਭਹਨ ਤਬ ਪਾਏ ॥ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਿਆਇ ਬਰਤਾਵਾ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਛਾਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲੇ ਬਚ ਐਸੇ ॥ ਨਿਕਸੇ ਕਮਲ ਖਿਰੇ [4]ਅਲ ਜੈਸੇ ॥ ਚਿਤ ਦੈ ਸੁਨ

੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ੨ ਜੁਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨੰਗੀ ਪੈਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ॥ ੩ ਸੁਖ। ੪ ਭੌਰੇ।

ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬਡੋ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੯ ॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਕਰ ਸਭ ਪੋਬੀਨ ॥ ਕਰਹਿੰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਸ ਭੀਨ ॥ 'ਯਾਂਤੇ ਅਬ ਕੋ ਥਾਨ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਹੋਇ [1]ਇਕਾਕੀ ਸੁੰਦਰ ਸਾਰੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਅਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਥਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੋ ਭਾਵੈ ॥ ਸੋ ਆਛੋ ਹੁਇ ਬੈਠਨ ਯੋਗ॥ਜਹਾਂ ਨ ਪਹੁੰਚ ਸਕੈਂ ਸਭ ਲੋਗ॥੧੧॥ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਆਪਹਿ ਚਲੇ ॥ ਖੋਜਨ ਥਾਨ ਬੈਠਬੋ ਭਲੇ ॥ਸੰਗ ਚਲੇ [2]ਬ੍ਰਿਧ ਔ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਜੋ ਗਯਾਨ ਨਿਵਾਸ ॥ ੧੨ ॥ ਚਲੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਤੇ ਦਿਸ [3]ਪ੍ਰਾਚੀ ॥ ਮਤ ਉਪਕਾਰ ਬਿਖੈ ਜਿਨ ਰਾਚੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰ ਕਰ ਸੁਥਲ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਜਹਿ [4]ਤਰ ਸਘਨੇ ਤਹਾਂ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਦੇਖੇ [5]ਬਿਟਪ ਅਪਾਰਾ ॥ [6]ਉਪ ਬਨ ਮਾਨਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਧਰਾ ਏਕਸੀ ਪਰ ਹਰਿਆਈ ॥ [7]ਅੰਭ ਟੋਭ ਕਛ ਮੱਧ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਲੋ ਇਹੁ ਥਾਨ ॥ ਭਈ ਗੁਰਦਾਸ ਤੂਰਨ ਅਬ ਠਾਨ ॥ ਸੁੰਦਰ ਤੰਬੂ ਅਵਰ ਕਨਾਤ ॥ ਲਗਵਾਵਹੁ ਲਜਾ ਕਰ ਹੇ [8]ਤਾਤ ॥ ੧੫ ॥ ਸਮਝਾਈ ਬਿਧ ਗੁਰ ਪੁਰ ਗਏ ॥ ਪਾਛੇ ਭਾਈ ਕਰਤ ਅਸ ਭਏ ॥ ਮਿਲ ਬ੍ਰਿੰਦਨ ਸਮ ਕੀਨਸ [9]ਅਵਨੀ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਹਰਿਆਵਲ ਬਿਤ ਰਵਨੀ ॥ ੧੬ ॥ [10]ਡੋਰਨ ਤਾਨ ਖਰੋ ਕਿਯ ਤੰਬੂ ॥ ਨਿਮ੍ਰ ਸਥਾਨ ਨਿਕਟ ਕਛ ਅੰਬੂ ॥ ਕਰ ਕਨਾਤ ਠਾਂਢੀ ਤਰ ਗਾਢੀ ॥ ਚੁਹੁ ਕੋਦ ਮੁੰਦਰ ਦੁਤ ਬਾਢੀ ॥ ੧੭ ॥ ਜਲ ਕੋ ਬਹੁ ਛਿਰਕਾਵ ਕਰਾਵਾ ॥ ਪੁਨ ਗੁਲਾਬ ਬੂੰਦਨ ਬਰਸਾਵਾ ॥ ਆਨ ਬਾਗ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਫੂਲ ॥ ਲਗਵਾਏ ਚਹੁ ਦਿਸ ਅਨਕੂਲ ॥ ੧੯ ॥ ਥਲ ਕਨਾਤ ਅੰਤਰ ਬਰ

---

੧ ਵਖਰਾ ਵਾ ਇਕਾਂਤ । ੨ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ । ੩ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਸੂਰਜ ਉਦੇ ਹੋਵਣ ਵਾਲਾ ਪਾਵਨ । ੪ ਸੰਘਣੇ ਦਰਖਤ । ੫ ਦਰਖਤ । ੬ ਬਾਗ਼ । ੭ ਜਲ ਦਾ ਟੋਵਾ । ੮ ਹੇ ਪਿਆਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ । ੯ ਧਰਤੀ । ੧੦ ਰਸੀਆਂ ਨੂੰ ਤਾਣ ਕੇ ।

ਜੇਤਾ ॥ ਛਾਯੋ ਰੁਚਰ ਫਰਸ਼ ਤੇ ਤੇਤਾ ॥ ਤੰਬੂ ਕੇ ਅੰਤਰ ਚੰਦੋਵਾ ॥ ਝਾਲਰ ਦਾਰ ਝਲਕਤੇ ਹੋਵਾ ॥ ੧੯॥ [1]ਰੇਸ਼ਮ ਡੋਰ ਸੰਗ ਸੋ ਤਾਨਾ ॥ ਉਰਧ ਸੁਨਹਿਰੀ ਕਲਸ ਸੁਹਾਨਾ ॥ ਐਸੋ ਥਾਨ ਕੀਨ [2]ਰਮਨੀਕੋ ॥ ਜਿਹ ਦੇਖਤ ਹੁਇ ਆਨੰਦ ਜੀ ਕੋ ॥ ੨੦॥ ਰਾਖੇ ਕੇਤਕ ਦਾਸ ਬਠਾਏ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਸਿਧਾਏ ॥ ਉਤ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਢਿਗ ਪੌਥੀਨ ॥ ਬਸਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਭਾਉ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੧॥ ਜਾਇ ਕੀਨ ਅਰਦਾਸ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਭਯੋ ਸੁ ਥਾਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਦਿਨ ਮਣ ਅਸਥਾਯੋ ॥ ਪਠ ਰਹਿਰਾਸ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸਕਲ ਰੈਨ ਜਾਗਨ ਕਰਵਾਯੋ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਮੱਜੇ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸਮਾਪਤ ਭਈ ॥ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਤਬ ਇਕਠੀ ਲਈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਅਬ ਚਾਲੈਂ ਤਿਸ ਜਾਈ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋ ਰੁਚਰ ਬਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਖਾਸਾ ਕੰਧ ਉਠਾਇ ॥ [3]ਢੁਰੈਂ ਚੌਰ ਜੁਗ ਦਿਸਹਿ ਸੁਹਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਹੋਤ ਭਯੋ ਸੰਖਨ ਕੋ ਸ਼ੋਰਾ ॥ ਕਰਹਿੰ ਕੀਰਤਨ ਮਿਲ ਮਿਲ ਜੋਰਾ ॥ ਲਘ [4]ਦੁੰਦਭ ਮਿਲ ਸੰਗ [5]ਨਫੀਰ ॥ ਕਰਤ ਬਜਾਵਤ ਭੀ ਬਡ ਭੀਰ ॥ ੨੫ ॥ ਇਮ ਉਤਸ਼ਾਹ ਕਰਤ ਗੁਰ ਚਾਲੇ ॥ ਗਮਨੇ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਤਿਸ ਥਾਨ ਪਹੂੰਚੇ ॥ ਚਲ ਤਰ ਸਦਲ ਝੂਲਤ ਜਹਿੰ ਊਚੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁੰਦਰ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਨਯੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਲਪ ਤੈਂ ਛੁਟਤ ਅਧਕ ਮਹਿਕਾਰਾ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪਿਖ ਸਾਰੇ॥ ਅੰਤਰ ਖਾਸਾ ਦੀਨ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਨ ਊਪਰ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਬੈਠੇ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸਮੁਖ ਸਥਾਨ ਨੰਮ੍ਰ ਕਛ ਨੀਰਾ ॥ ਤਿਸ ਪਿਖ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰਾ ॥ ੨੯ ॥ [6]ਅਲਖ ਰਚੋ ਸਰ ਸੁੰਦਰ

---

੧ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀਆਂ ਰਸੀਆਂ ਨਾਲ । ੨ ਸੁੰਦਰ। ੩ ਚੌਰ ਨੂੰ ਝੁਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ੪ ਤਤੜੀਆਂ। ੫ ਫੇਰੀਆਂ । ੬ ਛੋਟਾ ਸਰੋਵਰ ਰਚਣਾ ਕੀਤਾ ।

ਥਾਨ ॥ ਜਿਸ [1]ਮੱਜੇ ਹੋਵਹਿ ਕਲਿਆਨ ॥ ਜਿਤਕ ਨਿਕਾਸਹਿ ਕਾਰ ਇਹਾਂ ਕੀ ॥ ਤਿਤਕ ਮਲਨਤਾ ਨਾਸੈ ਤਾਂਕੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿੰ ਤੀਰਥਨ ਕੇਰੀ ॥ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਲਹਿੰ [2]ਸ੍ਰੇਯ ਘਨੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਫੁਰਮਾਵਨ ॥ ਲਗੇ ਕਾਰ ਹਿਤ ਸੋਂ ਨਿਕਸਾਵਨ ॥੩੦ ॥ ਏਕ ਜਾਮ ਲੌ ਕਰੀ ਨਿਕਾਸਨ ॥ ਰਚਯੋ ਅਲਪ ਸਰ ਮਿਲ ਬਹੁ ਦਾਸਨ ॥ ਦੇਗ ਸਮਾਂ ਲਖ ਗੁਰੂ ਹਟਾਏ ॥ ਸੰਗਤ ਥਿਤ ਹੁਇ ਬਾਕ ਅਲਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਤੀਰਥ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਧਰਹੁ ਨਾਮ ਹੁਇ ਬਿਦਤ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਪਿਤ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਨਹੁ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਮਹਾਂ ॥ ਰਚਹਿੰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪੁਨ ਇਹਾਂ ॥ ਯਾਂਤੇ ਨਾਮ ਰਾਮ ਸਰ ਹੋਵਾ ॥ [3]ਪਾਤਕ [4]ਘਾਤਕ ਮੱਜਤ ਜੋਵਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ ਹਰਖਾਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ਤਿਸ ਪਰਥਾਇ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ਨਾਮ ਮਹਾਤਮ ਕੋ ਧਰ ਦੀਨਾ॥੩੪॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮਸਰ ਕੀਜੈ ॥ ਝੋਲ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਉਦਕ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥ ੧ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋਸਟ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲ ਵਿਖ ਖੋਇ ॥ ੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥ ੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੱਜਤ ਜਲ ਹੁਇ ਸਬਦ ਪਠੰਤਾ ॥ ਇਸ ਤੀਰਥ

੧ ਇਸ਼ਨਾਨ। ੨ ਜਿਤ ਲੈਣਾ। ੩ ਪਾਪ। ੪ ਨਾਸ।

ਕਾ ਫਲ ਸੁ ਲਹੰਤਾ ॥ ਸੁਨ ਕੇ ਸੰਗਤ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕਤ ਪਰਮ ਹੁਲਾਸੇ ॥ ੩੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗਿਆ ਸਭ ਕੋ ਦੀਨ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਯੁਤ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ਆਪ ਰਹੇ ਤਹਿ ਕੇਤਕ ਦਾਸ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸਿਖ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਰਾਮ ਸਰ ਸਰੋਵਰ ਡੇਰਾ ਲਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ [1]ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ [2]ਭੁਨਸਾਰ ਭੀ ਲਾਗਯੋ ਤਹਾਂ ਦੀਵਾਨ ॥
ਰਾਮ ਸਰੋਵਰ ਊਪਰੇ ਜਹਿੰ ਬੈਠੇ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੧ ॥
ਸੁਨਯੋ ਸਰਬ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਇ ॥
ਕਲ ਮਹਿੰ ਭਗਤ ਜੁ ਮੁਖ ਭਏ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਪਰਦਾਇ॥੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਮਿਲ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਏ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਸਤੁਤਿ ਕਰਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਭ ਕੋ ਆਦਰ ਕੀਨੀ ॥ ਪਾ [3]ਨਿਦੇਸ ਬੈਠੇ ਸੁਖ ਲੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਗਿਰਾ ਅਲਾਈ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਆਏ [4]ਸਮਦਾਈ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਡੇ ਭਏ ਕਲ ਮਾਹੀ ॥ ਆਪ ਮੁਕਤ ਬਹੁ ਮੁਕਤ ਕਰਾਹੀ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਮ ਹੋ ਅਸਥਾਨ ॥ ਦੀਨ ਦਰਸ ਅਤ ਦਯਾ ਸੁ ਠਾਨ ॥ ਨਿਜ ਆਗਮਨ ਹੇਤ ਬਹੁ ਸੰਤ ॥ ਕਰੋ ਬਤਾਵਨ ਜੋਊ [5]ਮਤੰਤ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੰਤ ਹਰਖਾਏ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਮੁੱਖਜ [6]ਬ੍ਰਿੱਧ ਜੋ ਆਏ ॥ ਕਹਿਨ ਲਗੇ ਹੇ ਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਕੋ ਤੋ ਸਮ ਜਗਤ ਮਝਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਸੁਮਤ ਬਿਲੋਚਨ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਹਿਨ ॥ [7]ਸਮ [8]ਦਮ [9]ਸਥਲ ਸੁ [10]ਬਾਹਿਨ ਜਾਹਿਨ ॥ਤਪ [11]ਮਖ ਪਗ ਤੇ ਜੋ ਨਰ ਹੀਨੇ॥

[1] ਰਾਤ ਗੁਜਰ ਗਈ। [2] ਸਵੇਰ। [3] ਆਗਿਆ ਨੂੰ ਪਾਕੇ। [4] ਸਮੂੰਹ। [5] ਸਲਾਹ। [6] ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ। [7] ਮਨ ਦਾ ਰੋਕਣਾ। [8] ਇੰਦਰਿਆਂ ਦਾ ਰੋਕਣਾ। [9] ਇਸਥਿਤ। [10] ਬਾਹਰ ਨੂੰ। [11] ਯਗ।

ਤਿਨ ਹਿਤ ਗ੍ਰੰਥ [1]ਪੋਤ ਚਹੁ ਕੀਨੇ ॥ ੭ ॥ ਸਾਗਰ ਅਗਨ ਸੰਸਾਰ ਅਗਾਹੂ ॥ ਜਿਸ [2]ਪੋਤਾਸ਼੍ਰੈ ਗਨ ਤਰ ਜਾਹੂ ॥ ਹਮ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਭਗਤਨ ਚੇਲੇ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਮੇਲੇ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਭਗਤਨ ਨੇ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸੋਊ ਲਿਖੋ ਨਿਜ ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਿਉਂਕੇ ਰਾਵਰ ਜੋ ਉਪਕਾਰ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਬਿਦਤਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥ ੯ ॥ ਤਾਂਤੇ ਹਮ ਜਿਨ ਕੇ [3]ਸ਼ਿਸ਼ ਅਹੈਂ ॥ ਤਿਨਹੁ ਨਾਮ ਭੀ ਜਗ ਮੈਂ ਰਹਿ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਭਗਤਨ ਬਿਨਤੀ ॥ ਹੇਤ ਲਿਖਾਵਨ ਕੀਨਸ ਗਿਨਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭਹਨ ਸੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਭਗਤਨ ਸ਼ਬਦ ਜੁ ਹੈਂ ਤੁਮ ਪਾਯੋ ॥ ਸੋਊ ਪੋਥੀਆਂ ਹਮ ਕੌ ਦੀਜੈ ॥ ਲਿਖੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿੰ ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਪੋਥੀਨ ਜੁ ਲਯਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦੀਨ ਤਦਾਏ ॥ ਲੇ ਸਤਗੁਰ ਸੋ ਭੀ [4]ਢਿਗ ਰਾਖੀ ॥ ਬਿਦਾ ਦੀਨ ਸਭ ਕੋ [5]ਮ੍ਰਿਦ ਭਾਖੀ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਰਸਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਸੋਂ ਭਾਖਯੋ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਹੋਨ [6]ਅਕਾਕੀ ਹਮ ਅਬ ਚਾਹਤ ॥ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਸਭ ਸਿੱਖ ਉਮਾਹਤ ॥ ੧੩ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਤਹਾਂ ਟਿਕਾਵਹੁ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਬਰ ਹਰ ਮੰਦਰ ॥ ਪਠਹੁ ਸੁਨੈ ਸਿਖ ਸਭ ਤਿਸ ਅੰਦਰ ॥ ੧੪ ॥ ਹਮ ਅਹਿਨਿਸ ਰਹਿ ਹੈਂ ਇਸ ਥਾਈ ॥ ਦਿਨ ਕੇ ਪਹਿਰ ਤੀਜ ਤੁਮ ਪਾਈ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਆਵਹਿੰ ਦਰਸਾਇ ॥ ਪੁਨ ਇਹ ਠਾ ਆਵੈਂ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਆਇਸ ਮਾਨੀ ਜੁਰ ਹਾਥ ॥ ਸੀਸ ਚਰਨ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮਹਿ ਸਾਥ ॥ ਆਯੋ ਹਰਮੰਦਰ ਬੈਠਾਈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੌ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਜਿਮ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਸ ਦੀਨੀ ॥ ਤਿਸੀ ਰੀਤ ਨਿਸ ਦਿਨ [7]ਕ੍ਰਿਤ ਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ

---

੧ ਜਹਾਜ਼। ੨ ਤਿਸ ਗ੍ਰੰਥ ਰੂਪ ਜਹਾਜ਼ ਦੇ ਆਸਰੇ ਸਮੂੰਹ ਤਰ ਜਾਣਗੇ। ੩ ਸੇਵਕ ਦਾਸ। ੪ ਪਾਸ। ੫ ਕੋਮਲ ਬਾਨੀ ਆਖੀ। ੬ ਵਖਰਾ। ੭ ਸੇਵਾ।

ਗੁਰਦਾਸ ਰਹਾਯੋ॥ [1]ਸੂਪਕਾਰ ਇਕ ਤਹਾਂ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [2]ਦੇਗ ਤਹਾਂ ਬਨਵਾਵੈਂ ॥ ਕਿਤਕ ਟਹਿਲੀਏ ਸੰਗ ਰਹਾਵੈਂ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬੈਠਹਿਂ ਕਰ [3]ਚਕੁਸਾਈ ॥ ਨਿਕਟ ਨ ਕੋ ਪਹੁੰਚੈ ਬਿਨ [4]ਪ੍ਰਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਜੋ ਮਾਨਵ ਆਵਹਿਂ ਅਨ ਜਾਨੇ॥ [5]ਬਰਜਹਿਂ ਤਿਸੈ ਨ ਢਿਗ ਦਿੰਹ ਜਾਨੇ ॥ ਇਮ ਏਕਾਕੀ ਭੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਹਕਾਰ ਹਦੂਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਕਾਗਦ ਮੰਗਵਾਵਹੁ ॥ [6]ਮਸ [7]ਲਿਖਣ ਅਧਕਹਿ ਅਨਵਾਵਹੁ ॥ਸੱਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ਦੀਨ ਟਿਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਕਹਿਯੋ ਗੁਰੂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਪੋਥਿਨ ਖੋਲ੍ਹ ਪਠੋ ਸੁਖ ਰਾਸ । ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਪੋਥੀ ਖੋਲ੍ਹ ਪਠਾਈ ॥ ਸਬਦ ਅੰਤ ਆਦ ਗੁਰ ਆਈ ॥੨੧॥ ਦੁਤੀਏ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਚਤ੍ਰਥ ਚੀਨੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਤਹਿ ਪਦ ਲੀਨੀ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਚਤਰ ਗੁਰਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ [8]ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ [9]ਕ੍ਰਮ ਸੋਂ ਸੁਖਦਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਲਿਖ ਹੈਂ ਤੁਮ ਸਭ ਜਾਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਤਬ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਮੈਂ ਅਲਪੱਗ ਜੀਵ ਕਿਮ ਜਾਨੋ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਗਿਰਾ ਅਗਮ ਗਤ ਮਾਨੋ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇਕਰ ਹੋਵਹੁ ਆਪ ਸਹਾਈ ॥ ਲਖੋਂ ਤਿਤਕ ਜੋ ਦੇਹੁ ਲਖਾਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਬਰ ਕੋ ਦੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਬੀਨੋ ॥੨੪॥ ਜਥਾ ਪੁਤ੍ਰ ਹੋਵੈ ਘਰ ਬਾਹਰ ॥ ਅੰਤਰ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਅਜਾਹਰ ॥ ਅਪਰ ਕੁਟੰਬ ਜੁ ਬੋਲਹਿ ਬਾਤੀ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹਿ ਬਾਲਕ ਬਖਜਾਤੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕੋ ਨਰ ਬੂਝੈ ਅੰਤਰ ਭੌਨ॥ ਕੌਨ ਕੌਨ ਬੋਲਹਿ ਕਹਿ ਤੌਨ ॥ ਤਬ ਬਾਲਕ ਸੁਨ ਜੌਨ ਅਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਕਰ ਤਾਹਿ ਅਲਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਇਹ ਮਮ ਪਿਤਾ

---

੧ ਰਸੋਈਆ । ੨ ਲੰਗਰ । ੩ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਕੇ । ੪ ਕਹੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ।
੫ ਰੋਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ੬ ਸ਼ਾਹੀ । ੭ ਕਲਮ । ੮ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ ।
੯ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ।

ਬਾਕ ਇਹ ਮਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਭਗਨੀ ਬਚ ਇਹੁ ਕਹਿ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਇਮ ਸਮਝਹਿੰਗੇ ਹੁਇ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸੀਸ ਟਿਕਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਕੀ ਤਬ ਪਾਈ॥ ਤੀਨ ਕਾਲ ਗਯਾਤਾ ਹੁਇ ਆਈ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਜੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਹਿਤ ਉਪਕਾਰਹਿ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਇਹੁ ਗ੍ਰੰਥ ਜਹਾਨ ॥ ਬਿਦਤਹਿਗੋ ਸਭ ਪਠੈਂ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸੋ ਕਿਮ ਜਾਨ ਕਵਨ ਗੁਰ ਗਾਈ ॥ ਹਮ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਗੋਸਾਈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਪਰ ਹਿਤ ਹੇਤ ਭਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਈ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਬ ਗੁਰ ਗਤ ਦਾਈ ॥ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਭਾਈ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਖੈਨ ਸੋਈ ਅਬ ਕਾਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰੂ ਬਾਨੀ ਕੇ ਆਦਿ। ਲਿਖ ਲਹਿ ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ਯਾਦ ॥ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰੂ ਕਾ ਮਹਿਲਾ ਦੂਜਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਲਿਖੇ ਪਠੈ ਸਭ [1]ਸੂਜਾ ॥ ੩੧ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨੈ ਗੁਰ ਪੁਰ ਸਮ ਜਾਨੋ ॥ ਮਹਿਲੇ ਇਸ ਕੇ ਦਿਸਾ ਪਛਾਨੋ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਪਾਛੇ ਭਗਤਨ ਬਾਨੀ ॥ ਲਿਖਵਾਵੈਂ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਲਿਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ੩੨॥ ਕਹਿੰ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਹੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪਟੀ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਤਿਨ ਕੇਰ ਅਕਾਰ॥ ਰਚੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ਕੀਨ ਪ੍ਰਚਾਰ ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਲਿਖੋ ਸਰਬ ਗੁਰ ਬ੍ਰਾਨੀ ॥ ਪਠਬੇ ਬਿਖੈ ਸੁਖੇਨ ਮਹਾਨੀ ॥ ਸਭ [2]ਇਲਮਨ ਪਰ ਪਸਰੈ ਐਸੇ ॥ ਊਪਰ ਜਲਹਿ ਚਿਕਨਤਾ ਜੈਸੇ ॥ ੩੪ ॥ ਬਹੁਤ ਬਰਖ ਲਗ ਪਠੈ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥ ਸੋ ਤਬ ਜਾਨਹਿ ਸਾਰ ਅਸਾਰਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤਤ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ਲਖੈ ਸੁਗਮ ਸਰਧਾ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾਈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਦਿਨ ਮਣਿ [3]ਅਸਤਾਇ॥ ਪਠ ਸੋਦਰ ਪਰਸਾਦਿ ਛਕਾਏ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਸੁਖ ਸੇਜ ਸੁਹਾਏ ॥ ੩੬ ॥

੧ ਸੂਝ ਨਾਲ। ੨ ਸਾਰੇ ਲਖਾਈ ਦੇ ਇਲਮ। ੩ ਚੜਿਆ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਗਤਨ ਗਿਰਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਾਮ ਨਿਸਾ ਤੇ ਜਾਗ ਗੁਰ ਕੀਨੋ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ॥
ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੁਛ ਕਾਲ ਥਿਤ ਪੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇ ਆਗਯਾ ਪਤਰੇ ਬਨਵਾਇ ॥ ਜਲ [1]ਮਸ ਮਹਿੰ [2]ਲਿੱਖਨ ਘਰਵਾਇ ॥ ਭਾਈ ਤਯਾਰ ਭਾ ਲਿਖਨੇ ਹੇਤ ॥ ਜਾਨ ਲੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕੇਤ॥੨॥ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪੋਥੀ ਖੋਲੀ ॥ ਹੇਤ ਲਿਖਾਵਨ ਗਿਰਾ ਅਮੋਲੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਿਮਰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮੂ ॥ ਨਮੋ ਕੀਨ ਧਰ ਧਿਆਨ ਭਿਰਾਮੂ ॥ ੩ ॥ ਪੂਰਬ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਲਿਖਵਾਈ ॥ ਰੁਚਰ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਪੌੜੀ ਸਾਢੇ ਚਾਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਡੇਢ ਬਿਖੈ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ॥ ਕੀਨ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨੈ ਸਹੀ ॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਲਿਖੀ ਸੁ ਫੇਰੇ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਭਨਯੋ ਵਿਰਾਗ ਬਡੇਰੇ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਮਹਾਤਮ ਚਾਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਮੰਨਨ ਭਾਖਯੋ ਬਿਚ ਚਾਰੀ॥ ਨਿੱਧਯਾਸਨ ਪੰਚੇ ਪਰਵਾਨ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਨੀਕੇ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥੬॥ ਤੂੰ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤ ਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਸਾਖਯਾਤ ਪਰ ਇਹ ਤੁਕ ਚਾਰ ॥ ਤੀਸ ਆਠ ਪੌੜੀ ਲਿਖਵਾਈ ॥ ਅੰਤ ਸਲੋਕ ਰੁਚਰ ਮਿਲਵਾਈ ॥ ੭ ॥ ਕਹਿ ਲਗ ਕਹੌਂ ਮਹਾਤਮ ਬਾਣੀ ॥ ਜੋ ਸਭ ਕੀ ਸਿਰਮੌਰ ਬਖਾਣੀ ॥ ਅਪਰ ਨ ਜਗ ਮਹਿੱ ਇਸ ਸਮ ਕੋਈ ॥ ਅਰ ਸੁਖੇਨ ਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ॥ ੮ ॥ ਪੁਨ ਰਹਿਰਾਸ [3]ਸੋਹਿਲਾ ਲਿਖਾ ॥ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਪਿਖਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਾਗ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਲਿਖਾਵਾ ॥ ਘਰ ਅਨੇਕ ਮਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਸੁ ਗਾਵਾ ॥ ੯ ॥ [4]ਕ੍ਰਮ ਅਨਸਾਰ ਵੇਦ ਗੁਰ

੧ ਸ਼ਾਹੀ। ੨ ਕਲਮ ਬਣਾਈ। ੩ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ। ੪ ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ।

ਬਾਨੀ ॥ ਲਿਖਵਾਈ ਨਿਜ ਗਿਰਾ ਮਹਾਨੀ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਸਭ ਭਗਤ ਸਰੂਪਾ ॥ ਧਾਰ ਆਏ ਗੁਰ ਬੰਦ ਅਨੂਪਾ ॥ ੧੦ ॥ ਆਦਰ ਯੁਕਤ ਬਠਾਇਆ ਪਾਸ ॥ ਸੁਨਹੁ ਨਾਮ ਭਗਤਨ ਕੇ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਨਾਮਾ ਰਵਦਾਸ ॥ ਜੈ ਦੇਵ ਤ੍ਰਲੋਚਨ ਭੀਖਨ ਰਾਸ ॥ ੧੧ ॥ ਸੈਨ ਫਰੀਦ ਪੀਪਾ ਔ ਧੰਨਾ ॥ ਬੇਣੀ ਔ ਰਾਮਾ ਨੰਦ ਸੱਧਨਾ ॥ ਸੂਰ ਦਾਸ ਪੁਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ [1]ਪਖ ਅਰ ਚੰਦ ॥ ੧੨ ॥ ਹੁਤੇ ਗ੍ਰੰਥ ਤਿਨ ਕੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲ ਉਚਰ ਗਿਰਾ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਜਿਮ ਉਚਰ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਭਾਈ ਲਿਖਤ [2]ਬਾਯੂ ਸਮ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਤੂਰਨ ਲਿਖੈ ਨ ਅਟਕੈ ਪਰੈ ॥ ਥੋਰੇ ਕਾਲ ਕਾਜ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ ਆਸੈ ਸਬਦਨ ਕੋ ਬਹੁ ਜਾਨਹਿ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਗੁਰ ਕੋ ਬੂਝਨ ਠਾਨਹਿ ॥ ੧੪ ॥ ਦਿਵਸ ਦੁਪਹਿਰੇ ਲਗ ਲਿਖਵਾਵੈਂ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੁਨ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਬੈਠਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚੰਦ ਮਨਿੰਦ ॥ ਦਰਸਹਿ ਸਿਖ ਬਡ ਭਾਗਹਿ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੧੫ ॥ ਦਯਾ ਧਾਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਦੇਤ ॥ ਸਿਖ ਦੇਖਤ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਲੇਤ ॥ ਏਕ ਜਾਮ ਤਹਿ ਬੈਠ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਪੁਨ ਤੰਬੂ ਦਿਸ ਕੋ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ੧੬ ॥ ਰਾਤ ਦਿਵਸ ਬੀਤੈ ਬਿਚ ਡੇਰੇ ॥ ਸਬਦ ਬਨਾਇ ਲਿਖਾਇ ਘਨੇਰੇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ [3]ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਵਿਵਹਾਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਨੋ ਅਧਕ ਵਿਚਾਰ ॥
ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਕੇ ਸ੍ਵਾਸ ਨਰ ਜਾਵੈਂ ਚਵੀ ਹਜ਼ਾਰ ॥ ੧੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਿਨ ਸੁਫਲੇ ਹਿਤ ਕਰੈਂ ਉਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਇ ॥ [4]ਰਾਮ ਤਾਲ ਕੇ ਤਟ ਪਰ ਆਇ ॥ ੧੯ ॥ ਦਿਸ [5]ਈਸਾਨ [6]ਬਦਰੀ ਤਰ

੧ ਚੰਦਰਮਾਂ ਦਾ ਸੁਕਲਾ ਪਖ। ੨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਹਵਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਖਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ੩ ਹਰ ਰੋਜ਼। ੪ ਰਾਮ ਸਰ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ। ੫ ਨੁਕਰ ਚਾਰੇ ਨੌਕਰਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੌਕਰ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ੬ ਬੇਰ।

ਤਰੇ ॥ ਬੈਠੇ ਦੀਨਨ ਕੇ ਦੁਖ ਦਰੇ ॥ ਭਾਈ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਕਾਸ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਰਚਨ ਲਗੇ ਬਾਨੀ ਸੁਕ ਦਾਨੀ ॥ ਮਣੀ ਮਾਲ ਮਨ ਸੁਖ ਕੀ ਦਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਕੀਨ ਮੰਗਲਾ ਚਰਨ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ੨੧ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਫੇਰ ॥ ਅਸ਼ਟਪਦੀ ਮਹਿੰ ਰਚੀ ਬਡੇਰ ॥ਨਾਮ ਮਹਾਤਮ [1]ਮਹਿੰਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੋਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਭਗਤ ਵਿਰਾਗੀ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਤ ਜਿਨ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਰਯੋ ਮਹਾਤਮ ਅਤ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਸੰਤਨ [2]ਰਿਪ ਕੋ ਕਸ਼ਟ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਪੰਦ੍ਰਸ ਅਸਟਪਦੀ ਜਬ ਕੀਨਾ ॥ ਸਿਰੀਚੰਦ ਤਬ ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਬਡ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਦ ਬੰਦੇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਤ ਗੁਰ ਪਦ ਬੰਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਰੀਚੰਦ ਸਾਹਿਬ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਕਸ ਪਰਚੇ ਮਹਿੰ ਥਿਤ ਇਤ ਲਹਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ [3]ਖੋੜਸਮੀ ਤਬ ਗਾਈ ॥ ਹਰਖੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਅਧਕਾਈ ॥੨੫॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਚੈਂ ਅਸਟਪਦੀ [4]ਬਿੰਸਤ ਚਾਰਾ ॥ ਪਾਵਨ ਭਯੋ ਹਜ਼ੂਰ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਕਰੋ ਸਲੋਕ ਆਪ ਇਹ ਬਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਧਰਹਿੰ ਗਿਰਾ ਮਹੁ ਰਾਵਰ ਬਾਨੀ ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਨਰ ਗਨ ਲਹਿੰ ਕਲਯਾਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿਰੀਚੰਦ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ [5]ਆਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਬਚ ਉਜਿਆਰਾ ॥ ੨੭ ॥

ਸਲੋਕ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਪੂਰੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬੰਦੇ ਪਦ ਰੂਰੇ ॥ ਬਿਦਾ ਭਏ ਗੁਰ ਰਚਬੇ ਲਾਗੇ ॥ ਹਿਤ ਉਪਕਾਰ ਮਾਹਿੰ

੧ ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਾ। ੨ ਵੈਰੀ। ੩ ਸੋਲ੍ਹਵੀਂ ਅਸਟਪਦੀ। ੪ ਚੌਬੀਸ ਅਸਟਪਦੀਆਂ। ੫ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ ਬਚਨ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ।

ਅਤਿ ਪਾਗੇ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਆਪ ਸਰਗੁਨ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾਧਾਰ ਜਿਨ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ [1]ਤੱਤ੍ਵਮਸੀ ਬਾਕ ਇਹੁ ਭਾਖਾ ॥ ਇਨ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਾਰ ਆਨ ਸਭ ਰਾਖਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰ ਸੁਖਮਨੀ ਅੰਤ ਮਹਿੰ ਆਪੂ ॥ ਕਹਯੋ ਮਹਾਤਮ ਅਧਕ ਪ੍ਰਤਾਪੂ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਇ ਅਸਥਾਨ ॥ ਨਿੱਤਜ ਪਾਠ ਮਿਟਿ ਆਵਨ ਜਾਨ ॥ ੩੦ ॥ ਮੈਂ ਮਹਿਮਾਂ ਕਯਾ ਕਰਵ ਬਖਾਨੀ । ਗੁਰ ਸਰਬੱਗ ਕਹੀ ਜੁ ਮਹਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਸਮੇਂ ਇਕ ਮਨ ਕਰ ਪਾਠ ॥ ਮਿਟਹਿੰ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਮ ਜੁ ਆਠ ॥ ੩੧ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਿਨ ਕੋ ਮਿਟ ਜਾਇ ॥ ਪਠ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਹਾਂ ਬੈਠ ਸੁਖਮਨੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤਿਸਕੇ ਦਰਸਨ ਹੁਇ ਫਲ ਭਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸਭ ਲਿਖਵਾਇ ਉਠੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਚਰਿਤ ਜਿਨ ਰੂਰੇ ॥ ਇਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਬਾਨੀ ॥ ਲਿਖਵਾਵਹਿੰ ਰਚ ਰਚ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੩੩ ॥ ਬਹੁਰ ਕਥਾ ਅਵਰੈ ਇਕ ਹੋਈ ॥ ਬਰਨੀ ਬਨੈ ਈਹਾਂ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਬਲਵੰਡ ਸੁ ਪੁੱਤ੍ਰ ਰਜਾਦੇ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕੀਰਤਨ ਕਰੇ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਮਾਸੀ ਸੁਤ ਸੱਤਾ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਜੋ [2]ਦ੍ਰਾਰਦ ਤੇ ਦੁਖੀ ਬਡੇਰਾ ॥ ਕਰੇ ਯਤਨ ਧਨ ਹਾਥ ਨ ਆਯੋ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਦੁਖ ਸੋਂ ਜੋਊ ਅਧਕ ਅਕੁਲਾਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜਸ ਕਵਿਤ ਬਨਾਯਾ ॥ ਅਗ੍ਰ ਗੁਰੂ ਗਰ ਅੰਚਰ ਡਾਰਾ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਕੀਨੋ ਕਵਿਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਆਇ ਨਿਜ ਦ੍ਵਾਰੈ ਦਯਾ ਕਲਪ ਤਰ ਥਾਰੇ [3]ਬਿਰਦ ਬਿਲੰਦ ਦੀਨ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰੋ ਹੋ ॥ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਉਧਾਰੀ [4]ਗਜ ਗ੍ਰਾਹ ਤੇ ਉਬਾਰੀ ਭੀਰ ਰਾਖਸਨ ਮਾਰੀ ਵੈਰੀ ਦੇਵਨਹਿੰ ਹਾਰੋ ਹੋ ॥

[1] ਮਹਾਂ ਵਾਕ। [2] ਦਲਿਦਰ। [3] ਵਡਾ ਧਰਮ। [4] ਹਾਥੀ ਨੂੰ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥ ਦੁਖ ਲੋਚਨ ਬਿਲੋਚਨ ਸੁ [੧]ਪੁੰਡਰੀਕ [੨]ਪੋਚ ਬਲਮੀਕ ਜੱਸ [੩]ਸੋਵਰੀ ਸੁਚਾਰੋ ਹੋ ॥ ਗਨਕਾ ਗਿਨੀ ਹੈ ਕੌਨ ਤੀਰਥ ਪਰਸ ਆਈ ਜੈਸੇ ਏ ਉਧਾਰੇ ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਕੋ ਉਧਾਰੋ ਹੋ ॥ ੩੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਕੇ ਨਿਕਟ ਉਚਾਰਾ ॥ ਅਬ [੪]ਅਲੰਬ ਹਮ ਲੀਨ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਧੀਰਜ ਦੀਨਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਜੋ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨਸ ॥ ੩੮ ॥ ਰਹੁ ਹਮ ਨਿਕਟ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਗਾਵੋ ॥ ਜੋ ਚਾਹੋ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਪਾਵੋ ॥ ਪਾ [੫]ਨਿਦੇਸ ਰਹਿਨੇ ਤਬ ਲਾਗੇ ॥ ਮਿਲ ਬਲਵੰਡ ਸਬਦ ਪਠ ਲਾਗੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਦੈ ਹੈਂ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਹਰਖਤ ਹੁਇ ਹੁਇ [੬]ਰੁਚ ਸੌਂ ਗਾਵੈਂ ॥ ਦੋਨੋਂ ਭ੍ਰਾਤ ਸੁ ਰਸ ਅਧਕਾਵੈਂ ॥ ੪੦ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਧਨ ਬਹੁ ਦੇਵੈਂ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਨੈਂ ਬਹੁ ਧਨ ਅਰਪੇਵੈਂ ॥ ਹੋਤ ਭਏ ਸਭ ਮਹਿੰ ਪਰਧਾਨ ॥ ਥੋਰ ਕਾਲ ਮੈਂ ਭੇ ਧਨਵਾਨ ॥ ੪੧ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਉਰ ਹੰਕਾਰ ਬਢਾਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਜਾਨੀ ॥ ਹੋਛੇ ਡੂਮ ਜਾਤ ਭਏ ਮਾਨੀ ॥ ੪੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦਿਸਾ ਨਿਜ ਸਭੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਹਮ ਬਿਦਿਯਾ ਬਡ ਭੇ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਤਿਸਕੀ ਸੰਗਤ ਬਲਵੰਡ ਪਾਇ ॥ ਕਾਂਜੀ [੭]ਪੈ ਸਮ ਫਿਟਿਓ ਆਇ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਜੁਗ ਵਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਥੀ ਬਲਵੰਡ ਕੀ ਬਿਆਹਿ ਸਮਾਂ ਤਿਸ ਜਾਨ ॥
ਘਨੋ ਖਰਚ ਮਨ ਜਾਨਕੈ ਆਏ ਢਿਗ ਸੁਖ ਦਾਨ ॥ ੧ ॥

੧ ਨਾਮਦੇਵ ਪੁੰਡਰੀਕ ਦੇ ਰਹਿਣ। ੨ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ। ੩ ਸੋਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੪ ਆਸਰਾ। ੫ ਆਗਿਆ। ੬ ਪ੍ਰੀਤੀ ਨਾਲ। ੭ ਦੁਧ ਵਿਚ ਕਾਂਜੀ ਪੈਣ ਨਾਲ ਫਿਟ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡੂਮ ਫਿਟ ਗਏ।

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਆਹ ਦੇਹੁ ਧਨ ਰਾਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਕਰੈਂ ਬਿਆਹ ਹਮ ਭਾਰਾ ॥ ਪਿਖੈ ਸੁਨੈ ਹੋਇ ਸੁਜਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿਓ ਗੁਰੂ ਜੇਤਾ ਧਨ ਚਾਵਹੁ ॥ ਲੇ ਤੇਤਾ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਵਹੁ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਜੇ ਦੇਹੁ ਦਿਆਲ ॥ ਪੁਰਬ ਬਿਸਾਖੀ ਚੜ੍ਹਤ ਬਿਸਾਲ ॥ ੩ ॥ ਤੌ ਹਮ ਕੌ ਦੇਵੋ ਹਮ ਲੇਵੈਂ ॥ ਖਰਚ ਕਰੈਂ ਜਗ ਮਹਿ ਜਸ ਲੇਵੈਂ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਗੁਰ ਲੇਉ ਚੜ੍ਹਾਵਾ ॥ ਪੂਰਬ [1]ਮੇਖ ਸੰਕ੍ਰਾਂਤ ਜੁ ਆਵਾ ॥ ੪ ॥ ਦੋਊ ਸੁਨਤ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਜਸ ਉਚਰਤ ਸਦਨ ਸਿਧਾਏ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤੀਤੇ ਜਬਹੀ ॥ ਪੁਰਬ ਬਸਾਖੀ ਆਯੋ ਤਬ ਹੀ ॥ ੫ ॥ ਅਸ ਬਰਖਾ ਤਿਸ ਦਿਨ ਬਰਖਾਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਨਹਿਂ ਆਵਣ ਪਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਸਮੀਪੀ ਸਿੱਖ ਸੁ ਆਏ ॥ ਦੇ [2]ਅਕੋਰ ਬੰਦੇ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਦਿਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਗਿਨ ਜਬੈ ॥ ਭਯੋ [3]ਰਜਤਪਣ ਇਕ ਸੌ ਤਬੈ ॥ ਦੁਹੂ ਭ੍ਰਾਤ ਕੌ ਸੋ ਗਿਨ ਦੀਨ ॥ ਗਰਬੇ ਮੂਢ ਨਹੀਂ ਤਬ ਲੀਨ ॥ ੭ ॥ ਦੀਏ [4]ਬਗਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ ॥ ਹਮ ਸੋਂ ਕਰਨ ਮਸ਼ਕਰੀ ਲਾਗੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਆਪ ਤੁਮੈਂ ਇਹ [5]ਜਾਚਨ ਕੀਨ ॥ ੮ ॥ ਅਪਰ ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਚਹੁ ਲੇਵੋ ॥ ਰੋਸ ਨਿਵਾਰ ਸ਼ਾਂਤ [6]ਪਕਰੇਵੋ ॥ ਬਹੁਤ ਨਿਮ੍ਰਤਾ ਕਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਤਬ ਵਹੁ ਦਰਬ ਹਾਥ ਨਿਜ ਲਹਯੋ ॥੯॥ ਲੇ ਗਮਨੇ [7]ਮਤਮੰਦ ਨਿਕੇਤ ॥ ਬੋਲਤ ਭੇ ਗੁਰ ਨਿੰਦ ਸਮੇਤ ॥ ਨਹੀਂ ਆਜ ਤੇ ਨਿਕਟ ਪਧਾਰੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਕੀਰਤਨ ਕਬਹਿ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਇਮ ਕਹਿਕੈ ਨਿਜ ਰਹੇ ਅਵਾਸ ॥ ਅਗਰੇ ਦਿਨ ਨਹਿਂ ਗੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਕਹਿਂ ਗੁਰ ਨਹੀਂ ਰਬਾਬੀ ਆਏ ॥ ਜਾਹੁ ਸਦਨ ਤੇ ਲਿਆਉ ਬੁਲਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ

੧ ਵਸਾਖੀ । ੨ ਭੇਟਾ । ੩ ਰੁਪੈ । ੪ ਗੁਰੂ ਜੀ ਅਗੇ ਸੁਟ ਦਿਤੇ । ੫ ਵਸਾਖੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ । ੬ ਪਕੜਨਾ ਕਰੋ । ੭ ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ ।

ਆਗਿਆ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਸਧਾਂਰੇ ॥ ਜਾਇ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕਉ ਕੀਨ [1]ਹਕਾਰੇ ॥
ਚਲੋ ਭਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵੈਂ ॥ ਸਮਾਂ ਕੀਰਤਨ ਕੋ ਚਲ ਜਾਵੈਂ ॥
੧੨ ॥ ਸੁਨ ਸੱਤੇ ਬਲਵੰਡਹਿ ਕਹਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ਹਮ ਕਿਆ
ਤਹਿੰ ਲਹਯੋ ॥ ਮਹਿਮਾ ਹਮਰੀ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਜਾਨੀ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ
ਤਬ ਲੇਹਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਜਬ ਹਮ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥
ਆਇੰ ਦੀਵਾਨ ਸਰਬ ਲਗ ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬਿਚ ਬੈਠਹਿੰ
ਆਇ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਸਭ ਲਗ ਪਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰਤਾ ਗਾਦੀ
ਕੇ ਹਮ ਮੂਲ ॥ ਨਹਿੰ ਜਬ ਜਾਇੰ ਹੋਹਿੰ [2]ਪ੍ਰਤਕੂਲ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰੂ
ਨ ਕੈਹੈ ਕੋਇ ॥ ਧਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ਕਿਤ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥ ਹਮ ਬਿਨ
ਬੈਠੋ ਰਹੈ ਇਕਾਂਕੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਸਕਲ ਜਾਇ ਹੈ ਤਾਂਕੀ ॥ ਸੁਨਤ
ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਦੁਖ ਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਡਰਤੇ ਕਛੂ ਨ ਅਲਾਯੋ ॥
੧੬ ॥ ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਨਿਕਟ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ ਆਵਤ ਮਤ ਮੰਦ
ਹਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਔਰ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਤਿਨ
ਘਰ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਚਲੋ ਰਬਾਬੀ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਜੋ ਚਾਹੁ
ਲਿਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ਦੋਨਹੁ ਭ੍ਰਾਤ [3]ਗਰਬ ਧਰ ਕਹਯੋ ॥ ਤਿਨ
ਢਿਗ ਹਮਹੁ ਕਛੂ ਨਹਿੰ ਲਹਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕੇਤੇ ਯਤਨ ਕਰੈ ਅਬ
ਸੋਈ ॥ ਹਮਰੋ ਮੇਲ ਨ ਤਿਸ ਸੰਗ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨ [4]ਕਠੋਰ ਬਾਨੀ
ਤਿਨ ਕੇਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਇ ਗੁਰ ਕੋ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ
ਨਹਿੰ ਮਾਨੈਂ ਕਿਮ ਮੂਢੇ ॥ ਰਹਯੋ ਗਰਬ ਮਦ ਰਿਦੇ [5]ਅਰੂਢੇ ॥ ਸੁਨ
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ [6]ਛਿਮਾ ਨਿਧਾਨਾ॥ਊਠੇ ਤਿਨ ਕੌ ਕਰਨ ਮਹਾਨਾ॥੨੦॥
ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਗਮਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬਹਿ ਤਿਨ ਸਦਨ
ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਰਨ ਹੇਤ ਆਦਰ ਸਬਦ ਸੋ ਗਾਵਨ ਹਾਰੇ ॥ [7]ਪੌਰ
ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਸਦਨ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਠਾਂਢੇ॥ ਦੇਖ ਨ ਆਦਰ ਗੁਰ ਕਰਯੋ

੧ ਬੁਲਾਏ । ੨ ਉਲਟ । ੩ ਹੰਕਾਰ ਨੂੰ ਧਾਰ ਕੇ । ੪ ਸਖਤ ਬਾਣੀ ।
੫ ਇਸਥਿਤ । ੬ ਖਿਮਾਂ ਦੇ ਖਜ਼ਾਨੇ । ੭ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ।

ਉਰ ਗਰਬ ਜੋ ਬਾਢੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੱਤੇ ਅਰ ਬਲਵੰਡ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਭਾਖੀ ॥ ਕੋ ਕਾਰਨ ਐਸੋ ਭਯੋ ਜਿਸ ਤੇ [1]ਰਿਸ ਰਾਖੀ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਯੋ ਬਲਵੰਡ ਤਬ ਅਬ ਨਹਿੰ ਹਮ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸਿਖ [2]ਬਰਜੇ ਤੁਮ ਭੇਟਤੇ ਅਬ ਪਤਾ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ੨੨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬ ਭਏ ਜਗ ਨਹਿੰ ਕਿਨ ਜਾਨਯੋ ॥ ਮਰਦਾਨਾ ਜਬ ਰਾਖਯੋ ਸਭ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟਾਨਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਜੀ ਤੁਮਰੋ ਪਿਤ ਜੋਈ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਰਬਾਬੀ ਕਰਤ ਭੇ ਇਮ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਮ ਢਿਗ ਹਮ ਕੀਰਤਨ ਕਰੈਂ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿਖ ਬਹੁ ਦੇਸ ਕੇ ਸਭਹੂੰ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਅਬ ਜਾਨੀ ਪਰ ਹੈ ਭਲੇ ਕਿਮ ਗੁਰੂ ਕਹਾਵੋ ॥ ਵਸਤ ਹਜਾਰੋਂ ਦਰਬ ਬਹੁ ਕੈਸੇ ਤੁਮ ਪਾਵੋ ॥੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ਅਤ ਬਹੁ ਛਿਮੋਂ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਨਿੰਦਾ ਤੇ [3]ਛੁਭਤ ਨਹਿੰ ਸੁਨ ਕਛ ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੀ ਆਦਿ ਕੀ ਜਬ ਨਿੰਦ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕਰ ਧਿਕਾਰ ਨਿਕਸੇ ਸਦਨ ਰਿਸ ਉਰ ਮਹਿੰ ਛਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਬੇਦੀ ਕੁਲ ਕੇ ਤਿਲਕ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਤੁਮ ਕੀਨੀ ॥ ਫਿਟ ਜਾਵੈਗੀ ਦੇਹ ਤੁਮ [4]ਰੁਜ ਤੇ ਹੁਇ ਹੀਨੀ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਏ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਇਕਠੀ ਭਈ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਆਇਸ ਦਈ ਤੁਮ ਰਾਗ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵਹੁ ਸਬਦ ਸੁ ਤਾਨ ਜੁਤ ਬਿਦਿਆ ਇਹੁ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗਹਯੋ ਦੁਤਾਰਾ ਸਿੱਖ ਕਿਹ ਕਿਨ ਗਹੀ ਰਬਾਬੰ ॥ ਹੁਇ ਨਿਸੰਗ ਗਾਵਨ ਲਗੇ ਸਭ ਭਏ [5]ਅਜਾਬੰ ॥ ੨੭ ॥ ਬਚਨ ਮਾਨਬੇ ਗੁਰੂ ਕੌ ਬਿਦਿਆ ਸਭ ਪਾਈ ॥ ਜਾਨਤ ਹੁਤੇ ਨ ਰਾਗ ਕੋ ਗਾਵਤ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਰਾਗ ਕੋ ਗੁਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥ ਬਰ ਦੀਨੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਮ

---

੧ ਗੁਸਾ । ੨ ਭੇਟਾ ਦੇਣ ਵਲੋਂ ਸਿਖਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਦੇ ਹੋ । ੩ ਆਪਣੀ ਨਿੰਦਾ ਤੋ ਖਿਝਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ । ੪ ਰੋਗ । ੫ ਅਸਚਰਜ ।

ਜੁਤ ਹਮਰੋ ਬਚ ਮੰਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਬ ਤੇ ਬਿੱਦਯਾ ਰਾਗ ਕੀ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿਂ ਆਈ ॥ ਗਾਵੈਂ ਸੁਨੈਂ ਸੁ ਪ੍ਰੀਤ ਧਰ ਲੇ ਸ਼ੁਭ ਗਤ ਪਾਈ ॥ ਡੋਮ ਜਾਤ ਪਛਤਾਇ ਹੈ [1]ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਡਹਕਾਏ ॥ ਲੀਏ ਸ਼ਬਦ ਘਰ ਘਰ ਫਿਰੈਂ ਨਹਿਂ ਆਦਰ ਪਾਏ ॥ ੨੯ ॥ ਫਿਟੇ ਗਰਬ ਤੇ ਮੂਢ ਇਹੁ ਗੁਰ ਨਿੰਦ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸ ਕੋ ਫਲ ਤਨ [2]ਕੁਸ਼ਟ ਹੁਇ ਅਤ ਹੁਇ [3]ਖੁਵਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਸਤਕ ਜੋ ਲਗਹਿਂ ਸੋ ਸਿਖ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ॥ ਨਿਕਟ ਹਮਾਰੇ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕੀ ਨਹਿਂ ਅਰਜ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰੈ ਸਪਾਰਸ਼ ਜਬੈ ਕੋ ਹਮ ਦੇਹਿਂ ਸਜਾਈ ॥ ਮੁਖ ਤਿਸ ਕੋ [4]ਕਾਰੋ ਕਰੈਂ [5]ਦੂਰ ਬੇਖ ਬਨਾਈ ॥ ਬਹੁਰ ਚਢਾਵੈਂ ਗਧੇ ਪੁਰ ਫੇਰੈਂ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ਢੋਲ ਬਜਾਵੈਂ ਮਗਰ ਤਹਿਂ ਨਰ ਨਾਰ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਗੁਰ ਆਇਸ ਇਮ ਭਾਂਤ ਕੀ ਸਭ ਮਹਿਂ ਬਿਦਤਾਨੀ ॥ ਤਿਨਕੇ ਮੁਖ ਕੋ ਲਗਹਿ ਨਹਿਂ ਨਹਿਂ ਬੋਲੈ ਬਾਨੀ ॥ ਉਪਜਿਓ ਰੋਗ ਸਰੀਰ ਮਹਿਂ ਥੋਰਨ ਦਿਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੁਖ [6]ਦਾਰਦ ਤੇ ਗ੍ਰਸਤ ਭੇ ਸੁਖ ਕਿਤਹੂੰ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੨ ॥ ਜਹਿਂ ਕਹਿਂ ਜਾਚਨ ਜਾਤ ਜਬ ਇਨ ਦਿਨ ਨਹਿਂ ਦੇਖੈ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਹੋਤ [7]ਗਾਰੀ ਕਢੈਂ ਦੈਬੋ ਕਿਸ ਲੇਖੈ ॥ ਕਰੈਂ ਅਨਾਦਰ [8]ਸ੍ਵਾਨ ਸਮ ਘਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾਵੈਂ ॥ ਵਹਿਰ ਜਾਇ ਤਹਿਂ ਭੀ ਤਥਾ ਨਹਿਂ ਆਦਰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਪਰਮੇਸ਼੍ਵਰ ਅਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਇਨ ਤੇ ਹੰਕਾਰੇ॥ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਦੁਖ ਪਾਇ ਸੋ ਕੋ ਨਹੀਂ ਉਬਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਡੂਮਨ ਪਾਯੋ ਸ੍ਰਾਪ ਅਤ ਸਿੱਖਨ ਵਰ ਕੋ ਪਾਇ ॥
ਕਰੈਂ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ਸੁਹਾਇ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸੱਤੇ ਬਲਵੰਡ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥

---

੧ ਤ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਭਟਕਾਏ। ੨ ਕੁਸ਼ਟੀ। ੩ ਦੁਖੀ ਹੋਕੇ। ੪ ਕਾਲਾ। ੫ ਭੈੜਾ। ੬ ਦਲਿਦਰੀ। ੭ ਗਾਲੀਆਂ। ੮ ਕੁਤੇ ਸਦਰਸ।

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਮਾਰੇ ਗੁਰੂ ਸਰਾਪ ਕੇ ਤਿਨ ਰਖਜਨ ਕੋ ਨਾਹਿ॥
ਜੇ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਨ ਫਿਰ ਭਾਵੈਂ ਲੈਂ ਬਖਸ਼ਾਹਿ॥ ੧॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ॥ ਡੂੰਮ ਤਿਆਗੇ ਜਗਤ ਨੇ ਕਿਤ ਬੈਠ ਨ ਪਾਵੈਂ॥ ਭੀਖ ਸਰੀਖੀ ਨਾ ਪਰੈ ਦੂਰ ਦੂਰ ਹਟਵਾਵੈਂ॥ ਪਛਤਾਏ ਦੁਖ ਪਾਇ ਕੈ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਜਾਨੀ॥ ਸਿੱਖਜਨ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਭਨੈ ਕਿਨਹੂੰ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ॥ ੨॥ ਬੈਠ ਬਿਸੂਰਤ ਘਰ ਬਿਖੈ ਹਮ ਨੇ ਕਜ਼ਾ ਕੀਨੀ॥ ਭਾਵੀ ਨੇ ਪ੍ਰੇਰਯੋ ਹਮੈ ਮਦਰ ਕਰ ਭੇ ਹੀਨੀ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਝੂਰਤੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਇਮ ਆਈ॥ ਲੱਧਾ ਸਿੱਖ ਲਹੌਰ ਮੇਂ ਉਪਕਾਰੀ ਭਾਈ॥ ੩॥ ਸੋ ਬਖਸ਼ਾਵੈ ਗੋ ਹਮੈ ਨਿਸਚੈ ਅਸ ਠਾਨੀ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਕੋ ਗਮਨੇ ਜੁਗਲ ਸਭ ਕਰ [1]ਮਦ ਹਾਨੀ॥ ਪਹੁਚੇ ਪੁਰੀ ਬਜਾਰ ਮਹਿੰ ਸਿਖ ਮੁਖ ਨਹਿੰ ਲਾਵੈਂ॥ ਲੱਧੇ ਦਰ ਪਰ ਜਾ ਬਿਰੇ ਕਰ ਊਚ ਸੁਨਾਵੈਂ॥ ੪॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸ਼ਰਨੀ ਪਰੇ ਅਬ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਨਾਮ ਤਵ ਬਡ ਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਹਮਰੀ ਸੁਧ ਦੀਜੈ॥ ਗੁਰ ਸਰਾਪ ਤੇ ਦੁਖ ਘਨੋ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ਕੀਜੈ॥ ੫॥ ਲੱਧੇ ਸੁਨੀ ਪੁਕਾਰ ਜਬ ਉਪਕਾਰ ਸੁ ਭਾਏ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਅਸ ਬਚ ਗੁਰ ਜੋ ਗਾਏ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਪੂਰਨ ਸੋ ਕਰੈਂ ਪੁਨ ਅਰਜ਼ ਕਰਾਏ॥ ਗੁਰੂ ਦਿਆਲ ਸੁਭਾਵ ਹੈਂ ਇਨ ਦਿਹਿੰ ਬਖਸ਼ਾਏ॥ ੬॥ ਅਸ ਨਿਸਚੈ ਕੌ ਠਾਨ ਕੈ ਆਯੋ ਪੁਨ ਬਾਰਾ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਤਤ ਛਿਨ ਤਬੈ ਮੁਖ ਕੀਨਸ [2]ਕਾਰਾ॥ [3]ਗਰਧਭ ਕਰ ਭਾਰਾ ਲਯੋ ਹੁਇ ਤਿਸ ਅਸਵਾਰੋ॥ ਸੰਗ ਢੋਲ ਵਜਵਾਇਓ ਨਰ ਪਿਖਹਿੰ ਹਜਾਰੋ॥ ੭॥ ਗਮਨ ਕੀਨ ਅਸ ਬੇਖ ਧਰ ਗੁਰ ਪੁਰ ਕੋ ਆਯੋ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਨਗਰ ਕੀ ਕਰਕੈ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ॥ [4]ਗਰੀ ਗਰੀ ਫਿਰ ਨਗਰ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਬੇਖ ਦਿਖਾਯਾ॥

---

੧ ਹੰਕਾਰ। ੨ ਮੂੰਹ ਕਾਲਾ ਕੀਤਾ। ੩ ਖੋਤੇ ਪਰ। ੪ ਗਲੀ ਗਲੀ ਵਿਚ।

ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ਬੜੇ ਪੈ ਤਿਸ ਦਿਨ ਪੁਨ ਆਯਾ ॥ ੮ ॥

ਸਵੱਯਾ ਛੰਦ ॥ ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨਸ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਹਿ ਦ੍ਰਿਸਟ ਲਗਾਇ ॥ ਗਰਧਬ ਚਢਯੋ [1]ਸਤੁਤ ਕੋ ਉਚਰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮ ਤੁਮ ਗਾਇ ॥ ਪਤਤਨ ਪਾਵਨ, [2]ਅਧਮ ਉਧਾਰਨ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਅਲਾਇ ॥ ਦਾਸ ਬ੍ਰਿੰਦ ਅਰਬਿੰਦ ਬਿਲੰਦੇ ਚੰਦ ਮਨੰਦ ਅਨੰਦ ਉਪਾਇ ॥ ੯ ॥ ਰਿਸ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਸਫਲ ਤੁਮਾਰੀ ਛਿਮੋਂ ਭੂਲ ਨਿਜ ਦਾਸ ਪਛਾਨ ॥ ਆਗਯਾ ਮਾਨ ਪ੍ਰਥਮ ਕੀ ਇਮ ਕੀਅ ਅਪਰ ਸਜਾਇ ਉਚਤ ਕਛੁ ਜਾਨ ॥ ਸੋ ਦੀਜੈ ਨਹਿੰ ਦੇਰ ਕਰੀਜੈ ਪੁਨ ਮੈਂ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰਨ ਠਾਨ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਪ੍ਰਭ [3]ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗੁਰ ਬੁਧ ਅੰਧੇ ਕਹੁ ਦਿਹੁ [4]ਦ੍ਰਿਗ ਦਾਨ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ [5]ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਨਸ ਲੋਚਨ ਜਲ ਪੂਰਨ ਹੁਇ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ਕੌ ਸਿਖ ਬਖਸ਼ਾਵੈਂ ਸਿਖ ਮਾਰੇ ਕੌ ਨਹਿ ਕਿਤ ਥਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦਾਸ ਭੇਜ ਉਤਰਾਯੋ ਪੁਨ ਸਨਾਨ ਨੀਕੇ ਕਰਵਾਇ ॥ [6]ਪਟ ਪਹਿਰਾਇ ਨਿਕਟ ਤਬ ਆਯੋ ਗੁਰ [7]ਪਗ ਪੰਕਜ ਰਹਿ ਲਪਟਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਬੂਝਯੋ ਕਹੁ ਲਧਾ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਇਹੁ ਅਨਬਨਤ ਸੁ ਬੇਖ ਬਨਾਇ ॥ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਜਾਨੋ ਛਪੀ ਬਾਰਤਾ ਜਗ ਮਹਿੰ ਕਾਇ ॥ ਸੱਤਾ ਅਰ ਬਲਵੰਡ ਦੁਖਤ ਅਤ ਚਿਤ ਕੇ ਗਰਬ ਗਯੋ ਬਿਨਸਾਇ ॥ ਭੂਲ ਛਿਮਾਪਨ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਿਜ ਪਗ ਪੰਕਜ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਭ ਸਭਾ ਬਿਖੇ ਤਬ ਲੱਧੇ ਕੋ ਬਹੁ ਕੀਨ ਸਰਾਹਿ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿ ਡੂਮ ਹੰਕਾਰੀ ਭੇ ਥੇ ਨਿੰਦ ਅਲਾਇ ਦੀਨ ਫਿਟਕਾਇ ॥ ਤਵ ਕਹਿਨੇ ਤੇ ਬਖ਼ਸ਼ ਦਏ ਅਬ ਮਦ ਹਾਨੇ ਤਬ ਲੇਹੁ ਬੁਲਾਇ ॥ ਤਬ ਲੱਧੇ ਹਰਖਤ ਨਰ

---

੧ ਉਸਤਤਿ। ੨ ਨੀਚਾਂ ਨੂੰ। ੩ ਦਯਾ ਦੇ ਸਮੁੰਦਰ ਗੁਰੂ ਜੀ। ੪ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੂੰ ਜਿਵੇਂ ਅੱਖਾਂ ਮਿਲ ਜਾਣ। ੫ ਦੇਖਣਾ ਕੀਤਾ। ੬ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਾਏ। ੭ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਪਰ।

ਭੇਜਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਲਏ ਬੁਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥ [1]ਗਰ ਅੰਚਰ ਕਰ ਜੋਰ ਦੀਨ ਕਹਿੰ ਸ਼ਰਨ ਸ਼ਰਨ ਰਾਖਹੁ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਪਰੇ ਅਗਾਰੀ ਗਹਿ ਪਗ ਪੰਕਜ [2]ਦ੍ਰਿਗ ਤੇ ਨਿਕਸਤ ਜਲ [3]ਘਿਘਿਆਇ ॥ ਛਿਮਹੁ ਛਿਮਹੁ ਹਮ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪ ਅਬ ਕਰੀ ਉਚਤ ਤਿਹੁ ਦਈ ਸਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬ ਕਹਯੋ ਤਿਨੋ ਕੋ ਸਿਖ ਲੱਧੇ ਉਪਕਾਰ ਲਖਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਅਧਕ ਹੁਤੇ ਅਪਰਾਧੀ ਦੋਨਹੁ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿੰਦ ਉਚਾਰ ॥ ਤਉ ਛਿਮਾ ਇਸਨੇ ਕਰਵਾਈ ਨਤ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਕਸ਼ਟ ਮਝਾਰ ॥ ਪੁਨ ਲੱਧੇ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ਤਨ ਕੋ ਰੋਗ ਦੇਹੁ ਇਨ [4]ਟਾਰ ॥ ਗਾਵਨ ਉਚਤ ਸਭਾ ਮਹਿੰ ਤਬ ਹੁਇ ਪੂਰਬ ਸਮ ਹੇ ਦੀਨ ਦਿਆਰ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਸ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਭਾਖੀ ਤਿਸ ਤੇ ਗੁਰ ਜਸ ਕਰਹਿੰ ਬਖਾਨ ॥ ਇਹ [5]ਉਪਚਾਰ ਰੋਗ ਤਨ ਬਿਨਸਹਿ ਹੋਇ ਸਰੀਰ ਸੁ ਪ੍ਰਥਮ ਸਮਾਨ ॥ ਤਬ ਲੱਧੇ ਦੋਨਹੁ ਸੰਗ ਭਾਖਯੋ ਅਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਕਰੋ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਰਨੋ ਗੁਰ ਬਨ ਤਾਰਯੋ ਜਿਨੋਂ ਜਹਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪੁਨ ਚਤਰ ਗੁਰਨ ਕੀ ਨਿਜ ਬਾਨੀ ਤੇ ਕੀਰਤਨ ਗਾਉ ॥ ਹੁਇ ਨਿਸਕਪਟ ਗਰਬ ਕੋ ਪਰ ਹਰ ਸਤ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਬਹੁਰ ਸਮਾਉ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖੇ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਤ ਬਰਖੇ ਦੁਖ ਦਾਰਦ ਜਨ ਸਕਲ ਬਿਲਾਉ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ [6]ਮੱਜਨ ਕੀਨਸ ਸਿਮਰਹਿੰ ਨਾਮ ਗੁਰੂ ਕਰ ਭਾਉ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਪੁਨ ਹੋਇ ਸਨਮੁਖ ਠਾਂਢੇ ਭਏ ਦੋਊ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ਰੁਚਿਰ ਰਾਗਨੀ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ ਕਰੀ ਵਾਰ ਉਰ ਧਾਰ ਅਨੰਦ ॥ ਪੌੜੀ ਚਾਰ ਮਝਾਰ ਕਹਯੋ ਸ਼ੁਭ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਜੱਸਜ ਬਿਲੰਦ ॥ ਹੁਤੀ ਜਥਾ ਮਤ ਤਥਾ ਭਨਤ ਭੇ ਹੋਨ [7]ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ [8]ਸਾਰਥ ਵੰਦ॥੧੮॥

[1] ਗਲੇ ਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਕੇ। [2] ਅੱਖਾਂ ਤੋਂ। [3] ਹਾੜੇ ਤਰਲੇ। [4] ਦੂਰ ਕਰ ਦਿਓ। [5] ਇਲਾਜ। [6] ਇਸ਼ਨਾਨ। [7] ਕਲਿਆਨ। [8] ਲੋੜ ਵੰਦ।

ਇਕ ਇਕ ਪੌੜੀ ਤ੍ਰਿਤੀ ਗੁਰਨ ਕੀ ਸੁੰਦਰ ਕੀਰਤਿ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਪਰਤੱਖ ਅਲਾਈ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਦਈ ਸੁਨਾਇ ॥
ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਵਾਰ ਕੋ ਸੁਨ ਕੈ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬੀਚ ਲਿਖਵਾਇ ॥
ਰੋਗ ਛੀਨ ਭਾ ਤਨ ਨਵੀਨ ਸੁਭ ਲੋਕ ਬਿਲੋਕ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਇ॥੧੯॥
ਪਠਹਿ ਸੁਨਹਿ ਜੋ ਵਾਰ ਤਿਲਕ ਕੀ ਤਨਕੇ [1]ਰੁਜ ਤਿਸ ਕੇ ਹੁਇ ਹਾਨ॥
ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨੇਮ ਕਰੈ ਮੁਖ ਉਚਰਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਧਾ ਵਧੈ ਮਹਾਨ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਕੋ ਦੇਤ ਗੁਰੂ ਜਸ ਧਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਰੂਪ ਜੁ ਧਯਾਨ ॥
ਅਸ ਕੋ ਵਸਤ ਜੁ ਹਾਥ ਨ ਆਵੈ ਪਾਠ ਕਰੈ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਨ॥੨੦॥
ਸਾਰ ਮਹਾਂ ਸਿਮਰਨ ਸਤਿਨਾਮੂ ਕਾਰ ਮਹਾਂ ਕਰਬੋ ਉਪਕਾਰ ॥
ਇਨ ਦੋਨਹੁ ਬਿਨ ਮਾਨਖ ਤਨ ਧਿਕ ਸਮੋ ਬਿਤਾਵੈ ਲਖੈ ਨ ਸਾਰ ॥
ਪੂਛ ਸੀਂਗ ਬਿਨ ਪਸੂ ਜਨਮ ਤਿਨ ਆਇ ਬਾਦ ਬੀਚ ਸੰਸਾਰ ॥
ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਜਮ ਦੂਤ ਗਹੈਂ ਦਿਢ ਝੂਰਤ ਗਮਨਹਿੰ [2]ਦ੍ਵੈ ਕਰ ਝਾਰ ॥
੨੧ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਲਧਾ ਗੁਰ ਢਿਗ ਥਿਤ ਕਰੈਂ ਰਬਾਬੀ ਕੀਰਤਨ ਆਇ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕਹਿ ਧਨ ਭਾਈ ਲੱਧਾ ਜਿਸਨੇ ਅਸ ਪਾਪੀ ਬਖਸ਼ਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ਲੱਧ ਲੀਨ ਬਿਦਾਈ ਗੁਰੁ ਤੇ ਆਇ ॥ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਦੇ ਖੁਸ਼ੀ ਕੀਨ ਅਤ ਪਗ ਸਿਰ ਨਾਇ ਪੁਰੀ ਨਿਜ ਆਇ ॥ ੨੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਲਧਾ ਜੀ ਉਪਕਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤਰ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਪੁਰੀ ਲਹੌਰ ਮਹਿੰ ਬਡ ਗਯਾਨੀ ਇਕ ਸੰਤ ॥
ਲੱਧਾ ਆਯੋ ਗੁਰੂ ਤੇ ਤਿਨ ਇਹੁ ਸੁਨਯੋ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰੂ ਬਨਾਵੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਾਨ॥ ਬਾਣੀ ਸਕਲ ਗੁਰਨ

[1] ਰੋਗ। [2] ਦੋਵੇਂ ਹਥ।

ਲਿਖ ਠਾਨ ॥ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਆਦਿ ਜੇ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ਭੀ ਲਿਖ ਲਏ ॥ ੨ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਤਿਸ ਫਕੀਰ ਬੁਲਵਾਏ ॥ [1]ਛੱਜੂ ਪੀਲੂ ਦੋਨੋਂ ਆਏ ॥ ਤੀਜੋ ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਮਿਲ ਤਿਨ ਸੋਂ ਇਵ ਮਤਾ ਪਕਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਹਮ ਹੈਂ ਭਗਤ ਜਗਤ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ॥ ਅਬ ਕਰਨੀ ਹੈ ਐਸੀ ਬਿੱਧ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਇ ॥ ਪੂਰਬ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਲਿਖਵਾਇ ॥ ੪ ॥ ਹਮ ਭੀ ਅਪਣੀ ਗਿਰਾ ਲਿਖਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਜਗਤ ਅਧਕ ਜਸ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਅੱਛਤ ਦੇਹ ਨਹਿੰ ਗਿਰਾ ਲਿਖਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਨੇ ਕਾਨ੍ਹਾ ਭਲੇ ਸਰਾਇ ॥ ਮਿਲ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਇ ॥ ਦੇ ਆਦਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬੈਠਾਇ ॥ ਪੁਨ ਪੂਛਤ ਭੇ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ੬॥ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਸੰਤੋ ਚਲ ਆਏ ॥ ਜੋ ਮਨ ਮਹਿੰ ਸੋ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਏ ॥ ਕਹਿ ਕਾਨ੍ਹਾ ਤੁਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨਾਵੋ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੀ ਗਿਰਾ ਚਢਾਵੋ ॥ ੭ ॥ ਹਮ ਪਰਤੱਖ ਰਹੈਂ ਤੁਮ ਪਾਈ ॥ ਕਿਉਂ ਹਮ ਕੌ ਨਹਿ ਯਾਦ ਕਰਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਹਮ ਤੇ ਭੁਲ ਗਯੋ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਤੁਮ ਦਰਸ਼ਨ ਦਯੋ ॥ ੮ ॥ ਅਬ ਗੁਰ ਆਸ਼ੇ ਕੇ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ਉਚਰਹੁ ਬਾਨੀ ਲਿਖੈਂ ਸੁਧਾਰ ॥ ਸੁਨ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਨ ਗਰਬਤ ਭਯੋ ॥ ਜੋ ਬੋਲਜੋ ਹਮ ਲਿਖ ਇਤ ਦਯੋ ॥ ੯ ॥

ਕਾਨ੍ਹਿਓਂ ਵਾਚ ॥ ਮੈਂ ਹੂ ਬ੍ਰਹਮ ਸਰਬ ਕਾ ਕਰਤਾ ਸਕਲ ਜਗਤ ਮੇਰੇ ਤੇ ਜਾਨ ॥ ਸਕਲ ਅਰਾਧੈਂ ਮੇਰੇ ਤਾਈਂ ਅਬ ਮੈਂ ਹੋਯੋ ਕਾਨ੍ਹਾ ਆਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜਿ ਗਜਾਨ ਬਿਚਾਰੈਂ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਇਤਰ ਕਛ ਨਾਹਿ ਨਿਹਾਰੈਂ ॥ ਤਊ ਹਮਰੇ ਪਰਮਾਨ ਨ ਏ ਹੈ ॥ ਪਠੈਂ ਸਿੱਖ ਅਭਮਾਨ ਵਧੇ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਇਸ ਪਰ ਸੁਨ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ

[1] ਚਾਰ ਭਗਤ ਲਾਹੌਰ ਤੋਂ ਚਲ ਕੇ ਆਏ ਸਨ ਕਾਹਨਾਂ ਛੱਜੂ ਪੀਲੂ ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ।

ਹਮਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ [1]ਘ੍ਰਿਤ ਸਮ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਕਫੀ ਹੰਕਾਰੀ ਖਾਵਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਢ ਹੈ ਰੋਗ ਮਾਨ ਬਹੁ ਹੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਤੀ ਸਾਰ [2]ਕਫ ਵਾਰੇ ਪਾਵੈ ॥ ਕੁਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੀ ਸੋ ਬਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਢੈ ਰੋਗ ਤਿਸ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਨਹਿੰ ਲਹਿ ਗਤ ਨਰਕ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰਮਤ ਜੋਊ ਜੋਊ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਭਗਤੀ ਮੁੱਖ ਸਭਨ ਤੇ ਕੀਜੈ ॥ ਵਰਤਣ ਮਹਿ ਵਈਰਾਗਹਿ ਠਾਨ ॥ ਨਿਸਚੇ ਚਹੀਏ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਇਹੁ ਬਾਣੀ ਕਿਤ ਅਪਰ ਲਿਖੱਯੇ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਖੈ ਨਹਿੰ ਲਿਖੈਂ ਲਖੱਯੇ ॥ ਸੁਨ ਕਾਨ੍ਹਾ ਬਹੁ ਰਿਦੈ [3]ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਬਸ ਨਹਿ ਚਲਾ ਤੂਸਨੀ ਬਾਯੋ ॥ ੧੪॥ ਪੁਨ ਪੀਲ੍ਹੋ ਸੁਨ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ॥ ਸੰਤੋ ਤੁਮ ਬੋਲਹੁ ਸੁਭ ਬਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਪੀਲ੍ਹੋ ਬੋਲਯੋ ਜਿਸ ਭਾਇ ॥ ਸੋ ਹਮ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਖੈ ਦਿਖਰਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਪੀਲ੍ਹੋ ਵਾਚ ॥ ਜੰਮਦੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਨ ਜੋ ਸੋਊ ਭਲੇ ਪਛਾਨ॥ ਮਾਯਾ ਤਿਨ ਕੋ ਨਹਿੰ ਲਿਪੈ ਪੀਲ੍ਹੋ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਇਹੁ ਮਤ ਹਮਰੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਨਮਤ ਮੂਯੇ ਸਿੱਧ ਕਯਾ ਪਾਹੀ ॥ ਜਮਨ ਮਰਨ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ । ਪੀਲ੍ਹੋ ਮਾਨਹਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਛੱਜੂ ਕਹੁ ਮਤ ਆਪਨਾ ਜਸ ਨਿਸਚਾ ਮਨ ਕੀਨ ॥
ਗੁਰ ਆਇਸ ਕੋ ਮਾਨ ਕੈ ਬੋਲਯੋ ਬਚਨ ਨਵੀਨ ॥ ੧੭ ॥

ਛੱਜੂ ਵਾਚ ॥ ਮੂਰਤ ਨਾਰੀ ਕੀ ਹੁਵੈ ਦੇਖੈ ਨਹਿ ਬੁਧ ਮਾਨ॥ ਧਰਮ ਇਹੀ ਜਗ ਸਾਰ ਹੈ ਛੱਜੂ ਕਹੈ ਬਖਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਛੱਜੂ ਇਹੁ ਨਹਿੰ ਪਰਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਗ ਗ੍ਰਿਸਤ ਚਲਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਆਸਰੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਚਾਲੈ ॥ ਨਾਰ ਨ ਦੇਖੈਂ ਕਿਮ ਮਗ ਚਾਲੈ ॥ ੧੯ ॥

---

੧ ਘਿਉ । ੨ ਬਲਗ਼ਮ । ੩ ਕਰੋਧਵਾਨ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਇਸ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਇਕੈ ਬੋਲਯੋ ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ॥
ਸੋ ਹਮ ਲਿਖੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿੰ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨ ਐਨ ॥ ੧੯ ॥

ਸ਼ਾਹ ਹੁਸੈਨ ਵਾਚ ॥ ਚੁੱਪ ਸਭਹਨ ਤੇ ਹੈ ਭਲਾ ਬੋਲਨ ਮੈਂ ਕਛ ਨਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰ ਬਾਹਿਰ ਏਕ ਹੈ ਕਹੈ ਹੁਸੈਨਾ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹੈਂ ਗੁਰੂ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹੁ ਹੁਸੈਨ ॥ ਚੁੱਪ ਕਰਨ ਮਤ ਹਮਰੋ ਹੈ ਨ ॥ ਆਪ ਜਪੈ ਪੁਨ ਅਪਰ ਜਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤ ਇਹੁ ਕਿਉਂ [1]ਮੂਕ ਰਹਾਵੈ ॥੨੦॥ ਅਸ ਸੁਨ ਭਏ ਸਭੈ [2]ਨਿਰ ਉੱਤਰ ॥ ਪੁਨ ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਭਾਖਯੋ ਤਿਨ ਉੱਤਰ ॥ ਕਿਤਕ ਬੈਠ ਲਵ ਪੁਰ ਵਿਸ ਆਇ ॥ ਕਾਨ੍ਹਾ ਮਗ ਮਹਿੰ [3]ਮ੍ਰਿਤ ਕੌ ਪਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਾਵੈਂ ॥ ਲਿਖੈ ਭਾਈ ਬਹੁ ਹੇਤ ਬਢਾਵੈਂ ॥ ਰਾਗ ਬਸੰਤ ਸਬਦ ਲਿਖਵਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਵਾਰ ਤਿੰਨ ਪੌੜੀ ਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥ [4]ਸੂਪ ਕਾਰ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ਤਿਆਰ [5]ਅਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪੁਨ ਪਾਯੋ ॥ ਆਦਰ ਕਰਨ ਅਹਾਰਹਿ ਕੇਰਾ ॥ ਉਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਬ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਉਠੇ ਦਯਾਲਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਪਰ ਲਾਗੇ ਕਿਸ ਖਯਾਲਾ ॥ ਰਹੀ ਵਾਰ ਸੋ ਤਿਸੀ ਸਥਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਲੀਲ੍ਹਾ ਗੁਰ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੨੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਰਾਗ ਭੋਗ ਗੁਰ ਪਾਇ॥ ਤੀਸ ਰਾਗ ਭੇ ਪੂਰ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸੁਨੀਏਂ ਸੋ ਅਬ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ਤੀਸ ਰਾਗ ਜੋ ਨੰਬਰ ਵਾਰ ॥੨੫॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਪੁਨ ਮਾਝ ਪਛਾਨੋ ॥ ਗੌੜੀ ਆਸਾ ਗੁਜਰੀ ਜਾਨੋ ॥ ਦੇਵ ਗੰਧਾਰ ਬਿਹਾਗੜਾ ਨੂਪ ॥ ਵਡਹੰਸ ਸੋਰਠਿ ਧਨਾਸਰੀ ਰੂਪ ॥ ੨੬॥ ਜੈਤਸਿਰੀ ਟੋਡੀ ਬੈਰਾੜੀ ॥ ਤਿਲੰਗ ਸੂਹੀ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾੜੀ ॥ ਗੌਂਡ ਔ ਰਾਮਕਲੀ ਨਟ ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਲੀ ਗੌੜਾ ਮਾਰੂ ਤੁਖਾਰੀ॥੨੭॥ਕੇਦਾਰਾ ਭੈਰਵ ਬਾਸੰਤ ॥ ਸਾਰੰਗ ਮਲਾਰ

---

੧ ਚੁੱਪ। ੨ ਲਾ ਜਵਾਬ। ੩ ਕਾਨ੍ਹਾ ਭਗਤ ਮੌਤ ਨੂੰ। ੪ ਰਸੋਈਆ ਲਾਂਗਰੀ। ੫ ਭੋਜਨ ਲੰਗਰ।

ਕਾਨੜਾ ਸੰਤ ॥ ਕਲਜਾਨ ਤੀਹ ਬਖਾਨ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿੰ ਜੋ [1]ਪਰਮਾਨ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਲਿਖਾਏ ਸਲੋਕ ਗੁਰ ਸਹਿਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕੇ ਜਾਨ ॥
ਸੁਨੋ ਕਥਾ ਅਬ ਤਾਹਿ ਕੀ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ੨੯ ॥
ਦ੍ਵੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਪੰਡਤ ਹੁਤੇ ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥
ਕਾਸੀ ਤੇ ਆਵਤ ਭਏ ਦਰਸ਼ਨ ਹੇਤ ਦਯਾਲ ॥ ੩੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਗੁਰ ਪਗ ਕੀਨੀ ॥ ਬਠਲਾਏ ਗੁਰ ਆਦਰ ਦੀਨੀ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਹੇਤ ਕਹਿ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਸਭ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਏ ॥੩੧॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨੋ ॥ ਤੱਦਜਪ ਹਮ ਤੇ ਪੂਛਨ ਠਾਨੋ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਆਏ ਕਾਸ਼ੀ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ [2]ਵਿਦ੍ਵਖ ਗੁਪਾਲ ਪਿਤਾਮ ਹਮਾਰਾ ॥ ਭਾ ਸਿਖ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਹਰਿ ਚਰਚਾ ਕੀਨ ॥ ਚਤਰ ਸਲੋਕ ਸਿਖਵਨਾ ਦੀਨ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਕ ਹ ਧਰੇ ਸਲੋਕ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਉਪਦੇਸ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਿਟ ਹੈਂ ਸਕਲ ਕਲੇਸ਼ ॥ ੩੪ ॥ ਪਿਖ ਸ਼ਰਧਾ ਤਿਨ ਕੀ ਗਤ ਦਾਨੇ ॥ ਸਹਿਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਸਾਲੋਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਪੁਨ [3]ਗਾਥਾ ਗੁਰ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨ ਨਸਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਦ੍ਵੈ ਭ੍ਰਾਤ ਬਹੁਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ਪਗ ਪ੍ਰਾਹੁਲ ਲੈ ਗੁਰਮੁਖ ਥਾਇ ॥ ਸੋ ਸਲੋਕ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ [4]ਮਝਾਰੀ ॥ ਫੁਨਹੇ ਲਿਖਵਾਏ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਨ੍ਹਾ ਆਦਿ ਭਗਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥੨੫॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਿਖੇ ਚੁਬੋਲੇ ਸਤਗੁਰੂ ਸੋ ਬਰਨੋਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥

੧ ਮਨੀ ਪ੍ਰਮਨੀ। ੨ ਪੰਡਿਤ। ੩ ਕਥਾ। ੪ ਵਿਚ।

ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਜਬ ਗਏ ਥੇ ਲਵ ਪੁਰ ਚਾਚਾ ਸੰਗ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜੁਗਲ ਬਰਸ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਿੰ ਰਹੇ ॥ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਪਰਸਾਦਿ ਸੋ ਕਹੇ ॥ ਤਹਾਂ ਬਸੈਂ ਜੁਗ ਸਿੱਖ ਗਰੀਬਾ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸਰਧਾ ਅਤੀ ਅਜੀਬਾ ॥ ੨ ॥ ਮੂਸਨ ਅਰ ਜਮਾਲ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਸਮਨ ਪਤੰਗ ਜੁਗਨ ਕੇ ਤਾਤਾ ॥ ਕਰੈਂ ਮਜੂਰੀ ਜੋ ਕਛੁ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਾ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਨਿਰਬਾਹ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਭੀ ਭਾ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ॥ ਭੋਜਨ ਕਰੀਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਪਰ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਗੁਰ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਨਹੀਂ ਪਦਾਰਥ ਹਮੈ ਅਗਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿੰ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ਦਿਨ ਦਿਨ ਪ੍ਰੇਮ ਵਧੈ [1]ਅਕਲਾਵੈਂ ॥ ਸਮੇਂ ਤਾਹਿ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਥਾਈ ॥ ਭੁਏਂ ਚਾਲ ਹੁਈ ਬਹੁ ਅਧਕਾਈ ॥ ੫॥ ਲਵ ਪੁਰ [2]ਦੁਰਗ ਸ਼ਾਹਿ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਦੀਰਘ ਬੁਰਜ ਕਲਸ ਭਗਨਾਹਿੰ ॥ ਕੋਈ ਮਜੂਰ ਨਾਂਊਪਰ ਜਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਕਾ ਭੈ ਮਨ ਪਾਵੇ ॥ ੬ ॥ ਮੋਹਿਰ ਦਿਹਾੜੀ [3]ਨ੍ਰਿਪ ਨੇ ਕਹੀ ॥ ਤੌ ਭੀ ਕਿਨੈ ਨ ਭੈ ਤੇ ਲਹੀ॥ ਸੁਨ ਸੰਮਨ ਮਨ ਐਸ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਾਇ ਕਰੈਂ ਹਮ ਬੁਰਜਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ੭॥ ਲਹੈਂ ਮੋਹਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਅਗਾਰ ਪੁਵਾਵੈਂ ॥ ਜੇ ਗਿਰ ਕਰ ਮੈਂ [4]ਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਪਾਊਂ ॥ ਤੌ ਭੀ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਲਖਾਊਂ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਤਹਾਂ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਦਾਰੋਗੇ ਸੰਗ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਬੁਰਜ ਚਢੈਂ ਹਮ ਕਰੈਂ ਮਜੂਰੀ ॥ ਪਰ ਇਕ ਅਰਜੀ ਸੁਨੋ ਜਰੂਰੀ ॥ ੯॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ ਹਮੈ ਅਸ਼ਰਫੀ ਦੀਜੈ ॥ ਪਾਛੈ ਕਾਰ ਹਮਨ ਤੇ ਲੀਜੈ॥ਸੁਨ ਦਾਰੋਗੇ ਦੀਨਸ ਮੋਰ ॥ ਸਮਨ ਲਿਆਯੋ ਘਰ ਕੀ ਓਰ ॥ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਚਾਚੇ ਕੇ ਹਾਥ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੁਨਾਈ ਸਗਰੀ ਗਾਥ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਭ ਮਨ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਹਿ ਆਹਿ ॥ ੧੧ ॥ ਏਕ ਕਹੈ ਮੈਂ ਤਹਿ

੧ ਦੁਖੀ। ੨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ। ੩ ਰਾਜੇ ਨੇ। ੪ ਮੌਤ ਨੂੰ।

ਚਲ ਜਾਉਂ ॥ ਚਢੋਂ ਬੁਰਜ ਪਰ ਕਾਰ ਕਰਾਉਂ ॥ ਦੂਸਰ ਕਹੈ ਜਾਉਂ ਮੈਂ ਆਪ ॥ ਦੇਉਂ ਸਰੀਰ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਥਾਪ ॥ ੧੨ ॥ ਸਭ ਕੋ [1]ਬੁਰਜ ਸਮਨ ਤਹਿ ਗਯੋ ॥ [2]ਉਰਧ ਬੁਰਜ ਪਰ ਚਢਤੋ ਭਯੋ॥ ਇਤ ਮੂਸਨ ਸੰਗ ਲੇ ਕਰ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਦੇਗ ਹਿਤ ਸੌਜ ਲਿਆਈ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਖੈਂ ਆਵੈਂ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਉਤ ਜਬ ਸੰਮਨ ਬੁਰਜ ਚਢਾਯੋ ॥ ਕਲਸ [3]ਦਰਾਰ ਹੁਤੋ ਅਧਕਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ [4]ਖਨਨੀ ਜਬੈ [5]ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ਗਿਰੀ ਈਟ ਸੰਗ ਸਮਨ ਜਮੀਨ ॥ ਫੂਟੀ ਕਮਰ [6]ਰੁਦ੍ਰ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਲਗ ਮੂਰਛਾ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਧ ਆਈ ਮੁਖ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰਾ॥ ਦਾਰੋਗੇ ਕੀਅ ਅਸ [7]ਉਪਚਾਰਾ ॥ [8]ਖਟ ਪਰ ਪਾਇ ਗ੍ਰਿਹ ਪਹੁਚਾਯੋ॥ ਪਿਖ ਚਾਚਾ ਪਿਤ ਸ਼ੁਕਰ ਮਨਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਲੇ ਖਟ ਅੰਤਰ ਦੀਨ ਡਸਾਇ॥ ਕੀਨੀ ਸੇਵ ਜਥਾ ਮਤ ਆਇ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠ ਕਰ ਇਸਨਾਨੇ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖ ਗੁਰ ਪਗ ਧਯਾਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦ ਤਿਆਰ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ਬਹੁ [9]ਬਿੰਜਨ [10]ਮਿਸਟਾਨ ਬਨਾਇ॥ ਗੁਰੂ ਲਿਆਨ ਕਾਲ ਭਾ ਜਬੈ ॥ ਸੰਮਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗ ਦਏ ਤਬੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸਭ ਨੇ ਭਾਣਾ ਮੀਠਾ ਮਾਨਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗੁਰਮਤਾ ਐਸ ਠਰਾਨਾ ॥ ਜੇ ਅਬ ਕਿਸ ਕੋ ਖਬਰ ਹੁ ਜਾਵੈ ॥ ਤੌ ਗੁਰ ਹਿਤ ਪ੍ਰਸਾਦ ਨਹਿ ਆਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਤਾਂਤੇ [11]ਕੋਸਟ ਦਰ ਬੰਦ ਕੀਜੈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਭੇਦ ਕਿਸੂ ਨਹਿੰ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵੈਂ ਦੇਰ ਨ ਲਾਵੈਂ ॥ ਯੁਤ ਸੰਗਤ ਪਰਸਾਦਿ ਅਚਾਵੈਂ ॥ ੨੦ ॥ ਪਾਛੈ ਕਰੈਂ [12]ਦਾਹ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮਿਠ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ॥ ਅਸ ਗੁਰਮਤਾ ਕੀਨ ਮਿਲ ਜਬੈ ॥ ਆਯੋ ਮੂਸਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਤਬੈ ॥ ੨੧ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ

---

੧ ਰੋਕ ਕੇ । ੨ ਉਚੇ ਬੁਰਜ । ੩ ਪੋਲਾ ਗੀਥਦ । ੪ ਕਹੀ ।
੫ ਮਾਰਨਾ ਕੀਤੀ । ੬ ਲਹੂ । ੭ ਇਲਾਜ । ੮ ਮੰਜੀ ਪਰ । ੯ ਸਲੂਣੇ ।
੧੦ ਮਿਠੇ ਭੋਜਨ । ੧੧ ਕੋਠੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ । ੧੨ ਸਸਕਾਰ ।

ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਗੁਰੂ ਤਿਆਰ ਅਹਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਸੁਾਮੀ ॥ ਸੰਗਤ [1]ਜੁਤ ਚਲੀਏ ਸਿਖ [2]ਧਾਮੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਸਿਖਨ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਉਠ ਕਰ ਤਬ ਆਇ ॥ ਪਹੁਚੇ ਮੂਸਨ ਘਰ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਜਮਾਲ ਪਤੰਗ ਕੀਨ ਪਰਣਾਮ ॥ ੨੩ ॥ ਬੈਠਾਰੇ ਗੁਰ ਪੰਗਤ ਲਾਈ ॥ ਪੂਛੈਂ ਤਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ਕਹਾਂ ਗਯੋ ਸੰਮਨ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮੀ ਹਮਰੋ ਜੋਊ ਘਨੇਰਾ ॥ ੨੪ ॥ [3]ਠਟਕੇ ਸਿੱਖ ਨ ਬੋਲਣ ਆਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਕਹਾਂ ਸਿਧਾਯੋ ॥ [4]ਥਾਮ੍ਹ ਰਿਦਾ ਤਬ ਮੂਸਨ ਪ੍ਰਾਈ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਹਮ ਸੇ ਕਹਾ ਕਛੂ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈ ॥ ਕਹੇ ਰਾਵਰੇ ਤਤ ਛਿਨ ਆਵੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਗੁਰ ਸੁਨ ਦੀਨ ਹਕਾਰਾ । ਆਵੋ ਸੰਮਨ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਬਾਕ ਹੋਤ ਸੰਮਨ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਮਾਨਹੁ ਸੋਯੋ ਲੀਨ ਜਗਾਯੋ ॥ ਧਾਇ ਗੁਰੂ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਯੋ॥ ਗੁਰ ਉਠਾਇ ਨਿਜ ਛਾਤੀ ਲਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਧਨ ਸਿਖ ਮਨ ਧੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਿਤ ਅਰਪ ਸਰੀਰਾ ॥ ਰਹੈ ਨਾਮ ਤੁਮਰੋ ਜਗ ਮਾਹਿ॥ ਸੰਮਨ ਬੁਰਜ ਬਿਦਤ ਇਹ ਥਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਹ੍ਵੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਿਖ ਪਗ ਲਪਟਾਏ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੁਤੋ ਗੁਰ ਦੀਨ ਜਿਵਾਏ ॥ਪਿਖ ਸਿਖ ਸਭ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹੈਂ ਧੰਨ ਗੁਰ ਪਗ ਬਲਹਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹਿਯੋ ਗੁਰੂ ਤਬ [5]ਕਰ ਧੁਲਵਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਪਰਸਾਦਿ ਅਚਾਏ ॥ ਮੂਸਨ ਸਬਦ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਗਾਵੈ ॥ ਜਾ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਸੁਤ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ੩੦ ॥ ਜਮਾਲ ਪਤੰਗ ਸਮਨ ਸਭ ਬੋਲੇ ॥ ਚਾਰੋਂ ਕੇ ਭੈ [6]ਰੁਦ੍ਰ ਚੁਬੋਲੇ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਤੇ ਗੁਰ ਸੋ ਲਿਖਵਾਹਿ ॥ ਰਾਖੇ ਨਿਕਟ ਪ੍ਰੇਮ ਜਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਛਕ ਪਰਸਾਦ [7]ਚੁਰਾ ਤਬ ਕੀਨਾ ॥ ਪੁਨ

੧ ਸੰਜੁਗਤ । ੨ ਘਰ ਵਿਖੇ । ੩ ਠਠੰਬਰ । ੪ ਮੂਸਨ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਨੂੰ ਟਿਕਾ ਕੇ ਬੋਲਿਆ । ੫ ਹਥ ਧੁਵਾ ਕੇ । ੬ ਚੌਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ੧੧ ਪਉੜੀਆਂ ਕਥਨ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ । ੭ ਚੁਲਾ ਨਾ ਕੀਤਾ ।

ਅਰਦਾਸਾ ਸੋਧਨ ਕੀਨਾ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਆਏ ਤਬ ਡੇਰੇ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕਵਿ ਕੀ ਬਹੁ ਬੇਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੋ ਛੁਨਹੇ ਲਿਖਵਾਏ ਜਬੈ ॥ ਲਿਖ ਦੀਨੇ ਚੌਬੋਲੇ ਤਬੈ ॥ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਫਰੀਦ ਸਲੋਕ ॥ ਲਿਖਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਸ਼ੋਕ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਗਤ ਸੰਮਨ ਆਦ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸਟ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ॥੨੬॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਿਖੇ ਸਵੱਯੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੈਸੇ ਭਾ ਇਤਿਹਾਸ ॥
ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਮੈਂ ਅਧਕ ਕਰੌਂ ਸੋਇ ਪਰਕਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਮਝਾਰੇ ॥ ਦੇਵਨ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਸਭ ਦੇਵ ਸਭੇ ਥਿਰ ਜਹਾਂ ॥ ਵੇਦ ਰੂਪ ਧਰ ਬੈਠੇ ਤਹਾਂ ॥੨॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਿਚ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿੰ ਬਿਸ਼ਨ ਚਲ ਆਇ ॥ ਦੇਵ ਸਬੈ ਉਠ ਆਦਰ ਦੀਨੀ ॥ ਉਠੇ ਨ ਵੇਦ ਹੰਗਤਾ ਕੀਨੀ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਧਰਾ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਚਾਨਣ ਹਮ ਸਭ ਕਰਾ ॥ ਜੇ ਹਮ ਹੁਤੇ ਨ ਜਗ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਮਰਯਾਦਾ ਜਗ ਕੌਨ ਚਲਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਪਿਖ ਤਿਨ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਦੀਨ ਸਰਾਪ ਤਿਨੋ ਕਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਇਹੁ ਆਹਿ ॥ ਹੰਕਾਰਨਿ ਇਹੁ ਥਾਉਂ ਸੁ ਨਾਹਿ ॥ ੫ ॥ [1]ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੋਕ ਮਹਿੰ ਦੇਹ ਸੁਧਾਰੋ ॥ ਹੰਕਾਰਨ ਕਾ ਠੌਰ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਏਕ ਏਕ [2]ਬਪ ਚਾਰ ਬਨੈਂਗੇ ॥ ਭਾਟਨ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮ ਹੁਵੈਂਗੇ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰਾਪ ਬਿਸ਼ਨ ਕੇ ਗਿਰੇ ਤਦਾਈ ॥ ਮਿਰਤ ਲੋਕ [3]ਸ਼ਿਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਆਈ ॥ ਭਾਟਨ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲਏ ਹੈਂ ॥ ਏਕ ਬੇਦ ਬਪ ਚਾਰ ਭਏ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨਹੁ ਤਾਹਿੰ ਕੇ ਨਾਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭਿਨ ਭਿਨ ਚਾਰ ਚੌਕ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਮ ਵੇਦ ਜਾਲਪ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਬਲ ਹਰਬੰਸ ਮਥਰ

---

੧ ਮਾਤ ਲੋਕ ਵਿਚ । ੨ ਸਰੀਰ । ੩ ਕਾਂਸ਼ੀ ਪੁਰੀ ਵਿਖੇ ।

ਏ ਚਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਰਿਗ ਵੇਦ ਕੀ ਦੇਹ ਭੀ ਚਾਰੀ ॥ ਕਲਸਹਾਰ ਕਲ ਜਲ ਨਲ ਚਾਰੀ ॥ ਜੁਜਰ ਬੇਦ ਬਪ ਚਾਰੇ ਭਏ ॥ ਟੱਲਜ ਸੱਲਜ ਜੱਲਜ ਭਲ ਕਏ ॥ ੯ ॥ ਦੇਹ ਅਥਰਬਨ ਚਾਰੇ ਰੰਗਾ ॥ ਕਿਰਤ ਗਇੰਦ ਦਾਸ ਔ ਗੰਗਾ ॥ ਬੇਦਨ ਅਸ ਤਨ ਖੋੜਸ ਭਏ ॥ ਤਰਨ ਅਵਸਥਾ ਜਬ ਪ੍ਰਾਪਤਏ ॥ ੧੦ ॥ ਬਿਦਿਆ ਪਠੀ ਸ਼ਾਂਤ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਭਰਮ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਉਤ ਬਿਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਪਹਿ ਆਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਗਾਈ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਬੇਦ ਸ੍ਰਾਪ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਬਖਸ਼ਹੁ ਨਿਜ ਬਲ ਆਵੈਂ ॥ ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਬ ਐਸ ਮਨ ਲਿਆਵੈਂ ॥੧੨॥ ਸ੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਜੀ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤੁਮਰੋ ਬਚਨ ਨ [1]ਹੋਰਯੋ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਉਨ ਕੋ ਬਖਸ਼ਾਵਨ ਕਰੋ ॥ ਤੌ ਐਸੀ ਬਿਧ ਮਨ ਮਹਿੰ ਧਰੋ ॥ ੧੩ ॥ ਮਾਨਖ ਰੂਪ ਧਰੋ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ॥ ਭਿੱਖਾ ਨਾਮ ਅਪਨ ਕਹਿਲਾਵੋ ॥ ਤਿਨ ਖਟ ਦਸ ਕੋ ਸੰਗ ਲਹੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਜਗ ਗੁਰੂ ਲਖੀਜੈ ॥ ੧੪ ॥ [2]ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਿਨ ਪਹਿ ਜਾਵੋ ॥ ਗੁਰੂ ਧਾਰ ਤਿਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੋ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰ ਆਯੋ ॥ ਬੇਦ ਭੱਟ ਇਕ ਥਲ ਕਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾਸਰ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਦਰਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰੂਪ ਅਪਾਰ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਕਰ ਨਮੋ ਉਚਾਰ ॥ ਪੁਨ ਅਸ ਉਪਮਾ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਦੀਨਾਨ ਬੰਧੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਨਮੋ [3]ਪਾਦ ਕੰਜੰ ਅਭੰਜੰ [4]ਉਮਾਲਾ ॥ ਅਜੈ ਹੋ ਅਨਾਸੀ ਅਨਾਦੀ ਅਨੂਪੰ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਜਾਨ ਕੇ ਰਾਜ ਰੂਪੰ ॥ ੧੭ ॥ ਸਭੈ ਬੀਚ ਬਾਸੋ ਅਲੇਪੰ ਸਦਾਹੋ ॥ ਅਜੋਨੀ ਅਛੈ ਏਕ ਰੂਪੰ ਅਜਾਹੋ ॥ ਕਬੇ ਮੋ

੧ ਮੋੜਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ । ੨ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ । ੩ ਚਰਨ ਕਮਲ ।
੪ ਅਵਿਦਿਆ ।

ਨ ਆਵੈ ਕਥੈ ਕੌਨ ਤੋਹੀ ॥ ਨਿਰਾਲੰਭ ਚਿਤ੍ਰੀ ਨਿਰਾਲੰਭ ਹੋਹੀ ॥੧੮ ॥ ਸਭੀ ਤੋਹਿ ਮੈਂ ਤੂ ਸਭੈ ਮੈ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਅਕਾਸੰ ਜਥਾ ਏਕ ਸਾਰੈ ਸੁ ਛਾਜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡੰ [1]ਅਖੰਡੰ ਤੁਹੀ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ ਦੁਊ ਨੈਨ [2]ਭਾਨੂ ਸਸੀ ਜੋਤ ਸਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ [3]ਦਿਸਾ ਸ੍ਰੋਨ ਤੇਰੇ [4]ਨਭੰ ਸੀਸ ਗਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਪੁੰਨ ਅਗ੍ਰੰ [5]ਪ੍ਰਿਸਟੀ ਪਾਪ ਥਾਵੈ ॥ ਮਹਾਂ ਸਿੰਧ [6]ਕੁੱਖੀ ਤਰੂ ਰੋਮ ਬ੍ਰਿੰਦੰ ॥ ਅਹੈ ਪਾਇ ਪਾਤਾਲ ਤੋਹੀ ਮੁਕੰਦੰ ॥ ੨੦ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੰ ਬੰਸ ਬੇਦੀਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਰੰ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਜਪੈ ਜਾਪ ਜਾਹੀ ॥ ਕਲੀ ਮੈਂ ਦਯਾ ਧਾਰ ਨਾਮੰ ਜਪਾਯੋ ॥ ਕਰਯੋ ਪੰਥ ਸਿੱਖੀ ਤਰੇ ਜਾਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦੰ ਰੂਪ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਨੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਗਯੋ ਜੋਰ ਦੀਹੰ ਰਿਦੈ ਮੈਂ ਗਹੀਰੰ ॥ ਉਧਾਰੇ ਮਹਾ ਸਿੱਖ ਦੇ ਨਾਮ ਧੀਰੰ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਤਾ ਮੋਹਰੀ ਕੇ ਧਰੀ ਦੇਹ ਫੇਰੀ ॥ ਮਹਾਂ ਪੰਥ ਸਿੱਖੀ ਬਿਥਾਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਚਹੂ ਚੱਕ ਮੈਂ ਕੀਰਤੀ ਚਾਰ ਹੋਈ ॥ ਦਏ ਬ੍ਰਿੰਦ ਮੰਜੀ ਮੁਖੀ ਕੀਨ ਸੋਈ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰੂ ਰਾਮ ਦਾਮੰ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਲੀ ਘੋਰ ਅੰਧੇਰ ਕੀਨੋ [7]ਉਜਾਲਾ॥ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਭਏ [8]ਨੰਦ ਰੂਪੰ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਨਮਸਤੰ ਨਮਸਤੰ ਨਮਸਤੰ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ਇਮ [9]ਅਸਟਕ ਉਸਤਤ ਕਰੀ ਪਠ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਾਇ॥
ਦੀਨ ਹੋਇ ਪੁਨ ਸਗਰ ਹੀ ਰਹੇ ਚਰਨ ਲਪਟਾਇ ॥ ੨੫ ॥

ਚੌਪਈ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜਾਨ ਲੀਨ ਗਤ ਤਿਨ ਕੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਤਊ ਕਹਯੋ ਕਿਸ ਹਿਤ ਤੁਮ ਆਏ ॥ ਕੌਨ ਅਹੋ ਦਿਹੁ ਸਭ ਬਤਲਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚ ਭਿਖਾ ਤੁਬ ਬੋਲਾ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਵ ਦਰਸ ਅਮੋਲਾ ॥ ਏਹ ਸਭ ਬੇਦ ਸ੍ਰੂਪ

੧ ਇਕ ਰਸ । ੨ ਦੋਵੇਂ ਅਖਾਂ ਸੂਰਜ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਜੋਤੀ ਹਨ । ੩ ਦਿਸਾ ਰੂਪ ਕੰਨ ਤੇਰੇ। ੪ ਅਕਾਸ਼ ਵਰਗਾ ਤੇਰਾ ਸੀਸ ਹੈ । ੫ ਪਿਛੇ। ੬ ਪੇਟ। ੭ ਪ੍ਰਕਾਸ਼। ੮ ਪੁਤਰ। ੯ ਅਠ ਸਵੈਯਾਂ ਵਿਚ।

ਤੇ ਆਇ ॥ ਕਰੋ ਸਿੱਖ ਹਮ ਦਿਹੁ ਬਖਸ਼ਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਜਬ ਤੁਮ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਕੌ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਬ ਨਿਜ ਪਦ ਪਹੁਚੈਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਤਬ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਯੁਤ ਤੁਮ ਬੇਦ ਸਰੂਪ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਰਨੇ ਬ੍ਰਹਮ ਤੁਮਨ ਤੇ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਬ੍ਰਹਮ ਜਗ ਮਹਿ ਨਰ ਤਨ ਲਯੋ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੋ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਨੇ ਭੀ ਨਰ ਤਨ ਪਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਉਪਮ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬਨੋ ਸਿੱਖ ਪੁਨ ਹਿਤ ਕੋ ਧਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਭਿੱਖੇ ਤਬ ਬਿਨੈ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸਿਖਲਾਵਹੁ ਸੁਭ ਚਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਸੀ ਢਾਲ ਹਮ ਉਪਮਾ ਗਾਵੈਂ ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਲਖਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਸਵੱਯੇ ਗਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਚਾਲ ਸਭ ਬੇਦ ਅਲਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਦੁਤੀਏ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਚਤੁਥ ਪੰਚਮ ਪਰਤਖ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਕਰੇ ਸਵੱਯੇ ਇਕ ਸੌ ਤੇਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਕੇਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਤਬ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਾਇ ॥ ਦੇ ਸਿੱਖਯਾ ਤਿਨ ਮੁਕਤ ਕਰਾਇ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਬ ਚੜ੍ਹੇ ਬਿਬਾਨ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਨਿਜ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕਹਿ ਥਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਲਿਖੇ ਸਲੋਕ ਸੁ ਵਾਰ ਵਧੀਕ ॥ [1]ਮੁੰਦ੍ਰਤ ਕਰੀ ਮੁਦਾਵਣੀ ਨੀਕ ॥ ਰਾਗਮਾਲ ਰਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ॥ਲਿਖਵਾਈ ਸਤਿਗੁਰਸੁਖਸਾਰ॥੩੪॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਨ ਤਬ ਕਹਯੋ ਰਾਗ ਮਾਲ ਕਿਸ ਹੇਤ ॥
ਰਚਕੈ ਲਿਖੀ ਗਰੰਥ ਮਹ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ [2]ਸੁਖ ਸੇਤ ॥ ੩੫ ॥
ਸੁਨ ਅਸ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਖਾਨਯੋ ਸੁਨਹੁ ਸੋਮ ਮਨ ਲਾਇ ॥
ਜਬ ਮੁਦਾਵਣੀ ਗੁਰ ਲਿਖੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਅਲਾਇ ॥ ੩੬ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਗ ਇਹੀ ਸਭੇ ਲਿਖੇ ਜੁ ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰ ॥
ਕੈ ਅਪਰੋ ਭੀ ਅਹੈਂ ਕੋ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੩੭ ॥
ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਮਰੱਥ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਾਈ ਸਮਝਾਇ ॥

੧ ਢਕਣਾ ਕੀਤਾ । ੨ ਸੁਖਾਂ ਦੇ ਪੁਲ ।

ਚਤਰਦਸੋਂ ਵਿੱਦਯਾ ਵਿਖੇ ਇਕ ਸੰਗੀਤ ਲਿਹੁ ਪਾਇ ॥ ੩੮॥
ਇਸ ਮਹਿੰ ਮਤ ਦੋਨੋਂ ਲਖੋ ਹਨਵੰਤ ਭੈਰੋਂ ਜਾਨ ॥
ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ ਗਿਨਹਿੰ ਸੋ ਹਨਵੰਤ ਪਛਾਨ ॥ ੩੯॥
ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਨ ਗੁਰ ਆਦ ਕੀਯ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਹਮ ਲਿਖ ਦੀਨ ॥
ਦੁਤੀਏ ਮਤ ਭੈਰਵ ਵਿਖੇ ਭੈਰਵ ਪ੍ਰਿਥਮਹੁ ਚੀਨ ॥ ੪੦ ॥
ਸੋ ਭੀ ਲਿਖਿਓ ਮੱਧਯ ਮਹੁ ਪੂੰਛ ਬੂਝਯੋ ਤੋਹਿ ॥
ਕ੍ਰਮ ਸੋਂ ਸੁਨੀਏਂ ਰਾਗ ਅਬ ਮਾਲਾ ਲੀਜਹਿ ਜੋਇ ॥ ੪੧ ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਰਾਗਹਿ ਏਕ ਸੰਗ ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ਗਾਇ ॥
ਖਸ਼ਟ ਰਾਗ ਸੁਤ ਅਠਦਸੋ ਔ ਦਸ ਬੀਸ ਅਲਾਇ ॥ ੪੨ ॥
ਚੌਰਾਸੀ ਕਾ ਜੋੜ ਕਰ ਪੁਨ [1]ਕ੍ਰਮ [2]ਉਪਸਿੰਗਾਰ ॥
ਪ੍ਰਥਮ ਸਕਾਰ ਉਚਾਰਯੋ ਅੰਤ ਸਰਕਾਰ ਸੁਧਾਰ ॥ ੪੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁ ਕਰ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸੰਕਾ ਮਿਟਯੋ ਮਹਾਨਾ ॥ ਅਬ ਸਤਗੁਰ ਜਸ ਜਿਲਦ ਬੰਧਾਈ ॥ ਸੋਊ ਸੁਨਾਉ ਕਥਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖਦ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਤ ਦਾਇ ॥
ਬੀੜ ਕਰੀ ਜਸ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਇਕ ਤੇ ਬਹੁ ਜਸ ਥਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁ ਕੀਨ ਸਪੂਰਨ ॥ ਪਠੇ ਸੁਨੇ ਜਿਸ ਦੁਖ ਸਭ ਚੂਰਨ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੇ ਉਤਸਾਹ ਕਰਾਇ ॥ ਜੋ ਲਿਖਨਿ ਮਹਿੰ ਸਕੈਂ ਨ ਆਇ ॥ ੨ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਗੁਰ

---

੧ ਮਜ਼ਮਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਉਪ ਕਰਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ੪ ਮਜ਼ਮੂਨ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨਾ ਇਸ ਨੂੰ ਉਪ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਲਦ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਜਿਲਦਹਿੰ ਬਨੁਵਾਯੋ ॥ ਏਤ ਸਮੇਂ ਇਕ ਮੁਖ ਸਿਖ ਆਯੋ ॥ ਕਾਰੀ ਮਾਂਗਟ ਨਗਰ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਜਿਸ ਕਾ ਨਾਮ ॥ ਆਇ ਕੀਨ ਗੁਰ ਪਗ ਪਰਣਾਮ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਤਿਸ ਸੰਗ ਸੁਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ਅਤ ਸੁਖ ਪਾਏ॥ ੪ ॥ ਤਬ ਬੰਨੋਂ ਗਰ [1]ਅੰਚਰ ਡਾਰੀ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਉਦਾਰਾ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਠਾਨਤ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੫ ॥ ਕਲ ਕੇ ਨਰਨ ਉਧਾਰਨ [2]ਕਾਰਨ ॥ ਸਮ ਜਹਾਜ ਕਿਯ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਧਾਰਨ ॥ ਸਭ ਦਾਸਨ ਕੋ ਰਾਖਤ ਮਾਨੂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਦਿਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੂ ॥ ੬ ॥ ਦੀਜੈ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹਮ ਮਾਂਗਾ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਮਨ [3]ਅਨਰਾਗਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਖੈ ਸੰਗਤ ਸਮਦਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਯੋ ਚਹਿਤ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਬੰਨੋਂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ [4]ਤੂਸਨ ਭਏ ਸੁਜਾਨ ॥
ਦੇਹਿੰ ਕਿ ਨਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰਯੋ ਪੁਨ ਭਾਵਿੱਖਜਤ ਜਾਨ ॥ ੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਸਾਈਂ ॥ ਬਿਖਮ ਬਾਤ ਇਹ ਬੰਨੋਂ ਭਾਈ ॥ ਏਕ ਅਹੈ ਕਿਮ ਦੀਯੋ ਨ ਜਾਈ॥ ਨਹਿ ਦੇਹੈਂ ਤੌ ਮਾਨ ਘਟਾਈ ॥ ੯ ॥ ਅਨ ਬਨ ਬਨੀ ਕਹੈਂ ਕਿਆ ਤੋਹੀ ॥ ਅਬ ਸੁਨ ਲੇਹੁ ਨੀਕ ਜਿਮ ਹੋਹੀ ॥ ਅਪਨੀ ਪੁਰੀ ਰਾਖ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥ ਲੇ ਕਰ ਹਟੋ ਹੋਇ ਜਬ ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ੧੦ ॥ ਦੁਤਿਜ ਰਾਤ ਰਾਖਹੁ ਨਹਿੰ ਕੈਸੇ ॥ ਅਬ ਨੇ ਜਾਹੁ ਲਿਆਇ ਪੁਨ ਤੈਸੇ ॥ ਅਦਬ ਸਾਥ ਰਾਖਹੁ [5]ਚੁਕਸਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਅਲ ਬਾਲਹਿ ਸਮਦਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਤਬ ਖਾਸਾ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਅਸਥਾਪ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਤ ਬੰਨੋਂ ਲੇ ਚਾਲਾ ॥ ਸੰਗਤ ਜਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਲਾਗਯੋ ਡੇਰਾ ਸਭ

੧ ਗਲ ਵਿਚ ਪਲਾ ਪਾਕੇ। ੨ ਵਾਸਤੇ। ੩ ਪ੍ਰੇਮ। ੪ ਚੁਪ। ੫ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਕੇ।

ਉਚਰਵਾਯੋ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾਸਰ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਉਤ ਬੰਨੋਂ ਪੁਰ ਨਿਕਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਿਮ ਇਹ ਲਿਖਯੋ ਜਾਇ ਅਬ ਸਾਰਾ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਗੁਰ ਆਇਸ ਭਨੀ ॥ ਲਿਖਯੋ ਨ ਜਾਇ ਬਾਤ ਅਨਬਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਤਬ ਬਿਚਾਰ ਉਰ ਮਹਿਂ ਹੁਇ ਆਵਾ ॥ਡੇਰਾ ਕਰੇਂ ਕੋਸ ਇਕ ਠਾਵਾ॥ ਤਬਹਿ ਲਿਖਾਰੀ ਦੀਏ ਲਗਾਇ॥ ਲਿਖਹੁ [1]ਸ਼ਿਤਾਬੀ ਅਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪਨ ਪੁਰੀ ਲਗ ਇਕ ਇਕ ਕੋਸ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਤ ਲਿਖਯੋ [2]ਆਧੋਸ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਬਸ ਕਰ ਨਿਜ ਘਰ ਮਾਹੂ॥ ਹਟੇ ਕੋਸ ਇਕ ਡੇਰਾ ਰਾਹੂ ॥ ੧੬ ॥ ਬਾਣੀ ਕਛੁਕ ਵਧੀਕ ਲਿਖਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਸੋ ਪੋਥੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਰੰਗ ਸਬਦ ਸੂਰ ਕਾ ਗਾਯੋ॥ ਤਹਿ ਤੁਕ ਇਕ ਸਾਰਾ ਇਤ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਛਡ ਮਨ ਹਰ ਬੇਮੁਖਨ ਸੰਗ ਸਬਦ ਇਹੋ ਲਿਖ ਲੀਨ॥
ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਸ਼ਬਦ ਪੁਨ ਔਰ ਲਿਖੇ ਚਿਤ ਚੀਨ ॥ ੧੮ ॥
ਮਨੋਂ ਹਮਾਰੋ ਬਾਂਧਿਓ ਗੁਨ ਮਾਰੂ ਸਬਦ ਲਿਖਾਇ ॥
ਜਿਤ ਦਰ ਲੱਖ ਮਹੰਮਦਾ ਸਲੋਕ ਤੀਨ ਲਿਖ ਪਾਇ ॥੧੯॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਾਇ ਆਤਿਸ ਸੋਲਹਿਂ ਸਾਲੋਕ ॥ ਰਤਨ ਮਾਲ ਲਿਖ ਲਈ ਅਲੋਕ ॥ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਕੀ ਸਾਖ ਲਿਖਾਈ ॥ ਜੋ ਪੈੜਾ ਪੋਥੀ ਲੇ ਆਈ ॥ ੨੦ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਜਿਲਦ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨ੍ਹਵਾਈ ॥ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਦੇਰ ਨ ਲਾਈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਵਤ ਭਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਥਿਤ ਥਏ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਯੋ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ ਉਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਖਾਇ॥
ਕਰ ਬੰਦਨ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ ਖਾਸਾ ਲੀਨ ਲਵਾਇ ॥ ੨੨ ॥
ਦੋਇ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਦੇਖ ਕਰ ਕੀਨੋ ਮੁਖੋਂ ਉਚਾਰ ॥

[1] ਸ਼ੀਘਰ । [2] ਅਧਾ ਨਿਸਫ ।

ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਕਿਆ ਕਰਯੋ ਕਹੋ ਸੱਤ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੩ ॥
ਕਹਿ ਬੰਨੋਂ ਕਰ ਜੋਰ ਕੈ ਜਸ ਕਰਵਾਯੋ ਨਾਥ ॥
ਤਸ ਦੁਤੀਓ ਲਿਖਵਾਇਓ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਸਾਥ ॥ ੨੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਲਾ ਤੁਮ ਕੀਨ ॥ ਪਰ ਉਪਕਾਰ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨ ॥ ਜੇ ਇਕ ਗ੍ਰੰਥ ਹੁਤੋ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਦਰਸੇ ਇਨ ਕੇ ਮੁਕਤੀ ਪਾਹਿ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਕੀਨਸ ਦੂਜ ਉਤਾਰਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਕਮਾਇ ਲਹੈ ਫਲ ਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿੰ ਸਬਦ ਜੁ ਅਧਕ ਲਿਖਾਏ ॥ ਰਹੈਂ ਇਸੀ ਮਹਿੰ ਮਿਲਣ ਨ ਪਾਏ ॥ ੨੬ ॥ ਅਬ ਤੇ ਬੀੜ ਭਈ ਜਗ ਦੋਇ ॥ ਇਕ ਗੁਰਦਾਸ ਬੰਨੋ ਦੁਈ ਜੋਇ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬੀੜ ਤੇ ਜੋਊ ਉਤਾਰੈ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਤੇ ਪੁਨ ਭਲੇ ਸੁਧਾਰੈ ॥ ੨੭ ॥ ਦੁਤਿਜ ਬੀੜ ਤੇ ਜੋ ਉਤਰਾਵੈ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਇਸ ਤੇ ਸੁਧਰਾਵੈ ॥ ਬਹੁਤ ਉਤਾਰੇ ਜਗ ਮਹਿ ਥਾਵੈਂ ॥ ਘਰ ਘਰ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਸ ਪਿਖ ਦਯਾਲ ॥ ਬਚਨ ਕਹੇ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਰਸਾਲ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਤੁਮ ਬਹੁ ਜੰਗ ਸੁ ਕਰਨੇ॥ ਧਰਮ ਵਿਰੋਧੀ ਪਕੜ ਪਛੜਨੇ ॥ ੨੯ ॥ ਆਵੈਂ ਢਾਡੀ ਤੌ ਅਗਵਾਈ ॥ ਸੂਰਨ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਬਿਧ ਗਾਈ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਧੁਨ ਜੋ ਤੁਮ ਮਨ ਭਾਵਨ ॥ ਵਾਰ ਗ੍ਰੰਥ ਮਹਿੰ ਕਰੋ ਚੜ੍ਹਾਵਨ ॥ ੩੦ ॥ ਅਪਰ ਨ ਬਾਨੀ ਉਚਰਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਮ ਨਵਮੇ ਬਲ ਜੋ ਗੁਰ ਹੋਈ ॥ ਦਿਹੈ ਸੀਸ ਦਿੱਲੀ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਬਾਣੀ ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਦਸਮ ਰੂਪ ਹਮਰੋ ਜਬ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ॥ ਜੰਗ ਅਖਾਰੇ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕੈ ਹੈ ॥ ਸੋਊ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਪੁਨਾ ਲਿਖਾਵੈਂ ॥ ਬਾਣੀ ਨਵਮੇ ਮਹਿਲ ਚੜ੍ਹਾਵੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਅਪਨ ਸਲੋਕ ਏਕ ਲਿਖਵਾਵੈਂ ॥ ਨਿਜ ਸਥਾਨ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਬਠਾਵੈਂ ॥ ਏਕ ਸਮੌਂ ਐਸੋ ਪੁਨ ਆਵੈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਤ ਕਲ ਬਹੁ ਜਗਤ ਚਲਾਵੈ ॥ ੩੩ ॥ ਤਾ ਮੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਬਹੁਤ ਛਪ ਜਾਈ ॥ ਹੁਵੈ

ਬਿਅਦਬੀ ਪੰਥ ਘਟਾਈ ॥ [1]ਅਧੋਗਤੀ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਚਲ ਜਾਵੈ ॥ ਤਬ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥੩੪॥ਸਭੈ ਬਿਅਦਬੀ ਦੇਹਿ ਹਟਾਇ॥ ਅਦਬ ਮਰਯਾਦਾ ਜਗ ਬਿਦਤਾਇ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਪੰਥ ਬਿਧੈ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ ਹੈ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਡ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ੩੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨਾ ਨਾਥ॥ ਲਿੱਖਣ ਲਈ ਸੁ ਸੁੰਦਰ ਹਾਥ ॥ ਦਸਖਤ ਦੋਨਹੁ ਪਰ ਕਰ ਦੀਨੇ ॥ ਜੁਗਲ ਗ੍ਰੰਥ ਜਗ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨੇ ॥੩੬॥ ਰੂਪ ਏਕ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਿਨ ਜਾਨਾ ਤਿਨ ਸਿਖ ਪਦ ਪਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਪਠਤ ਜਿਸ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਕਵਿ ਪੁਨ ਧੁਨ ਬਲ ਜਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਬਹੁਰ ਤਿਹਵਾਲ ਗੁਰ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪੌਰ ਬਾਜ ਬਜਵਾਯੋ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਬਹੁਤੁ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ਸਬਦ ਰਸਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਭਾਈ ਗਰੰਥੀ ਤੁਝੈ ਬਨਾਯੋ ॥ ਅਬ [2]ਪਰਯੰਕੀ ਖੂਬ ਡਸਾਵੋ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਰੋਮਾਲ ਲਗਾਵੋ ॥ ੩੯ ॥ ਊਪਰ ਰੁਚਰ ਚੰਦੋਆ ਤਾਨੋ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਪਰਕਾਸ਼ਨ ਠਾਨੋ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕਹਾ ਤਥਾ ਬ੍ਰਿਧ ਕੀਨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਬੀੜ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਲੀਨ ॥ ੪੦ ॥ [3]ਪਲਗੀ ਪਰ ਤਬ ਰਖਾ ਬਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖ ਜੀਵਾਂ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ਹੁਵੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਪਾਛੈ ਗਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਮਨ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਢਾਵੈ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦ ਧੁਨ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਭਯੋ ਆਇ ਅਬ ਧਿਆਇ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਜੀ ਦੁਤੀਅ ਗ੍ਰੰਥ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੮ ॥

੧ ਨੀਚ ਗਤੀ । ੨ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ । ੩ ਮੰਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪਰ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਅੰਗਦ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਕੌ ਧਿਆਇ ।
ਰਾਮਦਾਸ ਪਰਤੱਖ ਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥
ਲੀਨ ਅਵਾਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਮਨ ਲਾਇ ॥
ਜਹਿ ਸੁਨਬੇ [1]ਭਵ ਸਿੰਧ ਤਰੇ ਜਮ ਪੁਰ ਜੁਹਿਨ ਨ ਪਾਇ॥੨॥

ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ [2]ਸਭਹੂੰ ਤਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਅਨੰਦ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਛਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [3]ਕਰ ਤੇ ਚਮਰ ਫਿਰੰਤਾ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰੰਤਾ ॥ ੩ ॥ ਪਾਇ ਭੋਗ ਸਭ ਕਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤਬ ਸ਼ੁਭ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸੁਨਹੁ ਪਿਆਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਭਾਰੀ ॥ ੪ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇਰ ਸਰੀਰ ਜੋਊ ਸਭ ਥਾਨ ਸਮੈਂ ਸਭਨਾ ਦਰਸੈਹੈ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਰਿਦਾ ਗੁਰ ਕੋ ਇਹੁ ਜਾਨਹੁ ਉੱਤਮ ਹੈ ਸਭ ਕਾਲ ਰਹੈਹੈ ॥ ਮੇਰੇ ਸਰੂਪ ਤੇ ਯਾਂਤੇ ਹੈ [4]ਦੀਰਘ ਸਾਹਿਬ ਜਾਨ ਅਦਾਇਬ ਕੈ ਹੈ ॥ ਪੂਜਹੁ ਚੰਦਨ ਕੇਸਰ ਕੋ ਘਸ ਧੂਪ ਧੁਖਾਇ ਕੈ ਫੂਲ ਚਢੈ ਹੈ ॥ ੫ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਜਹਾਜ ਸੁ ਭੌਜਲ ਕੋ ਤਰ ਜਾਇ ਸੋਊ

੧ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੋਂ । ੨ ਸ਼ਿਵਜੀ । ੩ ਸਤਕਾਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ । ੪ ਵਡਾ ।

ਮਨ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜੇਤਕ ਗ੍ਰੰਥ ਅਦਾਇਬ ਰਾਖਹਿ ਕੇਤਕ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵੈਗੋ ॥ਭਾਵਨੀ ਧਾਰ ਕੈ ਚਾਹਿ [1]ਉਮਾਹਿਤ ਦਯੋਸ ਪ੍ਰਤੀ ਦਰਸਾਵੈ ਗੋ ॥ ਪਾਠ ਕਰੈ ਕਿ ਸੁਨੈ ਮਨ ਏਕ ਹ੍ਵੈ [2]ਹਿਯ ਉਪਦੇਸ ਬਸਾਵੈ ਗੋ ॥ ੬ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਕਰ ਜੋਰ ਦੁਊ ਮਨ [3]ਨੰਮ੍ਰਤ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ਗੋ ॥ ਔਰਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਕਰੈ ਲਿਖ ਆਪ ਇਸੈ ਕੋ ਲਿਖਾਵੈ ਗੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੈ ਘਰ ਮਹਿ ਅਸਥਾਪਹਿ ਪਾਠ ਸੁਨੈ ਹਰਖਾਵੈ ਗੋ ॥ ਸੋ ਜਗ ਬੰਧਨ [4]ਛੇਦਨ ਕੈ ਨਰ ਅੰਤ ਗਤੀ ਸੁਭ ਪਾਵੈ ਗੋ ॥ ੭ ॥ ਕਾਰਜ ਹੋਇ ਸੰਪੂਰਨ ਬਾਛਤ ਪਾਠ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਾਵੈ ਗੋ ॥ ਭੋਗ ਪਰੇ ਕਰਵਾਇ ਤਿਹਾਵਲ ਆਪ ਖਰੋ ਹੁਇ ਜਾਵੈ ਗੋ ॥ ਹਾਥ ਦ੍ਵੈ ਜੋਰ ਕਰੈ ਅਰਦਾਸ ਮਨੋਰਥ ਕੋ ਮਨ ਲਿਆਵੈ ਗੋ ॥ ਕਿਯੋਂ ਨ ਕਹੋ ਤਿਹ ਪੂਰਨ ਹ੍ਵੈ ਚਿਤ ਚਾਹਤ ਸੋ ਨਰ ਪਾਵੈ ਗੋ ॥ ੮ ॥ ਸਿਖ ਕੋ ਬਿਆਹ ਹੋਵੈ ਘਰ ਮੈਂ ਤਬ ਮੰਗਲ ਸ਼ਬਦਹਿ ਗਾਵੈ ਗੋ ॥ ਪੁਨ ਫੇਰੇ ਲਹੈ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਕੋ ਬਾਲ ਔ ਲਾਵੈਂ ਗ੍ਰੰਥ ਪਢਾਵੈ ਗੋ ॥ਕਰ ਕੈ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਚਾਰ ਭਲੇ ਸਿੱਖਯਾ ਮਨ ਮਹਿ ਠਹਿਰਾਵੈਗੋ ॥ ਭੋਗ ਕੋ ਪਾਇ ਕੜਾਹ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸਭ ਹੀ ਬਿਘਨਾ ਮਿਟ ਜਾਵੈਗੋ ॥ ੯ ॥ ਸਿੱਖ ਸਰੀਰ ਤਜੈ ਤਿਸ ਪੀਛਹਿ ਗ੍ਰੰਥ ਕੇ ਪਾਠ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ [5]ਪੋਸ਼ਸ਼ ਕੋ ਅਰਪੈ ਤਬ ਪਾਠਕ ਭੋਜਨ [6]ਚਾਰ ਖੁਲਾਵੈਗੋ ॥ ਔਰ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤੀ ਤਹਿ ਸੇਵਹਿ ਲਿਆਇ ਕਰਾਹ ਬ੍ਰਤਾਵੈ ਗੋ ॥ ਸੋ ਸਿਖ ਹੋਇ ਸੁਖੇਨ ਮਹਾਂ ਪਰਲੋਕ ਵਿਖੈ ਹਰਖਾਵੈਗੋ ॥ ੧੦ ॥ ਔਰ ਕਹਾਂ ਲਗ ਜੇ ਜਗ ਕਾਰਜ ਪਾਠ ਕਰੇ ਸਿਧ ਹੋਵਹਿ ਗੋ ॥ ਸੰਤ ਮਹੰਤ ਚਹੈ ਨਹ ਯੌਂ ਪਠ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜੋਵਹਿ ਗੋ ॥ ਦਿਯੋਸ ਨਿਸਾ ਸਿਮਰੈਂ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਿ ਗ੍ਰੰਥ ਪਠੈ [7]ਅਘ ਖੋਵਹਿਗੋ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਜਮ ਕੋ ਨ ਪਿਖੈਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਚਰਨ

੧ ਉਤਸ਼ਾਹ। ੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੩ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਦੇ ਸਹਿਤ। ੪ ਬੰਧਨ ਕਟਣ ਵਾਲਾ। ੫ ਪੁਸ਼ਾਕ। ੬ ਸੁੰਦਰ। ੭ ਪਾਪ।

ਸਮੈਵਹਿਗੋ ॥ ੧੧ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਮਹਾਨ ਮਹਾਤਮ ਜਾਹਿ ਬਖਾਨ ਕਰੈਂ ਸਮਦਾਇ ॥ ਅੰਤ ਨ ਪਾਵਤ [1]ਸੇਸ ਔ ਸਾਰਦ ਨੇਤ ਹੀ ਨੇਤ ਅਸੇਸ ਬਤਾਇ ॥ ਜੋ ਸਰਬੋਤਮ ਜੋ ਸਰਬਾਸੂਜ ਤਾਹੀ ਕੇ ਨਾਮ ਇਸੀ ਮੇਂ ਹੈਂ ਗਾਇ ॥ ਨਾਮ ਸੇ ਨਾਮੀ ਕੋ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਇਹ ਮੂਰਤ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸੁਹਾਇ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਸ਼ਤ ਪੈਂਤੀ ਜਾਨ ॥
ਭਾਦ੍ਰੋ ਸੁਦੀ ਤਿੱਥ ਏਕਮੰ ਗ੍ਰੰਥ ਸਥਾਪਨ ਠਾਨ ॥ ੧੩ ॥
ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਮਹਿੰ ਕਹਯੋ ਮਹਾਤਮ ਸਾਰ ॥
ਮੁਖ ਸਿੱਖਨ ਤਬ ਤਹਿ ਸਮੇਂ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰ॥੧੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਪਾਠ ਭੋਗ ਜੋ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹਮ ਅਜਾਨ ਨਹਿੰ ਸਕੈਂ ਲਖਾਯੋ ॥ ਸੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਕਰੈਂ ਸਿੱਖ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨੀ ਬਿਨੈ ਜਬ ਦੀਨ ਦਯਾਲਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨੇ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ ॥ ਹੇ ਸੰਗਤ ਸਭ ਹੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਤਿਨ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕਾ ਪਾਠ ਲਖੀਜੈ ॥ ੧੬ ॥ ਏਕ ਅਖੰਡ ਦੁਤਿਯ ਸਪਤਾਹਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਨਿਰ ਬੰਧਨ ਲਖ ਪਾਹਾ ॥ ਤਿਨਕੀ [2]ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਮਰਯਾਦਾ ॥ ਸੁਨੋ ਸਿੱਖ ਲਹੁ ਮਨ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਅਖੰਡ ਬਿਧੀ ਅਸ ਜਾਨੋ ॥ ਜਬ ਚਿਤ ਚਹੋ ਪਾਠ ਰਖਵਾਨੋ॥ ਜਿਸ ਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਚਹੁ ਪਰਕਾਸ ॥ ਸੂੰਛ ਕਰੋ ਲੇਪਹੁ ਸੁਭ ਰਾਸ ॥ ੧੮ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੇ ਕਰੋ ਸਜਾਵਨ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਗ੍ਰੰਥ ਪਰਕਾਸ਼ ਕਰਾਵਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ [3]ਕਲਸ਼ ਰਖੋ ਤਹਿੰ ਆਇ ॥ [4]ਪੁਸ਼ਪ ਦੀਪ ਔ ਧੂਪ ਧੁਖਾਇ ॥ ੧੯ ॥ [5]ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਕਰ ਤਿਆਰ ਧਰੀਜੈ ॥ ਪਾਠੀ ਚਾਰ ਛੇ ਆਠ ਬਨੀਜੈ ॥ ਸਹਿਤ ਕੇਸ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰੈਂ ਸੋ ॥ ਪੁਨ

੧ ਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਗ । ੨ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ । ੩ ਘੜਾ । ੪ ਫੁਲ ।
੫ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ।

ਪੌਸ਼ਾਕ ਪਵਿੱਤ੍ਰ ਧਰੈਂ ਸੋ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਨੀ ਕੇ ਅਭਿਆਸੀ ਜੋਈ ॥ ਪਾਠੀ ਨਾਮ ਤਿਸੀ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਅਸ ਜਬ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਕੀ ਜਾਨੋ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੋ ॥ ੨੧ ॥ ਜਹਿੰ ਨਮਿੱਤ ਸੋ ਬਿਨਤੀ ਕੀਜੈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਵਾਜ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਲੇ ਆਗਜ਼ਾ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਕੇਰੀ ॥ ਕਰੈ ਅਰੰਭ ਸਾਦ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਹੁਵੈ ਜਦ ਜਾਨ ॥ ਤਬ ਕੜਾਹ ਕੋ ਕਰੋ ਬ੍ਰਤਾਨ ॥ ਜਬ ਇਕ ਪਾਠੀ [1]ਸ੍ਰਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਬੈਠਹਿ ਦੁਤੀਯੇ ਸੰਗ ਪੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਸ ਮੁਖ ਤੇ ਲੇਵੈ ਮੁਖ ਪਾਠ ॥ ਸਭ ਪਾਠਿਨਕਾ ਇਸ ਬਿਧ ਠਾਠ ॥ ਖੰਡਤ ਪਾਠ ਨ ਹੋਵਨ ਪਾਵੈ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਇਕ ਸਮ ਹ੍ਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ੨੪ ॥ [2]ਸੰਝ [3]ਸਕਾਰੇ ਬਟੈ [4]ਕਰਾਹਿ ॥ ਹੁਵੈ ਤਿਆਰ ਜਬ ਪਾਠ ਸੁ ਆਹਿ ॥ ਤਬ ਸੰਗਤ ਸਭ ਹੁਵੈ ਇਕਤ੍ਰ ॥ ਪਾਠਿਨ ਭੇਟ ਰੁਮਾਲ ਬਚਿਤ੍ਰ ॥ ਬਸਨ ਭੇਟ ਪਰਸਾਦਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਅੰਤ ਪਾਠ ਸੁਨ ਮਨ ਹਰਖਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਪਵੈ ਭੋਗ ਅਰਦਾਸ ਭਨੀਜੈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਰਾਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਤਈਯੈ ॥ ਮਨ ਪਾਵਨ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਭ ਲਈਯੈ ॥ ੨੬ ॥ ਜਸ ਮਨਸਾ ਕਰ ਪਾਠ ਕਰਾਵੈ ॥ ਤਸ ਫਲ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ । ਮਹਿਮਾ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਮਹਾਨ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕਜ਼ਾ ਸਕੈ ਬਖਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨੋ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਪਤਾਹ ਪਾਠ ਕਾ ਸੋ ਪਰਕਾਰੇ ॥ ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਆਰੰਭ ਜੋ ਕਹਯੋ ॥ ਸੋ ਸਪਤਾਹ ਪਾਠ ਕਾ ਲਹਯੋ ॥ ੨੮॥ [5]ਖਟ ਦਿਨ ਪਾਠ ਹੁਵੈ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਨਿਤ ਬਰਤੈ ਸੁ ਕੜਾਹ [6]ਅਛੇਰਾ ॥ ਸਪਤਮ ਦਿਨ ਪਰ ਭੋਗ ਪਵੀਜੈ ॥ ਭੇਟ ਰੁਮਾਲ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਕੀਜੈ ॥ ੨੯ ॥ [7]ਪਾਠਿਨ ਕੌ ਭੇਟਾ ਪੌਸ਼ਾਕਾ ॥ ਪੂਰੈ ਮਨੋਰਥ ਸਤਿਗੁਰ

---

੧ ਥਕੇਵੇਂ ਨੂੰ ਭਾਵ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ। ੨ ਸੰਧਿਆਂ। ੩ ਸਵੇਰੇ। ੪ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ ਵਰਤੇ। ੫ ਛੇ ਦਿਨ। ੬ ਚੰਗਾ। ੭ ਪਾਠੀ ਸਿੰਘ ਨੂੰ।

ਤਾਕਾ ॥ ਸਾਧਾਰਨ ਅਬ ਪਾਠ ਸੁਨੋ ਸਭ ॥ ਕਰੈ ਅਰੰਭ ਪਾਠ ਕੋ ਜਬ ਤਬ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰ ਕੜਾਹ ਭਾਖੈ ਅਰਦਾਸ ॥ ਕਰੈ ਅਰੰਭ ਜੋਊ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਜੇਤਕ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਪਠਯੋ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਬਿਚਾਰ ਕਛੁ ਇਸੈ ਲਖਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਹੁਵੈ ਤਿਆਰ ਤਬ ਕੜਾਹ ਕਰੀਜੈ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਭੇਟਾ ਸ਼ੁਭ ਦੀਜੈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਬ ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭੇਟਾ ਸੰਗਤ ਅਨਕ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ੩੨ ॥ [1]ਬ੍ਰਿਧ ਤੇ ਤਬ ਗੁਰ ਅਨਦ ਪਰ੍ਹਾਵਾ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਤਾਵਾ ॥ ਤਬ ਬੰਨੋਂ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਆਗਯਾ ਮੈਂ ਜਾਉਂ ਅਗਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਦੇ ਆਗਯਾ ਸੋ ਗ੍ਰੰਥ ਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਬੰਦ ਚਰਨ ਗੁਰ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥ ਲੇ ਖਾਸਾ ਬਹੁ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਾਈ ॥ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ [2]ਓਰ ਚਲਾ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥੩੪॥ [3]ਮਾਂਗਟ ਖਾਰੀ ਆਇ ਉਤਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਰਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ ਥਾਪ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ਭਾਈ ਬੰਨੋਂ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਯੋ ॥੩੫॥ ਇਤ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਦੇਖ [4]ਸੁਰ ਪੁਰੀ ਲ਼ਾਜੇ॥ ਸਭ ਸਥਾਨ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਚਲ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਨ ਬਸਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਪੱਯਤ ਜਹਾਂ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰਾ ॥ ਇਮ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਸੰਧਯਾ ਭੀ ਰਹਿਰਾਸ ਪਠਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧ ਬੂਝੈ ਤਬੈ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਰਹੈ ਕਿਤ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਅਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਕੋ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਜਾਮਨ ਜਬ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਠਹਿ ਸੋਹਿਲਾ ਕੀਰਤਨ ਗਾਇ ॥ ਬਹੁਰੋ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਜਿਸੀ ਕੋਠੜੀ ਰਹਿਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਵਾਸ ਕਰੋ ਜੁਤ ਮਾਨ ॥ ਜਾਮ ਸਵਾ ਜਾਮਨ ਰਹਿ ਆਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਤਬਹਿ ਸਨਾਨੋ ॥

---

੧ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ। ੨ ਤਰਫ। ੩ ਭਾਈ ਬੰਨੋ ਜੀ ਦੇ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ।
੪ ਇੰਦਰ ਦੀ ਪੁਰੀ ਭੀ ਲਜਾਇ ਮਾਨ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਫਰਸ਼ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਠਾਨੋ ॥ ੪੦ ॥ ਦੀਪਕ ਸਦਾ [1]ਘ੍ਰਿਤ ਕੋ ਬਾਰੋ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਜਬ ਨਿਸਾ ਨਿਹਾਰੋ ॥ ਰਾਗੀ ਆਸਾਵਾਰ ਸੁ ਗਾਵਹਿੰ ॥ ਅਨਕ ਰਾਗ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵਹਿੰ ॥ ੪੧ ॥ ਅਰਧ ਜਾਮ ਜਾਮਨ ਰਹਿ ਜਬੈ ॥ ਆਨਹੁ ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਤਬੈ ॥ ਵਾਰ ਭੋਗ ਤੇ ਖੋਲ੍ਹ ਪੜ੍ਹੀਜੈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਹੀ ਕੀਜੈ ॥ ੪੨ ॥ ਦੁਤਿਯ ਬਿਲਾਵਲ ਚੌਕੀ ਹੋਵੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੱਧ੍ਯ ਤਹਿ ਜੋਵੈ ॥ ਸੰਧ੍ਯਾ ਸੋਦਰ ਚੌਕੀ ਜਾਨਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਨੜੇ ਕੀਰਤਨ ਠਾਨਹੁ ॥ ੪੩ ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਸਾਰੇ ॥ ਪਠੈਂ ਸ਼ਬਦ ਬਹੁ ਜੋਟੀ ਵਾਰੇ ॥ ਲਘ ਪਰਕਰਮਾ ਬਡੀ ਫਿਰਾਵੈਂ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ੪੪ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬੈਠ ਰਹਾਇ ॥ ਚੌਕੀ ਸੁਨੀ ਕਾਨੜਾ ਗਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਸੋਹਿਲਾ ਪਠ ਕਰ ਪਾਸ ॥ ਉਠ ਤਬ ਸਭ ਕੀਨਸ ਅਰਦਾਸ ॥ ੪੫ ॥ ਖਾਸੇ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਰਖਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਲਿਯ ਕੰਧ ਉਠਾਇ ॥ ਚਮਰ ਲੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਰ ਧਾਰੀ ॥ ਪਠੈਂ ਸ਼ਬਦ ਸਿਖ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਸੰਖਨ ਕੀ ਧੁਨ ਕੀਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਾਦਤ ਅਪਰ ਬਜੇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਰਹੈਂ ਕੋਠਰੀ ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਸਦਾ ॥ ਗਮਨਹਿੰ ਸਦਨ ਆਪਨੇ ਕਦਾ ॥ ੪੭ ॥ ਤਿਹ ਸਥਾਨ ਲੇਕਰ ਜਬ ਗਏ ॥ ਸੁਠ ਪ੍ਰਯੰਕ ਤਬ ਡਾਸਤ ਭਏ ॥ ਸੇਜ ਬੰਦ ਗੁੰਫੈ ਬਡ ਜਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਫੂਲਨ ਮਾਲਾ ਧਰੀ ॥ ੪੮ ॥ ਤਹਾਂ ਨਿਵਾਸ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ ਕੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [2]ਭੂ ਤਲ ਨਿਕਟ ਅਸੀਨੋ ॥ ਤਾ ਦਿਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਦਨ ਨ ਗਏ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਸੰਗ ਗ੍ਰੰਥ ਬਿਤਏ ॥ ੪੯ ॥ ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਭਈ ਜਥਾ ਉਚਰੀ ਮੈਂ ਤਥਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪਠਤ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਦਾਤਾ ॥

੧ ਘਿਓ ਦਾ ਦੀਵਾ ਜੋਤ ਸਦਾ ਬਾਲਣਾ ਕਰੋ । ੨ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕੋਠੇ ਸਾਹਿਬ ਵਿਖੇ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਮੰਜੀ ਹੇਠਾਂ ਧਰਤੀ ਪਰ ਕਪੜਾ ਵਿਛਾਕੇ ਬਿਰਾਜੇ ਸਨ ।

ਗੁਰ ਪਗ ਰਤ ਤੇ ਆਤਮ ਗਜ਼ਾਤਾ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਸਥਾਪਨ ਮਹਾਤਮ ਸੰਪੂਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਿਆਹ ਕਥਾ ਅਬ ਹੋਇ॥
ਜਾ ਮਹਿੰ ਹੇਤੂ ਬ੍ਰਿੰਦ ਹੈਂ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਅਬ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਿੰਡ ਰੁਹੇਲੇ ਚੰਦੂ ਨਾਮ॥ ਲਾਲ ਸ਼ਾਹੀ ਖੱਤ੍ਰੀ ਬਡ ਧਾਮ॥ ਦਿੱਲੀ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹਿ ਜਹਾਂਗੀਰ ॥ ਭਯੋ ਤਾਹਿੰ ਕੋ [1]ਅਧਕ ਬਜੀਰ ॥ ੨ ॥ ਤਿਸ ਘਰ ਸੁਤਾ ਸਾਕ ਤਹਿੰ ਚਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰੋਹਤ ਕੁਲ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੀ ਸੁਤਾ ਮਹਾਨੀ ॥ ਕਰੋ ਸਗਾਈ ਇਸ ਭਲ ਥਾਨੀ॥ ੩॥ ਘਰ ਵਰ ਧਨ ਹੋਵੈ ਜਹਿੰ ਪਾਹੀ॥ ਦੇਖ ਤਾਹਿੰ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਗਾਹੀ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ [2]ਦਿਜ ਤਬ ਗਵਨਾ ॥ ਫਿਰਯੋ ਦੇਸ ਬਹੁ ਜਿਤ ਕਿਤ ਰਵਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਤ, ਵਰ ਹੈ ਤੌ ਧਨ ਕੁਲ ਨਾਹੀ ॥ ਜੇ ਘਰ ਕੁਲ ਤੋ ਵਰ ਤਹਿੰ ਨਾਹਾਂ ॥ ਅਸ ਬਹੁ ਫਿਰੇ ਸੁਧਾਸਰ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੇ ਤਿਨ ਆਏ ॥੫॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਗੁਰੂ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਦੇਖਤ ਜਹਿੰ ਲਾਜੇ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਢਿਗ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ ਨਰ ਇੱਛ ਪੁਰਾਇ ॥ ੬ ॥ ਕਰ ਡੰਡੌਤ ਪੰਡਤ ਬਹਿ ਗਯੋ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਗੁਰ ਪੂਛਨ ਕਯੋ ॥ ਤਬ ਦਿਜ ਬਿਨਤੀ ਗੁਰਹਿ ਸੁਨਾਈ ॥ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਮੁਹਿ [3]ਚੰਦੂ ਪਠਾਈ ॥ ੭ ॥ ਵਰ ਘਰ ਦੇਖਨ ਕੋ ਮੈਂ ਆਯੋ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ [4]ਰਾਵਰ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ਮੁਝ ਦਿਸ ਤੇ ਅਬ ਭਈ ਸਗਾਈ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਜਾਵੋਂ ਸ਼ਗਨ ਲਿਆਈ ॥ ੮ ॥ ਕਹਿੰ ਘਰ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਫਕੀਰਾ ॥

---

੧ ਬਹੁਤ ਵਜ਼ੀਰ ਸਨ। ੨ ਬ੍ਰਹਮਣ। ੩ ਚੰਦੂ। ੪ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਸ਼ਾਹਿਬਜ਼ਾਦਾ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ।

ਚੰਦੂ ਸ਼ਾਹ ਬਹੁਤ [1]ਗਰਬੀਰਾ ॥ ਅਨ ਬਨ ਬਾਤ ਹਮੈ ਦਰਸਾਵੈ ॥ ਆਗੇ ਜਸ ਤੁਮਰੇ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ ਦਿਜ ਉਨ ਤੈ ਧਰਮ ਕਰਾਯੋ ॥ ਹਮ ਜਸ ਕਰੈਂ ਨ ਸਕੈਂ ਹਟਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਹਮੈ ਨਿਵਾਜੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਜੋ ਕਰਨੀ ਕਰਤਾਰ ॥ ਪੰਡਤ ਜੀ ਜਸ ਇੱਛ ਤੁਮਾਰ ॥ ਗੋਕਲ ਚੰਦ ਪੰਡਤ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਜਾਤ ਭਯੋ ਦਿੱਲੀ ਤਿਹ ਸਮੋ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿਂ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਈ ॥ ਚੰਦੂ ਕੌ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਗਰਬ ਅਲਾਯੋ ॥ ਈਟ ਚੁਬਾਰੇ ਮੋਰੀ ਲਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚੰਦੂ ਮਤ ਮੰਦੂ ਜਬੈ ਕਹੀ ਬਾਤ ਅਸ ਆਨ ॥
ਘਰ ਬਾਹਿਰ ਸਿਖ ਜਾਤ ਥੇ ਸੁਨ ਲੀਨੀ ਤਿਸ ਕਾਨ॥੧੩॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਕੀਨੇ ਤਬ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਚੰਦੂ ਕੋ ਸਭ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ਸੁ ਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ [2]ਰਿਸ਼ ਮਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਹੁ ਮੂਢ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ ਲ਼ਿਖੋ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ,ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਸਗ ਸਿਉਂ ਸਾਕ ਨ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ਅਸ ਗੁਰਮਤਾ ਕੀਨ ਮਿਲ ਸਬੈ ॥ [3]ਦੂਤੈ ਦੀਨ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਤਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਉਤ ਚੰਦੂ ਦਿਜ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ॥ ਸਗਨ ਦੀਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਠਵਾਇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਲਘਿਉ ਸਬੈ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਬੈ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਜਾਇ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਖ ਨ ਮਾਇ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਭਯੋ ਉਤਸ਼ਾਹ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਲੀਨ ਬੁਲਾਹ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਾਇ ॥ ਦਿਹੈਂ ਤਿਲਕ ਬਸ ਦੇਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਏਤੇ ਮਹਿਂ ਸੋ ਦੂਤ ਪੁਚਾਯੋ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਦਿਲਵਾਲਨ ਪਠਵਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਦੀਨ ਪੱਤ੍ਰਕਾ ਤਬੈ ॥ ਖੋਲ ਪਠੀ ਜਾਨੀ ਬਿਧ ਸਬੈ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਦਿਜ ਕੇ ਰਾਈ ॥

੧ ਗਰੀਬ। ੨ ਗੁਸਾ। ੩ ਇਕ ਸਿਖ ਨੂੰ ਚਿਠੀ ਦੇਕੇ।

ਹਮ ਨਹਿ ਲਹੈਂ ਦੀਵਾਨ ਸਗਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਢੂਡ ਲਹੈ ਕਿਤ ਭਲੋ ਚੁਬਾਰਾ ॥ ਹਮ ਤਿਸ ਤੇ ਅਬ ਲੀਨ ਕਿਨਾਰਾ ॥ ਸੁਨ [1]ਦਿਜ ਲੱਜਤ ਤੂਸਨ ਭਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਮਹਿਂ ਬਹੁ ਸ਼ੋਕ ਸੁ ਥਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਨਰਾਇਨ ਦਾਸ ਇਕ ਸਿਖ ਤਿਹ ਸਮੇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਤ ਬੋਲਯੋ ਕਰ ਨਮੋ॥ਹੇ ਗੁਰ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਜਬ ਭਯੋ ॥ ਪਾਰੋ ਜੁਲਕਾ ਸਿਖ ਤਿਨ ਥਯੋ॥੨੧॥ਤਿਸ ਕੀ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਮੈਂ ਦਾਸ॥ਬੇਟੀ ਗਿਆਰਸ ਬਰਸ ਅਵਾਸ॥ਨਿਜ ਸੁਤ ਦਾਸੀ ਤਿਸੇ ਬਨਾਵੋ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਵਾਜੋ ਲਾਜ ਰਖਾਵੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਭਲੇ ਸਮੇਂ ਬੋਲਯੋ ਸਿਖ ਧੰਨ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਕੋ ਸਮਾਜ ਬਡ ਜੁਰਯੋ ॥ ਸੋ ਤੈਂ ਨਾਹਿਨ ਬਿਰਥੋ ਕਰਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਬੈਠੋ ਸਗਨ ਦੇਹੁ ਹਿਤ ਸਾਥ ॥ ਦਿਹੁ ਟੀਕਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਥ ॥ ਰਹਿਤ ਸਮੱਗ੍ਰੀ ਜੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ਤੁਰਤ ਨਰਾਇਣ ਦਾਸ ਮੰਗਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਆਇਸ ਬ੍ਰਿਧ ਪਾ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਤਬੈ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਤਬ ਲੀਨ ਸਗਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਝੋਲੀ ਪਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕੇਸਰ ਤਿਲਕ ਭਾਈ ਤਬ ਲਾਯੋ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਬਰਨਯੋ ਨਹਿਂ ਜਾਯੋ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੇ ਘਰ ਕਮੀ ਨ ਕਾਈ ॥ ਚੰਦੂ ਮੰਦ ਮਤੀ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਮਹਿਲ ਗੁਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਉਤਸਾਹੀ ॥ ਮਾਤਾ [2]ਗੰਗ ਅੰਗ ਨਹਿਂ ਮਾਹੀ ॥ ਨਗਰ [3]ਅੰਗਨਾ ਸਭ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਦਿਹੈਂ ਬਧਾਈ ਸਬਦ ਗੁਰ ਗਾਵੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਪੂੰਨਿਆਂ ਅੱਸੂ ਕੀ ਸੁਭ ਜਾਨੋ ॥ ਭੀ ਸਗਾਈ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਰਮਾਨੋ ॥ ਦੂਸਰ ਦਿਵਸ ਨਰਾਇਨ ਦਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਅਸ ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੨੮ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਕੀ ਹੁਵੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬਿਆਹ ਹੁਵੈ ਅਬ ਆਨੰਦ ਥਾਇ ॥ ਹੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਹਰਖ ਬਢਾਹਿ ॥ ਕਹੈਂ

੧ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋ ਗਿਆ । ੨ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀ ਅੰਗਾਂ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਸਮਾਉਂਦੇ । ੩ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ।

ਕਿ ਭਲੀ ਬਾਤ ਇਹੁ ਆਹਿ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਤਕ ਪੁੰਨਜਾਂ ਆਗੇ ਆਵੈ॥ ਆਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਵ ਦਿਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸੁਭ ਦਿਨ ਜਗ ਮਹਿੰ ਐਸ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟੇ ਜੋਈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਭਾਈ ਨਰਾਇਨ ਦਾਸ। ਭਯੋ ਟਿਕਾਣਾ ਪੁੰਨਜਾਂ ਖਾਸ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਬਚ ਸੁਨ ਤਬੈ ਬਡ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਗਾ ਧਾਮ ਨਿਜ ਰਚਯੋ ਬਿਆਹਿ ਉਤਸ਼ਾਇ ॥ ੩੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਕਰੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਅੰਸਨ ਲੀਨ ਹਕਾਰੀ ॥ ਪੁਰ ਖਡੂਰ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਆਇ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਮੋਹਿਰੀ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਆਈ ॥ ਭਯੋ ਮੇਲ ਬਡ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ਕਾਤਕ ਪੁੰਨਜਾਂ ਦਿਨ [1]ਨਿਯਰਾਵਾ ॥ ਹਰਮੰਦਰ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਵਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਕੜਾਹ ਬਹੁਤ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੋ ਸਦਵਾਯੋ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਸੰਗ [2]ਤਿਰੀਅਨ ਸਾਥ ॥ ਬਸਤਰ ਲਿਆਈ ਸੁਤ ਸੁਖ ਸਾਥ ॥ ੩੪ ॥ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਮੰਗਲਨ ਗਾਏ ॥ ਪਠ ਆਨੰਦ ਬਿਨੈ ਪੁਨ ਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਸਤ੍ਰਨ ਮਰਯਾਦਾ ॥ ਕੀਨ ਭਲੀ ਬਿਧ ਲਹਿ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਗ੍ਰੰਥ ਰਖਵਾਯਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿੰ ਬਿਆਹ ਅਰੰਭ ਕਰਾਯਾ ॥ ਬਜੇ ਬਾਜ ਗੁਰ [3]ਪੌਰ ਅਪਾਰਾ ॥ [4]ਕਿੰਨਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ਨਰ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ [5]ਦੇਗ ਹੁਵੈ ਛੱਤੀ ਪਰਕਾਰੇ ॥ ਛਕੈਂ ਛਕਾਵੈਂ ਸਿੱਖ ਹਜਾਰੇ ॥ਕਹਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਛੱਤੀ ਪਰਕਾਰ ॥ ਖਟ ਰਸ ਕਾ ਸਭ ਕਥੋ ਬਿਚਾਰ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਿੱਠਾ ਖੱਟਾ ਕੈਸਲਾ ਕੌੜਾ ਚਰਪਟ ਜਾਨ ॥ [6]ਸਾਲਣ ਖਟ ਰਸ ਯਿਹੀ ਹੈਂ ਪ੍ਰੇਮ [7]ਮ੍ਰਿਗਿੰਦ ਪਛਾਨ ॥ ੩੯ ॥

---

੧ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ। ੨ ਇਸਤਰੀਆਂ ਨਾਲ। ੩ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਅਗੇ। ੪ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਗਵੀਏ ਮਾਨੋ ਤਨ ਨੂੰ ਧਾਰਨ ਕਰਕੇ ਆਏ ਹਨ ਕਿੰਨਰ ਜੋੜੀ ਵਜਾਣ ਵਾਲੇ ਗੰਧਰਬ ਗਾਵਣ ਵਾਲੇ। ੫ ਲੰਗਰ ਵਿਚ ਛਤੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਭੋਜਨ। ੬ ਸਲੂਣੇ। ੭ ਪਰੇਮ ਸਿੰਘ।

ਕਬਿੱਤ ॥ ਰੋਟੀ ਪੂੜੀ [1]ਪੂਰਾ ਦਾਲ [2]ਚਾਵਰ ਪਨੀਰ ਬੜੇ ਸਾਗ [3]ਭਾਤ ਖੀਰੜੀ ਔ ਚਟਨੀ ਕਚੌਰੀਆਂ ॥ ਸੇਮੀਆਂ ਅਚਾਰ ਪੰਚਆਮ੍ਰਿਤ ਮਰੱਬੇ ਸਭ ਪਾਪੜ ਰਿਐਤੇ ਪੁਨਹਿ ਬੜੀਆਂ ਪਕੌਰੀਆਂ ॥ ਪੰਜੀਰੀ ਖੀਰ ਸੀਰਨੀ ਔ ਲੱਡੂ ਆਦਿ ਮਠਿਆਈ [4]ਲਾਪਸੀ ਔ ਰਾਬੜੀ ਮਲਾਈ ਔ [5]ਪਤੌਰੀਆਂ ॥ [6]ਦੁਗਧ [7]ਦਧੀ ਮੱਖਣ ਭਲੇ ਫਿਰਨੀ ਔ ਮੱਠੀ ਫੇਣੀ ਫਲ ਨਾਨਾ ਭਾਂਤ ਪਾਨ ਚੂਰਨ [8]ਫਿਲੌਰੀਆਂ ॥ ੩੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਛੱਤੀ ਪਰਕਾਰ ॥ ਯਹ [9]ਸੰਖਯਾ ਨੀਕੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੇਤ ਤਿਆਰੀ ॥ ਕਰਵਾਈ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰੇ ਪਾਠ ਤਿਆਰ ॥ ਬੀਚ ਦਿਵਾਨ ਆਏ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਸੁਤ ਕੋ ਨੁਵਾਯੋ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਤਨ ਪਹਿਰਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸਾਤ ਸੁਹਾਗਨ ਸੰਗ ਸੁਹਾਈ ॥ ਮੰਗਲ ਸ਼ਬਦ ਗਾਵਤੀ ਆਈ ॥ ਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਟੇਕਿਯੋ ਮਾਥ ॥ ਬੈਠੇ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਤ ਸਾਥ ॥ ਆਇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਯੋ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ਨੌਬਤ ਬਜੈ ਪੌਰ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਗਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰ ਦਿਵਾਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥
ਅਖੰਡ ਪਾਠ ਤਬ ਪੂਰਨ ਸੁਨਯੋ ਸਭਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਾਸ ਭਾਈ ਗੁਰ ਆਗਯਾ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਦਸਤਾਰ ਬਨ੍ਹਾਇ ॥ [10]ਪ੍ਰੋਧਾ ਸੀਹਾ ਕੇਸਰ ਲਜਾਯੋ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ

---

੧ ਪੂੜੇ । ੨ ਚਾਵਲ । ੩ ਤਰਾਂ । ੪ ਮਿਠੀ ਕੜੀ । ੫ ਪਕੌੜੀਆਂ । ੬ ਦੁਧ । ੭ ਦਹੀਂ । ੮ ਭਲੇ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਵਰਗੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੯ ਗਿਣਤੀ । ੧੦ ਪ੍ਰੋਹਤ ।

ਸਿਰ [1]ਪੇਚ ਲਗਾਯੋ ॥ ੨ ॥ [2]ਗਰ ਮਹਿ ਜਾਮਾ ਪੀਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਮੁਕਟ ਸੀਸ ਪਰ ਅਤ ਛਬ ਪਾਵੈ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਜੜਾਊ ਤੋੜੇ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲੇ ਨਗ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਜੋੜੇ ॥ ੩ ॥ ਭੀ ਵਧਾਈ ਬਹੁ ਮੰਗਲ ਚਾਰ ॥ ਨਵੀਂ ਖੁਸ਼ੀ ਨਿਤ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ਦਿਸ ਦੂਜੀ ਤਿਰੀਆ ਸੁ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਪੁਨਹਿ ਨੇਉਂਦ੍ਰਾ ਸਭ ਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਸੀਹੇ ਪ੍ਰੋਹਤ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਨੇਉਂਦ੍ਰਾ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ ਰੰਕਨ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥੫। ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ ॥ ਚਢੈ ਜਨੇਤ ਬਿਲਮ ਨਹਿਂ ਹੋਵੈ॥ਪੁਰ ਖਡੂਰ ਨਿਸ ਜਾਇ ਬਸੋਵੈ ॥੬॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬੰਦੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ॥ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਜੁ ਮਾਲਕ ਪੰਥ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਸਿਖ ਮੁਖੀ ਜਨੇਤ॥ਛਕ ਪਰਸ਼ਾਦ ਗੁਰੂ ਸਭ [3]ਸੇਤ॥ ੭ ॥ [4]ਬਾਜ ਉਠੇ ਬਾਜੇ ਤਤਕਾਲ ॥ ਭਈ ਜਨੇਤ ਤਿਆਰ ਹਿਤ ਨਾਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਘੋੜੀ ਚਾੜ੍ਹੇ ॥ [5]ਭਾਤ ਕਲਾਵਤ ਉਪਮ ਉਚਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ੁਭ ਢੰਗਾ ॥ [6]ਗਜ [7]ਅੰਬਾਰੀ ਸਹਿਤ ਉਮੰਗਾ ॥ ਸਥਾਪਯੋ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਥਿਰਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਸੁਖਪਾਲ ਸੁਹਾਏ ॥ ੯ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਗੁਰਦਾਸ ਰਥ ਪਰ ਅਸਵਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਦੇਵ ਖਾਸੇ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿਨ ਪਾਰ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਵਾਹਿਨ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ੧੦ ॥ ਬਜੈਂ ਬਾਜ ਤੁਪਕੈ ਸੁ ਚਲਾਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਭਈ ਜਨੇਤ ਤਿਆਰੀ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਅਤ ਛਬ ਧਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਮਾਰਗ ਉਲਘੇ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸਾਰਾ ॥ ਪੁਰ ਖਡੂਰ ਤਬ ਪਰਯੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਤਬ ਦਾਤੂ ਸਭ ਤੇ ਅਗਵਾਇ ॥ ਤਿਆਰ ਕੀਨ ਸੁਭ ਸਭ ਹਿਤ ਥਾਇ ॥

---

੧ ਦਸਤਾਰ ਦੇ ਅਗਲੇ ਲੜ ਪਰ ਕੇਸਰ ਲਾਇਆ। ੨ ਗਲੇ ਵਿਚ ਜਾਮਾ ਪੀਲੇ ਰੰਗ ਦਾ ਸ਼ੋਭ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੩ ਸਾਥ ਵਾ ਸਮੇਤ। ੪ ਬਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬੈਂਡ ਮਾਸਟਰ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਉਠੇ ੫ ਭਟ। ੬ ਹਾਥੀ। ੭ ਕਾਠੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ।

੧੨ ॥ ਭਈ [1]ਸੰਝ ਸਭ ਪਹੁੰਤ ਬਰਾਤ ॥ [2]ਸਿਵਰ ਕੀਨ ਬਲ ਸੁਭ ਭੁਲ ਭਾਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਸੰਗ ਸਾਰੇ ॥ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁ ਭੇਟ ਤਬ ਦੀਨ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ਸੋਦਰ ਚੌਕੀ ਸੁਨ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕ ਉਠੇ ਪੁਨ ਸਾਰੇ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [3]ਸੁਪਤੇ ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਸਭ [4]ਮੱਜਨ ਠਾਨੇ ॥ ਲਗੀ ਵਾਰ ਦਰਬਾਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢਯੋ ਤਬ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਈ ॥ ਚਢੀ ਜੰਜ ਬਹੁ ਮੋਦ ਬਢਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਤੀਨ ਕੋਸ ਪਰ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ॥ ਆਇ ਪਹੂਚੇ ਸਭ ਸੁਖ ਨਾਲ ॥ ਮੱਜੇ [5]ਬਾਪੀ ਜਲ ਸੁਭ ਪਾਵਨ ॥ ਬਹੁ ਭੇਟਾ ਤਬ ਕੀਨ ਚੜ੍ਹਾਵਨ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਹਿਰੀ ਅਹਾਰ ਛਕਵਾਯੋ ॥ ਮਿਲ ਮੋਹਿਨ ਸੋਂ ਗੁਰ ਮੁਖ ਪਾਯੋ॥ ਪੁਨਹਿ ਤਿਆਰ ਭੇ ਬਜਾਸਾ ਪਾਰ ॥ ਮੋਦੀ ਖਾਨੇ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰ ਭੇਟਾ ਆਗੇ ਪੁਨ ਚਲੇ ॥ ਪਹੁਚਤ ਭੇ ਸਮੀਪ ਤਬ ਡਲੇ॥ ਸੁੱਧ ਨਰਾਇਨ ਦਾਸੇ ਪਾਈ॥ ਪਠੇ ਚੌਧਰੀ ਤਬ ਅਗਵਾਈ ॥੧੮॥ ਆਏ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸਿਰ ਤਬ ਧਾਰੇ॥ ਕਰੀ ਬਿਨੋਂ ਲੇ ਚਲੇ ਬਰਾਤ ॥ ਬਜੀ ਡੰਕ ਬਹੁ [6]ਸ਼ਲਕ ਚਲਾਤ ॥ ੧੯॥ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ਚਢੀ ਚੁਬਾਰੇ॥ਦੇਖੈ ਦੂਲੋ ਸੁਖ ਲਹਿ ਭਾਰੇ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਅਸ ਬਿਧ ਤਬ ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਸਖੀ ਭਾਗ ਹਮਰੋ ਅਧਕਾਹੀ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਫਲ ਬਰਨਯੋ ਨਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਨਰੈਣਦਾਸ [7]ਤਨਜਾ ਬਡ ਭਾਗਨ ॥ ਰਹਿ ਦਮੋਦ੍ਰੀ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨ ॥ ੨੧ ॥ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਗੁਰ ਇਤ ਚਲ ਆਏ ॥ ਜਿਨਕੈ ਦਰਸੇ ਪਾਪ ਨਸਾਏ ॥ ਬਰੇ ਬਜਾਰ ਬਾਜ ਘਨਨੌਰਾ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਅਨਦ ਨ ਥੋਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ

੧ ਸੰਧਿਆਂ ਵੇਲੇ । ੨ ਡੇਰਾ । ੩ ਸੌਂ ਗਏ । ੪ ਇਸ਼ਨਾਨ ।
੫ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੬ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ ਮਾਰਨਾ । ੭ ਲੜਕੀ ।

ਉਤਸ਼ਵ ਯੁਤ ਗੇ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਉਤਰ ਪਰੇ ਜਹਿਂ ਥਲ ਜਨ ਵਾਸਾ ॥ ਡੱਲੇ ਦਿਸ ਤੇ ਸਿਖ ਸਭ ਆਏ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਤਤਪਰ ਥਾਏ ॥ ੨੩ ॥ [1]ਤਪਤ ਨੀਰ ਕਰ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥ [2]ਦੁਗਧ ਪਿਵਾਇ ਮਠਾਈ ਖਵਾਰੇ ॥ਏਤੇ ਮਾਹਿਂ ਸੰਧਿਆ ਭਈ ॥ ਰਾਹਿਰਾਸ ਚੌਕੀ ਸੁਭ ਥਈ ॥ ੨੪ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਤਬ ਤਿਆਰ ਅਹਾਰਾ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰਕੈ ਸਭਨ ਖਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਦ ਕੇ [3]ਬਿੰਜਨ ਬਨਵਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ਕਥੇ ਨਹਿਂ ਜਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਛਕ ਛਕਾਇ ਸਭ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥ ਮਿਲਨੀ ਕਾ ਤਬ ਸਮਾਂ ਬਿਚਾਰ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਘਰ ਰੁਚਰ ਬਨਾਯੋ ॥ ਮਨਹੁ ਸ੍ਵਰਗ ਪੁਰ ਤੇ ਅਬ ਲਜਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਗੁਰੂ ਪਠ ਦਯੋ ॥ ਧਾਮ ਤਾਹਿਂ ਜਾ ਅਸ ਤਿਨ ਕਯੋ ॥ ਪਲਘੀ ਸੁੰਦਰ ਦੀਨ ਡਸਾਇ ॥ ਊਪਰ ਰੁਚਰ ਰੁਮਾਲ ਬਿਛਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਅਸਥਾਪੇ ॥ ਦਰਸ ਪਾਠ ਜਹਿ [4]ਕਲਮਲ ਖਾਪੇ ॥ ਪੁਨ ਸਿਖ ਡੱਲੇ ਸ਼ਬਦੀ ਜੋਈ ॥ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰ, ਸ਼ਬਦ ਹਿਤ ਸੋਈ ॥ ੨੮ ॥ ਇਤ ਆਏ ਸਭ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਗਾਇਂ ਧੁਨ ਭਾਰੀ ॥ [5]ਬੰਨੀ ਬਾਜੀ ਚਲੈ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਸ ਤੇ ਮਾਨਹੁ ਦਿਨ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਪਠਤ ਸਬਦ ਸਭ ਚਲੀ ਬਰਾਤ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਆਲਯ ਨਿਯਰਾਤ ॥ ਉਤ ਤੇ ਸਬਦ ਪਠਤ ਇਤ ਆਏ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਅਤਿ ਕਥਯੋ ਨ ਜਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਉਤ ਤੇ ਹਮ ਘਰ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ ਇਤ ਤੇ ਮੇਲ ਦਇਆਲ ਲਵਾਏ ॥ ਭੋਗ ਜੁਗਨ ਪਰ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਯੋ॥ ਤਬ ਬ੍ਰਿਧ ਅਸ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਆਦ ਦੁਤੀ ਅਰ ਤੀਜੇ ॥ ਚੌਥੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬੈ ਪਸੀਜੇ ॥ ਮੇਲੁ ਹੁਵੈ ਜੁਗ ਕੁੜਮਨ ਕੇਰਾ ॥ ਕਰੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਦ ਰਹੈ

੧ ਗਰਮ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਚਰਨ ਧੋਤੇ। ੨ ਦੁਧ। ੩ ਸਲੂਣੇ
੪ ਪਾਪ ਨਸ ਗਏ। ੫ ਆਤਸ਼ਬਾਜੀ ਚਲਣ ਦੇ ਵਿਚ ਅਰਨੀ।

[1]ਅਛੇਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਭਈ ਬਿਨੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਆਗੇ ਤਬ ਬਾਇ ॥ [2]ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੀ ਚਹਿ ਗਲ ਲਾਯੋ ॥ ਦਾਸ ਨਰਾਇਨ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਸਭ ਸਿਖਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਕਰ ਭੁਜਾ ਤਬ ਗੁਰੂ ਉਠਾਰਾ ॥ ਗਰ ਸੰਗ ਲਾਇ ਸੁ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਭਾ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਅਨਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਬਦ ਰਾਗੀਅਨ ਅਸ ਬਿਧ ਗਾਵਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਛਰਤ ਆਨ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਚਲੇ ਸੁ ਦੂਲੋ ਸੰਗ ਲਵਾਈ ॥ ਰੁਚਰ ਸਦਨ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜਬਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਬੈਠੇ ਸਭ ਪਾਸ॥ ਕੀਰਤਨ ਭਯੋ ਅਧਕ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਜਬ ਭੀ ਗੁਰ ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਸੋਂ ਬੋਲੇ ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ੩੬ ॥ ਹੁਵੈ ਸਮਾਪਤ ਅਬੈ ਦਿਵਾਨ ॥ ਪੰਚ ਘੜੀ ਬਿਸ੍ਰਾਮਹਿ ਠਾਨ ॥ ਡੇਢ ਜਾਮ ਜਬ ਰਹਿ [3]ਰੈਨਾਈ ॥ਪੁਨਹਿ ਦਿਵਾਨ ਲਗੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੭॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਪੌੜੀ ਤਬ ਲਾਈ ॥ [4]ਮਾਂਜਿਨ ਜਾਂਜਨਿ ਦੂਧ ਪਿਵਾਈ ॥ ਜਥਾ ਯੋਗ ਸਭ ਤਬ ਬਿਸਰਾਮੇ ॥ ਬਿਆਹ ਕਥਾ ਆਗੇ ਅਭਰਾਮੇ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਨੇਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇੱਕ ਤੀਸਮੋਂ ਅੰਦਰਹਿ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਠੇ ਕੀਨੋ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ॥
ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ ਤਬ ਦਿਵਸ ਪੁਨਿਜਾਂ ਜਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਭੈ ਜਨੇਤੀ ਤਬ ਚਲ ਆਏ ॥ ਹਰਗੁਬਿੰਦ ਵਿਚ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਸਭ ਸਖੀਅਨ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰੀ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿੰ ॥ ੨ ॥ ਰਾਗੀ ਬੈਠੇ ਸਾਜ ਖੁਲ੍ਹਾਇ ॥ ਸ਼ਬਦ [5]ਛੰਤ ਜੁਤ

---

੧ ਚੰਗਾ । ੨ ਬਾਂਹਵਾਂ ਨੂੰ ਪਸਾਰ ਕੇ । ੩ ਰਾਤ । ੪ ਮਾਂਜੀ ਤੇ ਜਾਂਜੀ ।
੫ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਛਕੇ ।

[1]ਵਾਰ ਲਗਾਇ ॥ ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਸੰਗ ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਨਰ ਨਾਰ ਹਰਖ ਉਪਜਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ [2]ਅਰਨੋਦਯ ਲਗ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਉਠੋ ਆਪ ਅਬ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ਹਰਗੁਬਿੰਦ ਜੀ ਪਠੋ ਬਿਆਇ ॥ ੪ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਭਾਈ ਕਹਿ ਖਰਿਯੋ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਸਿਮਰ ਬੇਨਤੀ ਕਰਿਯੋ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਤਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੈਠਾਇ ॥ ੫ ॥ ਨਰਾਇਨ ਦਾਸ ਸੁਤਾ [3]ਦਿਸ ਬਾਵੀ ॥ ਬਠਲਾਈ ਬਹੁ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦਿਸ ਤੇ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਪ੍ਰੁਣ ਜੁਗਨ ਵਸ਼ੇਸਾ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਤਬ ਕਵੀ ਢਿਗ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚਨ ਅਲਾਇ॥
ਪ੍ਰੁਣੋਪਦੇਸ ਕਸ ਬਿਧ ਕਥੇ ਸੋ ਨੀਕੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੇਮੀ ਮੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਅਨੋਖੇ ਤੁਮਰੇ ਹੇਰੇ ॥ ਭਾਈ ਵਰ ਕੰਨਜਾਂ ਸਨ ਗੋਏ ॥ ਤੁਮਨ ਬਿਆਹਿ ਗੁਰਮਤ ਸਨ ਹੋਏ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਬਕ ਗ੍ਰਸਤ ਮਝਾਰ ॥ ਨਿਭਹਨ ਹੋਗਾ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੌਂ ਪੁਨ ਰਰਯੋ ॥ ਇਹੁ ਅਰਧੰਗੀ ਅਪਨ ਬਿਚਰਯੋ ॥ ੯ ॥ ਇਸ ਕੌ ਸ਼ਰਮ ਪਯੋ ਗਰ ਤੋਰੇ॥ ਰੱਛਯਾ ਕਰਨੀ ਸਭਹਨ ਠੌਰੇ । ਇਸਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਤ ਕਾ ਕਰੋ ਨਿਬਾਹਾ ॥ ਦੁਲਹਨ ਕੋ ਪੁਨ ਕਹਿ ਇਹ ਭਾਹਾ ॥ ੧੦ ॥ ਹੇ ਬੀਬੀ ਇਹੁ ਤਵ ਸਿਰ ਤਾਜ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਸਦ ਆਇਸ ਇਨ ਕੀ ਸਿਰ ਧਾਰੋ ॥ ਨਹਿੰ [4]ਪ੍ਰਤਕੂਲ ਭੂਲ ਪਗ ਧਾਰੋ ॥ ੧੧ ॥ ਧਰਮ ਪਤੀਬ੍ਰਤ ਸਦ ਨਿਰਬਾਹੋ ॥ [5]ਭੁਕਤ ਮੁਕਤ ਇਸ ਹੀ ਤੇ ਪਾਹੋ ॥ ਜਸ [6]ਵਿਧ ਪ੍ਰੁਣ ਹਮ ਜੁਗ ਸਨ ਕਹੇ ॥ [7]ਨਮ੍ਰ ਸੀਸ ਪ੍ਰਵਾਨ ਜਿ ਲਹੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਜੁਗਹਨ ਪਰਵਾਨ ਕਰਾਏ॥ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ॥

੧ ਆਸਾ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ । ੨ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ । ੩ ਖਬੇ ਪਾਸੇ । ੪ ਉਲਟ । ੫ ਪਦਾਰਥ । ੬ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਿਆ ਦਿਤੀ । ੭ ਮਥਾ ਟੇਕਣਾ ਕਰੋ ਜੋ ਸਿਖਿਆ ਪ੍ਰਵਾਨ ਹੈ ।

ਹਰਖੇ ਜਬ ਪਿਖ ਅਨਦ ਨ ਲੇਖਾ ॥ ਉਠਯੋ ਭਾਈ ਸੁਭ ਮੱਤ ਵਸੇਖਾ ॥ ੧੩ ॥ ਤਬਹਿ ਨਰਾਇਨ ਦਾਸ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸੁਤਾ ਹਸਤ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਰ [1]ਦੂਕੂਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰੀ ਕਰ ਦਯੋ [2]ਮੂਲ ॥ ੧੪ ॥ ਬੈਠੇ ਤਾਬਯਾ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਭਾਈ ॥ ਪਠੀ ਲਾਵ ਪ੍ਰਿਥਮੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਸੋਈ ਲਾਂਵ ਪੁਨ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਦਮ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ੧੫ ॥ ਪਾਛੈ ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰੀ ਜਾਵੈ ॥ ਐਸ ਸਮੇਂ ਪਰ ਕਵਿ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਦੱਛਨ ਸਨਮੁਖ ਆਇ ॥ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਗ੍ਰੰਥ ਅਗਾਇ॥ ੧੬ ॥ ਜੁਗਮ ਤ੍ਰਿਤੀ ਚਤ੍ਰਥੀ ਫਿਰੇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਇਕ ਆਸਨ ਥਿਰੇ ॥ ਰਾਗਿਨ ਅਸ ਬਿਧ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਬਾਬਲ ਬਿਆਹ ਗੁਰਮੁਖ ਵਰ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸ਼ੁਭ ਇਕ ਸ਼ਤ ਅਠ ਤੀਹ ਜਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਬਿਆਹ ਸੋ ਭਯੋ ਮਹਾਨ ॥ ੧੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਭੀ ਵਧਾਈ ਸਭ ਮਨ ਹਰਖਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਾਨ ਮੰਗਤ ਜਨ ਤਾਈ ॥ ਧਰਮ ਅਰਥ ਬਹੁ ਦਰਬ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਰਚੈਂ ਅਪਾਰਾ॥ ੧੯ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸਾ ਭਯੋ॥ ਬਟਯੋ ਤਿਹਾਵਲ ਸਭ ਤਬ ਲਯੋ ॥ ਭਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸਮਾਪਤ ਜਬੈ ॥ ਭਾ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਆਰ ਪੁਨ ਤਬੈ ॥ ੨੦ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਪਰਸਾਦਿ ਅਚਾਯੋ॥ ਸਖੀਅਨ ਤਬ ਅਸ ਸ਼ਬਦਹਿ ਗਾਯੋ ॥ ਬਾਲ ਵਿੱਚ ਤੈ੍ਰ ਵਸਤੂ ਪਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਨਾਮ ਠਾਕਰ ਕਾ ਆਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨੈ ਸ਼ਬਦ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਖਾਵੈਂ ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚੁਲਾ ਕਰਵਾਵੈਂ ॥ ਸਗਰੋ ਦਿਵਸ ਲਗਾਇ ਦੀਵਾਨ ॥ ਭੌ ਦਿਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਜਾਨ॥ ੨੨ ॥ ਸੰਧਯਾ ਸੋਦਰ ਚੌਕੀ ਲਾਈ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਪਰਸਾਦ ਛਕਾਈ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ਅਧਕ ਦੀਵਾਨ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਭੀ ਜਬ

---

੧ ਗਲ ਵਿਚ ਦੁਪੱਟਾ। ੨ ਪਲੇ ਦਾ ਸਿਰਾ ਹਥ ਵਿਚ ਦੇਣਾ ਕੀਤਾ।

ਪਰਮਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭੌ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਯ ਅਨੰਦ ਬਢਾਈ ॥ ਪੁਨਹ ਆਰਤੀ ਕੀਨ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਪਰਸਾਦ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਭਯੋ ਸਮਾਪਤ ਜਬੈ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਤਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ਖਸ਼ਟ ਦਿਵਸ ਇਸ ਭਾਂਤ ਠਰਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸਪਤਮ ਦਿਵਸ ਜਬੈ ਚੜ੍ਹ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿੰ ਅਬ ਹਮ ਜਾਯੋ ॥ ਨਰੈਨ ਦਾਸ ਕਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਰਹੋ ਏਕ ਪੱਖ ਇਹਾਂ ਜ਼ਰੂਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹੈਂ ਗੁਰੂ ਅਬ ਰਹਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦਿਹੁ ਰਜਾਇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਅਬ ਜਾਈ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਦਾਜ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਕੋ ਕਵਿਨਹਿੰ ਜੋ ਗਿਨੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੭ ॥ [1]ਹੈ [2]ਗੈ [3]ਕਰਹਲ [4]ਮਹਿਕੀ [5]ਧੇਨਾ ॥ ਅਨ ਗਨ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਕੌ ਦੇਨਾ ॥ ਜਰੀਦਾਰ ਅੰਬਰ ਬਡ ਮੋਲੇ ॥ [6]ਕੰਚਨ ਭੂਖਨ ਨਗ [7]ਗਚ ਰੋਲੇ ॥ ੨੮॥ [8]ਪਲਗ ਸੁਨਹਿਰੀ ਜੁਤ [9]ਅਸ ਤਰਨਾ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਮੈਂ ਕਿਆ ਕਿਆ ਬਰਨਾ ॥ [10]ਬਾਸਨੁ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁ [11]ਸਕਟੋ ਲਾਦੇ ਨਹਿੰ ਮਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦੀਨੋ ਦਾਜ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਕੈ ਦੇਹਿ ਨਹਿੰ ਬਡੋ ਭੂਪਾਰਾ ॥ ਸਪਤਮ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੋ ਠਹਿਰਾਇ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਦਿਵਸ ਬਿਦਾ ਗੁਰ ਬਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਜਗੀਰਦਾਰ ਡੋਰਾ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰੀ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਪਾਇ ॥ ਮਾਤਾ ਮਿਲੀ ਸੀਖ ਸੁਭ ਦੀਨੀ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਜੀ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ੩੧ ॥ ਲੀਨ ਮਾਂਜੀਅਨ ਡੋਰਾ ਚਾਇ ॥ ਆਗੈ ਬਜੈ ਬਾਜ ਧੁਨ ਲਾਇ ॥ ਏਕ ਕੋਸ ਲਗ ਡੱਲੇ ਬਾਸੀ ॥ ਆਵਤ ਭਏ ਪੇਖ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੩੨ ॥ ਠਾਢ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦੀਨ [12]ਮੋਰ ਕਹਿ ਬਚਨ ਰਸਾਲਾ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਸਸੁਰਹਿ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਨਰੈਨ

੧ ਘੋੜੇ। ੨ ਹਾਥੀ। ੩ ਊਠ। ੪ ਮਝਾਂ। ੫ ਗਊ। ੬ ਸੋਨੇ ਦੇ ਗਹਿਣੇ। ੭ ਗੋਲ ਗੋਲ। ੮ ਪਲੰਘ। ੯ ਵਛਾਈ। ੧੦ ਭਾਂਡੇ। ੧੧ ਗਡੇ। ੧੨ ਮੋੜ ਦਿਤਾ।

ਦਾਸ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਮੋਰ ਤਿਨਹਿੰ ਗੁਰ ਆਗੇ ਆਇ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤਟ ਨੀਅਰਾਇ ॥ [1]ਕੇਵਟ ਪਿਖ [2]ਤਰਨੀ ਬਹੁ ਆਨੀ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਸਭ ਜਨੇਤ ਚੜ੍ਹਵਾਨੀ ॥ ੩੪ ॥ ਭਏ ਪਾਰ ਗੁਰ ਦੀਨ ਇਨਾਮ ॥ ਗੁਇੰਦ ਵਾਲ ਪਹੁੰਚ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ਨਿਸਾ ਬਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਮੁਹਿਰੀ ਜੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥੩੫॥ ਪ੍ਰਾਤਕਾਲ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸਥਾਨੇ ॥ ਸੁਤ [3]ਡੋਰੇ ਸੰਗ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥ ਅਮਰ ਅੰਸ [4]ਕੱਜਣ ਤਬ ਦੀਨੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਹੁ ਹਿਤ ਸੋਂ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ੩੬ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ਖਡੂਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਆਏ ਸੁਖ ਮੂਰ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ਸਿਰੋ ਪਾ ਲੀਨੋ ॥ ਛਕ ਪਰਸਾਦ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨੋ ॥ ੩੭ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਲਘੇ ਸਾਰਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਨਿਕਟ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਡੰਕ ਬਜੀ ਬਾਜਨ ਪਰ ਜਬੈ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਸੁਧ ਭੀ ਤਬੈ ॥ ੩੮ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਭ ਦੌਰਤ ਆਇ ॥ ਏਤਕ ਮੈਂ ਗੁਰ ਭੀ ਨੀਅਰਾਇ ॥ ਮਿਲੇ ਗੁਰਨ ਕੌ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਮਾਤਾ ਸੁਤ ਪਿਖ ਹ੍ਵੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ॥ ਪੁਤ੍ਰ [5]ਸਨੂਖਾ ਸੰਗ ਸੁਖਕਾਰ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਅਗਾਰੀ ॥ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਭੇਟਾ ਧਾਰੀ ॥ ੪੦ ॥ ਪਰਦੱਛਨ ਲੇ ਗ੍ਰਿਹ ਪੁਨ ਚਾਲੇ ॥ ਮਾਤਾ ਗੁੜ ਜਲ ਭਲੇ ਸੰਭਾਲੇ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਸੀਸ ਪੁਰ ਵਾਰ ਛਕਾਇ ॥ ਤਬ ਬਹੁ ਉਠੀ ਵਧਾਇ ਵਧਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਨੁਖਾ ਸੁ ਡੋਰਾ ਲੀਨ ਉਤਾਰਾ ॥ ਮੰਦਰ ਵੈਠੀ [6]ਸਖਿਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੀ ਅੰਗ ਨ ਮਾਵੈ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬਿਆਇ ॥ ਭਾ ਬਹੁ ਅਧਕ ਅਲਪ ਹਮ ਗਾਇ ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਸਿਖੀ ਪ੍ਰਾਪਤ

੧ ਮਲਾਹ। ੨ ਕਿਸ਼ਤੀ। ੩ ਡੋਲੇ ਵਿਚ। ੪ ਸਿਰੋ ਪਾਉ।

੫ ਨੂੰਹ। ੬ ਸਖੀਆਂ।

ਸ਼ੋਕ ਨਸਾਈ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਆਹ ਮੈਂ ਧਨ ਜੋ ਥੋ ਅਰਦਾਸ ॥
ਤਿਸੇ ਲਗਾਵਨ ਚਹਿਤ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਕਹੈਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪਸਚਮ ਓਰੀ ॥ [1]ਕੋਸ [2]ਨਵਿਕ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਠੌਰੀ ॥ ਇਕ ਦਿਸ [3]ਕਾਜ਼ੀ ਵਾਲ ਬਖਾਤਾ ॥ ਬਸੇ ਤਾਹਿ ਮਹਿਂ [4]ਗਿੱਲ ਸੁ ਜਾਤਾ ॥ ੨ ॥ [5]ਪਲਾ ਸੌਰ ਦੂਸਰ ਦਿਸ ਅਹੈ ॥ ਜਾਤੀ ਰੰਘੜ ਜਿਸ ਮਹਿਂ ਰਹੈ ॥ ਬੀਚ ਭੂਮ ਤਿਸਕੇ ਜੋ ਭਾਰੀ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਕੀ ਤਿਸ ਪਰ [6]ਰਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਤਕ ਬੇਰ ਜੰਗ ਬਹੁ ਭਏ ॥ ਜੋਧ ਅਨਕ [7]ਘਾਤ ਹ੍ਵੈ ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੋਨਹੁੰ ਕੀਨ ਬੁਲਾਵਨ ॥ ਆਇ ਹਜ਼ੂਰ ਬੰਦ ਜੁਗ ਪਾਵਨ ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸ੍ਰਤਿਗੁਰ ਸਤਿਕਾਰ ਬਠਾਰੇ ॥ ਲਰਨ ਬਿਖੈ ਗਨ ਦੋਸ਼ ਉਚਾਰੇ ॥ ਇਕ ਤੌ ਤੁਮਰੀ ਮਿਟੈ ਲਰਾਈ ॥ ਦੁਤੀਏ ਧਨ ਲੇਵਹੁ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੫ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਯੇ ਗੁਰ ਕੋ ਕਾਰਜ ਇਹਾਂ ॥ ਚਤੁਰਥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਫਲ ਮਹਾਂ ॥ ਦੇਹੁ ਭੂਮਕਾ ਗੁਰ ਘਰ ਕੌ ਅਬ ॥ ਮੋਲ ਕਰੋ ਜੇਤਾ ਬਨ [8]ਮੁਨਸਬ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ [9]ਰੰਘਰਨ ਮੋਲ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਮ ਕੌ ਦੇਹੁ ਪਚੀਸ ਹਜਾਰਾ ॥ ਕਹੈਂ ਗਿੱਲ ਯਿਹ ਭੂਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਮ ਕੋ ਦੇਹੁ ਪਚੀਸ ਹਜ਼ਾਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦੋਨਹੁ ਤੇ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਮ ਤੁਮਰੋ ਚਹਿਂ ਝਗਰ ਮਿਟਾਯਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੌ ਦੈ ਹੈਂ ਮਨ ਭਾਯਾ ॥ ੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿ [10]ਕੌਸ਼ਪ ਕੋ ਬੁਲਵਾਇ ॥

੧ ਇਕ ਮੀਲ । ੨ ਵਖਰੀ ਜਗ੍ਹਾ । ੩ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ੪ ਗਿਲ ਜਾਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੫ ਇਹ ਭੀ ਪਿੰਡ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ । ੬ ਝਗੜਾ । ੭ ਮਰ ਗਏ । ੮ ਮੁਨਾਸਿਬ । ੯ ਰੰਘੜ ਜਾਤੀ ਵਾਲੇ ਨੇ । ੧੦ ਖਜ਼ਾਨਚੀ ।

[1]ਸਹੰਸ੍ਰ ਪਚਾਸ ਲੀਨ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਆਧੋ ਰੰਘਰਨ ਕੇ ਕਰ ਦੀਨੋ ॥ ਆਧੋ ਗਿਲਹਨ ਨਿਜ ਕਰ ਲੀਨੋ ॥ ੯ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਦੋਨਹੁ ਅਧਕਾਈ । ਗੁਰ ਉਪਕਾਰੀ ਰਾਰ ਮਿਟਾਈ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਗੁਰ ਤਯਾਰ ਸੁ ਥਾਇ ॥ ਡੇਰੇ ਜਾ ਭੂਮੀਂ ਮਹਿੰ ਲਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਤੀਸ ਅਠ ਮੱਘਰ ਪੁਨਿਆਂ ਸਾਰ ॥
ਕਰ ਕੜਾਹ ਟਕ ਲਾਇਓ ਹੋਨ ਲਗੀ ਸ਼ੁਭ ਕਾਰ ॥ ੧੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਰ ਨਕਸ਼ਾ ਗੁਰ ਐਂਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਬਿਨੌਂ ਅਸ ਗਾਯੋ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਰ ਤਾਰਨ ਕਾਜਾ ॥ [2]ਠਟਯੋ ਠਾਟ ਸਰ ਕੋ ਸ਼ੁਭ ਕਾਜਾ ॥ ੧੨ ॥ ਇਸ ਬਲ ਨਾਮ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਜਹਿ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਦਾ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟੀਜਹਿ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਤੇ ਗੁਰ ਗਤਿ ਦਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਨਾਮ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖ ਮਨ ਹਰਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਲਗੇ ਕਾਰ ਕਰਬੇ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਲਗੇ ਪਚਾਵੇ ਈਟ ਅਪਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਨਗਰ ਨਿਕੇਤ ਬਨੈ ਹੈਂ ॥ ਬੀਚ ਬਜਾਰ ਭਲੋ ਬਨਵੈ ਹੈਂ ॥ ਹੁਵੈ ਤਾਲ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕਾਰਾ ॥ ਰਾਜ ਮਜੂਰ ਕਰੈਂ ਸਿਖ ਜਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥
ਆਇ ਦੁਆਬੇ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ੧੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਹਮਰੇ ਦੇਸ ਮਝਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ ਬਾਂਧਹੁ ਹੇ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਤੀਰਥ ਭੀ ਇਕ ਰਚ ਕਰ ਦੀਜਹਿ ॥ ਨ੍ਹਾਇ ਸਿੱਖ ਮਨ ਕਾਮ ਪੁਰੀਜਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਬਿਨੌਂ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਇਤ ਗੁਰਦਾਸਹਿ ਸੌਂਪ ਸੁ ਕਾਰੀ ॥ ਆਪ ਚਲੇ ਤਹਿ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ॥ ਜਹਿੰ ਸਿਖ ਨਗਰ ਬੰਧਾਵਨ ਚਏ ॥ ੧੯ ॥ ਡੇਰੋ ਕਰਵਾਯੋ ਸੁਖ

[1] ਪਚਾਸ ਹਜ਼ਾਰ । [2] ਬਨਾਵਟ ਬਣਾਇਆ ।

ਸਾਰਾ ॥ ਉਠੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਰਾ ॥ ਪੋਖ ਮਾਸ ਪੁੰਨਜਾਂ ਦਿਨ ਪਾਵਨ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਯ ਟੱਕ ਲਗਾਵਨ ॥ ੧੯ ॥ ਨਗਰ ਹੇਤ ਮਰਯਾਦ ਬਤਾਈ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਮਧ ਮਹਿੰ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਕੀਨੋ [1]ਕੂਪ ਲਗਾਵਨ ॥ ਲਗੇ ਸੇਵ ਮਹਿੰ ਸਿਖ ਮਨ ਪਾਵਨ ॥ ੨੦ ॥ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰਤ ਬਿਨਹੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਕਹੋ ਇਸ ਬਲ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਨਾਮ ਇਸ ਥਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਡ ਥੰਮ੍ਹ ਗਡਾਯੋ ॥ ਥੰਮ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਤਬ ਨਾਮ ਰਖਾਯੋ ॥ ਕੂਪ ਗੰਗ ਸਰ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਗੰਗਾ ਤੇ ਫਲ ਅਧਕ ਦਿਖਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਧਰ ਨਾਮ ਮਹਾਨੇ ॥ ਸੇਵਹਿੰ ਸਿਖ ਮਨ ਸ਼ਰਧਾ ਠਾਨੇ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੀਤਯੋ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਤਰਨ ਸੁ ਤਾਰਨ ਤੇ ਸਿਖ ਆਏ ॥ ੨੩ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸਰ ਪੂਰ ਤਿਆਰ ਭਯੋ ਹੈ ॥ ਬਰਖਾ ਤੇ ਜਲ ਪੂਰ ਥਯੋ ਹੈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਚਲ ਕਰ ਤਰਨ ਸੁ ਤਾਰਨ ਆਇ ॥ ੨੪ ॥ ਚੇਤ ਪੱਖ ਦੀ ਚੌਦਹਿੰ ਰਾਤ ॥ [2]ਮਜੇ ਉਮੱਸਜਾ ਭੀ ਪਰਭਾਤ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਅਧਕ ਮਹਾਤਮ ਨਿਜ ਮੁਖ ਗਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਇਸ ਕੇ ਮੱਜੇ ਲਹਿੰ ਫਲ [3]ਚਾਰ ॥ ਕੁਸ਼ਟੀ ਭੀ ਪਾਵਹਿੰ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਕਰਨਾ ਧਾਮੂ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਆਇ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥ ੨੬ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਤਿਆਰ ਭਯੋ ਸ਼ੁਭ ਹੇਰਾ ॥ ਬੀਤਯੋ ਚੇਤ ਮਾਸ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਚਤੁ ਦਿਸ਼ਾ ਕੀ ਆਈ ॥ ਕਰ ਗੁਰ ਦਰਸ ਕਾਮਨਾ ਪਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਮਾਸ [4]ਮੇਖ ਕੀ ਭਲ ਸਕਰਾਂਦ ॥ ਕਰੀ ਚੱਠ ਸਿੱਖਨ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਤਹਿ ਤੇ ਚਲੇ ॥ ਨਨਕਾਣੇ ਕੀ

---

੧ ਖੂਹੀ। ੨ ਉਮਸਯਾ ਦਾ ਇਸ਼ਨਾਨ। ੩ ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਮੋਖ ਪੁਰਾਤਨ ਗੁਰੂ ਘਰ ਵਿਚ ਜਨਮ ਪਦਾਰਥ, ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥ, ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥ, ਨਾਮ ਪਦਾਰਥ। ੪ ਵੈਸਾਖ ਦਾ ਮਹੀਨਾ।

ਯਾਤ੍ਰਾ ਭਲੇ ॥ ੨੮ ॥ ਬਾਰਠ ਪਿੰਡ ਆਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਕੇ ਦਰਸ਼ਨ ਰੂਰੇ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸ ਪਰ ਮੋਦ ਬਢਾਇ॥ਬਿਦਾ ਭਏ ਪੁਨ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਜੀਵ ਅਨੇਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਆਇ ਪਿੰਡ ਸੋ [1]ਮਦਰ ਉਦਾਰੇ ॥ ਤਿਹ ਇਕ ਸੰਤ [2]ਗੁੰਦਾਹਾ ਭਾਈ ॥ਕੀਨ ਸੇਵ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਹੁਤੋ ਸੁ ਰੋਗ ਹਜੀਰਨ ਕੇਰਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੁਤੋ ਸੁ ਦੁਖੀ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗੁਰ [3]ਪਨਹੀ ਪਾਹੀ ਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸਗਰੋ ਰੋਗ ਨਸ਼ਟ ਭਾ ਤਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਸ਼ਰਧਾ ਤਿਸੇ ਭਲੇਰੀ ॥ ਅਸ ਵਰ ਦੀਨ ਤਬੈ ਬਿਨ ਦੇਰੀ ॥ ਇਹ ਪਨਹੀ ਅਬ ਤੁਮ ਢਿਗ ਰਹੈ ॥ ਲਖੋ ਹੰਜੀਰ [4]ਰੁਜੀ ਜੋ ਅਹੈ ॥ ੩੨ ॥ ਤਿਸ ਕੇ [5]ਬ੍ਰਿਣ ਪਰ ਏਹੁ ਛੁਵਾਵੈ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਸ ਕਸ਼ਟ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਗੇ ਜੰਬਰ ਗ੍ਰਾਮ॥ ਸੰਗਤ ਕੀਨੀ ਸੇਵ ਭਿਰਾਮ ॥੩੩॥ ਸੰਤੂ ਨਾਮ ਚੌਪੜਾ ਤਹਾਂ ॥ ਕੁਸ਼ਟ ਰੋਗ ਤੇ ਦੀਨ ਸੁ ਮਹਾਂ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ੩੪॥ ਬੈਠ ਹੁਤੇ ਜਿਸ ਮੰਦਰ ਮਾਹਿ ॥ਥੰਭੇ ਹੁਤੇ ਦੋਇ ਤਿਹ ਥਾਹਿ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਸੰਤੂ ਭਾਈ ॥ ਇਨ ਥੰਭਨ ਕੇ ਗਲ ਲਗ ਜਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਏਕ ਪੱਖ ਨਿਤ ਇਨ ਗਲ ਲਾਗੇ ॥ ਤੇਰੋ ਕੁਸ਼ਟ ਸਭੈ ਜਾਇ ਤਾਗੇ ॥ ਅਪਰ ਜੋਊ ਇਨ ਸੰਗ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕੁਸ਼ਟ ਦੋਖ ਤਿਸ ਕੋ ਨਿਵਰਾਵੈ ॥ ੩੬ ॥ ਸੰਤੂ ਕੀਨੋ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਰੋਗ ਕੁਸ਼ਟ ਕਾ ਸਕਲ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਥਲ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਈ ॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਨ ਨਾਮ ਕਹਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਅਨਕ ਨਰਨ [6]ਰੁਜ ਹਾਨੇ ॥ ਆਇ ਦਰਸ ਕੀਨਸ ਨਨਕਾਨੇ ॥ ਰੌੜ ਮਾਹਿੰ ਸ਼ੁਭ ਬਾਗ ਲਗਾਏ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪੁਨ ਚਲ ਆਏ ॥ ੩੮ ॥

---

੧ ਮਦਰੀ ਪਿੰਡ ਹੈ। ੨ ਨਾਮ ਹੈ। ੩ ਜੁਤੀ। ੪ ਰੋਗ। ੫ ਫੋੜਾ। ੬ ਰੋਗ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਔ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੇਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਜੀ ਪਰ ਉਪਕਾਰਨ ਧਾਮ ॥
ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਿਨ ਸ਼ੋਭਾ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ [1]ਬੈ ਕਿਸੋਰ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਖੇਲੈਂ ਬਨ ਮਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੋ ਅਭਜਾਸ ਕਰੰਤੇ ॥ [2]ਨਾਹਰ ਆਦਿ ਘੇਰ [3]ਨਿਬਰੰਤੇ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਤਨ ਕੌ ਸਾਥ ਲਜਾਵੈਂ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਕੌ ਅਭਜਾਸ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਜੋ ਸੁੰਦਰ ਸੂਰਾ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹਿੰ [4]ਰੁਜੀਨਾ ਪਾਸ ਰਖਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਭਾਵਿੱਖਜਤ ਜੋ ਕਰਨੇ ਕਾਜ ॥ ਤਿਸ ਹਿਤ ਤਯਾਰ ਸੁ ਕਰੈਂ ਸਮਾਜ ॥ ਐਸੇ ਸੁਤ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਰਜਨ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕ ਦਿਨ ਥਿਰੇ ਸੰਗਤ ਦਰਸਤ ਆਇ ॥
ਸਿੱਖ ਤਿਲੋਕਾ ਨਾਮ ਜਿਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਰ ਨਾਇ ॥ ੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਤਿਨ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਮੈਂ ਆਯੋ ਪ੍ਰਭ ਸ਼ਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮੋਰ ਹੋਇ ਕਲਜਾਨ ॥ ਜੁਗ ਲੋਕਨ ਮੈਂ ਅਨਦ ਮਹਾਨ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਮੁਝ ਕੋ ਦੀਜੈ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਨਾਸਹਿ ਕਲੇਸ਼ ॥ ਸੁਨ ਸਤਗੁਰ ਕਰ ਦਯਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸੋਂ ਕਰ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ੭ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਆਵਤ ਜਾਤੇ ॥ ਨਹਿੰ ਸਿਮਰਨ ਤਿਆਗਹੁ ਦਿਨ ਰਾਤੇ ॥ ਪਰਮੇਸਰ ਭਾਨੇ ਕੋ ਮਾਨ ॥ ਹਰਖਹੁ ਭਲੀ ਕਰੈ ਜਿਮ ਜਾਨ ॥ ੮ ॥ ਦੋਸ ਅਰੋਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪ੍ਰਭ ਮੈਂ ॥ ਜੋ ਬਜਾਪਕ ਨਭ ਕੀ ਸਮ ਸਭ ਮੈਂ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਕੋ ਤਜ ਅਭਜਾਸ ॥

1 ਪੰਦਰਾਂ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰਾ। 2 ਸ਼ੇਰ। 3 ਨਿਬੇੜਦੇ ਹਨ। 4 ਰੋਜ਼ ਦੀ।

ਸਨੈ ਸਨੈ ਲਖ ਰੂਪ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੯ ॥ ਰਹੁ ਅਹਿੰਸ ਸਭ ਪਰ ਕਰ ਦਯਾ ॥ ਕਿਸ ਕੋ ਨਾਹਿੰ ਦੁਖਾਵਹੁ ਹਿਯਾ ॥ ਜਥਾ ਲਾਭ ਕੀਜੈ ਸੰਤੋਸਾ ॥ ਤਜੋ ਬਿਕਾਰ ਸਾਦ ਜੇ ਰੋਸਾ ॥ ੧੦ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਲੇ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗਮਨਯੋ ਗ਼ਜ਼ਨੀ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ॥ ਮੁਗ਼ਲ ਚਾਕਰੀ ਤਹਾਂ ਕਰੰਤਾ ॥ ਵਹਿਰ ਅਰੂਢੇ ਸੰਗ ਰਹੰਤਾ । ੧੧ ॥ ਲੇਤ [1]ਰਜਤਪਨ ਨਿਤ ਪੰਚਾਸ ॥ [2]ਆਯੁਧ ਕਰੇ ਰਹਿਤ ਤਿਸ ਪਾਸ ॥ ਚੜਯੋ ਮੁਗਲ ਇੱਕ ਦਿਵਸ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਸੰਗ ਤਿਲੋਕਾ ਅਸ ਅਸਵਾਰ ॥ ੧੨ ਮੁਗਲ ਅਗਾਰੀ ਮਿਰਗ ਪਲਾਈ ॥ ਪੀਛੇ ਲਾਗੇ [3]ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਈ ॥ ਜਬਹੁ ਤਿਲੋਕੇ ਕੀਨ ਸੁ ਨੇਰਾ ॥ ਘੋਰਾ ਮਿਲਯੋ ਨਿਕਟ ਤਬ ਹੇਰਾ ॥ ੧੩॥ ਖੈਂਚ ਖੜਗ ਕੋ ਤਾਂ ਪਰ ਝਾਰਾ ॥ [4]ਮ੍ਰਿਗਨੀ ਗਰਭ [5]ਦੁਧਾ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ਜੁਗ [6]ਅਰਭਕ ਬਿਚ ਤੇ ਗਿਰ ਪਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਤਰਫਤ ਮਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਖ ਤਿਲੋਕੇ ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ [7]ਧਿਕ ਧਿਕ ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਬਖਾਨੀ ॥ ਐਸੋ ਪਾਪ ਅਚਾਨਕ ਲਯੋ ॥ ਇਕ ਕੇ ਹਤੇ ਤੀਨ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਯੋ ਤਬ ਸਿਮਰਨ ॥ ਦਯਾ ਕਰੋ ਨਹਿੰ ਹਨੋ ਜੀਵ ਗਨ॥ ਸੋ ਮੂਝ ਤੇ ਨਹਿੰ ਗਯੋ ਕਮਾਯੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਦੋਸ ਅਧਕ ਮੈਂ ਪਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਾਸ ਤੇ ਅਘ ਹੁਇ ਆਵੈ ॥ ਤਜਾਗਨ ਕਰੋਂ ਨ ਪੁਨ ਕੋ ਘਾਵੈ ॥ ਚਿਤ ਬਿਚਾਰ ਤਰਵਾਰ ਹਟਾਈ ॥ ਤੇਗ [9]ਕਾਠ ਕੀ ਕਰ ਗਰ ਪਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਗਰ ਰਾਖੀ ਸੋਈ ॥ ਹੁਤੇ ਤਲੋਕੇ ਕੋ [10]ਰਿਪ ਕੋਈ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਸਕਲ ਭੇਦ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਚੁਗਲੀ ਕਰੀ ਮੁਗ਼ਲ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹੈ ਤਿਲੋਕਾ ਬਡੋ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਤੇਗ ਕਾਠ ਕੀ ਰਾਖਤ ਪਾਹੀ ॥ ਲੋਹ ਮੂਠ ਊਪਰ ਦਿਖਰਾਈ ॥

੧ ਰੁਪੈ । ੨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ । ੩ ਘੋੜਾ । ੪ ਹਰਨੀ । ੫ ਦੋ ਟੁਕੜੇ । ੬ ਦੋ ਬਚੇ । ੭ ਧ੍ਰਿਗਾ ਕਾਰ ਹੀ ਧ੍ਰਿਗਾ ਕਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੮ ਆਪ। ੯ ਲਕੜ ਦੀ। ੧੦ ਵੈਰੀ ਨੇ ।

ਲਹੈ ਰੁਜ਼ੀਨਾ ਕਰ ਚਤਰਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਨ੍ਰਿਪ ਨੇ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ਬਾਨੀ॥ ਸੂਰ ਤਿਲੋਕਾ ਅਹੈ ਮਹਾਨੀ ॥ ਮੈਂ ਸਾਦਰ ਰਾਖਯੋ ਦੇਖਨ ਕੋ ॥ ਜਾਨੋਂ ਕਾਜ ਕਰੈ ਬਡ [1]ਰਨ ਕੋ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸ਼ਾਹਿ ਸੰਗ ਚੁਗਲ ਉਚਾਰੈ ॥ ਆਪ ਸਭਾ ਲਾਵਹੁ ਇਕ ਬਾਰੈ ॥ ਤਬਹਿ ਅਚਾਨਕ ਲਿਹੁ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ਦੇਖੀ ਪਰੈ ਹੋਇ ਜਸ ਪਾਈ ॥ ੨੧॥ ਜੇਕਰ ਤੇਗ ਕਾਠ ਕੀ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹੁ ਨ ਦਰਬ ਬਿਨੌਕਰ ਸੋਇ॥ ਹੋਇ ਜਿ ਲੋਹਾ ਖੜਗ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ [2]ਤੌ ਲਿਹੁ ਦੰਡ ਜੁ ਹੁਇ ਮਮ ਪਾਸ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਤ ਮੁਗ਼ਲ ਕੈ ਸੰਸਾ ਭਯੋ॥ ਸਕਲ ਦਿਵਾਨ ਲਾਇ ਨਿਜ ਦਯੋ ॥ ਖੜਗ [3]ਸਿਪਰ ਧਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ਸਿਪਾਈ॥ ਬੈਠੇ ਸਹਿਤ ਤਿਲੋਕੇ ਆਈ ॥ ੨੩ ॥ ਨਹੀ ਨਿਰਾਦਰ ਇਸ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰ ਸ਼ਾਹ ਕੀਅ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਖੜਗ ਨਿਜ ਖੈਂਚ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਦੂਸਰ ਕੈ ਕਰ ਨਿਕਸਾਯੋ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨਹੁ ਕਹੀ ਸਭ [4]ਸੁਭਟ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਕਰਹੁ ਦਿਖਾਵਨ ਅਲਪ ਮਹਾਨ ॥ ਸੁਨਤ ਮੁਗ਼ਲ ਤੇ ਡਰਯੋ ਤਿਲੋਕੇ ॥ ਦਹੈਂ ਦੰਡ ਮਮ ਖੱਗਜ ਬਿਲੋਕੇ ॥ ੨੫ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਸਿਮਰਨ ਕਰੇ ॥ ਮੈਂ ਉਪਦੇਸ ਆਪ ਕੋ ਧਰੇ ॥ ਰਹੌਂ ਅਹਿੰਸ ਤਜੀ ਤਰਵਾਰ॥ਉਘਰਹਿ ਪਰਦਾ ਸਭਾ ਮਝਾਰ॥੨੬ ॥ਅਬ ਮੇਰੀ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਜਥਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ ਪਰਦਾ ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਤਿਸ ਰਾਖਾ ॥ ਪੁਰੀ ਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੀ ਅਭਲਾਖਾ ॥੨੭॥ ਤਿਮ ਮੇਰੀ ਅਬ ਲਾਜ ਰਖੀਜੈ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਕਰ ਖੜਗ ਦਿਖੀਜੈ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਹੇਰਹਿ ਕਾਠ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਕਰੇ ਮੁਗ਼ਲ ਤਬ ਮੇਰੀ ਹਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਮਨਾਵਤ ਗੁਰ ਕੋ ॥ [5]ਡਹਿਲ ਰਹਯੋ ਨਹਿੰ ਧੀਰਜ ਉਰ ਕੋ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਦਾਸ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਭਏ

੧ ਜੁਧ ਵਿਚ। ੨ਮੇਰੇ ਪਾਸੋਂ ਡੰਡ ਲੈਣਾ ਕਰੋ। ੩ ਢਾਲ। ੪ ਸੂਰਮਿਆਂ। ੫ ਕੰਬ ਗਿਆ ॥

ਸਹਾਇਕ ਲਾਇ ਨ ਬਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਜਬ ਸਭ ਕੇ ਇਮ ਖੜਗ [1]ਬਿਲੋਕੇ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਖਰਾਹੁ ਤਿਲੋਕੇ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੋ ਰਾਖਤ ਪਾਸ ॥ ਕੋ [2]ਤਕਮਾ ਕਰ ਹੈ [3]ਨਿਰਜਾਸ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹਯੋ ਤਿਲੋਕੇ ਤਕਮਾ ਗੁਰ ਕੋ ॥ ਮੋਰ ਖੜਗ ਪਰ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕੋ ॥ ਜਸ ਸਤਿਗੁਰ ਨੈ ਦੀਨਸ ਮੋਹੀ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਸ ਦਿਖਾਵੋਂ ਤੋਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਖੈਂਚ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਨਿਕਸੇ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸ ਉਦਾਰਾ ॥ ਅਸ ਤੀਖਨ ਧਾਰਾ ਅਸ ਕੇਰੀ ॥ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕੇ ਇਸ ਬਿਧ ਹੇਰੀ॥੩੨॥ ਹੇਰਤ ਹਰਖਯੋ ਮੁ.ਗਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਦੁਗਨਾ [4]ਰੋਜ਼ ਕਰਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦੰਡ ਦਿਯੋ ਤਿਸ ਚੁ.ਗਲ ਉਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਦੋਖੀ ਕੇਸ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਅਤ ਸਰਧਾ ਸਿਖ ਧਰ ਗੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਆਯੋ ਪਗ ਪਾਹੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਕਹਿ ਚਰਨੀ ਪਰਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਤਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਦਯਾ ਕਰਨ ਪ੍ਰਨ ਤਹਿ ਨਿਰਬਹਯੋ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਹੋਇ ਤਬ ਗੁਰੂ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਮਨ ਮਾਨ ਕਮਾਈ॥੩੫॥ ਸਿੱਖ ਕਟਾਰੂ ਕਾਬਲ ਮਾਹੀ ॥ ਕਰੇ ਜੀਵਕਾ ਨਿਜ ਧੜਵਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਜਪਹਿ ਨ ਤੋਲੇ ਘਾਟ॥ ਏਕ [5]ਬਨਕ ਤੇ ਲੀਨਸ [6]ਬਾਟ ॥ ੩੬ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਘਾਟ ਸੋ ਅਹਾ ॥ ਨਹੀਂ ਕਟਾਰੂ ਉਰ ਮੈਂ ਲਹਾ ॥ ਤੋਲ ਦੀਨ ਇਕ ਸੌਂ ਤਿਸ ਨਾਲ ॥ ਤਿਨ ਘਰ ਤੋਲਯੋ ਦੇਖ ਹਵਾਲ ॥ ੩੭ ॥ ਕੋਟਵਾਲ ਸੋਂ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰੂ ॥ ਘਾਟ ਦਿਹੈ ਜੋ ਅਹੈ ਕਟਾਰੂ ॥ ਸੁਨ ਸੂਬੇ [7]ਰਿਸ ਕਰ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਤੋਲਨ ਸਹਿਤ ਪਕਰ ਕਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਡਰਤ ਕਟਾਰੂ ਗੁਰ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਮੈਂ ਅਜਾਨ ਅਬ ਕਰੋ ਸਹਾਇ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਡ ਸਭਾ

੧ ਦੇਖੇ। ੨ ਇਨਾਮ ਵਾ ਤਗਮਾਂ। ੩ ਨਿਰਨੇ ਕਰਕੇ। ੪ ਦੂਣੀ ਤਨਖਾਹ ਰੋਜ਼ ਕਰ ਦਿਤੀ। ੫ ਬਾਣੀਆਂ ਪਾਸੋਂ। ੬ ਵਟੇ। ੭ ਕਰੋਧਵਾਨ ਹੋ ਕੇ।

ਮਝਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਦਰਸਤ ਹੈਂ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਚਢਾਇ ॥ ਧਰ ਕਰ ਪਰ ਡੌਲਤ ਲੇ [1] ਦਾਇੰ ॥ ਪੁਨਹੁ [2]ਬਾਮ ਕਰ ਪਰ ਧਰ ਤੋਲੇ ॥ ਭਏ ਕਟਾਰੂ ਪੂਰੇ ਤੋਲੇ ॥ ੪੦ ॥ ਪੂਰਾ ਬਾਟ ਜੁ ਸੂਬੇ ਲਹਯੋ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚੁਗੱਲ ਝੂਠੱਯੋ ॥ ਭਾਈ ਕਟਾਰੂ [3]ਕੋਸ਼ਪ ਕੀਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਰਨ ਤੇ ਅਸ ਪਦ ਲੀਨ ॥ ੪੧॥ ਕਿਤਕ ਮਾਸ ਬੀਤੇ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਸੀਸ ਝੁਕਾਯੋ ॥੪੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਤਿਲੋਕੇ ਔ ਕਟਾਰੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ॥੩੪॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਿੱਖ ਇਕ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਸੁਜਾਨ ॥
ਗਯੋ ਨਗਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਹਿੰ ਰਚ ਧਰਮਸਾਲ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ॥ਸਾਧ ਸੰਗ ਨਿਸ [4]ਬਾਸਰ ਕਰੈ ॥ ਧਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨਨ ਧਰੈ ॥ ਬਾਲਕ ਇਕ ਭਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਮਹਾ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਲਹਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਚੋਰਨ ਚੋਰੀ ਕੀਨ ॥ ਰਖਵਾਰਨ ਤਿਨ ਪਾਛਾ ਲੀਨ ॥ ਭਾਗ ਗਏ ਕਿਤ ਲੋਪ ਸੁ ਥਾਇ ॥ਬਾਲਕ ਸੁ ਆਵਤ ਦਿਖ ਪਾਇ ॥ ੩॥ ਗਹਿ ਬਾਂਧਯੋ ਤਹਿ ਕੋ ਤਤਕਾਲ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੈ ਨ੍ਰਿਪ ਢਿਗ ਲੇ ਨਾਲ ॥ ਕਰ ਹਾਜਰ ਕਹਿ ਚੋਰ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਬਾਲਕ ਮੈਂ ਚੋਰ ਨ ਆਹਯੋ ॥ ੪ ॥ ਹਰੀ ਦਾਸ ਮਮ ਨਾਮ ਲਖੀਜੈ। ਰਾਮ ਸ਼ਰਨ ਕਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜਨੀਜੈ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਡੇਰੇ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ ਇਨ ਪਕੜ ਬੰਧਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਨ੍ਰਿਪ ਰਾਮ ਸ਼ਰਨ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਪੂਛਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਤਿਨ ਐਸ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਅਹੈ ਪੁਤ੍ਰ ਮੇਰੋ ਇਹੁ ਸਹੀ ॥ ਇਸਕੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੋਂ ਨਹੀਂ ॥ ੬ ॥ ਘਰ ਕੋ ਕਾਜ ਨ ਕਛ ਇਹੁ ਕਰੈ ॥ [5]ਪਟਿਅਨ ਕੀ

੧ ਸਜਾ। ੨ ਖਬਾ। ੩ ਖਜ਼ਾਨਾ। ੪ ਰਾਤ ਦਿਨ। ੫ ਫਕੀਰਾਂ ਦੀ ਸੰਗਤ।

ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਫਿਰੈ ॥ ਤਾਂ ਤੇ ਜੋ ਚਾਹੈ ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਸਜਾ ਦਹੇ ਹਮ ਨਹਿੰ ਦਿਰਕਾਰ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਨ੍ਰਿਪ ਹੁਕਮ ਸੁ ਸੂਲੀ ਦੀਨ ॥ਪਕਰ ਜਲਾਦਨ ਆਗੇ ਕੀਨ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਕੋ ਕਿਨ ਸੁਧ ਦਈ ॥ ਆਵਤ ਭਾ ਸੂਲੀ ਪਿਖ ਲਈ ॥ ੮ ॥ ਹਰੀ ਦਾਸ ਕੋ ਦੇਹਨ ਚਾਯੋ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਗੁਰ ਯਾਦ ਕਰਾਯੋ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਾਸਨ ਕੇ ਰਖ ਵਾਰੇ ॥ ਅਬ ਇਹੁ ਬਾਰਕ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਇਕ ਮਨ ਹੁਇ ਜਬ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਗਤ ਲੀਨ ॥ ਸੂਲੀ ਕੇਰ ਜੁ [2]ਖੰਭਾ ਅਹੈ॥ ਹਰਾ ਭਯੋ ਸਭ ਦੇਖਤ ਅਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿਖ ਅਸ ਕੌਤਕ ਨ੍ਰਿਪ ਯੁਤ ਸਾਰੇ ॥ ਪਰੇ ਆਨ ਮਾਧੋ ਸਰਨਾਰੇ ॥ ਕਹਿ ਮਾਧੋ ਜੇ ਸੁਖ ਕੋ ਚਾਹੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਹੋ ॥ ੧੧ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਯੋ ਸਭ ਕੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਸੰਗ ਭੇ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਯੁਤ ਆਏ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਪਿਖ ਦਰਸਨ ਹੋਵੈਂ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੧੨ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਹਰੀ ਜੋ ਦਾਸੰ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਯੁਤ ਪਗ ਬੰਦੇ ਸੁਖ ਰਾਸੰ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ॥ ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਤਬ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਕਰਯੋ ਸੁਨਾਵਨ ਬਿਚ ਸਤਸੰਗ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਬੰਦੇ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਦਾਸਨ ਦੁਖ ਵੰਦੇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੂਰੀਆ ਚੂਹੜ ਚੌਧਰੀ ਹੁਤੇ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਦੋਇ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੋ ਜਸ ਸੁਨਾ [3]ਕਾਂਖੀ ਗਤ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਰਧਾ ਧਰ ਆਏ ਗੁਰਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ਕਰ ਜੋਰੇ ਸ਼ੁਭ

੧ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ । ੨ ਥੰਭਾ । ੩ ਇਛਾ ।

ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪਦ [1]ਅਰਬਿੰਦ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਭੇਟਾ ਢਿਗ ਧਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਬੈਠੇ ਆਗਯਾ ਪਾਇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਿਤ ਬ੍ਰੂਜਨ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਬਿਤਯੋ [2]ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਹਮ ਚਿਰਕਾਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਆਵਨ ਕੋ ਚਾਹਤ ਚਿਤ ਰਹੇ ॥ ਕਾਰਜ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਕਹੇ ॥ ਹਮ ਘਰ ਅਬ ਕਰਨਾ ਤੁਮ ਹੋਈ ॥ ਸਰਨ ਪਰੇ ਸਰਧਾ ਧਰ ਦੋਈ ॥ ੧੮ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਚੌਧ੍ਰਤਾ ਕਾਰਜ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਹਮ ਬਹੁ ਝੂਠ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਕਿਮ ਹੋਇ ਉਧਾਰਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਚਹਿਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੯॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਕੈ ਸਿੱਖ ਅਰਜਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਿਨ ਕੋ ਜਸ ਅਰਜਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਆਗਹੁ ਝੂਠ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਝੂਠ ਸਮਾਨ ਪਾਪ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਨਹੀਂ ਝੂਠ ਤੇ ਸ਼ੁਭ ਗਤ ਹੋਈ ॥ ਕਲ ਕੋ ਕੂਰ ਕਹੈਂ ਅਗਵਾਨੀ ॥ ਕੂਰ ਬਿਕਾਰਨ ਕੀ ਰਜਧਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋ ਕਰ ਨੇਮ ਕੂਰ ਨਹਿੰ ਕਹੈ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮੁਕਤ ਸੁਗਮ ਹੀ ਅਹੈ ॥ ਭੂਲ ਨ ਕੂਰ ਭਲੈ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ॥ ਕਸ਼ਟ ਸਹੈ ਨਹਿੰ ਭਵੈ ਭਵਿੱਖ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਨ ਪੁਰੀਆ ਪੁਨ ਭਨੈ ॥ ਕੂਰ ਬਿਨਾ ਨਹਿੰ ਚੌਧਰ ਬਨੈ ॥ ਝੂਠ ਬਿਨਾਂ ਨਹਿੰ ਹੁਇ ਗੁਜਰਾਨ ॥ ਝਗਰੇ ਪਹੈਂ ਅਨਕ ਹੀ ਆਨ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਤਬਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਰੋ ਨਿਜ ਪੁਰ ਧ੍ਰਮਸਾਲਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਰੀਤ ਚਲਾਓ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਹੁ ਅਰ ਗਾਓ ॥ ੨੪ ॥ ਦੋਨਹੁ ਸਮੈਂ ਜਾਹੁ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ [3]ਚਤਰ ਚਤਰ [4]ਘਟਕਾ ਹਿਤ ਠਾਨ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਇਕ ਚਿਤ ਹੁਇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਰਖੀਜੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸਗਰੇ ਦਿਨ ਕੋ ਝੂਠ ਕਮਾਯੋ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਮਹਿੰ ਆਨ ਲਿਖਾਯੋ ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਲਗ ਕਾਗਦ ਸਾਰੋ ॥ ਕਰਹੁ

੧ ਚਰਨ ਕਮਲਾਂ ਤੇ। ੨ ਪ੍ਰੀਖਿਆ। ੩ ਚਾਰ ਚਾਰ। ੪ ਘੜੀਆਂ।

ਇਕੱਤ੍ਰ ਭਲੇ ਨਿਰਧਾਰੋ ॥ ੨੬ ॥ ਮਾਸ ਮਾਸ ਮੈਂ ਤੁਮ ਚਲ ਆਵਹੁ ॥ ਸੋ ਕਾਗਦ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਲਿਆਵਹੁ ॥ ਝੂਠ ਮਹੀਨੇ ਬੋਲਹੁ ਜੇਤੇ ॥ ਹਮੇ ਸੁਨਾਵਹੁ ਮਿਲ ਕਰ ਤੇਤੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰਹੁ ਪੁੰਨ ਸੋ ਭੀ ਲਿਖ ਕਰਕੈ ॥ ਆਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ਸਕਲ ਉਚਰਕੈ॥ ਸੁਨ ਉਪਦੇਸ ਨਮੋ ਕਰ ਗੁਰ ਕੋ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਗਮਨੇ ਪੁਰ ਕੋ ॥ ੨੮ ॥ ਜਿਮ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਰਚੀ ਧਰਮਸਾਲਾ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਹੁਇ ਜੁਗ ਕਾਲਾ ॥ ਕਹਿਯੋ ਝੂਠ ਸੋ ਕਰੈਂ ਲਿਖਾਵਨ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿ ਹੁਇ ਸ਼ਰਮਾਵਨ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਨ ਜਬ ਕੂਰ ਬੋਲਬੇ ਲਾਗੈ ॥ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਹਿ ਕਿਆ ਕਹਿੰ ਆਗੈ ॥ ਕਬ ਹਟ ਜਾਇੰ ਕਬਹਿ ਕਹਿੰ ਕੂਰ ॥ ਪੁਨ ਚਲ ਆਵਹਿੰ ਗੁਰੂ ਹਜੂਰ ॥ ੩੦ ॥ ਲਗਹਿੰ ਸੁਨਾਵਨ [1]ਲੱਜਤ ਹੋਇ ॥ ਤਊ ਹੁਕਮ ਬਸ ਗੁਰ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਸਭ ਕਾਗਦ ਕੋ ਦੇਹਿੰ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪੀਛੇ ਰਹੈਂ ਅਧਕ ਪਛਤਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਖਸ਼ਟ ਮਹੀਨੇ ਬੀਤੇ ਜਬੈ ॥ ਤਜਾਗਯੋ ਗਯੋ ਝੂਠ ਤਬ ਸਬੈ ॥ ਇਕ ਤੋ ਨਰਨ ਬਿਖੈ ਬਡਿਆਈ ॥ ਸਭਾ ਮਝਾਰ ਗੁਰੂ ਅਗਵਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਲੱਜਤ ਹੋਇ ਬਿਸੂਰਨ ਫੇਰ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਆਗ ਦੀਨ ਇਕ ਬੇਰ ॥ ਭਲੇ ਕਰਮ ਕਰਬੇ [2]ਰੁਚ ਜਾਗੀ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ੩੩ ॥ ਨੀਕੇ ਪੰਥ ਪਰੇ ਬੁਧਿ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਡਰ ਤੇਂ ਤਿਆਗੀ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਿਲ ਜਨਮ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਥਿਰਹਿ ਬਹੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸੇਵਾ ਬਿਖੈ ਲਗੇ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ਅੰਤ ਕੋ [3]ਛੇਮ ॥ ਐਸੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਪਗ ਪਰ ਕਵਿ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਇਕ ਹੁਤੋ ਪਠਾਨ ॥ ਖਾਨ ਬਜੀਰ ਤਾਹਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਹੁਤੋ ਵਜੀਰ ਦਿਲੀ ਪਤ ਕੇਰਾ ॥ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ਤਿਸ ਰੋਗ ਬਡੇਰਾ । ੩੬ ॥ ਅਨਕ ਜਤਨ

੧ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ । ੨ ਪ੍ਰੀਤੀ । ੩ ਮੁਕਤੀ ।

ਕਰ ਕਰ ਬਹੁ ਹਾਰਯੋ ॥ ਵੈਦ ਵਲੀ ਕਿਸ ਰੋਗ ਨ ਟਾਰਯੋ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਸਿਖ ਲੱਖੂ ਜੋਈ ॥ ਪਠੈ ਸੁਖਮਨੀ ਗਮਨਤ ਸੋਈ ॥ ੩੭ ॥ ਖਾਨ ਬਜੀਰ ਥੋ ਪਰਯੋ ਚੁਬਾਰੇ ॥ਉਦਰ ਪੀਰ ਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖ ਧਾਰੇ॥ ਬਾਨੀ [1]ਕਰਨ ਸੁਨੀ ਗੁਰ ਕੇਰੀ॥ ਉਦਰ ਪੀਰ ਘਟ ਗੀ ਤਿਸ ਬੇਰੀ॥ ੩੮ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਸੁਣੀ ਪੁਨ ਜਬੈ ॥ ਜਠਰ ਪੀਰ ਨਾਸੀ ਸਭ ਤਬੈ ॥ ਪੂਛਯੋ ਕਿਸ ਕੀ ਅਹੈ ਕਲਾਮ ॥ ਜਾ ਮੈਂ ਸ਼ਕਤ ਬਹੁਤ ਅਭਰਾਮ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਿ ਲੱਖੂ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਬਾਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੰਚਮ ਥਾਨੀ ॥ ਸੁਨ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਤਬ ਸਿਰ ਨਾਯੋ ॥ ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆ ਗੁਰ ਦਰਸੇ ॥ ਦੇ ਭੇਟਾ ਸਿੱਖਯਾ ਲੇ ਸਰਸੇ ॥ ਕੀਓ ਕਮਾਵਨ ਸੁਖ ਅਧਕਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਅਵਸਥਾ ਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸੰਤ ਮਾਧੋ ਦਾਸ ਔ ਚੌਧਰਿਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਤ੍ਰੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਝਾਜ ਮੁਕੰਦ ਕਿਦਾਰ ਸਿਖ ਮਿਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਆਇ ॥ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰ ਢਿਗ ਥਿਰੇ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨੈ ਅਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਉਂ ਕਰ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ਹਮਾਰੋ ॥ ਆਪ [3]ਮੁਕੰਦ ਉਪਾਇ ਉਚਾਰੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਬੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਹੋ ਰਾਗ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ਰਾਗਨ ਮੈਂ ਗਾਓ ॥ ਨੀਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੁਜਸ ਬਸਾਓ ॥ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਅਨੰਦ ਰਾਗ ਤੇ ਪਾਓ ॥ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਕ ਉਪਜਾਓ ॥ ੩ ॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਕੀਰਤਨ ਮਾਨਿੰਦ ॥ ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕੋ ਇਹੀ ਬਿਲੰਦ ॥ ਕਠਨ ਮਹਾਂ ਤਪ ਜੇ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਸਮਤਾ ਕਯੋਂ ਹੂੰ ਨ ਧਰੈ ॥ ੪ ॥ ਅਪਰ ਸੁਕਰਮ

੧ ਕਲਾਂ ਵਿਚ। ੨ ਪੇਟ ਵਿਚੋਂ। ੩ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ।

ਕਰਨ ਜੇ ਸਾਰੇ ॥ ਹੋਇ ਜਿ ਧਨ ਤਨ ਬਲ ਧਰ ਭਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤਨ
ਕੇ ਸਮਾਨ ਨਹਿੰ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਅਧਕ ਇਹੀ ਇਤ ਹੋਇ ॥ ੫ ॥
ਯਾਂਤੇ ਤੁਮ ਕੀਰਤਨ ਨਿਤ ਕਰੋ ॥ ਆਪ ਸੁਨਾਇ ਤਾਰ ਗਨ ਤਰੋ ॥
ਸੁਨ ਤੀਨੋ ਗੁਰ ਬੁਝੇ ਫੇਰੀ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕੀਰਤਨ ਕਹੀ ਬਡੇਰੀ ॥ ੬॥
ਪਾਠ ਕਰਨ ਅਰ ਕਥਾ ਕਰਿੰਨ ॥ ਫਲ ਬਰਨੋ ਇਨ ਕੇ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ॥
ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਪੁਨ ਲਗੇ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਬਾਣੀ ਪਾਠ ਕਰਹਿ ਜੇ ਪਾਵਨ
॥ ੭ ॥ ਯਥਾ ਕੂਪ ਕੀ ਖੇਤੀ ਹੋਇ ॥ ਸੀਚਤ ਨੀਰ ਹਰੀ ਕਰ ਸੋਇ॥
ਸੀਘ੍ਰ ਪਕਾਇ ਸਦਨ ਮਹਿੰ ਆਨਹਿ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੇ ਸੁਖ ਭੋਗਨ
ਠਾਨਹਿ ॥ ੮ ॥ ਖੇਤ ਸਮੀਪ ਅਪਰ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਤਹਿ ਭੀ ਪਹੁਚ
ਸਕੈ ਜਲ ਸੋਇ ॥ ਦੂਰ ਖੇਤ ਕੋ ਪਹੁਚਤ ਨਾਹਿੰ ॥ ਤਿਮ ਫਲ ਸੁਨਹਿ
ਸ੍ਰਵਨ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ੯ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਨ [1]ਮੇਘ ਕੀ ਬਰਖਾ ॥ ਬਰਖੇ
ਜਲ ਹੋਇ ਜੀਵਨ ਹਰਖਾ ॥ ਖੇਤੀ ਜਹਿ ਕਹਿ ਹਰੀਅਲ ਹੋਵੈ ॥
ਸਾਬਤ ਦਾਨੋ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਜੋਵੈ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨਹੁ ਬਿਸਾਲ ਕਥਾ ਕੋ
ਫਲ ਹੈ ॥ ਝਰੀ ਲਾਗ ਜਿਮ ਬਰਖਤ ਜਲ ਹੈ ॥ ਥਿਮਕ ਥਿਮਕ ਜੇ
ਬੂੰਦਨ ਪਰ ਹੀ ॥ ਸਭ ਅਪਨੇ ਮੈਂ ਧਰਨੀ ਧਰ ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬਾਦ
ਨ ਜਾਤ ਪਰਹਿ ਜਲ ਜੋਇ ॥ ਖੇਤੀ ਕੋ ਸੁਖ ਦਾਇਕ ਸੋਇ ॥ ਤੈਸੇ
ਸਮਝਾਵਨ ਸਿਖ ਜੋਈ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਕਰਦੇ ਸੋਈ ॥ ੧੨ ॥
ਸੁਨਹਿ [2]ਮਮੋਛੂ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰੈ ॥ ਗੁਨਨ ਬਧਾਇ ਬਿਕਾਰ ਨਿਕਾਰੈ ॥
ਆਤਮ ਗਜਾਨ ਭਲੇ ਉਰ ਧਰੈ ॥ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਹਿ ਨਿਰਨੌ ਕਰੈ ॥
੧੩ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਦੋਨਹੁ ਮਿਲੇ ॥ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿੰ ਅਤ ਹੀ
ਭਲੇ ॥ ਕਥਾ ਬਧਾਵਤ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ॥ ਕੀਰਤਨ ਸੁਨਤੇ ਸੁਧ
ਹੋਇ ਆਤਮ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬਹਿ ਸੁ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹਿ ਭਲੇਰਾ ॥
ਹਰਖ ਬਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਮਨ ਕੇਰਾ ॥ ਯਥਾ ਮਾਤ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਛਾਜੇ ॥

---

੧ ਬਦਲ। ੨ ਮੁਕਤੀ।

ਤਥਾ ਤਥਾ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਰਾਜੈ ॥ ੧੫ ॥ ਜਿਮ ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੋ ਪਾਲਹਿ ਮਾਤਾ ॥ ਤਥਾ ਤਥਾ ਕੀਰਤਨ ਹਰਖਾਤਾ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਹਿ ਸਿਖ ਹਮੈਂ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਸੁਤ ਜਨਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਂਤ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ੧੬ ॥ ਕੀਰਤਨ ਪਿਤਾ ਕਥਾ ਪਤ ਕੌਨ ॥ ਸੋ ਭੀ ਬਰਨਹੁ ਹੋਯੋ ਜੌਨ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਪ੍ਰੇਮ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰੇਮ ਜਿ ਠਾਨਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹੋਇ ਸੋਭਤ ਹੈਂ ਦੋਇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਹਾ ਮਹਾਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅਸ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਕੀਰਤਨ ਲਾਗੇ ਕਰਨ ਹਮੇਸ਼ ॥੧੮॥ ਮਹਾਂ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਕਾਮਨਾ ਕੋਇ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਪਰਾਲਬਧ ਕਰ ਜੋ ਕਿਛ ਪਾਇੰ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਦੇਹ ਕੀ ਸੋ [1]ਨਿਰਬਾਇੰ॥ ੧੯ ॥ ਕਰਹਿ ਭਾਉ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਦੇਤ ॥ ਕਰ ਗੁਜਰਾਨ ਆਪਨੀ ਲੇਤ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਤ ਰਹੈਂ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਹਿੰ ਪਦ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੈੜਾ ਜਾਤ ਚੰਡਾਲੀਆ ਜੇਠਾ ਸੇਠੀ ਜਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਸਰਨ ਤਕ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਸੁਜਾਨ ॥ ੨੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਮ ਅਪਨੀ ਅਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਰਾਵਰ ਕੀ ਬਾਨੀ ਹਮ ਮਾਨੀ ॥ ਧਰਮ ਕਿਰਤ ਤੇ ਕਰੈਂ ਕਮਾਈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸਾਥ ਬਾਂਟ ਹਮ ਖਾਈ ॥੨੨॥ ਮਿਲ ਦਿਜ ਹਮ ਸੋਂ ਤਰਕ ਕਰੰਤੇ ॥ ਕਹਿੰ ਹਿੰਸਾ ਨਿਤ ਪੰਚ ਕਰੰਤੇ ॥ [2]ਉਖਲੀ ਕੂਟਨ ਪੀਸਣ ਚਾਕੀ ॥ [3]ਬਡਨੀ ਫੇਰਨ ਲੇਪਨ ਤਾਕੀ ॥ ੨੩ ॥ ਚੁੱਲ੍ਹੇ ਮਹਿੰ [4]ਪਾਵਕ ਜੋ ਜਾਰਨ ॥ ਅਰ ਜਲਤੇ ਹੋਵੇ ਅਘ ਕਾਰਨ ॥ ਅਗਨ ਅਹੂਤੀ ਪੰਚ ਹਮ ਦੇਵੈਂ॥ ਦੋਸ ਨਿਵਾਰਨ ਸੋ ਕਰ ਲੇਵੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਪੀਛੇ ਪਾਵਨ ਭੋਜਨ ਕਰੈਂ ॥ ਤੁਮ ਨਹਿੰ ਕਰੋ ਪੰਚ [5]ਅਘ ਧਰੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ

---

੧ ਗੁਜ਼ਾਰਾ । ੨ ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਦਬਿ ੧ ਹੋਇਆ ਚਟੂ । ੩ ਝਾੜੂ । ੪ ਲਕੜਾਂ । ੫ ਪਾਪ ।

ਤਿਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਜੋ ਅਹਾਰ ਤੁਮ ਸਿਖਨ ਖੁਵਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕੋ ਨਾਮ ਭਨੰਤੇ ॥ ਪੀਛੈ ਆਪ ਬੈਠ ਅੰਚਵੰਤੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪਾਵਨ ਹੋਤ ਅਹਾਰਾ ॥ [1]ਅਗਨ ਦੇਵਤਾ ਬਦਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਚੇਤਨ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਸੂਰਜ ਸਭ ਤੇ [2]ਦ੍ਰਿਗ ਮਹਿੰ ਆਹੀ॥ ਬੀਚ ਨਾਸਕਾ [3]ਅਸਨਿ ਕੁਮਾਰਾ॥ [4]ਦਿਸ ਪਾਲਕ ਹੈ ਸ੍ਰਵਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਰਸਨਾ ਬਿਖੈ [5]ਬਰਨ ਕੋ ਬਾਸਾ ॥ ਰੋਮ [6]ਬਨਾਸਪਤੀ ਲਖ ਰਾਸਾ ॥ ਹਾਥਨ ਮਹਿੰ [7]ਸੁਰਪਤ ਥਿਤ ਅਹੈ ॥ [8]ਗੁਦਾ ਦੇਵਤਾ ਜਮ ਕੋ ਕਹੈ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਜਾਪਤੀ ਸੋ [9]ਲਿੰਗ ਕੋ ਜਾਨੋ ॥ [10]ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸ਼ਨੁ ਪਛਾਨੋ ॥ [11]ਪੌਨ [12]ਤੁਚਾ ਮਹਿੰ ਇਮ ਸੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ਬਾਸ ਕਰੰਤ ਸਰੀਰ ਮਝਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਜਬ ਮੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਸਰਬ ਸੁਰਨ ਕੌ ਤਬ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਗੁਰ ਹਿਤ ਕਰ ਦੇਯ ॥ ਪੁੰਨ ਮਹਾਂ ਫਲ ਸੋ ਨਰ ਲੇਯ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬ੍ਰਤਾਵੈ ॥ ਅਘ ਨਾਸੈ ਪਿਤ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਸੁਰ ਕੋ ਮੂਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਸਭ ਸੁਰ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਜਥਾ ਮੂਲ ਤਰ ਸਿੰਚਨ ਕਰੇ ॥ ਪਤ੍ਰ [13]ਪੁਸ਼ਪ ਸਾਖਾ ਹੁਇ ਹਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਤੌ ਸਿਖ ਨਿਤ ਅਸ ਕਰੈ ॥ ਸਿਖਨ ਅਚਾਵਨ ਮੈਂ ਹਿਤ ਧਰੈ॥੩੨॥ ਜੇ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਨਹਿੰ ਸ਼ਕਤ ਲਖਾਵੈ ॥ ਤੌ ਨਮਿੱਤ ਜਾਰੂਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਪੂਰਬ ਸਕਰਾਂਦ ਉਮੱਸਿਆ ॥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਚਵਾਵੈ ਸਿਖ [14]ਰਸਿਆ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਨਿਸਚੈ ਉਰ ਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸ ਝੁਕਾਯੋ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਤਿਸ ਬਿਧ ਪੁਨ ਕਾਰ ॥ਪ੍ਰਾਪਤ

੧ ਅਗਨੀ ਦੇਵਤਾ ਰੇ ਮੂੰਹ ਵਿਚ। ੨ ਅਖਾਂ ਵਿਚ। ੩ ਘੋੜੀ ਦੀਆਂ ਨਾਸਾਂ ਵਿਚੋਂ ਅਸਨੀ ਤੇ ਕੁਮਾਰ ਦੋ ਲੜਕੇ ਹੋਏ। ੪ ਚਾਰੇ ਦਿਸ਼ਾ। ੫ ਬਰਨ ਦੇਵਤਾ। ੬ ਸਾਰੀ ਬਨਾਸ਼ਪਤੀ ਦਾ ਇਕ ਇਕ ਪੱਤਾ ਤੋੜ ਕੇ ਅਠਾਰਾਂ ਭਾਰ ਕਥਨ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਕ ਭਾਰ ਅਠ ਮਣ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ੭ ਇੰਦਰ। ੮ ਟਟੀ ਵਾਲੀ ਥਾਂ। ੯ ਪਿਸ਼ਾਬ ਵਾਲੀ ਥਾਂ। ੧੦ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ। ੧੧ ਹਵਾ। ੧੨ ਚਮੜੀ। ੧੩ ਫੁਲ। ੧੪ ਪ੍ਰੇਮੀ।

ਜਿਹ ਤੇ ਫਲ ਸੁ ਉਦਾਰ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਝਾਂਜ ਔ ਪੈੜੇ ਆਦਿਕ ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਵਿੱਸਾ ਗੋਪੀ ਤੁਲਸੀਆ ਭਾਰ ਦ੍ਵਾਜੀ ਬਿਪ੍ਰ॥
ਗੋਇੰਦ ਘੇਈ ਭਾਈਅੜਾ ਆਇ ਮਿਲੇ ਕਰ ਛਿਪ੍ਰ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬੈਠੇ ਸਭ ਪਾਸ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕੀਨੀ ਅਰਦਾਸ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਸੁਨਾਯੇ॥ ਦ੍ਵੈ ਸ਼ਬਦਨ ਮੈਂ ਸੰਸੇ ਪਾਯੇ॥ ੨ ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਜਨ ਸਬਦ ਬਨਾਏ॥ ਦ੍ਵੈ ਥਲ ਰਾਗਨ ਬਿਖੈ ਟਿਕਾਏ॥ ਦੋਨਹੁ ਮਹਿਂ ਬਿਰੋਧ ਲਖ ਪਾਏ॥ ਏਕ ਭਗਤ ਕੇ ਦੋਊ ਸੋ ਗਾਏ॥ ੩ ॥

ਯਥਾ—ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਸੋ ਭੀ ਆਵਤ ਦੇਖਿਆ ਥਾ॥ ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ॥ ੧ ॥

ਪੁਨਾ॥ ਦਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦ ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਤਤ ਰਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀਜੈ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਬਦ ਮੈਂ ਜਾਨੀ ਪਰੈ॥ ਤਰਕ ਈਸ ਅਵਤਾਰਨ ਕਰੈ॥ ਦੁਤੀਯੋ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਅਵਤਾਰ॥ ਨਾਮਦੇਵ ਨੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰ॥ ਅਰਥ ਬਿਵਸਥਾ ਕੈਸੇ ਹੋਇ॥ ਹਮ ਕਿਮ ਸਮਝਹਿਂ ਉਚਰਹੁ ਸੋਇ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਵਾਕ ਉਚਾਰਾ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਸਰ ਗੁਨ ਦ੍ਵੈ ਪਖ ਧਾਰਾ॥ ੫ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੀ ਉਪਾਸਨਾ ਨਿਆਰੀ॥ ਕਿਨਹੁ ਧਰੀ ਨਿਜ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰੀ॥ ਜੈਸੇ ਸਾਗਰ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੇ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਠਹਿਂ ਤਰੰਗ ਹਜਾਰੇ॥ ੬ ॥ ਨਦੀ ਜਾਇ ਕਰ ਜਬਹਿ ਨਿਹਾਰੀ॥ ਸੋਈ ਸਾਗਰ ਤਾਹਿ ਬਿਚਾਰੀ॥ ਜਲ ਸਰੂਪ ਤਹਿ ਏਕ ਨਿਹਾਰਾ॥ ਤਿਮ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗਨ ਅਵਤਾਰਾ॥ ੭ ॥ ਸਤਿ ਚਿਤ

ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਜਿਹ ਲਹਯੋ ॥ ਸਭ ਕੋ ਸੱਤਾ ਦੇਹ ਸੁ ਰਹਯੋ ॥ਜੋ ਪੰਡਤ ਪਠ ਬਿਦਿਆ ਘਨੀ ॥ ਗਿਆਨ ਬਿਹੂਨੇ ਮੁਖ ਤੇ ਭਨੀ ॥ ੮ ॥ ਸਰਗੁਨ ਪੂਜਾ ਧਰਹਿੰ ਵਿਸੇਖੀ ॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗ ਕਮਾਵੈਂ ਦ੍ਵੈਖੀ ॥ ਕਹਯੈ ਸਬਦ ਤਿਨ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ॥ ਸਗੁਣ ਨਿਗੁਣ ਜੇ ਪੱਖਯ ਬੰਧਾਇ ॥ ੯ ॥ ਧਰਮ ਸਰੀਰ ਧਰਨ ਕੋ ਏਹੀ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਨ ਅਛੇਹੀ ॥ ਗਿਆਨੀ ਤਨ ਕੋ ਝੂਠ ਲਖੰਤੇ ॥ ਤਿਹ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕੂਰ ਜਨੰਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕ ਉਪਾਸ਼ਕੀ ਲਖਕੇ ਹੋਇ ॥ ਵਾਚ ਉਪਾਸ਼ਕ ਲਖੀਯਤ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਹੁ ਲੱਖਯ ਕੀ ਕੀਨ ਉਪਾਸ਼ਨ ॥ ਇਕ ਸਮ ਸਤਾ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਭਾਸਨ ॥ ੧੧ ॥ ਰਮਯੋ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਸਭ ਮਾਹੀ ॥ ਸੋ ਕਿਹ ਸੰਗ ਬੈਰ ਧਰ ਨਾਹੀ ॥ ਵਾਚ ਉਪਾਸ਼ਕ ਜੇ ਨਰ ਅਹੈਂ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰਾਮ ਘਟ ਕਹੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਰਾਮ ਉਪਾਸ਼ਨ ਕਰਨੇ ਹਾਰੇ ॥ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਬਿਖੈ ਸੋ ਦੋਸ ਉਚਾਰੈ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਬਹੁ ਤਰਕ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਲਖਯ ਰੂਪ ਕੋ ਭੇਦ ਕੋ ਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਯਾਂਤੇ ਲੱਖਯ ਉਪਾਸ਼ਕ ਬਨਹੁ ॥ ਹੁਇ ਨਿਰਵੈਰ ਬਿਕਾਰਨ ਹਨਹੁ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੰਸੈ ਖੋਇ ॥ ਲਖਯੋ ਸਰੂਪ ਆਪਨੋ ਜੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭਾ ਮਝਾਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁ ਐਸ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ ਭਾਣਾ ਮਾਨੈ ਸਿਖ ਸੋ ਪੂਰਾ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਨਹੁ ਤਿਸ ਕੋ ਊਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਕਹਿਯੋ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਅਸ ਕੋ ਜੋ ਮਾਨੈ ਭਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਅਹੈਂ ਬਹੁਤ ਇਕ ਤੁਮੈਂ ਦਿਖਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਪੁਰ ਗੁਜਰਾਤ ਬਿਖੈ ਤੁਮ ਜਾਵਹੁ ॥ ਸਿੱਖ ਭਿਖਾਰੀ ਦਰਸਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖ ਚਲ ਪਰਾ ॥ ਮਾਰਗ ਬਿਖੈ ਬਿਚਾਰਨ ਕਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨਾ ਕਿਮ ਮਾਨਤ ਰਹੈ ॥ ਕਹਾਂ ਕ੍ਰਿੱਤ ਕਰ ਬਿਤ ਕੋ ਲਹੈ ॥ 'ਮਗ ਉਲੰਘ ਪਹੁੰਚਯੋ

ਗੁਜਰਾਤ ॥ ਨਾਮ ਭਿਖਾਰੀ ਪੂਛਯੋ ਜਾਤ ॥ ੧੮ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਹਿੰ ਗਯੋ ਸੁ ਮੰਗਲ ਹੇਰਾ ॥ ਗਾਵੈਂ [1]ਤ੍ਰੀਅ ਬਿਆਹ ਸੁਤ ਕੇਰਾ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਯੋ ਸਿੱਖ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਬੰਦਨ ਕੀਨਸ ਆਦਰ ਭਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਲਖਯੋ ਭਿਖਾਰੀ ਨੇ ਮਨ ਤਾਹੂ ॥ ਉਠਯੋ ਪਕਰ ਕੇ ਬਿਸ ਕੀ ਬਾਹੂ॥ ਸੌਜ ਬਿਆਹ ਕੀ ਕਰੀ ਦਿਖਾਵਨ ॥ [2]ਅਸਨ [3]ਬਸਨ [4]ਭੂਖਨ ਜੁ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ੨੦ ॥ ਆਗੈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੇਤ ਕੀ ਤ੍ਯਾਰੀ ॥ ਖਪਨ ਰੁ [5]ਸੀੜੀ ਧਰੀ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਬਿਸਮਤ ਬੂਝਨ ਕਰਯੋ ॥ ਇਹੁ ਸਮਾਜ ਕਿਤ ਕਾਰਨ ਧਰਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਯੋ ਭਿਖਾਰੀ ਫੇਰ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਜਸ ਸਮਾਜ ਇਹੁ ਕਾਰਜ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਬਿਸਮਤ ਉਰ ਮਹਿੰ ਰਹਿਓ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਇਸ ਕੋ ਜਸ ਕਹਿਓ ॥੨੨॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੈ ਧੰਧੈ ਪਚੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਰੈ ਭਗਤ ਕਿਮ ਮਾਨਹਿ ਭਾਨਾ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਕਿਯ ਸੇਵ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਦਈ ਸੇਜ ਸੁਖਾਰੀ ॥ ੨੩ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਤਬ ਚਢੀ ਜਨੇਤ ॥ਅਨਦ ਬਿਆਹ ਅਨਦ ਸਮੇਤ ॥ ਡੋਰਾ ਲਿਆਇ ਹਰਖ ਭੀ ਨਿਸ ਜਬ ॥ [6]ਜਠਰ ਸੂਲ ਤੇ ਪੁਤ੍ਰ ਮਰਯੋ ਤਬ ॥ ੨੪ ॥ ਗਾਵਤ ਹੁਤੀ ਤ੍ਰੀਆ ਸੋ ਰੋਈ ॥ ਖਪਨ ਜੁ ਲੀਨ ਭਿਖਾਰੀ ਸੋਈ ॥ ਤਿਸ ਸੀੜੀ ਪਰ ਪਾਯੋ [7]ਨੰਦ ॥ ਦਾਹ ਕਰਯੋ ਰਚ ਚਿਤਾ ਬਿਲੰਦ ॥ ੨੫ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਜਿਹ ਸਮ ਹੁਟ ਕੈ ਘਰ ਆਯੋ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਕੌਤਕ ਰਹਯੋ ਨਿਹਾਰਤ ॥ ਭਾ ਅਚਰਜ ਇਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ੨੬ ॥ ਪਿਖ ਨਿਸ ਬਿਖੈ ਇਕਾਂਤ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਮਿਲ ਗੁਰਮੁਖ ਤਬ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਤ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਜਾਨਤ ਜੇ ਉਰ ਮੈਂ ॥ ਨੁਖਾ ਬਿਆਹ ਕਿਉਂ ਆਨੀ ਘਰ ਮੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਤੁਵ ਮੈਂ ਜੇ

---

੧ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ। ੨ ਭੋਜਨ। ੩ ਭਾਂਡੇ। ੪ ਗਹਿਣੇ। ੫ ਫਟੇ ਪਰ। ੬ ਪੇਟ ਵਿਚ।

ਸਕਤ ਇਤੀਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਚਤ ਹੁਇ ਦੀਨ ॥ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸਿਦਕ ਪਿਖ ਤੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਜੀਅਤ ਬਰ ਦੇਤ [1]ਅਛੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸੈ ਮਮ ਹੋਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸ਼ਕਤ ਸਹਿਤ ਸਹਿ ਕਸ਼ਟ [2]ਕਰਾਲਾ॥ ਸੁਨਤ ਭਿਖਾਰੀ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਰੀਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ ਸਿਖ ਸੰਸੈ ਜੋ ਧਰੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਭਾਵੀ ਕੋ ਮੇਟਨ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗ ਕਬਹੂ ਨ [3]ਭੇਟਨ ॥ ੩੦ ॥ ਜੈਸੀ ਇੱਛਾ ਹੁਇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿਂ ਕੀਜੈ ਭਗਤ ਮਹਾਨਾ ॥ ਬਿਨਾ ਕਰਮ ਦੁਖ ਸੁਖ ਨਹਿ ਦੇਤ ॥ ਭੁਗਤਹਿ ਸੋਇ ਜਿ ਬੀਜੈ ਖੇਤ ॥ ੩੧ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਜਿਸ ਕੇ ਉਰ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਤ ਪਰ ਨਿਤ ਹਰਖਤ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਕਹੈਂ ਜਿ ਸੰਤ ॥ ਤਰਕਹਿ ਮਨਮੁਖ ਦੁਖਹਿ ਲਹੰਤ ॥ ੩੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਤ ਜਾਚੈ ਐਸੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਤ ਪਰ ਅਨੰਦ ਲਹਿ ਜੈਸੇ ॥ ਨਾਸਵੰਤ [4]ਵਿਸ਼ਨਾਨ ਪਦਾਰਥ ॥ ਇਨ ਲਗ ਜਨਮ ਨ ਹੋਇ [5]ਅਕਾਰਥ ॥ ੩੩ ॥ ਮਮ ਸੁਤ ਨੁਖਾ ਕਰਮ ਜੋ ਕੀਨ ॥ ਸੋ ਭਿ ਸੁਨੋ ਕਰ ਸੰਸੇ ਹੀਨ ॥ ਤਪਤੀ ਹੁਤੋ ਪ੍ਰਥਮ ਕੋ ਜਨਮਾ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਜਾਚ ਖਾਇ ਰਹਿ [6]ਬਨਮਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨੁਖਾ ਬਾਰ [7]ਬਧੂ ਰੂਪ ਲੁਭਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਅਧਕ ਤਪੀਸ ਕਮਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਤਿਸ ਪਰ ਜਬ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਵਰ ਮਾਂਗਹੁ [8]ਬਾਲਾ ਅਬ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਿ ਬਾਲਾ ਜੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਵਾਮੀ ॥ ਮੁਝਹਿ ਬਿਆਹੂ ਕਰ ਪੂਰਨ ਕਾਮੀ ॥ ਕਹਿ ਤਪਸੀ ਤਪ ਲਾਜ ਘਨੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤੈਂ ਇੱਛ ਪੂਰ ਨਹਿ ਤੇਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਿ ਬਾਲਾ ਕਿਮ ਬਚਨ ਹਟਾਵੈ॥ ਹਟੇ ਬਚਨ ਤੇ ਅਬਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਤਪਸੀ ਬਚ ਦੇ ਬਹੁ ਪਛਤਾਯੋ ॥

੧ ਚੰਗਾ । ੨ ਭਿਆਨਕ । ੩ ਮਿਲਨ । ੪ ਸੰਸਾਰ । ੫ ਨਿਸਫਲ । ੬ ਜੰਗਲ ਵਿਚ । ੭ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ । ੮ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

ਅਸ ਬਿਧ ਬਾਲਾ ਸੰਗ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਅਬ ਹਮ ਤਿਆਗੈਂ ਇਸ ਤਨ ਤਾਈ ॥ ਤੁਮਰਾ ਭੀ ਇਹੁ ਤਨ ਬਿਨਸਾਈ ॥ ਅਗਲੇ ਜਨਮ ਬਿਖੇ ਤੁਹਿ ਬਿਐਹੈਂ ॥ ਬਚਨ ਆਪਨੋ ਪੂਰ ਕਰੈ ਹੈਂ ॥ ੩੮॥ ਹੇ ਗੁਰਮੁਖ ਜੁਗ ਤਿਆਗੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਜਨਮੇ ਇਤ ਸੰਜੋਗ ਭਾ ਆਨਾ ॥ ਤਪਸੀ ਬਚ ਨਿਜ ਪੂਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਭਾ ਪ੍ਰਲੋਕ ਵੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਅਬ ਨੁਖਾ ਕਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਭੀ ਅੰਤ ਪਰਮਗਤ ਪਾਵੈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਮੁਖ ਤਬ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਹਮੈ ਤਵ ਕਰਮ ਲਖਾਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਵਾ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਪਰਸੰਗ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕਵਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਭਿਖਾਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੈਂਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਅਬ ਅਪਰ ਬਿਧ ਜਸ ਚੰਦੂ ਮਤ ਹੀਨ ॥
ਚੁਗਲੀ ਉਗਲੀ ਸ਼ਾਹੁ ਢਿਗ ਮੰਦ ਬੁਧ ਸੁਨ ਲੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਪਤ ਹੁਤੋ ਚੰਦੂ ਕਾ ਮਨੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬੈਠੀ ਪੇਖੈ ਜੋ [1]ਤਨੀਆ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਚਿਤਵੈ ਅਨਕ ਉਪਾਇ ॥ ਜਿਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਕੋ ਕਸ਼ਟ ਉਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ਖੁਸਰੋ ਸੁਤ ਪੈ ਧਹੁ [2]ਰਿਸ ਧਰ ਕੈ ॥ਦੇਸ਼ ਨਿਕਾਲਾ ਤਹਿ ਕੋ ਦੀਨਾ॥ ਪੁਨ ਅਸ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ੩ ॥ ਇਸੈ ਸੰਗ ਕੋ ਬਾਤ ਭਿ ਕਰੈਂ ॥ ਹਮ ਨਿਜ ਸੱਤ੍ਰ ਤਿਸੇ ਬਿਚਰੈਂ ॥ ਇਮ ਸਭ ਕੋ ਲਿਖ ਦਯੋ ਨਿਕਾਸਾ ॥ ਸੋ ਤਜ ਦਿੱਲੀ ਪੁਰੀ ਅਵਾਸਾ ॥ ੪॥ ਕੁਛ ਨਰ ਸੰਗ ਨਿਕਸ ਕਰ ਆਯੋ ॥ [3]ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਢਿਗ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੀ ਸਿਫਤ ਸੁਨੀ ਜਬ ॥ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਆਵਤ ਭਾ ਸੋ ਤਬ ॥ ੫ ॥

੧ ਲੜਕੀ। ੨ ਗੁਸਾ। ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ।

ਭਨਤ ਬਿਨੈ ਕਰ ਬੰਦ ਅਧੀਨ ॥ ਅਪਨੋ ਕਸਟ ਨਿਵੇਦਨ ਕੀਨ ॥
ਸਾਹ ਰੋਸ ਬਹੁ ਮੋ ਪਰ ਕੀਨੋ ॥ ਦੇਸ ਨਿਕਾਰਾ ਕਹਿ ਕਰ ਦੀਨੋ ॥
੬ ॥ ਪਸ਼ਚਮ ਦਿਸ ਕੋ ਮੈਂ ਚਲ ਜਾਵੋਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਤਿਤ ਬੈਸ
ਬਿਤਾਵੋਂ ॥ ਖਰਚ ਗਯੋ ਬੁਰ ਪਾਸ ਨ ਪੈਸਾ ॥ [1]ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ [2]ਛੁਧਤ
[3]ਰੰਕ ਹ੍ਵੈ ਜੈਸਾ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨ
ਆਯੋ ਕੁਛ ਦੇਹੁ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਇਤਿ ਆਦਕ ਜਬ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥
ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ [4]ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ੮ ॥ ਨਿਜ ਢਿਗ ਦਿਨ ਕੇਤਕ
ਸੋ ਰਾਖਯੋ ॥ ਦੇਤ ਦੇਗ ਹਿਤ ਰਸਤ ਜੁ [5]ਕਾਖਯੋ ॥ ਚਲਯੋ ਤਬੈ ਧਨ
[6]ਜਾਚਨ ਕੀਨਾ ॥ ਪੰਚ [7]ਸਹੰਸ੍ਰ ਗੁਰੂ ਤਬ ਦੀਨਾ ॥ ੯ ॥ ਲੇ ਕਰ
ਨਮੋ ਠਾਨ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ॥ ਗਮਨਯੋ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਅਹਿਲਾਦਾ ॥
ਚੰਦੂ ਮਨਜ ਏਕ ਇਤ ਹੁਤੋ ॥ ਹਾਲ ਸੁਨਾਇ ਦਿਲੀ ਜਾਇ ਜਿਤੋ ॥
੧੦ ॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਗਰਬਤ ਕਹੈ ਦਾਉ ਅਬ
ਪਾਯੋ ॥ ਸਮੇ ਕਚੈਹਰੀ ਜਾਮਾ ਪਾਇ ॥ ਗਯੋ ਮੂਢ ਉਰ ਹਰਖ
ਬਢਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਤਸਲੀਮਾਤ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਕੀਨ ॥ ਚੁਗਲੀ ਉਗਲਨ
ਕੋ ਮਤ ਹੀਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਹੁਰ ਸੁਨਾਵੈ ॥ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ
ਜੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਸ ਪਰ ਪੰਚਮ ਅਰਜਨ ਨਾਮ ॥ ਰਚਯੋ
ਸੁਧਾਸਰ ਬੈਠਯੋ ਧਾਮ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਧਨ ਜਿਸ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਤੁਮ
ਤੇ [8]ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ॥ ੧੩ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਜੋ ਤੁਮਹਿ ਨਿਕਾਰਾ ॥
ਨਹਿੰ ਕਿਸ ਤਿਸ ਕੋ ਆਦਰ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਤਿਸਨੇ ਨਿਕਟ
ਰਖਾਯੋ ॥ ਧਨ ਬਹੁ ਦਯੋ ਸੁ ਮਦਤੀ ਪਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹ
ਸੋਂ ਕਰੋ ਲਰਾਈ ॥ ਮਦਤ ਲਯੋ ਜੇਤੀ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਖੁਸਰੋ ਡਰਯੋ
ਨ ਹੌਸਲ ਪਾਯੋ ॥ ਗਯੋ ਸੋਇ ਇਸ ਬਿਧ ਇਕ ਬਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥

---

੧ ਹਰ ਰੋਜ਼ । ੨ ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ ੩ ਗਰੀਬ। ੪ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਦਿਤੀ।
੫ ਇਛਾ। ੬ ਮੰਗਣਾ ਕੀਤਾ। ੭ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ। ੮ ਡਰ।

ਦੁਤੀਏ ਰਖੇ [1]ਧਾਰਵੀ [2]ਪਾਹੀ ॥ ਮੁਲਕ ਬਿਖੈ ਬਹੁ ਲੂਟ ਮਚਾਹੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਪੁਸਤਕ ਏਕ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸਹਿਬ ਮਹੰਮਦ ਨਿੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਸੋ ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਪੜਵਾਵੈ ॥ ਸਾਚੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕਹਿਲਾਵੈ ॥ ਹਜਰਤ ਦੰਡ ਜਿ ਤਿਸੈ ਨ ਦੇਵਹੁ ॥ ਹੋਇ [3]ਬਿਗਾਰ ਪ੍ਰਜਾ ਲਖ ਲੇਵਹੁ ॥ ੧੭ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਕਹਯੋ ॥ ਸਾਚ ਤੁਰਕ ਪਤ ਤੇ ਚਿਤ ਲਹਯੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟ [4]ਸਚਵ ਨੇ ਮਤ [5]ਬਿਚਲਾਈ ॥ ਉਚਤਾ ਨੁਚਤ ਸਕਲ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਬਡੇ ਸ਼ਾਹੁ ਜੋ ਮਾਨੇ ਪੀਰ ॥ ਦੰਡ ਚਹਯੋ ਮੂਰਖ ਤਿਨ ਤੀਰ ॥ ਨਿਜ ਦਿਵਾਨ ਪਾਪੀ ਸੰਗ ਕਹਯੋ ॥ ਕੇਤਕ ਦੰਡ ਉਰਤ ਤਹਿ ਲਹਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਕਹਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਦੋਇ ਲਾਖ ਦਿਹੁ ਦੰਡ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਮਾਨ ਕਹਿ ਤਬੈ ॥ ਫੌਜਦਾਰ ਕੋ ਭੇਜੋ ਅਬੈ ॥ ੨੦ ॥ ਦੋਇ ਲਾਖ ਧਨ ਲੇਹੁ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਦੈ ਹੈ ਤਬ ਪਕੜ ਮੰਗਾਇ ॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਤਸਲੀਮਾਤ ਕਹੀ ਉਠ ਆਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਧ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਕੋ ਭੀ ਸਾਰੀ ॥ ਸਮਝਾਏ ਜੋ ਬਡ ਸਰਦਾਰੀ ॥ ਸਮਝ ਗਏ ਜੋ ਹੁਤੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕੁਭਾਗੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਆਨੇ॥ ੨੨ ॥ ਉਤ ਚੰਦੂ ਜੋ ਥੇ ਉਮਰਾਈ ॥ ਲੀਨ ਸਭਨ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਹਜੋ ਕੋਈ ਅਬ ਗੁਰ ਦਿਸ ਜਾਵੇ ॥ ਦੰਡ ਲਯੋ ਜਾਂ ਪਕੜ ਲਿਆਵੇ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਨੇ [6]ਮੋਨ ਗਹਾਈ ॥ ਸੁਲਹੀ ਬੋਲਯੋ ਮਾਨ ਬਢਾਈ ॥ ਮੈਂ ਜਾਵੋਂ ਨਹਿੰ ਦੇਰ ਲਗਾਵੋਂ ॥ ਕੈ ਲਹੁ ਦੰਡ ਕਿ ਪਕੜ ਲਿਆਵੋਂ ॥ ੨੪ ॥ ਚੰਦੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਬਹੁ ਕਹਯੋ॥ [7]ਗੋਸ਼ੇ ਹੁਇ ਕਰ ਭਲ ਸਮਝਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਲੂਟੋ ਪੁਨ ਗਹਿ ਲਿਆਵੋ ॥ [8]ਤਤ ਹਜਾਰ ਧਨ ਹਮ ਤੇ ਪਾਵੋ ॥ ੨੫ ॥ ਮਾਨੀ ਸੁਲਹੀ ਫੌਜ

---

੧ ਧਾੜਵੀ ਲੁਟੇਰੇ। ੨ ਪਾਸ। ੩ ਪਰਜਾ ਵਿਗੜ ਜਾਏਗੀ। ੪ ਵਜ਼ੀਰ ਚੰਦੂ। ੫ ਭਰਮਾਈ ਵਾ ਬਦਲਾਈ। ੬ ਮੋਨ ਨੂੰ ਪਕੜ ਲਿਆ ਹੈ। ੭ ਇਕਾਂਤ। ੮ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ।

ਚਢਾਈ ॥ ਧਾਉ ਧਾਈ ਗੁਰ ਦਿਸ ਚਲ ਆਈ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਨਿਜ ਮਨਜ ਪਠਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੌ ਤਬ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ੨੬ ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧ ਜਾਨੀ ॥ ਰੰਚ ਮਾਤ੍ਰ ਮਨ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੀ ॥ ਮੁਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ॥ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵਾਕ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨਾ।੨੭।

ਯਥਾ–ਗਰੀਬੀ [1]ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ [2]ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ਛਾਰੀ ॥ ਇਸ ਆਗੇ ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਉਤ ਕੋਠੇ ਢਿਗ ਸੁਲਹੀ ਆਯੋ ॥ ਲਗੇ ਪਜਾਵੇ ਈਟ ਲਖਾਯੋ ॥ ਡਰਯੋ ਸੁ ਘੋਰਾ ਉਛਲਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਸੁਲਹੀ ਗਿਰਾ ਸੁ ਭਾਠ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਜਲ ਕਰ ਭਰਥ੍ਰ ਹ੍ਵੈ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਆਗੇ ਦੋਜ਼ਕ ਮਹਿੰ ਪਰ ਗਯੋ ॥ ਸੁਲਹੀ ਭਤੀਜਾ ਸੁਲਭੀ ਨਾਮ ॥ ਲਿਯੇ ਫੌਜ ਆਵੈ ਗੁਰ ਧਾਮ ॥ ੨੯ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ ਕਿਸ ਦੁਸ਼ਮਨ ਹੇਰਾ॥ [3]ਜ੍ਵਾਲਾ ਬਮਣੀ ਮਾਰ ਸੁ ਗੇਰਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਫੌਜਦਾਰ ਜਬ ਮਰੇ ॥ ਫੌਜੀ ਦਿੱਲੀ ਦਿਸ ਮੁਰ ਪਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਤਬ ਇਕ ਸਿੱਖ ਆਇ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਮਰਿਓ ਸੁਲਹੀ ਆਵੇ ਪਹਯੋ ॥ ਸੁਲਭੀ ਭੀ ਮਰ ਗਾ ਮਗ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸਬਦ ਅਲਾਹੀ ॥ ੩੧ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਬਿਲਾਵਲ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਲਹੀ ਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਢਿ [4]ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰ ਕਾਟਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥ ੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ ਕਹੁ

[1] ਗੁਰਜ। [2] ਖੰਡਾ। [3] ਬੰਦੂਕ। [4] ਕੁਹਾੜਾ।

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਹਰਖਤ ਭੇ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦੋਖੀ ਨੇ ਦੁਰ ਗਤ ਪਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਰਿਸੈ ॥ ਆਪ ਪ੍ਰਮੇਸਰ ਨਾਸੈ ਤਿਸੈ ॥ ੩੨ ॥ ਉਤ ਜਬ ਫੌਜ ਦਿਲੀ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਚੰਦੂ ਮਨ ਬਹੁ ਸੋਕ ਉਪਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸ਼ਾਹ ਕੋ [1]ਉਗਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਮੰਤਰ ਭੂਤਨ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੩੩॥ ਸੁਲਹੀ ਖਾਂ ਘੋਰੇ ਗਿਰਵਾਯੋ॥ ਮਰ ਗਯੋ ਸੋਈ ਚੋਟ ਬਡ ਖਾਯੋ ॥ ਸੁਲਭੀ ਖਾਂ ਗੋਲੀ ਮਰਵਾਈ ॥ ਬਡੇ ਧਾੜਵੀ ਜਿਸ ਕੇ ਪਾਈ ॥ ੩੪ ॥ [2]ਛੂਛੀ ਮੁੜੀ ਫੌਜ ਅਬ ਆਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹੁ ਰਿਸ ਉਪਜਾਈ ॥ ਕਹਿਯੋ ਕਿ ਜਬ ਹਮ ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤਹਿ ਬੁਲਾਇ ਤਿਸ ਤੇ ਦੰਡ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੫ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤੀਤਤ ਭਏ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁ ਲਵ ਪੁਰ ਆਵਨ ਚਏ ॥ ਚੰਦੂ ਲੀਨੋ ਸੰਗ ਦੀਵਾਨ ॥ ਚਢੀ ਫੌਜ ਸੰਗ ਬਡ ਤੁਰਕਾਨ ॥ ੩੬ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਦਿਸ ਲਵ ਪੁਰ ਆਵੈ ॥ ਚੰਦੂ ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਉਗਲਾਵੈ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨੀ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਆਪ ਕਰੀ ਲਵ ਪੁਰ ਕੋ ਤਿਆਰੀ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਚੰਦੂ ਚੁਗਲੀ ਕਰਨ ਔ ਸੁਲਹੀ ਸੁਲਭੀ ਮਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੋਠੀ ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰ ॥
ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ਇਕੰਤ ਹੀ ਅਸ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤੁਰਕਨ ਤੇਜ ਧਰਾ ਪਰ ਛਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਕੋ ਬਹੁ ਦੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦੂ ਨ੍ਰਿਪ ਭੀ ਧਰਮ ਤਿਆਗੇ ॥ [3]ਡੋਰੇ

[1] ਕਢ ਕੇ। [2] ਖਾਲੀ। [3] ਲੜਕੀਆ ਦੇ ਡੋਲੇ।

ਤਨਜਾ ਦੇਵਨ ਲਾਗੇ ॥ ੨ ॥ ਇਹੁ ਅਨੀਤ ਪਿਖ ਸਹੀ ਨ ਜਾਇ॥
ਬਲੀ ਦਾਨ ਅਬ ਕਰੈਂ ਬਨਾਇ ॥ ਦੁਤੀਏ ਬਾਣੀ ਜੋਊ ਉਚਾਰੀ ॥
ਜੋ ਗਿਆਨੀ ਸੋ ਜਾਨੈ ਸਾਰੀ ॥ ੩ ॥

ਯਥਾ—ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਖੋਉ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਕੌ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਪਠੈਂ ਗਿਰਾ ਤੌ ਤਰਕ ਉਠਾਈ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਨੋ ਤਬ ਲਗ ਹੋਈ ॥ ਜਬ ਲਗ ਕਸ਼ਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ॥ ੪ ॥ ਕਸ਼ਟ ਪਰੇ ਤੇ ਧੀਰਜ ਜਾਵੈ॥ ਗਜਾਨ ਕਥਨ ਸੁਖਲਾ ਬਨ ਆਵੈ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਤਰਕ ਨਿਵਾਰਨ ਕਾਰਨ ॥ ਕਰ ਹੈਂ ਤਨ ਪਰ ਕਸ਼ਟ ਸਹਾਰਨ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬਿਚਾਰਨ ਕੀਨਸ ਐਸੇ ॥ ਕਸ਼ਟ ਦਿਹੈ ਹਮ ਕੋ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ ਚੰਦੂ ਕੇ ਮਨ ਕੀ ਤਬ ਜਾਨੀ ॥ ਚਿਤਵੈ ਐਸੇ ਜੋਊ ਗੁਮਾਨੀ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕਰ ਮੈ ਆਵੈਂ ॥ ਦੇ ਭੈ ਤਿਸੈ ਸਗਾਈ ਮਨਾਵੈਂ ॥ ਤਾਂਤੇ ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਨੋ ਬਨੈ ॥ ਤਜੈਂ ਸਰੀਰ ਕਸ਼ਟ ਸਹਿ ਘਨੈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਓ ਪੁਨ [1]ਜ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਬੁਲਵਾਇ॥
ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ਼ ਭਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਆਇ ॥

ਚੌਪਈ॥ਕੇਤਕ ਮੁਖਿ ਸਿਖ ਔਰ ਬੁਲਾਇ॥ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਨਾਲੇਰ ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੇਸਰ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਅਨਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਕੌ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸਮਝਾਇ ॥ ੯ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗਾਦੀ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਬੁੱਢੇ ਤਿਲਕ [2]ਭਾਲ ਸ਼ੁਭ ਦਾਯੋ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਰੇਲ ਸੁ ਲੀਨੇ ॥ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰ ਭੇਟਾ ਕੀਨੇ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰੀ ਸਥਾਪਨ ਅਪਨੀ ਜੋਤ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਕੇ ਆਈ ਜੋ ਹੋਤ ॥ ਪੁਨ ਸਿਖਯਾ ਦੀਨੀ ਗੁਰ ਐਸੇ ॥ ਅੰਗਦ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੈਸੇ ॥ ੧੧ ॥ ਗਜਾਨ ਬ੍ਰਿਤ ਹਿਰਦੇ ਮੈਂ ਧਰੀਐ ॥ ਵਹਿਰ

੧ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ। ੨ ਮਥੇ ਪਰ।

ਕ੍ਰਿਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਕਰੀਐ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਧਰਮ ਜਗਤ ਪਰਚੁਰੀਐ ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਕੋ ਧਰੀਐ॥ ੧੨ ॥ ਜਾਮ ਜਾਮਨੀ ਕਰੋ ਸਨਾਨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਕਰ ਧੀਰ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਚਰਨ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਸ਼ਤ ਤੀਹ ਨਵ ਜਾਨ ॥
ਜੇਠ ਵਦੀ ਤਿਥ ਅਸ਼ਟਮੀ ਛਟ ਗੁਰ ਗੁਰਤਾ ਮਾਨ ॥ ੧੪ ॥
ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਸਾ ਭਈ ਪੁਨ ਆਇ ॥
ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖ ਆਸਨੰ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਜਗਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕ੍ਰਿਆ ਸਨਾਨ ਆਦਿ ਸਭ ਕਰੀ ॥ ਬਹੁਰ ਸਮਾਧ ਰੂਪ ਨਿਜ ਧਰੀ ॥ ਜਬ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ [1]ਰਵ ਕੋ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ਚਢਨ ਹੇਤ ਖਾਸਾ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪੰਚ ਸਿੱਖ ਲੇ ਅਪਨੇ ਸਾਥ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਝੰਜ ਪਿਰਾਣਾ ॥ ਪੰਚਮ ਪੈੜਾ ਸੰਗ ਪਿਆਣਾ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਦੈ ਧੀਰਜ ਤਿਆਗੇ ॥ ਰਹੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ਹਮਾਰਾ ॥ ਦਰਸੋ ਇਨ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਿਕਸ ਅਰੂਢੇ ਪੰਥ ਸੁ ਪਰੇ ॥ ਸੁਤ ਯੁਤ ਸਿੱਖ ਸੁ ਹਟਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਕਹਿੰ ਬਿਨੈ ਘਨੇਰੀ ॥ ਹਟਬੇ ਚਹਿਤ ਨਹੀ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕਹਿ ਕਰ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥ ਬਰਬਸ ਸਭਨ ਹਟਾਇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ਅਪਨੀ ਜੋਤ ਪੁਤ੍ਰ ਮਹਿੰ ਥਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਅਸੋਕ ਤਬ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਸ ਬਸ ਪਹੁੰਚੇ ਲਵ ਪੁਰ ਜੋਈ ॥ ਭਵ ਸਥਾਨ ਪਿਤ ਕੋ ਜਹਿ ਹੋਈ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨਸ ਤਹਾਂ ਗੁਸਾਈ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿੱਧੂ ਸਿੱਖ ਹੁਤੇ ਲਵ ਪੁਰੀ ॥ ਦਰਸ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਆਸਾ ਪੁਰੀ ॥ ਸੇਵਾ ਦੇਗ ਸੁ ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ਹ੍ਵੈ ਸਤਸੰਗਤ ਦਿਨ

[1] ਸੂਰਜ ਦੀ।

ਰੈਨੇਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਇਨ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਆਇ ਪਹੁੰਚਯੋ ਲਵ ਪੁਰ ਮਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਨਿਸ [1]ਪੰਚ ਬਿਤੀ ਭੀ ਪ੍ਰਾਤੀ ॥ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਗੁਰੂ ਭਲ ਭਾਤੀ ॥ ੨੩ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਮੁਖਿ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਹਮ ਕੁਛ ਕੌਤਕ ਕਰਨਾ ॥ ਸੰਗਤ ਹਮ ਪਾਛੇ ਨਹਿੰ ਪਰਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਹੁਇ ਹਰਾਨ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚ ਮਾਨਾ ॥ ਜਿਮ ਰਜਾਇ ਤਿਮ ਕਰੋ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਉਤ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੁਨਯੋ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਲਾਇ ਕਚਹਿਰੀ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸਮਾ ਉਡੀਕਤ ਸੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗਮਨ ਹੇਤ ਭੇ ਤਿਆਰੇ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਸਿਖ ਸਭ ਹਟਕਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਜੋ ਸੰਗ ਲੀਨੇ॥ ਖਾਸੇ ਪਰ ਚਢ ਪਜਾਨਾ ਕੀਨੇ ॥ ਪਿਖਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਆਇ ॥ ਦੇ ਆਦਰ ਬਲ ਊਚ ਬਠਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪਿਖ ਸਰੂਪ ਸੀਤਲਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ਕੀਨ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਬਡ਼ਾ ਕਿ ਮੁੱਸਲਮਾਨ ॥ ਸਾਚ ਸਾਚ ਤੁਮ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਇਨ ਦੋਨਹੁ ਮੈਂ ਕੋ ਹੈ ਸਾਚਾ ॥ ਕਰੋ ਬਤਾਵਨ ਕੋ ਹੈ ਕਾਚਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਉੱਤਰ ਦੀਨਾ ॥ ਸ਼ਬਦ ਮਾਹਿ ਸੁਨਹੋ ਪਰਬੀਨਾ ॥ ੨੯ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਵ੍ਹਾਕ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਰਹੀਮ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ॥ ੨ ॥ ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥ ੩॥ ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥

[1] ਪੰਜ ਰਾਤਾਂ ।

ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤ ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੂ ॥ ੪ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ
ਜਾਤਾ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਏਕ ਹੈ ਝਗਰਤ ਦੋਇ ਬਤਾਇ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹ ਨਿਸਚੈ ਕਰਹੁ ਏਕੋ ਰਾਮ ਖ਼ੁਦਾਇ ॥ ੩੦ ॥
ਅਰਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ਕੋ ਏਕੋ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥
ਪੱਖ ਬਾਦ ਕਰ ਪਰਸਪਰ ਝੂਠੇ ਦੋਇ ਬਨਾਇ ॥ ੩੧ ॥
ਹਮਰੋ ਮਤ ਹੈ ਅਪਰ ਬਿਧ ਮਿਲਜੋ ਦੋਨਹੁ ਸਾਥ ॥
ਅਰ ਦੋਨਹੁ ਤੇ [1]ਪ੍ਰਿਥਕ ਭੀ ਨਹੀਂ ਬਾਦ ਕੀ ਗਾਥ ॥ ੩੨ ॥
ਹੁਕਮ ਜਾਨ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਖ ਸੁਖ ਜਿਮ ਬਨ ਆਇ ॥
ਹਰਖਤ ਰਹੈਂ ਸਦੀਵ ਹਿਯ ਮੰਨ ਭਾਣਾ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੩ ॥
ਸਤਿਨਾਮ ਕੋ ਸਿਮਰਨੋ ਤਿਆਗਨ ਤਨ ਅਭ੍ਯਾਸ ॥
ਤੀਨਹੁ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਤ ਹੈ ਮਿਟੈ ਜਨਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ੩੪ ॥
ਇਮ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਸ਼ਾਹਿ ਕੀ ਨਿਸਾ ਭਈ ਹਰਖਾਇ ॥
ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਜੋ ਗ੍ਰੰਥ ਇਕ ਤੁਮ ਨੇ ਨਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੩੫ ॥
ਸਿਫਤ ਮਹੰਮਦ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਲਿੱਖ ਜੋ ਤਿਸ ਮਹਿ ਦੇਉ ॥
ਲਾਯੋ ਦੋ ਲਖ ਡੰਡ ਜੋ ਮਾਫ ਕਰੈਂ ਲਖ ਲੇਉ ॥ ੩੬ ॥
ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਦੰਡ ਕੀ ਬਾਤ ਕਯਾ ਹਮ ਦੇਹੈਂ ਨਿਜ ਸੀਸ ॥
ਲਿਖੈਂ ਨ ਸਿਫਤ ਮਹੰਮਦੀ ਏਕ ਲਿਖੀ ਜਗਦੀਸ ॥ ੩੭ ॥
ਹੁਇ ਰਾਜਾ ਅਨਿਆਂ ਕਰੇ ਰਾਜ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੇ ਜਾਇ ॥
ਮਰੈ ਲਹੈ ਦੁਖ ਅਨਕ ਹੀ ਪੁਨ ਦੋਜ਼ਕ ਮਹਿੰ ਪਾਇ ॥ ੩੮ ॥
ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕਹਿਤ ਬਚ ਰਵ ਪਸਚਮ ਅਸਤਾਇ ॥
ਸੰਧਯਾ ਲਖ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਤਬ ਕਰੈ ਬਿਸਰਜਨ ਗਾਇ ॥ ੩੯ ॥

[1] ਵਖਰਾ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰਤਾ ਅਰਪਨ ਔ ਲਵ ਪੁਰ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੋਂ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ॥੩੯॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਚੰਦੂ [1]ਅਵਸਰ ਪਾਇ ॥
ਮੈਂ ਲੇ ਜਾਵੋਂ ਨਿਜ ਸਦਨ ਰਾਖੋਂ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥ ੧ ॥
ਸਮਝਾਵੋਂ ਸਭ ਬਾਰਤਾ ਤੁਮਰੀ ਦਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥
ਲਿਉਂ ਦੁਇ ਲਾਖ ਸੁਖੈਨ ਹੀ ਰਖੈ ਨ ਤਸਕਰ ਕੋਇ ॥੨॥
ਬਿਨਾ ਦੰਡ ਤੇ ਨਹਿੰ ਛੁਡੈ ਦੇਸ ਨ ਹੋਇ ਅਰਾਮ ॥
ਕਰੋ ਨਿਆਵ ਈਮਾਨ ਤੁਮ ਸੁਜਸ ਜਗਤ ਅਭਰਾਮ ॥ ੩ ॥
ਸ਼ਹਿਜਾਦਾ ਰਾਖਯੋ ਨਿਕਟ ਪਾਇ ਤਦਾਰਕ ਸੋਇ ॥
ਨਹਿੰ ਬਿਜਾਇ ਬਹੁਰੋ ਕਰਹਿ ਉਰ ਦੀਰਘ ਡਰ ਹੋਇ ॥੪॥
ਹਜ਼ਰਤ ਕਹਯੋ ਨ ਮਾਨਯੈ ਲਿਖੈ ਨ ਸਿਫਤ ਰਸੂਲ ॥
ਇਸ ਕੀ ਸਜਾ ਭਿ ਚਾਹੀਏ ਕੀਨੋ ਹੁਕਮ ਅਦੂਲ ॥ ੫ ॥
ਤੁਮ ਕੋ ਦੋਸ ਨ ਹੋਇ ਕਛੁ ਮੈਂ ਲੇਵੋਂ ਦੁਇ ਲਾਖ ॥
ਕਰੋਂ ਖਜਾਨੇ ਦਾਖਲਾ ਤੀਨ ਚਾਰ ਦਿਨ ਰਾਖ ॥ ੬ ॥
ਰਾਵਰ ਦਿੱਲੀ ਜਾਹੁ ਕਲ ਮੈਂ [2]ਮੋਕਲ ਅਬ ਪਾਊਂ ॥
ਕਰ ਵਸੂਲ ਬਡ ਰਕਮ ਇਹੁ ਪੱਖ ਏਕ ਮੈਂ ਆਊਂ ॥ ੭ ॥
ਕਰੈ ਸ਼ਫਾਰਸ ਆਨ ਕੋ ਨਹਿੰ ਮਾਨਉਂ ਬੇਜਾਇ ॥
ਹਾਂ ਕਹਿਵਾਈ ਸ਼ਾਹੁ ਤੇ ਨਿਕਸਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਆਇ ॥ ੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਲਕੀ ਸੰਗ ਲਵਾਈ ॥ ਹਰਖਤ ਮਨ ਡੇਰੇ ਕੌ ਜਾਈ ॥ ਡਿਓਢੀ ਮੈਂ ਪੰਜ ਸਿਖ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਲਕੀ ਅੰਤਰ ਬਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਹੁਤੇ ਕਹਾਰ ਤਿਨਹੁ ਸੰਗ ਭਾਖਯੋ ॥ ਜਾਉ ਗੁਰੂ ਹਮ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਖਯੋ ॥ ਪੁਨ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ਖੜੇ ਸਿਪਾਈ ॥ ਸਭ ਬਿਧ

੧ ਸਮਾਂ। ੨ ਮੌਕਾ ਪਾ ਲਵਾਂਗਾ।

ਕੀ ਕਰਕੈ ਤਕੜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿਖ ਕੋ ਆਨ ਨ ਪਾਵੈ ॥
ਨਹਿੰ ਕੋ ਇਨ ਤੇ ਬਾਹਿਰ ਜਾਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਾਵਤ ਅਬ ਥਾਏ ॥
ਸਿਖ ਆਗੇ ਗੁਰ ਬਰਜ ਰਖਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਗੁਰ ਸਨਮੁਖ ਬੈਠਯੋ
ਰਿਸ ਭਰਯੋ ॥ ਕਰਤ ਭਯੋ ਬਚ ਦੁਖ ਤੇ ਜਰਯੋ ॥ ਮੋਰ ਸੁਤਾ ਕੀ
ਮੋਰ ਸਗਾਈ ॥ ਕਿਉਂ ਹੂ ਨ ਮਾਨੀ ਦਿਹੁ ਬਤਲਾਈ ॥ ੧੨ ॥
ਲੇਨ ਸਾਕ ਤੋ ਰਹਯੋ ਕਿਥਾਈ ॥ ਮੁਹਿ [1]ਕੂਕਰ ਕੀ ਦੀ ਸਮਤਾਈ ॥
ਅਬ ਲੌ ਕਛੂ ਨ ਬਿਗਰਿਓ ਸੁਪਨੇ ॥ਨਾਤਾ ਲੇਹੁ ਜਾਹੁ ਘਰ ਅਪਨੇ
॥ ੧੩ ॥ ਘਰ ਸੁ ਅਮੀਰਨ ਕੇ ਬਹੁ ਬਿਆਹ ॥ ਤੁਮ ਭੀ ਕਰੋ ਸੁ
ਭਲਾ ਮਨਾਹ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਲਾਗੀ ਭਿਜਵਾਇ ॥ ਤੁਮ ਨੇ ਕਰੀ ਨ
ਕੁਛ ਪਰਵਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਦਿਹੁ ਜਬਾਬ ਮੈਂ ਕਰੌਂ ਉਪਾਇ ॥ ਸੌਜ
ਬਿਆਹ ਕਹੁ ਜੋ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਨਤ ਕੂਕਰ ਭਾਖਯੋ ਜਿਮ ਜਬੈ ॥
ਲਗੋਂ [2]ਗੈਲ ਕੂਕਰ ਹ੍ਵੈ ਅਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਨ੍ਰਿਭੈ ਬਾਕ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਖਾ ॥ ਸੁਤਾ ਦੈਨ ਕੀ ਕਿਮ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਤੂੰ ਉੱਚੀ ਕੁਲ ਅਹੈਂ
ਚੁਬਾਰਾ ॥ ਹਮ ਕੋ ਮੋਰੀ ਸਰਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਮੋਰੀ ਮੇਲ ਸੁ
ਮੋਰੀ ਧਾਰਾ ॥ ਮਿਲਹਿ ਚੁਬਾਰੇ ਸੰਗ ਚੁਬਾਰਾ ॥ ਤਬ ਭੀ ਕਹਯੋ
ਅਬੈ ਭੀ ਕਹੈਂ ॥ ਸਮ ਸੋਂ ਮਿਲਨ ਭਲੋ ਸਭ ਲਹੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਯੋ
ਨ ਕੂਕਰ ਜੇ ਤੈਂ ਲਹਯੋ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਕਯੋ ਤੋ ਭਿ ਅਬ ਕਹਯੋ ॥ ਸਿਖ
ਨੇ ਕਹਯੋ ਹਮੋ ਕਹਿ ਤਦਾ ॥ ਸਿਖ ਹਮ ਏਕ ਰੂਪ ਹੈਂ ਸਦਾ ॥੧੮॥
ਸੁਨ ਮਨ ਜਰਯੋ ਨ ਜਰਯੋ ਬੈਨ ॥ ਕ੍ਰੂਰ ਪਸਾਰੇ ਲਾਲ ਸੁ ਨੈਨ ॥
ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਏ ਅਪਨ ਸਿਪਾਹੀ॥ ਜਲ ਭੋਜਨ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਦਿਹੁ ਨਾਹੀ
॥ ੧੯ ॥ ਇਸ ਕੇ ਮਨ ਮਹਿੰ ਅਤਿ ਹੰਕਾਰ ॥ ਨਿਮਹਿੰ ਨਹੀਂ ਅਬ
ਕਰੋਂ [3]ਸਿੰਘਾਰ ॥ ਏਕ ਬਾਤ ਕੋ ਨਿਸਚੈ ਮਾਨ ॥ ਕੈ ਲਿਹੁ ਨਾਤਾ ਕੈ
ਦਿਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬਾਕ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਅਬ

੧ ਕੁਤੇ ਦੀ। ੨ ਮਗਰ। ੩ ਮਾਰਨਾ।

ਤੇ ਸੁਪਤ ਨ ਪੀਐਂ ਨ ਖਾਵੈਂ ॥ ਬੈਠੇ ਰਹੈਂ ਏਕ ਹੀ ਥਾਨ ॥ ਕਰੋ ਜਥਾ ਕਰਬੇ ਮਨ ਜਾਨ ॥ ੨੧॥ ਅਪਰ ਕਠੋਰ ਸੁ ਦੁਸਟ ਬਖਾਨਾ॥ ਕਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ਗਨ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਪਾਂਚੋ ਸਿੱਖਨ ਕੋਠਿ ਮਝਾਰ ॥ ਕੈਦ ਕਰੋ ਜੰਜੀਰਨ ਡਾਰ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸ ਕੇ ਪਾਸ ਨ ਆਵਨ ਦੀਜੋ ॥ ਬਾਤ ਬਖਾਨੇ ਕੋਇ ਨ [1]ਬੀਜੋ ॥ ਊਠਨ ਦੇਹੁ ਨ ਪੌਢਨ ਦੇਹੁ ॥ ਬੋਲਨ ਦੇਹੁ ਨ ਦੇਖਨ ਦੇਹੁ ॥ ੨੩ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਦਨ ਬਰਯੋ ਨਿਜ ਜਾਇ ॥ ਮਹਾਂ ਦੁਸਟ ਜਿਸ ਸਮ ਕੋ ਨਾਇ ॥ ਸੋ ਨਿਸ ਬੀਤੀ ਦਿਨ ਭਾ ਆਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਰਹਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਚੰਦੂ ਗਮਨਯੋਂ ਗੁਰ [2]ਤੀਰ ॥ [3]ਨਿਠਰ ਸੁਨਾਇ ਕਰਯੋ ਚਹਿ ਤੀਰ ॥ ਅਬ ਭੀ ਮਾਨ ਸੁਤਾ ਕੋ ਨਾਤਾ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਹਿੰਗੇ ਘਾਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਜੀਵਤ ਨਹਿ ਤਿਆਗੋਂ ਅਬ ਤੋਹੀ ॥ ਬਹੁ ਦਿਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਲਗ ਮੋਹੀ ॥ ਦਯੋ ਕਸ਼ਟ ਪਤ ਸਭ ਮਹਿ ਖੋਈ ॥ਅਬ ਲੌ ਤ੍ਰਾਸ ਭਯੋ ਨਹਿ ਕੋਈ ॥੨੬॥ ਆਨਹੁ ਅਗਨ ਤਪਾਵਹੁ ਨੀਰ॥ ਬੀਚ ਬਠਾਵਹੁ ਤਪਹਿ ਸਰੀਰ ॥ ਮੈਂ ਨਿਜ ਤਪਤਯੋ ਦਿਨ ਅਰ ਰਾਤੀ॥ਮਹਾਂਕਸ਼ਟ ਤੇ ਸੁਲਗਤ ਛਾਤੀ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਮ ਤਪਤਾਵਹੁ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ॥ ਨਾਹਿੰ ਤ ਲੇ ਨਾਤਾ ਮਨਵਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨੀ ਦੁਸ਼ਟ ਕੀ ਆਇਸ ਜਬੈ॥ ਜਲ ਭਰ ਦੇਗ ਚਢਾਇਸ ਤਬੈ ॥ ੨੮ ॥ [4]ਸਮਧਾ [5]ਬਾਰ ਤਰੇ ਤਪਤਾਯੋ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਮਾਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਕਿਉਂ ਡਰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਨਹਿੰ ਲਹਿੰ ਸਾਕ ਜੁ ਕਰ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੨੯ ॥ ਕਹਿ ਚਾਕਰ ਸੋਂ ਦੇਗ ਉਬਾਰੀ ॥ ਪਕਰਹੁ ਦੇਹੁ ਇਸੀ ਮਹਿ ਡਾਰੀ॥ ਤਬ ਸਤਗੁਰ ਉਠ ਆਪੇ ਗਏ ॥ ਤਪਤ ਨੀਰ ਮਹਿ ਬੈਠਤ ਭਏ ॥ ੩੦ ॥ ਬਾਰੀ ਤੇ ਸਿੱਖ ਦੇਖਯੋ ਜਬੈ॥ ਕ੍ਰੋਧਤ ਭਯੋ ਪਿਰਾਣਾ ਤਬੈ ॥

੧ ਦਸਰਾ। ੨ ਪਾਸ। ੩ ਕਠੋਰ। ੪ ਲਕੜੀ। ੫ ਬਾਲਕੇ।

ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਕੋ ਲਗਯੋ ਉਠਾਵਨ ॥ ਖਾਰ ਸਮੁੰਦਰ ਮਹਿ ਗਰਕਾਵਨ ॥੩੧॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਸੋਂ ਬੋਲੇ ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੋ ਪਿਰਾਣਾ ਕਹਿੰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਅਬ ਸ਼ਕਤ ਦਿਖਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰੂ ਕਰ ਸੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਭਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ [1]ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਭਾਰੀ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਮੂਢ ਕਜ਼ਾ ਅਹੈ ॥ ਨਾਸੋਂ ਤੁਰਕ ਨਾਮ ਨਹਿੰ ਰਹੈ ॥ ੩੩ ॥ ਜਿਸਕੇ ਰਾਜ ਮਹਾਂ ਅਨਯਾਇ ॥ ਰਾਵਰ ਸਮ ਕੋ ਅਸ ਦੁਖਦਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਕਹਯੋ ਜਿਨਕੀ ਕਰ ਸੇਵਾ॥ ਲਈ ਸਕਤ ਧਾਰਤ [2]ਅਹੰਮੇਵਾ ॥ ੩੪ ॥ ਹਮ ਨੇ ਇਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਤੂ ਨਹਿੰ ਲਖਹਿ ਏਵ ਆਚਰਨਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਭ ਤੇ ਸ਼ਕਤ ਖਿਚਾਈ ॥ ਮਤ ਕਬ ਪੁਨ ਦੇਵੈਂ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਸਿਖ ਪਿਖ ਸਕੈਂ ਨ ਦੁਖ ਦੁਖਿ ਹੋਇ ॥ ਨੀਚ ਗ੍ਰੀਵ ਕਰ ਊਚ ਨ ਜੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੇ ਦੇਗ ਮਝਾਰੀ ॥ ਤਰੈ ਦੁਸ਼ਟ ਬਹੁ [3]ਸਮਧਾ ਜਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਅਗਨ ਧਾਰ ਉਰ ਡਰ ਸਮਦਾਊ ॥ ਕਰਯੋ [4]ਬਿਪਰਜੈ ਅਪਨ ਸੁਭਾਊ ॥ ਤੇਜ ਛੋਰ ਕਰ ਸੀਤਰ ਹੋਵਾ ॥ ਗੁਰ ਤਨ ਤਾਪ ਤਨਕ ਨਹਿੰ ਜੋਵਾ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਪੁਨ ਲਖ ਕੈ ਨਿਕਸਾਇ ॥ ਗਯੋ ਸਦਨ ਨਿਜ ਮੂੜ੍ਹ ਮਤ ਮਹਿਮਾ ਲਖੀ ਨ ਕਾਇ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤਪਤ ਦੇਗ ਮੇਂ ਬੈਠਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਚੰਦੂ ਕੇ ਸੁਧ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਤ ॥
ਕਿਸੀ ਸਿੱਖ ਕੀ ਸੁਤਾ ਥੀ ਪਾਪੀ ਨੁਖਾ [5]ਨਿਕੇਤ ॥ ੧ ॥

---

੧ ਬਲ। ੨ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ ਸਮਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ੩ ਲਕੜਾਂ। ੪ ਉਲਟ। ੫ ਘਰ।

ਚੌਪਈ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਦਲਕਯੋ ਤਿਸ ਰਿਦਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ਜਹਿ ਸਦਾ ॥ ਅਨਕ ਕਾਮਨਾ ਜਾਚਤ ਪਾਈ॥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਸਿਮਰਤ ਨਿਤ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੨ ॥ [1]ਸਸੁਰ ਪਾਤ ਕੀ ਤਹਿ ਦੁਖ ਦੇਤ ॥ ਕੋ ਅਘ ਤੇ ਮੈਂ ਇਨਹੁ ਨਕੇਤ ॥ ਜਬ ਤੇ ਆਇ ਪੀਯੋ ਨਹਿੰ ਪਾਨੀ ॥ ਖਾਇ ਨ ਭੋਜਨ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਹਾਨੀ ॥੩॥ ਧਿਕ ਜੀਵਨ ਇਸ ਘਰ ਮਹਿੰ ਮੇਰੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਦੁਖ ਸੁਨ ਬਿਰ ਹੈ ਹੇਰੋ ॥ ਰਹਯੋ ਨ ਗਯੋ ਮਿਠਾਈ ਜੋਰੀ ॥ ਕੁਛ ਭੋਜਨ ਲੈ ਗਮਨੀ ਚੋਰੀ ॥੪॥ ਪਹੁੰਚੀ ਜਿਹ ਠਾਂ ਖਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ॥ [2]ਸੁਕਚਤ ਡਰਤ ਜਾਤ ਨਹਿੰ ਪਾਹੀ ॥ ਇਕ ਹਕਾਰ ਕਰ ਅਪਨੇ ਪਾਸ ॥ ਦੀਨਸ ਜ਼ੇਵਰ ਤਿਨਹਿ ਨਿਕਾਸ ॥ ੫ ॥ ਰਾਖਹੁ ਗੁਪਤ ਸੁਨਾਵਹੁ ਨਾਹੀ ॥ ਮੈਂ ਇਕ ਬੇਰ ਜਾਉਂ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ਧਰੇ ਲੋਭ ਤੂਸ਼ਨ ਹੁਇ ਰਹੇ ॥ ਜਾਹੁ ਤੁਰਤ ਆਵਹੁ ਬਚ ਕਹੇ ॥੬॥ ਚੰਦੂ ਪਾਤਕੀ ਲਖਹਿ ਨ ਜਿਸਤੇ ॥ ਹਮਹੁ ਨਿਕਾਸਹਿ ਨਹਿੰ ਮਨ ਰਿਸ ਤੇ॥ ਗਈ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਦੇਖਤ ਰੋਈ ॥ ਨਮੋ ਠਾਨ ਕਰ ਬਿਨੈ ਬਗੋਈ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਪੀਜਹਿ ਪਾਨੀ ॥ ਲਿਹੁ ਅਹਾਰ ਕੋ ਕੀਜਹਿ ਖਾਨੀ ॥ ਪਾਪੀ ਕੇ ਸੁਤ ਸੋਂ ਮੈਂ ਬਿਆਹੀ ॥ ਹੁਤੀ ਜੋਗਤਾ ਐਸੇ ਨਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਕਰਯੋ ਪਾਪ ਕੋ ਆਗੇ ਆਯਵ ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਇਨ ਕੇ ਸਦਨ ਬਿਆਇਵ ॥ ਰਾਵਰ ਸਿਖ ਕੀ ਸੁਤਾ ਪਛਾਨਹੁ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਲਖ ਕਰਨਾ ਠਾਨਹੁ ॥ ੯ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖਾ ॥ ਸਾਧ ਤੋਹਿ ਅਸ ਭਾਵ ਜਿ ਰਾਖਾ ॥ ਹਮਰੋ ਸਿਖ ਜਿ ਆਗੇ ਹੈ ਹੈ ॥ ਸੁਤਾ ਅਸਿੱਖਨ ਘਰ ਨਹਿੰ ਦੈ ਹੈ ॥ ੧੦ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਇਸਕੇ ਘਰ ਕੇਰਾ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ ਕਰੈਂ ਜਾਹੁ ਲੇ ਫੇਰਾ ॥ ਹਮ ਤਜਨੀ ਅਬ ਦੇਹ ਲਖੀਜੈ ॥ ਭੇਦ ਕਿਸੂ ਕੋ ਨਾਹਿੰ ਦਿਵੀਜੈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ

[1] ਸਹੁਰਾ ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ । [2] ਸੰਕੋਚ ।

ਬਚ ਅਸ ਪੂਰੇ ॥ ਕਹੈ ਸੰਗ ਲੇ ਜਾਹੁ ਜਰੂਰੇ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਜੀਵਨ ਇਸ ਗ੍ਰਿਹ ਚਾਹੀ ॥ ਗਮਨੌਂ ਰਾਵਰ ਸੰਗ ਉਮਾਹੀ ॥ ੧੨ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਸੁਤਾ ਜਾਹੁ ਇਸ ਕਾਲ॥ਜਬ ਗਮਨਹਿੰ ਤੁਹਿ ਲੇ ਜਹਿੰ ਨਾਲ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਬਹੁ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕਈ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਭਾਤ ਤਬ ਭਈ ॥ ੧੩ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਚਾਰਤ ਮਨ ਮੈਂ ॥ ਜਲ ਤਪਤੇ ਤੇ ਪੀਰ ਨ ਤਨ ਮੈਂ ॥ [1]ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ ਨਹਿੰ ਮਾਨਹਿ ਬਾਤ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨਹਿ ਮੇਰੋ ਹੁਇ ਘਾਤ ॥ ੧੪ ॥ ਅਬ ਤਿਸ ਤੇ ਵਿਪ੍ਰੀਤਹਿ ਜੋਊ ॥ [2]ਬਾਰੂ ਤਪਤ ਲਗਾਇਵ ਸੋਊ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਭਰ ਉਦਰ ਅਹਾਰਾ ॥ ਆਇ [3]ਪਾਤਕੀ ਬਡ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ੧੫ ॥ [4]ਪੌਰ ਬਿਖੈ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥ ਠਾਢੋ ਹੁਇ ਕਰ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਇਹ ਸਿਖ ਰੰਕ ਕਹਿਤ ਕਲਾ ਕਾਲੀ ॥ ਕਰਹੁ ਤਾੜਨਾ ਇਨਹਿ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਡਰ ਪਾਵਤ ਮੁਹਿ ਅਜਮਤ ਦੇਬਾ ॥ ਛੁਟਬੇ ਕਾਰਨ ਕਰਤ ਫਰੇਬਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ [5]ਕੁਤਕੇ ਬਹੁ ਮਰਵਾਇ ॥ ਰਹੇ ਮੋਨ ਗੁਰ ਤੇ ਡਰ ਪਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਕੋਠੀ ਮਹਿ ਤਿਨ ਬੰਦ ਕਰਾਇ ॥ ਗਾ ਗੁਰ ਨਿਕਟ [6]ਕੁਬਾਕ ਅਲਾਇ ॥ ਨਾਤਾ ਮਾਨਹੁ ਕਰੌਂ ਖਲਾਸੀ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਹਤੌਂ ਘਾਲ ਗਲ ਫਾਸੀ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ ਤੁਹਿ ਸੁਤ ਗਹਾਇ ਮਰਵਾਵੌਂ ॥ ਸੁਤਾ ਲਖੌਂ ਬਿਧਵਾ ਸੁਖ ਪਾਵੌਂ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ [7]ਕੂਕਰ ਜੋ ਕਰ ਚਾਹੈ ॥ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਤੁਹਿ ਸਗ ਸਮ ਘਾਹੈ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਭਾਠ ਬਿਖੈ ਤੇ ਬਾਰੂ ॥ ਮੰਗਵਾਇਸ ਤਤਕਾਲ [8]ਗਵਾਰੂ॥ਤਪਤ ਕਰਨ ਕੀ ਆਇਸ ਦਈ ॥ [9]ਸਮਧਾ ਲਿਆਇ ਸੁ ਬਾਰਨ ਕਈ ॥ ੨੦॥ ਦੇ ਦੇ [10]ਆਂਚ ਤਪਤ ਕਰਵਾਯੋ॥ ਅਗਨ ਸਮਾਨ ਤੇਜ ਪ੍ਰਵਸਾਯੋ ॥ [11]ਸਿਕਤਾ ਤਪਤ ਬਿਲੋਕਤ ਲਹਯੋ ॥ ਇਸੇ ਲਿਆਇ ਬਠਾਵਤ ਕਹਯੋ॥੨੧॥

---

੧ ਡਰ। ੨ ਰੇਤਾ। ੩ ਪਾਪੀ ਚੰਦੂ। ੪ ਦਰਵਾਜ਼ੇ। ੫ ਡਾਗਾਂ। ੬ ਦੁਰਬਚਨ। ੭ ਕੁਤਾ। ੮ ਮੂਰਖ। ੯ ਲਕੜਾਂ। ੧੦ ਸੇਕ। ੧੧ ਰੇਤ।

ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਉਠ ਬਾਹਰ ਆਇ ॥ ਧਰਨੀ ਧਰਨੀ ਧੀਰ ਸਿਖਾਇ ॥ ਹਰਖ ਸ਼ੋਕ ਕੋ ਲੇਸ ਨ ਰਿਦੇ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਉਤਪਤ ਨਹਿੰ ਕਦੇ ੨੨ ਜੈਸ ਅਵਸਥਾ ਹੁਇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨੀ ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਜਨ ਜਨਾਇ [1]ਬਿਦਤਾਨੀ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਨਹਿੰ ਮੁਖ ਮੁਰਝਾਯਾ ॥ ਮਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿਤ ਸਮ [2]ਮੇਰੁ ਰਹਾਯਾ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿਓ ਕਠੋਰ ਚੰਦੂ ਕੁਲ ਘਾਤੀ ॥ ਇਨ ਕੀਨਸ ਛਾਤੀ ਮੁਝ ਤਾਤੀ ॥ ਤਿਮ ਅਬ ਤਪਤਾਵਹੁ ਉਤਪਾਤੀ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪਰੇ ਨ ਅਪਰ ਅਰਾਤੀ ॥ ੨੪ ॥ ਸਿਕਤਾ ਪਰ ਅਰੂਢ ਗੁਰ ਹੋਏ ॥ ਮਨਹੁ ਸੀਤ ਜਲ ਮਾਹਿੰ ਖਲੋਏ ॥ ਪੁਨਹਿ ਦੁਸ਼ਟ ਨੇ ਕਹਿ ਬਠਲਾਇ ॥ ਥਿਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਛੁ [3]ਖੇਦ ਨ ਪਾਇ॥ ੨੫ ॥ ਚੌਦਹਿ ਲੋਕ ਰਚੇ ਜਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਤੇਜ ਹੁਤਾਸਨ ਹੋਇ ਕਿਮ ਨੇਰੇ ॥ ਤਪਤ ਰੇਤ ਪਰ ਨਿਸਚਲ ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਖ ਤੇ ਮ੍ਰਿਦ ਆਸਨ ਪਰ ਜੈਸੇ ॥ ੨੬ ॥ ਇਤ ਉਤ ਅੰਗ ਨਹੀਂ ਡੁਲਯੰਤੇ ॥ ਭਏ ਮੋਨ ਕਛੁ ਨਹੀਂ ਭਨੰਤੇ ॥ ਕਹਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਨ ਕਰਛੇ ਲੈ ਕੈ ॥ ਤਪਤ ਰੇਤ ਦਿਹੁ ਊਪਰ ਪੈ ਕੈ ॥ ੨੭॥ ਨਹਿੰ ਬੋਲਤ ਨਹਿੰ ਮਾਨਹਿੰ ਨਾਤਾ ॥ ਇਸਕੇ ਗਾਤ ਲਗਹਿ ਨਹਿੰ ਤਾਤਾ ॥ ਭਰ ਕਰਛੇ ਤਬ ਊਪਰ ਪਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਕਛ ਕਹਯੋ ਨ ਅੰਗ ਡੁਲਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਦੁਹਿ ਦਿਸ ਤੇ ਤਾਤੋ ਅਤ ਬਾਰੂ ॥ ਤਨ ਪਰ ਪਰੇ ਮਨੋ ਜਲ ਧਾਰੂ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਕਰ ਗਾਤ ਸਮੂਹੇ ॥ ਦਿਖਰਾਏ ਸਤਿਗੁਰੂ [4]ਫਲੂਹੇ ॥ ੨੯ ॥ ਅਜਮਤ ਨਹਿੰ ਜਾਨਹਿੰ ਦੁਰਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨਾ ਪੀਰ ਗਨ ਕਰੇ ਦਿਖਾਰੀ ॥ ਦੋਇ ਜਾਮ ਲਗ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨਸ ॥ ਦੁਸਟੂ ਨਿਜ ਜਰ ਪੂਟਨ ਲੀਨਸ ॥ ੩੦ ॥ ਗਯੋ ਸਦਨ ਪੁਨ ਗੁਰ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਥਲ ਗੁਰ ਬੈਠੇ ਜਾਈ ॥ ਭਈ ਨਿਸ ਖਰਬਰ ਭਯ ਜਹਾਨਾ ॥ ਖਬਰ ਭਏ ਜੇ ਅਜਮਤ ਵਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸ਼ਿਵ ਬ੍ਰਹਮਾਦ ਦੇਵਤਾ ਸਾਰੇ ॥ ਗੋਰਖ

੧ ਪ੍ਰਗਟ। ੨ ਸੁਮੇਰ ਪਰਬਤ। ੩ ਦੁਖ। ੪ ਛਾਲੇ।

ਆਦਿ ਸਿੱਧ ਅਤਿ ਧਾਰੇ ॥ ਪੀਰ ਫਕੀਰ ਜੋਊ ਬਲਵਾਨ ॥ ਆਇ ਮੂਰਛਾ ਭੇ ਦਰਵਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕਰ ਜੋਰ ਸੁ ਬੋਲੇ ॥ ਦ੍ਰਿੜ ਨਿਸਚਾ ਉਰ ਅਧਕ ਅਡੋਲੇ ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ ਤੁਮ ਸਮ ਨਹਿੰ ਆਨ ॥ ਹੇਰਤ ਸਗਰੇ ਭਏ ਹਰਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਨੇਮ ਨਿਬਾਹਨ ਕਰੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਨਾਸਨ ਇੱਛ ਨ ਧਰੋ ॥ ਹਮ ਅਬ ਪਾਪੀ ਕੇ ਘਰ ਜੇਤੋ ॥ ਅਵਨੀ ਖੰਡ ਉਲਟ ਦੇਹਿੰ ਤੇਤੋ ॥ ੩੪ ॥ ਮਹਾਂ ਅਵੱਗਜ਼ਾ ਕੋ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਕੋ ਜਗ ਨਹਿੰ ਸੰਤ ਦੁਖਾਵੈ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਦੁਸ਼ਟ ਹੰਕਾਰੀ ਹੋਇ ॥ ਦੇਹਿੰ ਕਸ਼ਟ ਸੰਤਨ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕਹਿ ਬੈਨ ॥ ਮਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸ ਰਹੈ ਨ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਮਨ ਜੁ ਮਨੋਰਥ ਧਰੇ ॥ ਹਰਗੁਬਿੰਦ ਸੋ ਪੂਰਨ ਕਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਹਮ ਨੇ ਕਰਨੋ ਹੈ ਅਸ ਖੇਲ ॥ ਆਇ ਅਪਰ ਕੋ ਬਿਘਨ ਨ ਮੇਲ ॥ ਸੁਨ ਬੰਦਨ ਕਰ ਧੰਨ ਮੁਖ ਕਏ ॥ ਗੁਰ ਰੁਖ ਦੇਖ ਨ ਅਜਮਤ ਦਏ ॥ ੩੭ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਛਿਨ ਮੈਂ ਕੁਛ ਕਰ ਘਾਲੇ ॥ ਪਾ ਨਿਦੇਸ ਕਰ ਬੰਦਨ ਚਾਲੇ ॥ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰ ਹੋਇ ਸਵਧਾਨ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਸਭ ਅਚਰਜ ਕੋ ਮਾਨ ॥ ੩੮ ॥ ਕਹੈਂ ਪਰਸਪਰ ਸੁਪਤੇ ਸਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਜਾਤ ਲਖ ਚੰਦੂ ਮਾਰੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਖਰੇ ਭਏ ਭੈ ਮਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਖੇਲ ਗੁਰੂ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤਪਤ ਰੇਤਾ ਸਹਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਤੀ ਜਾਮਨੀ ਦਿਨ ਭਯੋ ਤਬੈ ਉਠ ਪਾਪੀ ਆਇ ॥
ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਤ ਬਡ ਹਠੀ ਦਿਯੋ ਕਸ਼ਟ ਨ ਡੁਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਭੈ ਕਰ ਨਾਤਾ ਨਾਹਿਨ ਮਾਨੇ ॥ ਬਿਨਾ ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਆਜ ਤਪਤ ਕਰ ਲੋਹ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਠਲਾਵੋਂ

ਮਾਨੇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਇਮ ਪਾਪੀ ਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਾਤਾ ਦੇਵੇਂ ਕਿ ਕਰੋਂ ਸਿੰਘਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਦੀਰਘ [1]ਲਵੇਂ ਮੰਗਾਈ ॥ ਧਰ ਊਪਰ ਤਰ ਅਗਨ ਜਰਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸਮ ਤਾਂਬੇ ਕੇ ਤਪਤ ਕਰਾਈ ॥ ਦੇਖ ਪਾਤਕੀ ਲਿਯੋ ਬੁਲਾਈ ॥ ਕਹਯੋ ਇਕੇ ਅਬ ਲੋਹੂ ਸਗਾਈ ॥ ਨਹੀਂ ਲੋਹ ਪਰ ਬੈਠੋ ਆਈ ॥ ੪ ॥ ਗੁਰੂ ਨ ਉੱਤਰ ਦੀਨਸ ਕੋਈ । ਲੋਹ ਅਰੂੜ੍ਹ ਬੈਠ ਗੇ ਸੋਈ ॥ ਆਦਿ ਚੰਡਾਲ ਜਿ ਕਿਨਹੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸਭਹਿਨ ਹਾ ਹਾ ਕਾਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਇਹ ਚੰਡਾਲਨ ਤੇ ਅਤ ਪਾਪੀ ॥ ਇਸ ਫਲ ਭੁਗਤੈ ਜਾਨੈ ਆਪੀ ॥ ਨੀਚੇ [2]ਸਮਧਾ ਬਹੁਰ ਜਰਾਈ ॥ ਅਗਨੀ ਰੂਪ ਲੋਹ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ੬ ॥ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਹੁਇ ਦੁਖ ਤੇ ਦੀਨ ॥ ਮਾਨਹਿ ਨਾਤਾ ਡਰ ਚਿਤ ਚੀਨ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਛੂ ਨ ਬੋਲੇ ॥ ਤਪਤ ਲੋਹ ਪਰ ਥਿਰੇ ਅਡੋਲੇ ॥ ੭ ॥ ਅਜਮਤ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈ ਕਿਮ ਪਾਪੀ ॥ ਜਰਤਾ ਸਮ ਦਿਖਲਾਇਵ ਆਪੀ ॥ ਰਹੇ ਜਾਮ ਲਗ ਠਾਂਢੇ ਊਪਰ ॥ ਪੁਨ ਉਤਰਾਇ ਥਿਰੇ ਗੁਰ ਭੂ ਪਰ ॥ ੮ ॥ ਪਚਯੋ ਰਿਦੇ ਬਹੁ ਚਿਤਹਿ ਉਪਾਯਾ ॥ ਬੋਲਯੋ ਨਹੀਂ ਤ੍ਰਾਸ ਨਹਿੰ ਪਾਯਾ ॥ ਕੌਨ ਜਤਨ ਕਰ ਤਿਸੇ ਮਨਾਵੋਂ ॥ ਕੋ ਸੰਕਟ ਐਸੋ ਦਿਖਰਾਵੋਂ ॥ ੯ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਅਧਕ ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਹਮਰੋ ਨਾਤਾ ਲੇਹਿ ਮਨਾਇ ॥ ਇਹ ਬਡ ਧਰਮੀ ਧਰਮ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਨ ਲੌ ਨਹੀਂ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ੧੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਧਰਮ ਹਰਨ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਦਿਖਰਾਵਹੁੰ ਪੁਨ ਪੂਰਵੋਂ ਆਸਾ ॥ ਇਮ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ਮੂਰਖ ਮਾਨੀ ॥ ਕਹੀ ਸਿਪਾਹਨ ਕੇ ਸਨ ਬਾਨੀ ॥੧੧॥ ਇਕ ਚਲ ਜਾਹੁ ਚੰਡਾਲਨ ਪਾਸ ॥ ਆਜ ਕਰੀ ਜੋ ਗਊ ਬਿਨਾਸ ॥ ਤਿਹ ਕੋ [3]ਚਰਮ ਅਬੈ ਲੇ ਆਵੋ ॥ ਸਭ ਸਰੀਰ ਇਸ ਕੋ [4]ਮਢਵਾਵੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਨ ਸੁਨਾਇ ਬਖਾਨਾ ॥ ਭੇਜ ਤੁਰਤ ਉਠ ਗਾ

---

੧ ਲੋਹ। ੨ ਲਕੜਾਂ। ੩ ਚਮੜਾ। ੪ ਚਮੜੇ ਵਿਚ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਿਉਂ ਦਿਓ।

ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸਿਖਨ ਮੈਂ ਭਾ ਰੌਰਾ ॥ ਘਰ ਘਰ ਦਰ ਦਰ ਠੌਰਹਿ ਠੌਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਤਿਸ ਪੌਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਜਾਤ ਨਿਹਾਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਹੈਂ ਕਿਵਾਰ ਅਸੰਜਤ ॥ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤ ਕਿਮ ਹੋਇ ਸੁ ਭੰਜਤ ॥ ੧੪ ॥ ਕਿਆ ਇਤ ਹੁਵੈ ਲਖੀ ਨਹਿ ਜਾਇ ॥ ਵਹਿਰ ਗੁਰੂ ਨਿਕਸੇ ਨ ਕਦਾਇ ॥ ਪੰਚਹੁ ਸਿੱਖ ਨਹੀਂ ਪੁਨ ਹੇਰੇ ॥ ਭਏ ਕਹਾਂ ਬਚ ਸੁਨੇ ਨ ਫੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਤਾ ਲੇਤ ਨ ਕਬੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨਵਾਵਤ ਲਖੀਅਤ ਅਬੈ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਠਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਦਰਸ ਹੁਵੈ ਗੁਰ ਆਨੈ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚੌਥੀ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀਤ ਭੀ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਉਠਾਇ ॥
ਆਜ ਮਨਾਵੋਂ ਜਿਮ ਚਹੋਂ ਨਾਹਿ ਤ ਧਰਮ ਗਵਾਇ ॥ ੧੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਪਹੁੰਚਯੋ ਤਹਿ ਆਈ ॥ ਬੈਠਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਜਾਈ ॥ ਨਿਕਟ ਗੁਰੂ ਕੋ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬ ਲੌ ਨਾਤਾ ਲਿਹੁ ਮਨ ਮਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਹਿ ਲਗ ਰਾਜ ਤੁਰਕ ਪਤ ਕੇਰਾ ॥ ਤਹਿ ਲਗ ਹੁਕਮ ਚਲਤ ਹੈ ਮੇਰਾ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਸੁ ਤਨਕ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਅਬ ਦੇਖੋ ਕਿਆ ਕਰੋਂ ਬਿਧਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ [1]ਧੇਨ ਚਰਮ ਮੰਗਵਾਯੋ ਗੀਲਾ ॥ ਲਪਟਾਵੈਂ ਜੇਤਕ ਤਵ ਡੀਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਸੌਨ ॥ ਬੋਲੇ ਬਾਕ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਕਿਤ ਭੌਨ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਹਮ ਰਾਵੀ ਚਹੈਂ ਸਨਾਨੇ ॥ ਸਿੱਖ ਪੰਜ ਭੀ ਸੰਗ ਲਜਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਦੁਸ਼ਟ ਰਿਦੇ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਬਿਗਾਰਨ ਤੇ ਡਰ ਪਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਅਬ ਇਹ ਮਾਨ ਲੇਇ ਹੈ ਨਾਤਾ ॥ ਸੀਤਲ ਗਾਤ ਹੋਇ ਜਲ ਨ੍ਹਾਤਾ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਹਿ ਜਾਇ ਸਨਾਨੋ ॥ ਬਚਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੋ ਨਾਤਾ ਮਾਨੋ ॥ ੨੨ ॥ ਦਸਕ ਸਿਪਾਹੀ ਕਰ ਸਵਧਾਨੋ ॥

੧ ਗਊ ਦਾ ਚਮੜਾ।

ਖੜਗ [1]ਸਿਪਰ ਗਹਿ ਸੰਗ ਪਯਾਨੋ ॥ ਗੁਪਤ ਰਾਹਿ ਜੋ [2]ਸਲਤਾ ਓਰੀ॥ ਕਰੈ ਨਾਨ ਹੁਵੇ ਠਾਂਡ ਸੁ ਠੌਰੀ॥ ੨੩ ॥ ਮੱਜਤ ਬੈਠਤ ਕਛੁ ਨ ਅਲਾਵੇ॥ ਇਤ ਦਿਸ ਲਿਆਵੇ ਰਹੋ ਪਿਛਾਵੇ ॥ ਇਮ ਬਹੁ ਕੀਨ ਘਨੀ ਤਕਰਾਈ॥ ਸੁਨ ਖਲ ਤੇ ਚਲ ਪਰੇ ਗੁਸਾਈ॥ ੨੪ ॥ ਸਲਤਾ ਦਿਸ ਛੋਟੀ ਇਕ ਮੋਰੀ ॥ ਗਮਨਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਤਿਸ ਓਰੀ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਰਾਵੀ ਕੇ ਤੀਰ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਛੁਯੋ ਨੀਰ ਬਡ ਸੀਰ॥ ੨੫ ॥ ਪੰਚਮ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ਸਨਾਨਾ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸ ਸਾਰੀਰ ਪੁਛਾਨਾ ॥ ਲੇ ਊਪਰ ਚਾਦਰ ਗੁਰ ਬੈਸੇ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਗ ਰਹਿਸੇ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਹੁ ਸਿਖ ਕੀਨ ਸਨਾਨੇ ॥ ਗੁਰਬਾਨੀ ਕੇ ਪਾਠ ਬਖਾਨੇ ॥ ਖਰੇ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਵਾਰ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਸੁਨਯੋ ਨਿਰਧਾਰ॥ ੨੭ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ॥ ਪੁਨ ਸਿਖਨ ਸਨ ਵਾਕ ਅਲਾਯੋ ॥ ਅਬ ਹਮ ਚਹਿੰ ਪਰਲੋਕ ਪਜਾਨਾ॥ ਚਿਤ ਜਿਮ ਚਹਿਤ ਸਕਲ ਹਮ ਠਾਨਾ॥ ੨੮॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗ ਮਿਲੀਜੈ॥ ਹਮ ਦਿਸ ਤੇ ਬਹੁ ਧੀਰਜ ਦੀਜੈ॥ ਕਰੋ ਨ ਸ਼ੋਕ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਗਾਵੇ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਕੋ ਸੋਕ ਮਿਟਾਵੋ ॥ ੨੯ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਦੁਤਿਜ ਤ੍ਰਿਤਿਜ ਗੁਰ ਅੰਸ॥ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਹੁ ਕੁਲ ਅਵਤੰਸ॥ ਪਾਠ ਗ੍ਰੰਥ ਹਮ ਪਾਛੈ ਠਾਨਹੁ॥ ਭਲ ਦਸਤਾਰ ਮ੍ਰਯਾਦਾ ਠਾਨਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਰਾ ਗੁਰਨ ਕੀ ਰੀਤ ਪ੍ਰਮਾਨਹੁ ॥ ਨਈ ਰੀਤ ਇਕ ਰਣ ਕੀ ਠਾਨਹੁ ॥ ਸਾਯੁਧ ਹੋਇ ਤਖਤ ਪਰ ਰਾਜਹੁ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਸੈਨਾ ਸੰਗ ਸਾਜਹੁ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰੋ ਅਧਰਮ ਜਗਤ ਪਰਹਾਰੋ॥ਸੱਤਿ ਧਰਮ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪਰਚਾਰੋ॥ ਸੁਤ ਦਿਸ ਅਸ ਸੰਦੇਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਕਹਿੰ ਦੇਹ ਨ ਹਮ ਸਸਕਾਰੀ॥ ੩੨ ॥ ਦਿਹੁ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਸਲਤਾ ਪਰਵਾਹਿ ॥ ਏਕ

---

੧ ਢਾਲ। ੨ ਨਦੀ ਦੇਖੀ।

ਰਬਾਬੀ ਤਬ ਚਲ ਆਹਿ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਛਾਨ ਕਰ ਬੰਦੇ ਪਾਹਿ ॥ ੩੩ ॥ ਗਾਵਨ ਲਗਯੋ ਸ਼ਬਦ ਰਸ ਭੀਨਾ ॥ ਨਾਮ ਮਹਾਤਮ ਸੰਤਨ ਭੀਨਾ ॥ ਸੁਨੇ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮਨ ਅਕੁਲਾਨੇ ॥ ਤਿਆਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਅਬ ਜਾਨੇ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਤਪਤ ਲੋਹ ਪੈ ਬੈਠਨ ਔ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬੈਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਖ ਤਿਆਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਹਰਿ ਆਇ ॥
ਸਿਵ ਗੋਰਖ ਬਹੁ ਪੀਰ ਜੇ ਨਭ ਥਿਤ ਜੈ ਜੈ ਗਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗੁਪਤ ਆਇ ਸਭ ਮੰਗਲ ਕਰਹਿੰ ॥ ਪਰਵਾਰਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿ ਥਿਰਹਿੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਤ ਕਰੇ ਕੋ ਸੁਨੈਂ॥ਬਿਸਮਤ ਹੁਇ ਕੋ ਉਰ ਮਹਿੰ ਗੁਨੈਂ॥੨॥ਇਨ ਸਮ ਧੀਰਜ ਧਰਨੇ ਮਾਹਿੰ॥ ਜਗ ਮਹਿੰ ਅਪਰ ਬਿਚਰੀਐ ਨਾਹਿੰ॥ ਅਜਰ ਜਰਨ ਕੀ [1]ਅਵਧ ਦਿਖਾਈ ॥ [2]ਅਛਤ ਸ਼ਕਤ ਤਲ ਕਸ਼ਟ ਉਠਾਈ॥੩॥ ਇਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ਇਨ ਬਨਐਹੈਂ ॥ ਅਬ ਆਵਤ ਸਗਰੇ ਚਿਤ ਚੈਹੈਂ ॥ਪੁਨਹਿੰ ਪਾਠ ਜਪਜੀ ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ ਆਸਾ ਸ਼ਬਦ ਪਾਠ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਬਿਸਮ ਚਾਦਰਾ ਲੇਕਰ ਤਬੈ ॥ ਪੌਢ ਗਏ ਦੇਖਤ ਸਿਖ ਸਬੈ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਖ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਮਹਿੰ ਹਿਤ ਕੋ ਧਾਰੈਂ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਗ੍ਰਹਿ ਗੁਨ ਸਸ ਲਖੋ ਚੌਥ ਜੇਠ ਸੁਦਿ ਜਾਨ ॥
ਵਾਰ ਸੁ ਸੁਕਰ ਬਖਾਨੀਏਂ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਪਰਮਾਨ ॥ ੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਗੁਰ ਤਜਾਗੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਨੇ [3]ਡੰਕ ਸੁਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ਨਿਸਾਨਾ ॥ [4]ਮੰਜਲ ਫੂਲਨ [5]ਅੰਜਲ ਡਾਰਹਿੰ ॥ ਜੈ ਜੈ

[1] ਹਦ। [2] ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਿਆਂ। [3] ਨਗਾਰੇ ਵਜਾਏ। [4] ਉਜਲ। [5] ਫੁਲਾਂ ਦੇ ਬਕ।

ਜੈ ਇਕ ਬਾਰ ਉਚਾਰਹਿੰ ॥ ੭ ॥ ਧੂਪ ਧੁਖਾਇ ਸੁਗੰਧ ਬਿਥਾਰਾ ॥ [1]ਨਮ੍ਰੀ ਹੋਇ ਬਿਵਾਨ ਬਠਾਰਾ ॥ਭਯੋ ਅਕਾਸ਼ [2]ਅਰਣ ਹੀ [3]ਬਰਣਾ ॥ ਪਿਖਤ ਲੋਕ ਅਚਰਜ ਉਰ ਕਰਣਾ ॥ ੮ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਸੁਤਾ ਜਾਨ ਸਭ ਗਈ ॥ [4]ਤ੍ਰਿਣ ਸਮ ਤਨ ਪਰ ਹਰ ਸੰਗ ਭਈ ॥ ਘਰ ਮਹਿੰ ਪਰੀ ਨ ਕਿਨਹੂ ਜਾਨੀ ॥ ਗਈ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਭਾਗ ਮਹਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਊਰਧ ਗੁਰ ਕੇ ਚਲਯੋ ਬਿਬਾਨਾ ॥ ਗਨ ਦੇਵਨ ਕੇ ਸੰਗ ਪਯਾਨਾ ॥ ਜਹਿ ਲਗ ਜਿਸ ਕੀ ਸ਼ਕਤ ਪਯਾਨਨ ॥ ਬਹੁਰ ਬਿਰਹਿੰ ਪਿਖ ਕਰ ਉਚ ਆਨਨ ॥ ੧੦ ॥ ਗੋਰਖ ਆਦ ਪੀਰ ਸਭ ਮੁਰੇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਕਰ ਨਿਜ ਬਲ ਬਿਰੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਆਦ ਪੁਨ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਹਟੇ ਸੰਗ ਗੁਰ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲਗ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸਾਥ ॥ ਬਿਸ਼ਨ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਥ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਸਦਨ ਬਕੁੰਠ ਪਹੂਚੇ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਤੇ ਅਹੈ ਜੁ ਊਚੇ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਿਖ ਪੰਚ ਪ੍ਰਵਾਰ ਗੁਰ ਸੰਕਟ ਪਾਇ [4]ਕਰਾਲ ॥
ਧੀਰਜ ਛੂਟਯੋ ਸਭਨ ਤੇ ਕਰ ਵਈਰਾਗ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਜੇਠਾ ਵਡਹੰਸਹਿ ਗਾਵੋ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਲੋਕ ਭਾ ਸਬਦ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਉਤ ਪਾਪੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮੈਂ ਜੋ ਬੈਸੇ ॥ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਆਇ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਡੀ ਦੇਰ ਲਾਗੀ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥ ਕਹਾਂ ਭਈ ਗਤ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਉਤਲਾਵਤ ਆਵਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੰਗ ਕਿਤੇ ਕਰ ਲਜਾਵਾ ॥ ੧੫ ॥ ਪਿਖ ਜੇਠੇ ਤਿਸ ਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਦੁਸ਼ਟ [5]ਪਾਤਕੀ ਪਾਪ ਕਮਾਯੋ ॥ ਤਵ ਸਿਰ ਚਢੇ ਦੋਸ਼ ਬਡ ਦੈ ਕੈ ॥ ਗਏ ਪ੍ਰਲੋਕ ਦੇਹ ਤਜ ਕੈ ਕੈ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰ [6]ਕੂਰੋ ਮਾਰੈਂ ਹਤਿਆਰੇ ॥ ਬਚਹਿੰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਜਤਨ ਹਜਾਰੇ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਤਬੈ

੧ ਨੀਵਾਂ ਕਰਕੇ ਬਿਬਾਣ ਨੂੰ ਰਖਿਆ । ੨ ਲਾਲ । ੩ ਰੰਗ । ੪ ਕਖ ।
੫ ਪਾਪੀ ਨੇ । ੬ ਝੂਠਾ ।

ਬਿਸਮਯੋ ਡਰ ਪਾਯੋ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਭਾਗਯੋ ਧਾਮ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਸਦਨ ਰੁਦਨ ਬਡ ਸੁਨਯੋ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਚਕਤ ਚਿੱਤ ਹ੍ਵੈ ਤਬਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਕਿਯੋਂ ਕਰਹੁ ਬਿਲਾਪਾ ॥ ਕੌਨ [1]ਗਜ਼ਬ ਗੁਜ਼ਰਯੋ ਫਲ ਪਾਪਾ ॥ ੧੮ ॥ ਸੇਵਕ ਆਨ ਕਹਯੋ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਨੁਖਾ ਮ੍ਰਿਤਕ [2]ਔਚਕ ਭਾ ਕਾਲਾ ॥ ਅਨਕ ਤਰਕਨਾ ਸੁਨਤ ਬਿਚਾਰਹਿ ॥ ਬਿਨਾ ਰੋਗ ਕਯੋਂ ਮਰੀ ਉਚਾਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਦੁਖੀ [3]ਬਿਸੂਰਤ ਮੂਰਖ ਮਾਨੀ ॥ ਮਨੋਂ ਕਸਟ ਕੀ ਉਪਜ ਕਹਾਨੀ ॥ ਉਤ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੁਧ ਬਿਦਤਾਈ ॥ ਪਰਯੋ ਰੌਰ ਸਿੱਖਨ ਮਹਿੰ ਆਈ ॥ ੨੦ ॥ ਤਜ ਤਜ ਕਾਜ [4]ਬਨਕ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਆਇ ਨਦੀ ਤਟ ਸਿੱਖ ਨਰ ਨਾਰ ॥ ਭਈ ਭੀਰ ਕਛੁ ਗਿਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਿਤਕ ਸਮਗ੍ਰੀ ਲੇ ਕਰ ਆਏ ॥ ੨੧ ॥ ਪੰਚ ਸਿੱਖਨ ਸਨ ਮਿਲ ਵੈਰਾਗੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਅਤਿ ਕਸ਼ਟ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਗੁਰੂ [5]ਨਿਦੇਸ ॥ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਸਮਝਾਇ ਵਿਸੇਸ ॥ ੨੨ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੁਨ ਬਦਨ ਕਹੰਤੇ ॥ ਇਕਠੇ ਭਏ ਅਧਕ ਦੁਖਵੰਤੇ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸੁੰਦਰ ਰਚਯੋ ਬਿਵਾਨਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਖਰਚਯੋ [6]ਦਰਬ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਤਗੁਰ ਸੇਵ ਜਿ ਹੁਇ ਇਸ ਸਮੈਂ ॥ ਸਫਲਹਿ ਸੋ ਧਨ ਨਿਸਚਹਿ ਹਮੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਜਰੀ ਬਾਦਨਾ ਰੇਸ਼ਮ ਚੀਰ ॥ ਪਰਹਿ ਦੁਸਾਲੇ ਮੋਲ ਗਹੀਰ ॥ ਸੇਤ ਬਸਤ੍ਰ ਮਸਰੂ ਬਿਧ ਘਨੇ ॥ ਊਪਰ ਪਾਇ ਸ਼ੋਕ ਮਨ ਸਨੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੰਖ ਬ੍ਰਿੰਦ ਭਰ ਫੂਕ ਬਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਜੈਕਾਰ ਸੁਨਾਇ ॥ [8]ਚਾਮਰ ਚਾਰ ਚਾਰ ਦਿਸ ਫੇਰੇ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲ ਲਰਕਾਇ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਚੰਦਨ ਚਰਚਹਿੰ ਧੂਪ ਧੁਖਾਵਹਿੰ ॥ ਕਰ ਜੋਰਹਿੰ ਉਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਾਵਹਿੰ ॥ ਚੰਦੂ ਕੌ ਬਹੁ ਗਾਰੀ ਦੈ ਹੈਂ ॥ਗੁਰ ਕੀ ਮਾਰ ਇਸੈ ਅਬ

੧ ਭਾਰੀ । ੨ ਅਚਾਨਕ । ੩ ਝੂਰਨਾ । ੪ ਬਾਣੀਆਂ ।
੫ ਆਗਿਆ । ੬ ਧੰਨ ੭ ਮਖਮਲ । ੮ ਚੌਰ ਸੁੰਦਰ ।

ਪੇ ਹੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਕੇਤਕ ਜਪਜੀ ਪਾਠ ਪਠੰਤੇ ॥ ਕੇਤਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਿਮਰੰਤੇ ॥ ਕਿਤਕ ਸ੍ਵਾਸ ਲੇ ਸ਼ੋਕ ਬਧਾਵੈਂ ॥ ਕਿਤਕ ਸਰਾਹੈਂ ਸੀਲ ਸਹਾਵੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਕਿਤਕ ਨਿਕਾਰਹਿੰ ਖਲ ਕੋ ਗਾਰੀ ॥ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਕੀ ਜਰਾ ਉਖਾਰੀ ॥ ਲੈ ਰਾਵੀ ਕੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵਾਹੂ ॥ ਜਹਿੰ ਜਲ ਚਲਤ ਕਲਤ ਬਲਮਾਹੂ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਲੰਙ ਪੈੜਾ ਪਿਰਾਣਾ ॥ ਇਨ ਸਨ ਜਿਸ ਬਿਧ ਅੰਤ ਵਖਾਣਾ ॥ ਤਿਸ ਬਿਧ ਕਰਤ [1]ਬੇਗ ਮਹਿੰ ਗਏ ॥ ਕੰਧ ਬਿਮਾਨ ਉਤਾਰਤ ਭਏ ॥ ੨੯ ॥ ਜਲ ਮਹਿੰ ਇਸਥਿਤ ਜਬ ਕਰ ਦੀਨ ॥ [2]ਜਲ ਪਤ ਬਰਣ ਆਇ ਤਬ ਲੀਨ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੋਂ ਪੂਜਨ ਕਰ ਆਛੇ ॥ ਜਲ ਸਰੂਪ ਕਰ ਦੀਨਸ ਪਾਛੇ॥ ੩੦॥ ਬਹੁਰ ਨਹੀਂ ਨਿਜ ਦੇਹ ਦਿਖਾਈ ॥ ਜਲ ਸ੍ਰੂਪ ਹ੍ਵੈ ਗੇ ਤਿਸ ਥਾਈ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਹਟ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਨਗਰ ਦਿਸਾ ਤਬ ਕੀਨ ਪਯਾਨ ॥੩੧॥ ਧਰਮਸਾਲ ਥਿਤ ਭੇ ਸਮਦਾਈ॥ ਬੈਠ [3]ਤਿਹਾਵਲ ਤਿਆਰ ਕਰਾਈ॥ [4]ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਸਭ ਮੈਂ ਵਰਤਾਯੋ॥ਦਰਬ ਰਬਾਬੀ ਅਧਕ ਸੁ ਦਾਯੋ॥੩੨॥ ਪੰਚ ਸਿਖਨ ਯੁਤ ਸਭ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਬਿਨ ਅਹਾਰ ਰਹਿਕਰ ਧੂਮ ਸਾਲ॥ਕੀਰਤ ਮਹਿੰ ਸਭ [5]ਰੈਨ ਗੁਜਾਰੀ॥ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਤਬ ਉਠ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੩੩॥ ਰਾਵੀ ਤਟ ਕਰਕੇ ਇਸਨਾਨ॥ ਨਮੋ ਕਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਥਾਨ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਸੰਗਤ ਪੁਰ ਦਿਸ ਆਈ ॥ ਚਲੇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਪੰਚੇ ਭਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਉਤ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਸੋਭੈ [6]ਦੁਤਵਾਨ ॥ ਸ਼ੋਕ ਅਚਾਨਕ ਸਭ ਮਨ ਛਾਯੋ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਪੰਚੇ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਆਇ ਨਿਕਟ ਬਹੁ ਰੁਦਨ ਕਰਾਈ ॥ ਬੰਦੇ [7]ਪਦ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ਤਾਹਿੰ ਸਮੈਂ ਸਭ ਨੇ ਮਨ ਜਾਣਾ ॥ ਗੁਰ ਬਰਤਾਇ ਦੀਨ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ੩੬ ॥

੧ ਸੀਗ੍ਹਾਰ । ੨ ਸਮੁੰਦਰ ਦਾ ਦਾਤਾ ਬਰਣ ਦੇਵਤਾ । ੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ ।
੪ ਕੀਰਤਨ ਸੋਹਿਲਾ । ੫ ਰਾਤ । ੬ ਸੋਭਾ । ੭ ਚਰਨ ਕਮਲ ।

ਸਭ ਬਰਾਗ ਕਰਬੇ ਤਬ ਲਾਗੇ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਗੁਰ ਗੁਣ ਸੰਕਟ ਜਾਗੇ ॥ ਮਹਿਲ ਮਾਹਿੰ ਸੁਧ ਪਹੁਚੀ ਜਾਈ ॥ ਭਾ ਵਰਾਗ ਬਰਨਯੋ ਨਹਿੰ ਜਾਈ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤੇ ਪੂਛਯੋ ਹਾਲਾ ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਜਸ ਭਾਇ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਭ ਮਨ ਅਤ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਕੋ ਦੈ ਬਹੁ ਗਾਰੀ ॥ [1]ਪਤ੍ਰਕ ਪਠੀ ਸੁ ਗੋਇੰਦਵਾਰ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਖਡੂਰ ਮਝਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਔ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਇ ਸੁਧਾਸਰ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਤੀ ਜਾਮ ਜਬ ਦਿਨ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆਇ ॥
ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰਵਾਇ ਬਹੁ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ ਰਖਵਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਰੀ ਖਡੂਰ ਪੁਨ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲੇ ॥ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਔਰ ਪੁਰ ਡਾਲੇ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆ ਸ਼ੋਕ ਬਧਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁ ਗਾਵੈਂ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਸਭ ਕੋ ਸਨਮਾਨੈ ॥ ਪੁਨ ਅਸ ਬਿਧ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਾਨੈ ॥ ਕਰੋ ਨ ਸ਼ੋਕ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਗਾਵੋ ॥ ਜਿਹ ਸੁਨ ਪਠੇ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੋ ॥ ੩ ॥ ਅਪਰ ਨਰਨ ਸਮ ਤਿਨ ਤਨ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸਦਾ ਸੁ ਛੰਦ ਆਇ ਜਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਕਰ ਕਾਰਜ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨ ਭਗਤੀ ਜਨ ਲਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ [2]ਦੁੰਦ ਲੋਕ ਆਨੰਦ ਬਿਲੰਦੈਂ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕੰਦ ਦਾਸ ਨਿਜ ਬ੍ਰਿੰਦੈਂ ॥ ਸੁਜਸ ਬਿਥਾਰ ਚੰਦ ਮਾਨਿੰਦੈ ॥ ਜਨ ਸੁਖ ਕੰਦ ਸੁ ਪਦ [3]ਅਰਬਿੰਦੈ ॥ ੫॥

੧ ਚਿਠੀ। ੨ ਦੋਵੇਂ ਲੋਕ। ੩ ਚਰਨ ਕਮਲ।

ਚੰਦੂ ਸ਼ਾਹ ਪਾਪੀ ਦੇ ਦੋਸ਼॥ ਗਏ ਬੈਕੁੰਠ ਪਰਮ ਸੰਤੋਸ਼॥ ਭਲਿਅਨ ਤੇਹਣ ਕੁਲ ਕੀ [1]ਦਾਰਾ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਾ॥੬॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਮੁਹਿਰੀ ਸਾਥ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਬੇਦੀ ਢਿਗ ਨਾਥ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਬਡ ਮਿਲ ਕਰ ਆਏ॥ ਸ਼ੋਕ ਮਾਹਿ ਗੁਰ ਜਸ ਬਹੁ ਗਾਏ॥੭॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਚਹੁ ਦਿਸਨ ਬਿਸਾਲੇ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਆਏ ਸੁਧਾ ਸਰ ਚਾਲੇ॥ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਦੇਸਨ ਮਹਿ ਸੁਧ ਜਾਵੈ॥ ਸਹਿਤ ਮਸੰਦਨ ਸੰਗਤ ਆਵੈ॥੮॥ ਲੋਕ ਹਜਾਰਹੁ ਨਿਤ ਪਹੁਚੰਤੇ॥ ਮਿਲ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸ਼ੋਕ ਧਰੰਤੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮੇਸੇ॥ ਬੈਠਹਿੰ ਲਾਇ ਦੀਵਾਨ ਅਸੇਸੇ॥੯॥ ਫਰਸ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰਾਵੈਂ॥ ਆਇ ਆਇ ਤਹ ਬੈਠਤ ਜਾਵੈਂ॥ਦੇਗ ਅਤੋਟ ਹੋਤ ਦਿਨ ਸਾਰੇ॥ ਜਬ ਕੋ ਚਾਹੈ ਕਰਹਿ ਅਹਾਰੇ॥੧੦॥ ਮਾਨਵ ਬ੍ਰਿੰਦ ਕਾਰ ਕੋ ਕਰੈਂ॥ ਅਧਕ ਸਮਾਜ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਧਰੈਂ॥ ਖਰਚ ਹੋਇ ਕਛ ਗਿਨਤੀ ਨਾਹਿ॥ ਸਰਬ ਮਸੰਦ ਕਾਰ ਨਿਰਬਾਹਿੰ॥੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ ਆਖੰਡਾ॥ ਏਕ ਸਮਾਪਤ ਦੁਤਿਯ ਹੁਵੰਡਾ॥ ਕਰਹਿੰ ਸੁ ਰਾਗੀ ਕੀਰਤਨੋ ਘਨੇ॥ ਭਜਨ [2]ਅਖੰਡ ਹੁਵੈ ਹਿਤ ਸਨੇ॥ ੧੨॥ ਦਸਮੇਂ ਦਿਨ ਮੈਂ ਪਾਠ ਸੁ ਤੀਨਾ॥ ਭਏ ਸਮਾਪਤ ਪੂਜਾ ਕੀਨਾ॥ ਆਦਿ ਗੁਰਨ ਤਾਤਨ ਦਸਤਾਰ॥ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਲੀਨੀ ਸਿਰ ਧਾਰ॥੧੩॥ ਪੁਨਹਿ ਪਾਠ ਆਰੰਭ ਸੁ ਥਾਯੋ॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੋਦਸੇ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ॥ ਭਈ ਸੰਗਤਾਂ ਅਕਠੀ ਆਈ॥ ਮਿਲ ਮਿਲ ਗੁਨ ਗੁਰ ਕੇ ਬਹੁ ਗਾਈ॥੧੪॥ ਪਾਠ ਅਰੰਭਯੋ ਪੰਚਮ ਤਬੈ॥ ਦਿਵਸ ਪੰਦ੍ਰਮੋ ਆਯੋ ਜਬੈ॥ ਜਗਤ ਰੀਤ ਕੇ ਹੇਤ ਗੁਸਾਈਂ॥ ਸੰਗਤ ਬੁਲਵਾਈ ਸਮਦਾਈ॥੧੫॥ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ਪੰਚ ਸੁ ਨੀਕੇ॥ ਕਰੇ ਹਕਾਰਨ ਅਪਨ ਨਜੀਕੇ॥ ਘਨੋ ਕਰਯੋ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਤਬੈ॥

[1] ਇਸਤ੍ਰੀ। [2] ਇਕ ਰਸ।

ਆਨਯੋ ਤੂਰਨ ਤਹਿ ਤੇ ਸਬੈ ॥ ੧੬ ॥ ਨੀਕੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਭਾ ਮਝਾਰਾ ॥ ਬੁੱਢੇ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁ ਅੰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੱਦ ਸ੍ਰੀ ਸੁੰਦਰ ਗਾਈ ॥ ਚੌਰ ਕਰੈਂ ਗੁਰਦਾਸ ਸੁ ਭਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਜਬਹਿ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਪਾਯੋ ਭੋਗ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯਹੁ ਸਗਰੇ ਲੋਗ ॥ਪੁਨ ਰੁਮਾਲ ਕੋ ਊਪਰ ਪਾਇ ॥ ਰਾਗੀ ਤਬਹਿ ਸਬਦ ਕੋ ਗਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਪਢ ਅਨੰਦ ਲੌ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਲੇ [1]ਪੋਸ਼ਸ਼ ਪਾਸ ॥ ਰੇਸ਼ਮ ਜਰੀ ਸਮੇਤ ਦੁਸਾਲੇ ॥ ਸਭ ਅਪਨੇ ਤਬ ਹਾਥ ਉਠਾਲੇ ॥ ੧੯ ॥ ਭੇਟਾ ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਰੀਤ ਚਲਾਵਨ ਜਗ ਸ਼ੁਭ ਕੀਨ ॥ ਸੰਤ ਸਿੱਖ ਜੁ [2]ਬਿਹੰਗਮ ਜਾਨੀ ॥ ਦੀਨੀ ਪੋਸ਼ਸ਼ ਚਾਰੁ ਮਹਾਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਰਾਗੀ ਅਪਰ ਰਬਾਬੀ ਸਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਪੁਸ਼ਾਕੇ ਸਭ ਤਨ ਧਾਰੇ ॥ ਦਰਬ ਬ੍ਰਿੰਦ ਦੀਨਨ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ਕਰੀ ਜਥਾ ਵਤ ਰੀਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੧ ॥ ਧਨ ਬਿਸਾਲ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਯੋ ॥ ਚਹਯੋ ਪਿਤਾ ਹਿਤ ਸਰ ਲਗਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੋ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਭਾਉ ਸੰਗ ਲੇ ਸੰਗਤ ਖਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਯੁਤ ਅੰਸ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਓਰ ਨਿਹਾਰ ॥
ਕਹਿਤ ਭਏ ਅਸ ਬਿਧਤ ਬੈਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਮ ਲੇਤ ਜਿਨ ਸੰਕਟ [3]ਚੂਰੇ ॥ ਤਿਨ ਜਬ ਜਗ ਤੇ ਦੇਹ ਲੁਪਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਬੈਠੇ ਤਿਸ ਥਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦ ਕੀਨ ਤਿਆਰੇ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਨਿਜ ਥਾਂ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਅਮਰ ਗੁਰੂ ਲਗ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ॥ ਰਾਵਰ ਪਿਤ ਪਿਤ ਕੀਅ ਬਠਾਵਨ ॥ ੨੫ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਬ ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨਹਿ ਬਠਾਵਤ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਆਪ ਸਥਾਪੇ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਰੂਪ ਭਏ ਗੁਰ ਆਪੇ ॥ ੨੬ ॥ ਅਬ ਨਿਜ

੧ ਪੁਸ਼ਾਕ। ੨ ਤਿਆਗੀ। ੩ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸਿੰਘਾਸਨ ਥਿਤ ਹੋਵਹੁ ॥ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਸਿਖਨ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਕਰੋ [1]ਅਬਾਦੀ॥ ਪਿਖ ਸਿਖਨ ਹੋਵੈ ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ੨੭ ॥ ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ ਬਡ ਹਤਿਆਰਾ॥ ਦੇਹੁ ਦੁਸਟ ਕੋ ਕਸ਼ਟ ਕਰਾਰਾ ॥ ਜੁਗ ਜੁਗ ਇਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਦੁਸ਼ਟ ਖਪਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਅਬ ਯਹ ਦੁਸ਼ਟ ਦੰਡ ਕੋ ਪਾਵੈ॥ ਪੁਨਹਿ ਸੰਤ ਕੋ ਨਾਹਿੰ ਦੁਖਾਵੈ ॥ ਜੇ ਇਸ ਕੋ ਦੰਡ ਦੇਹਿ ਨ ਥਾਪੀ ॥ ਤੋ ਦੁਖ ਦੈ ਹੈ ਸੰਤਨ ਪਾਪੀ ॥ ੨੯ ॥ ਤਾਂਤੇ ਇਸ ਕੋ ਦਿਯੋ ਦੰਡ ਚਾਈ ॥ ਤਬ ਜਗ ਕੀ ਮਰਯਾਦ ਰਹਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਤੁਰਕ ਕਰ ਹੈਂ ਪਤਸ਼ਾਹੀ ॥ ਨੀਤੀ ਤਿਆਗ ਅਨੀਤ ਗਹਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਰਾਜ ਮੱਦ ਤੇ ਭੇ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਦੈ ਹੈਂ ਧਰਮਿਨ ਕੋ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਜਗ ਮੈਂ ਕੋ ਨ ਰਹਾਇੰ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗਹੈਂ ਲੇਂ ਧਰਮ ਬਚਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਰਾਜੇ ਜੋਊ ਪਹਾੜੀ ॥ ਡਰ ਧਰ ਰੀਤ ਸੁ ਧਰਮ ਬਿਗਾੜੀ ॥ ਨਿਜ ਤਨਜਾ ਕੇ ਡੋਰੇ ਲੇਵੈਂ ॥ ਤੁਰਕ ਭੂਪ ਕੇ ਘਰ ਮੈਂ ਦੇਵੈਂ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਮਰਯਾਦਾ ਜੋਊ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ਰਾਵਰ ਬਿਨ ਕੋ ਨਾਹਿੰ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਦਸਤਾਰ॥ ਬਨ੍ਹਵਾਈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਬਾਰ॥੩੩॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਟਰਯੋ ਸ਼ੋਕ ਤਬ ਸਭ ਰਿਦੇ ਹਰਖ ਭਏ [1]ਅਧਕਾਇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਹਿੰ ਜੋ ਸਭ ਬਿਧ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਲੇ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਤਬ ਔ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਥਾਲ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੇ ਵਹਿਰ ਤਬ ਨਿਕਸੇ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ॥ ੩੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਮ ਸਰੋਵਰ ਕੀ ਦਿਸ ਆਏ ॥ ਉਤਰ ਦਿਸਾ ਸੁਭ ਥਲ ਦਰਸਾਏ ॥ ਇਸਥਿਤ ਭੇ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤੇ ਅਰਦਾਸ ਸੁਧਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਤਬ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰ ਟੱਕ ਲਗਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਬ੍ਰਿੱਧ

[1] ਵਸਾਣੀ ਵਾ ਚਲਾਣਾ ।

ਪ੍ਰਭ ਸਰ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਭਾਖਹੁ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੩੭ ॥
ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜੁ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ॥ ਭੇ ਬਬੇਕ ਕੀ [1]ਅਵਧੀ ਭਾਰੇ ॥
ਤਨ ਪਰ ਕਸਟ ਅਨੇਕ ਸਹਾਰੇ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਨੀ ਸਮ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥
੩੮ ॥ ਇਹੁ ਸਰ ਤਿਨ ਨਮਿੱਤ ਲਗਵਾਯੋ ॥ ਸਰ ਬਬੇਕ ਇਸ ਤੇ
ਇਹੁ ਥਾਯੋ ॥ ਸ਼ਰਧਾ ਧਾਰ ਜੁ ਇਸ ਮਹਿੰ ਨ੍ਹਾਵਹਿ ॥ ਲਹਿ ਬਬੇਕ
ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਭ ਬਾਨੀ॥
ਭਯੋ ਸਭਨ ਮਨ ਹਰਖ ਮਹਾਨੀ ॥ ਲਗੇ ਤਾਲ ਕੀ ਕਾਰ ਤਦਾਈ ॥
[2]ਖਨਨ ਲਗੇ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਸਮਦਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਪਠੈਂ ਸਬਦ ਮਨ ਪ੍ਰੇਮ
ਬਢਾਇ ॥ ਕਰੈਂ ਕਾਰ ਅਤਸੈਂ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਜਿਸ
ਤੇ ਕਟ ਜਾਇ ॥ ਜਹਿੰ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਅਬ
ਤਹਿੰ ਥਾਨ ਛਟਮ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਸਰ ਬਬੇਕ ਤਟ ਪਰ ਕਵਿ ਹੇਰਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਕਥਾ ਅਪਾਰੇ ॥ [3]ਸ਼ੇਸ਼ [4]ਸਾਰਦਾ ਲਹੈਂ ਨ ਪਾਰੇ ॥
੪੨ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕਯਾ ਸਕਹਿ ਬਖਾਨਾ ॥ਜਥਾ ਮੱਤਯ ਦੀਨੀ ਗੁਰ
ਦਾਨਾ ॥ ਤਥਾ ਕਥੀ ਨਿਜ ਮਤ ਨਹਿੰ ਕਾਇ ॥ ਇਤੀ ਭਈ ਅਬ
ਇਸ ਥਲ ਆਇ ॥ ੪੩ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਮਨ ਲਾਇ ਜੋ ਗਾਥਾ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥
ਚਤਰ ਪਦਾਰਥ ਪਾਇ ਹੈ ਸੰਤ ਰੇਣ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਔ ਬਬੇਕਸਰ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰੱਚਤੇ ਨਾਮ ਚੌਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸ਼ੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੫ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

੧ ਹਦ। ੨ ਖੋਦਣ ਲਗੇ। ੩ ਸ਼ੇਸ਼ ਨਾਗ। ੪ ਸਰਸ੍ਵਤੀ।

ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਜੀ ਸਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਅਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥ

ਖਸ਼ਟਮ ਮਹੱਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਕਥਾ ਪ੍ਰਾਰੰਭਤੇ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਦ ਸੱਚੁ ਅਬ ਸੱਚੁ ਹੈ ਅੰਤ ਸੱਚ ਜੋ ਹੋਇ ॥
ਹ੍ਵੈ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਤਾਰ ਕੋ ਬਿਘਨ ਹਰਨ ਦੁਖ ਖੋਇ ॥ ੧ ॥
ਪਸਰਯੋ ਜਸ ਦਸ ਦਿਸਨ ਮੈਂ ਸਦ੍ਰਸ ਸੁਮਨ ਸੁ ਸੇਤ ॥
[1]ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਜੀਤੇ ਜਗਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਦੇਤ ॥ ੨ ॥
ਅਜਰ ਜਰਨ ਧੀਰਜ ਧਰਨ ਧਰਨ ਮਨਿੰਦ [2]ਅਮੰਦ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਪਦ ਪਦਮ ਕੋ ਨਮਹਿ ਮੁਕੰਦ ਅਨੰਦ ॥ ੩ ॥
[3]ਭਾਨ ਸਮਾਨ ਸੁ ਗਿਆਨ ਵਿਚ ਹਾਨ [4]ਤਿਮਰ ਅਗਯਾਨ ॥
ਅਜਮਤ ਦਾਨੀ ਅਨਕ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਸੁਜਾਨ ॥ ੪ ॥
ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਸਮ [5]ਗਗਨ ਕੇ ਬਿਦਤੇ ਭਾਨ ਮਨਿੰਦ ॥
ਰਾਮਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੰਦੌਂ [6]ਪਦ [7]ਅਰਬਿੰਦ ॥ ੫ ॥

---

੧ ਕਰਾਮਾਤ । ੨ ਪਵਿਤ੍ਰ । ੩ ਸੂਰਜ । ੪ ਹਨੇਰਾ
੫ ਅਕਾਸ਼ । ੬ ਚਰਨ । ੭ ਕਮਲ ।

ਦਾਸਨ ਕੀ ਫਾਸਨ ਕਟੈਂ ਉਪਦੇਸਤ ਸਤਿ ਨਾਮ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬਰਜਨ ਕੁਮਤਿ ਤਿਨ ਪਦ ਪਦਮ ਪ੍ਰਣਾਮ॥੬॥
ਜੋਧਾ ਕ੍ਰੁੱਧਤ ਜੁੱਧ ਮਹਿ ਰਿਦੇ ਬਸਤ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਪਦ ਬੰਦਨ ਸਿਰ ਤੇ ਠਾਨ ॥ ੭ ॥
ਕਰੇ ਰੰਕ ਰਾਜਾ ਅਧਕ ਅਬ ਲੌ ਬਿਦਤ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਹਰਤਾ ਪਾਪ ਕਲਾਪੁ ॥੮॥
ਬਾਲ ਬੈਸ ਬ੍ਰਿਧ ਗਯਾਨ ਮਹਿੰ ਸੰਮਰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥
ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਨ ਬੰਦਨਾ ਮੁਕਤ ਪਾਇ ਜਿਨ ਸੇਵ ॥ ੯ ॥
ਹਿੰਦ ਧਰਮ ਤਰ ਮੂਲ ਕੋ ਰਾਖਯੋ ਧਰਨ ਮਝਾਰ ॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਵਨ ਪਦਨ [1]ਜੁਹਾਰ ॥ ੧੦ ॥
ਸਦਾ ਸੁਛੰਦ ਅਨੰਦ [2]ਮਯ ਦਾਸਨ ਬ੍ਰਿੰਦ ਮੁਕੰਦ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ ਜੀ ਬੰਦੋ ਜੁਗ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ੧੧ ॥
ਕਹਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸੋਂ ਪੰਚ ਮਹਿਲ ਦਰਸਾਇ ॥
[3]ਰੁਚ ਜਾਗੀ ਮਨ ਸੁਨਨ ਕੀ ਅਬ [4]ਖਸ਼ਟਮ ਦਰਸਾਇ।੧੨।
ਅਹੁ ਬੇਦੀ ਕੁਲ [5]ਭੂਖਨੰ ਅਤਸੈ ਬੁੱਧ ਉਦਾਰ ॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰਗਾਥਾ ਸੁਨਨ [6]ਮਹੁ ਧਰਹੁ [7]ਹੀਏ ਅਤ ਪਿਆਰ।੧੩।
ਦਰਸਾਵਹੁ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲ ਸਭ ਗੁਰ ਚਰਨ ਮਨਾਇ ॥
ਕਥੌਂ ਕਥਾ [8]ਖੜਗੇਸ ਕੀ ਸੁਨੀਅਹਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ॥੧੪॥
ਛਟਮ ਰੂਪ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਤੇਜ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ ॥
ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਥਿਰੇ ਸੋਭਾ ਦਿਹੈਂ ਮਹਾਨ ॥ ੧੫ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਅਤਸੈ ਸੋਹੈਂ ॥ ਜੋ ਸਭ ਸਿਖਨ ਕੇ ਮਨੁ ਮੋਹੈਂ ॥ ਬਾਜ ਉਠੇ ਤਬ ਬਡ ਸ਼ਦਿਆਨੇ ॥ ਸੋ ਅਨੰਦ ਕੋ

੧ ਨਮਸ਼ਕਾਰ। ੨ ਸਰੂਪ। ੩ ਪ੍ਰੀਤੀ। ੪ ਛੇਵਾਂ ਗੁਰੂ। ੫ ਗਹਿਣਾ ਰੂਪ। ੬ ਉਤਸ਼ਾਹ। ੭ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੮ ਤਲਵਾਰਾ ਦੇ ਰਾਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ।

ਸਕੈ ਬਖਾਨੇ ॥ ੧੬ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਾਰੇ ॥ ਉਠੇ ਪਗਨ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਲੀ ਮਾਲਾ ਲਿਆਇ ਮਸੰਦ ॥ ਰਾਖੁ ਗੁਰੂ ਆਗੇ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ੧੭ ॥ ਸਭ ਕੋ ਲਗੇ ਬਿਲੋਚਨ ਐਸੇ ॥ ਚੰਦ ਚਕੋਰਹਿ ਚਿਤਵਤ ਜੈਸੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਤਿਨ ਪਿਖ ਮੁਸਕਾਏ ਮੰਦ ਮੰਦੇ ॥ ੧੮ ॥ [1]ਬ੍ਰਿਧ ਕੋ ਸਨਮੁਖ ਥਿਰਯੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਇ ਸੁ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹ ਮਸੰਦ ਅਬ ਕਿਆ ਲੇ ਆਇ ॥ਅਜਹੁ ਨ ਜਾਨੈ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਅਬ ਇਨ ਧਾਰਨ ਨਹਿੰ ਅਧਕਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਂਤ ਸਰੂਪ ਜਥਾ ਗੁਰ ਧਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਭੇ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਕਜ਼ਾ ਕੀਨਸ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਤ ਨਾਲੇ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਹਮ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਧਾਰਨ ਕੈਹੈਂ ॥ ਰਾਖੈਂ ਧਰਮ ਅਧਰਮੀ [2]ਘੈ ਹੈਂ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੁਤੇ ਛੱਤ੍ਰੀ ਮਹਿ ਪਾਲਾ ॥ ਆਯੁਧ ਕੋ ਅਭਯਾਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਜਯੋ ਜਬਹਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਅਭਯਾਸਾ ॥ ਲੀਨੋ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਨਿਜ ਪਾਸਾ ॥ ੨੧ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ [3]ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗਹਾਵੈਂ ॥ ਬਿਦਯਾ ਕਰ ਅਭਿਆਸਹਿ ਪਾਵੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁ ਜੁੱਧ ਅਧਰਮਿਨ ਘਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪੁਨਹਿ ਧਰਮ ਥਿਰਥਾਵੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਬ੍ਰਿਧ ਬੋਲਯੋ ਤਬ ਕਰ ਜੋਰ ॥ਗੁਰ ਮਰਜੀ ਬਿਨ ਬਨੈ ਨ ਹੋਰ॥ ਪੰਚ ਗੁਰੂ ਆਗੇ ਜਗ ਭਏ ॥ ਜਥਾ ਰੀਤ ਪੂਰਬ ਨਿਰਮਏ ॥ ੨੩ ॥ ਤਥਾ ਮਸੰਦ ਆਪ ਢਿਗ ਲਿਆਇ ॥ ਕਰੋ ਆਪ ਜੈਸੇ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਨਈ ਰੀਤ ਜੇ ਕਰਹੁ ਚਲਾਵਨ ॥ਧਰੋ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗਨ ਦੁਸ਼ਟਨ [4]ਘਾਵਨ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਮ ਰਾਵਰ ਕੀ ਮਰਜੀ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨਹਿ ਤਿਮ ਨੀਕੀ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ਸੇਲ੍ਹੀ ਮਾਲ ਮਸੰਦ ਜੁ ਲਿਆਇ ॥ ੨੫ ॥ ਦ੍ਵੈ ਕਰ ਬੰਦ ਬੰਦਨਾ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰ ਅੰਸਨ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਘਰੀ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸੀਸ ਧਰਨ ਤਿਨ ਕੀਨ ॥

੧ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਨੂੰ। ੨ ਮਾਰਾਂਗੇ। ੩ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਫੇਰਦੇ ਹਨ। ੪ ਨਾਸ ਕਰਨਾ।

ਪੁਨ ਆਗਯਾ ਗੁਰ ਅਸ ਬਿਧ ਦੀਨ ॥ ੨੬ ॥ ਜੋ ਹਮ ਸ਼ਸਤਰ ਸ਼ੁਭ ਬਨਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਅਸ ਖੰਡਾ ਅਬ ਲਿਆਇ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਤੋਸ਼ੇ ਖਾਨੀ ॥ ਲੇ ਆਯੋ ਗੁਰ ਅਗਰ ਧਰਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕਬਜੇ ਜਿਨ੍ਹੇਂ ਸੁਨਹਿਰੀ [1]ਰੂਰੇ ॥ ਹੀਰੇ ਪੰਨੇ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਪੂਰੇ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਮੁਹਿ ਗਰ ਪਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਅਸ ਲੀਨ ਉਠਾਲ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗਰ ਮੈ ਜਬ ਪਾਈ ॥ [2]ਦਹਿਨ ਹਾਥ ਦਿਸ ਸੋ ਤਬ ਥਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਲਾਗਯੋ [3]ਬਾਮੀ ਦਿਸ ਕਰਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਹਸ ਕਰ ਬਚਨ ਉਚਰਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਜੀ ਰਹਿਨ ਸੁ ਦੀਜੈ ॥ ਇਹੁ ਪੀਰੀ ਕੀ ਭਲੇ ਲਖੀਜੈ ॥ ੩੦ ॥ ਅਬ ਦੁਤੀਆ ਖੰਡਾ ਪਹਿਨਾਵੋ ॥ ਸੋ ਮੀਰੀ ਕਾ ਭਲੇ ਲਖਾਵੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਦਿਵਾਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ਦੁਤਿਯੋ ਖੰਡਾ ਗੁਰੁ ਗਰ ਪਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਪੀਰੀ ਮੀਰੀ ਜੁਗ ਤਬ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਲਕਾਰੀ ॥ ਉਠ ਸੰਗਤ ਸਭ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਅੰਤ ਨਹਿੰ ਆਈ ॥ ੩੨ ॥ ਹਰਖ ਸਭਨ ਕੇ ਮਨ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਸ਼ੋਕ ਸਭਨ ਕੇ ਮਨ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਉਠੇ ਸਭਨ ਲੇ ਸੰਗ ॥ ਪੌਰ ਦਰਸਨੀ ਆਇ ਉਮੰਗ ॥ ੩੩ ॥ ਜਹਾਂ ਕੋਠੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਹਾਇ ॥ ਆਇ ਭਏ ਥਿਤ ਗੁਰ ਤਿਸ ਥਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਹੁ ਸੁਭ ਅਸਥਾਨ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸ਼ੁਭ ਰਚੈਂ ਮਹਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ [4]ਖਨਨੀ ਤਬ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਨਿਜ ਕਰ ਟਕ ਲਾਈ ॥ ਪੁਨ ਮਜੂਰ ਬਹੁ ਰਾਜ ਲਗਾਇ ॥ ਨਕਸ਼ਾ ਭਲੀ ਭਾਤ ਦਿਖਲਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਾਰ ਲਗੀ ਤਬ ਮੰਦਰ ਭਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਉਚਾਰੀ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿੰ

---

੧ ਸੁੰਦਰ। ੨ ਸਜੇ ਪਾਸੇ। ੩ ਖਬੇ ਪਾਸੇ। ੪ ਕਹੀ।

ਮਸੰਦ ਜਹਿੰ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਆਇਸ ਲਿਖਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥੩੬ ॥
ਜੋ ਸਿੱਖ ਆਨਹਿ ਸ਼ਸਤ੍ਰ [1]ਤੁਰੰਗ ॥ ਹੋਇ ਖੁਸ਼ੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਖ ਸੰਗ ॥
ਸੁਨਤ ਲਿਖਾਰੀ ਕਾਗਦ ਲਿਖੇ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਹੁਕਮ ਭਯੋ ਤਿਸ
ਬਿਖੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਬੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਖਸਟਮ ਗੁਰੂ ਮਹਾਂ
ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਥਿਰ ਤਿਨ ਥਲ ਪਰ ਦਰਸ ਸੁਹਾਇ ॥ ਨੀਕੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
ਤੁਰੰਗ ਮੰਗਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਜੋ ਆਨਹਿ ਲਹਿ ਖੁਸੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਨਹਿੰ ਬਿਲਮਹੁ ਆਵਹੁ ਤਤਕਾਲਾ ॥ ਪੂਰਬ ਪਸਚਮ ਉੱਤਰ ਦੱਖਨ
॥ ਭੇਜ ਦੀਨ ਬਹੁ ਮਨਜ [2]ਬਿਚੱਖਨ ॥ ੩੯ ॥ ਪਹੁਚੇ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ
ਸਭ ਥਾਨ ॥ ਪਠ ਮਸੰਦ ਸੁਧ ਕਰੀ ਬਖਾਨ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਨਿਜ
ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਖਰਚੈਂ ਦਰਬ ਲਹੈਂ ਹਥਿਆਰ ॥ ੪੦ ॥ ਚੰਚਲ
[3]ਅਸਵ ਮੋਲ ਬਹੁ ਲੀਏ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਚਾਹਿਤ ਕੀਏ ॥ ਜਹਿੰ
ਕਹਿੰ ਕਰੀ ਖਰੀਦ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਚਾਲੇ ॥
੪੧ ॥ ਧਨੀ ਮਸੰਦ ਬਿਲੰਦ ਅਗਾਰੀ ॥ ਗਮਨੇ ਸੰਗਤ ਸੰਗ
ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਇਤ ਭਾ ਤਿਆਰ ਸੁ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭ
ਦਿਸ ਤੇ ਆਇ ਤਾਲ ॥ ਭਈ [4]ਸੁਧਾ ਸਰ ਭੀਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਹੁਵੈ
ਸੱਤ ਸੰਗਤ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਕੱਤਕ ਪੁੰਨਜਾਂ ਸ਼ੁਭ ਦਿਨ ਆਯੋ ॥ ਆਸਾ
ਵਾਰ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਤੇ ਨਿਕਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਆਵਤ ਭੇ ਦਿਸ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਗੁਰਨ ਨਾਮ ਲੇ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥
ਚਢ ਗੁਰ ਬੀਰਾਸਨ [5]ਆਸੀਨ ॥ ੪੪ ॥ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਖਤ
ਸੁਹਾਵਤ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਪਿਖ ਲੱਜਜਾ ਪਾਵਤ ॥ ਜਿਗਾ ਸੁ ਕਲਗੀ
ਸੀਸ ਸੁਹਾਵਤ ॥ ਜੁਗ ਤਰਵਾਰ ਸੁ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵਤ ॥ ੪੫ ॥ ਹਸਤ
ਬਿਖੈ ਸਭ ਧਨਖ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਮੁਖ ਮੰਡਲ ਬਡ ਸ਼ੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ ਭਯੋ

---

੧ ਘੋੜੇ । ੨ ਚਤਰ । ੩ ਘੋੜੇ । ੪ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ
੫ ਇਸਥਿਤ ।

ਹੁਕਮ ਸਭ ਸੰਗਤ ਆਵੈ॥ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਲੇ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈ॥੪੬ ॥ਤਬ ਸੰਗਤ ਆਈ ਸਮਦਾਇ ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਦਰਸ਼ਨ ਚਿਤ ਚਾਇ॥ ਮਹਾਂ ਭੀਰ ਭੀ ਚੌਂਕ ਮਝਾਰਾ ॥ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ੪੭ ॥ ਬਸਤਰ ਭੂਖਨ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰਾ ॥ਬਹੁ ਸ਼ਸਤਰ ਜਿਨ ਤੀਖਨ ਧਾਰਾ॥ ਖੜਗ [1]ਸਿਪਰ ਬਿਧ ਬਿਬਧ ਤੁਫੰਗਾ ॥ [2]ਚਪਲ ਬਲੀ ਤਨ [3]ਰੁਚਰ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ੪੮ ॥ ਅਨ ਗਨ ਚਢੀ [4]ਉਪਾਇਨ ਆਗੇ ॥ ਨੌਬਤ ਖਾਨਾ ਬਜ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥ ਢਾਢੀ [5]ਭਾਟ [6]ਕਲਾਵਤ ਚਾਰਨ ॥ ਜਗ ਗੁਰ ਕੌ ਜਸ ਕਰੈਂ ਉਚਾਰਨ ॥ ੪੯ ॥ ਸਭ ਸਿਖ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪਾਇ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਊਚ ਗੁਰ ਗਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਤਖ਼ਤ ਗੁਰੂ ਸੁਭ ਰਾਜੇ । ਦੁਸ਼ਟ ਖਪਾਵਨ ਸਾਜਿਨ ਸਾਜੇ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪੈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੈਠੇ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥
ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਧਰਮੀਨ ਕੈ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਇਸ ਢਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸ਼ਨਾਨੈ ॥ ਲਾਇ ਸਮਾਧਿ ਧਯਾਨ ਨਿਜ ਠਾਨੈ ॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਦਿਨ ਕੀ [7]ਅਰਨਾਈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗੁਰ ਲੇਹਿੰ ਸਜਾਈ ॥ ੨॥ ਸਿਖਨ ਯੁਤ ਹਰਿਮੰਦਰ ਆਵੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਵਾਰ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਲੇਹਿੰ ਅਵਾਜ ॥ ਪੁਨਹਿ ਵਹਿਰ ਆਵਹਿੰ ਸੁਖ ਸਾਜ ॥ ੩ ॥ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੈਠ [8]ਛਬ ਪਾਵੈਂ॥ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਅਨਿਕ ਬਿਧ ਗਾਵੈਂ ॥ ਭੋਗ ਪਵੈ ਦੇਵੈਂ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਸੁਨੈਂ ਸਿੱਖ ਜਿਨ ਭਾਗ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੪ ॥

੧ ਢਾਲ । ੨ ਚੰਚਲ । ੩ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜੇ । ੪ ਭੇਟਾ । ੫ ਭਟ । ੬ ਭਟ ਜੋ ਕਵਿਤਾ ਬਨਾਉਂਦੇ ਹਨ । ੭ ਰੌਸ਼ਮੀ । ੮ ਸੋਭਾ ।

ਸਿੱਖ ਨਵੀਨ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਲੇਵੈਂ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਹੋਇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਦੇਵੈਂ ॥
ਪੁਨ ਢਾਢੀ ਆ ਵਾਰ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ ਜੰਗ ਸੂਰਨ ਕੇ ਗਾਵੈਂ ॥
੫ ॥ ਸੁਨੈਂ ਸਿੱਖ ਬੀਰਤਾ ਜਾਗੇ ॥ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਨਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ ਲਾਗੇ ॥
ਲੰਗਰ ਤਿਆਰ ਹੋਇ ਤਬ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਪੰਗਤ ਅਚਵਾਵੈਂ ॥
੬ ॥ ਆਪ ਆਇੰ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਪਾਸ ॥ ਛਕੈਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਥਿਰਹਿ
[੧]ਆਵਾਸ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰ ਥਿਰਹਿੰ [੨]ਪਰਯੰਕਾ ॥ ਚਾਰ ਘਟੀ ਸੁਖ
ਮਹਿੰ [੩]ਅਕਲੰਕਾ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁਰ ਉਠੈਂ ਲੋਚਨ ਬਿਗਸਾਇ ॥ ਪੰਜ
ਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ॥ ਚਢ [੪]ਤੁਰੰਗ ਕਰ ਬਾਜ ਬਠਾਵੈਂ ॥
ਸਿਖ ਸੰਗ ਲੇ [੫]ਅਖੇਰ ਕੋ ਜਾਵੈਂ ॥ ੮॥ ਕਬਹੂ ਨਿਸ਼ਾਨੇ [੬]ਤੁਪਕਨ
ਮਾਰੈਂ ॥ ਧਨਕ ਬਾਨ ਕਬ [੭]ਲੱਛ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਬਰਛਾ ਬਾਜੀ ਕਰੈਂ
ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਦੁਖਦਾਈ ਪਸੁਅਨ ਕੌ ਘਾਵੈਂ ॥ ੯ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਦਿਵਸ
ਵਹਿਰ ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ॥ [੮]ਮੱਲ ਭੇਰ ਤਬ ਗੁਰ ਕਰਵਾਵੈਂ ॥ ਦਿਨ ਥੋਰੇ
ਆਹਿੰ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਲਗਹਿ ਦਿਵਾਨ ਅਧਕ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧੦
॥ ਸੋਦਰ ਚੌਕੀ ਸਬਦ ਸੁਨੰਤੇ ॥ ਬਹੁਰ ਜਾਇ ਨਿਜ ਮਹਿਲ ਰਹੰਤੇ॥
ਜਾਮ ਗਏ ਜਾਮਨ ਸੁਪਤਾਵੈਂ ॥ ਰਹੈ ਜਾਮ ਉਠ ਸੌਚ ਨਹਾਵੈਂ ॥
੧੧ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕਰਹੈਂ ਨਿੱਤ ਬਿਵਹਾਰੂ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤ ਹੁਵੈ ਪ੍ਰਤਾਪ
[੯]ਸੁ ਚਾਰੂ ॥ ਮਾਝੇ ਦੁਆਬੇ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸੁਧ ਪਸਰੀ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਭਏ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਬਲਕਾਰੀ॥ ਸੈਨ [੧੦]ਸਕੇਲਨ
ਕਰਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਦੋਨਹੁ ਦੇਸਨ ਨਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਧਾਰਯੋ ਮਨ
ਮਹਿੰ ਅਧਕ ਅਨੰਦ ॥ ੧੩ ॥ ਇਕਠੇ ਹੋਇ [੧੧]ਚਾਰ ਸੈ ਸੂਰ ॥ ਹੇਤ
ਜੀਵਕਾ ਆਇ ਹਜੂਰ ॥ ਥਿਰੇ ਤਖਤ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਰੇ ॥ ਸਭਹਨ

---

੧ ਘਰ। ੨ ਮੰਜੇ ਤੇ ਇਸਥਿਤ। ੩ ਕਲੰਕ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੪ ਘੋੜੇ ਤੇ ਚੜ੍ਹ ਕਰ। ੫ ਸ਼ਿਕਾਰ। ੬ ਬੰਦੂਕ। ੭ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਤੇ। ੮ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ ਆਪਸ ਵਿਚ ਲੜਾਵਣਾ। ੯ ਸੁੰਦਰ। ੧੦ ਫੌਜ ਨੂੰ ਜਮਾਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ੧੧ ਚਾਰ ਸੌ ਸੂਰਮੇ।

ਬੰਦਨ ਕਰ ਤਿਸ ਬੇਰੇ॥ ੧੪ ॥ ਏਠੇ ਨਹੀਂ ਖਰੈ ਸਭ ਰਹੇ॥ ਪਿਖ
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਚ ਕਹੇ॥ ਅਹੈਂ ਕੋਨ ਇਨ ਬੂਝਨ ਕਰੌ॥ ਠਾਂਢੇ
ਕੌਨ ਮਨੋਰਥ ਧਰੋ॥ ੧੫॥ ਸੁਨਤ [1]ਮੇਵੜੇ ਬੂਝੇ ਜਾਇ॥ ਹਾਥ
ਜੋਰ ਸੋ ਇਮ ਆਲਾਏ॥ ਸੁਨਯੋ ਸੁ ਯੱਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰਾ॥ ਭਏ
ਸਸਤ੍ਰ ਧਾਰੀ ਇਸ ਬੇਰਾ॥ ੧੬॥ ਕਰ ਹੈਂ ਧਰਮ ਜੁੱਧ [2]ਆਖਾਰੇ॥
ਹੇਤ ਇਸੀ ਚਲ ਆਏ ਸਾਰੇ॥ ਹਮ ਸਭ ਕੋ ਨਿਜ [3]ਅਨੀ ਬਨਾਵੇ॥
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਰਾਇ ਜੁੱਧ ਕਰਵਾਵੇ॥ ੧੭॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਸਭ
ਬਿਧ ਜਾਨੀ॥ ਜਨਮ ਧਰਯੋ ਸੁਰਗਨ ਜਗ ਆਨੀ॥ ਬਿੰਦ ਗ੍ਰਾਮ
ਪੁਰ ਮਹਿ ਸਮਦਾਇ॥ ਬਹੁ ਜਾਤਨ ਕੇ ਘਰ ਜਨਮਾਇ ॥ ੧੮॥
[4]ਦਿਜ ਬਾਹਿਜ ਬਿਟ ਸੂਦ੍ਰਨ ਧਾਮੂ॥ ਲੀਨਸ ਜਨਮ ਹਮਾਰੇ ਕਾਮੂ॥
ਸੋ ਅਬ ਸੁਧ ਕਰ ਸਭ ਚਲ ਆਏ॥ ਹਨਹਿੰ ਅਧਰਮੀ ਜੰਗ ਮਚਾਏ
॥ ੧੯॥ ਕਰਯੋ ਹੁਕਮ ਸਭਹਨ ਲਿਹੁ ਰਾਖ॥ ਦੇਗ ਬਿਖੈ ਦਿਹੁ
ਭੋਜਨ ਭਾਖ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਬਿਲੋਕਨ ਕਰੇ॥ ਨਈ ਬੈਸ ਸਭ
ਕੀ ਬਲ ਭਰੇ॥ ੨੦॥ ਜਿਨ ਕੌ ਤੁਰਕ ਗਵਾਰ ਕਹੰਤੇ॥ ਨਾਹਿੰ
ਚਾਕਰੀ ਹੇਤ ਰਖੰਤੇ॥ ਸਭ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ ਰਾਖਨ ਕਰੇ॥ ਸਸ਼ਤ੍ਰ
ਬਸਤ੍ਰ ਤੇ ਸੁਭਤਾ ਧਰੇ॥ ੨੧॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ [5]ਤੀਰ॥
[6]ਆਯੁਧ ਬਿੱਦਯਾ ਨਿੱਤ ਕਰ ਬੀਰ॥ ਬਹੁਰੇ ਬਖਸ਼ੇ ਸਭਨ ਤੁਰੰਗ॥
ਭਏ ਤਿਆਰ ਹੇਤ ਸਭ ਜੰਗ॥ ੨੨॥ ਇਮ [7]ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਗੁਰ [8]ਸੈਨ
ਸਕੇਰੇ॥ ਵਧਯੋ ਸਮਾਜ ਅਧਕ ਬਿਨ ਵੇਰੇ॥ ਸੰਕ੍ਰਾਂਤ [9]ਮੇਖ ਕੀ
ਬਹੁਰੋ ਆਈ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੰਗਤ [10]ਉਮਡਾਈ॥ ੨੩॥ ਮੱਜਨ
ਕਰੈ ਸੁਧਾਸਰ ਮੇਲੇ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖਹਿੰ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਬਾਜੀ
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਭੇਟ ਲੇ ਹਰਖਤ॥ ਯਾਂਤੇ ਲਿਆਵਤ ਨੀਕੇ ਪਰਖਤ॥ ੨੪॥

੧ ਮਸੰਦ। ੨ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ। ੩ ਫੌਜੀ। ੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ਵੈਸ਼ ਸ਼ੂਦਰ।
੫ ਪਾਸ। ੬ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ। ੭ ਹਰ ਰੋਜ਼। ੮ ਸੈਨਾਂ ਇਕੱਠੀ ਕਰਦੇ ਹਨ।
੯ ਵਿਸਾਖੀ ਦੀ ਸੰਗ੍ਰਾਂਦ। ੧੦ ਅਕੱਠੀ।

ਗਨ ਮਸੰਦ ਸੰਗਤ ਸੰਗ ਲੀਏ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੈਂ ਦਰਸ ਚਿਤ ਦੀਏ ॥
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੁਰੰਗ ਬ੍ਰਿੰਦ ਅਰਪਾਵੈਂ ॥ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥
੨੫ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗੁਰੂ ਇਕ
[1]ਦੁਰਗ ਰਚਾਯੋ ॥ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਤਿਸਕੋ ਨਾਮ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਮਹਿ
ਜੁੱਧ ਸਮਾਜ ਬਹੁ ਡਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੈਨਾ ਅਧਕ ਭਈ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਧਨ ਆਵੈ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਗਿਰਦ ਪਨਾਹ ॥
ਕਰੀ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੁਖਦਾਹ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰ ਜਸ ਪਸਰਯੋ ਸੂਰਜ
ਨਜਾਈਂ ॥ ਝਗਰੇ ਅਨਕ ਆਨ ਗੁਰ ਪਾਈਂ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ
ਦਿਵਾਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਰੈਂ ਨਿਬੇਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਰੇ ॥੨੮॥ ਨਿਆਉਂ
ਸਾਚ ਜਬ ਗੁਰ ਢਿਗ ਹੋਇ ॥ ਕਹੈਂ ਸਾਚ ਪਤਸਾਹਿ ਸੁ ਲੋਇ ॥
ਨਹਿੰ ਜਾਵੈਂ ਨਰ ਤੁਰਕਨ ਪਾਸ ॥ ਆਇ ਪੁਕਾਰੈਂ ਗੁਰ ਢਿਗ
ਰਾਸ ॥ ੨੯ ॥ ਭਈ ਸਾਂਤ ਸਭ ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਖ
ਕਰਨ ਤੇ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਾਂ [2]ਤ੍ਰਾਸ ਤੇ ਭਗਤ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਪੈਂ ਨਾਮ
ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਸੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਇਕ ਬਾਸਰ ਗੁਰ ਐਸ ਬਿਚਾਰਾ॥
ਗੁਵਾਲੇਰ ਕੇ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰਾ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤਹਿੰ ਨ੍ਰਿਪ ਬਹੁ ਬਾਂਧੇ॥
ਤਿਨਹਿੰ ਛੁਡਾਵਹਿੰ ਚੰਦੂ ਸਾਧੇਂ ॥ ੩੧ ॥ ਤਾਂਤੇ ਉਤ ਦਿਸ ਜਾਨੋ
ਬਨੇ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਯ ਮਨੇ ॥ ਦੁਸ਼ਟ [3]ਪ੍ਰਹਾਰਨ
ਸੰਤ ਉਬਾਰਨ ॥ ਆਇ ਜਗਤ ਪਰ ਇਨ ਜੁਗ ਕਾਰਨ ॥ ੩੨॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਪੰਚਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਿੱਤ ਆਚਰਨ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦੁਤਿਯੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੁਇ ਤਰਵਾਰੈਂ ਧਾਰਕੈ ਬਹੈਂ ਸੁ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥
ਸੰਤਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦਾਇ ਅਤ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਕੋ ਸਮ ਕਾਲ ॥ ੧ ॥

[1] ਕਿਲਾ। [2] ਡਰ। [3] ਮਾਰਨਾ ਕੀਤਾ।

ਚੌਪਈ ॥ ਉਤ ਚੰਦੂ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਮਹਾਂ [1]ਪਾਤਕੀ ਮੂਰਖ ਮਾਨੀ ॥ [2]ਨੁਖ ਸਸਕਾਰੀ ਰਿਦ ਡਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੇ ਕੋ ਮੇਰੀ ਕਾਰੀ ॥ ੨ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਦਿੱਲੀ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਸਭਾ ਸੱਦ ਸਭ ਕੋ ਅਪਨਾਇ ॥ ਪੇਖੇ ਘਰ ਮਹਿ [3]ਤਨਜ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਛਤੀਆ ਦੁਸ਼ਟ ਧੁਖੇ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ਬਿਤਾ ਅਸ ਭਾਈ ॥ ਕਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਜਾ ਗਾਥ ਸੁਨਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਤਖ਼ਤ ਸੁ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸੈਨਾ ਰਖੀ ਸੁ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਦੋਖੀ ਸੰਤਨ [4]ਘਾਵੈ॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਭੈ ਅਤ ਪਾਵੈ॥ਹਨੈ ਮੋਹਿ ਸ਼ੱਤ੍ਰ ਪਿਤ ਜਾਨ ॥ ਹਿਕੈ ਸ਼ਾਹੁ ਢਿਗ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨੈ ਸ਼ਾਹੁ ਮੈਂ ਜੋ ਕੁਛ ਕੀਨਾ ॥ ਕਠਨ ਬਨੈ ਤਬ ਮੈਂ ਹੁਵੂੰ ਖੀਨਾ ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਝੁਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ਬਾਤ ॥ ਮੇਲ ਬਨੇ ਬਿਨ ਰਹੈ ਨ ਪਾਤ ॥ ੬ ॥ ਜੁਗ ਆਛੇ ਨਰ ਕੀਨਸ ਤਿਆਰੂ ॥ ਲਿਖੀ ਪਤ੍ਰਕਾ ਬਹੁ ਬਿਸਤਾਰੂ ॥ ਬੈਰ ਅਕਾਰਣ ਪਿਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਮੋ ਸਨ ਬਾਂਧਯੋ ਕਿਸੂ ਉਚਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਜਾਨ ਦੇਹੁ ਅਬ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਹੋਈ ॥ ਦਾਸੀ ਸੁਤਾ ਬਨਾਵਹੁ ਮੋਹੀ ॥ ਭਲੀ ਲਖੋ ਨਿਜ ਮਾਨਹੁ ਐਸੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਹਾਲ ਲਖੋ ਪਿਤ ਜੈਸੇ ॥ ੮ ॥ਦੂਤਨ ਸਮਝਾ ਪੱਤ੍ਰੀ ਦੀਨ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਵਨ ਕੀਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰਭਤਾ ਪਿਖ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ਬੰਦਨਾ ਗਾਇ ॥ ੯ ॥ ਪੁਨ [5]ਪਾਤੀ ਧਰ ਦੀਨ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪਠਵਾਈ ਸੁਨ ਲੀਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਦੂਤਨ ਤਾਈ ॥ ਜਾਹੁ ਦੁਸ਼ਟ ਸੋਂ ਕਹੋ ਬਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਤੂੰ ਤੋ ਕਰਯੋ [6]ਜਮਾਤਾ ਚਾਹੈਂ ॥ ਸੋ ਅਬ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਹੈਂ ॥ ਕਰ ਲੇਵੈ ਜੇਤਕ ਤਕਰਾਈ ॥ ਬਿਨਾ ਹਤੇ ਨਹਿੰ ਛੋਡੈ ਤਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਜੇ ਕਰ ਪਸਚਮ ਸੂਰਜ ਉਦੇ ॥ਅਗਨ ਚੰਦ੍ਰਮਾ

੧ ਮਹਾਂ ਪਾਪੀ। ੨ ਨੂੰਹ। ੩ ਲੜਕੀ। ੪ ਨਾਸ ਕਰੇ। ੫ ਚਿਠੀ। ੬ ਜਵਾਤ੍ਰਾ।

ਸੂਵਹਿ ਜਿ ਕਦੇ ॥ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮੇਰ ਉਡ ਜਾਵੈ ॥ ਥਿਰਾ ਅਥਿਰਾ ਸਮੁੰਦ ਸੁਕਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਸਭ ਹੁਇ ਬਿਪ੍ਰੀਤ ॥ ਤਊ ਨ ਬਿਆਹਿ ਕਰਹਿੰ ਕਿਸ ਰੀਤ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਅਸ ਦੁਖ ਪਿਤ ਕੋ ਦੀਨੋ ॥ ਹਤੋਂ ਤਾਹਿ ਅਬ ਦੇਰ ਬਿਹੀਨੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਐਸੇ ਪਤੀ ਪਠਾਇ ॥ ਹਮ ਆਵੈਂ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੂਤਨ ਦੀਨ ਉਠਾਇ ॥ ਤੁਰਤ ਮਨ ਮਹਿੰ ਪੰਥ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਗਰੋ ਪੰਥ ਉਲੰਘ ਕੈ ਦਿੱਲੀ ਪ੍ਰਵਸੇ ਜਾਇ ॥
ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ ਸੋਂ ਮਿਲੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੫ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਬੋਲਨ ਅਰ ਬਿਵਹਾਰ ॥
ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਚਿੰਤਾ ਅਧਕ ਅਨਕ ਉਪਾਵ ਬਿਚਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਹੁ ਪਾਸ ਚਲ ਗਯੋ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਬਹੁਤ ਉਸਤਤ ਕਯੋ ॥ ਮਾਝੇ ਦੇਸ ਹਕੀਕਤ ਸਾਰੀ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਬਹੁ ਬਾਤਨ ਡਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮੈਂ ਰਾਵਰ ਜਬ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਸੰਗ ਮੇਲ ਸੁ ਬਏ ॥ ਰਾਵਰ ਇਤ ਆਏ ਮੈਂ ਰਹਾ ॥ ਟਕਾ ਵਸੂਲ ਲਾਖ ਦੁਇ ਚਹਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਸੀ ਨਿਸਾ ਤਿਨ ਹੈਜਾ ਭਯੋ ॥ ਕਛ ਵਸੂਲ ਨਹਿੰ ਤਿਸ ਤੇ ਥਯੋ ॥ ਤਿਨ ਪਰਲੋਕ ਭਯੋ ਤਹਿ ਜਬ ਤੇ ॥ ਸੁਤ ਬੈਠਯੋ ਗਾਦੀ ਪਰ ਤਬ ਤੇ ॥ ੧੯॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬੋਲਨ ਅਰ ਬਿਵਹਾਰੂ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਆਈ [1]ਅਖਬਾਰੂ ॥ ਤਖਤ ਨਾਮ ਗਾਦੀ ਕੋ ਰਾਖਯੋ ॥ [2]ਆਯੁਧ ਬਿੱਦਯਾ ਮੈਂ ਅਭਲਾਖਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਤਜਯੋ ਫਕੀਰੀ ਕੋ ਜੋ ਬੇਸ ॥ ਸਮਤਾ ਚਾਹਤ ਸਾਹ ਬਸੇਸ ॥ ਸੰਗ [3]ਚਮੂ ਹਿਤ ਜੰਗ ਕਰਨ ਕੇ ॥ ਰਾਖਤ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ [4]ਸੁਭਟ ਬਰਨ ਕੇ ॥ ੨੧ ॥ [5]ਕਹਿਵਾਵਨ ਲਾਹਯੋ ਪਤਿ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਕਰੈ [6]ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ

---

੧ ਖਬਰ। ੨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ। ੩ ਫੌਜ। ੪ ਸੂਰਮੇ। ੫ ਘੋੜੇ।
੬ ਸ਼ਿਕਾਰ।

ਬਨ ਮਾਹੂ ॥ ਅਸ ਨਹਿ ਹੋਇ ਉਠਾਵੈ [1]ਦੁੰਦ ॥ ਕਿਮ ਟਿਕ ਰਹੈਂ ਸੁਭਟ ਮਿਲ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੨੨ ॥ ਭੇਜੋ ਸੈਨਾ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਵੋ ॥ ਨਹਿ ਆਵੈ ਤੌ ਪਕਰ ਮੰਗਾਵੋ ॥ ਦਬਯੋ ਰਹੈ ਨਹਿੰ ਦੁੰਦ ਉਠਾਵੈ ॥ ਆਗੈ ਆਪ ਕਰੋ ਜਸ ਭਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਮੀਪੀ ਜੇ ਉਮਰਾਹੂ ॥ ਚੰਦੂ ਬਾਤ ਕੋ ਕਰ ਪੁਸ਼ਟਾਹੂ ॥ ਰਿਸਵਤ ਲੇਨ ਹਾਰ ਜੇ ਨਰ ਹੈਂ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਬਿਚਾਰਤ ਉਰ ਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਲੇ ਤਿਸ ਕਾ ਰੁਖ ਕਰੈਂ ॥ ਸਾਚ ਕਿ ਝੂਠ ਬਿਚਾਰ ਨ ਧਰੈਂ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸਭ ਸੁਨ ਲੀ ਕਾਨੀ ॥ ਉਪਜਯੋ ਸੰਸਾ ਸੋਚਨ ਠਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਕੇ ਗੁਨ ਭਾਰੇ ॥ ਅਪਨ ਬਡਨ ਪਰ ਲਖ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜਾਵਤ ਕਰੋਂ ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰੇ ॥ ਤਾਵਤ ਬਨਹਿ ਨ ਕਰਨ ਬਿਗਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਦਿਨ ਦੂਸਰ ਮਹਿੰ ਚਿਤਵਤ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਆਯੋ ਤਬ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਪਾਹੂ ॥ ਗੁਰ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਬੂਝਯੋ ਤਿਸ ਤੀਰ ॥ ਸੰਤ ਰੂਪ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਧੀਰ ॥ ੨੭ ॥ ਹਮ ਨੇ ਸੁਨਯੋ ਭਯੋ ਪਰਲੋਕਾ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਤਿਨ ਦਰਸ ਬਿਲੋਕਾ ॥ [2]ਦੂਤੀ ਕਰਤ ਰਹਯੋ ਤਬ ਚੰਦੂ ॥ ਮੈਂ ਦਰਸਨ ਪਾ ਭਯੋ ਅਨੰਦੂ ॥ ੨੮ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕੋ ਨੰਦਨ ਇਕ ਸੁਨਯੋ ॥ ਅਪਰ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਚੰਦੂ ਨੇ ਭਨਯੋ ॥ ਇਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸਭ ਮੋਹਿ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਪਠੈਂ ਸੈਨ ਕੇ ਨਹਿੰ ਬਤਲਾਵੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਧਨ ਅਨਗਨ ਤੇ ਤਾਲ ਲਵਾਯੋ ॥ ਹਿੰਦ ਤਮਾਮਨ ਕੋ ਸੁਖ ਦ੍ਯਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਦੇਤੇ [3]ਦੇਗ ਖਰਾਇਤ ॥ ਅਲਹ ਤਾਲਹ ਯਾਦ ਹਰ ਸਾਇਤ ॥ ਚੰਦੂ ਦਿਵਾਨ ਜਾਤ ਨਿਜ ਜਾਨੈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਲਖੈ ਨ [4]ਮਤਸਰ ਠਾਨੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਤਨ ਤਯਾਗਯੋ ਤਹਾਂ ॥ ਬੀਤ ਗਈ ਸੋ ਕਹੀਐ ਕਹਾਂ ॥ ਅਬ ਤਿਨ ਕੋ ਸੁਤ ਬਲੀ

[1] ਭਾਰੀ। [2] ਚੁਗਲੀ। [3] ਲੰਗਰ। [4] ਈਰਖਾ।

ਬਿਲੰਦ ॥ [1]ਤਰਨ ਬੈਸ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੩੨ ॥ ਪੂਜੈ ਜਗਤ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਗੁਰ ਤੇ ਬਰ ਲੇਤ ॥ ਤਿਨਹੁ ਸੰਗ ਭੀ ਮਤਸਰ ਧਰੈ ॥ ਚੰਦੂ ਆਪ ਢਿਗ ਦੂਤੀ ਕਰੈ ॥ ੩੩ ॥ ਅਬ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗਾ ॥ ਬਰਤਹੁ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸੁਤ ਸੰਗਾ ॥ ਪਠਹੁ ਆਪ ਅਬ ਕੋ ਉਮਰਾਉ ॥ ਮਿਲਹਿ ਜਾਇ ਕਰ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਉ ॥ ੩੪ ॥ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨਹਿ ਤੁਮਰੀ ਦਿਸ ਤੇ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਚਿਤ ਆਵੈ ਜਿਸ ਤੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ [2]ਕੋਪ ਕਰਹਿ ਦੇ ਸਰਾਪ ॥ ਕਹਯੋ ਸਫਲ ਹੋਇ ਜਾਨਹੁ ਆਪ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਹੁ ਖਾਨ ਕੇ ਬੈਨ॥ ਕਰਯੋ [3]ਸਰਾਹਨ ਤੂ ਨਤ ਐਨ ॥ ਅਪਰ ਸਭਾ ਕੇ ਮਾਨਵ ਬ੍ਰਿੰਦੂ ॥ ਕਹੈਂ ਤਥਾ ਜਿਮ ਭਾਖੇ ਚੰਦੂ ॥ ੩੬ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਭੇਜਨ ਤੇਰੋ ॥ ਹੈ ਨੀਕੇ ਨਿਰਨੇ ਕਰ ਹੇਰੋ ॥ ਜਿਮ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਪਾਵਨ ਦਰਸਨ ਅਪਨ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਇਸ ਕੇ ਸਮ ਨਹਿੰ ਨੀਕੋ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਬੋ ਪਾਕ ਪੀਰ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਹੋਤ ਭੇਰ ਬਹੁ ਲੇਹੁ [4]ਅਕੋਰ ॥ ਗਮਨ ਕਰੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ [5]ਓਰ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੁਹਿ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੋ ॥ ਕਿੰਚ ਬੇਗ ਲੈ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵੋ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਸੁਨ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤੇ ॥ ਹਰਖਯੋ ਜਾਨਯੋ ਮਿਲਨ ਪੀਰ ਤੇ ॥ ੩੯ ॥ ਆਇਸ ਜਾਨੀ ਕੀਨ ਸਲਾਮ ॥ ਲੀਨ ਸਕੇਲ ਸਮਾਜ ਤਮਾਮ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਮੁਕਤ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ ਖੀਨ ਖਾਬ ਪਟ ਜਰੀ ਦੁਸ਼ਾਲਾ ॥ ੪੦ ॥ ਅਪਰ ਅਕੋਰ ਜੋਰ ਕਰ ਸਾਗੀ ॥ ਕਿਤਕ [6]ਚਮੂ ਸੰਗ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਲਘਿਓ ਸਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਪਹੁੰਚ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਚੰਦੂ

੧ ਜਵਾਨ ਉਮਰਾ। ੨ ਕਰੋਧ। ੩ ਸ਼ਲਾਘਾ। ੪ ਭੇਟਾ। ੫ ਤਰਫ। ੬ ਫੌਜ।

ਦੂਤੀ ਕਰਨ ਔ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਤਿਯੋ ਮੰਦਰਹਿ॥ ੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਉਤ ਤੇ ਆਇ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਇਤ ਗੁਰ ਆਗੇ ਤਿਆਰ॥
ਚੰਦੂ ਕੋ ਗਹਿ ਲਿਆਵਨੇ ਔ ਨ੍ਰਿਪਹਨ ਕੀ ਸਾਰ॥ ੧॥

ਚੌਪਈ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਆਯੋ ਤਬੈ ਵਜੀਰ ਸੁ ਖਾਨ॥ ਭੇਟਾ ਅਨਕ ਚਢਾਵਨ ਕੀਨ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਭੀਨ॥ ੨॥ ਬੰਦ ਹਾਥ ਪੁਨ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਤੁਮਹਿ ਬੰਦਗੀ ਠਾਨੀ॥ ਬੈਠਯੋ ਨਿਕਟ [1]ਕੁਸ਼ਲ ਕਹੁ ਆਛੇ॥ ਕਹਯੋ ਸਕਲ ਤੁਮ ਕਰਨਾ ਬਾਛੇ॥ ੩॥ ਬੂਝਯੋ ਕਹੁ ਕਾਰਨ ਆ ਗਵਨੇ॥ ਹਮ ਭੀ ਚਹੈ ਹੈ ਦਿੱਲੀ ਰਵਨੇ॥ ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਖਾਂ [2]ਜੁਗ ਕਰ ਜੋਰੇ॥ ਲੇਨ ਹੇਤ ਆਯੋ ਤੁਮ ਓਰੇ॥੪॥ ਚਹੈਂ ਤੁਮਾਰੋ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਾਹੂ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਤੇ ਕਰਤ ਉਮਾਹੂ ॥ ਸਰਧਾ ਧਾਰ ਅਕੋਰ ਪਠਾਈ ॥ ਸਮ ਮੁਰੀਦ ਕੇ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ੫॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਮੁਸਕਾਨੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਸੁਭ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਭਾ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਮਾਹਿਂ॥ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਹਿ॥ ੬॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨ ਡੇਰਾ ਕਰਵਾਯੋ॥ ਦੇਗ ਗੁਰੂ ਤੇ ਰਸਤ ਦਿਵਾਯੋ॥ ਪੁਨ ਮਹਿਲੋਂ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਏ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਵਤ ਭਏ॥ ੭॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਕੇ ਨਿਕਟ ਬਠਾਵਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਅਲਾਵਾ॥ ਹਮ [3]ਭੁਨਸਾਰ ਦਿੱਲੀ ਦਿਸ ਜਾਵੈਂ॥ ਤਾ ਮਹਿਂ ਹੇਤ ਸੁ ਬਹੁਤ ਲਖਾਵੈਂ॥ ੮॥ ਇਕ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੋਂ ਨਾਹਿਂ ਬਿਗਾਰੈਂ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਹੂ ਕਰੈਂ [4]ਅਖਾਰੈਂ॥ ਦੁਤੀਏ ਚੰਦੂ ਕੋ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈਂ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੁ ਬੰਦ ਛੁਡਾਵੈਂ॥ ੯॥ ਇਸ ਤੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿੰਤ

੧ ਸੁਖ। ੨ ਦੋਵੇਂ ਹਥ। ੩ ਸਵੇਰੇ। ੪ ਸ਼ਿਕਾਰ।

ਨ ਧਾਰੋ ॥ ਹਮ ਪਾਛੈ ਸਭ ਕਾਰ ਸੰਭਾਰੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਭੀ ਕਾਰ ਸਉਪਾਈ ॥ ਭਈ ਰੈਨ ਸੁਖ ਸੇਜ ਸੁਹਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ੍ਹ ਜਾਗ ਅਸਨਾਨੇ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਪੁਨ ਲਾਇ ਧਿਆਨੇ ॥ [1]ਅਰਣੋਦੈ [2]ਚੰਦ ਬਿਧੀ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਆਵਤ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸੌ ਸਵਾਰ ਸੰਗ ਕਰੋ ਤਿਆਰ ॥ ਅਬ ਚਲ ਹੈਂ ਦਿੱਲੀ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਜਾਇ ॥ [3]ਖੜਗ ਧਨਖ [4]ਤਰਕਸ ਅੰਗ ਲਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਆਰ ਹੋਨ ਕੋ ਬਜਯੋ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ਜਨ ਘਨ ਘੋਖਤ ਘਨੋ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਸੇ ਤੁਰੰਗਨ [5]ਤੰਗ ਬਨਾਏ ॥ਸੁਭਟ ਸੁਚੇਤ ਤਯਾਰ ਹ੍ਵੈ ਆਏ ॥ ੧੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਆਇ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਚੜ੍ਹਾਈ ਕੇਰੀ ॥ ਲੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਇ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਆਸਿਖ ਪਾਇ ਵਹਿਰ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਸੁਭ ਸਜਾਇ ਸੇਵਕ ਹਯ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਨਕ ਉਰ ਧਯਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਜਬੈ ਗੁਸਾਈ ॥ [6]ਧੁਨ [7]ਦੁੰਦਭ ਹਨ ਡੰਕ ਉਠਾਈ ॥ ਅਸੁ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕਰ ਚਾਲੇ॥ਸੰਗ [8]ਸੁਭਟ ਚਢ ਗਹਿ ਅਸ ਢਾਲੇ ॥੧੬ ॥ਕਿੰਚ ਬੇਗ ਅਰ ਖਾਨ ਵਜੀਰ ॥ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਗਮਨੇ ਧੀਰ॥ ਗੋਂਦਵਾਲ ਆ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਮੁਹਰੀ ਆਦ ਮਿਲੇ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਿਸ ਸੁਖ ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਉਠ ਪ੍ਰਭਾਤ [9]ਬਾਪੀ [10]ਮਜ ਨ੍ਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਥਾਨ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਭੇਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਬਹੁ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਲ ਗੁਰ [11]ਅੰਸਨ ਭਏ ਸਵਾਰਾ ॥ ਆਗੇ ਬਾਜਤ ਚਲੇ ਨਗਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਮਗ ਜਗ ਗੁਰ ਕਰਤ ਪਯਾਨਾ ॥ ਸੁਨਹਿ ਨਾਰ ਨਰ ਜੋ ਸੁਧ ਕਾਨਾ ॥

---

੧ ਸੂਰਜ ਚੜ੍ਹਦਿਆਂ। ੨ ਬਿਧੀ ਚੰਦ। ੩ ਤਲਵਾਰ। ੪ ਭੱਥਾ। ੫ ਉਚੇ। ੬ ਸ਼ਬਦ। ੭ ਫੇਰੀਆਂ। ੮ ਸੂਰਮੇ। ੯ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ। ੧੦ ਇਸ਼ਨਾਨ। ੧੧ ਸਬੰਧੀਆਂ ਨਾਲ।

੧੯ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਕਤ ਲੇ ਤੁਰਤ [1]ਉਪਾਇਨ ॥ ਪੂਜਹਿੰ ਆਨ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਇਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਚਲਤ ਅਗੇਰੇ ॥ ਜਹਿੰ ਕਰ ਡੇਰਾ ਹੇਤ ਬਸੇਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਤਹਿੰ ਸਭ ਆਇ ਦਰਸ ਕੋ ਕਰੈਂ ॥ ਪੂਰੈ ਕਾਮਨਾ ਜੋ ਉਰ ਧਰੈਂ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਗਮਨ ਕੋ ਠਾਨੈ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਸੰਗ ਹਰਖ ਪਯਾਨੈ ॥ ੨੧ ॥ ਅਨਕ ਗੀਤ ਤੇ ਗੁਰੂ ਰਿਝਾਵੈਂ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਸਾ ਤੇ ਬਿਨੈ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ॥ [2]ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਸਕਲ ਪੰਥ ਉਲਘਾਨੇ ॥ ੨੨ ॥ ਇਤ ਪਾਛੈ ਗੁਰ ਘਰ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਸੰਮਤਿ ਮਾਤ ਚਲਤ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਸੰਗਤ ਨਈ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਆਵੈ ॥ ਹਰਮੰਦਰ ਕੀ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨੩ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪਾਵੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਉਤ ਗੁਰ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਸੁਭ ਜੋਇ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਦਿੱਲੀ ਪੁਰ ਗਏ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਸੰਗ ਬੂਝਤ ਭਏ ॥ ੨੪ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰੈਂ ਕੌਨ ਅਸਥਾਨ ॥ ਬਸੈਂ ਜਹਾਂ ਸੁਖ ਸੰਗ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸੁਨ ਵਜੀਰ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਇਸ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਮਜਨੂ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ੨੫ ॥ ਕੇਤਕ ਕਹਿਤ ਸੁਨੇ ਮੈਂ ਐਸੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਇਸ ਥਲ ਬੈਸੇ ॥ ਤਹਾਂ ਬਾਸ ਸੁਖ ਸਾਥ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਮਨਾ [3]ਕੂਲ੍ਹ ਸੁ ਭਲੇ ਲਖੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿਤੇ ਪਹੁਚੇ ਤਹਿ ਜਾਇ ॥ ਪਿਖ ਥਲ ਸੁੰਦਰ ਸਿਵਰ ਕਰਾਇ ॥ ਤੰਬੂ ਸ਼ਮਯਾਨੇ ਗਨ ਤਾਨੇ ॥ਰੇਸ਼ਮ [4]ਡੋਰਨ [5]ਐਂਚ ਬੰਧਾਨੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰੀ ਕਨਾਤ ਬਨਾਤ ਖਰੀ ਕੀ ॥ ਕਿਤ ਕਿਤ ਚਿਤ੍ਰਤ ਕਾਰ [6]ਜਰੀ ਕੀ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਭਟ ਸਮਦਾਇ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਤੰਬੂ ਤਹਾਂ ਲਗਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਪੰਗਤ ਲਗੀ ਤੁਰੰਗਨ ਕੇਰੀ ॥ ਜਾਹਿੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਨਿਤ ਗੁਰ ਹੇਰੀ ॥ ਤਬ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰਹੁ ਆਪਨੇ ਸਦਨ ਉਤਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਰ

੧ ਭੇਟਾ। ੨ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਕਰਕੇ। ੩ ਕਿਨਾਰੇ। ੪ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਧਾਗਿਆਂ ਨਾਲ। ੫ ਖਿਚ ਕੇ। ੬ ਜਰੀ।

ਬੰਦਨ ਬਹੁ ਪੁਰ ਕੇ ਗਏ ॥ ਸੀਲ ਸਰੂਪ ਸਰਾਹਤ ਭਏ ॥ ਉਤਰੇ ਪਗ ਕਰ ਨੀਰ [1]ਪਖਾਰੇ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਸਤ੍ਰ ਸਕਲ ਤਨ ਧਾਰੇ॥੩੦॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਾਯੋ [2]ਅਵਸਰ ਮਿਲਨ ਕੋ ਗਮਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਪਾਸ ॥
ਅਧਕ ਅਦਬ ਤੇ ਬੰਦਗੀ ਨਿਵ ਨਿਵ ਕਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇਖਤ ਬੋਲਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਢਿਗ ਆਉ ਬਖਾਨ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੈਧੌ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥ ਸੁਧ ਸਗਰੀ ਹਮ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਕਰ ਜੋਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਚਾਤੁਰਤਾ ਯੁਤ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਯ ਮੂਰਤ ਸੂਰਤ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਰਾਮਾਤ ਗੁਨ ਮੰਦਰ ॥ ੩੩॥ ਕਰਯੋ ਬਿਲੋਕਨ ਜਬ ਹਮ ਜਾਇ॥ ਰਾਵਰ ਦਿਸ ਤੇ ਬਿਨੋ ਅਲਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੋ ਠਾਨ ਮਹਾਨਾ॥ ਆਇ ਚਲ ਅਬ ਮਜਨੂ ਥਾਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹੁ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਵਜੀਰ ਖਾਨ ਤੁਮ ਧੰਨ ॥ ਮੁਝ ਢਿਗ ਕਰਤ ਹੁਤੇ ਨਰ ਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਨ ਐਹੈਂ ਨਿਕਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੩੫॥ ਅਬ ਸਭ ਭਾਂਤ ਕਰੋ ਤਿਨ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਹਮ ਦਿਦਾਰ ਕਰ ਹੈਂ ਚਲ ਕਾਲੀ ॥ਸਭ ਤੇ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਜੁ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੩੬ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਉਠਯੋ ਸਭਾ ਤਜ ਸਾਹੂ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਆਯੋ ਗੁਰ ਪਾਹੂ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਭਯੋ ਸੋ ਭਾਖਾ ॥ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਾਤ ਮਿਲਬੇ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ੩੭॥ ਤਬ ਲੌ [3]ਜਾਮ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਗਯੋ॥ ਗੁਰ ਆਏ ਸੰਗਤ ਸੁਨ ਲਯੋ ॥ਲਘ ਬਿਸਾਲ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਮਿਲ ਕਰ ਸਗਰੇ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਆਨ ਕਰਯੋ ਦਰਸਨ ਤਿਹ ਸਮੇ ॥ ਧਰਹਿੰ [4]ਉਪਾਇਨ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਸਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵਤ ਰਾਗ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਸਿਖ ਬਡ ਭਾਗ ॥ ੩੯ ॥ ਰਾਜ ਸਾਜ ਪਿਖ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਤਨ ਮਨ ਤੇ ਹੋਵੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਸਭਹਨ

੧ ਧੋਤੇ। ੨ ਸਮਾਂ ਪਾ ਕੇ। ੩ ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਿਆ। ੪ ਭੇਟਾ।

ਕੀ ਹੋਵਤ ਅਰਦਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੁਵੈਂ ਮਨੋਰਥ ਰਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸ ਅਨੰਦ ਸਹਿ ਰਵ ਅਸਥਾਇ ॥ ਸੋਦਰ ਚੌਕੀ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਭ ਘਰ ਗਏ ॥ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਸਰਾਹਤ ਭਏ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਦਿੱਲੀ ਪਰਵੇਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤੁਥ ਮੰਦਰਹਿ ॥੪॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਿਸਾ ਜਾਮ ਜਾਗੇ ਗੁਰੂ ਕੀਨੋ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ॥
ਆਸਨ ਕਰ [1]ਆਸੀਨ ਤਬ ਨਿਜ ਸਰੂਪ ਧਰ ਧਯਾਨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸਿਖ ਜੁ ਪ੍ਰੇਮੀ ਸੁਨ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੂਰ ਉਦੇ ਸਭ ਸੂਰ ਸੁ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੰਬੂ ਦਰ ਪਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਮਨਿੰਦੇ ॥ [2]ਬਿਕਸੇ ਜੁਗ ਲੋਚਨ ਅਰਬਿੰਦੇ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ॥ ਕਲਗੀ ਅਤ ਸਿਰ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ੩ ॥ ਵਹਿਰ ਫ਼ਰਸ਼ ਕਰਵਾਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤੰਬੂ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਤਹਿੰ ਕਾਲਾ ॥ ਖਰੇ ਸਕਲ ਹੁਇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਤ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੪ ॥ [3]ਕੰਚਨ ਖਚਤ ਪ੍ਰਯੰਕ ਬਡੇਰਾ ॥ ਆਸਤਰਨ ਤੇ ਮ੍ਰਿਦਲ ਘਨੇਰਾ ॥ ਬੈਠੇ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਜੋਧਾ ਥਿਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਰ ਨਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਸਿਖ ਮਸੰਦ ਸੇਵਕ ਸਮਦਾਇ ॥ ਖਰੋ [4]ਮੇਵਠਾ ਅਰਜ ਅਲਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਸਿਖ ਕਰੇਂ ਕਰਾਹਿ ॥ ਆਵਨ ਲਗੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ੬ ॥ ਜਿਨਹੁ ਭਾਵਨੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ॥ ਅਰਪਨ ਲਗੇ ਭੇਟ ਆ ਸੋਈ ॥ ਪੁਰਛੇ ਗੁਰ ਲਗ ਲਾਰੇ ਪਰਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰਨ ਪ੍ਰੇਮ ਉਰ ਭਰਯੋ ॥ ੭ ॥ ਕੋਸ ਸੈਕਰੇ ਜਿਨ ਹਿਤ ਜਾਤੇ ॥ ਆਏ ਘਰ ਮਹਿੰ ਸੋ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਕੋ ਅਸ ਮੰਦ ਭਾਗ ਹੈ ਭਾਰੇ ॥ ਆਇ ਨਹੀਂ ਗੁਰ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੮ ॥

੧ ਇਸਥਿਤ । ੨ ਦੋਨੋਂ ਅਖਾਂ ਖੋਲ੍ਹੀਆਂ । ੩ ਸੋਨਾਂ ਮੰਜੇ ਵਿਚ ਜੜ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ । ੪ ਮਸੰਦ ।

ਹੋਨ ਲਗੀ ਸਭ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਬਰਤਹਿ [1]ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥
ਬਹੁ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰ ਕਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਦਰਸਹਿ ਗੁਰ ਪਗ ਹੈਂ
ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ੯ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿਂ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਆਯੋ॥ [2]ਪਗ [3]ਪੰਕਜ
ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿਂ ਬੇਨਤੀ ਐਸ ਕਰਾਈ ॥ ਦਰਸਨ
ਹਿਤ ਆਵੈ ਨਰ ਰਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਫਰਸ਼ ਅਕੇਲਾ ਇਕ ਦਿਸ ਥਾਯੋ॥
ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਇਤਨੇ ਮਹਿਂ ਆਯੋ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੰਗ ਬਡੇ [4]ਉਮਰਾਇ ॥
ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਗੁਰ ਪਗ ਆਇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਨਮਾਨਤ ਗੁਰ ਤਹਿ
ਬੈਠਾਰੇ ॥ ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਪੂਛ ਇਸ ਬਾਰੇ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਹੇਰ ਬਿਸਮ ਮਨ
ਥਾਯੋ ॥ ਇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਗਾਦੀ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਭ
ਤੈਸੇ ਭਏ ॥ ਇਨ ਕੀ ਕ੍ਰਾਂਤ ਲਯੋ ਮਤ ਨਏ ॥ ਮਨਹੁ ਬੀਰ ਰਸ
ਧਰਯੋ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦਿਪਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਰਿਦੇ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਵਹਿਰ
ਬੇਖ ਮਹਿਂ ਫਰਕ ਮਹਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤ ਜਾਇ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਜੇ
ਅੰਤਰ ਮਤ ਸੰਤਨ ਹੋਈ ॥ ਬਾਹਰ ਬੇਖ ਬਿਗਾਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ੧੪ ॥
ਤਥਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰ ਪਰਖੋਂ ਅਬੈ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਬੋਲਯੋ ਬਚ ਤਬੈ ॥
ਸੁਨਹੁ ਧੀਰ ਜੀ ਅਰਜ਼ ਹਮਾਰੀ ॥ ਉਰ ਸੰਸ਼ੇ ਮੁਰ ਕਰੋ ਨਿਵਾਰੀ ॥
੧੫ ॥ ਇਹੁ ਜਗ ਸਾਚ ਕਿ ਝੂਠੋ ਬਨਯੋ ॥ ਨਿਸਚੈ ਭਯੋ ਨ ਮੈਂ ਮਨ
ਗੁਨਯੋ ॥ ਜੇ ਕਰ ਸਾਚ ਇਸੇ ਠਹਿਰਾਵੋਂ ॥ ਪੂਰਬ ਮਰੇ ਨਹੀਂ
ਦ੍ਰਿਸਟਾਵੋਂ ॥ ੧੬॥ ਜੇ ਕਰ ਝੂਠੋ ਕਰੇਂ ਬਿਚਾਰਨ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੀ
ਹੋਤ ਨਿਹਾਰਨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥ ਜਬ ਨਰ
ਸੁਪਤਹਿ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਲੀਨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਪਨ ਅਵਸਥਾ ਜਬਹੂ ਪਾਇ ॥
ਸਗਲ ਜਗਤ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਭਾਇ ॥ ਜਬ ਲੌ ਸੁਪਨਾ ਨਰ ਕੋ ਰਹੈ ॥
ਤਬ ਲੌ ਸਾਚੋ ਹੀ ਤਿਸ ਲਹੈ ॥ ੧੮ ॥ ਭੈ ਪਾਵਤ ਅਰ ਭਾਜਯੋ
ਜਾਤ ॥ ਕੈ ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ਉਰ ਹਰਖਾਤ ॥ ਜੇ ਸੁਪਨੇ ਕੋ ਝੂਠੋ ਜਾਨੈਂ॥

---

੧ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ । ੨ ਚਰਨ । ੩ ਕਮਲ । ੪ ਵਜ਼ੀਰ ।

ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਖਾਦ ਹਰਖ ਕਯੋਂ ਠਾਨੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਗ੍ਰਤ ਜਬਹਿ ਅਵਸਥਾ ਪਾਇ॥ ਜੇ ਸਾਚੋ ਤਬ ਕਿਉਂ ਨ ਦਿਸਾਇ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਨਰ ਵਚਨ ਪ੍ਰਭ ਮਾਯਾ ॥ ਜਾਨੀ ਪਰੈ ਨ ਬਿਨ ਗੁਰ ਦਾਯਾ ॥ ੨੦ ॥ ਦੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਤੋਹਿ ਸਮਝਾਵੈਂ ॥ ਜਗ ਕੀ ਰਚਨਾਂ ਤਥਾ ਜਨਾਵੈਂ ॥ਤਮ ਮਹਿ [1]ਰਜੁ ਕੋ ਕੋ ਨਹਿ ਜਾਨੈਂ॥ [2]ਭ੍ਰਮ ਤੇ ਬਿਸੀਅਰ ਤਿਸ ਕੋ ਮਾਨੈਂ ॥ ੨੧ ॥ ਭੈ ਧਰ ਕੈ ਭਾਜਤ ਕੰਪਾਇ ॥ ਜੇ ਹੁਇ ਝੂਠੋ ਕਿਉਂ ਡਰ ਪਾਇ ॥ ਜੇ ਸਾਚੋ ਹੁਇ ਬਿਨਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਠਰ ਵਚਨ ਲਖ ਤਾਹੀਂ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਮ ਬ੍ਰਹਮ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਜਿਮ ਜਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਭਾਖਤ ਹੈਂ ਅਗਯਾਨਾ ॥ ਜਬ ਅਗਯਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਕੋ ਭਯੋ ॥ ਤਿਸ ਅਗਯਾਨ ਜਗਤ ਨਿਰਮਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਡੇ ਭਾਗ ਤੇ ਮਿਲੇ ॥ ਸੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਹਿਂ ਜਬ ਭਲੇ ॥ ਜੈਸੇ [3]ਰਜੂ ਗਯਾਤ ਕੋ ਆਇ ॥ ਉਪਦੇਸੈ ਅਹਿ ਨਹਿ ਇਸ ਥਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਮੈਂ ਨੀਕੇ ਹੇਰੀ ਰਜੁ ਅਹੈ ॥ ਭੈ ਅਰ ਕੰਪ ਤਿਸੀ ਕੋ ਦਹੈ ॥ ਤਿਮ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਜਬ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਅਗਯਾਨ ਤਿਸੀ ਕੋ ਹਰੈ ॥ ੨੫॥ ਨਿਸਚੈ ਹੋਇ ਗਯਾਨ [4]ਧਿਸਟਾਨ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਲਪਨਾ ਕਰੈ ਨ ਆਨ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹ ਸੁਤ ਮਾਹਿ ॥ ਜਹਿ [5]ਅਲੰਬ ਜਗ ਜਾਨਹੁ ਤਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਸ ਜਾਨੇ ਸਗਰੋ ਭ੍ਰਮ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਬਚਿਤ੍ਰਤਾ ਏਕ ਲਖਾਇ ॥ ਜਿਨਹੁ ਦੇਹ ਹੰਤਾ ਢਿਗ ਧਾਰੀ ॥ ਤੇ ਦਾਵੇ ਬਾਂਧਹਿ ਭ੍ਰਮ ਭਾਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਹਲਤ ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਪਲਤ ਨ ਢੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਦਾ ਦੁਹਾਗਣ ਸੋਈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹ ਤਨ ਮਾਨ ॥ ਇਸ ਕੇ ਤਿਆਗਨ ਤੇ ਦੁਖ ਹਾਨ ॥ ੨੮॥ ਸੁਨ ਹਜ਼ਰਤ ਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਨਯੋ ਬੇਖ ਇਕ ਬਾਹਿਰ ਧਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ

੧ ਹਨੇਰੇ ਕਾਲ ਵਿਚ ਰਜੂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ੨ ਭ੍ਰਮ ਕਰਕੇ ਸਰਪ ਹੀ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ੩ ਰਸੀ ਵਿਚ। ੪ ਬ੍ਰਹਮ। ੫ ਆਸਰਾ।

ਗੁਰਨ ਕੇ ਮਤ ਸਮ ਮਤ ਹੈ॥ ਨਿਸਚਾ ਏਕ ਰੀਤ ਹੀ ਚਿਤ ਹੈ॥ ੨੯॥ ਧੰਨ ਪੀਰ ਜੀ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹੋ ਤੁਮ ਬਾਨਾ॥ ਪੁਨ ਭੇਟਾ ਧਰ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ॥ ੩੦॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੋ ਨਿਜ ਪੀਰ ਜੀ ਸਭ ਸਥਾਨ ਨਿਜ ਜਾਨ॥
ਦਿਹੁ ਦਰਸਨ ਕੋ ਦਿਨ ਇਹਾਂ ਮਮ ਇਛ ਪੂਰਨ ਠਾਨ॥ ੩੧॥

ਚੌਪਈ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਸ਼ਾਹੁ ਅਸ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੇ॥ ਹਮ ਭੀ ਸੇਵਕ ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਖਾਇ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ॥ ਮਾਨਖ ਜਨਮ ਅਪਨ ਸਫਲਾਵੈਂ॥ ੩੨॥ ਪਿਖ ਸਰਧਾ ਗੁਰ ਥਾਰ ਦਿਵਾਯੋ॥ ਤਬ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਸਭ ਬਰਤਾਯੋ॥ ਮੁਖ ਪਾਯੋ ਸ਼ਾਹ ਸੁਆਦ [1]ਅਜਾਇਬ॥ ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ॥ ੩੩॥ ਅਪਰ [2]ਗ੍ਰਾਸ ਪੁਨ ਮੁਖ ਮਹਿਂ ਪਾਯੋ॥ ਖਾਵਤ ਰੁਚ ਤੇ ਬਚਨ ਅਲਾਯੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਿਧ [3]ਬਯ ਬਹੁ ਹੁਵੈਂ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਨ ਹਿਤ ਕਰ ਜੁਵੈਂ॥ ੩੪॥ ਬਿਨਾ ਦਸਨ ਸੋ ਖਾਇੰ ਸੁਖਾਰੇ॥ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਲ ਸਭਨ ਇਕ ਸਾਰੇ॥ ਅਬ ਲੌ ਮੈਂ ਨ ਸੁਆਦ ਅਸ ਪਾਯੋ॥ ਇਹ ਸਮ ਅਪਰ ਅਸਨ ਬਹੁ ਖਾਯੋ॥ ੩੫॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਕੀਨ [4]ਸਰਾਹਨ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੰਦ ਕਰ ਪਾਵਨ [5]ਪਾਹਿਨ॥ ਬਿਦਾ ਭਯੋ ਸ਼ਾਹ ਗ੍ਰਿਹ ਵਿਸ ਜਾਯੋ॥ [6]ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਖਰਚ ਰੋਜ ਗੁਰ ਲਾਯੋ॥ ੩੬॥ ਰਹੇ ਗੁਰੂ ਸੋ [7]ਦੇਗ ਚਲਾਵਹਿੰ॥ ਨਿਤ ਆਵੈ ਸ਼ਾਹ ਦਰਸਨ ਪਾਵਹਿ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ਼ਾਹ ਚਢਯੋ [8]ਅਖੇਰ॥ ਸੰਗ ਲੀਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਬਡੇਰ॥ ੩੭॥ ਪਹੁਚੇ ਇਕ [9]ਕਾਨਨ ਮਹਿਂ ਜਬੈ॥ ਭਭਕਤ ਨਿਕਸਿਓ [10]ਕੇਹਰ ਤਬੈ॥ ਹੇਰਤ ਸੂਰਾ ਕਿਤਕ [11]ਪਲਾਇ॥ ਕੋ ਸੁਨ

੧ ਅਸਚਰਜ। ੨ ਬੁਰਕੀ। ੩ ਉਮਰ ਬ੍ਰਿਧ। ੪ ਸ਼ਲਾਘਾ। ੫ ਚਰਨਾਂ ਪਰ। ੬ ਪੰਜ ਸੌ। ੭ ਲੰਗਰ। ੮ ਸ਼ਿਕਾਰ। ੯ ਜੰਗਲ ਵਿਚ। ੧੦ ਸ਼ੇਰ। ੧੧ ਕਿਤਨੇ ਹੀ ਸੂਰਮੇ ਭਜ ਗਏ।

ਸਬਦ ਨਿਕਟ ਨਹਿੰ ਆਏ ॥ ੩੮ ॥ ਘੋਰਾ ਠਟਕ ਮੂਤ੍ਰ ਕੋ ਛੋਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹ [1]ਮਤੰਗ ਭਗੋ ਪੁਰ ਓਰਾ ॥ ਤਬ ਪੁਕਾਰ ਕਰ ਗੁਰ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਖਰੇ ਸੁ ਧੀਰਜ ਕੋ ਜਬ ਲਹਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਰੋ [2]ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਇਸੈ ॥ ਅਬ ਯਹਿ ਘਾਤ ਕਰੈ ਨਹਿੰ ਕਿਸੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਘੋਰਾ ਤਬ ਛੋਰਾ ॥ ਖੜਗ [3]ਸਿਪਰ ਗਹਿਗੇ ਤਿਸ ਓਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸਨਮੁਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭਈ ਜਬ ਦੋਊ ॥ ਕ੍ਰੁੱਧਤ ਗਰਜਤ ਕੇਹਰ ਸੋਊ ॥ [4]ਲਾਂਬੀ ਬੇਲ ਭਯਾਨਕ ਦਾਂਤ ॥ ਬਦੰਨ ਪਸਾਰ ਆਇ ਭਭਕਾਂਤ ॥ ੪੧ ॥ ਹੇਰਤ ਲੋਗ ਸਕਲ ਬਿਸਮਾਇ ॥ ਦੇਖੀ ਕਬੈ ਨ ਐਸ ਬਲਾਇ ॥ ਠਾਂਢੇ ਦੂਰ [5]ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਪਾਵੈਂ ॥ ਮਤ ਇਤ ਦਿਸ ਕੇਹਰ ਚਲ ਆਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਆਵਤ ਸਨਮੁਖ ਬਦਨ ਪਸਾਰਾ ॥ ਧਰ ਧੀਰਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ [6]ਬਾਮ ਹਾਥ ਧਰ ਸਿਪਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਰ [7]ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਮ ਕੋ ਮੂਖ ਪਰ ਮਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਕਛੂ [8]ਔਜ ਤੇ ਦੀਨ ਧਕੇਲਾ ॥ ਖਾਇ ਫਿਰੌਂਟੀ ਧਰ ਦਿਸ [9]ਝੇਲਾ ॥ [10]ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਚਮਕਯੋ ਕਰ ਦਾਇ ॥ ਗਿਰਤ ਸ਼ੇਰ ਕੇ [11]ਕਟ ਪਰ ਲਾਇ ॥ ੪੪ ॥ ਗਿਰਯੋ ਧਰਨ ਪਰ ਦ੍ਵੈ ਧਰ ਹੋਇ ॥ ਪਿਖਨ ਹੇਤ ਆਏ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਨਿਕਟ ਆਇ ਸ਼ਾਹ ਨਾਹਰ ਹੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ਨਬੇਰਾ ॥ ੪੫ ॥ ਗਯੋ ਸ਼ੇਰ ਬੈਕੁੰਠ ਸਥਾਨਾ ॥ ਪੁਰ ਦਿਸ ਮੁਰ ਗੁਰ ਗੁਨਨ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬੰਦ ਕਰ ਗਾ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ੪੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੋਂ ਜਹਾਂਗੀਰ ਮਿਲਨ ਔ ਕੇਹਰ ਬਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ

---

੧ ਜਹਾਂਗੀਰ ਦਾ ਹਾਥੀ। ੨ ਨਾਸ। ੩ ਤਲਵਾਰ ਤੇ ਢਾਲ ਪਕੜ ਕੇ। ੪ ਲੰਬਕ ਦਵਾਲ। ੫ ਡਰ ਨੂੰ। ੬ ਖਬੇ ਹਥ ਵਿਚ ਢਾਲ ਹੈ। ੭ ਫੇਰ ਕੇ ਭਵਾ ਕੇ। ੮ ਬਲਨਾਲ। ੯ ਭਵਾਟੀ ਖਾਕੇ ਧੱਕ ਦਿਤਾ। ੧੦ ਸਜੇ ਹਥ ਵਿਚ ਤਲਵਾਰ ਚਮਕੀ। ੨੧ ਲਕ ਵਿਚ।

ਨਾਮ ਪੰਚਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਪਿਖ [1]ਇਖਲਾਕ ਕੋ ਜਹਾਂਗੀਰ ਗੁਰ ਕੇਰ ॥
ਅਦਬ ਕਰੈਂ [2]ਉਮਰਾਵ ਸਭ ਬੰਦਹਿ ਜਬਹੂੰ ਹੇਰ ॥ ੧ ॥
ਚੰਦੂ ਕੇ ਮੇਲੀ ਦੁਖੈਂ ਨਿੰਦਕ ਅਪਰ ਬਿਸਾਲ ॥
ਜਥਾ ਚੌਰ ਪਿਖ ਚੰਦ ਕੋ ਜਾਨੈ ਦੁਖਦ [3]ਕਰਾਲ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚੰਦੂ ਮਨ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਉਪਾਈ ॥ ਮੈਂ ਬੁਲਵਾਏ ਉਲਟ ਸੁ ਥਾਈ ॥ ਬਿਨ ਉਪਾਇ ਬਿਨ ਚਿੰਤ ਜਿ ਰਹੌਂ ॥ ਨਹੀਂ ਬਚੋਂ ਤਿਨ ਤੇ ਦੁਖ ਸਹੌਂ ॥ ੩ ॥ ਗਿਨਤ ਗਟੀ ਇਹੁ ਜਤਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲਯੋ [4]ਨਜੂਮੀ ਸੋਂ ਹਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਦਰਬ ਪੰਚ ਸੈ ਤਿਸ ਕੋ ਦਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਭੈ ਬਿਰਤੰਤ ਸੁਨਯੋ ॥ ੪ ॥ ਚਿਤ ਦੇ ਕਰਹੁ ਇਹੀ ਉਪਕ੍ਰਾਰ ॥ ਅਪਰ ਦੇਉਂ ਧਨ ਪੰਚ ਹਜਾਰ ॥ ਸੁਨਤ ਨਜੂਮੀ ਬੋਲਯੋ ਤਬੈ ॥ ਜਸ ਕਹੁ ਕਰੌਂ ਦੇਰ ਬਿਨ ਅਬੈ ॥ ੫ ॥ ਚੰਦੂ ਕਹੈ ਐਸ ਅਬ ਕਰੋ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੇ ਭੈ ਮ੍ਰਿਤ ਧਰੋ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਆਲੇਰ ਪਠਾਓ ॥ ਇਹੁ ਅਪਨਾ ਉਪਕਾਰ ਲਖਾਓ ॥ ੬ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਤਹਿ ਪਹੁੰਚ ਸੁ ਜਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਜੀਵਤ ਸੋ ਤੇ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਤਬਹਿ ਨਜੂਮੀ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਮੈਂ ਇਮ ਕਰੌਂ ਚਿੰਤ ਕਰ ਹੀਨ ॥ ੭ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਨਜੂਮੀ ਗਯੋ ॥ [5]ਬਗਲ ਕਿਤਾਬ ਮਲਨ ਮੁਖ ਕਿਯੋ ॥ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਕਰੀ ॥ ਹੇਰ ਸ਼ਾਹੁ ਤਬ ਬਾਤ ਉਚਰੀ ॥ ੮ ॥ ਕਿਮ ਆਵਤ ਹੋ ਮਨ ਮੁਰਝਾਯੋ ॥ ਕਛੂ ਕਾਜ ਤੋ ਨਹਿ ਬਿਗਰਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਿਨ ਲਗਯੋ [6]ਛਲ ਸਾਨੀ ॥ ਬਿਦਿਆ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਮਹਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਖੋਜਨ ਕਰੇ ਭਲੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਾਰੇ ॥ ਸਾਢ ਸਤੀ ਅਬ ਚਢੀ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰੂਰ

੧ ਆਚਰਣ ਨੂੰ । ੨ ਵਜ਼ੀਰ । ੩ ਭੈੜਾ । ੪ ਜੋਤਸ਼ ਲਗਾਣ ਵਾਲਾ । ੫ ਕਛ ਵਿਚ । ੬ ਫਰੇਬ ਵਿਚ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇਆ ।

[1]ਮਹਿਦ ਇਹੁ ਦੁਖ ਕੀ ਦਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਚਢਤ ਕਰਤ ਤਿਸ ਘਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਦਲਕਯੋ ਧਰ [2]ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਕੋਊ ਉਪਾਉ ਕਹੁ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਤਬੈ ਨਜੂਮੀ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਮੈਂ ਸੋਚਯੋ ਇਸ ਕੋ ਉਪਚਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਰਾਖਹੁ [3]ਗੋਪ ਮਹਾ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਬਹੁ ਲੋਕਨ ਕੇ ਨਾਹਿ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਹਾਹਾ ਰਾਰਾ ਗੱਗਾ ਤੀਨ ॥ ਬੱਬਾ ਦੱਦਾ ਨਾਮੁ ਸੁ ਚੀਨ ॥ ੧੨ ॥ [4]ਬਾਹਿਜ ਬਰਨ ਜਾਤ ਸੋਢੀਨ ॥ ਅਸ ਕੋ ਟੋਲਹੁ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਬੀਨ॥ [5]ਦੁਰਗ ਗੁਆਲਜਰ ਥਾਨ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਬੈਠ ਤਹਾਂ ਜਪ ਕਰੈ ਸੁਢਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰਹੁ ਜਤਨ ਇਹ ਖੈਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਾਢ ਸਤੀ ਬਲ ਹੁਇ ਨਿਰਵਾਰੀ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਚਿਤ ਚਿੰਤ ਪਰੋਵਾ ॥ ਕਹੇ ਨਜੂਮੀ ਕੇ ਬਸ ਹੋਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਚੰਦੂ ਦੁਇ ਤ੍ਰੈ ਉਮਰਾਵ ॥ ਢਿਗ ਬੇ ਜਿਨ ਕੀ ਏਕ ਸਲਾਵ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਸੋਚਤ ਰਹਿ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਬੋਲਯੋ ਬਹੁਰ ਬਿਲੋਕੇ ਪਾਹੂ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਨਰ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀਂ ਕਿਸ ਠਾਹਰ ॥ ਨਰ ਖੋਜਹੁ ਪੁਰ ਪੁਰ ਕਰ ਆਹਰ ॥ ਚੰਦੂ ਇਕ ਉਮਰਾਵ ਸੁ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸੰਗ ਬੋਲਯੋ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਐਸੋ ਨਰ ਰਾਵਰ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਸਭਹੀ ਪਤੇ ਮਿਲਤ ਹੈਂ ਤਾਸ ॥ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਖੱਤ੍ਰੀ ਬਖਿਆਤ ॥ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕਹਿਲਾਤ ॥ ੧੭ ॥ ਦਰਬ ਪੰਚ ਹੈ ਰਾਵਰ ਘਰ ਤੇ ॥ਪਹੁੰਚਤ ਨਿਤ ਅਨੰਦ ਸੋ ਬਰਤੇ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਸੋ ਤੌ ਗੁਰ ਪੀਰ ॥ ਮੁਰ ਉਰ ਸਰਧਾ ਪਿਖ ਥਿਤ ਤੀਰ॥ ੧੮ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬਰਨੀ ਬਨੈ ਨ ਐਸੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ਜੋ ਬੈਸੇ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲਯੋ ਤਬ ਚੰਦੂ [6]ਕਪਾਤਾ ॥ਜਾਨਹੁ ਪੀਰ ਤਿਸੈ ਬਖਿਆਤਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪੀਰ ਹੁਵੈ ਦਰਗਾਹਿ ਸਹਾਈ ॥ ਕਿਉਂ ਨ ਕਰੈ ਅਬ ਇਹ ਭਲਿਆਈ ॥ ਬਨੀ ਬਨਾਈ ਬਾਤ

੧ ਵਡਾ। ੨ ਡਰ। ੩ ਛੁਪਾ ਕੇ। ੪ ਖਤ੍ਰੀ। ੫ ਕਿਲੇ ਵਿਚ। ੬ ਕੁਮੱਤਾ।

ਸੁ ਜਾਨੋ ॥ ਸਮੇਂ ਕਰਾਲ ਸਹਾਇਕ ਮਾਨੋ ॥ ੨੦ ॥ ਜੇ ਇਮ ਸੁਨਹੈ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਰੈ ਜਾਪ ਲਹਿਅਨਦ ਬਿਲੰਦ ॥ ਨਹਿੰ ਸੰਕਹੁ ਤੁਮ ਆਪ ਉਚਾਰੋ ॥ ਦਿਹੁ ਸਨਮਾਨ ਸਮੀਪ ਹਕਾਰੋ ॥ ੨੧ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਮੈਂ ਆਪ ਸਿਧਾਊਂ ॥ ਅਰਜ ਕਰੋਂ ਚਿਤ ਭੀ ਡਰ ਪਾਊਂ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਅਰਪੀ ਚਾਰੁ [1]ਅਕੋਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਮੋਨ ਠਾਨ ਕਰ ਬਦਨ ਮਲੀਨਾ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਕਟ ਮਨ ਦੀਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਜਾਨੀ ਮੁਰਝਾਯੋ ॥ ਹਿਤ ਬੂਝਨ ਕੇ ਬਾਤ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਹਜਰਤ ਕਹੋ ਕੌਨ ਹੈ ਕਾਰਨ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਏਵ ਦਸਾ ਕਿਯ ਧਾਰਨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੀਰ ਕਥਾ ਕਰੋਂ ਬਖਾਨ ॥ ਬਿਨਾ ਬਖਾਨੇ ਬਨੈ ਨ ਆਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸਾਢ ਸਤੀ ਮੋਰੇ ਪਰ ਆਈ ॥ ਅਪਰ ਨਹੀਂ ਕਛ ਹੋਤ ਉਪਾਈ ॥ ਏਕ ਜਤਨ ਸੋ ਹਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ਖੈਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਦੁਰਗ ਗੁਆਲਿਅਰ ਮੈਂ ਥਿਰ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ॥ ਸਿਮਰਹੁ ਅਲਹ ਮਾਲ ਕਰ ਗੈ ਕੈ॥ ੨੬ ॥ ਇਕ ਚਾਲੀਸਾ ਜੇ ਤੁਮ ਕਰੋ॥ਸਾਢ ਸਤੀ ਕੋ ਬਲ ਪਰਹਰੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਮੁਸਕਾਤ ਅਲਾਈ ॥ ਸਾਰ ਸਤੀ ਨਹਿੰ ਤੁਮ ਪਰ ਆਈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਸ ਪਰ ਸਾਢ ਸਤੀ ਅਬ ਆਈ ॥ ਤਿਸ ਤੈ ਬਨਹਿ ਨ ਏਕ ਉਪਾਈ ॥ ਅਬ ਜਾਵੈਂ ਹਮ ਥਲ ਗੁਆਲੇਰ ॥ ਸੰਕਟ ਕਟੈਂ ਘਨੈ ਕੋ ਫੇਰ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਮਨ ਹਰਖ ਅਲਾਯੋ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਸੰਕਟ ਬਿਨਸਾਯੋ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਆਛੇ ਕੋ ਹੁਇ ਪਿਆਰੋ ॥ ਜਿਨਕੇ ਦਿਯੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨ ਧਾਰੋ ॥ ੨੯॥ ਪਰਵਾਨਾ ਤਬ ਸ਼ਾਹ ਲਿਖਾਯੋ ॥ [2]ਦੁਰਗ ਪਤੀ ਕੋ ਪਾਸ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਇਤ ਆਵੈਂ ॥ ਕਰ ਚਾਲੀਸਾ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵੈਂ ॥੩੦॥ ਆਛੇ ਥਲ਼ ਡੇਰਾ ਕਰ ਸੇਵਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਰਹਿੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਭੇਟਾ । ੨ ਕਿਲੇ ਦਾ ਪਤੀ ਜਹਾਂਗੀਰ ।

ਕਹਯੋ ਰਹੈ ਸਭ ਡੇਰਾ ॥ ਹਮ ਗਮਨੈ ਤਿਤ ਹੋਤ ਸਬੇਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸੰਗ ਉਮਰਾਵ ਸਿਪਾਈ ॥ ਦੀਨੇ ਮਾਰਗ ਸੇਵਾ ਤਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੰਦ ਪਗ ਗਾ ਨਿਜ ਧਾਮੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਅਭਰਾਮੂ ॥ ੩੨ ॥ ਤਯਾਰੀ ਕਰਤ ਭਏ ਨਿਜ ਸਾਰੀ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਤ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਸਿੱਖ ਗਮਨਹਿ ਮਮ ਸੰਗ ॥ ਰਹੈ [1]ਚਮੂ ਸੁਧ ਲੇਹੁ ਤੁਰੰਗ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਯੋ ਮਸੰਦਨ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਹਮ ਆਵਹਿੰ ਦਿਨ ਕਿਤਕ ਬਿਤਾਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਗਮਨੇ ਗੋਸਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਪੰਜ ਸਿੱਖ ਲੇ ਸੰਗ ਪਿਆਨੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ਗੁਆਲਿਯਰ ਥਾਨੇ ॥ ਦੁਰਗ ਪਤੀ ਆਖੈ ਹਰਦਾਸ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਸ ॥ ੩੫ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਤਬ ਹਰਦਾਸ ਉਠਯੋ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਵਾਯੋ ਸੁਭ ਥਾਨ ॥ ਸੇਵਾ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ਆਨ ॥ ੩੬ ॥ ਕੈਦ ਬਿਖੈ [2]ਮਹੀ ਪਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਉਮਰ ਕੈਦ ਜਿਨ ਕੀ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਛੋਡਨ ਜਿਨ ਕੇ ਹੋਇ ॥ ਇਸੀ [3]ਦੁਰਗ ਮਹਿ [4]ਗੇਰਤ ਸੋਇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨੀ ਸਭਨ ਸਤਿਗੁਰ ਇਤ ਆਏ ॥ ਭਏ ਅਨੰਦ ਜਨਹੁ ਛੁਟਕਾਏ ॥ ਕਰ ਜੋਰੇ ਸਭ ਹੀ ਤਹਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਦਰਸ ਕੀਨ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਸਭ ਕੇ ਊਪਰ ਬਸਤ੍ਰ ਮਲੀਨ ॥ ਤਨ ਤੇ [5]ਦੁਰਬਲ ਚਿੰਤਾ [6]ਪੀਨ ॥ ਬਾਲ [7]ਸਮਸ ਮਹਿੰ [8]ਜੂਕ ਘਨੇਰੀ ॥ [9]ਪਾਇਨ ਪਰੀ ਪੀਨ ਹੀ ਬੇਰੀ ॥ ੩੯ ॥ [10]ਜੀਰਣ ਪਟ ਤਨ ਧਾਰਨ ਕਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਹੋਨ ਕੀ ਆਸ ਨ ਧਰੇ ॥ ਜਰਾ ਸਿੰਧ ਜਿਮ ਰਾਜੇ ਗਏ ॥ ਦੇਖ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ॥ ੪੦ ॥ ਤਿਮ ਸਭ

---

੧ ਸੈਨਾਂ । ੨ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ । ੩ ਕਿਲੇ ਵਿਚ । ੪ ਪਾਏ ਹੋਏ ਹਨ । ੫ ਕਮਜ਼ੋਰ । ੬ ਭਾਰੀ ਚਿੰਤਾ । ੭ ਦਾੜ੍ਹੀ ਵਿਚ । ੮ ਜੂਵਾਂ । ੯ ਪੈਰਾਂ ਵਿਚ ਸਖਤ ਬੇੜੀਆਂ ਪਾਈਆਂ ਹਨ । ੧੦ ਫੋੜਾ ।

ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਛੁਟਨੇ ਮਾਨਿੰਦ ॥ ਦੇਖਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਭ ਕੋ ਦਈ ਧੀਰਜੁ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੪੧ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਪੁਨ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੇ ॥ ਸਭ ਕੈਦਨ ਕੋ ਦੇਤ ਅਹਾਰੇ ॥ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੇ ਧਨ ਬਹੁ ਆਵੈ ॥ ਪੁਨ ਹਰਦਾਸ ਰਸਦ ਪਹੁਚਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥ ਜੇਤਕ ਕੈਦੀ ਬ੍ਰਿੰਦ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਸਤਗੁਰ ਦੇਗ ਪੰਚਾਂਮ੍ਰਤ ਖਾਹੀ ॥ ਤਊ ਬਚੈ ਪੁਨ ਵਹਿਰ ਦਿਵਾਵੈਂ ॥ ਆਨ ਲੋਕ ਸਗਰੇ ਤਹਿ ਖਾਵੈਂ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰੂ ਨ ਖਾਇ ਸ਼ਾਹ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ॥ ਦੁਇ ਸਿਖ ਕਰੈਂ ਮਜੂਰੀ ਪੁਰ ਤੇ ॥ ਲੇ ਆਵੈਂ ਤਿਸ ਰਸਤ ਸਮਾਜ ॥ ਛਕ ਹੈਂ ਸੋਊ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਵਾਲੀਅਰ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖਸ਼ਟਮ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਰ ਹਰਖਤ ਚੰਦੂ ਭਯੋ ਪੂਰਯੋ ਮਨੋਰਥ ਜਾਨ ॥
ਅਬ ਨਿਕਸਨ ਨਹਿੰ ਦਯ ਹੋਂ ਕਰੈਂ ਦੁਰਗ ਮੈਂ [1]ਹਾਨ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੁਰਗ ਪਤੀ ਕੋ ਲਿਖਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਮ [2]ਰਿਪ ਜਾਨਹੁ ਇਤ ਆਇ ॥ ਕਰ ਉਪਾਵ ਮੈਂ ਤੁਮ ਢਿਗ ਭੇਜਾ ॥ ਇਸ ਦੁਖ ਤੇ ਮਮ ਪਾਕ ਕਰੇਜਾ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਨਰ ਭੇਜੋਂ ਤੁਮ ਢਿਗ ਆਈ ॥ [3]ਪੋਸ਼ਸ਼ ਭੇਜੋਂ ਜ਼ਹਿਰ ਲਗਾਈ ॥ ਅਤ [4]ਤੀਛਨ ਜਿਸ ਤੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਤਜਹਿੰ ਪ੍ਰਾਨ ਪਹਿਰਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ ੩ ॥ ਤੁਮ ਨਿਜ ਕਰ ਲੈ ਕੇ ਢਿਗ ਜਾਵਹੁ ॥ ਪੋਸ਼ਸ਼ ਪਠੀ ਸ਼ਾਹੁ ਬਤਰਾਵਹੁ ॥ ਕਹੋ ਕਪਟ ਕੇ ਮਾਧੁਰ ਬੈਨਾ ॥ ਪੈਰਾਵਹੁ ਤਨ ਹੇਰਤ ਨੈਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਬ ਮਮ ਆਸਾ ਪੂਰ ਕਰਾਵਹਿੰ ॥ ਹੇਤ

੧ ਨਾਸ । ੨ ਵੈਰੀ । ੩ ਪੁਸ਼ਾਕ । ੪ ਤਿਖੇ ।

ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਗ੍ਰਾਮ ਦਿਵਾਵਹਿੰ ॥ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਦਰਬ ਮੈਂ ਦੈ ਹੋਂ ॥ [1]ਅਧਕ ਸਖਾ ਲਖ ਨਰ ਸੁ ਪਠੈ ਹੋਂ ॥ ੫ ॥ ਇਮ ਲਿਖ ਕਰ ਆਛੇ ਨਰ ਭੇਜਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਦਰਬ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ਲੇ ਜਾ ॥ ਪਠਯੋ [2]ਪਾਤਕੀ ਕੋ ਨਰ ਗਯੋ ॥ ਦੇਖ [3]ਦੁਰਗ ਪਤ ਕੋ ਖ਼ਤ ਦਯੋ ॥ ੬ ॥ ਪਠ ਕਰ ਜਾਨਯੋ [4]ਅਖਲ ਹਵਾਲ ॥ ਦੀਨ ਪੁਸ਼ਾਕ ਅਗਨ ਮਹਿੰ ਜਾਲ ॥ ਡਰਤ ਚੰਦੂ ਨਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮਹੁਕਾ ਪਾਇ ਦੇਹਿੰ ਪਹਿਨਾਈ ॥ ੭ ॥ ਚੰਦੂ ਨਰ ਕੋ ਬਿਦਾ ਕਰਾਇ ॥ ਜੇਠੇ ਕੋ ਹਰਦਾਸ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਜੇਠਾ ਅਰ ਸੰਗ ਪਿਰਾਣਾ ॥ ਕਹਯੋ ਬਡੇ ਗੁਰ ਮਾਨਯੋ ਭਾਣਾ ॥ ੮ ॥ ਪੁਨ ਇਹੁ ਕੂਕਰ ਲਗਯੋ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਕਰੀਐ ਉਪਚਾਰੀ ॥ ਐਸ ਬਿਚਾਰਤ ਨਿਸ ਜਬ ਥਾਈ ॥ ਸ਼ੇਰ ਬਨੇ ਨ੍ਰਿਪ ਭੈ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਬੀਤ ਗਏ ਥੇ ਦਿਨ ਜੁਗ ਚਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਸੇ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੀ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਨਿਸ ਕੋ ਭੈ ਪਾਵੈ ਭਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਗਾ ਹਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਇਨ ਬਾਸਰ ਮੈਂ ਪੀਰ ਜਲਾਲ ॥ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਆਯੋ ਦਰਹਾਲ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਤਿਨ ਕੇ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਬਹੁ ਭੇਟ ਸੁ ਦਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨ ਪੂਛਯੋ ਮਮ ਇਕ [5]ਰੁਜ ਭਯੋ॥ ਜਿਸ [6]ਉਪਚਾਰ ਨ ਕੋਊ ਲਯੋ ॥ ਅਹੋ ਬਜ਼ੁਰਗ ਪੀਰ ਬਤਲਾਵੋ ॥ ਭੈ ਨਿਸ ਰੋਗ ਮੋਰ ਮਿਟਵਾਵੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਪੀਰਨ ਨਰ ਭੀਰ ਹਟਾਈ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੋਂ ਕਹਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਕਿਸ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨੀ ਪੁਰਖ ਅਵੱਗਯਾ ॥ ਕੀਨ ਤੁਮੈ ਤਿਸ ਕਾ ਫਲ ਲੱਗਯਾ ॥ ੧੩ ॥ ਬੂਝਤ ਭਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨੀ ਲੱਛਨ ॥ ਕਹੋ ਪੀਰ ਜੀ ਕੈਸ [7]ਬਿਚੱਛਨ ॥ ਸੁਨਤ ਜਲਾਲ ਪੀਰ ਤਬ [8]ਪ੍ਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਇਹੁ ਲੱਛਨ ਰਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਮਨ ਮੈਂ ਸਾਚ ਸਾਚ ਮੁਖ ਹੋਇ ॥

੧ ਬਹੁਤ ਵਡੇ ਮਿਤ੍ਰ ਨੇ। ੨ ਚਿਠੀ। ੩ ਕਿਲੇ ਦਾ ਪਤੀ ਜਹਾਂਗੀਰ। ੪ ਸਮੂੰਹ। ੫ ਰੋਗ। ੬ ਇਲਾਜ। ੭ ਚਤਰ। ੮ ਕਿਹਾ।

ਸਭ ਮਹਿਂ ਜਾਨੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਧੀਰਜ ਮਹਿਂ ਹੁਏ ਧਰਨਿ ਸਮਾਨ ॥ ਖੋਦਨ ਲੇਪ ਚੰਦਨ ਸਮ ਜਾਨ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸ਼ਾਹੁ ਇਹੁ ਗਜਾਨੀ ਲੱਛਨ ॥ ਕੋਟਨ ਮਹਿਂ ਕੋ ਪੁਰਖ ਬਿਚੱਛਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਹੇ ਸੁਨੀਐਂ ਪੀਰ ॥ ਅਸ ਕੋ ਦੇਖਯੋ ਤੁਮ ਨਰ ਧੀਰ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਨਾਮ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿਂ ਗੇ ਚੰਦੂ ਧਾਮ ॥ ਬਹੁ ਬਾਧਾ ਦੁਸ਼ਟੂ ਤਿਨ ਦਯੋ ॥ ਰਸਨਾ ਤੇ ਸੋ ਜਾਤ ਨ ਕਹਯੋ ॥ ਧਾਰੇ ਧੀਰਜ ਸਭੈ ਸਹਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹਿਂ ਸਰਾਪ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਇਕ ਨਿਸ ਪੀਰ ਸਿੱਧ ਅਵਤਾਰ ॥ ਗਏ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰ ॥ ਅਰਜ ਕਰੀ ਜੇ ਸਾਰਤ ਪਾਇਂ ॥ ਸਭ ਦੁਸਟਨ ਅਬ [1]ਗਰਕ ਕਰਾਇਂ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਆਇਸ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਆਇ ਨ ਕੋ ਹਮ ਖੇਲ ਮਝਾਰੀ ॥ ਭਾਨਾ ਮਾਨਨ ਰੀਤ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਹੀਂ ਸ਼ਕਤ ਕੋ ਕਰੈਂ ਦਿਖਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਰੱਥ ॥ ਉਤਪਤ ਪ੍ਰਲੈ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਹੱਥ ॥ ਜੇ ਕਰ [2]ਸ਼ਾਰਤ [3]ਜ਼ਰਾ ਕਰਾਤੇ ॥ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਹ ਨਹਿਂ ਪ੍ਰਜਾ ਰਹਾਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਹਿਰਦਾ ਡਗ ਡੋਲਾ ॥ ਪੀਰ ਸੰਗ ਕਰ ਜੋਰਤ ਬੋਲਾ ॥ ਪੂਰਬ ਹਮ ਕੋ ਸੁਧ ਨਹਿਂ ਦਈ ॥ ਐਸੇ ਮਹਾਂ ਪੁਰਖ ਸੁਖ ਮਈ ॥ ੨੧ ॥ ਨਹਿਂ ਮਹਿਮਾ ਕਬ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਗੁਜ਼ਰ ਗਈ ਪਰ ਆਜ ਬਤਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਪੀਰ ਤੁਮ ਦੁਨੀਆਂ ਨਰ ਹੋ ॥ ਕਜਾ ਮਹਿਮਾ ਲਖ ਧਾਰਤ ਉਰ ਹੋ ॥੨੨॥ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਹਮ ਭੀ ਨਹਿਂ ਜਾਨੈਂ ॥ ਤੌ ਕੈਸੇ ਤੁਝ ਨਿਕਟ ਬਖਾਨੈਂ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਹਿੰਦੂ ਤਨ ਸੋਇ ॥ ਕਹਿਨੀ ਬਨੈ ਨ ਮਹਿਮਾ ਜੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮਤ ਮਹਿਂ ਦੋਸ ਗਨੰਤੇ ॥ ਅਸ ਤਰੀਫ ਕਯੋਂ ਆਪ ਕਰੰਤੇ ॥ ਬਹੁਰ ਪੀਰ ਕਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਲਖੀਜੈ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕੋ ਕਾਰਨ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਹਮ ਸਭ ਪੀਰ [4]ਜਾਤ ਦਰਗਾਹ ॥ ਸਭ

੧ ਤਬਾਹ। ੨ ਇਸ਼ਾਰਾ। ੩ ਰੰਚਕ ਭਰ। ੪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰ ਦੇਇਕੋਜਹੇਫਕੀਰਹਾਂ

ਕੀ ਬਾਤ ਹੋਤ ਇਨ [1]ਪਾਹ ॥ ਅੰਤਹਿ ਪੁਰ ਤੇ ਨਿਕਸਹਿੰ ਬਾਹਰ ॥ ਸਭ ਕੋ ਦਰਸਨ ਦੇ ਕਰ ਜ਼ਾਹਰ ॥ ੨੫ ॥ ਇਨ ਸੋਂ ਪੀਰਨ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਅਪਰ ਕੀਨ [2]ਤਹਿਕੀਕ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਜਾਨਤ ਭੇ ਮਿਲ ਤਿਸ ਠੌਰ ॥ ਇਹੁ ਖੁਦਾਇ ਕਿ ਅੰਤਰ ਔਰ ॥ ੨੬॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ਜੋ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਸਰੂਪ ਤਹਿੰ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਨਿਸਚਾ ਇਮ ਕਹੇ ਨ ਠਾਨੈ ॥ ਬੂਝਹੁ ਅਪਰ ਪੀਰ ਜੋ ਜਾਨਹਿੰ ॥ ੨੭ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸੁਨ ਕੈ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਪੀਰ ਆਗੈ ਬਤਲਯੋ ॥ ਅਦਬ ਰਾਖਤੋ ਦੰਡ ਨ ਦੇਤੋ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰ ਅਸੀਸ ਮੈਂ ਲੇਤੋ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹੈ ਪੀਰ ਇਹੁ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨਾਈ ॥ [3]ਬਰਜ ਰਖੇ ਗੁਰ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥ ਅਬ ਭੀ ਜੇ ਚਹੁ ਨਿਜ ਕਲਜਾਨ ॥ ਤਿਨ ਸੁਤ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਰਖ ਮਾਨ ॥ ੨੯ ॥ ਤਿਨ ਅਪਰਾਧੀ ਤਿਨ ਕੋ ਦੇਵੇ ॥ ਹੁਵੈ ਸੁਰਖ਼ਰੂ ਮੁਆਫ ਕਰੇਵੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ [4]ਤਾਜ਼ੀਮ ਅਲਾਈ ॥ ਬਿਦਾ ਹੋਇ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਦਿਸ ਆਈ ॥ ੩੦ ॥ ਖਾਂ ਬਜ਼ੀਰ ਤਤ ਕਾਲ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਜਾਹੁ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਲਾਯੋ ॥ ਗੁਵਾਲੀਅਰ ਤੇ ਗੁਰੂ ਲਿਆਵੋ ॥ ਮੁਹਿ ਗੁਨਾਹ ਤੇ ਅਬ ਬਖਸ਼ਾਵੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨਤ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਹਰਖਾਨਾ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਬ ਗਮਨ ਸੁ ਠਾਨਾ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਗੁਰੁ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਸਾ ਤੇ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਅਬ ਚਲੀਐ ਦਿੱਲੀ ਕੇ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੇਹੁ ਦਿਦਾਰ ਸ਼ਾਹ ਸੁਖਦਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਖਾਂ ਬਜ਼ੀਰ ਸੋਂ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ ਜਾਹਿੰ ਰਹੈਂ ਇਸ ਬਾਈ ॥ ਥਿਰੇ ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਾਈ ॥ ਕਹੇ ਸ਼ਾਹਿ ਕੋ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਆਵੈਂ ॥ ਜੇ ਪੁਨ ਚਹੈਂ ਸ਼ਾਹ ਬੁਲਵਾਵੈ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬ ਜੇ [5]ਨ੍ਰਿਪ

੧ ਪਾਸ । ੨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ । ੩ ਰੋਕ ਰਖੇ । ੪ ਆਦਰ ਨਾਲ ਦੇ ਲਿਆ । ੫ ...

ਹੈਂ ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੇ ॥ ਛੁਟੈਂ ਸੰਗ ਕੈਦੀ ਜੋ ਸਾਰੇ ॥ ਤਬ ਹਮਰੋ ਜਾਵਨ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਇਹ ਠਾਂ ਭਲੇ ਰਹਾਵੈਂ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਅਚਰਜ ਥਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਗੁਰੂ ਪਰ ਸ਼ਰਧਾ ਲਯਾਯੋ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਆਯੋ ਦਿਸ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਕਰ ਸਲਾਮ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਹਿ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਚਿੰਤ ਉਪਾਈ ॥ ਉਰਘ ਚਚੂੰਦਰ ਬਾਤ ਬਨਾਈ ॥ ਇਸ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿੰ ਨਿਸ ਭੀ ਆਨ ॥ [1]ਕੇਹਰ [2]ਦਾਰਨ ਪਿਖੇ ਰਜਾਨ ॥ ੩੭ ॥ ਕਹਿੰ ਕੇਹਰ ਜੇ ਗੁਰ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਹਮ ਤੇ ਮ੍ਰਿਤੁ ਕਾਲ ਤੁਮ ਪਾਵੈ ॥ ਅਸ ਭੈ ਭੀਤੇ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ [3]ਪੀਤ ਰੰਗ ਉਠਿਯੋ ਸੁਭ ਥਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਪੀਰਨ ਪੁਨ ਨਿਸ ਹਾਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹੈ ਗੁਰੂ ਨੇ ਬਡ ਹਠ ਧਾਰਾ ॥ ਜੇ ਛੋਡੋਂ ਨ੍ਰਿਪ ਕੈਦ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਤੌ ਬਿਗਰੈ ਸਭ ਪੂਜਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਛੋਡੌਂ ਤੌ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਕਹਿ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜਾਨ ਸੰਗ ਜਾਹਾਂ ਸਭ ਗਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਰਾਵਰ ਗਾਤ ਖੈਰ ਜੇ ਹੋਵੈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਧਕ ਨ ਕਛੁ ਹਮ ਜੋਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਛੁਡਾਵੈ ਜੋ ਨ੍ਰਿਪ ਤਾਈ ॥ ਈਨ ਮਨਾਵੈ ਤੁਮ ਤਿਨ ਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਦੇਹੁ ਹੁਕਮ ਮੈਂ ਗੁਰ ਲੈ ਆਵੂੰ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਰਾਵਰ ਭਲੋ ਮਨਾਵੂੰ ॥ ਸੁਨ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਕੇ ਬਚ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਸੋਚਨ ਲਗਯੋ ਬਹੁਰ ਚਿਤ ਮਾਹੂ ॥ ੪੨ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਜੁਗਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਨ ਹਿਤ ਠਾਨੀ ॥ ਕਰਹੁ ਬੰਦਗੀ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਦਿਹੁ ਦਰਸ਼ਨ ਕੋ ਕਰਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇਤਕ ਤੁਮਰੇ [4]ਦਾਮਨ ਸਾਥ ॥ [5]ਗਹਿ ਨਿਕਰੈਂ ਆਨਹੁ ਨਰ ਨਾਥ ॥ ਤਿਨ ਪਰ ਸਫਲਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨ ਦੀਨਸ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰ

---

੧ ਸ਼ੇਰ । ੨ ਭਿਆਨਕ । ੩ ਪੀਲਾ ਰੰਗ । ੪ ਪਲੇ ਨਾਲ ।

੫ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਪਲਾ ਫੜਾ ਕੇ ਬਵੰਜਾ ਰਾਜੇ ਨਿਕਲੇ ।

ਚਲ ਆਇੰ ॥ ਕਹੋ ਤਥਾ ਸਭ ਮਤ ਉਪਜਾਇ ॥ ਪਹੁਚਹੁ ਜਾਇ ਨਹੀਂ ਬਿਦਤਾਵਹੁ ॥ ਕਛ ਨ੍ਰਿਪ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਇਤ ਲਿਆਵਹੁ ॥੪੫॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟਤਾ ਸ਼ਾਹ ਸੌਂ ਪੀਰਨ ਮਿਲਾਪ ਔ ਗੁਰੂ ਲਿਆਵਨ ਬਿਵਤ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਖਾਂ ਵਜੀਰ ਜਬ ਸ਼ਾਹਿ ਕਾ ਹੁਕਮ ਸੁਨਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥
ਕਰੀ ਬੰਦਗੀ ਹਰਖ ਯੁਤ ਚਢ ਤੁਰੰਗ ਪਰ ਧਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤੂਰਨ ਗਮਨਯੋ ਪਹੁਚਯੋ ਜਾਹੀ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਅਸ ਬਿਨਤੀ [1]ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਉਠਹੁ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਲੇਹੁ ਸੰਗ ਕੈਦੀ [2]ਮਹਿਪਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਜੋ ਦਾਮਨ ਗਹਿ ਲੇਹਿੰ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ਸੋ ਹੁਇੰ ਸਾਰੇ ॥ ਹੁਤੋ ਦੁਰਗ ਪਤ ਜੋ ਹਰਦਾਸ ॥ ਹੁਕਮ ਸ਼ਾਹ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਪਾਸ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਨ ਸ਼ਾਹ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੀਨਸ [3]ਜਾਮਾ ਅਸ ਗਰ ਪਾਈ ॥ ਸੁਨ ਪਿਖ ਕੈ ਕੈਦੀ ਮਹਿਪਾਲਾ ॥ ਹਰਖਤ ਸਭ ਆਏ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਪਿਖ ਕਹਯੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਇਕ ਦਾਮਨ ਗਹਿ ਇਕ ਮਹਿਪਾਲ ॥ ਜਾਮੇ ਕੇ ਪਚਾਸ ਥੇ ਪਾਲੇ ॥ ਗਹੇ ਪਚਾਸਨ ਹੀ ਮਹਿਪਾਲੇ ॥ ੫ ॥ ਹੁਤੇ ਬਵੰਜਾ [4]ਜੁਗ ਰਹਿ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਊਚ ਪੁਕਾਰਤ ਕਏ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਹੇ ਮੋਹਿ ਬਚਾਵਹੁ ॥ ਜਥਾ ਸੰਗ ਸਭ ਨ੍ਰਿਪ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥ ੬ ॥ ਦੇਖ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਿ ਊਚ ਹਕਾਰੇ ॥ ਦੁਇ ਜਾਮੇ ਕੇ ਬੰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ ਆਇ ਗਹੋ ਨਿਜ ਹਾਥ ਮਝਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨਤ ਨਰਿੰਦ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਆਇ ਦੌਰ [5]ਦੂੰਦ ਗਹਿ ਬੰਦੇ ॥ ਕਰ [6]ਛੂਛੇ ਸਭ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਚਾਹਿਤ ਭੇ [7]ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥

---

੧ ਕਹੀ। ੨ ਰਾਜੇ। ੩ ਪੰਜਾਹ ਕਲੀਆਂ ਦਾ ਜਾਮਾ ਦੋ ਫੁਮਣ ਜਾਮੇ ਸਾਲ ਲਗੇ ਸਨ। ੪ ਦੋ ਰਹਿ ਗਏ। ੫ ਭਾਰੀ। ੬ ਖਾਲੀ। ੭ ਨਾਲ ਕੀਤਾ।

੮ ॥ ਆਵਤ ਦੇਖਤ ਨਰ [1]ਗਨ ਦੌਰ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਗੁਰ ਨਿਕਸਤ ਪੌਰ ॥ [2]ਬਾਵਨ ਨ੍ਰਿਪ ਕੀ ਜਿਨ ਸੰਗ ਭੀਰ ॥ ਨਿਕਸੇ ਵਹਿਰ ਥਿਰੇ ਗੰਭੀਰ ॥ ੯ ॥

ਕਬਿੱਤ ॥ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਕੋ ਬਿਕਟ ਜੇ ਬਿਰਲਾਪ ਜੈਸੇ ਨਿਕਸੇ ਨਿਸੰਗ ਸੰਗ ਜਨਕ ਨਰਿੰਦ ਕੇ ॥ ਕੈਧੋ ਉਡ ਬ੍ਰਿੰਦ ਕਰ [3]ਓਜ ਕੋ ਬਿਲੰਦ ਰਾਹੁ ਰੋਕੇ ਛੂਟ ਚਲੇ ਸਾਥ ਪੂਰਨ ਸੁ ਚੰਦ ਕੇ ॥ ਕੈਧੋ ਘੇਰ ਆਨੀ ਨਾਰ ਸੁੰਦਰ ਮਹਾਨੀ ਦੈਤ ਹਾਨੀ ਕਰ ਲੀਨ ਪਾਛੇ ਗਮਨੀ ਗੁਬਿੰਦ ਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮਨਿੰਦ ਆਜ ਸੋਭਤ ਮੁਕੰਦ ਮਹਾਂ ਨਿਕਸੇ ਨਰਿੰਦ ਸੰਗ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਜੀਤ ਭਲੇ ਇਕ ਰਾਜ ਭਯੋ ਬਡ ਤੇਜ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਨਾਹਿੰ ਰਹ੍ਯੋ [4]ਅਵਨੀ ਤਲ ਕੋ ਅਸ ਜੋ ਰਣ ਠਾਨ ਕਰੈ ਬਲ ਨਾਸੀ ॥ ਦੀਹ ਵਧ੍ਯੋ ਤੁਰਕੇਸ ਪ੍ਰਤਾਪ ਗਹੇ ਨ੍ਰਿਪ ਤਾਹਿੰ ਨ ਛੋਰਨ ਆਸੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਧੀਰ ਬਿਨਾਂ ਕਹੁ ਕੌਨ ਕਰੈ ਅਸ ਬੰਦ ਖਲਾਸੀ ॥ ੧੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਿਕਸ ਦੁਰਗ ਤੇ ਗੁਰ ਭੇ ਖਰੇ ॥ ਤਬਹ ਲੁਹਾਰ ਬੁਲਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਪਗ [5]ਬੰਧਨ ਕਟਵਾਏ ॥ ਹੁਇ ਨਿਰਬੰਧ ਮਹਿਪ ਹਰਖਾਏ ॥ ੧੨ ॥ ਦਾਰੋਗਾ ਤਿਨ ਸੰਗ ਲਗਾਯੋ ॥ ਦਿਹਲੀ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਤਿਨਹਿੰ ਪਠਾਯੋ ॥ ਲੇ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥ ਸਿੱਖਨ ਯੁਤ ਚਲ ਪਰੇ ਉਮੰਗ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਟਿਕੇ ਮਜਨੂ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਢਿਗ ਸ਼ਾਹੁ ਪਿਆਨਾ ॥ ਨਮ੍ਰ ਭਯੋ ਜਬ ਕਰੀ ਸਲਾਮ ॥ ਬੋਲ੍ਯੋ ਹਜ਼ਰਤ ਲੇ ਇਸ ਨਾਮ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਆਯੋ ਕੈ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕਹਿ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਮਦਤ ਖੁਦਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ

੧ ਸਮੂੰਹ । ੨ ਬਵੰਜਾ ਰਾਜੇ । ੩ ਬਲ । ੪ ਧਰਤੀ ।
੫ ਬੰਧਨ ਰੂਪ ਬੇੜੀਆਂ ।

ਮੁਰਾਦ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਜਨੂ ਥਲ ਥਿਰ ਗੁਰੂ ਸੁਵਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਧ ਦੈਬੋ ਹਿਤ ਹਮਹਿੰ ਪਠਾਇ ॥ ਜਬ ਚਾਹੋ ਲਿਹੁ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਪਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਮਨ ਲਲਚਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਹੈ ਪੰਜ ਗੈ ਇਕ ਜ਼ੀਨ ਅੰਬਾਰੀ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲੇ [1]ਚਾਮੀ ਕਰ ਸਾਰੀ ॥ ਕਲਗੀ ਮਾਲਾ ਮੁਕਤ ਮੰਗਾਈ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪੰਜ ਜੜਾਊ ਮਿਲਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਰ ਭੇਟ ਬਹੁ ਤੁਹਫੇ ਲੀਨੇ ॥ ਚਲਯੋ ਸ਼ਾਹ ਦਰਸ਼ਨ ਚਿਤ ਭੀਨੇ ॥ ਉਤ ਗੁਰੁ ਡੇਰੇ ਪਹੁਚਯੋ ਜਬੈ ॥ ਭਈ ਸੁੱਧ ਪੁਰ ਦਿੱਲੀ ਸਬੈ ॥ ੧੮ ॥ ਹੁੱਮ ਹੁਮਾਇ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਆਈ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਭਈ ਬਧਾਈ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ਸਨਾਨੇ ॥ ਸਜ ਸਜਾਇ ਲਾ ਬੈਠ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ੧੯ ॥ ਰਾਗੀ ਸਬਦ ਰਾਗ ਮਹਿੰ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੰਗਤ ਅਨ ਗਨ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿ ਸ਼ਾਹ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਭੇਟਾ ਧਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਅਲਾਈ ॥ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨ ਮੁਝ ਤਾਈ ॥ ਮਮ ਹਿਤ ਦੁਰਗ ਬਿਖੇ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਕਰਯੋ ਜਾਪ ਤਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੇਸੇ ॥ ੨੧ ॥ ਹਮ ਤੇ ਸਭ ਅਜੋਗਤਾ ਭਈ ॥ ਤਊ ਆਪ ਨੇ ਕਰਨਾ ਕਈ ॥ ਨਿਸ ਮੈਂ [2]ਤ੍ਰਾਸਤ ਜਬ ਮੈਂ ਸੋਵੋਂ ॥ ਦੁਹਿ ਦਿਸ [3]ਕੇਹਰ [4]ਦਾਰਨ ਜੋਵੋਂ ॥ ੨੨ ॥ ਤਬ ਮੈਂ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋਂ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਹਾਜ਼ਰ ਆਨ ਦੇਹੁ ਦੀਦਾਰਾ ॥ ਚਲੋ ਜਾਹਿੰ ਤਬ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ਰੱਛਕ ਭਏ ਪੀਰ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਘਰ [5]ਮੁਕਰ ਮਨਿੰਦ ਸੁ ਲਹਯੋ ॥ ਜਸ ਮੁਖ ਕਰ ਤਸ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਜੋਵੈ ॥ ਕਾਰਾ ਕਿਧੋ ਰੰਗ ਸੁਭ ਹੋਵੈ ॥ ੨੪ ॥ ਤਿਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਿਲਨ ਮਝਾਰੇ ॥ ਖੋਟੀ ਭਲੀ ਭਾਵਨਾ ਧਾਰੇ ॥ ਤੈਸੋ ਫਲ

੧ ਸੋਨਾ। ੨ ਡਰ। ੩ ਸ਼ੇਰ। ੪ ਭਿਆਨਕ।
੫ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ।

ਅਵਲੋਕੈ ਸੋਇ॥ ਫਲ ਕੋ ਭੁਗਤੈ ਲੋਕਨ ਦੋਇ ॥ ੨੫॥ ਰਹੀ
ਆਦ ਤੇ ਸੂਧਾ ਤੁਮਾਰੇ॥ ਕਯੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਗੁਰੂ ਨ ਧਾਰੇ॥ ਅਸ
ਬਿਧ ਬਚਨ ਕਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ॥ [1]ਦਹਿਨੇ ਹਥ ਇਕ [2]ਸਿਮਰ [3]ਕਪੂਰੇ
॥ ੨੬ ॥ ਦੇਖ ਤਿਸੇ ਬੋਲਯੋ ਤਬ ਸ਼ਾਹੇ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਅਰਜ ਸੁਨਹੁ
ਇਕ ਆਹੇ॥ ਅਹੈ ਜੁ ਸਿਮਰਨ ਹਾਥ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਸ ਕਪੂਰ ਸੁਭ
ਕਬ ਨ ਨਿਹਾਰੇ॥ ੨੭॥ ਇਕ ਮਣਕਾ ਜੇ ਇਨ ਤੇ ਪਾਊਂ॥ ਨਿਜ
ਮਾਲਾ ਕਾ [4]ਮੇਰ ਬਨਾਊਂ॥ ਜਬ ਹੇਰੋਂ ਮੈਂ ਨੈਨ ਉਘਾਰੀ॥ ਤੁਮਹਿ
ਚਿਤਾਰੋਂ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰੀ॥ ੨੮॥ ਦੂਜੇ ਤ੍ਰਾਸ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਪਾਵੇਂ॥
ਤੁਮ ਕਰ ਕੋ ਜਬ ਅੰਗ ਲਗਾਵੇਂ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਜ਼ਿਕਰ
ਚਲਾਯੋ॥ ਚੰਦੂ ਦਿਵਾਨ ਜੁ ਤੁਮ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ੨੯॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਸਦਨ ਪਠੇ ਗੁਰ ਬਡੇ॥ ਤਹਿੰ ਹੀ ਨਿਜ ਸਰੀਰ ਕੋ ਛਡੇ॥ ਤਿਨ ਕੇ
ਗਰ ਮਹਿੰ ਸੁੰਦਰ ਮਾਲਾ॥ ਇਨ ਤੇ ਕੀਮਤ ਤਾਹਿੰ ਬਿਸਾਲਾ ॥੩੦
॥ ਸੋ ਚੰਦੂ ਕੇ ਘਰ ਮਹਿੰ ਰਹੀ॥ ਲੇਹੁ ਮੰਗਾਇ ਚਾਹੁ ਜੇ ਸਹੀ॥
ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਬਢਾਇ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਚੰਦੂ ਗਹਿ ਲਿਆਇ
॥ ੩੧ ॥ ਪਿਖਤ ਕਹਯੋ ਚੰਦੂ ਮਤ ਮੰਦੂ॥ ਗੁਰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਹੈਂ
ਬਿਲੰਦੂ॥ ਮਾਲਾ ਤੁਮਰੇ ਘਰ ਗੁਰ ਕੇਰੀ॥ ਮੰਗਵਾਵਹੁ ਹਮ ਢਿਗ
ਬਿਨ ਦੇਰੀ॥ ੩੨॥ ਸੁਨ ਚੰਦੂ ਮਨ ਬਹੁ ਘਬਰਾਯੋ ॥ [5]ਪੀਪਰ
ਪਾਤ ਸਮਾਨ ਕੰਪਾਯੋ॥ [6]ਠਟਕ ਗਯੋ ਮੁਖ ਬਾਕ ਨ ਨਿਕਸੇ॥ ਸਿਖ
ਤਿਸ ਦਿਸ਼ਾ ਪੇਖ ਮਨ ਬਿਕਸੇ॥ ੩੩॥ ਸ਼ਾਹ ਹੁਕਮ [7]ਕੁਟਵਾਰਹਿ
ਦਿਯੋ॥ ਗਏ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ਤਲਾਸ਼ੀ ਕਿਯੋ॥ ਨਿਕਸੀ ਮਾਲਾ ਬਹੁ
ਸ਼ਮਿਆਨਾ॥ ਆਇ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਰਾਖੀ ਆਨਾ ॥ ੩੪॥ ਪਿਖਤ
ਸਾਹਿ ਅਸ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ॥ ਜ਼ਬਰ ਕਰੋ ਇਸ ਕਾ ਸਭ ਖਾਨਾ॥

---

੧ ਸਜੇ ਹਥ ਵਿਚ। ੨ ਸਿਮਰਨਾ। ੩ ਕਪੂਰ ਸੁਗੰਧੀ ਵਾਲੀ ਲਕੜ ਦੀ ਮਾਲਾ। ੪ ਮੇਰ ਮਣਕਾ। ੫ ਪਿਪਲ ਦੇ ਪਤੇ ਦੀ ਨਿਆਈ। ੬ ਠਠੰਬਰ। ੭ ਕੁਤਵਾਲ।

ਪੁਨਹਿੰ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਪਿਖ ਕਰ ਜੋਰਾ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਇਹੁ ਅਪਰਾਧੀ ਤੋਰਾ ॥ ੩੫ ॥ ਗਹਿ ਲੇਵਹੁ ਇਸ ਦੇਹੁ ਸਜਾਇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਪਾਪ ਇਨਹੁ ਕਰਵਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਕੁਛ ਦੋਸ਼ ਹਮਾਰਾ ਜਾਨੋ ॥ ਬਹੁ [1]ਫਰੇਬ ਇਸ ਪਾਪੀ ਠਾਨੋ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇਕਰ ਭੇਦ ਪੀਰ ਨਹਿੰ ਦੇਤੇ ॥ ਤੌ ਹਮ ਦੁਖ ਦੋਜ਼ਕ ਮਹਿੰ ਲੇਤੇ ॥ ਅਬ ਨਿਜ ਖਤਾ ਮਾਫ ਮੁਹਿ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਚੰਦੂ ਕੋ ਭਲ ਪ੍ਰਹਰੀਅਹਿ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਸੁਨ ਬਚ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਚੰਦੂ [2]ਗਹਿ ਬਾਹੂ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਲ ਨਾਕ ਨਾਕੇਲ ॥ ਪਾਇ ਬਾਂਧਯੋ [3]ਸ੍ਵਾਨਨ ਮੇਲ ॥ ੩੮ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਖਤਾ ਅਪਨ ਬਖਸਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਲਈ ਬਿਦਾ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਕੋ ਚਾਲਾ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਅਧਕ ਖੁਸ਼ਾਲਾ ॥ ੩੯ ॥ ਦਿਵਸ ਅਥਯੋ ਰਹਿਰਾਸ ਪਠਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਇ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਸੁਖ ਸੋਂ ਸਭ ਸੋਏ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਮਜ ਧਿਆਨ ਸਮੋਏ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਆਲੇਰ ਤੇ ਦਿੱਲੀ ਆਵਨ ਔ ਚੰਦੂ ਗਹਿਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਸ ਬਿਸਾਲ ਕੋ ਪਾਇ ॥
ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੇ ਨ੍ਰਿਪ [4]ਮੁਚੇ ਗਹਯੋ ਦੁਸ਼ਟ ਦੁਖਦਾਇ ॥ ੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਿੱਲੀ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਭ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਈ ॥ ਮੁਖ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਸੰਗ ਭਾਖੇ ॥ ਆਜ ਭਈ ਪੂਰਨ ਅਭਲਾਖੈ ॥ ੨ ॥ ਨਾਹਿੰ ਤ ਜਬ ਕੀ ਤਜੀ ਸਗਾਈ ॥ ਕਰਤ ਰਹਯੋ ਬਡ ਦੁਸ਼ਟ ਖੁਟਾਈ ॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਹਿਰਦੇ ਪਛਤਾਵੈਂ ॥ ਹਮ

[1] ਚਲਾਕੀ। [2] ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਬਾਂਹਵਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜ ਲਿਆ। [3] ਕੁਤਿਆਂ ਦੇ ਸਦਰਸ। [4] ਛੁਡਾਵਣਾ ਕੀਤਾ।

ਤੇ ਭਈ ਉਪਾਧ ਲਖਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀ ਕਹਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤ ਕਰਯੋ ਜਥਾ ਚਿਤ ਚਹਯੋ ॥ ਇਸ ਪਾਪੀ ਨੇ ਪਾਪ ਕਮਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਫਲ ਅਬ ਭੋਗੈ ਦੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਪਾਂਚ ਪਾਂਚ ਪਨਹੀ ਇਸ ਮਾਰੋ ॥ ਦੇਖ ਦੁਸ਼ਟ ਪੁਨ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਗਏ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ॥ ਚੰਦੂ ਬੰਧਨ ਸਹਿਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੫ ॥ [1]ਪਨਹੀ [2]ਹਨਹਿੰ ਸੁ ਬਾਰੋ ਬਾਰੀ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਤਹਿੰ ਮਿਲੇ ਹਜਾਰੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੁਨ ਜੇਠਾ ਦੋਇ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਬਡ ਗੁਰ ਸੰਗ ਜਿ ਹੋਇ ॥ ੬ ॥ ਦੇਖਤ ਥੇ ਗੁਰ ਕਸ਼ਟ ਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਪਰ ਬਸ ਥੇ ਕਛ ਚਲੈ ਨ [3]ਚਾਰੀ ॥ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰੀ ਗੁਰ ਅਬ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੀ ਇੱਛਾ ਮਿਲ ਕਰ ਦੋਇ ॥ ੭ ॥ ਬਹੁ ਸਪਾਹੀ ਨਿਜ ਸੰਗ ਚਢਾਇ ॥ ਗਹਿ ਚੰਦੂ ਕੀ ਮੁਸ਼ਕ ਚਢਾਇ ॥ ਆਗੇ ਕਰਯੋ ਚਲੇ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਮਾਨਹੁ ਆਖਰ ਸੈਰ ਕਰਾਹੀ ॥ ੮ ॥ ਜਬ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਸੁਧ ਅਸ ਪਾਈ ॥ ਬ੍ਰਿੱਧ ਬਾਰ ਆਏ ਤਰਨਾਈ ॥ ਸਿਰ ਚੰਦੂ ਕੇ ਜੂਤ [4]ਹਨੰਤੇ ॥ ਮਾਨਹੁ ਬਰਖਾ ਫੂਲ ਕਰੰਤੇ ॥ ੯ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਇਮ ਚਲੇ ਬਜਾਰੂ ॥ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਪਿਖ ਸੈਰ ਹਜਾਰੂ ॥ ਕਪਟੀ ਮੂੜ੍ਹ ਦਿਵਾਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਤਰੈ ਮਾਰ ਨਹਿ ਰਹੈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਰ ਕੀ ਨਾਰ ਅਰੂਢੀ ਊਚੇ ॥ ਕੌਤਕ ਹੋਵਤ ਜਹਾਂ ਪਹੂਚੇ ॥ ਕਰਤ ਬਿਲੋਕਨ ਨਰ ਅਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕੋ ਮਾਰੈ ਕੋ ਦੇਵਤ [5]ਗਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਕੋ ਮੁਖ ਊਪਰ ਜੂਤ ਬਜਾਵੈ ॥ ਕੋ ਭਰ [6]ਮੁਸ਼ਟ ਖਾਕ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਭਯੋ ਧੂਲ ਪਰਖਯੋ ਨਹਿੰ ਜਾਈ ॥ ਬਾਰਕ ਆਵੈਂ ਗਾਰ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਏ [7]ਭਰੂਵਾ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਮਹਾਂ ॥ ਜਾਇੰ ਪ੍ਰਵਾਰਤ ਬਹੁ ਜਹਿੰ ਕਹਾਂ ॥

---

੧ ਜੁਤੀਆਂ। ੨ ਵਾਰੋ ਵਾਰੀ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ੩ ਚਾਰਾ ਜ਼ੋਈ। ੪ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ੫ ਗਾਲੀਆਂ। ੬ ਮੁਠ ਭਰ ਮਿਟੀ। ੭ ਭੜੂਵਾ।

ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਹੁ ਸੈਰ ਬਜਾਰ ॥ ਕਰਵਾਈ ਸਿਰ ਜੂਤਨ ਮਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਲੇ ਆਏ ਪੁਨ ਡੇਰੇ ਮਾਹਿਂ ॥ ਹੁਤੇ ¹ਸ੍ਵਪਚ ਜਹਿਂ ਸ੍ਵਾਨ ਬੰਧਾਹਿ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਹਿ ਤਹਿ ਬੰਧਵਾਯੋ ॥ ਖਾਣਾ ਸ੍ਵਾਨਨ ਸੰਗ ਖੁਵਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਤੀਸਰ ਪਹਿਰ ਭਯੋ ਜਬ ਆਈ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਨ ਸੁਹਾਈ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਹੁਇ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦ ॥ ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਯੁਤ ਨਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੧੫ ॥ ਨੰਦਨ ਬਨਤਾ ਚੰਦੂ ਜੋਇ ॥ ਆਨੇ ਸੰਗ ਪਕਰ ਕਰ ਸੋਇ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਬੰਦਨਾ ਕਰਕੈ ॥ ਬੋਲਯੋ ਮੁਖ ਤੇ ਸਰਧਾ ਧਰਕੈ ॥ ੧੬ ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਯਾ ਦੁਸ਼ਟ ਮਹਾਨੀ ॥ ਤਿਸਕੀ ਇਹੁ ਬਨਤਾ ਗਹਿ ਆਨੀ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਹੁਤੋ ਇਕ ਸੋ ਇਹੁ ਆਵਾ ॥ ਦਿਹੁ ਸਜਾਇ ਜੈਸੇ ਮਨ ਭਾਵਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮਮ ਸਿਰ ਦੋਸ ਰਹੈ ਨਹਿਂ ਕੋਈ ॥ ਕਸ਼ਟ ਸਹੈ ਅਪਰਾਧੀ ਜੋਈ ॥ ਇਕ ¹ਤਨਜਾ ਭੀ ਇਸ ਕੇ ਆਹੀ ॥ ਸੁਨੀ ਮ੍ਰਿਤ ਸੋ ਦੁਇ ਦਿਨ ਥਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਨਾ ਠਾਨੀ ॥ ਬਿਗਸ ਬਦਨ ਤੇ ਗਿਰਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਦਸਾ ਚੰਦੁ ਕੀ ਇਨ੍ਹੈ ਦਿਖਾਵੋ ॥ ਬਿਨ ਦੋਸੇ ਲਖ ਬਹੁਰ ਛੁਟਾਵੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਤਿਨ ਚੰਦੂ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ਪਰਯੋ ਬਿਹਾਲ ਨਹੀਂ ਉਕਸਾਯੋ ॥ ²ਕੂਕਰ ਅਰ ਚੰਡਾਲਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਧੋਤੀ ਬਿਨਾਂ ਅਪਰ ਪਟ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੦ ॥ ਲਿਪਟਯੋ ³ਧੂਲ ਸੰਗ ਤਨ ਸਾਰੇ ॥ ਤਿਯ ਸੁਤ ਦੇਖਤ ਬਡ ਭੈ ਧਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਦੇ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਕਾਸਨ ਕਰੇ ॥ ਛੁਟਤੇ ਭਾਜੇ ਤੂਰਨ ਡਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿਂ ⁴ਮਹਿਪਾਲ ਸੁ ਆਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਨਹਿ ਹਜੂਰ ਬੁਲਾਏ ॥ ਇਕ ਇਕ ਢਿਗ ਕਰ ਬੂਝਨ ਕੀਨਾ ॥ ਕੌਨ ਦੇਸ ਕੋ ਕਹੁ ਕਿਮ ਛੀਨਾ ॥ ੨੨॥ ਸੋ ⁵ਨਰੇਸ ਸੁਨ ਦੇਸ ਬਤਾਵੈ ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਯਾ ਕੋ ਬਖਸਾਵੈ ॥ ਸਿਰੋ ਪਾਉ

੧ ਲੜਕੀ। ੨ ਕੁਤਿਆਂ ਵਾਂਗ। ੩ ਮਿਟੀ ਨਾਲ। ੪ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂਗੀਰ। ੫ ਰਾਜੇ।

ਅਰ ਚਪਲ ਤੁਰੰਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦੇ ਕਰ ਸੰਗ ॥ ੨੩॥
ਰਾਜ ਤਿਲਕ ਕੋ ਕਰ ਨ੍ਰਿਪ ਮਾਥੇ ॥ ਬਾਹੁ ਗਹਾਇਂ ਸ਼ਾਹੁ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥
ਪੁਨ ਸਿੱਖਯਾ ਕੋ ਭਲੇ ਸਿਖਾਵੈਂ ॥ ਕਰੈਂ ਅਵੱਗਯਾ ਸੋ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥
੨੪॥ ਰਹੁ ਸ਼ਾਹੁ ਢੇ ਨਿਤ ਅਨੁਸਾਰੀ ॥ ਬਖਸ਼ ਦੀਓ ਤੁਮ ਕੋ ਇਸ
ਬਾਰੀ ॥ ਰੁਖ ਲਖ ਜਹਾਂਗੀਰ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਦੀਏ ਰਾਜ ਤਿਨ ਕੇ
ਤਿਨ ਫੇਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਸੰਗ ਦੀਏ ਉਮਰਾਉ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ਕਰੋ ਸਥਾਪਨ
ਜੋ ਜਿਸ ਦੇਸ॥ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਹੁ ਦੁਨਹਨ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਮਹਿ ਪਾਲਕ
ਗਮਨੇ ਤਿਹ ਸਮੋ ॥ ੨੬ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਰਾਜ ਸਾਜ ਕੌ ਪਾਇ ॥
ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਯਸ ਬਡ ਜਗ ਛਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਨ
ਸ਼ਾਹ ਸੰਗ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਅਸ ਬਚਨ ਉਮੰਗ ॥ ੨੭ ॥ ਅਬ ਹਮ
ਜਾਵੈਂ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਓਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਤੇ ਕਛੁ ਨਹਿਂ ਇਤ ਥੋਰੇ ॥
ਕਹੈ ਸ਼ਾਹ ਜਿਮ ਆਪ ਰਜਾਇ ॥ ਮੈਂ ਮੁਰੀਦ ਰਾਜੀ ਤਿਸ ਭਾਇ ॥
੨੮ ॥ ਜੇ ਰਾਵਰ ਜਾਵੇ [1]ਗ੍ਰਿਹ ਓਰੇ ॥ ਮੈਂ ਭੀ ਜਾਵੋਂ ਸੰਗ ਨ ਛੋਰੇ॥
ਦਰਸ ਕਰੋਂ ਸੁਧ ਸਰ ਦਰਬਾਰੋ॥ ਪੁਨਹਿ ਦੇਸ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸਿਧਾਰੋਂ
॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਂ ਭਲੀ ਬਾਤ ਭੀ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰੀ
ਚਲੈਂ ਸੁਬਹ ਹੀ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚ ਬਿਲਾਸ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਚਲਯੋ
ਸ਼ਾਹੁ ਧਰ ਭਾਉ ਅਨੰਦੇ ॥ ੩੦ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਉਮਰਾਵਨ ਤਾਈ॥
ਦਿਸ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੂਬ੍ਹੈ ਹ੍ਵੈ ਜਾਈ ॥ ਕਹੇ ਤਿਆਰੀ ਨਿਸਾ ਮਝਾਰੇ ॥
ਗੁਰ ਸੰਗ ਚਲੈਂ ਅਨਦ ਬਡ ਧਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਭਏ
ਤਿਆਰ ਸ਼ੁਭ ਭਾਂਤ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ
ਭਈ ਭੁਨਸਾਰ॥ ਸੰਗਤ ਆਈ ਸਭ [2]ਦਿਰਵਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਅਨਕ
ਬਿਧਨ ਭੇਟਾ ਚੜ੍ਹਵਾਈ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਅੰਤ ਨਹਿਂ ਪਾਈ ॥ਪੁਨਹਿ
ਚਢੇ ਗੁਰ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਉਤ ਚਢ ਪਰਾ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ॥੩੩॥

੧ ਘਰ ਦੀ ਤਰਫ। ੨ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੀ ਸੰਗਤ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ ਆਈ।

ਸਿੱਖਨ ਪ੍ਰਤ ਗੁਰ ਬਿਦਾ ਸੁ ਦੀਨੀ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਭੀਨੀ ॥ ਚਲੇ ਅਗਾਰੀ [1]ਗਜ ਪਰ [2]ਨਾਥ ॥ ਸ਼ਾਹ ਮਿਲਯੋ ਆਦਰ ਹਿਤ ਸਾਥ ॥ ੩੪ ॥ ਸਾਚੋ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਪੁਨ ਸ਼ਾਹ ॥ ਚਲੈ ਬਜੈ ਬਹੁ ਬੰਬ ਉਮਾਹ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਚਲ ਨਿਸ ਵਿਸਰਾਮੈ ॥ ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹੇ ਪੁਨ ਮਗ ਪਰ ਰਾਮੈ ॥ ੩੫ ॥ ਜਹਾਂ ਜਾਇੰ ਨਰ ਭੇਟਾ ਲੇਵੈਂ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਸ਼ਾਹ ਦੇਵੈਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਮਗ ਉਲੰਗ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਆਇ [3]ਸੁਧਾ ਸਰ ਨਿਕਟ ਸੁਖਾਰੇ॥੩੬॥ਜੇਠਾ ਭੇਜਯੋ ਹੁਤੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਪੰਚਾਂਮ੍ਰਤ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਤਿਆਰੀ ॥ ਜੇਠਾ ਜੀ ਜਬ ਪੁਰ ਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਗਾਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ॥ ਕਰੀ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੀ ਸਭ ਤਿਆਰੀ ॥ ੩੮ ॥ ਦਰਸੈਂ ਅਬ ਗੁਰ ਇੱਛਯਾ ਭਾਰੀ ॥ ਉਤ ਗੁਰ ਜਬ ਪੁਰ ਕੇ ਨਿਯਰਾਹਿ ॥ ਸ਼ੁਭ ਥਲ [4]ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੌ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਫੌਜ ਸਭ ਰਸਤ ਪੁਚਾਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕਰ ਜੋਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੪੦ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਵੋ ॥ ਨਿਜ ਪਰਵਾਰ ਮਿਲੋ ਸੁਖ ਪਾਵੋ ॥ ਹਮ ਭੀ ਸੁਬਹਿ ਦਰਸ ਕੋ ਆਵੈਂ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦਰਸੈਂ ਸੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ੪੧ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਅਰ ਸ਼ਾਹੁ ਬਿਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਤਿਸ ਤਬ ਚਲ ਆਇ ॥ [5]ਅਗ੍ਰਜ ਅਗ੍ਰਜ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਵੈਂ ॥ [6]ਮਗ੍ਰਜ ਮਗ੍ਰਜ ਚੰਦੂ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦਿੱਲੀ ਤੇ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਨਵਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯ ॥

੧ ਹਾਥੀ । ੨ ਸਵਾਮੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ । ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ । ੪ ਡੇਰਾ । ੫ ਅਗੇ ਅਗੇ । ੬ ਮਗਰ ਮਗਰ ਚੰਦੂ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਇ ॥
ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਆਗਮਨ ਪਿਖ ਮਿਲ ਅਗ੍ਰਜ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਰਖਤ ਹ੍ਵੈ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਭਾਈ ਸੰਗਤ ਤਿਹ ਘਰੀ ॥ ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਕਰਯੋ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪ ਕੀ ਸਭਹਨ ਹਰਯੋ ॥ ੨ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਯੁਤ ਪੁਰ ਪਰਵੇਸੇ ॥ ਆਇ ਦਰਸਨੀ ਪੌਰ ਸਿਖੇਸੇ ॥ ਹਰਿਮੰਦਰ ਮਹਿੰ ਗਏ ਗੁਸਾਈ ॥ ਅਧਕ ਭਾਉ ਧਰ ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ੩ ॥ ਤਬ ਬੁੱਢੇ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਗੁਰਨ ਲੇ ਨਾਮ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬਹੁਰ ਕਰਾਹ ਭਲੇ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਅਧਕ [1]ਪ੍ਰਮੋਦ ਸਭਨ ਲੇ ਖਾਯੋ ॥ ਉਠ ਕਰ ਪੁਨਹਿ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਦੀਨ ॥ ਥਿਰੇ ਅਗ੍ਰ ਅਭਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਭਲ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ॥ ੫ ॥ ਖਰੇ ਕਰਾਵਨ ਕੋ ਅਰਦਾਸ ॥ ਹਰਖਤ ਹੁਇ ਕੀਨੀ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਬੈਠੇ ਤਖ਼ਤ ਸ਼ੋਭ ਗੁਰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਬਿਧੀਚੰਦ ਉਤ ਬਿਵਤ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਚੰਦੂ ਕੋ ਹਿਤ ਸੈਰ ਬਜਾਰੇ ॥ [2]ਸ੍ਵਾਨ ਸੰਗਰੀ ਗਲ ਮਹਿੰ ਡਾਰੇ ॥ ਹਾਥ ਚੰਡਾਲਨ ਕੇ ਗਹਿਵਾਈ ॥ ਆਨਯੋਂ ਗੁਰ ਬਜਾਰ ਕੇ ਥਾਈ ॥ ੭ ॥ ਸਿਰ ਮੁਖ ਪਰ ਸੁਪੈਦ ਭੇ ਬਾਰੇ ॥ ਭਾਲੂ ਸਮ ਤਨ ਪਰਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਇਕ [3]ਵਰਾਟਕਾ ਹਾਟ ਮੰਗਾਵੈਂ ॥ [4]ਪਨਹੀ ਪਾਂਚ ਬਠਾਇ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ੮ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਬਾਰਕ ਹੁਇ ਸਮਦਾਇ ॥ ਹਰਖ ਧਾਰ ਸੁਨ ਆਵਤ ਧਾਇ ॥ ਚੰਦੁ ਮਹੰਤ ਬਨਿਓਂ ਅਤ ਨੀਕਾ ॥ ਮਸਤਕ ਜੂਤ ਲਗਾਵਹਿੰ [5]ਟੀਕਾ ॥ ੯ ॥ ਗਰ [6]ਜੂਤਨ ਕੀ ਮਾਲ ਬਿਸਾਲਾ ॥ [7]ਬਹੁਕਰ ਚਮਰ ਕਰੈਂ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਬਾਰਕੇ ਸੰਗ ਜੁ [8]ਚੇਰੇ ॥ [9]ਧੂਰ ਮੁਸਟ ਜਨ ਭੂਲਨ ਗੇਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਗਾਰ

---

੧ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ । ੨ ਕੁਤਿਆਂ ਵਾਲੀ ਸਗਲੀ । ੩ ਕੌਡੀ । ੪ ਜੁਤੀਆਂ । ੫ ਟਿਕਾ ਕੇ । ੬ ਗਲੇ ਵਿਚ ਜੁਤੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ । ੭ ਬੋਕਰ ਦਾ ਚੌਰ । ੮ ਚੇਲੇ ਸਾਥੀ । ੯ ਮਿਟੀ ਦੀ ਮੁਠ ।

ਨਿਕਾਰਤ ॥ [1]ਭਟ ਚੇਲੇ ਜਨ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਤ ॥ ਸਗਰੇ ਪੁਰ ਬਜਾਰ ਮਹਿੰ ਫੇਰਾ ॥ ਜਨ ਪੂਜਾ ਹਿਤ ਪਾਵਤ ਫੇਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ਯਸ ਗੁਰ ਗਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਕਯੋਂ ਨਾ ਦੁਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ਉਤ ਗੁਰ [2]ਸਾਯੰਕਾਲ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਰਹਿਰਾਸ ਪਾਠ ਓਚਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਪਾਸ ॥ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਧਰੇ ਹੁਲਾਸ ॥ ਮਾਤਾ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁਤ ਬਿਗਾਸ ॥ ਆਸਿਖ ਦੇ ਬਠਲਾਏ ਪਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹੁ ਸੁਤ ਤਨ [3]ਕੁਸਲੀ ਜੁਤ ਰਹਯੋ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮ ਥਯੋ ॥ ਜਥਾ ਯੋਗ ਸਭ ਬਾਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਮਹਿਲਨ ਮਹਿੰ ਚਲ ਆਇ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰੀ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ॥ ਭਾਉ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਜਿਨ ਮਹਿੰ [4]ਪੀਨੀ ॥ ਦਾਸਰੁ ਦਾਸੀ ਮਿਲ ਸਭ ਆਇ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਗੁਰ ਆਸਿਖ ਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ [5]ਪਰਯੰਕ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਨਿਸ ਤੇ ਪੁਨ [6]ਗਾਜੇ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਕੋ ਲਾਯੋ ਧ੍ਯਾਨ ॥ ਥਿਰ ਕਰ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਯੋ ਰਸ ਗ੍ਯਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਸੰਗਤ ਸਕਲ ਸੁ ਮੱਜਤ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ॥ ਸੁਨੈਂ ਕਰੈਂ ਕੀਰਤਨ ਸੁਖ ਪੈ ਕੈ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਅਰ ਹਰਮੰਦਰ ॥ ਭਜਨ ਹੇਤ ਇਕ ਰਸ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ॥ ੧੭ ॥ ਸੂਰਜ ਉਦੈ ਭੋਗ ਤਬ ਪਰਯੋ ॥ ਸਭਨ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕਰਯੋ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕੇ ਨਰ ਪੁਨ ਆਏ ॥ ਕਹਿ ਪੰਚਾਂਮ੍ਰਤ ਬਹੁ ਕਰਵਾਏ ॥ ੧੮ ॥ ਇਤਨੇ ਬਿਖੈ ਆਪ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਿਹ ਸੰਗ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕੋ ਆਏ ॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਤਹਿੰ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਧਨ ਅਰਪਾਯੋ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਹ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਸਹਿਤ ਹਜਰਤ ਮੁਦ ਧਾਰ ॥ ਪੁਨ ਗਮਨੇ ਹੇਰਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥

੧ ਸੂਰਮੇ। ੨ ਸੰਧਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ। ੩ ਸੁਖ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ। ੪ ਭਾਰੀ ਪ੍ਰੇਮ। ੫ ਮੰਜੇ ਪਰ। ੬ ਉਠੇ।

[1]ਪੌਰ ਦਰਸਨੀ ਬੰਦਨ ਕਰੇ ॥ ਗਮਨੇ ਸਨਮੁਖ [2]ਅੰਤਰ ਬਰੇ ॥ ਪੁਲ ਪਰ ਗੇ ਦਰਬਾਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਕੋ ਬਰੇ ਮਝਾਰੀ ॥੨੧॥ ਗਾਵਹਿੰ ਰਾਗੀ ਸਬਦ [3]ਅਖੰਡ ॥ ਸਿਫਤ ਸਿਰੀ ਕਰਤਾਰ [4]ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ਨਿਕਟ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ [5]ਬ੍ਰਿਧ ਭਾਈ ॥ ਬੈਠੇ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੨ ॥ [6]ਜਬਰ ਜਵਾਹਿਰ ਅਰ [7]ਦੀਨਾਰ ॥ ਅਰਪਨ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਸਭ ਮੈਂ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਹਜ਼ਰਤ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਬੈਠ ਸਬਦ ਕੋ ਸੁਨਬੇ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥ ਰੀਝਯੋ ਰਾਗ ਪਰਖ ਕਰ ਤਹਾਂ ॥ ਦੀਨ ਰਾਗੀਅਨ ਕੋ ਧਨ ਮਹਾਂ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਉਠ ਕਰ ਗੁਰ [8]ਜੁਤ ਬਾਹਰ ਆਏ ॥ ਥਿਰੇ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ਬਹੁਮੋਲੇ ਸਿਰ ਪਾਉ ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੂਜੇ ਆਨਤ ਭੇ ਸਮਦਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਹਿ ਨਿਜ ਹਾਥ ॥ ਦੀਯੋ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਕਰਨਾ ਸਾਥ ॥ ਲੇ ਸਿਰ ਪਾਉ ਗੁਰੂ ਘਰ [9]ਕੇਰੋ ॥ ਧਰਯੋ ਸੀਸ ਪਰ ਭਾਉ ਘਨੇਰੋ ॥ ੨੬ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਜੋ ਸੰਗ ਉਮਰਾਵ ॥ ਸਭ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਦੇ ਸਿਰਪਾਵ ॥ ਲੇ ਲੇ ਸਕਲ ਕਰੈਂ [10]ਅਭਬੰਦਨ ॥ ਸੁਜਸ ਕਰੈਂ ਗੁਰ ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੨੭ ॥ ਆਇਸ ਲੇਕਰ ਠਾਨ ਪ੍ਰਨਾਮ ॥ ਚਲਯੋ ਸਰਾਹਤ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰ ਧਾਮ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਮਹਿ ਪਹੁਚਯੋ ਜਾਈ ॥ ਬੇਗਮ ਮਿਲੀ ਜਬਹਿ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਬੂਝਤ ਭਈ ਸ਼ਾਹੁ ਕਿਤ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸ ਬਤਾਵਤ ਭਏ ॥ ਕਹਿਤ ਭਈ ਗੁਰ ਕੀ ਜੋ [11]ਦਾਰਾ ॥ ਹਮ ਭੀ ਦਰਸ ਲਹੈਂ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਤਬ ਆਇਸ ਦਈ ॥ ਬੇਗਮ ਬ੍ਰਿੰਦ ਤਿਆਰ ਤਬ ਥਈ ॥ ਚਢ ਗਮਨੀ ਪਰਦੇ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਪੁਰੀ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩੦॥

---

੧ ਦਰਵਾਜ਼ਾ। ੨ ਅੰਦਰ ਚਲੇ ਗਏ। ੩ ਇਕ ਰਸ। ੪ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ੫ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ। ੬ ਬਹੁਤ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਾਲਾ। ੭ ਮੋਹਰ। ੮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਦੇ ਸੰਜੋਗਤ। ੯ ਦਾ। ੧੦ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਨਮਸ਼ਕਾਰ। ੧੧ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ।

ਪੂਰਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਗਈ ॥ ਦਰਸ ਬਿਲੋਕਤ ਹਰਖਤ ਭਈ ॥ ਦਰਬ [1]ਅਕੋਰ ਧਰੀ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੋ ਚਾਲੀ ਤਿਹ ਸਮੋ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਬਡ ਫਰਸ਼ ਕਰਾਇ ॥ ਬੈਠੀ ਵਿਚ [2]ਤਿਰੀਅਨ ਸਮਦਾਇ ॥ ਨਿਕਟ ਆਪਨੇ [3]ਨੁਖਾ ਬਠਾਈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਸੋਂ ਛਬ ਛਾਈ ॥ ੩੨ ॥ [4]ਪ੍ਰਵਸੀ ਬੇਗਮ ਸਦਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਗਮਨੀ ਆਗੈ ਤਜ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਜ਼ੇਵਰ ਰਤਨ ਜਰਾਊ ਬ੍ਰਿੰਦੇ ॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਗਨ ਚਾਰੁ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ੩੩ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਜਿ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਪਹਿਰਨ [5]ਗਾਤ ॥ ਰੇਸ਼ਮ ਪਸ਼ਮ ਬਰਨ ਬਹੁ ਭਾਤ ॥ ਧਰ ਕਰ ਸਭ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗ ਅਗਾਰੀ ॥ ਗਨ ਬੇਗਮ ਤਬ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰ [6]ਜਨਨੀ ਨੇ ਬਹੁ ਸਨਮਾਨੀ ॥ ਹਰਖਾਵਤ ਕਹਿ ਮਾਧੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਨਿਕਟ ਆਪਨੇ ਸਕਲ ਬਠਾਈ ॥ ਪਤਿਬ੍ਰਤ ਧਰਮ ਧਰੋ ਸਿਖ ਗਾਈ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੌਤ੍ਰ ਗਨ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਪਤ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤ ਰਹੈ ਹਰਖਾਵਹੁ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਨ ਬੂਝਨ ਲਾਗੀ ॥ ਗੁਰੂ [7]ਭਾਰਜਾ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ੩੬ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਸੋ ਹਮੇ ਬਤਾਵੋ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਸਮ ਕੋ ਨਹੀਂ ਲਖਾਵੋ ॥ ਸੁਨ ਗੰਗਾ ਕਰ ਸੰਗ ਬਤਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਮ ਨੁਖਾ ਗੁਰਨ ਘਰ ਆਈ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਲਾ ਕੋ ਜਬ ਤਿਨ ਹੇਰਾ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਧੰਨ ਭਾਗ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰਿਨ ਕੇ ਸੁਭਾਵ ਜਿਮ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ ਅਸ ਬਾਕ ਬੂਝ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੩੮ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਕੀਨ ॥ ਬਹੁਰ ਚਲਨ ਕੋ ਆਇਸ ਲੀਨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਪ੍ਰੇਰੀ ਦਾਸੀ ॥ [8]ਜਰੀ ਬਸਤ੍ਰ ਗਨ ਆਨੇ ਪਾਸੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸਭ ਬੇਗਮ ਕੋ ਸਾਦਰ ਦੀਨੇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਖ ਕਰ ਤਿਨ ਲੀਨੇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰਤ ਬਹੁਰ ਹਰਖਾਈ ॥ ਉਠ

---

੧ ਭੇਟਾ । ੨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ । ੩ ਨੂੰਹ । ੪ ਘਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ । ੫ ਸਰੀਰ ਪਰ । ੬ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਜੀ । ੭ ਇਸਤ੍ਰੀ । ੮ ਤਿਲੇ ਨਾਲ ਜੜੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ ।

ਕਰ ਬੇਗਮ ਤਬ ਸਮਦਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਘਰ ਸੇ ਨਿਕਸ ਚਢੀਂ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਪਹੁਚੀਂ ਅਪਨੇ [1]ਸਿਵਰ ਮਝਾਰੀ ॥ ਨਿਸ ਮਹਿਂ ਸ਼ਾਹੁ ਮਿਲਯੋ ਜਬ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਸਦਨ ਸਰਾਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ੪੧ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਤਬ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਕਰਯੋ ਕੂਚ ਲਵ ਪੁਰੀ ਪਜਾਨਾ ॥ ਆਇ ਬੰਦਿਓ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਲੀਨੀ ਆਗਿਆ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰ ॥ ੪੨ ॥ ਅਰਜ ਕਰੀ ਪੁਨ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਕਾਮਨ ਪੂਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸੋ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥ ਪੁਨ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿਂ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਹੁ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭੀ ਥੀ ਮਰਜੀ ਜਾਨੇ ॥ ਚੰਦੂ ਕੇ ਪੁਰ ਸੈਰ ਕਰਾਨੇ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਪਿਤ [2]ਦਿਹੁਰਾ ਬਨਵਾਨੇ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਅਰਜ਼ ਕੋ ਲੀਨਸ ਮਾਨੇ ॥ ੪੪ ॥ ਹਰਖਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ਸੁ ਚਲਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਰਹਿ ਦਰਬਾਰ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਦਿਹੈਂ ਬਹਾਰ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਧਾਸਰ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਔ ਜਹਾਂਗੀਰ ਸ੍ਰੀ ਦਰਬਾਰ ਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਖਬਰ ਭਈ ਜਹਿ ਕਾਹਿ ॥
ਬੇਦੀ ਤ੍ਰੇਹਣ ਭਲੇ ਪੁਨ ਆਇ ਗੁਰੂ ਦਰਸਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸਪਰ ਬਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ [3]ਚੰਦੂ ਗਹਿਨਾ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਬਡਿਅਨ [4]ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਪੀ ਕੋ ਗਹਿ ਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ॥ ਗੁਰ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸੰਗਤ ਸਭ ਦੇਸਨ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਹਿ ਬਹੁ ਮੋਦ ਬਢਾਵੈ ॥ ੩ ॥ ਚੰਦੂ ਭੇਟਾ

੧ ਡੇਰੇ ਵਿਚ। ੨ ਅਸਥਾਨ। ੩ ਚੰਦੂ ਨੂੰ ਪਕੜ ਕੇ। ੪ ਧਰਮ।

ਪੰਚ ਜੂਤਾਰ ॥ ਦਿਹੈਂ ਸਿੱਖ ਨਹਿੰ ਲਾਹਿੰ [1]ਅਵਾਰ ॥ ਪਿਖਯੋ ਗੁਰੂ ਅਸ ਚੰਦੂ ਹਾਲ ॥ ਰਹਿ ਗੇ ਦਿਵਸ ਦੋਇ ਇਸ ਕਾਲ ॥ ੪ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਲਵ ਪੁਰ ਕੋ ਜਾਨੇ ॥ ਸਕਲ ਮਸੰਦਨ ਕਾਰ [2]ਸੁਪਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਬੰਦ ਆਗਜਾ ਸਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਕਿਤਕ [3]ਚਮੂ ਨਿਜ ਨਗਰ ਟਿਕਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਅਪਨੇ ਸੰਗ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਚਪਲ ਤੁਰੰਗ ਬਲੀ ਪਰ ਚਢੇ ॥ ਧੌਂਸਾ ਬਜਯੋ ਅਨੰਦ ਉਰ ਬਢੇ ॥੬॥ ਲਵ ਪੁਰ ਪੰਥ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨਾ ॥ ਗਹਿ ਚੰਡਾਲਨ ਚੰਦੂ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਸਾ ਪਰੀ ਡੇਰਾ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਪਤੇ ਸੁਖ ਲੀਨ ॥ ੭ ॥ ਦਿਵਸ ਆਗਲੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚੇ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨ ਮੁਜੰਗ ਸੁ ਰੂਚੇ ॥ ਸੁਨ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਸ਼ਾਹੁ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵ ਭਲੇ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ ਲਵ ਪੁਰੀ ਸਿੱਖ ਸਮਦਾਇ ॥ ਚੰਦੂ ਪਾਪੀ ਗੁਰ ਗਹਿ ਲਿਆਇ ॥ ਕਿਨਹੂ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕਰਵਾਇਓ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਕੋ ਸਿਖ ਲਿਆਯੋ ॥ ੯ ॥ ਮਿਲ ਸਗਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਧਰਹਿੰ [4]ਅਕੋਰਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਦਰਸਨ ਕੋ ਕਰਹੀ॥ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ [5]ਹੇਰ ਮੁਦ ਧਰਹੀ ॥ ੧੦ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਜੇਤਕ ਥੇ ਸਿਖ ਸਿਆਨੇ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਤਬ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਗ਼ਾਵਰ ਨੇ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਗਹਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਸੁਨ ਸਭ ਆਨੰਦ ਲਹਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਨਹਿੰ ਜੀਵਤ ਕੋ ਛੋਟਨ ਕੀਜੈ ॥ [6]ਦੀਰਘ ਅਪਰਾਧੀ ਲਖ ਲੀਜੈ ॥ [7]ਜੁਗ ਲੋਕਨ ਇਸ ਨਰਕ ਭੁਗਾਵੈ ॥ ਦੇ ਸਜਾਇ ਇਸ ਪ੍ਰਾਣ ਬਿਤਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨ ਤਬ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਜਿਮ ਇਨ ਕੀਨ ਜਥਾ ਫਲ ਪਾਯੋ ॥ ਅਬ ਜੀਵਤ ਛੁਟਬੋ ਕਿਮ ਹੋਇ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸੰਕਟ ਸਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਸੰਗਤ ਸਗਰੀ

੧ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੨ ਸੌਂਪਣਾ ਕੀਤੀ। ੩ ਫੌਜ। ੪ ਭੇਟਾ। ੫ ਵੇਖ ਕੇ। ੬ ਵਡਾ। ੭ ਲੋਕ ਪਰਲੋਕ ਵਿਚ।

ਹਰਖਾਈ ॥ ਉਠੀ ਬਹੁਰ ਗੁਰ ਆਗਯਾ ਪਾਈ ॥ ਜਹਿੰ ਚੰਦੂ ਚੰਡਾਲਨ ਬੀਚ ॥ ਲਗੇ ਬਿਲੋਕਨ ਬੈਠਯੋ ਨੀਚ ॥ ੧੪ ॥ ਦੇਤ ਸਜਾਇ ਪਾਵਨ ਪਰੇ ॥ [1]ਕਿਰਮ ਸਮੂਹਨ ਤੇ ਸੋ ਭਰੇ ॥ [2]ਪਨਹੀ ਕਛੁਕ ਮਾਰ ਕਰ ਮੁਰੇ ॥ ਨਹਿ ਬਹੁ ਹਨੀ ਜਾਇ ਨਹਿੰ ਮਰੇ ॥ ੧੫॥ ਸੋਦਰ ਹੋ ਤਬ ਸਮਾ ਸੁ ਜਾਨ ॥ ਭੀ ਰਹਿਰਾਸ ਭੋਗ ਕੋ ਠਾਨ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਕੋ ਸਮਝਾਇ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ਨਿਜ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਥਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਦੀਵਾਨ ਸੁਹਾਵਨ ॥ ਲਗੈ ਪਿਤਾਮੇ ਥਲ ਜੋ ਪਾਵਨ ॥ ਸੁਨ [3]ਨਿਦੇਸ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਪੁਰੀ ਕੋ ਸਰਧਾ ਧਾਰੇ॥੧੭॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਧੰਨ ਮਾਨੇ॥ਬਡ ਪਾਪੀਜਿਨ ਕੀਨਸ ਹਾਨੇ॥ਪਰੀ ਰੈਨ ਪੁਨ ਦਿਨ ਭਾ ਆਇ॥ਚਤੁਥ ਗੁਰ ਥਲ ਗੁਰ ਚਲਆਇ ॥੧੮॥ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਸੁ ਆਸਾ ਵਾਰੇ॥ਸਿੱਖ ਸਿੱਖਨੀ ਪੁਰ ਆਇ ਸਾਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਭੋਗ ਤਬ ਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਕਰਾਹ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਬਰਤਯੋ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੇ ਮਾਹੀ ॥ ਹਰਖਤ ਸਭ ਕਰ ਲੀਨਸ ਖਾਹੀ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜਹਾਂ ਹਮਾਰੇ ਪਿਤ ਕੋ ਥਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਤਨ ਕੋ ਤਿਆਗ ਬਕੁੰਠ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਤਹਿ ਲੇ ਚਲਹੁ ਸੁ ਥਾਨ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਤਬ ਜੇਠਾ ਲੰਗਾਹ ਅਗਾਰੀ ॥ ਲੇ ਤਹਿ ਚਲੇ ਲੋਕ ਸੰਗ ਭਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾਇ ਸਥਾਨ ਸੋ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁ ਸਕਲ ਸੁਨਾਵਾ ॥ ਚੰਦੂ ਦੁਸ਼ਟ ਘਰ ਤੇ ਆਇ ॥ ਇਹੁ ਤਟ [4]ਐਰਾਵਤੀ ਨਹਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਕੀਨ ਇਕ ਮਨ ਤੇ ॥ ਪੌਢ ਪਧਾਰੇ ਨਿਕਸੇ ਤਨ ਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਸਭ ਸੰਗਤ ॥ ਆਇ ਕਰੇ ਬਹੁ ਸ਼ੋਕ ਸੁ ਪੰਗਤ ॥ ੨੩ ॥ ਸ਼ਬਦ ਕੀਰਤਨ ਬਡ ਹਿਤ ਨਾਲੈ ॥ ਸੰਸਕਾਰ ਮ੍ਰਿਤ ਭਲ ਤਿਸ ਕਾਲੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਤਹਿੰ ਸਮੋ॥

੧ ਕੀੜੇ। ੨ ਜੁਤੀਆਂ। ੩ ਆਗਿਆ। ੪ ਰਾਵੀ।

ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ਜੋਰ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਪੁਸ਼ਪ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਤਹਿੰ ਬਹੁ ਬਰਤਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਲਾਈ ਚਿਨਾਈ ਮੰਦਰ ਕੇਰੀ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵੈਂ ਕਰ ਪ੍ਰੀਤ ਘਨੇਰੀ ॥ ਅਨਕ ਮਜੂਰ ਰਾਜ ਲਗਵਾਇ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇ ॥ ੨੬ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ [1]ਨੰਦਨ ਲੇ ਸਾਥ ॥ ਟੇਕਯੋ ਆਨ ਦੁਹੂੰ ਪਗ ਮਾਥ ॥ ਸਾਦਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲ ਬਠਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਲਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਹਜਰਤ ਕਹਿ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪੀਰ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਚਲਯੋ ਚਹਿਤ ਕਸਮੀਰ ॥ ਜਿਮ ਅਬ ਮੇਹਰਵਾਨਗੀ ਧਰਹੋ ॥ ਮਮ ਪਾਛੇ ਇਮ ਹੀ ਹਿਤ ਕਰਹੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਸੇਵਾ ਤੁਮ ਠਾਨੇ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜਿਮ ਤੁਮ ਹਮ ਸੋਂ ਰਹਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸੋਂ ॥ ਤਿਮ ਹਮ ਰਹਿੰ ਜਿਮ ਇਹੁ ਰਹਿ ਹਮ ਸੋਂ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਜਾਹੁ ਜਹਾ ਕਸਮੀਰ ॥ ਹਮ ਇਤ ਰਹੈਂ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਧੀਰ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਬਚ ਅਪਰ ਬਖਾਨੇ ॥ ਉਠਯੋ ਸ਼ਾਹ ਬਹੁ ਬੰਦਨ ਠਾਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਇਹੁ ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਮਮ ਆਵਨ ਲੌ ਸੁਧ ਸਭ ਲੀਜੈ ॥ ਭੂਲ ਨ ਕਬਹੂੰ ਅਵਗਯਾ ਕੀਜੈ ॥ ੩੧ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਸਭ ਕਰ [2]ਤਕਰਾਈ ॥ ਅਪਰ ਸਮਾਜ ਸੌਂਪ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਜਹਾਂਗੀਰ ਕਸਮੀਰ ਪਯਾਨਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਇਤ ਖੇਲ ਰਚਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਲੇ ਤਿਆਰ ਸੁ ਥਯੋ ॥ ਚੰਦੂ ਕੋ ਮੰਗਵਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਗਰ ਸੰਗਰੀ ਚੰਡਾਲਨ ਹਾਥ ॥ ਢੋਲ ਬਜਾਇ ਚਲੇ ਮੁਦ ਸਾਥ ॥ ੩੩ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਪੌਰ ਕਰਯੋ ਮੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰ ਪ੍ਰਵਸੇ ਬੀਚ ਬਜਾਰਾ ॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਬਾਲਕ ਗਨ ਆਏ ॥ ਲਖ ਸਿਰ [3]ਮੁਸ਼ਟ ਧੂਰ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ੩੪ ॥ ਇਹੁ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ [4]ਕੂਰ ਕੁਪੱਤਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿੰ ਨਰ ਗਨ ਮਾਰਹਿੰ ਜੁੱਤਾ ॥ ਕੌਡੀ ਹਾਟਨ

੧ ਪੁਤਰ। ੨ ਪਕੇਜ। ੩ ਮਿਟੀ ਦੀ ਮੁਠ। ੪ ਝੂਠਾ।

ਤੇ ਮੰਗਵਾਵਤ ॥ ਬੀਚ ਬਜਾਰ ਇਸੀ ਬਿਧ ਜਾਵਤ ॥ ੩੫ ॥ [1]ਰੌਰ ਪਰੈ ਜਿਤ ਜਿਤ ਪੁਰ ਫੇਰੈਂ ॥ ਨਾਰੀ ਚਢ ਕੋਠਨ ਪਰ ਹੇਰੈਂ ॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਤੇ ਤਹਿੰ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਜਹਿੰ ਤੇ ਰੇਤ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਤਿਸ ਕੇ ਉਰ ਛਾਯੋ ॥ ਦੇਖ ਨ ਸਕੈ ਆਇ ਅਗਵਾਯੋ ॥ ਬਡ [2]ਕਫਗੀਰਾ ਜਿਸ ਕੇ ਹਾਥ ॥ ਭਾਠ ਝੋਕਤੋ ਥੋ ਜਿਸ ਸਾਥ ॥ ੩੭ ॥ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਜਬ ਉਲਘਨ ਲਾਗਾ ॥ ਬਿੰਦ ਬਾਲ ਕੇ ਪਾਛੇ ਆਗਾ ॥ ਰਿਸ ਤੇ ਕਰਛਾ ਤਪਤ ਉਠਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਕੀ ਦਿਸਾ ਚਲਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਕਰਛਾ ਲੋਹ [3]ਗਵਰ ਅਤ ਤਾਤੇ ॥ ਲਗਯੋ ਦੁਸਟ ਕੇ [4]ਉਦਰ ਬਿਘਾਤੇ ॥ [5]ਆਂਤ੍ਰੈਂ ਨਿਕਸ ਗਿਰੀ ਧਰ ਮਾਹਿ ॥ ਪਰਯੋ ਧਰਨ ਤਰਫੈ ਦੁਸ਼ਟਾਹਿ ॥ ੩੯ ॥ ਮਾਰਯੋ [6]ਭੜੂਵਾ ਬਾਲ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਜਾਹੁ ਨਰਕ ਅਬ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰੈਂ ॥ ਇਮ ਨਰ ਗਨ ਦੇਖਤ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ਅਤ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਜੇਠੇ ਕਹਯੋ ਚੰਡਾਲਨ ਸੰਗਾ ॥ ਪਗ ਰਸੀਆ ਬਾਂਧੋ ਬਿਧ ਸੰਗਾ ॥ [7]ਮੋਰਿਨ ਬਾਪ ਨਿਸ਼ਾਦਰ ਮਾਹੀ ॥ [8]ਐਂਚੋ ਇਸੈ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਹੀ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੋ ਇਸ ਮੋਰੀ ਕਹੀ ॥ ਬਨੈ ਸਜਾਇ ਇਸੀ ਕੋ ਇਹੀ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਸ [9]ਬਗਾਵੋ ॥ [10]ਸ੍ਵਾਨਨ ਕੋ ਪੁਨ ਇਸੈ ਖੁਵਾਵੋ ॥ ੪੨ ॥ ਮਾਨ ਹੁਕਮ ਚੰਡਾਲਨ ਕਰਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਜੈਸ ਬਿਧ [11]ਰਰਯੋ ॥ ਐਂਚਤ ਗਮਨੇ ਬਿਸ਼ਟਾ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਸ੍ਵਾਨ ਸੋ ਖਾਹਿ ॥ ੪੩॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਮਾਰਾ ॥ ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਧਾਰਾ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਬੰਦਨ ਕੀਨਾ ॥ ਚੰਦੂ ਹਤਨ ਸੁਨਾਇ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ੪੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ

---

੧ ਰੌਲਾ । ੨ ਖੌਂਚਾਂ ਵਾ ਪੌਣੀ । ੩ ਭਾਰੀ । ੪ ਪੇਟ ਵਿਚ ਮਾਰਿਆ ੫ ਨਾੜੀਆਂ । ੬ ਭੜੂਵਾ । ੭ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਮੋੜ ਕੇ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਵਿਚੋਂ ਲੰਘ ਕੇ । ੮ ਖਿਚੋ । ੯ ਸੁਟਣਾ ਕਰੋ । ੧੦ ਕੁਤਿਆਂ ਪਾਸੋਂ । ੧੧ ਉਚਾਰਿਆ ।

ਮਹਿੰ ਕਹਯੋ ॥ ਜਸ ਕੀਨਸ ਫਲ ਤਸ ਹੀ ਲਹਯੋ ॥ ਕੋ ਗੁਰ ਦ੍ਰੋਹੀ ਸਕੈ ਬਚਾਇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਪਾਵਹਿ ਅਨਕ ਸਜਾਇ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਵਨ ਔ ਚੰਦੂ ਬਧਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਾਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸੁਜਸ ਜਗਤ ਪਰ ਛਾਇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਨਿਜ ਪਿਤਾ [1]ਦਿਹੁਰਾ ਤਿਆਰ ਕਰਾਇ ॥ ੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਔ ਇਕਤਾਰੀ ॥ ਜੇਠ ਮਾਹਿ ਤਿਥ ਸੁਦੀ ਸੁ ਚਾਰੀ ॥ ਸੰਗਤ ਲੇ ਸੰਗ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਿਤ ਦਿਹੁਰਾ ਥਾਪ ਬਨਾਇ ॥ ੨ ॥ ਬਹੁ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਤਬ ਬਰਤਾਨਾ॥ ਬਚ ਲੰਗਾਹ ਸੰਗ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤੂ ਪਿਤ ਕੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਸ ਇਸ ਥਾਨ ॥ ਦੀਪਕ ਆਦਿ ਸੇਵਾ ਕੋ ਠਾਨ ॥ ੩ ॥ ਜੇਠਹਿ ਸੁਦੀ ਚੌਥ ਦਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰੇ ਕਾਮਨਾ ਪਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਲੰਗਾਹ ਹਰਖ ਕੌ ਧਾਰੀ ॥ ਬੈਠਯੋ ਬਨ ਕਰ ਤਹਾ ਪੁਜਾਰੀ ॥ ੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਰ ਗੁਰ ਡੇਰੇ ਆਇ ॥ ਜੋ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ॥ ਉਤ ਤੇ ਜਹਾਂਗੀਰ ਮੁਰ ਆਹਿ ॥ ੫ ॥ ਜੇਹਲਮ [2]ਨਦ [3]ਉਲੰਘ ਜਬ ਆਯੋ ॥ਅੰਤ ਸ਼ਾਹ ਕਾ ਮਾਰਗ ਥਾਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹਦਰੇ ਆ ਦਿਹ ਦਫਨਾਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਬੈਠਾ ਤਿਸ ਥਾਈ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਦੇਸਨ ਪਰ ਹੁਕਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਅਪਨਾ ਸਿੱਕਾ ਜਗਤ ਚਲਾਯੋ ॥ ਆਵੈਂ ਸਭ ਉਮਰਾਵ [4]ਰਜਾਨਾ ॥ ਦੇਹੈਂ ਭੇਟਾ ਬੰਦਨ ਠਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੁਰੰਗ ਦਰਬ ਅਰ ਪਾਵੈ ॥ ਭਾਗ ਮੱਲ ਇਕ ਹੁਤੇ ਸੁਦਾਗਰ ॥ ਕਾਬਲ

੧ ਅਸਥਾਨ ਡੇਰਾ ਸਾਹਿਬ । ੨ ਦਰਿਆ । ੩ ਲੰਘ ਕੇ । ੪ ਆਗਿਆ ।

ਗ੍ਰਿਹ ਜਿਸ ਧਨੀ [1]ਉਜਾਗਰ ॥੮॥ ਰੂਮ ਵਲਾਇਤ ਤੇ ਹੈ ਲਿਆਯਾ ॥ ਲਾਖ [2]ਰਜਤਪਣ ਦੇ ਕਰ ਆਯਾ ॥ਸੰਗਤ ਕਾਬਲ ਕੀ ਲੇ ਸੰਗ॥ ਆਵੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਦੇਨ ਤੁਰੰਗ ॥ ੯ ॥ ਬਹੁ ਸ਼ਰਧਾ ਜਿਸ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਟਕ ਪਾਰ ਹੋਯੋ ਜਬ ਆਹਿ ॥ ਪਿਖ ਉਮਰਾਵ ਏਕ ਸੋ [3]ਘੋਰਾ ॥ ਰਹਯੋ ਲੁਭਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਛੋਰਾ॥ ੧੦ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨ ਅਹੈ ਕਿਸ ਘੋਰਾ ॥ ਕਹਿ ਤੇ ਆਇ ਜਾਇ ਕਿਤ ਓਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਰਯੋ ਖਰੀਦਨ ਤਿਨ ਢਿਗ ਚਾਲਾ ॥ ੧੧ ॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਉਮਰਾਵ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹ ਉਚਤ ਯਹਿ ਰੁਚਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਲਿਖੀ ਪਤ੍ਰਕਾ ਮਨਜ ਪਠਾਯੋ॥ ਸੋ ਲੇ ਕਰ ਸ਼ਾਹ ਜਾਂ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਪਠੀ ਲਿਖਯੋ ਇਕ ਬਲੀ ਤੁਰੰਗ ॥ ਆਵੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਅਦਭੁਤ ਰੰਗ ॥ ਲਾਇਕ ਸੋ ਰਾਵਰ ਕੇ ਅਹੈ ॥ ਅਰਜ ਅਹੈ ਜਿਮ ਰਾਵਰ ਚਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਭੇਦ ਪਾਇ ਸ਼ਾਹ ਫੌਜ ਪਠਾਈ॥ ਛੀਨ ਲੀਨ ਹੈ ਸਿਖ ਤੇ ਜਾਈ ॥ ਆਇ ਪੁਕਾਰਾ ਸਿਖ ਗੁਰ ਪਾਸਾ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਹਿੰ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ ੧੪॥ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਗੁਰੁ ਪੁਨ ਬੂਝਾਯੋ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸੁਨਾਇ ਸਿਖ ਰੁਦਨਾਯੋ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਚਿੰਤ ਨਹਿ ਕਰੀਐ॥ ਹੈ ਆਯੋ ਪਿਖੀਅਹਿ ਕੁਛ ਥਿਰੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਿਖ ਮਨ ਕਛ [4]ਧਿਰਾਸ ਗੀ ਆਇ ॥ ਸੰਗਤ ਯੁਤ ਥਿਤ ਭੇ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਬਿਚਾਰੀ ਸ਼ਾਹ ਮਤ ਭੰਗ॥ ਕਰੀ ਅਵੱਗਯਾ ਛੀਨ ਤੁਰੰਗ॥ ੧੬ ॥ ਆਜ ਲੀਨ ਅਸ ਕੀਨ ਕੁਚਾਲੀ ॥ ਅਪਰ ਵਸਤ ਛੀਨੈ ਪਿਖ ਕਾਲੀ ॥ ਸਿੱਖਨ ਉਰ ਸਰਧਾ ਮਿਟ ਜਾਵੈ॥ ਹਮ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਜਗਤ ਬ੍ਰਿਧਾਵੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਨੋ ਘੋਰਾ ਲੇਨਾ ਬਨੈ॥ ਸੰਗ ਤਿਆਗ ਇਸ ਦੁਸ਼ਟਨ ਹਨੈ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਮਹਿੰ ਠਹਿਰਾਈ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਅਸ ਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ੧੮॥ ਨਿਕਟ

੧ ਪ੍ਰਗਟ। ੨ ਰੁਪੈ। ੩ ਘੋੜਾ। ੪ ਧੀਰਜ।

ਹੋਇ ਆਪ ਕਰ ਫੇਰਾ ॥ ਸਕਲ ਬਨਾਉ ਸ਼ੁਭਤ ਅਤ ਹੇਰਾ ॥ ਸਭ ਉਮਰਾਵ ਸਰਹਾਨ ਕਰਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਨਿਜ ਨਰ ਸੰਗ ਰਰਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਬਾਂਧਹੁ ਇਸੇ ਤਬੇਲੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਕਰੋ ਸੇਵ ਬਹੁ ਸ੍ਰਮ ਨਿਵਰਾਹਿ ਦਿਵਸ ਤੀਸਰੇ ਚਰੈਂ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਬਨੈ ਨਯੋ ਇਸ ਸਾਜ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਜਬੀ ਤਬੇਲੇ ਮਹਿੰ ਬਨ੍ਹਵਾਯੋ ॥ ਰੋਗ ਅਚਾਨਕ ਹੈ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਖਾਇ ਨ ਦਾਨਾ ਪੀਏ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਦੁਖਤ [1]ਆਗਲੀ ਲਾਤ ਉਠਾਨੀ ॥ ੨੧ ॥ ਦਾਸਨ ਦੇਖ ਸ਼ਾਹੁ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਆਪ ਆਇ ਕਰ ਘੋਰਾ ਲਹਯੋ ॥ [2]ਗਨ ਸਲੋਤਰੀ ਤੁਰਤ ਹਕਾਰੇ ॥ ਤਿਨਹੁ ਉਪਾਇ ਕਰੇ ਕਰ ਹਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦੇਖ ਦਸਾ ਅਸ ਕੀ ਸਭ ਕਹਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਨਹੁ ਨ ਹਮ [3]ਰੁਜ ਲਹਯੋ ॥ ਰਾਖਨ ਉਚਤ ਨਹੀਂ ਇਸ ਠੋਰਾ ॥ ਇਸ ਕੀ ਗੰਧ ਪਾਇ ਅਸ ਔਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਉਰ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਜੀ ॥ ਰੁਸਤਮ ਖਾਨ ਹੁਤੋ ਇਕ ਕਾਜੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਨਹਿ ਕਿਤਾਬ ਹਮੇਸ਼ ॥ ਦੈਨੋ ਤਿਸ ਕੋ ਜਾਨ ਵਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੨੪ ॥ ਲੀਨ ਬੁਲਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ਤੁਰੰਗ ॥ ਕਹਯੋ ਸੇਵ ਇਸ ਮਿਟ ਰੁਜ ਅੰਗ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਕਰਹਿ ਖਰੀਦਨ ਕੋਇ ॥ ਧਨ ਗਨ ਕੋ ਲੇ ਦੀਜੈ ਸੋਇ ॥ ੨੫ ॥ ਨਜਰ ਲਾਇ ਕਿਨ ਦੀਨ ਬਿਗਾਰ ॥ ਅਬ ਲੇ ਜਾਹੁ ਕਰੋ ਉਪਚਾਰ ॥ ਸੁਨ ਕਾਜੀ ਉਰ ਭਯੋ ਪ੍ਰਮੋਦ ॥ ਨਿਮਯੋ ਬਾਰ ਬਹੁ ਹਜ਼ਰਤ [4]ਕੋਦ ॥ ੨੬ ॥ ਲੇ ਤੁਰੰਗ ਆਨਤ ਭਾ ਸੰਗ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਪੀੜਤ ਅੰਗ ॥ ਜਾਇ [5]ਦੁਰਗ ਤੇ ਜਿਸ ਮਗ ਘਰ ਕੋ ॥ ਬੀਰ ਹੁਤੋ ਡੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰੀ ਤੁਰੰਗ ਹਨੇਖ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ਮਨਹੁ ਪੁਕਾਰ ਕਰੀ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ॥ ਅਸ ਮਨ ਕੀ ਲਖ ਕੈ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਕਰੇ ਬਿਲੋਚਨ ਊਚ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੯ ॥ ਦਿਸ ਮਾਰਗ ਕੀ

---

੧ ਅਗਲੀ ਲਤ ਵਿਚ । ੨ ਲਾਠੀਆਂ ਵਾਲੇ ਸੂਰਮੇ । ੩ ਰੋਗ । ੪ ਤਰਫ । ੫ ਕਿਲੇ ।

ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚਲਾਈ ॥ ਬੋਲੇ ਕੌਨ ਤੁਰੰਗ ਲੇ ਜਾਈ ॥ਸਨੇ ਸਨੇ ਗਮਨਤ ਦੁਖਿਆਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਸਿੱਖ ਉਠ ਤਬੈ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਕਾਜੀ ਅਹੈ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਜਾਤ ਲੀਏ ਕੋ ਰੋਗੀ ਬਾਜ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਘੋਰਾ ਲਿਆਯੋ ਜੋਇ ॥ ਉਠਤ ਬਿਲੋਕਯੋ ਪਰਖਯੋ ਸੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਉਰ ਹਰਖਤ ਮੁਖ ਤੁਰਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਇਹੁ ਤੁਰੰਗ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕੇ ਬਸ ਭਾ ਅਸ ਹਾਲ ॥ ਲੀਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨ ਸੰਭਾਲ ॥ ੩੧ ॥ ਪਠ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਜੀ ਸੁ ਹਕਾਰਾ ॥ ਸਾਦਰ ਸਭਾ ਬੀਚ ਬੈਠਾਰਾ ॥ ਹੈ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਕੋ ਬੂਝਯੋ ਜਬੈ ॥ ਕਾਜੀ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਤਬ ਸਬੈ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਬਲ ਦਿਸ ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਏਕ ਲਾਖ ਧਨ ਤੇ ਇਹੁ ਆਯੋ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਚਾਨਕ ਕਿਨੇ ਲਗਾਈ ॥ ਨਹਿੰ [1]ਅਰੂਢ ਸ਼ਾਹ ਲਾਤ ਉਠਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਰੁਜ ਤੇ ਅਪਨ ਉਚਤ ਨਹਿੰ ਜਾਨਾ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਬਖਸ਼ ਦੀਨ ਹਿਤ ਠਾਨਾ ॥ ਕਹਯੋ ਇਲਾਜ ਕਰੋ ਹੁਇ ਰਾਜੀ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਬੇਚ ਦੇਹੁ ਕਿਤ [2]ਬਾਜੀ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਦਿਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਭਾਗ ਮਲ ਕਹੀ ॥ ਜੇ ਬੇਚਨ ਚਾਹਿਤ ਚਿਤ ਮਹੀ । ਤੌ ਹਮ ਲੇਵੈਂ ਅਬ ਬਿਨ ਦੇਰ ॥ ਜਥਾ ਲੀਨ ਸ਼ਾਹ ਜਾਨਹਿ ਹੇਰ ॥ ੩੫ ॥ ਕਹਿ ਕਾਜੀ ਦਿਹੁ ਦਿਸਾ ਹਜਾਰ ॥ ਲੇਹੋ ਅਸ ਅਬ ਤੁਰਤ ਸੰਭਾਰ ॥ ਸੁਨਤ ਭਾਗ ਮਲ ਤਬ ਤਹਿ ਕਹਿਯੋ ॥ ਦੈ ਹੋਂ ਧਨ ਜਿਮ ਤੁਮ ਸ਼ਾਹ ਦਹਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਕਾਜੀ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਚੇ ਨ ਘੋਰਾ [3]ਰੁਜ ਇਸ ਭਾਰਾ ॥ ਇਨਹਿ ਨ ਜਾਨਯੋ ਧਨ ਅਬ ਦੈਹੈ ॥ ਐਸੋ ਸਮਾਂ ਹਾਥ ਨਹਿੰ ਐਹੈ ॥ ੩੭ ॥ ਬਚਨ ਮਾਹਿ ਅਬ ਇਨ ਕੇ ਗਹੇ ॥ [4]ਦਸਤੀ ਰਿਣ ਕੀ [5]ਛੇੜ ਨ ਰਹੇ ॥ ਜੇ ਮੈਂ ਕਹੋਂ ਲੇਹੁ ਧਨ ਅਬੈ ॥ ਮਤ ਸੌਦਾ ਬਿਗਰੈ ਨਹਿ ਫਬੈ ॥

੧ ਸਵਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ । ੨ ਘੋੜਾ । ੩ ਘੋੜੇ ਨੂੰ ਰੋਗ ਭਾਰਾ ਹੈ ।
੪ ਦਸਤੀ ਰੁਪੈ । ੫ ਗਲ ਨਹੀਂ ਛੇੜਦਾ ।

੩੮ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਇਹੁ [1]ਬਾਗ ਗਹਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਸੌਦੋ [2]ਪਾਕੋ ਹੁਇ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਛੈ ਧਨ ਲੇਵੇਂ ਇਨ ਪਾਈ ॥ ਮੋ ਤੇ ਜੈਹੈਂ ਕਹਾਂ [3]ਪਲਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਦੁਇ ਤਿਨ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਮਰੈ [4]ਕਿਕਾਨ ॥ ਲੇਵੌਂ ਧਨ ਗਿਨ ਕਰ ਸਭ ਆਨ ॥ ਮੈਂ ਕਾਜ਼ੀ ਸ਼ਾਹ ਤਿਸ ਕੋ ਘੋਰਾ ॥ ਕੋ ਧਨ ਰਖੈ ਹਮਾਰੋ ਜੋਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਹੈ ਬਾਗ ਫੜਾਈ॥ ਲੀਨੀ ਭਾਗ ਮੱਲ ਹਰਖਾਈ ॥ ਕਾਜੀ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਗਾ ਹਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਨ ਅਨੰਦ ਇਤ ਪਾਈ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੰਚਮ ਦਿਹੁਰਾ ਸਥਾਪਨ ਔ ਘੋਰੇ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਦ੍ਵਾਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਨਿਜ ਘੋਰਾ ਤਬ ਲੀਨ ॥
ਹਸਤ ਕਮਲ ਤਬ ਫੇਰਿਓ ਰੋਗ ਦੂਰ ਸਭ ਕੀਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ [5]ਚਾਮੀ ਕਰ ਕੀ ਜੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ਘੋਰੇ ਪਰ ਤਬ ਭਲੇ ਸਜਾਈ ॥ ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਘੋਰੇ ਪਰ ਜਬ ॥ ਫੁਰਕਾਵੈਂ ਅਰ ਫਾਂਧੈ ਬਹੁ ਤਬ ॥ ੨ ॥ ਸਿੱਖ ਕੀ ਆਸਾਂ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸਿਰੋਪਾਇ ਦੇ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਆਗਲੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਥਲ ਦਰਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਰਤਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਤਿਆਗੀ ਕੀਨ ॥ ਇਕ ਨਰ ਸੁਧ ਦੈਬੇ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪਠਯੋ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕੇਤ ॥ ੪ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੀ ਦਿਸ ਜਾਵੈਂ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਬਨ ਆਵੈਂ ॥ ਲੀਨੋ ਘੋਰਾ ਬਿਨਾ ਨਿਆਇ ॥ ਹਮ ਢਿਗ ਆਯੋ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਕਛੁ ਅਚਰਜ ਥਾਈ ॥ ਕੁਛ ਭੇਟਾ ਗੁਰ ਢਿਗ

੧ ਬਾਗ ਵਿਚ ਫਿਰ ਲੇਵੇ। ੨ ਪਕਾ। ੩ ਦੌੜਨਗੇ। ੪ ਘੋੜਾ। ੫ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਾਠੀ।

ਸੁ ਪਠਾਈ ॥ ਨਹਿੰ ਲੀਨੀ ਗੁਰ ਮੋੜਨ ਕੀਨ ॥ ਕਾਜ਼ੀ ਕੋ ਇਕ ਨਰ ਪਠ ਦੀਨ ॥ ੬ ॥ ਸਿੱਖ ਤੇ ਘੋਰਾ ਸ਼ਾਹ ਜਸ ਲਯੋ ॥ ਸਿਖ ਨੇ ਮੋਲ ਤੈਸ ਤੁਮ ਦਯੋ ॥ ਜੇ ਸ਼ਾਹ ਦੇਵੈ ਲਾਖ ਸਿੱਖ ਗਿਨ ॥ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲੇਹ ਸਿਖ ਤੇ ਤਤ ਛਿਨ ॥ ੭ ॥ ਜੇ ਸ਼ਾਹ ਸਿਖ ਕੋ ਲੱਖ ਨਹਿੰ ਦੇਹੈ ॥ ਤੌ ਸਿੱਖ ਤੇ ਕਿਆ ਤੂੰ ਅਬ ਲੈ ਹੈਂ ॥ ਹਮ ਚਲ ਹੈਂ ਅਬ ਨਿਜ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਨੱਬੇ ਹਜ਼ਾਰ [1]ਸੇਸ ਸ਼ਾਹ ਪਾਹੀ ॥੮॥ ਅਸ ਸੰਦੇਸ ਕਾਜ਼ੀ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਚਢੇ ਆਪ ਗੁਰ ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਮੀਆਂ ਮੀਰ ਜੋ ਬਡੋ ਫਕੀਰ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ ਆ ਮਿਲਯੋ ਗਹੀਰ ॥ ੯ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਸਤੁਤ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਸੰਗ ਚਲਯੋ ਸਵਾਰੀ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਗੁਰ ਅਗੂ ਪਧਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ ਰੈਨ ਰਹੇ ਰਸਤੇ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਦਿਨ ਦੂਸਰ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਹਿ ॥ ਭਯੋ ਹਰਖ ਸਭ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਬੰਦੇ ਦਰਬਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਬਹੁਤ [2]ਕਰਾਹਿ ਚਢਾਇ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਯੋ ॥ [3]ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਪੂਛੇ ਸਭ ਹਰਖੇ॥ ਸੋਦਰ ਚੌਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਰਖੇ ॥ ੧੨॥ ਉਠੇ ਮਾਤ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਉੱਠੇ ਸਹਕਾਰੀ ॥ਕਰ ਸਨਾਨ ਬੈਠੇ ਨਿਜ ਧਯਾਨ ॥ ਲਗਯੋ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਦੀਵਾਨ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਆਗਮਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ॥ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿੱਖ ਇਕ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਜਿਸ ਨਾਮ ॥
ਸਾਂਢੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗ੍ਰਾਮੋ ਪਤਨੀ ਧਾਮ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਡਰੋਲੀ ਬਸੈਂ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਜਿਨ ਅਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਈ ਬੇਰ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਪੁਰ

੧ ਬਾਕੀ। ੨ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ। ੩ ਸੁਖ।

ਇਕ [1]ਸੁਠ ਮਹਿਲ ਬਨਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਦੰਪਤ ਪ੍ਰਣ ਕੀਨਸ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਆਵੈਂ ਇਸ ਥਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿੰ ਪਾਵਨ [2]ਪਾਹਿਨ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਪ੍ਰਵੇਸ ਕਰੈਂ ਹਮ ਜਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਣ ਕਰ ਦੰਪਤ ਚਲ ਆਇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪੁਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਰਾਮੋ ਮਿਲੀ ਦਮੋਦਰੀ ਮਾਤਾ ॥ ਆਦਰ ਦੀਨੀ ਗੰਗਾ ਮਾਤਾ ॥੧੮॥ ਬਿਨਤੀ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤ ਜਾਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਰਾਮੋ ਕੋ ਪੁਰ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਿਜ ਭਗਨੀ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਹਮ ਭੀ ਆਵੈਂ ॥ ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ ਪ੍ਰਣ ਨਿਰਬਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਅਨੰਦ ਬਹੁ ਮਨ ਮਹਿੰ ਪਾਈ ॥ ਨਿਜ ਭਗਨੀ ਕੋ ਸੰਗ ਲਵਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਬਸੇ ਡਰੋਲੀ ਜਾ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਮਨ ਲਲਚਾਯੋ ॥ ਇਤ ਅਬ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਇਕ ਔਰ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਗ ਕੇ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ੨੧ ॥ ਰੀਠੇ ਮੀਠੇ ਕੀਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤਾ ਨਾਮ ਤਹਿ ਥਾਹਿ ॥ ਇਕ ਅਲਮਸਤ ਉਦਾਸੀ ਰਹੈ ॥ ਧੂਪ ਦੀਪ ਸੇਵਾ ਬਹੁ ਲਹੈ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋਗੀ ਸਿਖ ਸੰਗ [3]ਰਾਰ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ ਕਸ਼ਟ ਉਪਾਵੈਂ ॥ [4]ਚਲ ਤਰ ਜੋ ਗੁਰ ਹਰਾ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸਿੱਧ ਉਡਾਵਤ ਗੁਰੂ ਥਿਰਾਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਜੋਗਿਨ [5]ਮਤਸਰ ਐਸੇ ਕੀਨ ॥ ਚਲ ਤਰ ਗਿਰਦ [6]ਕਾਠ ਬਹੁ ਦੀਨ ॥ ਆਗ ਲਗਾਇ ਸੁ ਦੀਨ [7]ਜਰਾਇ ॥ ਬਹੁ ਅਲਮਸਤਹਿ ਮਾਰ ਉਠਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੰਤ ਅਲਮਸਤ ਭਰੋਸੇ ਵਾਰਾ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਢਿਗ ਅਸ ਪ੍ਰਣ ਧਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਬਲ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੋ ਅਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਤਿਨ ਥਲ ਬਹੈ ॥ ੨੫ ॥ ਜੇ ਆਵੈ ਨਿਜ ਥਾਨ ਸੰਭਾਰੈ ॥ ਦਿਹੈ ਦੰਡ ਜੋਗਨ ਮਤ ਮਾਰੈ ॥ ਤੌ

੧ ਸੁੰਦਰ। ੨ ਚਰਨ। ੩ ਝਗੜਾ। ੪ ਪਿਪਲ ਦੇ ਦਰਖਤ ਨੂੰ
੫ ਈਰਖਾ। ੬ ਲਕੜਾਂ। ੭ ਸਾੜ ਦਿਤਾ।

ਜੀਵਨ ਅਬ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਚਲ ਤਰ ਸਮ ਤਨ ਜਾਰੋਂ ॥
੨੬ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਣ ਠਾਨ ਬੈਠ ਤਹਿ ਥਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜਾਨੀ
ਜਾਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੀ ਹ੍ਵੈ ਰਹਿ ਨ ਜਨਾਇ ॥ ਕਿਤਕ ਸੈਨ ਲੇ ਸੰਗ
ਸਿਧਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਦਿਵਸ ਚਲੈਂ ਨਿਸ਼ ਥਿਤ ਹ੍ਵੈਂ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਅਨਕ
ਨਰਨ ਮਗ ਪੂਰਹਿੰ ਕਾਮੀ ॥ ਪਹੁਚ ਪਹੋਏ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਅਨਕ
ਗਰੀਬਨ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਗੜ੍ਹ ਗੰਗਾ ਕੇ ਪੰਥ ਪਧਾਰੇ ॥
ਚਲੇ ਜਾਤ ਤੂਰਨਤਾ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਖ ਪ੍ਰੇਮੀ ਜਹਿ ਕਹਿ ਜਿਨ ਬਾਸਾ ॥
ਸੁਨਹਿ ਗੁਰੂ ਆਵਹਿੰ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ੨੯॥ ਨਿਕਟ ਨਿਕਟ ਜੇ ਗ੍ਰਾਮ
ਅਨੇਕ ॥ ਦਰਸਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਲਹੈਂ ਬਬੇਕ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੀ
ਭੇਟ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਵੈਂ ॥ ੩੦ ॥ ਇਮ
ਗਮਨਤ ਪਹੁਚੇ ਗੜ੍ਹ ਗੰਗਾ ॥ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ਦਾਨ ਦੇ ਚੰਗਾ ॥ ਪੁਨ
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਸਥਾਨ ॥ ਜਾਇ ਪਹੂਚੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੩੧ ॥
ਉਤਰਯੋ ਡੇਰਾ [1]ਤੁਰਗ ਲਗਾਇ ॥ ਇਤ ਉਤ [2]ਸੁਭਟ ਫਿਰਤ
ਸਮਦਾਇ ॥ ਇਕ ਕਨ ਪਾਟੇ ਬੂਝਨ ਕੀਨੇ ॥ ਕੋ ਸਰਦਾਰ ਆਇ
ਭਟ ਲੀਨੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕਹਯੋ ਸਾਚ ਪਤਸ਼ਾਹੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਦੂਖ ਦਾਹੂ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਗੀ ਭਾਜ ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਹਿੰ
ਬੰਧਹਿੰ ਹਮ ਕੋ ਡਰ ਧਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਦਸਾ ਸੁਨਹੁ ਜਿਮ
ਹੋਈ ॥ ਗੁਰੂ ਧਯਾਨ ਮਹਿੰ ਥਿਰ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਨਹਿੰ ਸਰੀਰ ਕੀ ਸੁਧ
ਕਿਸ ਭਾਇ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਚਾਇ ॥ ੩੪॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਉਤਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰੇ ॥ ਜਾਇ ਠਾਂਢ ਤਿਸ ਕੁਟੀ ਅਗਾਰੇ ॥ ਖੁਲ੍ਹੇ
ਅਚਾਨਕ ਸਿਖ ਕੇ ਨੈਨ ॥ ਪਿਖੇ ਅਗਾਰੀ ਗੁਰ ਗਤ ਦੈਨ ॥ ੩੫ ॥
ਤਤ ਛਿਨ ਉਠ ਪਗ ਪਰ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਮਾਨਹੁ ਭੌਰ ਕਮਲ ਪਰ
ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਭਾ ਸਨਮੁਖ [3]ਠਾਂਢੋ ॥ ਕਰਤ ਸੁ ਜਸ ਕੋ ਆਨੰਦ

੧ ਤੰਬੂ। ੨ ਸੂਰਮੇ। ੩ ਖੜੇ।

[1]ਬਾਢੇ ॥ ੩੬ ॥ ਚੌਦਹਿ ਲੋਕਹਿ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰ ॥ ਸਭ ਸੁਧ ਜਾਨਤ ਸਦਾ ਨਿਰੰਤਰ ॥ ਇਕ ਮਮ ਘਟ ਕੀ ਲਖ ਕਰ ਆਇ ॥ ਨਹਿੰ ਅਚਰਜ ਤੁਮ ਤੇ ਬਨ ਆਇ ॥ ੩੭ ॥ ਬਹੁ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਭਏ ਸਹਾਇ ॥ [2]ਕਾਠ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਬਨਾਏ ॥ ਰੂਪ ਖਸ਼ਟਮੇ ਸਿਖਨ ਸਹਾਈ ॥ ਉਪਮਾ ਮੁਖ ਤੇ ਬਰਨਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਪਰ ਕਰਨਾ ਧਰਕੈ ॥ ਮਾਰਗ ਦੂਰ ਉਲੰਘਨ ਕਰਕੈ ॥ਭਏ ਸਹਾਇਕ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਮੋ ਨਮੋ ਪਗ ਪਰ ਤੁਹਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਤੂੰ ਅਹੈਂ ਅਨੰਨ ॥ ਕਹੁ ਅਲਮਸਤ ਗਾਤ [3]ਕੁਸਰਾਤ ॥ ਕਿਮ ਕਨ ਪਾਟਨ ਕੀਅ ਉਤਪਾਤ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਅਲਮਸਤ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਲੀਨਾ ॥ ਚਲ ਤਰ ਜਰਯੋ ਦਿਖਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਅਰ ਸਗਰੇ ਬਿਰਤਾਂਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਤਬ ਧੀਰਜ ਦਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਮਤੇ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੌਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੈਠ ਗਏ ਤਿਹ ਥਾਨ ॥
ਫਰਸ਼ ਸੁ ਰੁਚਰ ਕਰਾਇਓ ਲਾਯੋ ਸੁਭ ਦੀਵਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਨ ਲਗਯੋ ਤਿਹ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਨੈ ਸੁਭਟ ਸਭ ਆਇ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸਿਖ ਕੇਤਕ ਗ੍ਰਾਮਨ ਮਹਿੰ ਗਏ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਰਸਤ ਲਿਆਵਤ ਭਏ ॥ ੨ ॥ ਸੋਦਰ ਕੀ ਚੌਕੀ ਥਿਰ ਸੁਨੀ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਹਰਿ ਭਨੀ ॥ ਚਲ ਤਰ ਪ੍ਰਥਮ ਸਤੁਲ ਚਹਿ ਕਰਯੋ ॥ ਦਲ ਸੋ ਕਲਤ ਹੁਤੋ ਜਿਮ ਹਰਯੋ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ

੧ ਅਨੰਦ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ਵਾ ਵਧ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੨ ਲਕੜ ਦੀ ਤਲਵਾਰ। ੩ ਸੁਖ ਹੈ।

ਜਲ ਪਾਵਨ ਅਨਵਾਵਾ ॥ ਕਹਿ ਕਰ [1]ਕੁੰਕਮ ਕੋ ਘਸਵਾਵਾ ॥
ਆਪ ਖਰੇ ਹੁਇ ਕਰ ਮਹਿਂ ਧਾਰਯੋ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਮੁਖ ਮੰਤ੍ਰ ਉਚਾਰਯੋ
॥ ੪ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਛਿਰਕਨ ਕੋ ਕੀਨ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਨਿਕਸਯੋ
ਦਿਪਤ ਨਵੀਨ ॥ ਛਿਰਕੇ ਦੇਤ ਨੀਰ ਕੇ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ॥ ਫੈਲਤ
ਬ੍ਰਿਧਤ ਜਾਤ ਹੈ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ॥ ੫ ॥ ਤਬ ਅਲਮਸਤ ਕਹਯੋ ਕਰ
ਬੰਦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਰੀਤ ਬਿਲੰਦ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ [2]ਚਿੰਨ੍ਹ ਇਸ ਪਰ
ਗੁਰ ਕਰ ਕੋ ॥ ਮਹਾਂ ਮਹਾਤਮ ਜੁਤ ਪਿਖ ਤਰ ਕੋ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ
ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਯੋ ਉਚਾਰਨ ॥ ਅਪਰ ਚਿੰਨ੍ਹ ਜੁਤ ਵਧਹਿਂ ਸਡਾਰਨ ॥
ਇਮ ਕਹਿ ਕੁੰਕਮ ਕੋ ਛਿਰਕਾਯੋ ॥ ਛੋਟੀ ਬਡੀ ਬੂੰਦ ਬਰਸਾਯੋ ॥੭॥
ਇਨ ਛੀਟਨ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਰਹੈ ॥ ਜਬ ਲੌ ਥਿਰ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਰ ਅਹੈ ॥
ਅਬ ਇਹ ਨਿਸ ਮਹਿਂ ਬਰਧਹਿ ਤੇਤੇ ॥ ਜੋਗਨ ਜਾਰਯੋ ਹੁਤੇ ਸੁ ਜੇਤੇ
॥ ੮ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਡੇਰੇ ਕੋ ਆਇ ॥ ਜਥਾ ਰੁਚੀ ਭੋਜਨ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਭਏ ਸੁਪਤ ਸੁਖ ਰਾਤ ਬਿਤਾਈ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਨਿਤ
ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਾਈ ॥੯॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਬਡ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਬੈਠੇ ਦਿਪਤ ਮਹਾਨ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪਿਖ ਕਰ ਗੁਰ ਆਗਵਨੂ ॥ ਜਿਸ
ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮ ਹੁਤੇ ਸਿਖ ਭਵਨੂ ॥ ੧੦॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਨੰਦ ਬਿਲੰਦੇ॥
ਮਿਲ ਮਿਲ ਜਹਿਂ ਕਹਿਂ ਤੇ ਸਿਖ ਬ੍ਰਿੰਦੇ॥ਦਰਸਨ ਹਿਤ [3]ਉਤਲਾਵਤ
ਆਏ ॥ ਮਨਹੁ [4]ਅਮੀ ਸਰ ਘਰ ਮਹਿਂ ਪਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਜਿਨ ਕੋ
ਸੁਨਤ ਦੂਰ ਤੇ ਦੂਰ ॥ ਹਮ ਭਾਗਨ ਤੇ ਆਇ ਹਦੂਰ ॥ ਧਰ ਧਰ
ਆਗੈ [5]ਪੁੰਜ [6]ਅਕੋਰ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੰਦਹਿਂ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੧੨ ॥
ਜਸ ਜਸ ਕਰਹਿਂ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵਹਿਂ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸਭ ਪਾਪ
ਮਿਟਾਵਹਿਂ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨ

੧ ਕੇਸਰ। ੨ ਨਿਸ਼ਾਨੀ। ੩ ਉਤਾਵਲੇ। ੪ ਜਾਨਹੁ ਕਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਘਰ ਵਿਚ ਪਾ ਲਿਆ ਹੈ। ੫ ਸਮੂਹ। ੬ ਭੇਟਾ।

ਸੁਪਤ ਭਗਤ ਮਹਿੰ ਜਾਗੇ ॥ ੧੩ ॥ ਭਈ ਭੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਚਹੁਫੇਰੈ ॥
ਆਵਤ ਗਮਨਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇਰੈ ॥ਜਬ ਸਮਦਾਇ ਆਨ ਕਰ ਬੈਸੇ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਉਚਰਯੋ ਐਸੇ ॥ ੧੪ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰੂ ਕੋ ਇਹੁ
ਅਸਥਾਨ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਕੋ ਫਲ ਪੁੰਨ ਮਹਾਨ ॥ ਅਘ ਓਘਨ ਹਰਤਾ
ਉਰ ਧਰੀਐ ॥ ਪੁਰਬ ਦਿਵਸ ਕੇ ਮੇਲਾ ਕਰੀਐ ॥ ੧੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਸਬਦ ਪਠੋ ਅਰ ਸੁਨੀਐ ॥ ਕਰੋ ਕੀਰਤਨ ਨਿਰਮਲ ਬਨੀਐ ॥
ਬਿਘਨ ਉਠਾਵੈ ਕੋ ਇਤ ਆਇ ॥ ਨਿਰਵਾਰੋ ਮਿਲ ਕਰ ਸਮਦਾਇ
॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭਹੂਨ ਬਖਾਨੀ ॥ਅਬ ਤੇ ਕਰੈਂ ਕਹੀ ਜਿਮ
ਬਾਨੀ ॥ ਜਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਮਰੋ ਕਲਯਾਨ ॥ ਤਿਮ ਤੁਮ ਹਮ ਸੋਂ ਕਰਤ
ਬਖਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਅਲਮਸਤ ਸਾਧ ਕੋ ਧੀਰ ॥ ਦੇ ਕਰ ਭਲੇ
ਗੁਰੂ ਬਰਬੀਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਚਲਨ ਤਿਆਰੀ॥ਕਰ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ
ਦੇਗ ਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਬਰਤਾਈ ਕਰਕੈ ਅਰਦਾਸ ॥ [1]ਫੇਨਲ
ਫਲ ਲੀਨੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸਭ ਸੁਭਟਨ ਕੋ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ॥ ਹਰਖਤ
ਭੇ ਲੇ ਮਧਰ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੯ ॥ ਹੈ ਅਰੂਢ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗ ਚਲੇ ॥
ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਨਰ ਗਨ ਮਿਲੇ ॥ ਸਭਹਨ ਕੋ ਹਰਖਾਇ ਸੁ ਆਛੇ॥
ਪ੍ਰਸਥਾਨੇ ਸੈਨਾ ਜਿਨ ਪਾਛੇ ॥ ੨੦॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਕਰ ਮਗ ਉਲਗਨ
ਕਰਯੋ ॥ ਆਇ [2]ਸੁਰਸਰੀ ਨੀਰ ਨਿਹਰਯੋ॥ ਕਰ ਸ਼ਨਾਨ [3]ਰੰਕਨ ਦੇ
ਦਾਨ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਥਲ ਦਰਸਨ ਠਾਨ ॥ ੨੧ ॥ ਚਲੇ ਪੰਥ ਨਰ
ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਆਇ ਡਰੋਲੀ ਪਿੰਡ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਰਾਮੋ ਸਾਈਂ ਦਾਸ
ਤਤ ਕਾਲ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਕਰ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋ ਮੰਦਰ
ਸੁੰਦਰ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਰੁਚਰ ਫਰਸ਼ ਪਰਯੰਕ ਡਸਾਯੋ ॥ ਤਿਸ ਪਰ
ਜਾਇ ਗੁਰੂ ਬੈਠਾਇ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਉਸਤਤ ਅਧਕ ਅਲਾਇ ॥ ੨੩ ॥
ਸਭ ਬਿਧ ਸੋਂ ਸੇਵਾ ਕਰ ਨੀਕੇ ॥ ਜਾਨੈ ਭਾਗ ਅਪਨ ਬਡ ਜੀ ਕੇ ॥

੧ ਰੇਠਿਆਂ ਦਾ ਫਲ । ੨ ਗੰਗਾ ਦਾ ਜਲ । ੩ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ ।

ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰੀ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ ਮਨ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਗਾਮੋ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਪ੍ਰਣ ਜੋਈ ॥ ਕੀਨ ਸਪੂਰਨ ਸਤਗੁਰ ਸੋਈ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰੀਤੀ ਯੁਤ ਦੰਪਤ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਾ ਅਸਨ ਕੀਨ ਬਿਧ ਭਲੇ ॥ ੨੫ ॥ ਆਨ ਥਾਰ ਕੋ ਧਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਛਕੈਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਸਨਬੰਧੀ ਹੈਂ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰੇ ॥ ਇਹੁ ਨਿਸਚੈ ਉਰ ਤੇ ਨਿਰਵਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਲਖੈਂ ਸਭ ਜਗ ਕੋ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਆਯੋ ਹਮੈਂ ਉਧਾਰਨ ਕਾਮੀ ॥ [1]ਰੁਚ ਕਰ ਭੋਜਨ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਜਲ ਸੀਤਲ ਪੀਵਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਹਾਥ [2]ਪਖਾਰਨ ਜਬ ਕਰ ਲੀਨ ॥ ਪੋਛਨ ਹਿਤ ਰੁਮਾਲ ਤਬ ਦੀਨ ॥ ਕਰਯੋ ਬਚਨ ਉਰ ਭਾਉ ਜੁ ਹੇਰਾ ॥ ਹੋਇ ਨ ਅਬ ਤੇ ਭੌਜਲ ਫੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮੋ ਕੌ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਇਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਗਤ ਬਰ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਖਯੋ ਅਪਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰ ॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ਮਿਟੇ ਕਿਵਾਰ ॥ ੨੯ ॥ ਗਯਾਨ ਬ੍ਰਿਤੀ ਜਿਨ ਕੇ ਉਰ ਜਾਗੀ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਖ ਤਨ ਹੰਤਾ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰੂ ਮਹਾਤਮ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥ ਭਏ ਜਗਤ ਕੇ ਬੰਧਨ ਹਾਨਾ ॥੩੦॥ ਭਈ ਨਿਸਾ ਸੁਪਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰਨਾ ਕੇ ਆਗਰ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮੰਦਰ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਨਿਕਟ ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੇ ਸਿਖ ਆਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਦਰਸੈਂ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਅਕੋਰ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਦਿਵਸ ਤੀਨ ਇਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਕਹੇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਵਨ ਚਹੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਗਰ [3]ਅੰਚਰ ਡਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੀ ਗੁਰ ਹੋਏ ॥ ਰਹਿਤ ਭਏ ਦੁਖ ਦਾਸਨ ਖੋਏ ॥ ੩੩ ॥ ਸਿੱਖੀ ਅਧਕ ਹੋਨ ਤਹਿ ਲਾਗੀ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਸੱਤਿਨਾਮ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਭਏ ਦੇਸ ਤਿਸ ਬ੍ਰਿੰਦ ਨਿਹਾਲ ॥ ਫੈਲ ਗਹਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਜਸ ਜਾਲ ॥ ੩੪ ॥ ਜਗਤ

੧ ਪ੍ਰੀਤੀ ਪਰਬਕ । ੨ ਧੋਣਾ । ੩ ਪਲਾ ਗਲ ਵਿਚ ਪਾਇਆ ।

ਬਿਖੈ ਰੁਤ [1]ਸਰਦ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਕਾਤਕ ਸੁੰਦਰ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗਲ ਵੇਦ ਸਸ ਜਾਨ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਨਿਛੱਤ੍ਰ ਸੁਭ ਲਗਨ ਪ੍ਰਮਾਨ॥੩੫॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਹ ਦਮੋਦਰੀ ਕੇਰ ॥ ਜਨਮਯੋਂ ਬਾਰਕ ਸੁੰਦਰ ਹੇਰ ॥ ਸਭਨ ਬਿਖੈ ਮੰਗਲ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ ਭਈ ਭੋਰ ਬਹੁ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਮੰਦਰ ਦਰ ਪਰ ਬੰਦਨ ਵਾਰੇ ॥ ਦਾਨ ਸੁ ਰੰਕਨ ਦੀਨਸ ਭਾਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਸੰਗਤ ਕੇ ਭੇ ਬਡ ਮੇਲੇ ॥ ਬਰਤਸ ਗਨ ਕੜਾਹ ਤਿਸ ਬੇਲੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਮਾਤ ਰੰਗ ਆਈ ਉਤਲਾਈ ॥ ਪਿਖ ਪੋਤਾ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ਕਰਨ ਲਗੇ ਸਭ ਬਿਧ ਪ੍ਰਤਪਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦਿਨ ਤ੍ਰੋਦਸਮੇ ਕਰ ਕੁਲ ਰੀਤ ॥ ਹੇਰ ਹੇਰ ਕਰ ਹਰਖਤ ਚੀਤ ॥ ਮਾਤ ਕਹਯੋ ਸੁਤ ਧਰ ਸੁਭ ਨਾਮੂ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸੁਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨੋ ॥ ਗੁਰ ਦਿੱਤਾ ਇਸ ਆਖਯ ਚੀਨੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ ਹਰਖਾਏ ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ੍ਰਤਾਇ ਬਸਨ ਪਹਿਨਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਮਾਤਾ ਕੋ ਬਹੁ ਮਿਲੇਂ ਬਧਾਈ ॥ ਦੇ ਆਸਖ ਮਾਤਾ ਸਭ ਤਾਈ ॥ ਬਹੁ ਉਤਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਘਰ ਭਯੋ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਡਰੋਲੀ ਮੰਗਲ ਮਯੋ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਡਰੋਲੀ ਗਮਨ ਔ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿਤਾ ਜੀ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਤਰਦਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਸੁਤ ਉਪਜੇ ਪਸੁਚਾਤ ॥
ਕੇਤਕ ਮਾਸ ਬਿਤੀਤ ਭੇ ਸੁੰਦਰ [2]ਬ੍ਰਿੱਧਤ [3]ਗਾਤ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਪੌਢੇ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ [4]ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤ ਬਹੁ [5]ਘਾਮ ਸੁ ਆਇ ॥ [6]ਚਾਂਪਤ ਪਦ ਜੁਗ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ॥ ਰਾਮੋ

---

੧ ਅਸੂ ਕਤਕ ਦਾ ਮਹੀਨਾ । ੨ ਵਧਦਾ ਹੈ । ੩ ਸਰੀਰ । ੪ ਜੇਠ ਹਾੜ ਦੇ ਮਹੀਨੇ । ੫ ਗਰਮੀ । ੬ ਘੁਟਦਾ ਹੈ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ।

[1]ਬਿੰਜਨਾ ਕਰਤ ਹੁਲਾਸ ॥ ੨॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਸੇਜ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੌਤਕ ਤਬ ਕਰੇ ॥ ਸਿੱਖ ਗੁਲਾਬਾ ਇਕ ਸੌਦਾਗਰ ॥ ਭਰ ਜਹਾਜ ਚਲਯੋ ਬਿਚ ਸਾਗਰ ॥ ੩ ॥ ਤਹਾਂ ਬਿਘਨ ਐਸੇ ਕੁਛ ਭਯੋ ॥ ਚਲਤ ਜਹਾਜ ਅਟਕ ਤਹਿ ਗਯੋ ॥ ਚਲਤ ਨ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭ ਹਾਰੇ ॥ ਭੇ ਨਰਾਸ ਲਾਚਾਰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਕਿਛ ਤਯਾਗ ਪਏ ਗੁਰ ਸਰਨਾ ॥ ਰੱਛਹੁ ਆਇ ਆਪ ਕੋ ਪਰਨਾ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਕਟ ਜਾਨਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਤ ਛਿਨ ਮਹਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੫ ॥ ਲਾਇ [2]ਸਿਕੰਧ ਚਲਾਇ ਜਹਾਜਾ ॥ ਨਿਜ ਸਿਖ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਿਯ ਕਾਜਾ॥ ਰਾਮੋ ਆਦਿਕ ਦਾਸ ਜਿ ਔਰ ॥ ਜਾਨੈਂ ਗੁਰ ਸੁਪਤੇ ਇਸ ਠੌਰ ॥ ੬ ॥ ਚੌਦਿਸ ਫਿਰਤ ਬਿੰਜਨਾਂ ਕਰਤੀ ॥ [3]ਸ੍ਵੇਦ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਧਰਤੀ ॥ ਜਬਹਿ ਸਿਰ੍ਹਾਣੇ ਦਿਸ ਕੌ ਆਈ ॥ ਕੇਸ ਛੁਟੇ ਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਾਈ ॥ ੭ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਨਿਚਰਤ ਨੀਰ ਘਨੇਰਾ ॥ ਅਚਰਜ ਭਈ ਹੇਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪਤ ਸਿਉਂ ਉਚਰਤ ਇਹ ਕਥਾ ਭਯੋ ॥ ਇਤੋ ਸ੍ਵੇਦ ਕਿਮ ਸਿਰ ਤੇ ਗਯੋ ॥ ੮ ॥ ਕਿਆ ਕਾਰਨ ਭਾਖਯੋ ਨਹਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਸੁਨ ਕਹਾ ਸੁਨਾਈ॥ ਅਬ ਸਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ਗੁਰ ਆਏ ॥ ਸਿਖ ਜਹਾਜ ਅਟਕਯੋ ਸੁ ਲੰਘਾਏ ॥ ੯ ॥ ਤੂਸਨ ਰਹੋ ਸੇਵ ਕਉ ਠਾਨਹੁ ॥ ਨਹਿੰ ਊਚੇ ਮੁਖ ਬਾਕ ਬਖਾਨਹੁ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਏ ਸੂਧਾਨਾ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਸੰਗ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਭਾਈ ਜੀ ਕਿਆ ਸ਼ਕਤ ਦਿਖਾਈ ॥ ਪੁਨ ਐਸੇ ਨਹਿੰ ਕਰੋ ਕਦਾਈ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਨਿਜ ਬਖਸ਼ਾਯੋ ॥ ਸੇਵਾ ਮਹਿੰ ਚਿਤ ਅਤਮੈ ਲਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਸ ਦੁਗ ਬਰਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਨਮ ਗੁਰੂ ਘਰ ਪਾਇ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸਤ ਔ ਚੌਤਾਲੀ ॥ ਮਿਤੀ ਵਸਾਖ ਸਪਤ

[1] ਪਖਾ ਝਲਦਾ ਹੈ। [2] ਮੋਢਾ। [3] ਪਸੀਨਾ।

ਸੁਖ ਵਾਲੀ ॥ ੧੨ ॥ ਅਧਕ ਸੁਤਨ ਤੇ ਮੰਗਲ ਭਏ ॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੋਦਸੇ ਨਾਮ ਰਖਏ ॥ ਬੀਬੀ ਬੀਰੋ ਚੋਲਾ ਪਾਯੋ ॥ ਬਹੁ ਕਰਾਹੁ ਕਰ ਕੈ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਬੀਤੇ ਮਾਸ [1]ਖਸਟ ਇਸ ਢਾਲ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਮੋਦਰੀ ਤਨ ਭਾ ਕਾਲ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਆ ਗੁਰ ਭਲੇ ਕਰਾਇ ॥ ਯੱਗ ਕਰਾਇ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਡਰੋਲੀ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬਰਖ ਅਢਾਈ ਬਿਤਾਇ ॥
ਅਨਕ ਨਰਨ ਕੌ ਤਾਰਕੈ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਇ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਦਰਸੇ ਆਇ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਸੰਗ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਭੇਟ ਚੜਾਈ ॥ ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਸਭ ਆਏ ਪਾਸ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ ਸਭ ਸੰਕਟ ਨਾਸ ॥ ਲਗੇ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਦੀਵਾਨ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਆਵੈ ਬਹੁ ਥਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਇਕ ਜਮਾਲ ਜਹਿੰ ਨਾਮ ਸੁ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਬੈਠ ਸਮੀਪ ਭਾਉ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ਲੇਤੋ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸਾਦ ਬ੍ਰਤਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਭਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੋਹਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੀਤਲ ਸਸਿ ਸਮ ਸੋਹਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਅਰਦਾਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਆਯੋ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸਿੱਖ ਆਪਨੋ ਮੋਹਿ ਬਨਾਵੋ ॥ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਤਾਵੋ ॥ ਸੁਨ ਬਿਨਤੀ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪਠ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚਾਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਧਰਹੁ ਸਿਦਕ ਤਿਮ ਕਰਮ ਕਮਾਵੋ ॥ ਤਾਤਪਰਯ ਤਿਸ ਕੋ ਲਖ ਪਾਵੋ ॥ ਜੇਤਕ ਤਨ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਪੰਚ ਤੱਤ ਕੇ [2]ਅਖਲ ਬਨਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਘਾਟ ਨ ਬਾਢ ਏਕ ਸਮ ਜਾਨੋਂ ॥ ਅੰਤਹਿ ਕਰਣ ਇੰਦ੍ਰਹ ਤਨ ਮਾਨੋ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਇਕ ਚੇਤਨ ਸਭ ਮਾਹੀਂ ॥ ਚੇਤਨ ਬਿਖੇ ਭੇਦ ਕਛ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੨ ॥ ਜੋ ਇਮ ਜਾਨੈਂ ਸਿਖ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ

੧ ਛੇ ਮਹੀਨੇ । ੨ ਸਮੂੰਹ ।

ਮਰਨ ਬੰਧਨ ਹਤ ਤੇਈ ॥ ਸੁਨ ਜਮਾਲ ਨੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਇਕ ਚੇਤਨ ਜੇ ਹੈ ਸਭ ਥਾਨਾ ॥ ੨੩ ॥ ਤੌ ਅਹਾਰ ਕਰਬੇ ਇਕ ਸੰਗ ॥ ਕਿਉਂ ਨਾ ਤ੍ਰਿਪਤ ਹੋਵੈਂ ਸਰਬੰਗ ॥ ਇਕ ਕੇ ਗਿਆਨ ਹੋਤ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਕਿਉਂ ਅਗਿਆਨ ਖੋਇੰ ਨਹਿੰ ਸਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਭ ਉੱਤਰ ਦੀਨ ॥ [1]ਘਟ [2]ਮਠ ਨਾਨਾ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਚੀਨ ॥ ਏਕ ਅਕਾਸ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਦੀਖਤ ॥ ਨਿਰਨੈ ਕਰੋ ਭੇਵ ਨਹਿੰ [3]ਈਖਤ ॥ ੨੫ ॥ ਪਾਇ ਪਦਾਰਥ ਜਿਸ ਘਟ ਬਿਖੈ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੀਨ ਸ਼ਕਤ ਸਭ ਦਿਖੈ ॥ ਜਿਸ ਮਠ ਮਹਿੰ ਦੀਪਕ ਹੈ ਬਾਰਾ ॥ ਤਿਸ ਇਕ ਮਹਿੰ ਹੋਇਸ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਮ ਜਾਨੋ ਜਿਮ ਭੋਜਨ ਖਾਨੋ ॥ਧਰਮ ਪ੍ਰਾਨ ਕੇ ਪਾਨੀ ਪਾਨੋ ॥ ਮਨ ਕੋ ਧਰਮ ਸਮਝਬੋ ਗਿਆਨ ॥ ਆਤਮ ਸਾਖੀ ਸਭ ਕੋ ਜਾਨ ॥ ੨੭ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨ ਸਮਝਨ ਕੀਨ ॥ ਸੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖ ਪਰਮ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਸੁਨ ਜਮਾਲ ਗੁਰ ਕੋ ਸਿਖ ਭਯੋ ॥ ਜੜ੍ਹ ਚੇਤਨ ਕੋ ਨਿਰਨੈ ਕਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਕੁੱਕੋ ਸਿੱਖ ਵਧਾਵਣ ਜੋਇ ॥ ਸੰਗ ਅਨੰਤਾ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਪਰੇ ਸ਼ਰਣ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਬੰਦਤ ਦੋਨਹੁ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ੨੯ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਜੁਗ ਅਰਜ਼ ਗੁਜ਼ਾਰੀ ॥ ਭਏ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਕੀਨਸ ਅੰਗੀਕਾਰ ਕਰਾਹਿ ॥ ਅਪ੍ਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਗ ਹਿਤ ਨਾਹਿ ॥ ੩੦ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਕਜਾ ਕਾਰਨ ਗੁਰ ਰਾਖਾ ॥ ਨਹਿੰ ਪਕਵਾਨ ਆਨ ਕੋ [4]ਕਾਂਖਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ ॥ ਉੱਤਮ ਲਖਹੁ ਗੁਰੂ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ ਤੇ ਉਤਮ ਤਥਾ ਕਰਾਹੂ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰਯੋ ਸੰਗਤ ਮਾਹੂ ॥ ਤਿਮ ਗੁਰ ਬਸਦ ਅਹੈ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ਸਭ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਨਾਮ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਇਸਥਿਰ ਜਬ ਲੌ ॥ [5]ਬੀਨ ਬੀਨ ਨੀਕੀ ਵਥ ਤਬ ਲੌ ॥

੧ ਘੜੇ ਵਿਚ । ੨ ਆਕਾਸ਼ । ੩ ਥੋੜਾ । ੪ ਇਛਾ ।
੫ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ ।

ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ਕੌ ਸਬ ਹੀ ਦੈ ਹੈਂ ॥ ਬਡ ਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖ ਬਨ ਲੈ ਹੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਜਗ ਸਾਰੇ ਮਹਿੰ ਸਾਰ ਨਿਕਾਰਹਿੰ ॥ ਦੇ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਸੁ ਅੰਗੀਕਾਰਹਿੰ ॥ ਉੱਤਮ ਵਸਤ ਗੁਰੂ ਘਰ ਮਾਹੀਂ ॥ਲਹੈਂ ਸਿੱਖ ਤਿਨ ਦੁਖ ਕਬ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰੀਤ ਸ਼ਬਦ ਕਰ [1]ਕਲਮਲ ਖੋਈ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭਾ ਬਹੁਤ ਉਧਾਰ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਉਚਾਰ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ [2]ਸੁਧਾਸਰ ਪੁਰ ਮੰਡਿਆਲੀ ਵਾਰ ॥
ਦਯਾ ਰਾਮ ਮਰਵਾਹਿਆ ਆਵਤ ਭਾ ਕਿਸ ਕਾਰ ॥ ੩੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹੁ ਹੁਤੀ [3]ਤਨੁਜ ਆਨੂਪ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਢਿਗ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਲੇਹੁ ਸਗਾਈ ਤਨੁਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਜੀ ਸਤਕਾਰਾ ॥ ਲੀਨੋ ਸਗਨ ਬਿਆਹਿ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ॥ ਪੁਨ ਪਤਾਲੀ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਕਾਤਕ ਦੀ ਪੂੰਨਿਆਂ ਬਖਯਾਤੇ ॥ ਬਿਆਹ ਅਨੰਦ ਭਯੋ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਤਨਜਾ ਮਹਾ ਦੇਈ ॥ ਬਡ ਭਾਗਨ ਜਗ ਮਾਤਾ ਥੇਈ ॥ ੩੯ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਭਯੋ ਦੁਤੀਅ ਗੁਰ ਬਿਆਹਿ ॥ ਗੰਗ ਮਾਤ ਅਤ ਹਰਖ ਬਢਾਹਿ ॥ ਬਸੈਂ ਸੁਧਾ ਸਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਜਿਨਕੀ ਲੀਲ੍ਹਾ ਕੋ ਨਹਿੰ ਪਾਰ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਧਾ ਸਰ ਆਗਵਨ ਸਿੱਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਔ ਦੁਤੀਓ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਨਸਾ ਭਾਈ ਸੁ ਤੁਲਸੀਆ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤਖਤੂ ਧੀਰ ॥
ਤੀਰਥ ਉੱਪਲ ਸੰਗ ਮਿਲ ਆਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [4]ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

---

੧ ਪਾਪ। ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ। ੩ ਲੜਕੀ। ੪ ਗੁਰੂ ਪਾਸ।

ਚੌਪਈ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਸਭ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਉਚਰੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਹਮ ਸੁਨੈਂ ॥ ਸਿੱਖ ਅਨੇਕ ਅਰਥ ਜੋ ਭਨੈਂ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਕੋ ਸ਼ਾਂਤ ਨ ਕਿਸ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਤੇ ਹਟ ਥਿਰ ਨ ਰਹਾਵੈ ॥ ਨਿਵਲਾ ਅਪਰ ਨਿਹਾਲੂ ਦੋਇ ॥ ਕਥਾ ਉਚਾਰ ਕਰਤ ਹੈਂ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਕਾਰਨ ਤੇ ਹੋਏ ਤਬੈ ॥ ਦੁਰਮਤ ਉਰ ਤੇ ਪਰ ਹਰ ਸਬੈ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਚਿਤ ਹੇਤ ॥ ਗੁਨ ਗਨ ਹਿਰਦੇ ਜੋਤ ਉਦੋਤ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾਨਾ ॥ [1]ਬਕਤਾ ਮਹਿ ਚੌਦਹਿ ਗੁਨ ਹੋਇ ॥ ਗਯਾਨ ਪਾਇ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨ ਕੋਇ ॥ ੫ ॥ ਤਿਮ [2]ਸ੍ਰੋਤੇ ਮਹਿੰ ਚੌਦਸ ਗੁਨ ਹੈਂ ॥ ਤੁਰਤ ਗਯਾਨ ਪਾਇ ਜੇ ਸੁਨ ਹੈਂ ॥ ਜੌ ਗੁਨ ਹੋਇ ਨ ਦੋਨਹੁ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤੂਰਨ ਗਯਾਨ ਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ੬ ॥ ਜੇ ਇਕ ਬਕਤਾ ਮਹਿ ਭੀ ਹੋਇ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੁਨ ਸੋਇ ॥ ਬੂਝਨ ਕਰੇ ਗੁਰੂ ਗੁਨ ਜੇਈ ॥ ਹਮ ਕੌ ਬਰਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ਤੇਈ ॥ ੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੋ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਜਾਨ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਅਬ ਕਰੋ ਬਖਾਨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸਿੱਖ ਧਾਰਹੁ ਸਮਦਾਏ ॥ ੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਰਾਗ ਮਈ ਸੁੰਦਰ ਬਾਨ ॥ ਬਿੰਦ ਸ਼ਬਦ ਕੇ ਪਦ ਕੋ ਜਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੋਤੇ ਜਿਤੇ ਤਿਤੀ [3]ਧੁਨ ਕਰੈ ॥ [4]ਛੰਦ ਧਾਰਨਾ ਜਿਮ ਤਿਮ ਪਰੈ ॥ ੯ ॥ ਦੂਜੇ ਹੁਇ ਬ੍ਰਿਤ ਅਧਕ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਲਖਹਿ ਕਿ ਜਿਸ ਬਲ [5]ਸਰਸ ਪ੍ਰਕਾਸੀ ॥ ਠਹਰਹਿ ਬ੍ਰਿਤ [6]ਸ੍ਰੋਤਾਨ ਉਦਾਰਾ ॥ ਤਹਾਂ ਸੁ ਕਰਹਿ ਅਰਥ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਸ ਬਲ ਹੋਵੈ ਬ੍ਰਿਤੀ ਉਦਾਸ ॥ ਤਹਿੰ ਸਛੇਪ ਹੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਬ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਕਥਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਸਥਾਵ ॥ ਇਹੁ ਚਤਰਥ ਗੁਨ ਲਖੋ ਸੁਭਾਵ ॥ ੧੧ ॥ ਮਧਰ

---

੧ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਚੌਦਾਂ ਗੁਣ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦ ਹਨ। ੨ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੌਦਾਂ ਗੁਣ ਸੁਨਣ ਵਾਲੇ ਵਿਚ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ੩ ਸ਼ਬਦ। ੪ ਜਸ। ੫ ਅਥਕ। ੬ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਨਣ ਵਾਲਾ।

ਗਿਰਾ ਅਸ ਕਰੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭ ਕੋ ਲਾਗਸ ਪਿਆਰੀ ॥
ਪੰਚਮ ਸਾਚ ਬਚਨ ਕੋ ਕਹੈ ॥ [1]ਕਰਮ [2]ਉਪਾਸ਼ [3]ਗਯਾਨ ਕੋ ਲਹੈ ॥
੧੨ ॥ ਯਥਾ ਸਬਦ ਕੋ ਹੋਇ ਸੁ ਬਰਨੈ ॥ ਅਰਥ ਸੁਨਾਵੈ ਕਰ ਕਰ
ਨਿਰਨੈ ॥ ਖਸ਼ਟ ਸੰਦੇਹ ਛੇਦਨੋ ਮਾਨ ॥ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰੈ ਉਤਰ ਦੇ ਜਾਨ
॥ ੧੩ ॥ ਜਥਾ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਆਸ਼ੈ ਅਹੈ ॥ ਤਥਾ ਪ੍ਰਮਾਨ ਸੁ [4]ਸਾਖੀ
ਕਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਬੁੱਧ ਮਹਿ ਸ੍ਰੋਤਾ ਜਾਨੈ ॥ ਤਿਸੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ
ਬਖਾਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਸਪਤਮ ਗਯਾਤ ਸਕਲ ਮਤ ਕੇਰੋ ॥ ਸੁਨੇ ਹੋਏ
ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਨ ਕੇ ਝੇਰੋ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਖਯਾਤ ਵਿਖੈ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੌਨ ॥ ਕਥਾ ਪ੍ਰਸੰਗ
ਹੋਤ ਹੈ ਜੌਨ ॥ ੧੫ ॥ ਅਪਰ ਜੁ ਮਤ ਸਾਖੀ ਸੁ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਆਸ਼ੈ
ਸਮਝਨ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ਨਵਮ ਅਵਿੰਗ ਜੁ ਸੂਧਾ ਬੈਸੇ ॥ ਮਨ ਭੀ
ਸਰਲ ਰਖੈ ਬਿਧ ਤੈਸੇ ॥ ੧੬ ॥ ਦਸਮੋ ਜਨ [5]ਰੰਜਨ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥
ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁ ਕਾਨੈ ॥ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਰੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਕੋ [6]ਚਰੈ॥
ਇਮ ਕਹਿ ਸਰਬ ਸਭਾ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੧੭ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸਭ ਪਰ
ਇਕਦ ਸਮਾਨ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸਕਲ ਸਮੁਖ ਸਵਧਾਨ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਬਿਲੋਚਨ
ਨਿਜ ਦਿਸ ਕਰੈ ॥ ਚਹੈਂ ਕਿ ਆਗੇ ਕਹਾਂ ਉਚਰੈ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਹੰ
ਕ੍ਰਿਤ [7]ਦ੍ਵਾਦਸਮੋ ਹੋਵੈ ॥ ਸਰਬ ਹੰਕਾਰ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਵੈ ॥ ਮਨ ਨੀਵਾਂ
ਰਾਖੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਗੁਨ ਬਡ ਲਖ ਨ ਕਿਸੇ ਚਿਤ ਭੰਗ ॥ ੧੯ ॥
ਹੁਇ ਧਰਮਿਕ ਤ੍ਰੋਦਸਮੋ ਇਹੁ ॥ ਕਹੈ ਜੁ ਕਥਾ ਕਮਾਵੈ ਤਿਹੁ ॥
ਚੌਦਸਮੋਂ ਸੰਤੋਖੀ ਹੋਇ ॥ ਪਰਾਲਬਧ ਕਹਿ ਆਵਤ ਜੋਇ ॥ ੨੦ ॥
ਸਹਿਤ ਅਨੰਦ ਪਾਇ ਜੋ ਲੇਯ ॥ ਬਿਨ ਜਾਚੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਦੇਯ ॥
ਅਧਕ ਪਦਾਰਥ ਚਾਹ ਨ ਧਰੈ ॥ ਢਿਗ ਜੋ ਹੋਇ ਬਰਤਬੋ ਕਰੈ ॥

---

੧ ਕਰਮ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਮਲ ਦੋਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ੨ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਵਖੇਪ ਦੋਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ੩ ਗਿਆਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣੇ ਸੇ ਆਵਰਨ ਦੋਖ ਕੀ ਨਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ੪ ਸਾਖੀ ਚੇਤਨ ਜੋ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ ਸਤਾ ਸਫੁਰਤੀ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ੫ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੬ ਚਲਦਾ ਹੈ। ੭ ਬਾਰਾ।

੨੧ ॥ ਇਹੁ ਬਕਤੇ ਕੇ ਚੌਦਹਿ ਗੁਨ ਹੈਂ ॥ ਧਰੈਂ ਚਤੁਰ ਦਸ ਕਥਾ ਜੁ ਸੁਨ ਹੈਂ ॥ ਬਕਤਾ ਕੀ ਕਰਨੀ ਨਿਜ ਭਗਤ ॥ ਮਨ ਔ ਤਨ ਧਨ ਕੇ ਸੰਜੁਗਤ ॥ ੨੨ ॥ ਦੂਜੇ ਹੋਇ ਨ ਮਨ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਜਾਨੈ ਮੈਂ ਬਡ ਸੇਵਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਸਰਧਾ ਸੁਨਬੇ ਹੋਇ ॥ ਨਹੀਂ [1]ਉਚਾਟੈ ਮਨ ਕੋ ਸੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਚੌਥੇ ਅਪਨੀ ਚਿਤ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਕਤੇ ਪਰ ਨਹਿੰ ਕਰਹਿ ਬਨਾਈ ॥ ਪੰਚਮ ਬਕਤਾ ਭਨਹਿੰ ਜੁ ਅਰਥ ॥ਤਹਿੰ ਸਮਝਨ ਕੀ ਹੁਇ ਸਾਮਰਥ ॥ ੨੪ ॥ ਖਸ਼ਟਮ ਪ੍ਰਸਨ ਕਰਨ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਸਪਤਮ ਸੁਨੇ ਗ੍ਰੰਥ ਬਹੁ ਕਾਨੇ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਆਲਸ ਕੋ ਨਹਿੰ ਧਰੈ ॥ ਨਵਮੋ ਨਿੰਦ੍ਰਾ ਕੋ ਬਸ ਕਰੈ ॥ ੨੫ ॥ ਦਸਮੋ ਸੁਨੈ ਧਰੈ ਉਰ ਸੋਇ ॥ ਵੰਡ ਖਾਇ ਵਿਗ ਪਿਖ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਦ੍ਵਾਦਸਮੋ ਜਿਮ ਗੁਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ॥ ਤਿਸ ਅਨਸਾਰ ਸੁਨੈ ਚਿਤ ਸ਼ਾਂਤ ॥ ੨੬ ॥ ਹੋਇ [2]ਵਿਪਰਜੈ ਤਿਆਗਨ ਕਰੈ ॥ ਤ੍ਰੋਦਸਮੋਂ ਤਨ ਮੈਂ ਸੁਰ ਧਰੈ ॥ ਚੌਦਸਮੋ ਨਹਿੰ ਕਰੈ ਪਖੰਡ ॥ ਮਨ ਕੋ ਲਾਵੈ ਸੁਨਹਿ [3]ਅਖੰਡ ॥ ੨੭ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੋਤਾ ਬਕਤਾ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਤ ਗਿਆਨ ਕੋ ਦੋਇ ॥ ਇਹ ਲੱਛਨ ਜੋ ਕਹੇ ਬਨਾਇ ॥ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲੂ ਬਿਖੈ ਸੁ ਪਾਇ ॥ ੨੮॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤ ਕਰੋ ਹਮੇਸ਼ ॥ ਹੁਇੰ ਤੁਮ ਮਹਿ ਗੁਨ ਬ੍ਰਿੰਦ ਵਿਸੇਸ਼ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਤਿਸ ਮੁਖ ਤੇ ਨੀਕੀ ॥ ਕਿਉਂ ਨ [4]ਸੂਫ ਹੋਇ ਤੁਮ ਜੀ ਕੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨ ਸਭ ਹਰਖਾਇ ॥ ਧਾਰਨ ਕੀਨੇ ਗੁਨ ਸਮਦਾਇ ॥ ਹੁਤੇ ਤੀਰਥਾ ਇਕ ਸਿੱਖ ਜੋਇ ॥ ਰਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਲਸ਼ਕਰ ਮਹਿੰ ਸੋਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਰਨੀ ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ ਬੰਧ ਕਰ ਬਾਕ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਜਿਮ ਹਮ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥ ਤਿਮ ਸਿੱਖਯਾ ਨਿਜ ਕਰੋ ਉਚਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ

੧ ਉਦਾਸ ਵਾ ਮੋੜੇ ਨਾ । ੨ ਉਲਟ ਬੁਧੀ ਦਾ ਤਿਆਗ । ੩ ਇਕ ਰਸ । ੪ ਸੁਖ ।

ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਦੇਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਤ ਕਰੀਐ ॥ [1]ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਤੇ ਸੁਖ ਧਰੀਐ ॥ ੩੨ ॥ ਦੇਤ [2]ਧੇਨ ਕੋ ਘਾਸ ਅਰੁ ਦਾਨਾ ॥ ਸੋ ਨਰ ਦੁਗਧ ਕਰਤ ਹੈ ਪਾਨਾ ॥ ਤਥਾ ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜਿਮ ਕਿਮ ਤਨ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਧਰੈ ॥੩੩॥ ਪੰਥ ਸੁਖੇਨ ਬਤਾਇ ਸੁ ਦੇਤ ॥ ਭਗਤ ਗਿਆਨ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰ ਲੇਤ ॥ ਸੁਨ ਬੂਝਯੋ ਕਿਮ ਸੰਤ ਪਛਾਨੋਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਿਖ ਕਰ ਸੇਵਾ ਠਾਨੋਂ ॥ ੩੪ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਧ ਤਾਹਿੰ ਬਤਾਈ ॥ਇਕ ਨ੍ਰਿਪ ਨੇ ਅਭਲਾਖ ਉਠਾਈ॥ ਕਿਮ ਹੇਰੈਂ ਹੰਸਨ ਕੋ ਨੈਨ ॥ [3]ਖਗ ਗਨ ਕੋ ਸੇਵਨ ਕਰ ਐਨ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿੰਦ ਚੋਗ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਖਗ ਆਵੈਂ ॥ ਚੁਗੈਂ ਚੋਗ ਅਰ ਜਸ ਬਿਸਤਾਰੈਂ ॥ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਲਾਗ ਸਿਧਾਰੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਹੰਸਨ ਸਭ ਬਿਖੈ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਮ ਭੀ ਚਲੈਂ ਨਰਿੰਦ ਸਥਾਨਾ ॥ ਤਿੰਹ ਉਰ ਸਰਧਾ ਜਾਇ ਵਧਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਨਿਤ ਖਗ ਚੋਗ ਚੁਗਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਤਬ ਹੰਸਨ ਕੀ ਜੋਰੀ ਆਇ॥ ਅਪਨ ਸਰੂਪ ਸੁ ਦੀਨ ਦਿਖਾਇ ॥ਪਿਖ ਲੋਕਨ ਤਬ ਜਾਇ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਹਰਖਤ ਨ੍ਰਿਪ ਮੁਕਤਾ ਪੈ ਲਿਆਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਧਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਇ ॥ ਤਜ ਪਾਨੀ ਪੈ ਲੀਨਸ ਖਾਇ॥ [4]ਗੋਲ ਅਮੋਲਕ ਮੁਕਤਾ ਜਾਲ ॥ ਨਿਜ ਅੰਤਰ ਤੇ ਦਏ ਨਿਕਾਲ ॥ ੩੯ ॥ ਉਡ ਕਰ ਗਏ ਆਪਨੇ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਅਨੰਦ ਕਰ ਲਏ ਨਰੇਸ ॥ ਜਬੈ ਜੌਹਰੀ ਤੇ ਪਰਖਾਇ ॥ ਸਭ ਨ੍ਰਿਪ ਧਨ ਨਹਿੰ ਤਿਨ ਸਮਤਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਤਿਮ ਤੂ ਸਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਠਾਨ ॥ ਮਿਲਹਿ ਆਇ ਕੋ ਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗ੍ਯਾਨ ॥ ਭਯੋ ਅਨੰਦ ਸੁਨੇ ਗੁਰ ਬੈਨ ॥ ਸੇਵਨ ਲਗਯੋ ਸੰਤ ਸੁਖ ਦੈਨ॥੪੧॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਪਾਵਾ॥ਅੰਤ ਕਾਲ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਵਾ॥

---

੧ ਕਪੜਾ। ੨ ਗਊਆਂ ਨੂੰ। ੩ ਪੰਛੀ ਸੰਮੂਹ। ੪ ਬੇ-ਕੀਮਤੇ ਗੋਲ ਤਰਾਂ ਦੇ ਮੋਤੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ।

ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ਼ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਯੋਂ ਨਹਿੰ ਅੰਤ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਊਪਰੇ ਛੈਤਾਲੀ ਪਹਿਚਾਨ ॥
ਕੱਤਕ ਮਿਤੀ ਤੇਈਸਵੀਂ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਕੰਵਰ ਉਪਾਨ ॥ ੪੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਸੁਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ਮੰਗਲ ਬਿਦਤ ਕੀਓ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ਦ੍ਵਾਰ ਊਪਰੇ ਨੌਬਤ ਬਾਜੇ ॥ ਅਨਕ ਰੀਤ ਕੇ ਮੰਗਲ ਸਾਜੇ ॥ ੪੪ ॥ ਰੰਕਨ ਕੋ ਧਨ ਅਨ੍ਗਨ ਦੀਨ ॥ ਬੰਦਨ ਵਾਰੇ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੋਦਸੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਪੌਤ੍ਰਾ ਲੇ ਸੁੰਦਰ ॥ ੪੫ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ਸ਼ਾਹਿਜ਼ਾਦੇ ਕੇ ਨਾਮ ਰਖਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢੇ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸ਼ਬਦ ਉਚਾਰ ਸਕਾਰਹਿ ਪਾਹਿੰ ॥ ੪੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੂਰਜ ਮਲ ਧਰ ਨਾਮੂ ॥ ਪਟ ਅੰਬਰ ਪਾਯੋ ਅਭਿਰਾਮੂ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਤਬ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਭੀ ਅਧਕ ਬਧਾਈ ॥ ੪੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੋਤਾ ਵਕਤਾ ਗੁਨ ਸਿਖਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਔ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਖੋਡਸਮੋ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਾਈ ਧੀਰੋ ਸਿੱਖ ਇਕ ਬਸੈ ਸੁ ਨਗਰ ਉਜੈਨ ॥
ਭਾਵ ਭਗਤ ਮਹਿੰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਭਲੇ ਸਤਸੰਗਤ ਦਿਨ ਰੈਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਛਠੇ ਮਾਸ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਆਵੈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੂਝਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਲੱਛਨ ਕਿਆ ਰਾਸ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਿਤ ਇਕ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੋ ਸਲੋਕ ਤੋਹਿ ਦੇਹਿੰ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਲੱਖਨ ਕੇ ਪਰਥਾਇ ॥ ੩ ॥

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ॥ ਸਲੋਕ ਸਹਸ ਕ੍ਰਿਤੀ ਮ: ੫ ॥

ਸੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ ਦਯਾਲੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ ਭੋਜਨੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ਅਲਪ ਮਾਯਾ ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ ਉਪਦੇਸੰ ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ਆਪੁ ਤ੍ਯਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ ਖਟ ਲਖ੍ਯਣ ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਰਾਮ ਲਖੈ ਸਭ ਮਾਹੀਂ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਮਹਿਂ ਸਮ ਸਦਾ ਰਹਾਹੀਂ ॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜੁਰੇ ਰਹੈਂ ਤਿਹ ਸੋਂ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਜੀਵਨ ਪਰ ਦਯਾ ਕਰੰਤੇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰ ਨਹੀਂ ਲਿਪੰਤੇ ॥ ਜਿਉਂ ਜਲ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ਸਦੀਵੇ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰ ਮਿੱਤ੍ਰ ਉਪਦੇਸ਼ਕ ਥੀਵੇ ॥ ੫ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਨਹਿਂ ਸੁਨੇ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਨਿਮ੍ਰੀ ਮਨ ਖਟ ਲੱਖਣ ਪਾਵੈ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰਖ ਲੇਹੁ ਬੁਧਵਾਨ ॥ ਸੋਈ ਸਾਧ ਬ੍ਰਿੰਦ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੬ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤ ਦੁਰਮਤ ਹਰੈ ॥ ਸੇਵਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਕਰੈ ॥ਸੁਨ ਹਰਖ੍ਯੋ ਧੀਰੋ ਘਰ ਗਯੋ ॥ ਸ੍ਰੁਭ ਲੱਖਣ ਸਭ ਧਾਰਤ ਭਯੋ ॥ ੭ ॥ ਭਾ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਖਟ ਤਾਲੀ ॥ ਹਾੜ ਸਪਤਮੀ ਦਿਨ ਚਢ ਨਾਲੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਹਾਂ ਦੇਵੀ ਤਨ ਤਜ ਦੀਨੋ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੰਸਕਾਰ ਗੁਰ ਕੀਨੋ ॥ ੮ ॥ ਸਪਤ ਦਸੇ ਦਿਨ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪਾਠ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਰੰਕਨ ਕੋ ਬਹੁ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਤ ਮਹਾਨ ॥ ੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਢਾਢੀ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਜੋਧਨ ਵਾਰ ਸੁਨਾਇ ॥

ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਨਵ ਧੁਨ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਨ ਗ੍ਰੰਥ ਮਾਹਿੰ ਸੁ ਚਢਾਇ ॥ ੧੦ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸ੍ਰੋਤਾ ਕਵਿ ਜਨ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਨਵ ਧੁਨ ਕਹੋ ਸਹਿਤ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਕਿਸ [1]ਭਟ ਕੀ ਧੁਨ ਕਹਾਂ ਚਢਾਈ ॥ ਸੋ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਅਹੁ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ਪਰ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਹੈ ਬੁੱਧ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਨਵ ਧੁਨ ਵਾਰੋਂ ਮੈਂ ਜੁ ਚਢਾਈ ॥ ਸੁਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੇਮ ਉਪਜਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹ ਵਾਰ ਮਾਝ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਧੁਨ ਗਾਹਿ ॥ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ॥ ਰਾਜ ਪੂਤ ਦੋਨਹੁ ਨ੍ਰਿਪ ਹੋਹੀਆ ॥ ੧੩ ॥ ਕਾਰਨ ਕਿਸ ਤੇ ਜੁਗਨ ਲੜਾਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿਰ ਰਹੀ ਘਨਿ ਅਨੀ ਮੁਕਾਈ ॥ ਓਰਕ ਨਿਤਰੇ ਸੂਰੇ ਦੋਇ ॥ ਡਟੇ ਪਰਸਪਰ ਠਾਂਢੇ ਹੋਇ ॥ ੧੪ ॥ ਦ੍ਵੰਦ ਜੁੱਧ ਹੋਯੋ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਦਿਸ ਕੀ ਹਾਰੀ ॥ ਤਬ ਜੁਗ ਕਰ ਤੇ ਚਲਿ ਕਰਵਾਰ ॥ ਜੁਗਨ ਲਾਗ ਭੇ ਜੁਗਨ ਜੁਝਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਨ ਸੂਰਨ ਕੀ ਧੁਨ ਸੁਨ ਵਾਰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਮਾਹਿੰ ਥਾਪੀ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਦੁਤੀਏ ਧੁਨ ਗੌੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ॥ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਮੌਜਦੀ ਸਾਰ ॥ ੧੬ ॥ ਹੁਤੇ ਕਮਾਲ ਸਾਰੰਗ ਜੁਗ ਭਾਈ ॥ ਰਾਜ ਹੁਤੋ ਤਿਨ ਕਾ ਗਿਰ ਮਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਮਰੇ ਤੇ ਪਰ ਗੀ [2]ਰਾਰ ॥ ਕੀਨ ਕਮਾਲ ਤਬੈ ਅਸ ਕਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਬਨਯੋ ਮਿੱਤ੍ਰ ਲਘ ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੇਰਾ ॥ ਬਿਖ ਦੀਨੀ ਮਦ ਮਹਿ ਇਕ ਬੇਰਾ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਯੋ ਸਾਰੰਗ ਜਬ ਜਾਨਾ ॥ [3]ਤ੍ਰੀਆ ਤਾਤ ਲਘ ਗੋਦ ਖਿਲਾਨਾ ॥ ੧੮ ॥ ਨਾਮ ਮੌਜਦੀ ਜਨਨੀ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਸੋ ਨਿਸਾ ਨਿਜ ਪਿਤ ਗ੍ਰਿਹ ਚੀਨਾ ॥ ਬਸੀ ਤਹਾਂ ਸੁਤ ਪਾਰਨ ਕੀਨਾ ॥ ਇਤਹਿ ਕਮਾਲ ਰਾਜ ਸਭ ਲੀਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਉਤ ਸੁ ਮੌਜਦੀ ਭਯੋ ਜਵਾਨਾ ॥ ਲੀਨ ਨਾਨਕਨ

੧ ਸੂਰਮੇ ਦੀ ਧੁਨਾ ਕਿਥੇ ਚੜ੍ਹਾਉਣਾ ਪੀਤੀਆਂ ਹਨ । ੨ ਝਗੜਾ । ੩ ਇਸਤ੍ਰੀ ਦੀ ਗੋਦ ਵਿਚ ਪੁਤਰ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਦਾ ਖਿਡਾਉਂਦੀ ਸੀ ।

ਫੌਜ ਮਹਾਨਾ ॥ ਆਇ ਤਾਊ ਸੰਗ [1]ਠਟੀ ਲਰਾਈ ॥ ਜੰਗ ਭੂਮ ਮਹਿ ਦੀਨ ਗਿਰਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਪਿਤਾ ਬੈਰ ਲੇ ਰਾਜਾ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ ਤਿਨ ਵਾਰ ਗੁਰੂ ਮੁਦ ਥਯੋ ॥ ਦੀਨ ਚੜ੍ਹਾਇ ਸੁ ਗੌੜੀ ਵਾਰ ॥ ਇਸ ਧੁਨ ਪਰ ਗਾਵੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੨੧॥ ਧੁਨ ਸੋ ਤੀਸਰ ਆਸਾ ਵਾਰ ॥ ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਜਾਨੋ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਇਕ ਨ੍ਰਿਪ ਬਡ ਥਾਯੋ ॥ ਅਸ ਰਾਜਾ ਤਿਸ ਤਾਤ ਕਹਾਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਸੂਰਤ ਵੰਦ ਬਡੋ ਬਲਵਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਸਮ ਨਹਿੰ ਥੇ ਤਾਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਭੀ ਬੈਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕੀਨ ਬਿਆਹਿ ਤਹਿ ਸਮੇਂ ਕੁਢਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਨੀ ਦੇਖ [2]ਸਪੁਤ੍ਰ ਲੁਭਾਈ ॥ [3]ਅਸ ਕੋ ਪਤਤ ਕਰਨ ਮਨ ਚਾਈ ॥ ਜਬ ਅਸ ਧਰਮ ਤਜਾਗ ਨ ਕੀਨ ॥ ਤਬ ਰਾਨੀ [3]ਤੁਹਮਤ ਲਾ ਦੀਨ ॥੨੪॥ ਨਿਜ ਪਤ ਸੋਂ ਅਸ ਕਹਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਤਵ ਸੁਤ ਮੁਝੇ ਕੁਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਲਖਾਇ ॥ ਸੁਨ ਨ੍ਰਿਪ ਕ੍ਰੋਧ ਐਸ ਮਨ ਕਰਯੋ ॥ ਬਿਨ ਸਮਝੇ ਐਸੇ ਤਹਿ [4]ਰਰਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਅਸ ਦੁਸ਼ਟ ਜਲਾਦ ॥ ਕਤਲ ਕਰੋ ਭਾ ਬਿਨ ਮਰਯਾਦ ॥ ਸੁਨ ਜਲਾਦ ਤਿਸ ਲੇ ਕਰ ਗਏ ॥ ਪਿਖ ਸਰੂਪ ਮਨ ਹਤ ਨਹਿੰ ਚਏ ॥ ੨੬ ॥ ਭੇ ਨ੍ਰਿਪ ਤੇ ਇਕ ਹਾਥ ਕਟਾਯੋ ॥ ਜੰਗਲ ਮਾਹਿ ਅਸਹਿ ਤਜ ਦਾਯੋ ॥ ਆਇ ਜਲਾਦਨ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਹਤ ਕੀਨੋ ਅਸ ਭਲੇ ਬਨਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਉਤ ਅਸ ਧਰਮੀ ਦੁਖ ਬਹੁ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਚਲਯੋ ਜਾਤ ਭੈ ਪਾਇ ॥ ਜਾਇ ਦੇਸ ਇਕ ਪਹੁੰਚਤ ਭਯੋ ॥ ਕਰਮ ਕਾਲ ਤਹਿ ਨ੍ਰਿਪ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਹੁਤੇ ਨ ਸੁਤ ਤਿਹ ਕੁਲ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਰਾਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ਜੋ ਬੈਠਾਹਿ ॥ ਭਲੇ [5]ਮੰਤ੍ਰਿਅਨ ਅਸ ਪੂਨ ਧਾਰੇ ॥ ਬੰਦ ਕਰੋ ਦਰ ਪੁਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਏਕ [5]ਪੌਰ

---

੧ ਬਨਾਈ। ੨ ਆਗਿਆ ਕਾਰ ਪੁਤਰ। ੩ ਇਲਜ਼ਾਮ। ੪ ਉਚਾਰਿਆ। ੫ ਵਜ਼ੀਰਾਂ ਨੇ।

ਕੋ [1]ਮੋਚਰਜੋ [2]ਛੋਰੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨਰ ਹੇਰੋ ॥ ਤਿਸੇ ਬਠਾਵੋ ਇਸ ਨ੍ਰਿਪ ਥਾਈ ॥ ਗਿਨਤੀ ਅਪਰ ਤਜੋ ਮਨ ਮਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਭਲੀ ਮਾਨ ਸਭ ਨੇ ਅਸ ਕੀਨਾ ॥ ਇਕ ਵਰ ਮੋਚਜੋ ਤਯਾਗ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਆਪ [3]ਠਾਂਢ ਭੇ ਤਹਾਂ ॥ ਟੁੰਡਾ ਅਸ ਪਹੁਚਤ ਭਾ ਵਹਾਂ ॥ ੩੧ ॥ ਮੰਤ੍ਰਿਨ ਦੇਖਯੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਜਾਇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਰਾਖਯੋ ਰਾਜ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ਧਰਮ ਰਾਜ ਮਹਿ ਅਤ ਬਿਰਧਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਇਤ ਪ੍ਰੁਤ੍ਰ ਨ ਦੂਵਾ ॥ਜਾਨਯੋ ਰਾਜ [4]ਸੂਨ ਅਬ ਹੂਵਾ ॥ ਪੁਨ ਰਾਨੀ ਕੀ ਜਾਨ ਖੁਟਾਈ ॥ ਯਾਦ ਕਰੈ ਅਸ ਸੁਤ ਦੁਖ ਪਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਕੇ ਦੇਸ਼ ਮਝਾਰੀ ॥ ਪਰਯੋ ਕਾਲ ਭੀਖਨ ਅਤ ਭਾਰੀ ॥ ਅਸ ਰਾਜਾ ਕੇ ਰਾਜ ਮਝਾਰ ॥ ਅੰਨ ਅਧਕ ਕਛ ਅੰਤ ਨ ਪਾਰ ॥ ੩੪ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਬੀਜ ਤਬ [5]ਮੰਤ੍ਰਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਅੰਨ ਲੇਨ ਹਿਤ ਅਸ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਲੀਨ ਪਛਾਨ ਰਾਜ ਸੁਤ ਅਹੈ ॥ ਮਿਲੇ ਪਰਸਪਰ ਬਹੁ ਮੁਦ ਲਹੈ ॥ ੩੫ ॥ [6]ਉਸ਼ਟ ਬਿਅੰਤ ਅੰਨ ਲਦਵਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪਿਤ ਕੋ ਦੀਨੇ ਪਠਵਾਇ ॥ ਮੰਤ੍ਰੀ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ਗਾਥਾ ॥ ਆਯੋ ਮਿਲਨੇ ਸੁਤ ਹਿਤ ਸਾਥਾ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤ ਇਨ ਸੁਨਯੋ ਪਿਤਾ ਮਮ ਆਇ ॥ ਮਿਲਨ ਹੇਤ ਤਬ ਚਲਿਓ ਧਾਇ ॥ ਭਯੋ ਮੇਲ ਮਗ ਮਾਹਿ ਭਲੇਰਾ ॥ ਢਾਡਿਨ ਵਾਰ ਗਾਈ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥੩੭॥ ਮੇਲ ਭਯੋ ਜਸ ਸੁਤ ਪਿਤ ਆਈ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਕਛ ਕਥਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਵਾਰ ਅਨਦ ਸੂਰ ਸੁਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਧੁਨ ਸੋ ਆਸਾ ਵਾਰ ਚਢਾਨੀ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਚਤਰਥ ਧੁਨੀ ਚਢਾਈ ॥
ਸਿਕੰਦਰ ਔਰ ਬਿਰਾਹਿਮੈਂ ਵਾਰ ਗੂਜਰੀ ਗਾਈ ॥ ੩੯ ॥

---

੧ ਬੰਦ। ੨ ਛੈ ਲਵੇ। ੩ ਖੜਾ। ੪ ਖਾਲੀ। ੫ ਵਜ਼ੀਰ। ੬ ਊਠ

ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਜਪੂਤ ਨ੍ਰਿਪ ਏਕ ਸਿਕੰਦਰ ॥ ਬਿਰਾਹਿਮ ਫੌਜਦਾਰ [1]ਗੁਨ ਮੰਦਰ ॥ ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਕਿਤ [2]ਔਸਰ ਆਵੈ ॥ ਬਿਰਾਹਿਮ ਫਤਹ ਤਾਹਿ ਕਰ ਲਿਆਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਭੂਪਤ ਇਕ ਦਿਨ ਬੀਚ ਬਜਾਰ ॥ ਦੇਖੀ [3]ਦਿਜ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰ ॥ ਦੀਨ ਹੁਕਮ [4]ਦਿਜਨੀ ਗਹਿ ਲਿਆਓ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਤਿਸ [5]ਭੌਨ ਸਿਧਾਓ ॥ ੪੧ ॥ ਉਤ ਦਿਜ ਸੁਨ ਅਨੀਤ ਕੀ ਬਾਤ ॥ ਗਾ ਬਰਾਮ ਢਿਗ ਕਾਲ ਸੁ ਤਾਤ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ਸਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰੱਖਯਾ ਧਰਮ ਕਰੋ ਇਸ ਬਾਰੀ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਨੀ ਬਰਾਹਿਮ ਜਬ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦਿਜ ਦਿਜਨੀ ਰਖ ਅਪਨੇ ਸਾਲਾ ॥ ਕਹਿਓ ਕਿ ਚਿੰਤਾ ਨਹਿੰ ਤੁਮ ਠਾਨੋ ॥ ਦੈਹੋਂ ਨਾ ਤੋਹਿ ਜਾਹਿੰ ਜੇ ਪ੍ਰਾਨੋ ॥ ੪੩ ॥ ਅਸ ਧੀਰਜ ਦੇ ਨ੍ਰਿਪ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਬਹੁ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ॥ ਪਰ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਸਿੱਖਯਾ ਨਹਿੰ ਲਾਗੀ ॥ ਅਸ [6]ਮਦ ਗ੍ਰਸਿਓ ਮੂਢ ਮੰਦ ਭਾਗੀ ॥੪੪॥ ਤਬਹਿ ਬਰਾਹਿਮ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਦਿਜਨੀ ਹੈ ਮੋਰੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਦੈਹੂੰ ਚਹੇ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਉਠ ਪਧਾਰ ਗਾ ਘਰੇ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿਕੰਦਰ ਫੌਜ ਚਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਦਿਜਨੀ ਲਿਆਓ ਬੰਧਾਇ ॥ ਬ੍ਰਾਹਿਮ ਜੇ ਕਰ ਹੈ ਕਛ [7]ਰਾਰ ॥ ਗਹਿ ਲੇ ਆਵੋ ਕਿਤ ਦਿਹੁ ਮਾਰ ॥ ੪੬ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ [8]ਭਟ ਡੰਕ ਬਜਾਇ ॥ ਚਢੇ ਬਰਾਹਿਮ ਪਰ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ਉਤ ਬਰਾਹਿਮ ਸੁ ਬਲੀ ਬਹਾਦਰ ॥ ਚਢਯੋ ਜੰਗ ਹਿਤ ਦਿਜ ਰੱਖਯਾ ਕਰ ॥ ੪੭ ॥ ਭਈ ਲੜਾਈ ਸਿਕੰਦਰ ਹਾਰਾ ॥ ਗਹਿ ਲੀਨੋ ਕਰ ਕੈਦ ਸੁ ਡਾਰਾ ॥ ਕਰੈ ਬਰਾਹਿਮ ਰਾਜ ਭਲੇਰਾ ॥ ਭੂਪ ਕਰੈ ਪਛਤਾਵ ਬਡੇਰਾ ॥ ੪੮ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਕੈਦ ਮਹਿੰ ਰਹਯੋ ॥ ਬਰਾਹਿਮ ਤੇ

---

੧ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਮੰਦਰ ਸੀ। ੨ ਸਮਾਂ। ੩ ਬ੍ਰਾਹਮਣ। ੪ ਬ੍ਰਹਮਣੀ। ੫ ਘਰ ਵਿਚ। ੬ ਹੰਕਾਰ ਵਿਚ। ੭ ਝਗੜਾ। ੮ ਸੂਰਮੇ।

ਨਿਜ ਭੁਲ ਬਖਸ਼ਯੋ ॥ ਧਰਮੀ ਬਰਾਹਿਮ ਤਬ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਸਿਕੰਦਰ ਕੋ ਤਬ ਰਾਜ ਬਠਾਲਾ ॥ ੪੯ ॥ ਆਪ ਸੁ ਭਯੋ ਪ੍ਰਥਮ ਅਸਥਾਨਾ ॥ ਅਸ ਕਰਨੀ ਪਿਖ ਢਾਢੀ ਆਨਾ ॥ ਵਾਰ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਧਰਮੀ ਜੈ ਪਾਪੀ ਨਿੰਦ ਦੀਨ ॥ ੫੦ ॥ ਸੋਊ ਵਾਰ ਸੂਰ ਸੁਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਗੁਜਰੀ ਵਾਰ ਸੁ ਧੁਨੀ ਚਢਾਨੀ ॥ ਚਤੁਰਥ ਵਾਰ ਭਈ ਇਸ ਭਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੰਚਮਿ ਜਸ ਬਿਧ ਥਾਇ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਧੁਨਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਪੰਚਮ ਧੁਨੀ ਚਢਾਈ ॥
ਵਾਰ ਸੁ ਵਡਹੰਸੇ ਲਿਖੀ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲੱਲਾ ਬਹਿਲੀਮਾ [1]ਕ੍ਰਿਖ ਕਾਰ ॥ ਕਾਂਗੜ ਦੇਸ ਭਲੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ [2]ਆਬੀ ਭੂਮ ਹੁਤੀ ਬਹਿਲੀਮ ॥ ਲੱਲਾ ਹੁਤੀ [3]ਬਰਾਮੀ ਭੀਮ ॥ ੨ ॥ ਏਕ ਸਮੇਂ ਬਹੁ ਕਾਲ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਬਾਦਰ ਬਰਖਾ ਨਹਿੰ ਕਿਤ ਥਾਯੋ ॥ ਲਲਾ ਲਚਾਰ ਅੰਨ ਤੇ ਭਯੋ॥ਬਹਿਲੀਮ ਪਾਸ ਸੋ ਚਲ ਕਰ ਗਯੋ ॥ ੩ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਬਹਿਲੀਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨ ਜਲ ਹੋਇ ਨ ਮੋਰ [4]ਕਿਦਾਰੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਢਿਗ ਬਹੁ ਜਲ ਹੈ ਨਾਰੇ ॥ ਦੇਹੁ ਮੁਝੈ ਇਹੁ ਤੁਮ ਉਪਕਾਰੇ ॥੪॥ ਸੁਨ ਬਹਿਲੀਮ ਲਲਾ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਜਲ ਦੈਹੋਂ ਇਸ ਭਾਈ ॥ ਅੰਨ ਹੋਇ ਜੋ ਖੇਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ [5]ਖਸ਼ਟਮ ਬੰਦਾ ਭਯੋ ਹਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰ ਦੇਹੁ ਕਰੋ ਅਕਰਾਰ ॥ ਲੇ ਜਾਹੋ ਜਲ ਅਪਨ [6]ਕਿਦਾਰ ॥ ਮਾਨ ਲਲਾ ਜਲ ਲੇ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਖੇਤ ਬੀਜਾਇ ਸੁ ਲੀਨ ਪਕਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਗਾਹ

੧ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ। ੨ ਪਾਣੀ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ ਸੀ। ੩ ਬਾਰਸ਼ ਵਾਲੀ ਖੇਤੀ ਸੀ।
੪ ਖੇਤੀਆਂ। ੫ ਛੇਵਾਂ ਹਿਸਾ ਵੰਡ ਕੇ। ੬ ਖੇਤਾਂ ਵਿਚ।

ਪਾਇ ਕਰ ਸਾਂਭਨ ਕੀਨ ॥ ਬਹਿਲੀਮੇ ਕਹੁ ਕਛ ਨਹਿੰ ਦੀਨ ॥
ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਯਹਿ ਦੇਹੈ ਨਾਹੀ ॥ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਭੀ ਬਹੁਤ ਲਰਾਹੀ॥੭॥
ਬਹੁਤ ਬਹਾਦਰ ਲਲਾ ਭਯੋ ॥ ਤਊ ਪਕਰ ਬਹਿਲੀਮ ਸੁ ਲਯੋ ॥
ਕੈਦ ਕਰਯੋ ਪਰ ਧਰਮ ਰਖਾਯੋ ॥ ਖਟਮ ਭਾਗ ਲੇ ਕਹ ਤਜ ਦਾਯੋ ॥
੮ ॥ ਤਿਨਕੀ ਢਾਢੀ ਵਾਰ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨਾਇ ਬਲੀ ਮਹਿੰ ਧਨ
ਬਹੁ ਪਾਇ ॥ ਧਰਮਿ ਬਹਾਦਰ ਸੁਨ ਗੁਰ ਵਾਰ ॥ ਕੀਨ ਚੜ੍ਹਾਵਨ
ਗ੍ਰੰਥ ਮਝਾਰ ॥ ੯ ॥ ਰਾਗ ਵਾਰ ਵਡਹੰਸ ਸੁ ਜਾਨੋ ॥ ਧੁਨੀ [1]ਸੂਚਨਾ
ਤਾਹਿੰ ਪ੍ਰਮਾਨੋ ॥ ਰਾਮ ਕਲੀ ਧੁਨ ਖਸ਼ਟਮ ਵਾਰ ॥ ਜੋਧੇ ਵੀਰੇ ਕੀ
ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧੦ ॥ ਹੁਤੇ ਪੂਰਬਾਣੀ ਕ੍ਰਿਖ ਕਾਰ ॥ ਜੋਧ ਸੁ ਵੀਰਾ
ਸੁਤ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਹੁਤੇ ਸੁ ਜੰਗਲ ਦੇਸ ਭਲੇਰੇ ॥ ਦੋਊ ਭ੍ਰਾਤ ਜੁਗ
ਪ੍ਰਗਟ ਦਲੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੋਂ ਭਯੋ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ਲੂਟਯੋ
[2]ਕੋਸ਼ ਤਿਸੈ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥ [3]ਅਨੀ ਸ਼ਾਹ ਕਈ ਬੇਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਮਾਰੀ
ਫੌਜ ਨਾ ਦਈ ਗੁਹਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਓੜਕ ਸ਼ਾਹ ਤੰਗ ਬਹੁ ਭਯੋ ॥
ਅਸ ਫੁਰਮਾਨ ਭੇਜ ਤਿਨ ਦਯੋ॥ ਹਾਕਮ ਮੁਲਕ ਤੁਮੈਂ ਕਰ ਦੈਹੋਂ ॥
ਲੂਟ ਅਰੁ ਕੂਟ ਛੁਡਾਵਨ ਦੈਹੋਂ ॥੧੩॥ ਵੀਰੈ ਜੋਧੈ ਏਕ ਨਾ ਮਾਨੀ॥
ਕਰ ਹੈਂ ਲੂਟ ਸੁ ਕੂਟ ਮਹਾਨੀ ॥ਪਰ ਦੁਖੀਏ ਅਰ ਦੀਨਨ ਤਾਈਂ ॥
ਵੀਰੈ ਜੋਧੈ ਦੁਖ ਨਹਿੰ ਦਾਈ ॥੧੪॥ ਤਿਨੋਂ ਬਹਾਦ੍ਰਨ ਸੁੰਦਰ ਵਾਰ ॥
ਸੁਨੀ ਗੁਰੂ ਧਰਿ ਜੁਗ ਕਰਵਾਰ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥
ਕੀਨ ਸੂਚਨਾ ਤਿਸ ਧੁਨ ਗਾਈ ॥ ੧੫ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਾਰੰਗ ਵਾਰ ਸੁ ਸਪਤਮੀ ਮਹਿਮੇ ਹਸਨੇ ਰਾਇ ॥
ਧੁਨੀ ਚਾੜ੍ਹਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਨਹੁ ਗਾਥ ਅਬ ਤਾਇ ॥ ੧੬ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਹਸਨਾ ਰਾਇ ਏਕ ਨ੍ਰਿਪ ਭਯੋ ॥ ਮਹਿਮਾਂ ਰਾਇ
ਦੂਸਰਾ ਥਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਸ਼ਰੀਕੇ ਮੈਂ ਜੁਗ ਭਾਈ ॥ ਮਹਿਮੇ ਰਾਜ ਹੁਤੋ

[1] ਖਬਰ । [2] ਖਜ਼ਾਨਾ । [3] ਫੌਜ ।

[1]ਅਧਕਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਚਹੈ ਕਿ ਹਸਨੈ ਈਨ ਮਨਾਊਂ ॥ ਪਰ ਹਸਨਾ ਨਹਿੰ ਮਾਨ ਕਦਾਊਂ ॥ ਓੜਕ ਭੀ ਲੜਾਈ ਤਿਨ ਕੇਰੀ ॥ ਜੁਗ ਦਿਸ ਤੇ ਹਤ ਅਨੀ ਘਨੇਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਅੰਤ ਸੁ ਹਸਨੇ ਮਹਿਮਾ ਤਾਈ ॥ ਹਤਨ ਕੀਨ ਨਿਜ ਬਿਜੈ ਸੁ ਪਾਈ ॥ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਖੇਲ ਅਸ ਭਯੋ ॥ ਈਨ ਮਨਾਵਤ ਹਤ ਸੋ ਥਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਨ ਸੂਰਨ ਕੀ ਸੁਨ ਗੁਰ ਵਾਰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਲਿਖਾਈ ਸਾਰੰਗ ਵਾਰ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਸੁ ਜਾਨੋ ॥ ਮਾਲ ਦੇਉ ਕੈਲਾਸ ਪਛਾਨੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸਕੇ ਭਾਈ ਥੇ ਜੁਗ ਨ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਜੰਬੂ ਇਕ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਝਾਰ ॥ ਬਲੀ ਬਹਾਦਰ ਥੇ ਜੁਗ ਭਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਕੇ ਸਮੇਂ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਸ਼ਾਹ ਇਸ ਭਾਤੀ ॥ ਅਹੈ ਤੇਜ ਬਡ ਦੋਨੋਂ ਭ੍ਰਾਤੀ ॥ ਮੋ ਤੇ ਬਿਗਰ ਜਾਹਿੰ ਕਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਮਤ ਨਹਿ ਭਰੈਂ ਮੋਰ ਇਹੁ ਹਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਨ ਮੋਤੇ ਨਹਿੰ ਸਰੈਂ ਕਦਾਈ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਇਮ ਬਿਬਤ ਬਨਾਈ ॥ ਕਿਸ ਭੇਤੀ ਕੋ ਐਸ ਸਿਖਾਵਾ ॥ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਨ ਕੋ ਪਾੜ ਦਿਖਾਵਾ ॥ ੨੩ ॥ ਹੋਨ ਲਗੇ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਨ ਜੁੱਧ ॥ ਫੌਜ ਹੁਤੀ ਬਹੁ ਭਏ ਕਰੁੱਧ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਤੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਨਹਿੰ ਹਾਰੇ ॥ ਮਿਟੈ ਰਾਰ ਨਹਿੰ ਬਿਨਾ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਇਨ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰ ਹੁਤੋ ਨ੍ਰਿਪ ਏਕ ॥ ਆਯੋ ਪਾ ਕਰ ਸੋਊ ਬਿਬੇਕ ॥ ਜੁਗ ਕੋ ਚਾਲ ਸ਼ਾਹਿ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਸੁਲ੍ਹਾ ਕਰੀ ਪੁਨ ਭੇ ਜੁਗ ਭਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਢਾਢਨ ਵਾਰ ਬਨਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਨ ਤੇ ਧਨ ਬਹੁ ਪਾਈ ॥ ਜੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੁਨੀ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ਧੁਨੀ ਚਢਾਈ ਵਾਰ ਮਲਾਰ ॥ ੨੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਨਵਮੀ ਵਾਰ ਸੁ ਕਾਨੜੇ ਮੂਸੇ ਕੀ ਧੁਨ ਗਾਇ ॥
ਸੁਨਹੁ ਸਜਨ ਚਿਤ ਲਾਇਕੇ ਭਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜਿਸ ਭਾਇ ॥ ੨੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮੂਸਾ [2]ਰਾਠ ਹੁਤੋ ਇਕ ਭਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸਵਾਰ

---

੧ ਬਹੁਤ ਵਸ਼ੇਸ਼ ਕਰਕੇ । ੨ ਰਾਜ ਪੂਤ ।

ਸੁੰਦਰ ਬਲਕਾਰੀ ॥ ਭਈ ਸਗਾਈ ਤਿਸ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੁਧਰਮੀ ਤਬ ਉਤ ਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਮੂਸੇ ਮਸੁਰੇ ਕੋ ਸਿਖਲਾਯੋ ॥ ਅਮਕਾ ਰਾਨਾ ਬਡ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਮੂਸੇ ਤੇ ਬਹੁ ਅਧਕ ਲਖੀਜੇ ॥ [1]ਨਿਜ ਤਨਜਾ ਰਾਣੇ ਕੌ ਦੀਜੇ ॥ ੨੯॥ ਭਰਮ ਗਯੋ ਮੂਸੇ [2]ਸਸੁਰਾਰ॥ ਦੀਨੀ ਤਨਜਾ ਧਰਮ ਬਿਗਾਰ ॥ ਬਿਆਹ ਭਯੋ ਰਾਣੇ ਸੰਗ ਜਾਇ ॥ ਮੂਸਾ ਖਬਰ ਪਾਇ ਕ੍ਰੁਧ ਥਾਇ ॥੩੦ ॥ ਨਿਜ ਭਾਈਚਾਰਾ ਸੰਗ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ਰਾਣੇ ਪਰ ਚੜ੍ਹਾਈ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਫਤਹ ਪਾਈ ਰਾਣਾ ਗਹਿ ਲੀਨ ॥ ਨਿਜ ਮੰਗਨੀ ਭੀ ਕੈਦ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ੩੧ ॥ ਲੇ ਆਯੋ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਕੇ ਮਾਹਿਂ ॥ ਪੂਛਤ ਭਯੋ ਮੰਗਨੀ ਤਾਹਿਂ ॥ ਤੂੰ ਥੀ ਮਾਂਗ ਮੇਰੀ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਿਉਂ ਬਿਆਹੀ ਤੂੰ ਰਾਣੇ ਨਾਰ ॥ ੩੨ ॥ ਕਹਿਤ ਭਈ ਇਹੁ ਬਸ ਮੁਹਿ ਨਾਹਿਂ ॥ ਜਸ ਤੁਹਿ ਮੰਗਨੀ ਤਥਾ ਬਿਆਹਿ ॥ ਪੁਨਾ ਕਹਯੋ ਅਬ ਕਹਾਂ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਰ ਬਨੋ ਕੈ ਨਹਿਂ ਬਤਲਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨ ਕੈਦਨ ਨੇ ਕਹਯੋ ਤਦਾਇ॥ ਸੁਨੋ ਰਾਠ ਮਮ ਬਸ ਕਿਛ ਨਾਇ ॥ ਨਾਰ ਤੁ ਹੌਂ ਰਾਣੇ ਕੀ ਅਹੋ ॥ ਹਤੋ ਤੁ ਹਤੋ ਅਧਰਮ ਨ ਗਹੋਂ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਕੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਮੂਸਾ ਕੇ ਮਨ ਸ਼ਾਂਤੀ ਆਨੀ ॥ ਬੰਦ ਖਲਾਸ ਰਾਣੇ ਤਿਸ ਕੀਨ ॥ [3]ਬਸਨ ਰੁ ਧਨ ਦੇ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ੩੫ ॥ ਵਾਰ ਢਾਢੀਅਨ ਕੀਨ ਬਨਾਵਨ ॥ ਮੂਸੇ ਰਾਠਹਿ ਕੀਨ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਬਹੁਤ ਇਨਾਮ ਸੁ ਪਾਵਤ ਭਏ ॥ ਮੂਸਾ ਰਾਠ ਜਗਤ ਪ੍ਰਗਟਇ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੂਸੇ ਕੀ ਸੁਨ ਵਾਰ ਗੁਰ ਕਾਨੜੇ ਵਾਰ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥
ਨਵ ਧੁਨ ਕੀ ਅਸ ਗਾਥ ਭੀ ਜੋ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਚੜ੍ਹਾਇ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਾਜ ਮਹਿਲ ਪੁਰ ਕੇ ਬਿਖੈ ਭਾਨੂੰ ਬਹਿਲ ਬਸੰਤ ॥

੧ ਆਪਣੀ ਲੜਕੀ। ੨ ਸੁਹਰਾ। ੩ ਕਪੜੇ ਤੇ ਧੰਨ ਦੇਕੇ ਰਾਣੇ ਦੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ ਤੋਰਿਆ।

ਭਾਉ ਭਗਤ ਸਿੱਖੀ ਧਰੀ ਬਰਤਹਿ ਗੁਰੂ ਮੰਤ ॥ ੩੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥ ਵੰਡ ਖਾਇ ਜ ਹੋਵਹਿ ਧਾਮੂ ॥ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਧਰ [1]ਅਕੋਰ ਕੋ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨੇ ਜਲਧ ਬਿਬੇਕ ॥ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਨ ਮਤ ਜੋ ਅਹੈ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋ ਤਪ ਤੀਰਥ ਮਹਿਮਾ ਗਾਵੈ ॥ ਕੋ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਨ ਕਰਹੁ ਬਤਾਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਜੱਗ ਹੋਮ ਕੋ ਕਰਹਿ ਬਿਸਾਲ ॥ ਕੋ ਕਹਿ ਦਾਨ ਕਰੋ ਬਿਧ ਨਾਲ ॥ ਬਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਧਾਮ ॥ ਕੇਵਲ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ੪੧ ॥ ਅੰਤਰ ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਤਕ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਕਿਮ ਮਹਿਮਾ ਸਤਿਨਾਮ ਬਧਾਵਹੁ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੁਗਤ ਸੁਨਹੁ ਹੇ ਭਾਨੂ ਕਾਨਾ ॥੪੨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ [2]ਏਕਾਂਗ ਪਛਾਨੋ ॥ ਅਪਹੁ ਕਰਮ ਸਭ [3]ਸੂਨ ਸਮਾਨੋ ॥ ਜੇ ਇਕਾਂਗ ਪੂਰਬ ਲਿਖ ਦੇਹੁ ॥ ਸੂਨ ਲਗੇ ਦਸ ਗੁਨਹਿ ਬਧੇਹੁ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇ ਇਕਾਂਗ ਪੂਰਬ ਲਿਖ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕੇਵਲ ਸੂਨ ਲਿਖਤ ਹੀ ਜਾਹੀ ॥ ਸੋ ਸਭ ਖਾਲੀ ਕੁਛ ਨਹਿੰ ਸਰੈ ॥ ਗਿਨਤੀ ਮਹਿੰ ਕੋਊ ਨਹਿੰ ਪਰੈ ॥ ੪੪ ॥ ਤਿਮ ਸਤਿਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ [4]ਬਾਦ ॥ ਜਪੇ ਨਾਮ ਸਿਖ ਲਹੁ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਜੇ ਇਕਾਂਗ ਪਰ ਸੂਨ ਲਿਖਾਇ ਨ ॥ ਹੋਇ ਨ ਦਸ ਗੁਨ ਤੌ ਇਕ ਜਾਇ ਨ ॥ ੪੫ ॥ ਅਪਰ ਜੁਗਨ ਕੇ ਧਰਮ ਸਰਬ ਹੈਂ ॥ ਬਲੀ ਬਿਸਾਲ ਸਮੂਹ ਦਰਬ ਹੈਂ ॥ ਕਲ ਮਹਿ ਕੇਵਲ ਹੈ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ਇਸ ਤੇ ਲਹੈਂ ਸ੍ਰੇਯ ਸੁਖ ਧਾਮ ॥ ੪੬ ॥ ਬਿਨਾ ਨਾਮ ਤੇ ਨਹਿੰ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਕਰਮ ਤੇ ਵਧੈ ਹੰਕਾਰਾ ॥ [5]ਨਮ੍ਰ ਹੋਨ ਸਿਮਰਨ ਹਰਨਾਮ ॥ ਲਹੈ ਅੰਤ ਕੋ ਸੁਖ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ੪੭ ॥ ਅੰਤਰ ਇਤੋ ਜਾਨ ਮਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸੋ ਹੰਤਾ ਜੂਤ ਇਸ ਮਹਿ ਨਾਹਿੰ ॥

੧ ਭੇਟਾ । ੨ ਏਕੇ ਦੇ ਸਮਾਨ । ੩ ਬਿੰਦੀਆਂ । ੪ ਨਿਸਫਲ । ੫ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ।

ਭਾਨੂ ਭਾਈ ਸੁਨ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਕਹਿਬੋ ਰਿਦੇ ਬਸਾਯੋ॥੪੯॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਨਵ ਧੁਨਨ ਔ ਭਾਈ ਭਾਨੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟ ਦਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ ਦਿਜ ਸਿੱਖ ਤ੍ਰੀਆ ਰਹੈ ਸੁ ਪੁਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ॥
ਇਕ ਪੁਤ੍ਰਾ ਤਨ ਬ੍ਰਿਧ ਅਧਕ ਸੁਨ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਰਸਨ ਚਾਹਿ ਅਧਕ ਮਨ ਭਈ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆ ਸਕੈ ਸੁ ਨਈ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਸਰੀਰ ਮਗ ਬਡੋ [1]ਪਹਾਰਾ ॥ [2]ਬ੍ਰਿਧਾ ਮਾਈ ਚਹਿ ਦਰਸ ਉਦਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਨਾਮ ਜਿਸ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਸੁਨਹਿ ਕਥਾ ਗੁਰ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਆਦਕ ਗੁਰ ਭਏ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥ ਸੁਨੀਅਤ ਅਹੈ [3]ਸ਼ਾਹਦੀ ਸਾਰੇ ॥ ਆਦ ਸੰਗਲਾਦੀਪ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ ਕਹਿ ਤਿਨ ਕੇ ਰੂਪ ॥ ਛਠਮ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਸਿਫਤ ਅਨੂਪ ॥ ੪ ॥ ਮੋਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਜਾਨੈਂ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਦੈ ਹੈਂ ਦਰਸਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪੁਨ ਮਾਈ ਅਸ ਕੀਨ ਉਪਾਇ ॥ ਸੁੰਦਰ [4]ਤੂਲ ਸੁ ਲੀਨ ਕਤਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬੁਨਵਾਯੋ ਇਕ [5]ਰੇਜਾ ਭਾਰੀ ॥ [6]ਜਾਮਾ ਬਨਵਾਯੋ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਆਵੈਂ ਗੁਰ ਜਬ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵੋਂ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਗੁਰ ਕੇ ਗਰ ਪਾਵੋਂ ॥ ੬ ॥ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਹਿ ਇਕ ਥਰਾ ਬਨਾਯੋ ॥ ਚੌਕੀ ਪਰ ਜਾਮਾ ਸੁ ਰਖਾਯੋ ॥ ਦੋਨਹੁ ਸਮੈਂ ਪੂਜ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤੇ ਰਹੈ ॥ ੭ ॥ ਕਹੈ ਕਿ ਹੇ ਗੁਰ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸ ਇਛ ਪੂਰ ਸੁਵਾਮੀ ॥ ਮੈਂ ਕੁਚੀਲ ਇਸਤ੍ਰੀ ਕੋ ਜਾਮਾ ॥ ਤਊ ਆਸ ਲਗੀ ਨਿ- ਨਾਮਾ ॥ ੮ ॥ ਸੁਤ ਜੁਤ ਭਾਗ ਭਰੀ ਦ੍ਵੈ ਸਮੈਂ ॥

੧ ਪਹਾੜ। ੨ ਬੁਢੀ ਵਡੇਰੀ ਉਮਰ ਦੀ। ੩ ਗਵਾਹੀ। ੪ ਰੂਈ। ੫ ਚਾਦਰਾ ਢਾਈ ਗਜ। ੬ ਚੋਲਾ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਮੈਂ ॥ਸੁਨ ਨਰ ਅਪਰ ਕਰੈਂ [1]ਉਪਹਾਸ॥ ਤਵ ਜਨਨੀ ਹੇ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ॥੯॥ ਬਸਤ੍ਰ ਬੁਣਾਇ ਇਹਾਂ ਹੀ ਰਾਖਾ॥ ਪੁਰ ਆਵਹਿੰ ਗੁਰ ਧਰ ਅਭਲਾਖਾ ॥ ਸੋ ਕਿਮ ਆਵਨ ਤਿਨ ਕੋ ਹੋਇ ॥ ਸੈਨਾਂ ਘਨੀ ਸੰਗ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ੧੦ ॥ [2]ਦੁਰਗਮ ਮਾਰਗ ਆਵਨ ਕੇਰਾ ॥ ਅਹੈ ਦੂਰ ਕੁਛ ਨਾਹਿਨ ਨੇਰਾ ॥ ਇਕ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਬਿਚਰੇ ਸਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ਗੁਰੂ ਰਹਿ ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਹਿੰ ਬਿਚਰਤ ਪਰਦੇਸਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਸੰਗਤ ਸਕਲ ਤਹਾਂ ਚਲ ਜਾਹਿ ॥ ਤਵ ਜਨਨੀ ਜੋ ਬਸਤ੍ਰ ਬੁਨਾਯੋ ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਥਲ ਦੇਹੁ ਪੁਚਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਮਾਤ ਸਮਝਾਈ ॥ ਹਠ ਛੋਰੋ ਦਿਹੁ ਤਹਿ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ ਸੁਨ ਕੈ ਸੁਤ ਬੈਨ ॥ ਪਰਮ ਪ੍ਰੇਮ ਜਗ ਛੋਰਤ ਨੈਨ ॥ ੧੩॥ ਸੁਨਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਮਮ ਬੈਸ ਬਿਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਇਛ ਹੈ ਅਧਕਾਈ ॥ ਮਰਨ ਪ੍ਰਯੰਤ ਆਸ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਸਿਮਰਨ ਮਨ ਧਰੋਂ ॥ ੧੪ ॥ ਮਿਲਹਿੰ ਅਵੱਸ ਮੋਹਿ ਬਿਸਵਾਸਾ ॥ ਜੀਵਤ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਤਿਆਗਹੁ ਆਸਾ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਮਰਕੈ ਮਿਲ ਹੌਂ ਜਾਇ ॥ ਮੈਂ ਨ ਪ੍ਰਤੱਗਯਾ ਤਜੋਂ [3]ਕਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਾਨੀ ਸਭ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਮਮ [4]ਪ੍ਰਤੀਖਨਾ ਕਰਤ ਹੈਂ [5]ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਸੁਖ ਨਾਹਿ ॥ ੧੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਨ ਨਿਹਾਲ ਦੇਸ ਕਸ਼ਮੀਰ ॥ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ਗੁਰੂ ਗੰਭੀਰ ॥ ਕਛੁਕ ਸੁਭਟ ਲੇ ਕਰ ਨਿਜ ਸਾਥ ॥ ਬੰਦੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਆ ਨਾਥ ॥ ੧੭ ॥ ਬੁਧ ਕੋ ਸੌਂਪ ਦੀਨ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਚਲੇ ਪੰਥ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਰ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਰੋਹਤਾਸ ਪਹੂਚੇ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨ ਸਿਰੀ ਗੁਰ ਸੂਚੇ ॥ ੧੮ ॥ ਦਾਸਨ ਬਿਨੋ ਆਨ ਕਰ ਕੀਨ ॥

੧ ਠਠਾ ਮਖੌਲ । ੨ ਕਠਨ ਰਸਤਾ । ੩ ਕਦਾ ਚਿਤ ਭੀ । ੪ ਪ੍ਰੀਖਿਆ । ੫ ਰਾਤ ਦਿਨ ।

ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਥਲ [1]ਅੰਭ ਬਿਹੀਨ ॥ ਗੁਰ ਕੇ [2]ਕਰ ਬਰਛੋ ਬਰ ਹੁਤੋ ॥ ਖਰ ਦੀਰਘ ਸੋ ਅਵਨੀ ਹਤੋ ॥ ੧੯ ॥ ਧਰਯੋ ਕਿਤਕ ਪੁਨ [3]ਐਂਚ ਨਿਕਾਸਯੋ ॥ ਫੁਟੀ [4]ਬੰਦ ਜਲ ਤਬਹਿ ਪ੍ਰਕਾਸਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਨਯੋ ਖਨੋ ਕਛ ਟੋਵਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਜਲ ਕਛੁ ਰਹੇ ਖਰੋਵਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਤਹਿ ਲਹਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਚਲੈ ਨੀਰ ਨਿਰਮਲ ਮੁਦ ਦਾਇ ॥ ਪੁਰ ਬਾਸੀ ਪਿਖ ਸੁਨ ਸਭ ਆਇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਗੁਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸਿੱਖ ਬਨੇ ਕਰ ਹੈਂ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਦਰਸਹਿੰ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਪੁਨ ਚ ਪਰੇ ॥ ਅਬ ਲਗ ਝਰਨਾ ਤਿਹ ਥਲ ਝਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਜਾਇ ਪਹਾਰਨ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਜਹਿ ਬ੍ਰਿੱਛ ਬਸੇਸੇ ॥ ਨਾਕਾਂ ਸੇਬ ਲਾਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ ਦਾਰਮ ਜ਼ਰਦਾਲੂ ਬਹੁ ਖਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਝਰਨੇ ਝਰਹਿੰ ਮਹਾਂ ਜਲ ਨਾਦਤ ॥ ਦੇਖਤ ਗੁਰ ਸੰਗ ਭਟ ਅਹਿਲਾਦਤ ॥ ਕਬ ਊਚੇ ਪਰਬਤ ਪਰ ਚਰੈ ॥ ਕਬ ਗਮਨਤ ਥਲ ਉਤਰਨ ਤਰੈ ॥ ੨੪ ॥ ਇਮ ਸੈਲਨ ਕੀ ਸੈਲ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਕਰਤ ਸੁ ਮੰਦ ਮੰਦ ਮਗ ਚਾਲੇ ॥ ਸਿੱਖ ਜੁ ਹੁਤੇ ਪਹਾਰਨ ਬਾਸੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਸੁਨ ਕਰ ਸੁਧ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੨੫ ॥ ਰੁਚਰ ਉਪਾਇਨ ਮੇਵੇ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਪਗ ਬੰਦੈਂ ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਜਬ ਪਰਬਤ ਉਲਘੇ ਮਗ ਸਾਰਾ ॥ ਸਮ ਸਥਾਨ ਪੁਨ ਚਾਰੁ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇੱਕ ਕਟੂ ਸਿਖ ਤਹਾਂ ਬਸੈ ਹੈ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਰਸ ਰਿਦਾ ਰਸੈ ਹੈ ॥ ਸੁਨ ਆਗਮਨ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਮਗ ਮਹਿ ਸੁਖ ਸਾਜਾ ॥ ੨੭ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਜਲ ਅਨੰਦ ਲੋਚਨ ਝਲਕਾਯੋ ॥ ਹੇਰਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਹੈ ॥ ਕਟੂ ਸ਼ਾਹ ਆਉ ਸੁਖ ਅਹੈ ॥ ੨੮॥

---

੧ ਧਰਤੀ ਜਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ। ੨ ਹਥ ਵਿਚ ਬਰਛਾ ਸੀ। ੩ ਧਰਤੀ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਘੋਪ ਦਿਤਾ। ੫ ਮੁੜ ਕੇ ਖਿਚ ਕੇ ਕਢ ਲਿਆ। ੬ ਜਲ ਦਾ ਫਵਾਰਾ ਫੁਟ ਪਆ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਤਵ ਦਰਸਨ ਹੇਰੇ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਉਰ ਸੋ ਗੁਨ ਮੇਰੇ॥ ਬਿਖਮ ਪੰਥ ਕਸ਼ਮੀਰ ਘਨੇ ਹੈ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਬਿਸਤਾਰ [1]ਸਨੋ ਹੈ॥ ੨੯॥ ਕਰਨ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ਦਾਸ ਬਡੇਰੇ॥ ਆਇ ਦੀਨ ਦਰਸਨ ਹਮ ਹੇਰੇ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਕਹਿ ਕਰ ਸ਼ੁਭ ਬਾਨੀ॥ [2]ਸਿਵਰ ਕਰਾਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਨ ਖਾਨੀ॥ ੩੦॥ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਠਾਨੇ॥ ਬਸੇ ਰੈਨ ਪੁਨ ਪ੍ਰਾਤ ਪਯਾਨੇ॥ ਸਿਰੀ ਨਗਰ ਕਾਠੀ ਦਰਵਾਜਾ॥ ਕਿਯੋ ਪ੍ਰਵੇਸ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ॥ ੩੧॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਪੌਰ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰ ਜਿਸ ਥਲ ਦਾਸ ਅਵਾਸ॥
ਤਹਾਂ ਪਹੂਚੇ ਜਾਇ ਕਰ ਪੂਰਨ ਬਿਰਥਾ ਆਸ॥ ੩੨॥

ਚੌਪਈ॥ ਤਿਸ ਘਰ ਕੇ ਦਰ ਖਰੇ ਅਗਾਰੀ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਸਿੱਖ ਹਿਤਕਾਰੀ॥ ਸੁਨ [3]ਤੁਰੰਗ ਕੇ ਖੁਰ ਕੋ ਖਰਕਾ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹਿਰ ਛੋਰ ਦਰ ਘਰਕਾ॥੩੩॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਨੈਨ ਨਿਹਰਯੋ॥ ਤੂਰਨ ਚਰਨਨ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ॥ ਬਹੁ ਉਸਤਤ ਕਰ ਗੁਰੂ ਉਤਾਰਾ॥ ਲੇ ਗਮਨਯੋ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਮਝਾਰਾ॥ ੩੪॥ ਰੁਚਰ [4]ਪ੍ਰਯੰਕ ਪਰ ਗੁਰ ਬੈਠਾਵਾ॥ ਨਿਜ ਮਾਤਾ ਕੋ ਹਰਖ ਸੁਨਾਵਾ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਘਰ ਆਇ॥ ਉਠਹੁ ਦਰਸ ਕਰਹੋ ਸੁਖ ਦਾਇ॥ ੩੫॥ ਸੁਨਤ ਉਠੀ ਬਿਹਬਲ ਯੁਤ ਪ੍ਰੀਤ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਨੀਤ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਾਮੀਪੀ ਹੋਇ॥ ਕਰ ਮਹਿ ਗਹਿ ਪਗ ਪੰਕਜ ਦੋਇ॥ ੩੬॥ ਸਿਰ ਧਰ ਧਰ ਪਰ ਕਰ ਪਰਣਾਮਾ॥ ਦੇਖਤ ਪੁਨ ਸ੍ਰੂਪ ਅਭਿਰਾਮਾ॥ ਕਿਤਕ ਸਮੇਂ ਮਹਿੰ ਧਰ ਕਰ ਧੀਰਾ॥ ਬੋਲੀ ਬਿਰਧਾ ਪ੍ਰੇਮ ਗਹੀਰਾ॥ ੩੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ਲਗਨ ਜਿਸ ਲਾਗੀ॥ ਸਭ ਰਸ ਤਯਾਗ ਦਰਸ ਅਨਰਾਗੀ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨਿਸਚੈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ॥ ਇਹ ਗਾਥਾ

੧ ਵਿਸਤਾਰ ਦੇ ਸੰਜੁਗਤ। ੨ ਡੇਰਾ। ੩ ਘੋੜੇ ਦੇ ਖੁਰ ਦਾ ਖੜਕਾ ਸੁਣਿਆਂ। ੪ ਪਲੰਘ ਪਰ।

ਜਗ ਕਹਿ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਤੱਖ ਹੋਈ ਅਬ ਮੇਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਦਰਸਨ ਹੇਰੇ ॥ ਹੌਂ ਵਾਰੀ ਹੌਂ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਹੌਂ ਸਦਕੇ ਘੋਲੀ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਬਸੀ ਬਿਲੰਦ ॥ ਮਮ ਹਿਤ ਬਸਤਰ ਜੋ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਸੋ ਪਹਿਨਨ ਹਿਤ ਚਲ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਲਿਆਇ ਅਬੈ ਹਮ ਕੋ ਪਹਿਰਾਇ ॥ ਭਾਗ ਭਰੀ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਮਾਈ ਜਾਮਾ ਲੇ ਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਗਰ ਦੀਨ ਪਵਾਈ ॥ ੪੧ ॥ ਮਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਗ ਪਖਾਰ ਕਰ ਲੀਨ ॥ ਚਰਨਾਮ੍ਰਿਤ ਲੇ ਮੁਖ ਮਹਿਂ ਡਾਰਾ ॥ ਦਿੱਬ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਈ ਲਖ ਸਾਰਾ ॥ ੪੨ ॥ ਰੂਪ ਵਾਸਤਵ ਆਤਮ ਜਾਨਾ ॥ਉਰ ਅਨੰਦ ਅੰਤਰ ਲਗ ਧਯਾਨਾ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਲਗਯੋ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ [1]ਸਿਵਰ ਸੁਭਟ ਔ ਕਰ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੪੩ ॥ ਰੁਚਰ ਅਸਨ ਗੁਰ ਕੋ ਅਚਵਾਯੋ ॥ ਸਹਿਤ ਸਿਖਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਖਾਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਖੈ ਸੁਭ ਸੇਜ ਬਿਲੰਦ ॥ ਪੌਢੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ੪੪॥ ਦੇਸ ਸਰਬ ਕਸ਼ਮੀਰ ਮਝਾਰੀ॥ ਗੁਰ [2]ਆਗਵਨ ਸੁਧ ਬਿਸਥਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ [3]ਮੋਦ ਉਪਾਏ ॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਸਭੈ ਚਲ ਆਏ ॥ ੪੫ ॥ ਅਨਕ ਰੰਗ ਭੇਟਾ ਫਲ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਢਿਗ ਅਰਪਾਵੈਂ ॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਅਪਨੇ ਪਹਿਚਾਨੈ ॥ ਬਡੋ ਲਾਭ ਬਿਨ ਜਤਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ੪੬ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ ਬਾਛਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸਿਖ ਨਵੀਨ ਬਹੁ ਮਨ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਚਲੈ ਸੁ [4]ਦੇਗ ਅਤੁਟ ਗੁਰ ਭਾਰੀ ॥ ਸੇਵੈ ਸੰਗਤ ਸਗਰ [5]ਪਹਾਰੀ ॥ ੪੭ ॥ ਨ੍ਰਿਪਤ ਕੈਦ ਤੇ ਗੁਰ ਛੁਟਵਾਯੋ ॥ ਸੋ ਭੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਬਹੁ ਭਾਵਨ ਸੋਂ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਸੇਵਾ ਅਨਕ ਭਾਂਤ

੧ ਗੁਰੂ ਜੀ ਲਈ ਅਤੇ ਸੂਰਮਿਆਂ ਲਈ ਡੇਰਾ ਦਿਤਾ। ੨ ਆਵਣੇ ਦੀ ਖਬਰ ਬਹੁਤ ਫੈਲ ਗਈ। ੩ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ। ੪ ਲੰਗਰ। ੫ ਪਹਾੜੀ।

ਕਰਵਾਈ ॥ ੪੮ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਸੇ ਦਿਵਸ [1]ਕਿਤੇਕ ॥
ਦਰਸਹਿੰ ਸਿੱਖ ਨਿਹਾਲ ਹੁਇ ਕੇਤਕ ਲਹੈਂ ਬਿਬੇਕ ॥ ੪੯ ॥
ਚੌਪਈ ॥ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਬਿਰਧਾ ਕੋ ਆਵਾ ॥ਤਨ ਤਿਆਗੋਂ ਉਰ ਹਰਖ ਉਪਾਵਾ ॥ ਗੁਰੂ ਨਿਕਟ ਸੁਖ ਆਸਨ ਕਰਯੋ ॥ [2]ਨਖ ਸਿਖ ਰੁਚਰ ਸਰੂਪ ਨਿਹਰਯੋ ॥ ੫੦ ॥ ਦੇਖਤ ਦੇਖਤ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹੁ ॥ ਨਿਕਸੇ ਪ੍ਰਾਨ ਨਿਰਬਾਹੁ ਸਨੇਹੁ॥ਧੰਨ ਜਨਮ ਬਿਰਧਾ ਕੋ ਕਹੈ ॥ਜਿਸ ਕੀ ਸਮਤਾ ਕੋਇ ਨ ਲਹੈ ॥੫੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਇਸ ਕੋ ਪਾਇ॥ ਸਸਕਾਰਨ ਕੋ ਕੀਨ ਉਪਾਇ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਆਦਿ ਸਿੱਖ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰਤ ਭਜਨ ਸਸਕਾਰ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੫੨ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਸੁ ਤਿਹਾਵਲ ਕੀਨ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਕਰ ਬਾਂਟ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਤਬੈ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਬਨਵਾਈ ਸਬੈ ॥ ੫੩ ॥ ਦਿਵਸ ਪੰਚ ਦਸਵੇਂ ਯਗ ਕੀਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਅਚਵਾਇ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਲਾਇ ਨਿਜ ਸੇਵ ॥ ੫੪ ॥ ਕਰਯੋ ਮਸੰਦ ਦੇਸ ਤਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਚਲਯੋ ਚਹੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਤਿਆਰੀ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸੁਆਇ ॥ ਮਨ ਬਿਛਰਨ ਜਿਨ ਕੋ ਨਹਿੰ ਚਾਇ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਸ਼ਮੀਰ ਸੰਗਤ ਨਿਹਾਲ ਕਰਨ ਔ ਭਾਗ ਭਰੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਸ਼ਟ ਉਨੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸਭ ਸਿਖ ਤਬੈ ਭੇਟਾ ਅਨਕ ਚਢਾਇ ॥
ਜਸ ਜਸ ਇੱਛਾ ਮਨ ਹੁਤੀ ਤਸ ਤਸ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਰੋਪਾਉ ਮੁਖੀਅਨ ਗੁਰ ਦੀਨੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ

੧ ਕਿਤਨੇ ਦਿਨ। ੨ ਨਹੁੰ ਤੋਂ ਸਿਰ ਤਕ।

ਸਦਨ ਬਿਸਰਜਨ ਕੀਨੇ ॥ ਜਥਾਜੋਗ ਸਭਹਨ ਸੋਂ ਕਰ ਕੈ ॥ ਗਮਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੈ ਪਰ ਚਰ ਕੈ ॥ ੨ ॥ ਜਹਿ ਬਾਵਨ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਸ਼ਪ ਅਦਿੱਤੀ ਸਦਨ ਮਝਾਰ ॥ ਬਾਰਾ ਮੂਲਾ ਪੁਰ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਤਿਸ ਥਲ ਮਹਿੰ ਰਿਖ ਬਰ ਕੋ ਧਾਮ ॥ ੩ ॥ ਤਹਾਂ ਆਇ ਉਤਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿੰ ਪਰਬਤ ਥਲ ਰੂਰੇ ॥ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮਨ ਕੇ ਸਿਖ ਥੇ ਜੇਤੇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁਚੇ ਤੇਤੇ ॥ ੪ ॥ ਸਰਬ ਭਾਂਤ ਕਰ ਸੇਵ ਮਹਾਨੀ ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ ਜੁ ਬਾਂਛਾ ਠਾਨੀ ॥ ਗੁਰਮਤ ਕੋ ਦੇਕਰ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗਾਢੀ ਸਿਖੀ ਕੀਨ ਵਸੇਸ ॥ ੫ ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਕਰ ਪ੍ਰਾਤ [1]ਅਰੋਹੇ ॥ ਪੁਨ ਆਗੈ ਗਿਰ ਕੋ ਮਗ ਜੋਹੇ ॥ ਸਰਲ ਚੀਲ ਸਮਦਾਇ ਖਰੇ ਹੈਂ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਉਲਘ ਪਰੇ ਹੈਂ ॥ ੬ ॥ ਬਾਦ ਮੁਜ਼ੱਫਰਾ ਪੁਰ ਜੋ ਨੀਕਾ ॥ ਰਹੈ ਸਿੱਖ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਕਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਗੁਰ ਦਰਸਨ॥ ਕਬ ਪਾਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪਰਸਨ ॥ ੭ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਦੇਖ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਪਹੁਚੇ ਬਾਦ ਮੁਜ਼ਫਰ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਸੁਨ ਗੁਰ ਆਗਵਨੁ ॥ ਆਯੋ ਤਾਤਕਾਲ ਤਜ ਭਵਨੁ ॥ ੮ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਪਦਨ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ਬਹੁ ਉਸਤਤਿ ਕੀਨੀ ਬਖਸਿੰਦ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮਮ ਇਛ ਪੂਰਨ ਕਰੀ ॥ ਹੌਂ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਇਹੁ ਘਰੀ ॥ ੯ ॥ ਬਹੁ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਗੁਰੂ ਉਤਾਰੇ ॥ ਡੇਰੋ ਜੁਗ ਦਰਿਆਉ ਮਝਾਰੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਕੀਨੀ॥ ਜਪੁਜੀ ਅਰਥ ਸੁਨੈ ਹੈ ਦੀਨੀ ॥ ੧੦ ॥ ਦਯੋ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਤਹਿੰ ਤੇ ਚਾਲੇ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਗਨ ਨਰ ਕਰਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ਨਨਕਾਨੇ ਆਏ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧੧॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸਰ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਕੀਨ ਸਨਾਨ ਬਿਮਲ ਜਲ ਹੇਰਾ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਾਜ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਭੇਟਾ ਲੀਨ ਪਦਾਰਥ ਰੂਰੇ ॥੧੨॥

੧ ਡੰਕਾ ਬਜਾ ਕੇ ਚਲੇ।

ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਈ ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ ਜਹਿੰ ਜਹਿੰ ਕੀਏ ਖੇਲ ॥ ਦਰਸੇ ਸਭ ਬਲ ਆਨੰਦ ਮੇਲ ॥ ੧੩ ॥ ਰਾਇ ਬੁਲਾਰ ਲਾਲੂ ਜੀ ਅੰਸ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੋਢੀ ਅਵਤੰਸ ॥ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ਸੇਵ ਬਹੁ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਰੋਪਾਉ ਦੇ ਗੁਰ ਸਤਕਾਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਹਾੜ ਕਾਤਸੀ ਤਹਾਂ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ਅਵਤਾਰੀ ॥ ਦੇਸ ਦੇਸ ਕੀ ਸੰਗਤ ਆਈ ॥ ਗੁਰ ਬਲ ਗੁਰ ਦਰਸੇ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾ ਸਭ ਕੋ ਦੀਨ ॥ ਪੁਨ ਹਰਿਮੰਦਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਸਭ ਕੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ [1]ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਉਲਘਤ ਨਰ ਗਨ ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੁਧਾਸਰ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਬੇ ਹਿਤ ਅਗੂਜ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਹਰਖੇ ਸਭਹਨ ਕੇ ਭਾਰੀ ॥ ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਬੂਝਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥ ਆਇ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ ਮਾਤਾ ਕੋ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਸੇ ਨਿਸਾ ਮੰਦਰ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਮੱਜਨ ਕੌ ਠਾਨਾ ॥ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸੁਭ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ੧੯ ॥ ਹੁਤੇ ਪਠਾਨ ਮੀਰ ਪੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਗਿਲਜੀ ਕੌਮ ਸੁ ਬਲੀ ਬਡੇਰੇ ॥ ਉਪਮਾਂ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਆਇ ॥ ਠਾਂਢੇ ਸਨਮੁਖ ਸੀਸ ਝੁਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ ਤਿਨ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਮੁਖੀ ਬੁਲਾਇ ਲੀਨ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਕਹੋ ਖਾਨ ਕਿਹ ਕਾਰਨ ਆਏ ॥ ਨਿਜ ਇੱਛਾ ਸਭ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਏ ॥੨੧॥ ਸੁਨ ਇਸਮਾਇਲ ਖਾਨ ਬਸਾਨੇ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਮਹਾਨੇ ॥ ਹਮ ਪਠਾਨ ਸਭ ਸਭ ਸ਼ਸਤਰ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੈਂ ਨੌਕਰੀ ਫੌਜ ਬਿਹਾਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਸਿਫਤੀ ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਨਿਜ ਢਿਗ ਫੌਜ ਬਨਾਇ ॥

[1] ਫੌਜ ਵਿਚ।

ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ ਹਰਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਸਮਾਇਲ ਨਾਲਾ ॥ ੨੩ ॥ ਰਾਖੈਂ ਤੁਮ ਸਭ [1]ਅਨੀ ਮਝਾਰੀ ॥ ਕੇਤਕ ਗਿਣਤੀ ਅਹੈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਇਸਮਾਇਲ ਖਾਨ ਤਦਾਈ ॥ ਸੈ ਚਾਰਕ ਗਿਨਤੀ ਬਤਲਾਈ ॥ ੨੪ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ ਗਿਣਤੀ ਕੀਨੀ ਭਲੇ ਪਰੇਖੇ ॥ ਇਕ [2]ਖੋੜਸ ਬਰਖ ਨ ਕੋ ਜਵਾਨ ॥ ਹੋਨ ਹਾਰ ਜਿਸ ਡੀਲ ਮਹਾਨ ॥ ੨੫ ॥ ਦੀਰਘ ਅੰਗ ਸਰਬ ਹੀ ਹੇਰੇ ॥ ਬੀਰ ਸੁ ਬਨਹਿ ਬਨਾਵ ਬਡੇਰੇ ॥ [3]ਬਲੀ ਬਾਹੁ ਪੁਸ਼ਟ ਭੁਜ ਦੰਡ ॥ ਜਨ [4]ਮਤੰਗ ਕੀ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੨੬ ॥ ਬਡ ਬਿਸਤਾਰ ਸਹਿਤ ਦ੍ਰਿਢ ਛਾਤੀ ॥ ਸਰਬ ਸਰੀਰ ਸੰਧ ਭਲ ਭਾਤੀ॥ ਪਿਖ ਤਿਸ ਬੂਝ ਸਮਾਇਲ ਖਾਨ ॥ ਤੁਮਰੋ ਕਯਾ ਇਸ ਕੋ ਕਯਾ ਨਾਮ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਇਸਮਾਇਲ ਖਾਨ ਬਤਾਇ ॥ ਭਾਣਜ ਮੋਰ ਪੈਂਦ ਖਾਂ ਨਾਇ ॥ ਵਾਲਦ ਫੌਤ ਭਯੋ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮੁਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕਰੈ ਬਸੇਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਹਮ ਹਿਤ ਰੋਜ਼ੀ ਕੇ ਚਲ ਆਇ ॥ ਇਸ ਕੌ ਭੀ ਲੇ ਸੰਗ ਲਿਆਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਚੰਦ ਬਿਧੀ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਸਭ ਖਾਨਨ ਨਾਵੇਂ ਲਗਵਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਫੌਜ ਮਾਹਿੰ ਭਰਤੀ ਕਰ ਦੀਨ॥ ਸਭਨ ਰੁਜੀਨ ਲਗਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਜਿਸ ਬੈਸ ਕਿਸੋਰ ॥ ਤਿਸ ਹਿਤ ਰਸਤ ਲਗਾਈ ਬਹੋਰ ॥ ੩੦ ॥ ਮੋਦੀ ਕੋ ਗੁਰ ਕੀਨ ਬਖਾਨਾ ॥ [5]ਜੁਗ ਮਹਿਖੀ ਦਿਹੁ ਦੁਗਧ ਮਹਾਨਾ ॥ ਪਿਸਤਾ ਅਪਰ ਬਦਾਮ ਛੁਹਾਰੇ ॥ ਮਿਸ਼ਰੀ ਖ਼ਰਚ ਦੇਹੁ ਇਛ ਧਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਇਸਮਾਈਲ ਖਾਨ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਦੁਗਧ ਤਪਾਇ ਮਸਾਲਾ ਪਾਯੋ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਕੋ ਨਿੱਤ ਛਕਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਡੀਲ [6]ਓਜ ਬ੍ਰਿਧ ਪਾਵੈ ॥ ੩੨ ॥ ਪ੍ਰਤਪਾਰਨ ਕੀ ਕਰ ਤਕਰਾਈ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ

੧ ਫੌਜ ਵਿਚ। ੨ ਸੋਲਾਂ ਸਾਲ ਦਾ। ੩ ਸਰੀਰ ਪੁਸ਼ਟ ਅਤੇ ਬਾਹਵਾਂ ਡੰਡੇਵਤ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਹੈ। ੪ ਹਾਥੀ ਦੀ ਸੁੰਡ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ੫ ਦੋ ਮਝਾਂ ਦਾ ਦੁਧ ਦੇ ਕੇ ਦਿਆ ਕਰੋ। ੬ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਵਧਾਉਂਦਾ ਹੈ।

ਸਭ ਬਿਵਤ ਬਾਨਈ। । ਭਏ ਪਠਾਨ ਅਨੰਦ ਮਹਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਸਾਲ ਪਛਾਨੇ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਬਾਹਿਜ ਬਸੈ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅਤ ਧਨਾਢ ਮਤਵੰਤ ਅਤ ਲੰਬ ਗੋਤ ਜਿਸ ਆਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੁਤੀ [1]ਤਨੂਜਾ ਤਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਤਰਨੀ ॥ ਅਤ ਸੁਸ਼ੀਲ ਗੁਣ ਮੰਦਰ ਬਰਨੀ ॥ ਗੁਰ ਦਾਸੀ ਕਰਬੇ ਚਿਤ ਚਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਗੰਗਾ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਤਨੂਜਾ ਮੇਰੀ ॥ ਕਰੀਅਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ [2]ਚੇਰੀ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਬਹੁ ਹਰਖਾਈ॥ ਸਗਨ ਸਗਾਈ ਸੁ ਲੀਨ ਪਵਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਆਹਿ ਦਿਵਸ ਪੁਨ ਥਾਪਨ ਕੀਨ ॥ ਹੋਵਤ ਭੇ ਮੰਗਲ ਦੁਖ ਹੀਨ ॥ ਹਰੀ ਚੰਦ ਦੁਹਿਤਾ ਮਤਵਾਲੀ ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਰੂਪ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਚਾਲੀਆ ਊਪਰ ਸਾਤ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਸਾਵਣ ਪੁੰਨਯੋਂ ਦਿਵਸ ਸੁਭ ਬਿਆਹ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਥਾਨ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਾਸਮੀਰ ਤੇ ਆਵਨ ਪਠਾਨੀ ਫੌਜ ਰਾਖਨ ਔ ਤ੍ਰਿਤਯੋ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਦਲ ਭੰਜਨ ਬਰ ਬੀਰ ॥
ਪੂਰੈਂ ਕਾਮਨਾ ਜਨਨ ਕੀ ਦੇਹੈਂ ਸ਼ੁਭ ਮਤ ਧੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੰਗਤ ਅਨਕ ਦਿਸਨ ਤੇ ਆਵੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਬਿਖੈ ਨਹਾਵੈ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਸੁਨੈ ਸਬਦ ਉਰ ਆਨੰਦ ਧਰੈ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਬੈਠਹਿੰ ਸਭਾ ਲਗਾਇ ਬਿਸਾਲ ॥ ਅਨਕ ਅਕੋਰਨ ਕੋ ਅਰਪੰਤੇ ॥ ਅਪਨ ਮਨੋਰਥ ਕੋ ਉਚਰੰਤੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰੈਂ ਕਾਮਨਾ ਸਭ ਹੀ ਪੂਰਨ ॥

੧ ਲੜਕੀ। ੨ ਦਾਸੀ।

ਬਖਸਹਿੰ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਗੁਨ [1]ਰੂਰਨ॥ਕੇਤਕ ਭਗਤ ਬਿਖੈ ਮਨ ਲਾਵੈਂ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਗਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ੪ ॥ ਕਿਸਕੋ ਦੇਂ ਨਿਸਚੈ ਉਰ ਗਜਾਨ ॥ ਜਾਨੈ ਅਪਨੋ ਰੂਪ ਮਹਾਨ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਤੇ ਹੋਤ ਨਿਰਾਲੇ॥ ਲਿਪਹਿ ਨ ਫਲ ਜੇ ਕਰਮਨ ਜਾਲੇ ॥ ੫ ॥ ਆਏ ਅਨਕ ਸੇਵ ਕਹੁ ਲਾਗੇ॥ ਜਗ ਬੰਦਨ ਤਜਾਗਹਿੰ ਵਡ ਭਾਗੇ ॥ ਲਗਯੋ ਸਦਾ ਦ੍ਰਿਤ ਮੁਕਤੀ ਕੇਰਾ॥ ਆਸ ਧਰਹਿ ਲੇ ਅਨਦ ਘਨੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਵਹਿਰ [2]ਅਖੇਰ ਬ੍ਰਿੱਤ ਕੌ ਜਾਤੇ ॥ [3]ਆਯੁਧ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿੰ ਉਮਹਾਤੇ ॥ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਭਾ ਬਹੁ ਬਲਵਾਨ ॥ ਥੋਰ ਕਾਲ ਮਹਿ [4]ਡੀਲ ਮਹਾਨ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਤੇ ਖੇਲ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਪਿਖ ਤਿਸ ਬਲ ਕੋ ਬਹੁ ਹਰਖਾਵੈਂ॥ ਬਧੇ ਬਲੀ ਦੋ [5]ਮਹਿਖ ਮੰਗਾਵਹਿੰ॥ ਤਿਨ ਕੌ ਸਨਮੁਖ ਸੀਸ ਭਿਰਾਵਹਿੰ ॥ ੮ ॥ ਟੱਕਰ ਇਕ ਦੁਹਿ ਕਰਹਿੰ ਲਗਾਵਨ ॥ ਪੁਨ ਤੀਜੀ ਕੋ ਲਾਗਹਿੰ ਲਾਵਨ ॥ ਦੋਨਹੁ ਮਹਿਖਨ ਕੇਰ ਬਿਖਾਨ ॥ ਗਹੈ ਪਾਨ ਮਹਿੰ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ੯ ॥ ਭਿਰਨ ਨ ਦੇਤ ਟਿਕਾਵੈ ਦੌਨ॥ ਨਹਿੰ ਕਰ ਸਕੈ ਓਜ ਤਬ ਕੌਨ ॥ ਬਲ ਤੇ ਝਟਕਹਿ ਕਰਹਿ ਪਿਛਾਰੀ॥ ਦੋਨਹੁ ਥਿਰਹਿੰ ਸਕਲ ਬਲ ਹਾਰੀ ॥ ੧੦॥ ਨੌ ਨੌ ਮਣ ਕੀ [6]ਮੁੰਗਰੀ ਫੇਰੇ ॥ ਬਿਰਖ ਪਕਰ ਕਰ ਮੈਂ ਪੁਟ ਗੇਰੇ॥ ਧਰੈ [7]ਰਜਤਪਣ ਚੁਟਕੀ ਮਾਹਿ॥ ਮਲੈ ਹਰਫ ਤਬ ਦੇਹਿ ਮਿਟਾਇ॥ ੧੧ ॥ [8]ਮੱਲ ਭੇਰ ਹਿਤ ਨਰ ਬਹੁ ਆਵੈਂ ॥ ਸਨਮੁਖ [9]ਅਰਨ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨਹੁ [10]ਪਟੇ ਬਾਜੀ ਜਬ ਕਰੈ ॥ ਨਹੀਂ ਅਗਾਰੀ ਕੋ ਨਰ ਅਰੈ ॥ ੧੨ ॥ ਖਰੇ ਹਜਾਰਹੁ ਪਿਖੈਂ ਤਮਾਸਾ ॥ ਬਿਸਮਹਿ ਰਿਦੇ ਲਖੈਂ ਬਲ ਰਾਸਾ ॥ ਇਸ ਕੇ ਸਮ ਨਹਿ ਮੰਡਲ ਮਾਹਿ॥ ਦੂਸਰ ਕਿਸ ਥਲ ਸੁਨੀਅਤ ਨਾਹਿ ॥ ੧੩ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੰਗਤ ਦੇਸ

੧ ਸੁੰਦਰ। ੨ ਸ਼ਿਕਾਰ। ੩ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆ ਵਿਚ। ੪ ਡੀਲ ਡੌਲ ਸੂਰਤ। ੫ ਮਝੀਆਂ। ੬ ਮੁੰਗਲੀਆਂ ਲੋਹੇ ਦੀਆਂ। ੭ ਰੁਪੈ। ੮ ਅਖਾੜੇ ਵਿਚ। ੯ ਵੈਰੀ। ੧੦ ਪਟੇ ਪਾਜੀ।

ਵਿਦੇਸ ॥ ਆਦਿ ਪੈਂਦ ਬਲ ਦੇਖ ਵਿਸੇਸ ॥ ਕਰਤਬ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕਸ਼ਤ ਚਾਲੀਆ ਊਪਰ ਵਸੁ ਪਹਿਚਾਨ ॥
[1]ਮੇਖ ਮਾਸ ਕੀ ਖੋੜਸੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਸੁਤ ਭਾ ਆਨ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੌਤ੍ਰਾ ਪਿਖਯੋ ਆਨ ਕਰ ਰੰਗਾ ॥ ਮੰਗਲ ਰਚਯੋ ਹਰਖ ਕੇ ਸੰਗਾ ॥ ਪਤ ਕੀ ਸਿਮਰਤ ਗਿਰਾ ਰਸਾਲੀ ॥ ਭਈ ਸਫਲ ਅਬ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੧੬ ॥ ਬਧੀ ਬੇਲ ਬਹੁ ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ ਧਰਮ ਕਲਾ ਹਰਿ ਬੰਧ ਬਹਾਲੀ ॥ ਜਾਚਕ ਗਨ ਕੋ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ [2]ਬਾਦਤ ਬਾਜੇ ਦ੍ਵਾਰ ਮਹਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਦੇਤ [3]ਆਸਖਾ ਮ੍ਰਿਦਲ ਉਚਾਰ ॥ ਸੋ ਗੁਨ ਬਧੇ ਗੁਰੂ ਪਰਵਾਰ ॥ ਉਚਤ ਕਰਨ ਕੇ ਸਭ ਹੀ ਕੀਨ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ੧੮ ॥ ਬਰਨ ਅਕਾਰ ਪਰਾਪਤ ਭਯੋ ॥ ਅਣੀਰਾਇ ਧਰ ਨਾਮ ਸੁ ਲਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਰਬ ਅਨੰਦਤ ਹੋਇ ॥ ਬਟੈ ਤਿਹਾਵਲ ਲੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੁਤ੍ਰ ਟਿੱਕਾ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਨਾਮ ॥
ਸੂਰਜ ਮਲ ਦੁਤੀਓ ਕੰਵਰ ਅਬ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਅਭਰਾਮ ॥ ੨੦ ॥
ਇਸ ਬਿਧ ਬੀਤਯੋ ਸਮੋਂ ਬਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਕਰੈਂ ਉਧਾਰਨ ਗਨ ਨਰਨ ਸੁਨ ਜਸ ਆਵਹਿਂ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥੨੧॥

ਚੌਪਈ ॥ [4]ਜਾਡੇ ਕੀ ਰੁੱਤ ਬੀਤੀ ਜਬੈ ॥ ਆਈ ਮੇਖ ਸਕ੍ਰਾਂਤ ਸੁ ਤਬੈ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਦਰਸਨ ਹੇਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਦਰਬ ਸਮਰਪਹਿਂ ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ॥ ਧਰਹਿਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਲਿ ਕਲੁਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨ [5]ਬਸੋਹੇ ਲਾਗਾ ॥ ਦਰਸਹਿਂ ਸਿੱਖ ਜਿਨਹੁ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨੩॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਟਿੱਕਾ

---

੧ ਵਿਸਾਖ ਦਾ ਮਹੀਨਾ। ੨ ਵਜਦੇ ਹਨ। ੩ ਅਸੀਸ। ੪ ਮਾਘ ਤੇ ਫਗਣ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ਪਤ ਝੜ ਰੁਤ। ੫ ਵਿਸਾਖੀ ਹੈ।

ਜੀ ਤਹਿ ਆਯੋ ॥ [1]ਚਾਮੀ ਕਰ ਭੂਖਨ ਬਹੁ ਪਾਯੋ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪਾਸ ॥ ਦਰਸੈਂ ਸਿਖ ਮਨ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ॥ ੨੪ ॥ ਰਾਮਾ ਖਤ੍ਰੀ ਜਾਤ ਸਰੀਨ ॥ ਬਸੈ ਬਟਾਲੇ ਬੁੱਧ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਨਿਜ [2]ਤਨਜਾ ਕੀ ਕਰਨ ਸਗਾਈ ॥ ਚਹੈ ਕਰੀ ਪਰ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੫ ॥ [3]ਗਜ ਕੀਟੀ ਸਮ ਅੰਤਰ ਘਨੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੋਨ ਲਾਜ ਮਨ ਸਨੋ ॥ ਪੁਨ ਉਰ ਗੁਰੂ ਸੁਭਾਵ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਬਸੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਹੈਂ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੨੬॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਅਰਜ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਖਰੋ ਅਗਾਰੀ॥ ਅੰਤਰਯਾਮੀ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅਭਲਾਖੀ ਲਖ ਬਾਕ ਉਚਾਰਾ॥੨੭॥ ਕਿਮ ਤੂ ਖਰੋ ਕਹਾ ਉਰ ਬਾਛੇ॥ ਕਹੋ ਮਨੋਰਥ ਅਬ ਤੂੰ ਆਛੇ ॥ਤਬ ਰਾਮੇ ਨਿਜ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਈ ॥ ਮੈਂ ਚਾਹਿਤ ਚਿਤ ਕਰਨ ਸਗਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੀ ਕੰਨਜਾਂ ਮੋਰੇ ॥ ਦਾਸੀ ਕਰਨ ਚਹੋਂ ਸੁਤ ਤੋਰੇ ॥ ਦੀਨ ਬੰਧ ਲਖ ਬਿਰਦ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁਕਚਤ ਚਿਤ ਤੇ ਕੀਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਾ ਸਤਕਾਰਾ ॥ ਬੈਠਾਰਯੋ ਦੇ ਧੀਰ ਉਦਾਰਾ ॥ ਸਭੀ ਸਗਨ ਕੀ ਸੌਜ ਮੰਗਾਈ ॥ਸੋਧਯੋ ਅਰਦਾਸਾ [4]ਬ੍ਰਿਧ ਭਾਈ ॥ ੩੦ ॥ [5]ਏਕ ਰਜਤਪਣ ਕਛ ਮਿਸਟਾਨ ॥ ਲੇ ਕਰ ਰਾਮਾ ਉਠਯੋ ਸੁਜਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਝੋਲੀ ਪਾਇ ॥ ਭਾਈ [6]ਕੁੰਕਮ ਭਾਲ ਚੜਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਭਈ ਸਗਾਈ ਅਧਕ ਬਧਾਈ ॥ ਗੁਰ ਗ੍ਰਿਹ ਖੁਸ਼ੀ ਨਵੀਂ ਨਿਤ ਆਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਮਹਿਲੋਂ ਮੈਂ ਸਾਇ ॥ ਗੰਗ ਮਾਤ ਢਿਗ ਬੈਠੀ ਆਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਕਿਸ ਨੀਕੇ ਥਾਈ ॥ ਕਰੋ ਸੁਤਾ ਕੀ ਭਲੈ ਸਗਾਈ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ ਸਭ ਦਿਸ ਨਿਜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚਲਾਏ ॥ ਬੈਠੇ ਉਠੇ ਜਾਇ ਕੋ ਆਏ ॥

੧ ਸਵਰਨ ਦੇ ਗਹਿਣੇ । ੨ ਲੜਕੀ । ੩ ਹਾਥੀ । ੪ ਭਾਈ ਬੁੱਢਾ ਜੀ । ੫ ਇਕ ਰੁਪਯਾ ਤੇ ਕੁਛ ਮਿਠਾ ਲੈ ਕੇ । ੬ ਕੇਸਰ ।

ਇਕ ਨਰ ਹੇਰਯੋ ਬਾਲਕ ਸਾਥ ॥ ਦਰਬ ਹੀਨ ਪਟ ਮਲਨ ਅਨਾਥ ॥ ੩੪ ॥ ਜਬ ਨੇਰੇ ਹੁਇ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੇ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨੀ ॥ ਭੌਨ ਕੌਨ ਪੁਰ ਵਾਸੀ ਕੌਨ ॥ ਕਿਮ ਆਯੋ ਕਹੁ ਕਾਰਜ ਜੌਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਸੁਕਚਯੋ ਜੁਗ ਜੋਰੇ ਹਾਥ ॥ ਸਭਾ ਬੀਚ ਬੋਲਯੋ ਗੁਰ ਸਾਥ ॥ ਮੱਲੇ ਪੁਰ ਬਾਸਹਿੰ ਚਿਰ ਕਾਲ ॥ ਗਏ ਦਰਬ ਤੇ ਧੁਰ ਇਸ ਹਾਲ ॥ ੩੬ ॥ ਜਾਤ ਖੋਸਲੇ ਖੱਤ੍ਰੀ ਅਹੈ ॥ ਧਰਮਾ ਨਾਮ ਮੋਹ ਕੋ ਕਹੈਂ ॥ ਬਰਖ ਅਸ਼ਟ ਇਹੁ ਬਾਰਕ ਮੇਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਨਾਮ ਧਰਯੋ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਠਾਵਾ ॥ ਸੌਜ ਸਗਾਈ ਕੋ ਮੰਗਵਾਵਾ ॥ ਸੁਨ ਪਿਖ ਬਿਸਮਤ ਭੇ ਨਰ ਸਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਕਰਤ ਗੁਰ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਸੌਜ ਆਈ ਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧ ਸੋਂ ਗਾਈ ॥ ਬੀਬੀ ਬੀਰੋ ਦੇਹੁ ਸਗਾਈ॥ਸੁਨ ਧਰਮੇ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰਾ॥ ਮੈਂ ਅਨਾਥ ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਉਦਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਚਿੰਤ ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ਰਚਯੋ ਗੁਰੂ ਸੰਜੋਗ ਲਖੀਜੈ ॥ ਇਹ ਸੁਤ ਤੇਰੇ ਹੈ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਭਗਤ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੪੦ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬ੍ਰਿਧ ਤੇ ਸ਼ਗਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਨਾਮ ਦੀਨ ਧ੍ਰੂ ਸਫਲਾਯੋ ॥ ਪਿਖ ਸੁਨ ਸਭ ਕਹਿੰ ਧੰਨ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ [1]ਚਰਤ ਇਨ ਰੂਰੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੰਵਰ ਅਣੀ ਰਾਇ ਜਨਮ ਔ ਟਿੱਕਾ ਗੁਰ ਦਿੱਤਾ ਜੀ ਬੀਬੀ ਬੀਰੋ ਜੀ ਸਗਾਈ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਧਨ ਧਨ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਮਾਣੈਂ ਰਾਜ ਸੁ ਜੋਗ ॥
[2]ਦੰਡ ਦਾਇ ਦੁਸ਼ਟਾਨ ਕੋ ਸਿੱਖਨ ਮੋਖ ਰੁ ਭੋਗ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਨਾਮ ਲੇਤ ਜਮ ਤਯਾਗੈ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ

੧ ਕੌਤਕ। ੨ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਦੰਡ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ।

[1]ਕਲਮਲ ਗਨ ਭਾਗੈ ॥ ਸੰਮਤ ਸੂਨ ਤੱਤ ਸਸਿ ਜਾਨ ॥ ਪੂੰਨਜਾਂ ਕੱਤਕ ਭੀ ਸੁਭ ਮਾਨ ॥ ੨ ॥ ਮਹਿਲ ਨਾਨਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਨਮਯੋਂ ਸੁਤ ਜਿਨ ਲੱਛਨ ਰੂਰੇ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਬਹੁ ਬਜੀ ਵਧਾਈ॥ ਦੀਯੋ ਦਾਨ ਬਹੁ ਰੰਕਨ ਤਾਈ ॥੩॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੋਦਸੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ॥ ਭੇਟ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਚਢਾਇ [2]ਰੁਮਾਰ ॥ਸ਼ਬਦ ਲੀਨ [3]ਐੜਾ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਗੁਰ ਨਾਮ ਰਖਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਪਨ੍ਹਾਇ ਕੰਵਰ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ਸੁ ਭਈ ਵਧਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤੀਤਨ ਭਯੋ ॥ ਅਨ ਗਨ ਜਨਨ ਮੁਕਤ ਗੁਰ ਦਯੋ ॥ ੫ ॥ ਜੁੱਧ ਸਮਾਜ ਸੁ ਅਧਕ ਬਨਾਵੈਂ ॥ਦੁਰਗ ਮਾਹਿੰ ਸੰਚਹਿੰ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਸੰਮਤ ਜੁਗ ਤਤ ਸਸ ਨਿਰਜਾਸ ॥ ਵਦੀ ਵਿਸਾਖ ਪੰਚਮੀ ਹਾਸ ॥ ੬ ॥ ਸਵਾ ਜਾਮ ਜਾਮਨ ਕੇ ਰਏ ॥ ਸਿਰੀ ਨਾਨਕੀ ਸੁਤ ਜਨਮਏ ॥ ਪੰਚਮ ਸੁਤ ਭੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸਿਖ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ੭ ॥ ਭਏ ਮੰਗਲਾਚਾਰ ਮਹਾਨੇ ॥ ਬਜੇ ਪੌਰ ਪਰ ਬਹੁ [4]ਸ਼ਦਿਆਨੇ ॥ ਅਨ ਗਨ ਦਾਨ ਗਰੀਬਨ ਦੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੋਦਸੇ ਗੰਗ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੮ ॥ ਲੇ ਪੋਤ੍ਰਾ ਆਏ ਦਰਬਾਰ ॥ ਕਰ ਕਰਾਹੁ ਸਿਖ ਸੰਤ ਹਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਅਵਾਜਾ ॥ ਲੀਨ [5]ਤਕਾਰ ਸ਼ਬਦ ਸੁਖ ਸਾਜਾ ॥ ੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਕਰ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ਪੁਰਖ ਅਹੈ ਇਹੁ ਬਲੀ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਯੋ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਲਹਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਏ ॥ ਉਰ ਸਭ ਕੇ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਢਾਏ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਪਨ੍ਹਾਇ ਬਟਾਇ ਪ੍ਰਸਾਂਦਿ ॥ ਲੀਨ ਸਭਨ ਮਨ ਧਰ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਮਾ ਕਿਤੇਕ ਬਿਤੀਤਯੋ ਰਾਮਾ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮਮ ਅਭਲਾਖ ਹੈ ਬਿਆਹਿ ਸੁਤਾ ਕੋ ਚਾਹਿ ॥ ੧੨ ॥

੧ ਪਾਪ। ੨ ਰੁਮਾਲ। ੩ ਐੜਾ ਅਖਰ। ੪ ਵਾਜੇ। ੫ ਨਿਰਣੇ ਕਰਕੇ।

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਕੀਨ ਹਕਾਰ ਹਦੂਰੇ ॥ ਸਾਹਾ ਸੋਧਨ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਕੀਨ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਭੈ ਜਿਸ ਦਿਨ ਲੀਨ ॥ ੧੩ ॥ ਮਿਤੀ ਵਿਸਾਖ ਇਕੋਸ ਸੁ ਆਈ ॥ ਸੰਮਤ ਵੇਦ ਤੱਤ ਸਸ ਸ਼ਾਈ ॥ ਭੀ ਅਰਦਾਸ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬ੍ਰਤਾਵਾ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਆਨੰਦ ਛਾਵਾ ॥ ੧੪ ॥ ਜੁਗ ਦਿਸ ਬਿਆਹ ਤਿਆਰੀ ਭਈ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਬਸਤ ਇਕੱਤ੍ਰ ਸੁ ਥਈ ॥ ਆਇ ਮੇਲ ਗੁਰ ਘਰ ਦਿਸ ਚਾਰ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਅਰ ਸਿੱਖ ਅਪਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਰਚਨ ਬਿਆਹ ਕੇ ਆਦ ਸੁ ਆਏ ॥ ਹਰਮੰਦਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਏ ॥ ਪਾਠ ਅਰੰਭ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਬਿਘਨ ਨਸਾਇਕ ਸੁਖ ਦਾ ਪੰਥ ॥ ੧੬ ॥ ਭੀ ਅਰਦਾਸ ਬਟਾਇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਦੁੰਦਭ ਵਜੀ ਅਨਾਹਦ ਨਾਦ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੇ ਭੋਜਨ ਬਨੈ ॥ [1]ਸੰਗਤ ਅਚੈ [2]ਮੋਦ ਕੇ ਸਨੈ ॥ ੧੭ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਦੋਨੋ ਕਾਲਾ ॥ ਉਪਦੇਸੈਂ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਾਲਾ ॥ ਦਿਨ [3]ਨੀਅਰਾਇ ਜਨੇਤ ਤਿਆਰੀ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ ਕੀਨ ਸਿੰਗਾਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤਖ਼ਤ ਅਕਾਲ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਏ ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਸਭ ਮਿਲ ਇਕ ਥਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਪਹਿਨ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ॥ ਆਇ ਬਿਰੇ ਜਨ ਪਤ [4]ਨਿਸ ਰਾਕਾ ॥ ੧੯ ॥ ਨੇਓਦਾ ਹੋਇ ਭਲੀ ਪਰਕਾਰ ॥ ਸੁਤ ਜੁਤ ਗੁਰ ਆਏ ਦਰਬਾਰ ॥ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਜੀ ਕੀਨੀ ॥ ਬਹੁਰ ਬਰਾਤ ਚਢਾਇ ਸੁ ਦੀਨੀ ॥ ੨੦ ॥ ਬਾਜੇ ਬਾਜੇ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਸਾਵਨ [5]ਮੇਘ ਲਜਾ ਸੁਨ ਧਾਰ ॥ [6]ਸੂਰਨ [7]ਸਲਖੈਂ [8]ਤੁਪਕ ਚਲਾਈ ॥ ਭਾ ਅਨੰਦ ਕੁਛ ਕਹਿਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਉਲਘ ਬਟਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਰਾਮਾ ਜੀ ਕੌ ਸੁਧ ਜਬ ਥਾਇ ॥ [9]ਪੰਚ ਭੇਜ ਆਗੇ ਹਿਤ ਆਦਰ ॥ ਪੁਰੀ ਲਿਆਇ ਬਰਾਤ

੧ ਸੰਗਤ ਛਕਦੀ ਹੈ । ੨ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਮਿਲੀ ਹੋਈ ਹੈ । ੩ ਨੇੜੇ । ੪ ਪੂੰਨਿਆਂ ਵਾਲੀ ਰਾਤ੍ਰੀ । ੫ ਸਾਵਣ ਦੇ ਬੱਦਲ । ੬ ਸੂਰਮੇ । ੭ ਗੋਲੀਆਂ ਪਾਕੇ । ੮ ਬੰਦਕ । ੯ ਸਰਪੰਚ ।

ਸਸਾਦਰ ॥ ੨੨ ॥ ਪੁਰੀ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਸਮੈਂ ਬਰਾਤੀ ॥ ਕਰੈਂ ਕੁਲਾਹਲ ਅਨਕਨ ਭਾਤੀ ॥ ਧੌਂਸਾ ਧੁੰਕੈ ਤੁੱਰਰੀ ਬਾਜੇ ॥ [1]ਸਲਕ ਤੁਪਕ ਕੀ ਅਤ ਛਬ ਛਾਜੇ ॥ ੨੩ ॥ ਪੁਰ ਨਰ ਨਾਰੀ ਕੋਠਨ ਚਰੇ ॥ ਪਿਖੈਂ ਬਰਾਤ ਮੋਦ ਮਨ ਭਰੇ ॥ ਭਾਗ ਸਰਾਵਨ ਨਿਜ ਕੇ ਕਰੈਂ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸ ਪਾਇ ਨਿਜ ਘਰੇ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪਹੁਚੇ ਜਾ ਜਨ ਵਾਸ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਰਾਮੇ ਕੀਨ॥ ਕੀਨ ਜਨੇਤੀ ਗੁਰੂ [2]ਪ੍ਰਸੀਨ ॥ ੨੫ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ [3]ਬਿੰਜਨ ਛਕਵਾਏ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਸੁਭ ਭਯੋ ਢੁਕਾਇ ॥ ਸ਼ਬਦਨ ਬਰਖਾ ਜੁਗ ਦਿਸ ਹੋਵੈ ॥ ਪਿਖ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਨੰਦ ਹੋਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਪੁਰਬ ਲਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਪਠਯੋ ਅਨੰਦ ਬਿਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨੇਤੀ ਜਿਸ ਨਾਮ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਰਾਮੇ ਪੁਤ੍ਰੀ ਭਾਗ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸੰਗ [4]ਭਵਾਰੀ। ਲੀਨ ਚਾਰ ਪਿਖ ਮੁਦ ਪਰਵਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [5]ਅਨਗਨ ਦਾਨ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਸਮੋਂ ਭਲੋ ਮਨ ਚੀਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਆਦਿ ਲਾਵ ਜਹਿ ਲੀਨ ॥ ਤਹਿ ਸਥਾਨ ਕੋ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਈ ॥ ਸਭਹਨ ਮਨ ਬਹੁ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਰਹਾਇ॥ ਦੋਨਹੁ ਕਾਲ ਸੁਕੀਰਤਨ ਥਾਇ ॥ ਅਨ ਗਨ ਦਾਇਜ ਰਾਮੇ ਦੀਨ ॥ ਕਵੀ ਨ ਕੋ ਜੋ ਗਨੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੦ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਦਿਵਸ ਤਿਆਰੀ ਭਈ ॥ ਡੋਰਾ ਲੀਏ ਬਰਾਤ ਚਢਾਈ ॥ ਆਇ ਸੁਧਾਸਰ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰ ॥ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਹਰਖ ਮਨ ਧਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਮਹਿਲੋਂ ਮਹਿ [6]ਪ੍ਰਵਸੇ ਜਾਇ ॥ ਮਾਤਾ ਸ੍ਰੀ ਗੰਗਾ ਜੁਤ ਆਇ॥ [7]ਅੰਭ ਵਾਰ ਮਾਤਨ ਤਬ ਪੀਨਾ॥ਨੁਖਾ ਦਰਸ ਮਨ ਆਨੰਦ ਭੀਨਾ॥

੧ ਬੰਦੂਕ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨਾ। ੨ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੩ ਭੋਜਨ। ੪ ਫੇਰੇ।
੫ ਬੇਅੰਤ। ੬ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ। ੭ ਜਲ ਵਾਰ ਕੇ।

੩੨ ॥ ਉਤਸ਼ਵ ਅਧਕ ਸੁ ਥੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਢਨ ਤੇ ਮਨ ਡਰ ਪਾਨਾ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਪੁਰੀ ਬਕਾਲੇ ਇਕ ਸਿਖ ਆਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਨਾਮ ਸੁ ਮਿਹਰਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਨ ਬਿਨੋ ਬਿਖਾਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਭਾਵਨਾ ਪੂਰੋ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸਦਨ ਸੁਧਾਰਨ ਕਰੇ॥ ਤਿਨ ਮਹੁ ਚਰਨ ਆਪ ਕੌ ਫਿਰੇ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਭੀ ਸੰਗ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਇਮ ਦੇਖਨ ਮਮ ਚਿਤ ਲਲਚਾਵੈ ॥ ੩੫॥ ਸੁਣ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੇਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨੋਰਥ ਠਾਨਾ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਹੋਇ ਪੂਰਨ ਮਨ ਜਾਨੋ ॥ ਮਾਤ ਗੰਗ ਢਿਗ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੋ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚ ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਗਯੋ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਬਚ ਭਾਖਤ ਭਯੋ ॥ ਹੇ ਮਾਤਾ ਮੰਦਰ ਬਨਵਾਇ ॥ ਦਰਬ ਅਧਕ ਹੀ ਤਿਨ ਪਰ ਲਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਬਸਯੋ ਨਹੀਂ ਮੈਂ ਅੰਤਰਿ ਤਾਹਿੰ ॥ ਨਏ ਹੇਰ ਮਨ ਉਪਜੀ ਚਾਹਿ ॥ ਗੁਰੂ ਮਾਤ ਜੁਤ ਪਗ ਇਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਊ ਸਫਲਤਾ ਇਨ ਹੁਇ ਆਵੈ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਨਤੀ ਪ੍ਰਥਮ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਕੀਨ ॥ ਤਿਨ ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਮੁਹਿ ਪਠ ਦੀਨ ॥ ਕਰੋ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਮਾਤਾ ਚਲੋ ॥ ਮੋਰ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਭਲੋ ॥ ੩੯ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥ ਆਇ ਮਾਤ ਢਿਗ ਕਰ ਪਦ ਬੰਦ ॥ ਮਿਹਰੇ ਕੀ ਅਰਦਾਸ ਸੁਨਾਈ॥ ਪੁਰ ਅਭਲਾਖਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਇਸਾਈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੰਵਰ ਅਟੱਲ ਰਾਇ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਜਨਮ ਔ ਸ੍ਰੀ ਟਿੱਕਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਬਿਆਹਿ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਾਈਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਚ ਇਮ ਮਾਤ ਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥
ਮਾਨਤ ਭੇ ਸਭ ਜਾਨ ਕੈ ਹੋਇ ਭਵਿੱਖਜਤ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਭਾਤ ਕਰੈਂ ਸਭ ਤਿਆਰੇ ॥ਚਲਹਿੰ ਬਕਾਲੇ

ਸੰਗ ਤੁਮਾਰੇ ॥ਇਮ ਕਹਿ ਸੁਪਤੇ ਰਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਜਾਗੇ ਦਯਾ ਸਿੰਧ ਗੋਸਾਈ ॥ ੨॥ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ਧਿਆਨ ਕੋ ਠਾਨੇ ॥ ਦਿਨ ਕਰ ਚਢੇ ਚਢਨ ਲਲਚਾਨੇ ॥ ਕੁਝ ਸਿਖ [1]ਸੁਭਟ ਸੰਗ ਲੈ ਨਾਥ ॥ ਗੰਗ ਮਾਤ ਕੇ ਚਾਲੇ ਸਾਥ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਬੰਦਨ ਕਰਕੈ ॥ ਗਮਨ ਬਕਾਲੇ ਦਿਸਾ ਨਿਹਰਕੈ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਗ ਉਗਲਯੋ ਸਾਰਾ ॥ ਜਾਇ ਬਕਾਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੪॥ ਹਰਖਤ ਮਿਹਰਾ ਅਗ੍ਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਹਾਂ ਨਵੀਨ ਨਿਕੇਤ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ਤਹਿ ਆਛੋ ਪਰਯੰਕ ਡਸਾਵਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਆਸਤਰਨ ਸੋਛਾਵਾ ॥੫॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਤਹਿ ਬੈਠਾਇ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਬੰਦੇ ਗੁਰ ਆਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਨੀਕੇ ਕਰਵਾਇਸ ॥ ਸਰਬ ਸੇਵ ਤੇ ਗੁਰੂ [2]ਰਿਝਾਇਸ । ੬ ॥ [3]ਗਿਰਦ ਨਵਾ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਆਈ ਗੁਰ ਪਗਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਮੇਲਾ ਭਯੋ ਅਧਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰੇ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਦੋਨੋਂ ਵੇਰੇ ॥ ੭ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ਬਿਤਾਏ ॥ ਕਰਤ ਟਹਿਲ ਕੋ ਉਰ ਹਰਖਾਏ ॥ ਚਤਰਥ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ਮਾਤਾ ਕੀਨਸ ਬਾਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੮॥ ਹੇ ਸੁਤ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਾਤ ਜੋ ਆਯੋ ॥ ਦੇਹ ਅੰਤ ਅਪਨੋ ਲਖ ਪਾਯੋ ॥ ਤੁਮਰੇ ਪਿਤਾ ਸਮੀਪ ਸਿਧਾਵੇਂ ॥ ਮਿਲਹੁ ਅਨੰਦ ਤਹਾ ਕੌ ਪਾਵੇਂ ॥ ੯ ॥ ਕਹਯੋ [4]ਸੰਝ ਨਿਸ ਭੀ ਮਧਜਾਨੀ ॥ ਤਬ ਗੰਗਾ ਤਨ ਕੀਨ ਸਨਾਨੀ ॥ਮਾਤਾ ਢਿਗ ਗੁਰ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸਿਮਰਨ ਕੋ ਕਹੇ ॥ ੧੦ ॥ ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ ਜਾਨਯੋਂ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਮਾਤ ਸੋਂ ਕਛੂ ਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਾਠ ਜਪੁਜੀ ਕੋ ਕੀਨਾ ॥ ਪੁਨ ਸੁਖਮਨੀ ਬਿਖੈ ਚਿਤ ਦੀਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਧੀਆ ਜੇਠਾ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ॥ ਮਿਹਰਾ ਸਿਖ ਆ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ਪਠ ਸੁਖਮਨੀ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਤ ਸੋਂ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰੇ ਬਚ ਕਹਯੋ ॥

੧ ਸੂਰਮੇ । ੨ ਪ੍ਰਸੰਨ । ੩ ਨੇੜੇ ਤੇੜੇ ਦੀ ਸੰਗਤ । ੪ ਸੰਧਿਆਂ ।

ਜਿਮ ਤੁਮ ਪਿਤਾ [1]ਦਾਗ ਜਲ ਦਯੋ ॥ ਤਥਾ ਕਰੋ ਮੇਰੋ ਸੰਸਕਾਰ ॥
ਸੁਖੀ ਬਸੋ ਤੁਮ ਜੁਤ ਪਰਵਾਰ ॥ ੧੩ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ
ਪਰਤਾਇ ॥ ਪੌਢੀ ਮੁਖ ਪਰ [2]ਅੰਬਰ ਪਾਇ ॥ ਪਠੈ ਸਬਦ ਕੋ ਤਨ
ਤਜ ਗਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਰਜਨ ਢਿਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਈ ॥ ੧੪ ॥ [3]ਸੰਮਤ
ਤਤ ਪਾਡਵ ਸਸ ਜਾਨ ॥ ਚੇਤਰ ਸੁਦੀ ਚੌਥ ਪਹਚਾਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਮੇਂ ਬਕੁੰਠ ਸਧਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੀਨ ਤਬੈ ਅਸ ਤਿਆਰੀ ॥ ੧੫ ॥
ਸੁੰਦਰ ਅਧਕ ਬਿਬਾਨ ਬਨਾਇ ॥ ਲੀਨ ਚਾਰ ਸਿਖ ਕੰਧ ਉਚਾਇ ॥
ਪਢਤੇ ਸ਼ਬਦ ਬਿਪਾਸਾ ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਤਨ ਕੀਨ [4]ਪ੍ਰਵਾਇ ॥
੧੬ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਪੁਰ ਡੇਰੇ ਆਇ ॥ ਪਠ ਸੁਹਿਲਾ ਪਰਸਾਦਿ
ਬ੍ਰਤਾਇ ॥ ਏਕ ਨਿਸਾ ਬਸਕੈ ਤਿਸ ਥਾਨਾ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਚਹਯੋ
ਪਯਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮਿਹਰੇ ਸੰਗ ਕਹਯੋ ਤੁਵ ਚਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਭਈ
ਲਖੋ ਉਰ ਮਾਹੀ ॥ ਜਾਇ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸਗਰੀ ਰੀਤ ॥ ਕਰਯੋ ਚਹਿਤ
ਚਿਤ ਮੈਂ ਧਰ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ੧੮ ॥ ਮਿਹਰੇ ਕਹਯੋ ਇਹਾਂ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥
ਬਾਂਛਤ ਹੋਇ ਮੰਗਾਇ ਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ਮਾਤਾ ਹੇਤ ਯੱਗਯ ਕਰਵਾਵਹੁ ॥
ਪੁਨ ਦਸਤਾਰ ਇਹਾਂ ਬੰਧਵਾਵਹੁ ॥ ੧੯॥ ਗੁਰੂ ਕਹਯੋ ਚਿਤ ਚਾਹਤ
ਜੋਇ ॥ ਸੋ ਭੀ ਬਾਤ ਹੋਇ ਢਿਗ ਤੋਇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਤ੍ਰਿਤੀ ਥਾਨ ਗੁਰ
ਬੈਸੇ ॥ ਤਿਲਕ ਬਕਾਲੇ ਮਹਿੰ ਲੇ ਐਸੇ ॥ ੨੦ ॥ ਮੇਰੋ ਰੂਪ ਭੇਦ
ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਤਬ ਲੌ ਜੀਵਨ ਤੇਰੋ ਹੋਈ ॥ ਸੁਨ ਮਿਹਰੇ ਉਰ ਨਿਸਚੈ
ਪਾਯੋ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਚਢੇ [5]ਤੁਰੰਗ
[6]ਬੇਗ ਤੇ ਚਾਲੇ ॥ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰੇ ਲੇ ਭਟ ਨਾਲੇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ
ਪਹੁੰਚੇ ਆਈ ॥ ਰੰਗ ਮਾਤ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਤ
ਸਭਨ ਮਨ ਸੋਕ ਉਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬੈਠ ਮਾਤ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥

੧ ਸਸਕਾਰ ਨਹੀਂ, ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ। ੨ ਕਪੜਾ, ਚਾਦਰਾ। ੩ ਜਲ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕੀਤਾ।
੪ ਪਰ ਸਵਾਰ ਹੋ ਕੇ। ੫ ਸ਼ੀਘਰ।

ਮਹਿਲਨ ਮਹਿੰ ਭੀ ਭਯੋ ਬਰਾਗੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ ਬਿਨ ਸਭ ਦੁਖ ਪਾਗੇ ॥ ੨੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਸਭ ਸਮਝਾਇ ॥ ਮਾਤ ਭਾਗ ਬਡ ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਸ਼ੋਕ ਨ ਠਾਨਹੁ ਕੋਈ ॥ ਜਪਹੁ ਨਾਮ ਸੁਖ ਦੇਨਹੁ ਲੋਈ ॥ ੨੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ਨ ਕੀਨ ॥ ਸਭਹਨ ਕੇ ਮਨ ਧੀਰਜ ਲੀਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਰਖਾਇ ॥ ਦਿਵਸ ਪੰਦ੍ਰਸੇ ਜੱਗ ਕਰਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਦੀਨੋ ਅਨ ਗਨ ਰੰਕਨ ਦਾਨ ॥ ਪਾਠ ਸਮਾਪਤ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਦਾਤੂ ਮੁਹਿਰੀ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ਪਾਗ ਬੰਧੀ ਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਜਬ ਬੀਤੇ ਫੇਰ ॥ ਸੰਗਤ ਆਵਤ ਜਾਤ ਘਨੇਰ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭਾਈ ਬ੍ਰਿੱਧ ਬਖਾਨਾ ॥ ਰਾਵਰ ਕਰਨੇ ਜੰਗ ਸੁ ਠਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਮਾਂ ਪਰਾਪਤ ਭਾ ਅਬ ਆਇ ॥ ਮੈਂ ਚਾਹੋਂ ਅਬ ਆਪ ਰਜਾਇ ॥ ਦਿਹੁ ਆਗਯਾ ਤੌ ਨਿਜ ਗ੍ਰਿਹ ਜਾਊਂ ॥ ਸਿਮਰੋਂ ਤਵ ਪਗ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਊ ॥ ੨੮ ॥ ਭਯੋ ਸਮੀਪੀ ਸਮਾਂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਮੁਝ ਦੇਹੁ ਦਿਦਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨੇ ਸਕਲ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਬ੍ਰਿਧ ਇੱਛਾ ਧਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਸਮਾਂ ਜੁੱਧ ਕੋ ਪਹੁਚਯੋ ਆਈ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਆਇਸ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਕਰ ਕੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੋ ਬੰਦਨ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਿਖ ਸ਼ਤ੍ਰ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੩੦ ॥ ਗਾ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰ ਪਗ ਧਯਾਨ ॥ ਇਕ ਰਸ ਬ੍ਰਿਤੀ ਰਿਦੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ॥ ਸਕਤ ਬਿਸਾਲ ਚਹੈ ਸੁ ਕਰਹੀ ॥ ਤਊ ਨ ਕਰਹਿ ਧੀਰ ਉਰ ਧਰਹੀ ॥ ੩੧ ॥ ਪਾਛੇ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥ ਸੰਗਤ ਏਕ ਆਇ ਇਕ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤ ਅਨੇਕਨ ਕੋ ਕਲਯਾਨ ॥ ਕਿਸ ਦੇ ਭਗਤ ਕਿਸੀ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ॥ ੩੨ ॥ ਕਿਸ ਕੀ ਕਰਹਿੰ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ॥ ਸੁਤ ਬਿਤ ਆਦਿ ਜਿ ਕਰ ਉਰ ਭੂਰੀ ॥ [1]ਆਯੁਧ ਬਿਦਿਆ ਬਹੁ

[1] ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆ।

ਅਭਿਆਸੇ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਭਟ ਗੁਰ ਪਿਖਹਿਂ ਤਮਾਸੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਬੀਰ [1]ਬਰ ਹੋਵਾ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸਮ ਕੋ ਦੁਤਿਯ ਨ ਜੋਵਾ ॥ [2]ਸਿਪਰ ਖੜਗ ਤੇ ਦਾਵ ਕਰੰਤੇ ॥ ਧਨਖ [3]ਨਿਠਰ ਨਵ ਟੰਕ ਖਿਚੰਤੇ ॥ ੩੪ ॥ ਖਪਰੇ ਮਹਾ ਫੁਲਾਦੀ ਤੀਖਨ ॥ ਗੁਰੂ ਘਰਾਵਹਿਂ ਕਹਿ ਕਹਿ [4]ਭੀਖਨ ॥ ਚਾਰ ਚਾਰ ਅੰਗੁਰ ਚੌਰਾ ਕਰ ॥ [5]ਕਾਨੀ ਪ੍ਰਸਟ ਦੀਰਘ ਕੇ ਮਧ ਧਰ ॥ ੩੫ ॥ ਦੇਖਤ ਲੋਕ ਅਧਕ ਬਿਸਮਾਵੈਂ ॥ ਅਬ ਤੌ ਅਸ ਨਹਿਂ ਕੋਇ ਚਲਾਵੈ ॥ ਅਰਜਨ ਆਦਿਕ ਸਮਜ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨੇ ਬਲੀ ਬੇ ਕਰਤ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕੌਨ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਇਨ ਸਕਹਿ ਸਹਾਰੇ ॥ ਜਥਾ [6]ਸਰਪ ਕੋ ਫਨ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਤਿਆਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ਰਖਵਾਵੈਂ ॥ ਤੁਪਕਨ ਹਿਤ ਗੁਲਕਾ ਢਲਵਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇਤਕ ਜੰਗ ਸਮਿੱਗ੍ਰੀ ਬਰਤੇ ॥ ਗਨ ਆਯੁਧ ਕੋ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਤੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਮਹਿਲੋਂ ਮਹਿਂ ਗਏ ॥ ਹੁਇ ਇਕਾਂਤ ਤਹਿ ਬੈਠਤ ਭਏ ॥ ੩੮ ॥ ਤਬਹਿ ਮਹਿਲ ਗੁਰ ਚਲ ਕਰ ਆਏ ॥ ਬੈਠ ਸਮੀਪੀ ਬਾਤ ਚਲਾਏ ॥ ਕੰਨਯਾਂ ਬਿਆਹ ਉਚਤ ਅਬ ਹੋਈ ॥ ਕਰੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਿਸ ਬਿਧ ਭਲ ਜੋਈ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਭਲੀ ਇਹ ਬਾਤ ॥ ਸੋਧੈਂ ਸਾਹਾ ਹੋਤੇ ਪ੍ਰਾਤ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸੁਪਤੇ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਮੱਜੇ ਧਯਾਨ ਲਗਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਪੁਨਹਿ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਪਰ ਸਾਜੇ ॥ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਦੇਖਤ ਛਬ ਲਾਜੇ ॥ ਗੁਰੂ ਦਾਸ ਭਾਈ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਬੀਬੀ ਬੀਰੋ ਸਾਹ ਸੁਧਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਅਰ ਛੇਵੰਜਾ ॥ ਜੇਠ ਮਾਸ ਪੁੰਨਯਾਂ ਦੁਖ ਭੰਜਾ ॥ ਲਿਖ ਮੱਲੇ ਸਾਹਾ ਪਠ ਦਾਇ ॥ ਧਰਮੇਂ ਪਠ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥੪੨॥ ਭੀ ਤਿਆਰੀ ਜੁਗ ਦਿਸ ਤਬ ਬਿਆਹ ॥ ਰਚੇ ਸੁ ਮੰਗਲ ਅਨ ਬਿਧ

੧ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ । ੨ ਢਾਲ । ੩ ਸਖਤ, ਪੰਜੀ ਸੇਰ ਦਾ ਇਕ ਟੰਕ । ੪ ਭਿਆਨਕ । ੫ ਬਾਣ ਦੀ ਮੋਟੀ ਕਾਨੀ । ੬ ਸੱਪ ਦੇ ਫੱਨ ਵਰਗਾ ਚੌੜਾ ।

ਆਹ ॥ ਅਨਗਨ ਦਾਇਜ ਗੁਰ ਬਨਵਾਯੋ ॥ ਭੂਖਨ ਕਾ ਕਛੁ ਅੰਤ ਨ ਆਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਮੇਲ ਨ ਕਿਤਹੁ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਮਹਿਲ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਹਕਾਰਹੁ ਮੇਲ ਮਹਾਨ ॥ ਕਹਿਂ ਗੁਰ ਇਸ ਮਹਿਂ ਆਛੀ ਜਾਨ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤ ਗੰਗਾ ਜੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੇਈਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਗੁਰ ਕੀ ਰੁਚਰ ਜਿਮ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੈਂ ਪੁਨਹ [1]ਮਹਿਦ ਅਘ ਭੰਗ ॥ ੧ ॥
ਤੁਰਕਨ ਗਹੀ ਅਨੀਤ ਬਹੁ ਹਿੰਦਨ ਕੋ ਦੁਖ ਦੇਤ ॥
ਸੁੰਦਰ ਬੇਟੀ ਬਹੂ ਪਿਖ ਸਭ ਤੇ ਖੋਇ ਸੁ ਲੇਤ ॥ ੨ ॥
ਅਨਕ ਦੁਖੀ ਹ੍ਵੈ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਆਇ ਕਰ ਫਰਯਾਦ ॥
ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਚਾਰਿਓ ਬਹੁ ਭੇ ਬੇ ਮਰਯਾਦ ॥ ੩ ॥
ਬਿਨਾ ਯੁੱਧ ਤੇ ਨਹਿਂ ਬਨੈ ਯਹ ਨੀਕੀ ਹੈ ਬਾਤ ॥
ਕਰੈਂ ਯੁੱਧ ਦੁਸ਼ਟਾਨ ਸੋਂ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ਅਬ ਬੱਖ੍ਯਾਤ ॥ ੪ ॥
ਏਕ ਸਮੈਂ ਏਕਲ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਅੰਤਰ ਭੌਨ ॥
ਨਾਰਦ ਆ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਦੇ ਆਦਰ ਗੁਰ ਤੌਨ ॥ ੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਭ ਦਿਵਤਾਨ ਦਿਸਾ ਤੇ ਬੰਦਨ ॥ ਭਾਖੀ ਗੁਰ ਪਗ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨੰਦਨ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਅਸ ਬਿਧ ਪਰਕਾਸੀ ॥ ਧਰਮ ਰੱਖਯ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਰਾਸੀ ॥ ੬ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਪੰਚ ਗੁਰ ਸ਼ਾਂਤ ਸਰੂਪ ॥ ਨਹਿਂ ਜਾਨੈ ਤਿਨ ਦੁਸ਼ਟ ਕੁਭੂਪ ॥ ਤਿਨ ਹਿਤ ਰਾਵਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਕਰਹੁ ਚਹੈ ਬਹੁ [2]ਜੁੱਧ ਅਖਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਕੀ ਬਿਨਤੀ ਏਹੁ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਹਤੋ ਦੇਵਨ ਸੁਖ ਦੇਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ

੧ ਵਡੇ ਪਾਪ। ੨ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਅਖਾੜਾ।

ਚਿੰਤ ਨਹਿ ਠਾਨੋ ॥ ਕਰੈਂ ਜੁੱਧ ਗਨ ਦੁਸ਼ਟਨ ਹਾਨੋਂ ॥ ੮ ॥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਜਾ ਧੀਰਜ ਦੇਹੁ ॥ ਪਰੈਂ ਅਖਾਰੇ ਬਿਲਮ ਨਾ ਕੇਹੁ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਨਾਰਦ ਜੀ ਗਏ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿਂ ਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਏ ॥ ੯ ॥ ਸਕਲ ਜੋਗਨੀ ਕੋ ਸਿਕਦਾਰ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਰੂਪ ਮਹਾਂ ਬਿਕਰਾਰ ॥ ਕਲਹਾ ਨਾਮ ਸਜ਼ਾਮ ਤਨ ਧਾਰਾ ॥ ਦੀਰਘ ਦਾਂਤ [1]ਤੁੰਡ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ [2]ਬਿੰਦ ਜੋਗਨੀ ਜਾਂਕੇ ਸੰਗ ॥ [3]ਦਾਰਨ ਬਨੇ ਜਿਨਹੁ ਕੇ ਅੰਗ ॥ ਲਾਲ ਬਾਲ ਛੁਟ ਬਡੇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ [4]ਸੂਕੇ ਚਰਮ ਦਿਖਹਿਂ ਗਨ ਨਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਾਲ ਬਿਲੋਚਨ ਸ੍ਰੋਣਤ ਸਰਸੇ ॥ ਖੱਪਰ ਧਰੇ ਖੋਪਰੀ ਕਰ ਸੇ ॥ [5]ਹਾਡਨ ਮਾਲ ਬਿਸਾਲ [6]ਕਰਾਲਾ ॥ ਚਰਮ ਸੁ ਚੀਰ ਮਲੀਨ ਕੁਢਾਲਾ ॥ ੧੨ ॥ ਆਨ ਭਈ ਗੁਰ ਆਗੇ ਠਾਂਢੀ ॥ [7]ਰੁਧਰ ਮਾਸ ਪਿਆਸਾ ਛੁਧ ਬਾਢੀ ॥ ਜੀਹ ਦੀਹ ਸੋਂ [8]ਓਸ਼ਟ ਚਾਟਤ ॥ ਜਿਹ ਪਿਖ [9]ਕਾਤੂਨ ਕੇ ਉਰ ਫਾਟਤ ॥ ੧੩ ॥ ਨਮੋ ਕਰੀ ਗੁਰ ਬੂਝਨ ਕੀਨੀ ॥ ਕਿਮ ਕਲ ਆਈ ਵੇਖ ਮਲੀਨੀ ॥ ਸੁਨਤ ਕਲਹ ਤਬ ਬਿਨਜ ਉਚਾਰੀ ॥ ਕਾਲ ਬੀਤ ਬਹੁ ਛੁਧਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਸਭ ਕੀ ਪੂਰਹੁ ਕਾਮਨਾ ਜੈਸੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੋ ਪਰ ਭੀ ਤੈਸੇ ॥ ਸਕਲ ਜੋਗਨੀ ਮਮ ਪਰਵਾਰ ॥ ਛੁਧਤ ਚਾਹਤੀ ਅਧਕ ਅਹਾਰ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਅੰਨ ਮਨ ਭਾਏ । ਜੇ ਕਰ ਚਾਹੁ ਸੁ ਦੇਹਿਂ ਮੰਗਾਏ । ਸੁਨ ਕਲਹਾ ਕਹਿ [10]ਰੁਦ੍ਰ ਰੁ ਮਾਸ ॥ ਅਹੈ ਅਹਾਰ ਹਮੈਂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਿਂ ਗੁਰ ਛਾਂਗ ਸੁ ਦੇਹਿਂ ਮੰਗਾਇ ॥ ਮਨ ਇੱਛਤ ਖਾਵਹੁ ਹਰਖਾਇ ॥ ਅਸ [11]ਆਮਿਖ ਨਹਿਂ ਕਾਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਹਿਂ ਕਬ ਅਚਹਿਂ ਨ ਛੁਧਤ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧੭॥ ਮਮ ਅਹਾਰ ਤੁਮਰੇ ਕਰ ਅਹੈ ॥ਅਪਰ ਬਿਧਨ ਸੋਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਨ ਲਹੈ॥

---

੧ ਮੂੰਹ । ੨ ਬਹੁਤੀਆਂ । ੩ ਭਿਆਨਕ । ੪ ਚਮੜੀ ਸੁਕੀ ਹੋਈ । ੫ ਹੱਡੀਆਂ ਦੀ ਮਾਲਾ । ੬ ਭਿਆਨਕ । ੭ ਲਹੂ । ੮ ਹੋਠਾਂ ਨਾਲ । ੯ ਕਾਇਰ ਵਾ ਬੁਜ਼-ਦਿਲ । ੧੦ ਲਹੂ । ੧੧ ਮਾਸ ।

ਸੋ ਮੈਂ ਕਹੋਂ ਸੁਨਹੁ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ਦੁਹ ਦਿਸ ਦਲ ਜੁੱਟਹਿਂ ਬਰ ਬੀਰ ॥ ੧੮ ॥ ਧਰਮੀ ਬੀਰ ਅਧਰਮੀ ਮਾਰੈਂ ॥ ਹਟਹਿਂ ਨ ਪਾਛੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਜ਼ੁਲਮੀ ਗਿਰੈ ਖਾਇ ਕਰ ਮਾਰ ॥ ਤਿਨ ਜ਼ੁਲਮਿਨ ਕੇ ਆਮਿਖ ਸਾਰ ॥ ੧੯ ॥ ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਅਸ ਜੋਇ ॥ ਸੋ ਹਮ ਭਖ ਪ੍ਰਸੰਨ ਅਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨ ਬਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ਮਚਹਿ ਜੁੱਧ ਅਬ ਭੀਮ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਆਨ ਪਹੂਚਯੋ ਸਮੇਂ ਤੁਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਕਰ ਲੇਹੁ ਅਹਾਰਾ ॥ ਕਲਹਾ ਸਹਿਤ ਜੋਗਨੀ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਭਯੋ ਸਭਨ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ਬਿਲੰਦ ॥ ਹਰਖ ਪਾਇ ਮਨ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ਕਰ ਉਸਤਤ ਭੀ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ॥ ੨੧ ॥ ਬੀਤੀ ਨਿਸਾ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਇ ॥ [1]ਸੁਭਟ ਹਕਾਰੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਕਰੀ ਨਦਰ ਮਹਿਂ ਸਗਰੀ ਸੈਨਾ ॥ ਦਿਯੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਜੋ ਜਿਸ ਢਿਗ ਹੈ ਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਬਖਸੇ ਤੇਗੇ ਖੜਗ ਦੁਧਾਰੇ ॥ [2]ਸੈਫ ਸਰੋਹੀ ਕੋ ਕਰ ਧਾਰੇ॥ [3]ਜੁਆਲਾ ਬਮਨੀ ਤੋਮਰ ਘਨੇ ॥ ਧਨਖ ਲੀਏ ਸਰ ਭਾਥੇ ਸਨੇ ॥ ੨੩ ॥ ਖਰੇ ਤਬੇਲੇ ਬਿਖੈ ਤੁਰੰਗ ॥ ਕਰੇ ਸਜਾਵਨ ਜ਼ੀਨਨ ਸੰਗ ॥ ਜਿਸ ਢਿਗ ਨਹਿਂ ਤਿਸ ਕੋ ਤਬ ਦੀਨਾ ॥ [4]ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ ਬਟਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੈਨਾ ਪਤ ਜਾਨੇ ॥ ਪੈਂਦੇ ਆਦ ਸਰਦਾਰ ਪਛਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸੂਰਨ ਕੋ ਤਿਆਰ ਰਖਾਵਾ ॥ ਸਮਾਂ ਪਰੇ ਕਛ ਦੇਰ ਨ ਬਾਵਾ ॥ ੨੫ ॥ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਆਦਕ [5]ਦੁਰਗ ਮਝਾਰੇ ॥ ਥਿਰੇ ਸਿਪਾਹੀ ਬਡ ਬਰ ਵਾਰੇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਸ਼ਹਿਰ ਪਨਾਹ ॥ ਠਾਹੁ ਠਾਹੀ ਬੰਧੇ ਮੂਰਚਾਹ ॥ ੨੬ ॥ ਅਬ ਸੁਨੀਐਂ ਜਸ ਭਯੋ ਬਿਗਾਰੇ। ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੋਂ ਜੰਗ ਅਖਾਰੇ॥ਲਵ ਪੁਰ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕਿਯ ਬਾਸ ॥ ਅਨ ਗਨ [6]ਚਮੂ ਪਰੀ ਚਹੂੰ ਪਾਸ ॥ ੨੭ ॥ ਚਕ੍ਰ ਵਰਤ ਜਿਮ

---

੧ ਸੂਰਮੇ ਬੁਲਾਏ । ੨ ਦੋਵੇਂ ਤਲਵਾਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਹਨ । ੩. ਬੰਦੂਕ ਤੇ ਬੂੰਛੇ ।
੪ ਬੰਬ ਦੇ ਗੋਲੇ । ੫ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ ਵਿਚ । ੬ ਫੌਜ ।

ਪ੍ਰਥਮ ਮਹਾਨੇ ॥ ਅਬ ਕਲ ਮਹਿੰ ਇਹੁ ਤਿਨਹੁ ਸਮਾਨੇ ॥ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਪਾਂ ਜਿਨ ਸੰਗ ॥ ਛੁਟਹਿੰ ਸ਼ਕਤ ਜਿਨ ਦੇ ਗਿਰ ਭੰਗ ॥ ੨੮ ॥ ਅਰੈਂ ਦੁਰਗ ਤਿਨ ਆਗੈ ਕਹਾਂ ॥ ਥਰ ਹਰ ਧਰ ਕੰਪਾਵਤ ਮਹਾਂ ॥ ਅਰਧ ਲੱਖ ਰਹਿੰ ਤਿਆਰ [1]ਜੰਬੂਰੇ ॥ ਕਈ ਲਾਖ ਰਹਿ ਅਣੀ ਹਜੂਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚਢਿਓ ਸ਼ਾਹੁ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੀ ਦਿਸ ਚਾਰਾ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ ਕਰੈ ਸ਼ਿਕਾਰਾ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਮਗ [2]ਸਿਵਰ ਸੁ ਡਾਰਾ ॥ ੩੦ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਪਿਖ ਜਾਗਯੋ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਕਰਨ ਅਖੇਰ ਚਹਿਤ ਚਿਤ ਮਾਹੂ ॥ਗਨ ਚੀਤੇ ਅਰ [3]ਸ੍ਵਾਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਬਾਜ ਜੁਰਨ ਸੰਗ ਕਰੈ ਸ਼ਿਕਾਰੇ ॥ ੩੧॥ ਨਿਕਟ ਸੁਧਾ ਸਰ ਪਹੁੰਚੇ ਆਇ ॥ ਕੋਸ ਛਿ ਸਾਤ ਸੁ ਰਹਿ ਗੀ ਥਾਇ ॥ ਇਤ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰੇ [4]ਅਖੇਰ ॥ ਸੰਗ ਲੀਨ ਭਟ ਬਲੀ ਦਲੇਰ ॥ ੩੨ ॥ [5]ਜੁੱਰਰੇ ਕੁਹੀ ਸ੍ਵਾਨ ਬਲਵੰਤੇ ॥ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੰਗ ਗਮਨੰਤੇ॥ ਦੁਇ ਤ੍ਰੈ ਕੋਸ ਫਿਰੇ ਬਨ ਗਾਇਤ ॥ਪਸੂ ਦੁਖਦ ਬਹੁ ਹਨੇ ਤਦਾਇਤ ॥ ੩੩ ॥ ਆਗਾ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕੋ ਜਹਾਂ ॥ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ਗਏ ਦਿਸ ਤਹਾਂ ॥ ਚਤਰ ਕੋਸ ਕੋ ਅੰਤਰ ਰਹਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਇਕ ਬਲ ਠਾਢੇ ਭਯੋ॥ ੩੪ ॥ ਮੁਰਯੋ ਸ਼ਾਹ ਦਿਸ ਲੌ ਪਰ ਜਬੈ ॥ [6]ਖਗ ਨਿਕਸਯੋ ਸੁਰਖਾਬ ਸੁ ਤਬੈ ॥ ਹੁਤੋ ਸ਼ਾਹ ਕਰ ਪਰ ਸੁਭ ਬਾਜ॥ ਛੋਡ ਦੀਨ ਖਗ ਪਕਰਜ ਕਾਜ ॥ ੩੫ ॥ ਨਹਿੰ ਪਕਰਯੋ ਉਡਤੋ ਚਲ ਗਯੋ ॥ ਪਾਛੈ ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੁ ਧਯੋ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਸਾ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਆਯੋ ॥ ਬਾਜ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਤ ਭਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤ ਤੇ ਗੁਰ ਨੇ ਛੋਡਯੋ ਬਾਜ॥ ਬੈਠੇ ਜੁਗ ਪਕਰੇ ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਸਾਹ ਕੇ ਨਰ ਆਇ ॥ ਪਿਖੇ ਬਾਜ ਤਬ ਐਸ ਅਲਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਬਾਜ ਸਾਹ ਕੋ

---

੧ ਸਾਹਮਣੇ। ੨ ਡੇਰਾ। ੩ ਕੁਤਾ। ੪ ਸ਼ਿਕਾਰ। ੫ ਜੁੜੇ। ੬ ਪੰਛੀ।

ਦੇ ਦਿਹੁ ਮੋਹਿ ॥ ਕਿਉਂ ਗਹਿ ਰਾਖਯੋ ਭੈ ਨਹਿੰ ਤੋਹਿ ॥ ਸੁਨਤ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਹਮ ਨੇ ਲੀਨੋ ਬਾਜ ਗਹਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਸ਼ਾਹ ਲੀਨੋਂ ਹਮ ਸਿਖ ਤੇ ਬਾਜ ॥ ਸੋ ਬਦਲੋ ਕਰ ਆਯੋ ਆਜ ॥ ਨਹਿੰ ਦੈ ਹੈ ਜਾ ਕਹਿ ਦਿਹੁ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰੈ ਤੋ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ਸੁਨਤ ਰਿਸ ਠਾਨੇ ॥ ਪਰ ਗੁਰ ਪਰ ਕੁਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਨੇ ॥ ਚਲੇ ਰਿਦੇ ਬਹੁ ਅਚਰਜ ਪਾਹਿ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਅਸ ਨ੍ਰਿਪ ਅਵਨੀ ਨਾਹਿ ॥ ੪੦ ॥ ਜੋਊ ਸਾਹ ਸੰਗ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ॥ ਰਹੈ ਨਿਕਟ ਇਹੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਸ ਗਿਨਤੀ ਗਿਨਤੇ ਲਵ ਪੁਰੀ ॥ ਪਹੁੰਚ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ੪੧ ॥ ਹਾਲ ਸਭੀ ਗੁਰ ਦੀਨ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਾਇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਛੀਨ ਲੀਨ ਅਜ ਬਾਜ ॥ ਕਲ ਕੋ ਕਰ ਡਾਰੈ ਗੋ ਤਾਜ ॥ ੪੨ ॥ ਸ਼ਾਹ ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਨਿੰਦਕ ਜੇਈ ॥ ਘਿਰਤ [1]ਹੁਤਾਸਨ ਪਾਯੋ ਤੇਈ ॥ ਬਨਯੋ [2]ਮਵਾਸ ਫਤੂਰ ਉਠਾਈ ॥ ਤਾਤਕਾਰ ਅਬ ਬਹੁ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖ਼ਾਨ ਸਮੀਪ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰ ਆਦਰ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ ॥ ਸਿਰੇ ਪਾਉ ਬਹੁ ਮੋਲ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੪੪ ॥ ਪੁਨ ਤੁਰੰਗ ਧਨ ਅਨ ਗਨ ਦੀਨਾ ॥ ਕਰ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਕੋ ਭਾਖਨ ਕੀਨਾ ॥ [3]ਸਪਤ ਹਜ਼ਾਰ ਚਮੂ ਸੰਗ ਤੇਰੋ ॥ ਕੀਜਹਿ ਤਿਆਰ ਬਿਲਮ ਕੋ ਛੋਰੋ॥੪੫॥ਚਢੋ ਸੁਧਾ ਸਰ ਦੂੰਦਭ ਵਾਇ॥ ਪਕਰਗੁਰੂ ਸੰਗ [4]ਬਾਜ ਲਿਆਇ॥ਸੁਨ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖਾਂ ਉਰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸਾਥ ਕਰ ਬੰਦ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਜਾ ਮਮ ਆਗੈ ਗਹਿ ਕਰ ਲਯਾਵੋਂ ॥ ਅਬ ਪਹੁੰਚੋਂ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਵੋਂ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਹਰਖਤ ਥਾਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈ ਯਮ ਰਾਜ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੪੬ ॥

੧ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਘਿਓ ਪਾਇਆ । ੨ ਆਕੀ । ੩ ਸਤ ਹਜ਼ਾਰ ਫੌਜ । ੪ ਘੋੜੇ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁੱਧ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਬੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਸਲਾਮ ਕਰ [1]ਗਰਬਤ ਨਿਕਸਿਯੋ ਬਾਗ॥
ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਯੋ ਤਬੈ [2]ਅਨੀ ਭਈ ਸਭ ਤਿਆਰ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਡਾਰੇ ਜੀਨ ਤੁਰੰਗ ॥ ਭਏ [3]ਸਨੱਧ ਬੱਧ ਭਟ ਅੰਗ ॥ ਗੁਲਕਾ ਬਹੁ ਬਰੂਦ ਬਰਤਾਈ ॥ [4]ਉਸ਼ਟ ਸੰਗ ਬਹੁ ਲੀਨ ਲਦਾਈ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰੇਰੇ ਕਾਲ [5]ਕਰਾਲ ਬਿਲੰਦੇ ॥ ਭਏ ਅਰੂਢ ਤੁਰੰਗਮ ਬ੍ਰਿੰਦੇ ॥ ਚਢਯੋ ਹੰਕਾਰਤ [6]ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਓਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਨੇ ਸੁਨ ਸਭ ਬਾਤੀ ॥ ਪਠ ਜੋ ਸਿੱਖ [7]ਸੁਧ ਦੇਨ [8]ਅਰਾਤੀ ॥ ਇਮ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਬੀਤੀ ਕਥਾ ॥ ਸੁਨ੍ਹਹੁ ਸੁਧਾਸਰ ਕੀ ਅਬ ਜਥਾ ॥ ੪ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਤਖਤ ਅਗਾਰੀ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗ ਧੁਨ ਭਾਰੀ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਜੇ ਜੋਧਾ ਸਵਧਾਨ ॥ ਆਨ ਆਨ ਬੈਠੇ ਬਲਵਾਨ ॥ ੫ ॥ ਸੋਦਰ ਸੰਧਯਾ ਲਗ ਤਹਿ ਬੇਸੇ ॥ ਪਾਯੋ ਭੋਗ ਨਮੋ ਕਿਯ ਤੈਸੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਦਰ ਬਿਖੈ ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਥਲ ਤਬ ਸੁਭਟ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੬॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰਕੈ ਗਨ ਸੋਏ ॥ ਕੇਤਕ ਰਾਤ ਬਿਤੀ ਜਬ ਜੋਏ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਸਿੱਖ ਪਹੁਚਯੋ ਆਇ ॥ ਦ੍ਵਾਰ ਪਾਲ ਢਿਗ ਜਾਇ ਸੁਨਾਇ ॥ ੭ ॥ ਜਾਨ ਜਰੂਰੀ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੋ ॥ ਸੂਖਮ ਕਾਲ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਵੋ॥ ਦ੍ਵਾਰ ਪਾਲ ਨੇ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅੰਤਰ ਸਿਖ ਗੁਰ ਲੀਨ ਬੁਲਾਈ ॥ ੮ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਭ ਹੀ ਬਿਰਤਾਤ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ਤਾਤ ॥ ਬਹੁਰ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਤੇ ਸਿੱਖ ਆਯੋ ॥ ਉਤਲਾਵਤ ਮੇ ਬਾਕ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧ ਲਸ਼ਕਰ ਬਡ

੧ ਹੰਕਾਰੀ। ੨ ਫੌਜ। ੩ ਕਮਰ ਕਸੇ ਕਰ ਲਏ। ੪ ਊਠ।
੫ ਭਿਆਨਕ। ੬ ਧੌਂਸਾ ਨਗਾਰਾ। ੭ ਖ਼ਬਰ। ੮ ਵੈਰੀ।

ਆਵਾ ॥ [1]ਕਲਬਲਾਟ ਹਮ ਨੇ ਸੁਨ ਪਾਵਾ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਤੋਪ ਹੋਤ ਇਸ ਕਾਲ ॥ ਮਾਰਤ [2]ਸਤ੍ਰੁਨ ਰੋਕਤ ਜਾਲ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ [3]ਖੋਖਰ ਲਕਰੋ ਪਰਯੋ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਨਮੁਖ [4]ਰਿਪਨ ਧਰੋ ਤੁਮ ਜਾਈ ॥ ਦਿਹੁ [5]ਗੋਰਨ ਕੀ ਮਾਰ ਮਚਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਨੇ ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਲਹੈਂ ਬਰੂਦ ਗੋਰਾ ਕਿਹ ਥਾਨ ॥ ਬਹੁਰ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਤਿਨਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੂਰਹੁ ਲਕਰਾ ਧੂਲ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਾਥਰ ਈਟ ਪਾਇ ਕਰ ਮਾਰੋ ॥ ਆਵਤ ਰਿਪ ਦਲ ਕੋ ਪਰਹਾਰੋ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਬਡ ਗੁਰੂ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਲਰੋ ਤਹਾਂ ਬਡ ਧੀਰਜ ਧਾਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਬਿਸਮੇ ਸਿਖ ਧਾਇ ਪਹੂਚੇ ॥ ਲਕਰੋ ਧਰਯੋ ਉਠਾਇ ਸੁ ਊਚੇ ॥ ਪੂਰ ਧੂਰ ਸੋਂ ਠੋਕਨ ਕਰੀ ॥ ਅਗਨੀ ਤਬੈ [6]ਪਲੀਤਾ ਧਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਛੁਟੀ ਤੋਪ ਸਮ [7]ਅਵਨਿ ਹਲਾਈ ॥ ਬਿਸਮ ਭਏ ਭਟ [8]ਚੌਪ ਬੜ੍ਹਾਈ ॥ ਉਤ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖਾਂ ਥੀ ਇਹ ਠਾਨੀ ॥ ਅਚਨਚੇਤ ਪਹੁਚਹਿ ਗੁਰ ਥਾਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਨਾ ਜੰਗ ਗੁਰ ਪਕੜ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਤੇ ਮਨਸੂਬ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨੀ ਤੋਪ ਧੁਨ ਗਿਨਤੀ ਆਈ ॥ ਕਿਨ ਸੁਧ ਦੀਨੀ ਗੁਰੂ ਬਤਾਈ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਬ ਲਰਨੋ ਬਨ ਹੈ ਭਲੇ ਦੀਨੀ [9]ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥
ਇਤ ਗੁਰ ਬੱਧ [10]ਸਨੱਧ ਹ੍ਵੈ ਅਰਦਾਸਾ ਸੁਧਵਾਇ ॥ ੧੭ ॥
ਚਲੋ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਓਰ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤ ਸੂਰਨ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ॥
ਉਤ ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਢਿਗ ਆਯੋ ਦੀਨੋ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਹਿ॥੧੮॥
ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਹਨੀ ਚੋਬ ਭਾਰੀ ਸੋ ਧੌਂਸੇ ਧੁੰਕਾਰੇ ॥ ਬਡੇ

੧ ਰੌਲਾ। ੨ ਵੈਰੀ। ੩ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਵਿਚ ਇਕ ਖੋਖਲੀ ਲਕੜ ਪਈ ਸੀ। ੪ ਵੈਰੀਆਂ ਦੇ। ੫ ਗੋਲਿਆਂ ਦੀ। ੬ ਅਗਨੀ ਦਾ ਤੀਲਾ ਬਾਲਕੇ। ੭ ਧਰਤੀ। ੮ ਉਤਸ਼ਾਹ। ੯ ਧੌਂਸਾ ਨਗਾਰਾ। ੧੦ ਕਮਰਕਸਾ।

ਬੀਹ ਬਾਂਕੇ [1]ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੇ ॥ ਕਲਾ ਪੈ ਜੜੇ ਬਹੁਤ ਤੋੜੇ ਧੁਖੰਤੇ ॥
ਚਲਾਈ ਤੁਫੰਗੈ ਭਭੂਕੇ [2]ਭਖੰਤੇ ॥ ੧੯ ॥ ਨਿਸਾ ਭੂਰ ਅੰਧੇਰ ਹੋਯੋ
ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਉਠੀ ਧੂਰ ਪੂਰੰ ਛਯੋ ਗੈਨ ਸਾਰਾ ॥ ਨ ਦੀਸੈ ਕਛੂ ਆਪ
ਹਾਥੈ ਪਸਾਰੇ ॥ ਪਲੀਤਾ ਭਖੈ ਤੇ ਮਲੀਨੰ [3]ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਦਿਸਾ
ਤਾਹਿੰ ਤਾਕੈ ਚਲਾਵੈਂ ਤੁਫੰਗੈ ॥ ਭਰੈਂ ਫੇਰ ਛੋਰੈਂ ਬਡੇ ਵੇਗ ਸੰਗੈ ॥
ਕੜਾਕਾੜ [4]ਨਾਦੰ ਉਠਯੋ ਏਕ ਬਾਰੀ ॥ ਇਤੈ [5]ਲੋਹ ਕੋਟੰ ਬਕੈ ਮਾਰ
ਮਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਬਡੀ ਕਾਠ ਦੀ ਤੋਪ ਚੋਪੈ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਬਡੇ ਚੁੰਗ
ਬਾਂਧੇ ਜਹਾਂ ਸ਼ਤ੍ਰ [6]ਆਵੈਂ ॥ [7]ਪਖਾਣੰ ਕਿ ਈਟੰ ਬਨੈ ਤਾਹਿੰ ਗੋਰੇ ॥
ਲਗੈਂ ਅੰਗ ਭੰਗੈਂ ਉਡੈਂ ਸੂਰ [8]ਘੋਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਮਲੇਛਾਨ ਸੈਨਾ ਪਤੀ
ਜਾਨ ਐਸੇ ॥ ਗੁਰੂ ਆਪ ਈਹਾਂ ਲਰੈ ਬੀਰ ਤੈਸੇ ॥ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਨ
[9]ਹੌਲਾ ਗਹੋ [10]ਬੇਗ ਜਾਈ ॥ [11]ਚਮੂ ਸੰਗ ਥੋਰੀ ਲਰੈ ਕੌਨ ਆਈ ॥
੨੩ ॥ ਕਹੇ ਤੇ ਚਲੇ [12]ਲੋਹ ਕੋਟੇ ਨਜੀਕੇ ॥ ਛੁਟੈਂ ਬਿੰਦ [13]ਗੋਰੀ
ਮਚਯੋ ਜੁੱਧ ਨੀਕੇ ॥ ਲਯੋ ਘੇਰ ਸੈਨਾ ਘਨੀ ਘੂਮ ਆਈ ॥ ਫਿਰੈਂ
ਚਾਰ ਪਾਸੇ ਪਰੈ ਨਾ ਲਖਾਈ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ਮਚਯੋ ਜੰਗ [14]ਬਿਕਰਾਲ ਇਮ ਨਿਸਾ ਸੁ ਪਹਿਰ ਰਹਾਇ॥
[15]ਅਰਣੋਦਹਿ ਲਗ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ਗੁਰੂ ਖਪਾਇ ॥ ੨੫ ॥
ਦਿਵਸ ਚਢਯੋ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਧੀਏ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥
ਕਛਕ ਸੂਰ ਰਹਿੰ ਦੁਰਗ ਮਹਿੰ ਅਪਰ ਚਲੈਂ ਮੈਦਾਨ ॥ ੨੬ ॥
ਸੁਨ ਸੂਰਨ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਾ ਜੱਥੇ ਬਾਂਧਨ ਕੀਨ ॥
ਸਭਨ ਕਹਯੋ ਸਮਝਾਇ ਗੁਰ ਲਰੋ ਐਸ ਬਿਧ ਚੀਨ ॥ ੨੭ ॥

---

੧ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਮਾਰ ਲੌ ਮਾਰ ਲੌ ਬਾਰ ਬਾਰ । ੨ ਬੰਦੂਕਾਂ (ਅਗ ਦੇ) ਭਭੂਕੇ ਭਕਦੀਆਂ ਹਣ । ੩ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ (ਦਿਖਾਈ) ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ੪ ਸ਼ਬਦ। ੫ ਲੋਹਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ ਵਿਚ (ਸੂਰਮੇ) ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ੬ ਬੜੀਆਂ ਟੋਲੀਆਂ ਬੰਨ੍ਹੀਂ ਜਿਥੇ ਕੁ ਸ਼ਤਰੂ ਆਂਵਦੇ ਹਨ। ੭ ਪਥਰ ਤੇ ਇਟਾਂ ਇਹੀ ਗੋਲੇ ਬਣ ਗਏ । ੮ ਬਹੁਤ ਘੋੜੇ । ੯ ਹਲਾ । ੧੦ ਸੀਘਰ। ੧੧ ਫੌਜ । ੧੨ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਕਿਲੇ ਦੇ। ੧੩ ਬਹੁਤੀਆਂ ਗੋਲੀਆਂ । ੧੪ ਭਿਆਨਕ । ੧੫ ਸੂਰਜ ਉਦੇ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਹਮ ਜੱਥਾ ਨਿਜ ਲੇ ਚਲਹਿੰ ਸਾਮੁਹਿ ਖੇਤ ਸੁ ਜੰਗ ॥
ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਿਸ ਪੱਛਮੰ ਆਵਹੁ ਧਾਰ ਉਮੰਗ ॥ ੨੮ ॥
ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਪਹਾਰ ਤੇ ਆਵੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥
ਨੰਦਾ ਸੀਹਾ ਦੱਖਨੰ ਪਰੈਂ ਖੈਂਚ ਕਰਵਾਰ ॥ ੨੯ ॥
ਐਸ ਹੁਕਮ ਸਭ ਪਾਇਕੈ ਨਿਕਸੇ ਦੁਰਗ ਤਿਆਗ ॥
ਪਰੇ ਬਾਜ ਸਮ ਝਪਟ ਕੈ ਜੁੱਧ ਉਠਯੋ ਬਡ ਜਾਗ ॥ ੩੦ ॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ ਸਰੋਹੀ ਚਲੀ ਬਾਢਵਾਰੀ ਹਲੱਬੀ ॥ ਖਿਚੇ ਮਯਾਨ ਤੇਗੇ ਫੁਲਾਦੀ [੧]ਜੁਨੱਬੀ ॥ ਸੁ ਖੰਡੈ ਦੁਧਾਰੇ [੨]ਪ੍ਰਚੰਡੇ ਚਮੱਕੇ ॥ ਚਲੀ ਸੈਫ ਸਾਫੰ [੩]ਕਟੈਲੀ ਦਮੱਕੇ ॥ ੩੧ ॥ ਲਗੈ [੪]ਖੱਗ ਪੈ ਖੱਗ ਟੂਟੈ ਛਣੱਕੈ ॥ ਗਰੇ ਮੈਂ ਸੰਜੋਏ ਕਿ ਤਾ ਸੋਂ ਝਣੱਕੈ ॥ ਚਲੇ [੫]ਸੇਲ ਮੇਲੇ ਭਈ [੬]ਰੇਲ ਪੇਲੇ ॥ ਮਨੋ ਰੰਗ ਲੇ ਲੇ ਮਿਲੇ [੭]ਫਾਗ ਖੇਲੇ ॥ ੩੨ ॥ [੮]ਭੁਜਾ ਦੰਡ [੯]ਕੰਧੇ ਗਰੇ ਕਾਟ ਡਾਰੇ ॥ ਕਿਸੂ [੧੦]ਤੁੰਡ ਮੁੰਡੰ ਕਿ ਰੁੰਡੰ [੧੧]ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਕਟੀ ਅੰਗੁਰੀ ਹਾਥ ਲੋਹੂ ਬਹੰਤੇ ॥ [੧੨]ਬਢਯੋ ਪੈਰ ਕਾਂਕੋ ਨ ਉੱਠੈ ਸਕੰਤੇ ॥ ੩੩ ॥ ਕਟਯੋ [੧੩]ਗੋਡ ਕਾਂਕੋ ਕਿ [੧੪]ਜੰਘਾ [੧੫]ਭਿਦੀਹੈ ॥ ਉਰੂ ਬਾਢ ਗੇਰੇ ਕਿ ਛਾਤੀ ਛਿਦੀ ਹੈ ॥ ਗਈ ਲੋਥ ਪੈ ਲੋਥ ਗੁੰਥੀ ਬਿਥਾਰੀ ॥ ਪਰੈ ਸੀਸ ਫੂਟੇ [੧੬]ਹਯੰ ਪਾਇ ਧਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ [੧੭]ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਜੋਧਾ ਝਟਾ ਪੱਟ ਹੋਏ ॥ ਗਹੇ ਸਾਂਗ ਨੇਜੇ ਪ੍ਰਹਾਰੰ ਪਰੋਏ ॥ ਚਲੀ ਤੇਗ ਐਸੇ ਬਡੇ ਬੀਰ ਮਾਰੇ ॥ ਜਥਾ ਕਾਟ ਖਾਤੀ ਗਨੰ ਬਾਂਸ ਡਾਰੇ ॥੩੫॥ ਗੁਰੂ ਊਚ ਬਾਨੰ ਸੁ ਤੀਰੰ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਤਕੈਂ ਫੌਜ ਦਾਰੰ ਸੁ ਮਾਰੈਂ ਮੁਕਾਵੈਂ ॥ ਕਹਾਂ ਲੌ ਕਹੌਂ ਜੰਗ ਕੀ ਬਾਤ

੧ ਹੁੱਲਬ ਤੇ ਜੁੱਲਬ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਥਿਆਰ ਕਰਕੇ ਤੇਤਿਖੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ । ੨ ਤੀਖਣ ਹੋਕੇ ਚਮਕੇ । ੩ ਕਟਨ ਵਾਲੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ । ੪ ਖੰਡੇ ਨਾਲ ਖੰਡਾ ਖੜਕੇ । ੫ ਬ੍ਰਛੇ । ੬ ਧਕੇ ਧਕੀ । ੭ ਹੋਲੀ ਖੇਡ ਰਹੇ ਹਨ। ੮ ਬਾਂਹਵਾਂ ਡੰਡੇਵਤ । ੯ ਮੋਢੇ ਤੇ ਗਲੇ ਸਿਰ ਕਟ ਸੁਟੇ । ੧੦ ਮੂੰਹ । ੧੧ ਨਾਸ ਵਾ ਮਾਰ ਦਿਤ । ੧੨ ਪੈਰ ਵਢ ਦਿਤਾ ਹੈ । ੧੩ ਗੋਡੇ । ੧੪ ਲਤਾਂ । ੧੫ ਵਿੰਨ੍ਹ ਦਿਤੀਆਂ ਹਨ । ੧੬ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਹੇਠਾਂ । ੧੭ ਟੋਟੇ ਟੋਟੇ ।

ਜੋਈ ॥ ਕਟੇ ਅੰਗ ਜੋਧਾਨ ਕ੍ਰੋਧਾਨ ਹੋਈ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਝਟ ਪਟ ਭਟ [1]ਲਟ ਪਟ ਲਿਟੇ [2]ਸਟ ਪਟ ਭੇ [3]ਭਟ ਜੁੱਟ ॥ ਅਟਕ ਅਟਕ ਕਟ ਕਟ ਮਿਟੈ ਚਟ ਪਟ ਕਟਾ ਸੁ ਕੁੱਟ ॥ ੩੭ ॥ ਅਜਬ ਤਮਾਚਾ ਗਜਬ ਕੋ ਲਗਯੋ ਮਲੇਛਨ ਅੰਗ ॥ ਗਿਰੈਂ ਭੂਮ ਖਾ ਖੱਗ ਕੋ ਸਿੱਖਨ ਰਿਦੇ ਉਮੰਗ ॥ ੩੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹੈਂ ਮਲੇਛ ਦਗਾ ਦਿਯੋ ਲੋਹੇ ॥ ਕਰੈਂ ਪ੍ਰਹਾਰ ਬਿਫਲ ਸਭ ਹੋਹੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮੁਲ ਥੋਰੇ ॥ ਭਏ ਸੁ ਤਿਸ ਛਿਨਤੀਖਨ ਘੋਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸਹਿਜੇ ਚਲੈ ਤਾਰ ਸਮ ਨਿਕਸੈ ॥ ਕਾਟ ਕਾਟ ਤੁਰਕਨ ਸਿੱਖ ਬਿਗਸੈ ॥ ਸਭ ਮੇਲਛ ਤਬ ਸੂਮ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਸਪਤ ਜਾਮ ਤੇ ਚਢੇ ਤੁਰੰਗ ॥ ੪੦ ॥ ਕਰਤ ਜੰਗ ਤ੍ਰੈ ਪਹਿਰ ਬਿਤਾਏ ॥ ਨਹਿੰਨ ਥਿਰੇ ਨਾਹਨ ਕਛ ਖਾਏ ॥ ਖੜਗ ਜੰਗ ਜਬ ਮਚਯੋ ਕਰਾਰਾ ॥ ਹੌਸ ਉਡੀ ਤੁਰਕਨ ਤਿਸ ਬਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਏਕ ਛੁਧਤ ਦੂਜੇ ਥਕਤ ਤੀਜੋ ਰਿਸ ਗੁਰ ਕੀਨ ॥ ਸਿਥਲ ਅੰਗ ਤੁਰਕਨ ਭਏ ਸਿੱਖ ਭਏ ਬਲ [4]ਪੀਨ ॥ ੪੨ ॥ ਸਪਤ [5]ਸਹੰਸ੍ਰ ਜੁ ਬਾਹਿਨੀ ਭਈ ਕਤਲ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਬਾਕੀ ਭਟ ਜੇਤਕ ਬਚੇ ਤਿਨ ਕੈ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਸਾਲ ॥ ੪੩ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ [6]ਆਸੂਦੇ ਹੁਤੇ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬਖਸ਼ਯੋ ਜੋਰ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਮਾਰੇ ਤੁਰਕ ਗਨ ਕਰਯੋ ਖੇਤ ਰਣ ਘੋਰ ॥ ੪੪ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪੈਂਦਾ ਬਲੀ ਕਰਹਿੰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਜਿ ਏਕ ॥ ਦੁਇ ਤ੍ਰੈ ਕਾਟਤ ਸੁਭਟ ਹੈਂ ਮਾਰੇ ਏਵ ਅਨੇਕ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖਾਨ ਸੋਂ ਲੋਹ ਗੜ੍ਹ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਸ ਪੰਚ ਬੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੫ ॥

---

੧ ਲੋਟ ਪੋਟ। ੨ ਜਲਦੀ। ੩ ਸੂਰਮੇ ਜੁਟ ਗਏ। ੪ ਕਰੜਾ ਬਲ। ੫ ਹਜ਼ਾਰ। ੬ ਖੁਸ਼।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੁਗ਼ਲ ਪਠਾਨ ਮਹਾਨ ਦਲ ਕਤਲ ਭਯੋ ਜਬ ਏਵ ॥
ਸੁਭਟ ਸੰਭਾਰੇ ਆਪਨੇ ਸਗਰੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੇਵ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਥਿਰਯੋ ਇਕ ਥਾਨ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤ ਮਹਾਨ ॥ ਜਿਤਕ ਸਿਪਾਹਿ ਬਚੇ ਲਰ ਹਾਰੇ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਤਿਸ ਪਾਸ ਪਧਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਤਬਹਿ ਦੂਤ ਇਕ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਿਧ ਗੁਰ ਪਾਸ ਪਠਾਯੋ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਹੀਨ ਹੁਇ ਗਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਸੁਨੀਅਹਿੰ ਦੇ ਕਾਨ ॥ ਮੋਹਿ ਪਠਾਯੋ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖਾਨ ॥ ਕਹੀ ਆਪ ਕੋ ਬਾਤ ਭਲੇਰੀ ॥ ਤਜੋ ਲਰਾਈ ਭਈ ਘਨੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਸ਼ਾਹਜਹਾਂ ਕੋ ਤੇਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਝੁਕੈਂ [1]ਪ੍ਰਿਥੀ ਮਹਿਪਾਲਾ ॥ ਦਿਸ ਦੱਖਣ ਕੇ ਦੇ ਦੇ ਡੋਰੇ ॥ ਹੋਇ ਦੀਨ ਮਿਲ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਹੋਰੇ ॥ ੫ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਜੇ ਆਦ ਬੰਗਾਲਾ ॥ ਝੁਕੇ ਮਹਿਪ ਲਖ ਤੇਜ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪੁਨ ਪਰਬਤ ਬਾਸੀ ਨਿਰਪਾਲਾ ॥ [2]ਤਨਜਾ ਡੋਰੇ ਦੇਵੈਂ ਜਾਲਾ ॥ ੬ ॥ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਜਹਿੰ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ॥ ਗਿਨੋਂ ਕਹਾਂ ਲਗ ਦੇਸ ਉਦਾਰਾ ॥ ਫਿਰੈ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਸ਼ਾਹ ਦੁਹਾਈ ॥ ਤੁਮ ਕਿਮ ਠੈਹਰ ਸ਼ਕੇ ਅੰਗਵਾਈ ॥ ੭ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੋ ਅਬ ਦੀਜੈ ਬਾਜ ॥ ਨਹਿ ਬਲ ਅਸ ਜਹਿੰ ਬਾਸੋ ਭਾਜ ॥ ਸੁਨਤ ਦੂਤ ਕੇ ਬਚ ਮੁਸਕਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨਹੁ ਦੂਤ ਅਬ ਬਾਕ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮੁਗ਼ਲਸਖ਼ਾਨ ਬਤਾਵਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਹਮਰੇ ਸਿਖ ਤੇ ਹੈ ਸ਼ਾਹ ਲੀਨੋ ॥ ਲਾਖ [3]ਰਜਤਪਣ ਕੀਮਤ ਚੀਨੋ ॥ ੯ ॥ ਸ਼ਾਹ ਬਾਜ ਸਹਿਜੇ ਗਹਿ ਲਯੋ ॥ ਸੋ ਪਲਟਾ ਹਮ ਨੇ ਨਿਜ ਲਯੋ ॥ ਸੋ ਪਲਟਾ ਹਮ ਨੇ ਨਿਜ ਲਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਧੀਕੀ ਤਿਸਤੇ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕਰੈ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਜੋਇ ॥ ਸਭ ਅਵਨੀ

੧ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਰਾਜੇ। ੨ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਡੋਲੇ ਵਿਚ। ੩ ਰੁਪੈ।

ਕੋ ਮਾਲਕ ਸੋਇ ॥ ਇਹ ਸਮ ਬੀਤੇ ਕਈ [1]ਕਰੋਰ ॥ ਗਿਨਤਿਓਂ ਜਿਨ ਕੇ ਪਾਇ ਨ ਓਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਦੀਨੋ ਇਨ ਰਾਜ ॥ ਜਿਸ ਕਰ ਦੇਤੋ ਵਧਯੋ ਸਮਾਜ ॥ ਕੀਨ ਅਵੱਗਯਾ ਮਾਰ ਮੁਕੈਹੈਂ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਭ ਛੀਨ ਸੁ ਲੈਹੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਸਹਿਤ ਸਮਾਜ ॥ ਦੈਹੈਂ ਸਭ ਅਵਨੀ ਕੋ ਰਾਜ ॥ ਤੂੰ ਬਡ ਜੋਧਾ ਆਪ ਕਹਾਵੈਂ ॥ ਹ੍ਵੈ ਪਾਛੇ ਕਿਉਂ ਫੌਜ ਹਨਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਹਮ ਸੋਂ ਕਰੋ ਹਾਥ ਦ੍ਵੈ ਆਇ ॥ ਜੀਤ ਕਿ ਹਾਰ ਪਿਖੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਸੁਨੀ ਦੂਤ ਗਾ ਸਭੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਤਬੈ ਉਰ ਮਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਹਤੀ ਫੌਜ ਜੇ ਜਾਊਂ [2]ਪਲਾਇ ॥ ਮਾਰੇ ਸ਼ਾਹ ਨਿੰਦ ਬਹੁ ਬਾਇ ॥ ਅਬ ਤੋ ਲਰਨੋ ਮਰਨੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੂ ਨਾ ਛੋਡੈ ਜੀਵਤ ਮੋਇ ॥ ੧੫ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਕੁਮਲਾਇ ਬਦਨ [3]ਗੀਦੀ ਬਿਸਾਲ ॥ [4]ਗਨ ਸੁਭਟ ਹਕਾਰ ਲੀਨੇ ਸੁ ਨਾਲ ॥ ਤਬ ਚਲਯੋ ਅਗ੍ਰ ਬਾਜੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ॥ ਸਭ ਦੀਏ ਛੋਰ ਫਰਰੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਉਤਸ਼ਾਹ ਸਭਨ ਕੋ ਦੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਹਤ ਲੇਹੁ ਬੀਰ ਨਿਜ ਕਾਰ ਸਾਰ ॥ ਸੱਯਦ [5]ਦੀਦਾਰਲੀ ਕੀਨ ਬਾਮ ॥ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗ ਇਕ ਮੁਗਲ ਨਾਮ ॥ ੧੭ ॥ ਤਿੰਹ ਕਰਯੋ ਦਾਹਨੇ ਸੈਨ ਸੰਗ ॥ ਇਹ ਬਚੇ ਬੀਰ ਦ੍ਵੈ ਕਰਤ ਜੰਗ ॥ ਸਭ ਔਰ ਮਾਰ [6]ਧੂਲੀ ਮਿਲਾਇ ॥ ਚਲ ਅੱਗ੍ਰ ਜਿਤੇ ਉਰ ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ ॥ ੧੮ ॥ ਹੱਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਨੋ ਨਿਹਾਰ ॥ ਇਤ ਗੁਰੂ ਆਪਨੇ ਲੇ ਜੁਝਾਰ ॥ ਭਟ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਨਿਜ ਬਾਮ ਕੀਨ ॥ ਭਟ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਾਏਂ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ੧੯ ॥ ਬਰ ਬਿਪ੍ਰ ਮਲਕ ਜਾਤੀ ਕਰੋਲ ॥ ਸੋ ਪਰਯੋ ਧਾਇ ਭਟ ਲੀਨ ਨਾਲ ॥ ਦਲ ਮਿਲੇ ਦੋਇ ਕਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ॥ ਉਰ ਕ੍ਰੋਧ ਧਾਰ ਚਾਲੇ [7]ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ੨੦ ॥

---

੧ ਕਰੋੜਾਂ ਹੀ। ੨ ਦੌੜ ਗਿਆ। ੩ ਕਾਇਰ। ੪ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸੂਰਮੇ ਬੁਲਾਕੇ। ੫ ਦਰਸ਼ਨ ਖਬੇ ਪਾਸੇ ਕੀਤੇ। ੬ ਮਿਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲਾ ਦਿਤੇ। ੭ ਮਾਰ ਕੇ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗ ਬੇਗਹਿੰ ਜੁੱਟੇ ਆਇ ॥
ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਦਿਦਾਰਲੀ ਮਿਲਕੈ ਜੁੱਧ ਮਚਾਇ ॥ ੨੧ ॥

ਪਾਧਰੀ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰ ਭਏ ਸਮੁੱਖੇ ਮੁਗਲ ਖਾਨ ॥ ਮਚ ਜੁੱਧ ਦੁੰਦ ਛੁਟ ਪਰੇ ਬਾਨ ॥ ਕਹਿ ਮੁਗਲ ਖਾਨ ਚਹੋਂ ਤੇਗ ਜੰਗ ॥ ਤੁਮ ਤੀਰ ਤਜੋ ਬਲ ਅਧਕ ਸੰਗ ॥ ੨੨ ॥ ਸਮਤਾ ਨ [1]ਚਾਂਪ ਬਿੱਦਯਾ ਮਝਾਰ ॥ ਬਡ ਮਾਰਤ ਹੋ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ ਨਿਹਾਰ ॥ ਸੁਨ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਕੀ ਰੀਤ ਜਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪਰੇ ਉਤਰ ਤਜ ਕੈ [2]ਕਿਕਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਗਹੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਹਾਥ ॥ ਗਹਿ [3]ਮਹਿਦ ਢਾਲ ਕਰ ਬਾਮ ਸਾਥ ॥ ਉਤ ਮੁਗਲ ਖਾਂ ਖੈਂਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ॥ ਗਹਿ [4]ਸਿਪਰ ਭਯੋ ਜਬ ਸ਼ਾਵਧਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਤਬ ਕਹਿਸ ਤਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਖਾਨ ਜਿਤਕ ਬਿੱਦਯਾ ਸੁ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭ ਕਰੋ ਦਿਖਾਵਨ ਆਜ ਆਪ ॥ ਬਿਸਵਾਸ ਜਾਸ ਕੇ ਧਰਹਿੰ ਦਾਪ ॥ ੨੫ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਿਥਮ ਵਾਰ ਕਰ ਲਿਹੁ [5]ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਅਵਲੋ ਕਹਿੰ ਬਲ ਕੇਤਕ ਜੁਝਾਰ ॥ ਸੁਨ ਧੀਰ ਸਹਿਤ ਗੁਰ ਕੇ ਸੁ ਬੈਨ ॥ ਤਬ ਮੁਗ਼ਲ ਖਾਂ ਕਰ ਸਮੁਖ ਨੈਨ ॥ ੨੬ ॥ ਚਾਹਤ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨਹਿੰ ਦਾਵ ਪਾਇ ॥ ਤਬ ਪਰਯੋ ਆਨ [6]ਅਸ ਕੋ ਉਠਾਇ ॥ ਊਪਰ ਜਨਾਇ ਤਰ ਕੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਗਏ ਕੂਦ ਗਾ ਛੂਛ ਵਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ [7]ਖੜਗ ਸੀਸ ਕੀ ਦਿਸ ਚਲਾਇ ॥ ਗੁਰ [8]ਸਿਪਰ ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ ਕਰ ਬਚਾਇ ॥ ਤਿੰਹ ਰੋਕ ਊਪਰੇ ਹਾਥ ਲੀਨ ॥ ਗਹਿ ਖੜਗ ਆਪਨੋ ਵਾਰ ਕੀਨ ॥ ੨੮ ॥ ਭੁਜ ਕੇ ਤਰੈ ਸੁ ਤਹ ਲੱਗਯ ਜਾਇ ॥ ਬਲ ਸਹਿਤ ਬਹਯੋ ਇਸ ਬਿਧ ਸਫਾਇ ॥ ਸਭ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰੇ ਜਿ ਅੰਗ ॥ ਕਟ ਗਏ ਸਕਲ ਇਕ ਬਾਰ ਸੰਗ ॥ ੨੯ ॥ ਜਸ ਕਟਤ ਤਾਰ

[1] ਧਨਖ। [2] ਘੋੜੇ ਨੂੰ। [3] ਵਡੀ ਢਾਲ ਪਕੜ ਕੇ। [4] ਢਾਲ। [5] ਤਲਵਾਰ ਮਾਰਨਾ ਕਰੋ। [6] ਤਲਵਾਰ। [7] ਢਾਲ।

ਸਾਬਨਹਿ ਚੀਨ ॥ [1]ਜੁਗ ਖੰਡ ਹੋਇ ਧਰ ਪਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸਿਰ ਭੁਜਾ ਸਹਿਤ ਭਾ ਏਕ ਖੰਡ ॥ ਜੁਗ ਚਰਨ ਜੁਤ ਦੁਤੀਓ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥ ੩੦ ॥ ਤਿਹ ਮਰਯੋ ਦੇਖ ਗੁਰ ਦਲ ਬਿਲੰਦ ॥ ਕਹਿੰ ਬਿਜੈ ਸਦਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਭਟ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਲਤਾਨ ਬੇਗ ॥ ਸੁਭ ਤੀਰ ਮਾਰ ਹਤ ਦੀਨ ਡੇਗ ॥ ੩੧ ॥ ਖਾਂ ਪੈਂਦ ਅਲ਼ੀ ਦੀਦਾਰ ਮਾਰ ॥ [2]ਰਣਜੀਤ ਬਜੇ ਤਬ ਉਠ ਅਪਾਰ ॥ ਪਿਖ ਬਚੇ ਜੇਤ [3]ਤੁਰਕੀ ਸਿਪਾਹ ॥ ਬਿਨ ਪਤੀ ਸੈਨ ਭਜ ਪੇ ਤਦਾਹ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਸੈਨ ਪਿਛਾਰੀ ਕਟਤ ਜਾਤ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰੂ ਬਿਧੀ ਸੰਗ ਕਹਿਤ ਬਾਤ ॥ ਅਬ ਸੂਰ ਸਭਨ ਕੋ ਲਿਹੁ ਹਟਾਇ ॥ ਨਹਿੰ ਹਤਹੁ ਅਬਹਿ ਯਹਿ ਨੀਤ ਨਾਇ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਵਿਆਕੁਲ ਸ਼ਸਤਰ ਹੀਨ ਨਰ ਭਾਗਯੋ ਮੂਰਛਾ ਜੋਇ ॥
ਦੂਸਰ ਭਟ ਸੋਂ ਜੁਧ ਕਰਤ ਸ਼ਰਨਾਗਤ ਜੋ ਹੋਇ ॥ ੩੪ ॥
ਇਨ ਖਟ ਸੂਰ ਨ ਮਾਰ ਹੈਂ ਧਰਮ ਯੁੱਧ ਕੀ ਕਾਰ ॥
ਇਸ ਹਿਤ ਅਬ ਨਹਿੰ ਮਾਰੀਅਹਿ ਦਿਹੁ ਸੁਭਟਨ ਹਟਕਾਰ ॥ ੩੫॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਗੁਰੂ [4]ਨਦੇਸ ॥ ਹਟਕ ਲੀਨ ਸਭ ਸੁਭਰ ਵਿਸੇਸ ॥ ਫਤਹ ਪਾਈ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਗਾਇ ॥ ਰਣਜੀਤ ਬਜਾਇ ਗੁਰੂ ਹਰਖਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਬਿਚਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਰਣ ਥਲ ਹੇਰਾ ॥ [5]ਸ੍ਰੋਣ ਮਾਸ ਤੇ ਭੀਮ ਘਨੇਰਾ ॥ ਲੋਥੈਂ ਪਰ ਲੋਥੈਂ ਬਹੁ ਪਰੀ ॥ ਸਹਿਤ [6]ਹਯਨ ਬਹੁ ਸੈਨਾ ਮਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਹੁਤੇ ਸਿੱਖ ਜੇ ਘਾਇਲ ਪਏ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਗੁਰ ਉਠਵਾਵਤ ਭਏ॥ਭੇਜ ਦੀਨ ਸੋ [7]ਔਸ਼ਧਜਾਲੇ॥ ਸੇਵਾ ਹਿਤ ਲਾਏ ਭਟ ਜਾਲੇ ॥ ੩੮ ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਸ਼ਹੀਦ ਜੁ ਭਏ ॥ ਤਿਨ ਸਭ ਕੋ ਉਠਵਾਵਤ ਭਏ ॥ ਸਭਹਨ ਕੋ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਯੋ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਨਵੀਨ ਮੰਗਾਇ ਪਨਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਜਿਸ ਬਲ

੧ ਦੋ ਤਲਵਾਰਾਂ ਧਾਰਨ ਕੀਤੀਆਂ। ੨ ਧੌਂਸਾ ਨਗਾਰਾ ਵਜਦਾ ਹੈ। ੩ ਮੁਸਲਮਾਨ ਸਿਪਾਹੀ। ੪ ਆਗਿਆ। ੫ ਲਹੂ। ੬ ਘੋੜੇ। ੭ ਦਵਾਈ ਦਾ ਘਰ ਵਿਚ ਹਸਪਤਾਲ।

ਗੁਰ ਕੇ ਮਹਿਲ ਬਿਲੰਦ ॥ ਤਹਿੰ ਇਕਠੀ ਕਰ ਲੋਥਹਿ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ [1]ਈਧਨ ਹੇਠ ਊਪਰੇ ਡਾਰ ॥ ਅਪਨ ਹਾਥ ਗੁਰ ਕਿਯ ਸਸਕਾਰ ॥ ੪੦ ॥ ਪਹੁਚਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਲੋਕ ॥ ਜਹਿ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਨਹਿੰ ਸੋਕ ॥ ਜਰਾ ਮਰਨ ਕੋ ਲੇਸ ਨ ਜਹਾਂ ॥ ਪਦਵੀ ਅਚਲ ਥਿਰੇ ਚਲ ਤਹਾਂ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਲੇ ਭਟ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਇ ਨਹਾਇ ॥ ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ ਕਰ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਭੇਟ ਚਢਾਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬਟਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਬਕਤ [2]ਭਟਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ਕੀਨ॥ਅਸ ਬਿਧ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੰਗ ਕੋ ਜੀਤ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਭਲ ਰੀਤ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖਾਨ ਬਧਹ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਬੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮੁਗਲ ਮਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਾਰੇ ਮੁਗਲ ਅਪਾਰ ॥
ਪੁਰ ਕੇ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰੇ ਹੈਂ ਉਠੀ ਦੁਗੰਧ ਬਿਆਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਬਸਨੋ ਕਠਨ ਸੁ ਭਯੋ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਬਹੁ ਦੁਰਗੰਧਹ ਲਹਯੋ ॥ ਉਤ ਬਿਆਹਿ ਬੀਬੀ ਨਿਕਟਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਮਨ ਕਛ ਸੋਚ ਲਿਆਯੋ ॥ ੨ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਆਯੋ ਪੁਰੀ ਝਬਾਲ ॥ ਰਾਮ ਚੰਦ ਗੁਰ ਸ਼ਰਧਾ ਜਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਇਤ ਬਹੁ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਬੀਬੀ ਬਿਆਹ ਅਹੈ ਸੁਖ ਵੰਧ ॥ ੩ ॥ ਚਲੋ ਝਬਾਲ ਪੁਰਹੁ ਮੁਰ ਆਸਾ ॥ ਕਰੋ ਬਿਆਹ ਬੀਬੀ ਸੁਖਰਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਪੂਰਨ ਆਸਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ॥ ੪॥ ਕਰੈਂ ਬਿਆਹਿ ਜਾ ਪੁਰੀ ਝਬਾਰ ॥ ਪੁਨ ਜਾ ਬਸੈਂ ਪੁਰੀ ਕਰਤਾਰ ॥ [3]ਅਸ ਮੰਜਸ ਭਾਈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨ ਸਭੀ ਬਿਧ ਆਇ ॥ ੫॥

[1] ਲਕੜਾਂ । [2] ਸੂਰਮੇ । [3] ਉਲਟੀ ।

ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਫੌਜ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਡੇਰੇ ਜਾ ਝਬਾਲ ਮਹਿੰ ਕੀਨ ॥ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਸਭ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਰਚਯੋ ਬਿਆਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੬ ॥ ਪੁੰਨਯਾ ਤੇ ਇਕ ਦਿਵਸ ਅਗਾਰੀ ॥ ਜੇਠ ਪਚੀਸ ਜਨੇਤ ਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਧਰਮੇ ਆ ਸੁਤ ਕੀਨ ਢੁਕਾਇ ॥ ਅਨਕ ਰੰਗ ਬਾਜੇ ਬਜਵਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰਦਾਈ ॥ ਜਗਤ ਮ੍ਰਯਾਦ ਰਖਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਅਨਕ ਰੰਗ [1]ਬਿੰਜਨ [2]ਅਚਵਾਇ ॥ ਜੋ ਸੁਰ ਪੁਰ ਭੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਇ ॥ ੮ ॥ ਦਿਵਸ ਪੁੰਨਯਾਂ ਜੇਠ ਛਬੀਸ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਬਿਸਵੇ ਬੀਸ ॥ ਅਨੰਦ ਬਿਆਹ ਪਠਯੋ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਬਢਯੋ ਹੁਲਾਸ ॥ ੯ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਰਾਖ ਜਨੇਤ ॥ ਦੀਨੋ ਦਾਜ ਅਨਕ ਕਰ ਹੇਤ ॥ [3]ਹੇਮ ਬਿਭੂਖਨ [4]ਮੁਕਤਾ ਹੀਰ ॥ ਜੋ ਮਾਤਾ ਜੀ ਰਖੇ ਸੁ ਧੀਰ ॥ ੧੦ ॥ ਦੀਏ [5]ਪਟੰਬਰ ਪਰ [6]ਪਸਮੰਬਰ ॥ ਸੁੰਦਰ ਅਧਕ ਜਰੀ ਕੇ ਅੰਬਰ ॥ [7]ਹੇਮ [8]ਰਜਤ ਕੇ ਬਾਸਨ ਘਨੇ ॥ [9]ਗੋ [10]ਮਹਿਖੀ ਹੈ ਦੀਨੇ ਘਨੇ ॥ ੧੧॥ ਨੀਕੀ ਰੀਤ [11]ਬਿਸਰਜਨ ਕੀਨੇ॥ ਧਰਮਾ ਸੁਰ ਜੁਤ ਬੰਦ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ਦੂਲਹੁ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ ਕਰ ਫੇਰਾ ॥ ਰਧ ਸਿਧ ਨਿਧ ਦੀਨੀ ਤਿਹ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ਹਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਤਬ ਕਹਿਤ ਭਾ [12]ਰਿਧ ਸਿਧ [13]ਨਿੰਧ ਬਿਥਾਰ॥
ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਮਝਾਈਯੇ ਜਿਹ ਤੇ ਪਾਵੇਂ ਸਾਰ ॥ ੧੩

---

੧ ਭੋਜਨ। ੨ ਛਕਾਏ। ੩ ਸਵਰਨ ਦੇ ਗਹਿਣੇ। ੪ ਮੋਤੀ। ੫ ਕਪੜੇ। ੬ ਰੇਸ਼ਮ ਨਾਲ ਕਢੇ ਹੋਏ ਕਪੜੇ। ੭ ਸੋਨਾ। ੮ ਚਾਂਦੀ ਦੇ ਭਾਂਡੇ। ੯ ਗਊਆਂ। ੧੦ ਮੱਝਾਂ। ੧੧ ਵਦਾਇਗੀ।

੧੨ ਸਿੱਧਿ—ਅਠਾਰਾਂ ਸਿਧੀਆਂ ਤਪ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਤੇ ਹਰ ਸਿਧੀ ਦਾ ਅਰਥ ਲਿਖਦੇ ਹਾਂ।

੧੩ ਰਿਧਿ—ਇਹ ਜਪ ਤਪ ਭਗਤੀ ਕਰਨੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਪਾਸ ਰਿਧਿ ਆ ਜਾਵੇ ਉਥੇ ਦੇਗ ਸਵਾਈ ਤੋਂ ਸਵਾਈ ਚਲਦੀ ਹੈ।

ਕਬਿੱਤ ॥ [1]ਅਣਮਾ ਇਕ [2]ਮਹਿਮਾ ਪੁਨ [3]ਲਘਮਾ ਔ [4]ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੈ [5]ਪ੍ਰਕਾਮ ਔ [6]ਈਸਤਾ ਹੈ [7]ਬਸਤਾ ਬਖਾਨੀਏ ॥ [8]ਗਰਮਾ [9]ਅਨੂਰਮੀ [10]ਦੂਰ ਸ੍ਰਵਨ ਜਾਨ ਪੁਨ [11]ਦੂਰ ਦਰਸ [12]ਮਨੋ ਬੇਗ [13]ਕਾਮ ਰੂਪ ਠਾਨੀਏ ॥ [14]ਪਰਕਾਯ [15]ਸ੍ਵਛੰਦ ਮ੍ਰਿਤ [16]ਸੁਰ ਕ੍ਰੀੜਾ ਦਰਸ ਪੁਨ ਯਥਾ [17]ਸੰਕਲਪ [18]ਅਪ੍ਰਤਿ ਹਤ ਗਤ ਮਾਨੀਏ ॥ ਸਿੱਧ ਦਸ ਆਠ ਇਹੁ ਰਿੱਧ ਏਕੋ ਹੀ ਲਖੇਉ

---

੧ ਅਣਮਾ—ਅਣੂ ਰੂਪ ਹੋਕੇ ਸਭ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਣਾ।

੨ ਮਹਿਮਾ—ਬਾਵਨ ਔਤਾਰ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਬਹੁਤ ਵਿਸਥਾਰ ਕਰ ਲੈਣਾ।

੩ ਲਘਮਾ—ਸਰਸਾ ਦੇ ਮੁਖ ਵਿਚ ਹਨਮਾਨ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਜਾਣਾ।

੪ ਪ੍ਰਾਪਤੀ—ਮਨ ਇਛਤ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋਣੀ।

੫ ਪ੍ਰਕਾਮ—ਇਕ ਸਥਾਨ ਤੇ ਬੈਠੇ ਰਹਿਣਾ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ ਤੇ ਸੁਣਨਾ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਨ ਦੀ ਦਸ਼ਾ ਨੂੰ ਜਾਣਨਾ।

੬ ਈਸਤਾ—ਆਪਣੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਨਾ।

੭ ਬਿਸਤਾ—ਜਿਸ ਜਿਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਮਨ ਵਿਚ ਇਛਾ ਹੋਵੇ ਸੀਘਰ ਪੂਰਨ ਹੋ ਜਾਣਾ।

੮ ਗਰਮਾ—ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੰਕਾ ਵਿਚ ਰਾਖਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅੰਗਦ ਪੈਰ ਨੂੰ ਬੋਝਲ ਕੀਤਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ—

ਇਹ ਅਠ ਮੁਖ ਸਿਧੀਆਂ ਹਨ—ਅਗੇ ੧੦ ਗੌਣ ਕਹਿੰਦੇ ਹਾਂ।

੯ ਅਨੂਰਮੀ—ਖੁਧਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਆਦਿ ਖਟ ਉਰਮੀਆਂ ਨਾਂ ਵਿਆਪਨੀਆਂ।

੧੦ ਦੂਰ ਸ੍ਰਵਣ—ਦੂਰ ਬੈਠ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਦੀਆਂ ਗਲਾਂ ਬਾਤਾਂ ਸੁਣਨੀਆਂ।

੧੧ ਦੂਰ ਦਰਸ਼ਣ—ਦੂਰ ਬੈਠ ਕੇ ਸਭਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਾ।

੧੨ ਮਨੋ ਬੇਗ—ਮਨ ਦੇ ਬੇਗ ਦੇ ਨਿਆਇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਕਿਥੋ ਦਾ ਕਿਥੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਂਦਾ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਥੇ ਚਾਹੇ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ।

੧੩ ਕਾਮ ਰੂਮ—ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੂਪ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਹੋ ਜਿਹਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਬਣਾ ਲੈਣਾ।

੧੪ ਪ੍ਰਕਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼—ਭੂਤਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਦੂਜੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਛੰਦਰ ਨੇ ਅਪਣੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚੋਂ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਕਢ ਕੇ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਰੀਰ ਵਿਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਗਿਆਂ ਸੀ।

੧੫ ਸ੍ਵਛੰਦ ਮ੍ਰਿਤਯ—ਆਪਣੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਇਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਤਿਆਗ ਦੇਣਾ।

੧੬ ਸੁਰ ਕ੍ਰੀੜਾ ਦਰਸ—ਅਪਸਰਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵਿਚਰਦਿਆਂ ਦੇਖਣ।

੧੭ ਸੰਕਲ ਪੂਰਨ—ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣੇ ਮਨ ਵਿਚ ਸੰਕਲਪ ਕਰੇ ਉਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਣਾ।

੧੮ ਅਪ੍ਰਤ ਹਤ ਗਤ—ਜਿਥੇ ਭੀ ਜਾਣਾ ਕਰੇ ਉਥੇ ਹੀ ਪਹੁੰਚ ਜਾਣਾ।

[1]ਨਿੱਧ ਪਰਕਾਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਗੇ ਜਾਨੀਏਂ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ [2]ਪਦਮਨ [3]ਮਹਾਂ ਜੁ ਪਦਮਾ [4]ਮੱਕਰ ਕਛਪ [5]ਮੁਕੰਦ ॥
ਕੁੰਦ [6]ਨੀਲ ਔ [7]ਸੰਖ ਲਖ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਾਰ ਨਵ ਬੰਧ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਕਟ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਸਾਧੂ ਜੀ ਮਾਤਾ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ਚਰਨਨ ਪਰ ਕੇ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥ ॥ ਦਈ ਆਸਿਖਾ ਅਤ ਹਿਤ ਸਾਥ ॥ ੧੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿ ਅਨਵਾਯੋ [11]ਡੋਰਾ ॥ [12]ਮੁਕਤਾ ਕੀ ਝਾਲਰ [13]ਚਹੁ ਓਰਾ ॥ ਮਿਲ ਸ੍ਰੀ ਮਾਤਾ [14]ਤਨਜਾ ਸੰਗ ॥ ਸਿਖਜਾ ਦੇ ਬਠਲਾਈ ਉਮੰਗ ॥ ੧੭ ॥ ਲੀਨ ਉਚਾਇ ਬਾਜ ਬਜਵਾਇ ॥ ਤਬਹਿ ਬਰਾਤੀ ਸਭ ਮਿਲ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਾਇਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਭਏ ਬਿਸਰਜਨ ਭਾਉ ਜਨਾਇ ॥ ੧੯ ॥

---

੧ ਨਿੱਧਿ–ਜੋ ਪਿਛਲੇ ਪੁੰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਿਨਾਂ ਦੇ ਨਾਂਮ ਤੇ ਰੂਪ ਇਹ ਹਨ–

੨ ਪਦਮਨੀ–ਸ੍ਵਰਣ ਆਦਿ ਧਾਤੂਆਂ ਦੀ ਲੈਣਾ ਦੇਣਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਮੰਦਰ ਬਨਾਣੇ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਆਚਰਨ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ।

੩ ਮਹਾਂ ਪਦਮਨੀ–ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰੇ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ ਸੁਤ ਨਾਂਤੀ ਤਕ ਰਹੇਗੀ ਉਤਮ ਪੁਰਸ਼ਾਂ ਤੇ ਦਾਨ ਦੇਣਾ ਸਾਤ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤਕ ਰਹੇਗੀ।

੪ ਮਕਰ–ਮਕਰ ਬਾਣ ਖੜਗ ਬਰਛੀ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਅਸਤ੍ਰ ਜਮਾਂ ਕਰਨੇ ਅਤੇ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ। ਰਾਜਿਓਂ ਸੇ ਮੈਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਰਖਣਾ। ਇਕ ਪੁਰਖ ਤਕ ਰਹੇਗੀ।

੫ ਕਛਜਮ–ਅੰਨ, ਘੀ, ਘੜ, ਤੇਲ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ ਕਛੂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸੰਕੋਚ ਕਰਨਾ, ਨਾ ਆਪ ਖਾਣਾ ਨਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੇਣਾ। ਜ਼ਮੀਨ ਵਿਚ ਦਬਾ ਕੇ ਰਖਣਾ। ਇਕ ਪੁਰਖ ਤਕ ਰਹੇਗੀ।

੬ ਸੰਗੀਤ–ਬੀਣਾ ਮ੍ਰਿਦੰਗ ਆਦਿ ਬਾਜੇ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਕਰਨੇ। ਭਟ ਮਾਗਧ ਸੂਤ ਨੂੰ ਦੇਣਾ। ਇਕ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਰਵੇਗੀ।

੭ ਮੁਕੰਦ ਨਿਧਿ–ਧਾਤੂ ਅੰਨ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਅਪਮਾਨ ਦਾ ਬਚਨ ਨਾ ਸਹਾਰਨਾ, ਸੰਤਾਨ ਚੰਗੀ ਹੋਣੀ, ਦੋ ਪੀੜੀਆਂ ਤਕ ਰਹੇਗੀ।

੮ ਨੀਲ ਨਿਧਿ–ਬਸਤ੍ਰ, ਕਪਾਂਹ, ਲਕੜ, ਫਲ ਆਦਿਕਾਂ ਦਾ ਵਾਪਾਰ ਕਰਨਾ, ਤਲਾ ਆਦਿਕ ਲਗਾਣੇ, ਚੰਗੇ ਭੋਗ ਭੋਗਣ, ਤਿੰਨ ਪੀੜੀਆਂ ਤਕ ਰਹੇਗੀ।

੯ ਸੰਖ ਨਿਧਿ–ਇੱਕਲੇ ਹੀ ਉਤਮ ਭੋਜਨ ਖਾਣੇ ਚੰਗੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਨੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾੜਾ ਅੰਨ ਦੇਣ, ਇਕ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਯੰਤ ਤਕ ਰਹੇਗੀ।

੧੦ ਕ੍ਰਿਮ ਕਾਰ–ਨਗਰ ਵਸਾਣੇ ਭੂਮੀ ਦੀ ਨਵੀਂ ਅਬਾਦੀ ਕਰਨੀ ਅਨੇਕ ਪੁਸ਼ਤਤਕ ਰਹੇਗੀ।

੧੧ ਡੋਲਾ। ੧੨ ਮੋਤੀਆ। ੧੩ ਚਾਰੋ ਤਰਫ। ੧੪ ਲੜਕੀ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਆਹਿ ਕੀਨ ਗੁਰ ਸੁਤਾ ਕੋ ਪਾਛੇ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥
ਫੌਜ ਸੁ ਡੇਰੇ ਸੰਗ ਲੈ ਆਏ ਗੋਇੰਦਵਾਰ ॥ ੧੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਬਸ ਕੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਆਰ ਭਏ ਜਿਨ ਚਲਤ ਸੁ ਰੂਰੇ ॥ ਆਇ ਬਸੇ ਬਿਚ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖਦਾ ਦੁਸ਼ਟਨ ਕਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਲਵ ਪੁਰ ਜਸ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਮਨ ਧਾਰ ਉਮੰਗ ॥ ਜੇਤਕ ਬਚੇ [1]ਭਗੈਲ ਪਲਾਏ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਲਵ ਪੁਰ ਜਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕੇ ਪਹੁਚੇ ਪਾਸ ॥ ਪਿਖਯੋ ਜੁੱਧ ਜਿਨ ਕੇ ਬਡ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਰਨ ਕੀ ਸਗਰੀ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਜੇ ਸਰਦਾਰ ਪਠੇ ਸਮਦਾਈ॥੨੨॥ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖਾਂ ਸਮੇਤ ਸਭ ਮਾਰੇ ॥ਨਹੀਂ ਬਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਹਾਰੇ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੁਨ ਕੈ ਬਿਸਮਾਨਯੋ ॥ ਏਤੋ ਲਸ਼ਕਰ ਕਿਸ ਬਿਧ ਹਾਨਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਰਣ ਕੋ ਹੇਰਤ ਜੇ ਭਜ ਆਇ ॥ ਸੁਨਬੇ ਹਿਤ ਸੇ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜਾਇ ਸਲਾਮ ਸ਼ਾਹ ਸੋਂ ਤੀਨ ॥ ਬੂਝਨ ਹਿਤ ਬੋਲਯੋ ਲਖ ਦੀਨ ॥੨੪॥ ਭਯੋ ਜੰਗ ਕਿਮ ਸਭ ਹੀ ਮਾਰੇ॥ ਕਰਯੋ ਕਪਟ ਕਛ ਨਾਹਿੰ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਕੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਲਸ਼ਕਰ ਭਟ ਭਾਰੇ ॥ ਹੁਤੇ ਅਲਪ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨਤ ਭਗੈਲਨ ਕਹਿਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਕੁਛ ਖੁਦਾਇ ਗਤ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਦਸ ਗੁਨ ਤਿਹ ਦਲ ਥੋਰਾ ॥ ਛਲ ਭੀ ਨਹੀਂ ਭਯੋ ਤਿਸ ਠੋਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਹਮ ਛਲ ਸੋਂ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਚਲ ਗਏ ॥ ਪਰ ਉਨ ਸੁਧ ਕਿਨ ਆਗੇ ਦਏ ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿੰ ਕਛ ਭਈ ਲਰਾਈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਤ ਗੁਰ ਚਢੇ ਤਦਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਭਈ [2]ਤੁਫੰਗਨ ਕੀ ਬਹੁ ਮਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਤੀਰ ਚਲੇ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ਚਤਰੰਗੁਰ [3]ਚੌਰੇ ਬਡ ਤੀਖਨ ॥ [4]ਖਪਰੇ

੧ ਪਠਾਣ। ੨ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ। ੩ ਚੌੜੇ। ੪ ਤਿਖੇ।

ਖਰੇ ਪੁਲਾਦੀ [੧]ਭੀਖਨ ॥ ੨੮ ॥ ਤੀਨ ਕਿ ਚਾਰ ਪਾਂਚ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥
ਭਟਹਨ ਸੰਗ ਗਿਰਾਇ [੨]ਕਿਕਾਨ ॥ਅਰ ਗੁਲਕਨ ਕੋ ਗਿਰਨੋ ਜੋਈ॥
ਦਲ ਥੋਰੋ ਬਰਖਾ ਬਡ ਹੋਈ ॥ ੨੯ ॥ ਨਭ ਤੇ ਓਰਨ ਕੀ ਸਮ
ਪਰੈਂ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਸੁਭਟ ਹਜਾਰਹੁ ਮਰੈਂ ॥ ਇਤ ਕੀ ਚਲਹਿ ਲਗਹਿ
ਤਿਹ ਥੋਰੀ ॥ ਕੋ ਜਾਨੈ ਜਾਤੀ ਕਿਸ ਓਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਧਿਕ ਸੁ
ਲਸ਼ਕਰ ਇਸ ਬਿਧ ਮਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰ ਮਿਲੇ ਨਿਕਸੀ ਕਰਵਾਰਾ ॥
ਮੁਗ਼ਲ ਖ਼ਾਨ ਕੀ ਗਨ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ॥ ਟੂਟ ਪਰੀ ਕਿਤਨੀ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥
੩੧ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਟ ਕਜ਼ਾ ਲੋਕ ਗਵਾਰ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈਂ ਬਿੱਦਯਾ
ਹਥਯਾਰ ॥ ਅਨਕ ਜਾਤ ਕੇ ਕਰ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਦਲ ਕੋ ਕਰ ਲੀਨੋ
ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਖੜਗਨ ਕੀ ਮਾਰ ਮਚਾਈ ॥ ਸੈਨਾ
ਕਤਲ ਕਰੀ ਜਿਮ ਭਾਈ ॥ ਗਜਬ ਤਮਾਚਾ ਅਜਬ ਗੁਜਾਰਾ ॥ ਇਸ
ਬਿਧ ਰਾਵਰ ਲਸ਼ਕਰ ਮਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਮੁਗ਼ਲਸ ਖਾਨ ਆਪ
ਗੁਰ ਹਨਯੋ ॥ ਭਯੋ [੩]ਕੋਪ ਹਜ਼ਰਤ ਜਬ ਸੁਨਯੋ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਜੇ
ਗੁਰ ਕਰੇ ਲਰਾਈ ॥ ਸਗਰੇ ਦੇਸ [੪]ਫਤੂਰ ਉਠਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਗਨ
ਉਮਰਾਵ ਸਮੀਪ ਬੁਲਾਇ ॥ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਮੁਖ ਵਜੀਰ ਖਾਂ ਆਇ ॥
ਬੋਲਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸਭਨ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਹੋਇ ਤੁਮ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥
੩੫ ॥ ਲੀਓ ਬਾਜ ਸੈਨਾ ਸੰਘਾਰੀ ॥ ਚਢੋ ਬਹੁਤ ਦਲ ਲੇ ਅਬ
ਭਾਰੀ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਵੋ ਕੈ ਕਰੋ [੫]ਸੰਘਾਰ ॥ ਹੋਇ [੬]ਤਦਾਰਿਕ ਕਰਬੇ
[੭]ਰਾਰ ॥ ੩੬ ॥ ਲਿਆਉ ਬਾਜ ਤੌ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਭਏ ਤਬ
ਸਭ ਉਮਰਾਉ ॥ ਤਬਹਿ ਬਜੀਰ ਖਾਨ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਾਜ
ਨਹੀਂ ਕਿਤ ਥੋਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਅਨਕ ਵਲਾਇਤ ਤੇ ਚਲ ਆਵੇ ॥ ਲੇਹੁ
ਮੰਗਾਇ ਜਿਤਕ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ਪਿਤਾ ਆਪ ਕੇ ਹਮਰੈ ਸਾਹਿਬ ॥

੧ ਭਿਆਨਕ। ੨ ਘੋੜੇ। ੩ ਗੁਸੇ ਵਿਚ। ੪ ਹਲ ਚਲ। ੫ ਮਾਰਨਾ ਕਰੋ। ੬ ਡੰਡ। ੭ ਝਗੜਾ।

ਤਿਨਹੁ ਰਖਯੋ ਗੁਰ ਬਡੋ ਅਦਾਇਬ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਜਾਨਤ ਹੋ ਸਭ ਭਾਂਤ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਨਾਵਹੁੰ ਮੈਂ ਕਰ ਬਾਤ ॥ [1]ਅਜਮਤ ਜੁਤ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ॥ ਕਰੇ ਸੇਵ ਬਨੀਅਹਿ ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ੩੯ ॥ ਬਿਗਰਨ ਤੇ ਨ ਪਾਇ ਕਲਿਆਨ ॥ਇਹ ਤੋ ਸਾਰੇ ਬਿਦਤ ਜਹਾਨ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਧਨੀ ਬਡੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਬਾਕ ਤੇ ਹਤਹਿਂ ਘਨੇਰੇ ॥ ੪੦ ॥ ਜੇ ਰਿਸ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਹਿ ਕੁਵਾਕ ਬਡ ਸ਼ਤ੍ਰ ਮਨਿੰਦ ॥ ਪੁਨ [2]ਉਪਾਇ ਨਹਿਂ ਬਨ ਹੈ ਕੋਈ ॥ ਮਿਟ ਹੈ ਨਹੀਂ ਸਫਲ ਸੋ ਹੋਈ ॥ ੪੧ ॥ ਕੁਸਲ ਸਰੀਰ ਆਪਕੀ ਚਹੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੈਂ ਤੁਮ ਸੋਂ ਇਮ ਕਹੀ ॥ ਆਗੈ ਮਾਲਿਕ ਆਪ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਅਪਨੀ ਭਲੀ ਬੁਰੀ ਨਿਰਧਾਰੋ ॥ ੪੨ ॥ ਅਰ ਮੈਂ ਸੁਨਯੋ ਸੁ ਕਿਨਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ਼ਰ ਛੋਰ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਚਢ ਲਸ਼ਕਰ ਕਿਤ ਜਾਇ ਪਿਛਾਰੀ ॥ [3]ਰੌਰਾ ਪਰਹਿ ਮੁਲਕ ਮਹਿਂ ਭਾਰੀ ॥ ੪੩ ॥ ਲਰਨ ਬਿਖੇ ਅਨਗਨ ਹੈਂ ਦੋਸ ॥ ਮਮ ਮਤ ਸੁਨਹੁ ਤਿਆਗ ਦਿਹੁ ਰੋਸ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਸੁਨ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਉਚਰਹਿ ਸਾਚ ਭਲੇ ਨਿਰਧਾਰੀ ॥ ੪੪ ॥ ਤਨ ਕੀ [4]ਕੁਸਲ ਸਰਬ ਤੇ ਨੀਕੇ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਧਨੀ ਸੁ ਨੀਕੇ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਬਾਜ ਲੀਯੋ ਬੋ ਜਬੈ ॥ ਰੋਗੀ ਭਾ ਗਾ ਮੁਫਤ ਸੁ ਤਬੈ ॥ ੪੫ ॥ ਜੇ ਹਮ ਕੌ ਰੋਗੀ ਕਰ ਦੈ ਹੈ ॥ ਚਲੈ ਨ ਬਸ ਕਛ ਕਸ਼ਟ ਲਹੈ ਹੈ ॥ਜਾਨ ਸੰਗ ਹੈ ਸਕਲ ਜਹਾਨ ॥ ਕ੍ਰੋਧ ਲਰਨ ਕੋ ਦੇ ਹੈਂ ਜਾਨ ॥ ੪੬ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਪੁਨ ਸ਼ਾਹ ਅਲਾਯੋ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਤੁਮ ਬਚ ਮਮ ਭਾਯੋ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਜ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁ ਥੋਰੀ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਲਰੇ ਨ ਤੌ ਹਮ ਛੋਰੀ ॥ ੪੭ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਿੰਚ ਬੇਗ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਸੁਭਾਵ ਮੈਂ ਨੀਕੇ ਲਹਯੋ ॥ ਦੇਸ ਨਗਰ ਕੌ ਕੁਛ ਨਹਿਂ ਕਹੈਂ ॥ ਅਰੈ ਸੈਨ ਤੌ ਰਣ ਹਠ ਗਹੈਂ ॥ ੪੮ ॥ ਨਹੀਂ ਫਤੂਰ ਮੁਲਕ ਮੈਂ ਕਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੀ

੧ ਸ਼ਕਤੀ। ੨ ਭੇਟਾ। ੩ ਰੌਲਾ। ੪ ਸੁਖ।

ਰੱਛਿਆ ਪਰ ਹਿਤ ਧਰੈਂ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਇਹੁ ਆਛੀ ਬਾਤ ॥ ਨਹਿੰ ਦਲ ਪਠੈਂ ਹੋਇੰ ਨਰ ਘਾਤ ॥ ੪੯ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਹਿ ਸ਼ਾਂਤੀ ॥ ਹੋਤ ਭਈ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਭਾਂਤੀ ॥ ਅਬ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਜਨਮ ਸਫਲ ਅਪਨੋ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ੫੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਜੁਧ ਤਿਆਗਨ ਬੀਬੀ ਬੀਰੋ ਬਿਆਹਿ ਔ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਬਸਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਪਤ ਬਿੰਸਤ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਥੰਮ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਮੈਂ ਗੁਰ ਲਾਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥
ਆਇ ਰਬਾਬੀ ਢਿਗ ਥਿਰੇ ਕਰਯੋ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਗਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਯੋਂ ਜਯੋਂ ਇਤ ਉਤ ਗੁਰ ਸੁਧ ਹੋਈ ॥ ਤਯੋਂ ਤਯੋਂ ਚਲਯੋ ਆਇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਅਰਪ [1]ਅਕੋਰਨ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈਂ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰੈਂ [2]ਮੋਦ ਉਪਜਾਵੈਂ ॥ ੨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੌਂ ਦੇਖਨ ਕਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪੁਰੈਂ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਲੌ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਪਠਯੋ ਸ਼ਬਦ ਕੋ ਭੋਗ ਸੁਜਾਨ ॥ ੩ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਇਕ ਸਿਖ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨੀਅਹਿ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਸੰਤ ਧੇਨ ਰੱਛਯਾ ਤੁਮ ਕਾਜ ॥ ੪ ॥ ਇਸ ਥਲ ਤੇ [3]ਕੇਹਰ ਇਕ ਨੇਰੋ ॥ ਮਾਰਤ ਹੈ ਨਿਤ ਜੀਵ ਘਨੇਰੋ ॥ [4]ਮਹਿਖੀ ਗਊ ਸਮੂਹ [5]ਨਿਕੇਤ ॥ ਗਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਮੈਂ ਚਾਰਨ ਹੇਤ ॥ ੫ ॥ [6]ਗੋਧਨ ਬਿਖੈ ਆਨ ਸੋ ਪਰਯੋ ॥ ਮਾਰ ਕਿਤਕ ਕੋ ਘਾਇਲ ਕਰਯੋ ॥ ਮੈ ਤਕ ਸਰਨ ਆਪ ਕੀ ਆਯੋ ॥ ਨ੍ਰਿਭੈ ਕਰੋ ਇਹੁ [7]ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਿ ਧੀਰਜ ਦੀਨੋ ॥ ਹੈ ਤਤਕਾਲ ਮੰਗਾਵਨ ਕੀਨੋ ॥ ਕਿਤਕ ਸੂਰ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਬਨ ਮੈਂ ਚਲ ਆਏ ॥

੧ ਭੇਟਾ। ੨ ਖੁਸ਼ੀ। ੩ ਸ਼ੇਰ। ੪ ਮਝਾਂ। ੫ ਘਰ। ੬ ਗਊਆਂ ਵਿਚ। ੭ ਡਰ।

੭ ॥ ਕਿਨਹੁ ਦਿਖਾਯੋ ਝਾਰਨ ਮਾਹਿ ॥ ਉਤਰ ਗੁਰੂ [1]ਖਗ [2]ਸਿਪਰ ਗਹਾਹਿ ॥ ਸਮੁਖ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਹੇਰਾ ॥ਭਭਕਯੋ ਭੀਮ ਕੇਹਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ॥ ੮ ॥ ਏਕਹੁ ਬਾਰ ਫਾਂਧ ਕਰ ਆਯੋ ॥ [3]ਤੁੰਡ ਪਸਾਰ ਕਰਨ [4]ਚਪਲਾਯੋ॥ ਸਿਰ ਊਪਰ ਜਬ ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ ਆਡ ਸਿਪਰ ਕੋ ਰੋਕਸ ਆਗਾ ॥ ੯ ॥ ਜੁਗ ਪਗ ਮੁਖ ਢਾਲੇ ਪਰ ਤੀਨ ॥ ਹਟ ਪੀਛੇ ਤਨ ਊਚੋ ਕੀਨ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਦਹਿਨ ਹਾਥ ਤਰਵਾਰਾ ॥ ਮਾਰ ਪੇਟ ਕੀਨੇ ਦੋ ਧਾਰਾ ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ ਕਰ ਤੇ ਮਰ ਸੁਰਗ ਪਧਾਰਾ ॥ ਹੈ ਪਰ ਆਪ ਭਏ ਅਸਵਾਰਾ ॥ ਆਇ [5]ਸਿਵਰ ਮਹਿੰ ਭੋਜਨ ਖਾਯੋ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਨਿਕਟ ਕੇ ਖਾਨ ॥ ਆਵੈਂ ਪੈਂਦੇ ਸੰਗ ਬਖਾਨ ॥ ਕਸ ਬਿਧ ਜੰਗ ਸੁਧਾਸਰ ਹੋਵਾ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਹੋਵਾ ॥ ੧੨ ॥ ਤੌ ਗੁਰ ਸੰਗ ਜਿ ਸਿੱਖ [6]ਗਵਾਰ ॥ ਕਯਾ ਜਾਨਤ ਇਹੁ ਜੁਧ ਕੀ ਸਾਰ ॥ ਗਨ ਸਰਦਾਰ ਸੁਭਟ ਮੈਂ ਘਾਈ ॥ ਹੋਤ ਨ ਮੋ ਬਿਨ ਫਤੇ ਲਰਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਮੋ ਕੋ ਜਾਨ ਬਡੋ ਬਲਵਾਨ॥ਰਾਖੈਂ ਗੁਰ ਕਰ ਬਹੁ ਸਨਮਾਨ॥ ਫਤੇ ਹਮਹੁ [7]ਭੁਜ ਦੰਡਨ ਬਸੈ॥ ਕੌਨ ਸਕੈ ਅਰਿ ਦੇਖਤ ਨਸੈ॥੧੪॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਬੋਲਤ ਜਹ ਕਹਾਂ ॥ ਵਧਯੋ ਗਰਬ ਪੈਂਦੇ ਉਰ ਮਹਾਂ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨਯੋ ਭਾ ਮਤ ਹੀਨਾ ॥ [8]ਜਰਹਿ ਬਡਾਈ ਨਹਿੰ ਮਨ ਚੀਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਮੀਰ ਛੋਟਾ ਇਕ ਨਾਮ ॥ ਜਹਾਂ ਪਠਾਨਨ ਕੋ ਬਹੁ ਧਾਮ ॥ ਤਹਿ ਤੇ ਆਈ ਤਬਹਿ ਸਗਾਈ ॥ ਕਰਵਾਈ ਗੁਰ ਆਇਸ ਪਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਬ ਦੀਨ ਬਹੁਤੇਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਨਿਕਾਹ ਤਬਹਿ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਬਸ ਮਾਮੂ ਗ੍ਰਹਿ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ਕਬ ਕਬ ਗੁਰ ਢਿਗ ਕੋ ਚਲ ਆਇ ॥ ੧੭ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਸੋਂ

---

੧ ਤਲਵਾਰ । ੨ ਢਾਲ । ੩ ਮੂੰਹ ਨੂੰ । ੪ ਚੰਚਲ । ੫ ਡੇਰੇ ਵਿਚ । ੬ ਮੂਰਖ । ੭ ਬਾਂਹਵਾਂ ਡੰਡੇ ਵਤ । ੮ ਹੰਕਾਰ ਦੀ ਅਗਨੀ ਵਿਚ ਸੜ ਰਿਹਾ ਹੈ ।

ਕਹਿ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਘਰ ਨ ਬਨਯੋ ਮੋਹੇ ਕਿਸ ਠੌਰ ॥ ਭਯੋ ਬਿਆਹ ਅਬ ਚਹੀਅਤ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨਾ ਨਿਕੇਤ ਨਹੀਂ ਸੁਖ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਚ ਪਛਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਤਿਹ ਦੀਨਸ ਦਰਬ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਦਨ ਮੀਰ ਛੋਟੇ ਬਨਵਾਏ ॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਕਹਿ ਚਿਨਵਾਏ ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨ ਬੀਬੀ ਕੇ ਹੇਤ [1]ਬਿਭੂਖਨ ॥ ਘਰਵਾਏ ਗਨ ਦੀਨ ਅਦੂਖਨ ॥ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬ ਸਦਨ ਬਸੀਜੇ ॥ ਕਬ ਕਬ ਇਤ ਦਿਸ ਆਵਨ ਕੀਜੇ ॥ ੨੦ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭਾ ਸੁਹਾਏ ॥ ਸਿੱਖ ਮਸੰਦ ਸੁਭਟ ਸਮਦਾਏ ॥ ਜਥਾ ਸੁਰਨ ਮਹਿੰ ਇੰਦ੍ਰ ਬਿਰਾਜੈ ॥ [2]ਦੁਤ ਕੋ ਦੇਖ ਸੁ [3]ਧਰਮਾ ਲਾਜੈ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ ਬਦਨ ਕੋ ਸਕਲ ਬਿਲੋਕੈਂ ॥ ਚਲਨ ਅਪਰ ਦਿਸ ਤੇ [4]ਦ੍ਰਿਗ ਰੋਕੈਂ ॥ ਮੁਸਕਾਵਤ ਸਭ ਕੀ ਦਿਸ ਹੇਰੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ [5]ਕਟਾਖਨ ਤੇ ਹਿਤ ਪ੍ਰੇਰੈ ॥ ੨੨ ॥ ਚੰਦ ਬਦਨ ਤੇ [6]ਸੁਧਾ ਸਮਾਨੀ ॥ ਨਿਕਸੀ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀ ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ਅਬ ਆਈ ਪਾਵਸ ਰੁਤ ਨੀਕੀ ॥ ਕਹਿ [7]ਸਰਤਾ ਤਟ ਹੁਇ ਰਮਨੀਕੀ ॥ ੨੩ ॥ ਥਲ ਊਚੇ [8]ਕਰਦਮ ਨਹਿੰ ਹੋਇ ॥ ਇਸ ਰੁਤ ਮਹਿੰ ਚਹੀਐ ਥਲ ਸੋਇ ॥ ਸੁ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਏਕ ਸਥਾਨ ਭਲੋ ਮੈਂ ਜਾਨਾ ॥੨੪॥ ਊਚੋ ਬਹੁ ਨਿਤ ਪੰਕ ਬਿਹੀਨਾ॥ ਤਰੈ ਬਿਪਾਸਾ ਨੀਰ ਨਵੀਨਾ ॥ ਬਸੈ ਲੋਕ ਥੋਰੇ ਕਰ ਮੇਲਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਿਸ ਕਹਿਤ ਰੁਹੇਲਾ ॥੨੫॥ ਉਚਤ ਆਪ ਕੇ ਕਰੋ ਬਿਨੋਦ ॥ ਅਵਲੋਕੇ ਬਰਖੰਤ ਪ੍ਰਮੋਦ ॥ ਅਪਰ ਸਿੱਖ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਨਿਸਚੈ ਸ਼ੁਭ ਸਥਾਨ ਸੋ ਲਹਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ਗਮਨ ਤਹਾਂ ਕੋ ਮਨ ਮਹਿ ਭਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ

---

੧ ਗਹਿਣੇ। ੨ ਸੋਭਾ। ੩ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਭੀ ਲਜਾਇਮਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ੪ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪਾਸਿਓਂ ਰੋਕ ਕੇ ਰਖਦੇ ਹਨ। ੫ ਕਿਰਪਾ ਰੂਪ ਅਖਾਂ ਨਾਲ। ੬ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮਾਨ। ੭ ਨਦੀ ਕਿਨਾਰੇ। ੮ ਚਿਕੜ।

ਭਏ ਤਿਆਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਪੂਤ ਪਰਵਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਰਹਿਨ ਦੀਨ ਸਭ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਚਢੇ ਆਪ ਸੰਗ ਫੌਜ ਤਿਆਰ ॥ ਤਿਹ ਛਿਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ਆਯੋ ਪਗ ਪਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ੨੮ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਬੇਖਤ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਇਸ ਮੂਰਖ ਕੇ ਉਰ ਹੰਕਾਰਾ ॥ ਮਮ ਭੁਜ ਬਲ ਸੁ ਬਿਜੈ ਗੁਰ ਲੇਤ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਬ੍ਰਿੰਦ ਹਤੋਂ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ੨੯ ॥ ਅਬ ਤਿਹ ਜੰਗ ਪਰੈ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਜੇ ਇਹੁ ਸੰਗ ਤਹਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ ਬਹੁਤ ਗਰਬ ਕੋ ਧਰ ਹੈ ਫੇਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਜੀਤ ਭਈ ਬਲ ਮੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਇਸ ਬਿਨ ਅਬ ਕੇ ਲਰੀਅਹਿ ॥ ਬਿਜੈ ਲੇਹਿੰ ਗਨ ਤੁਰਕਨ ਹਰੀਅਹਿ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਰਹੋ ਘਰ ਥਾਨਾ ॥ ੩੧ ॥ ਅਬ ਹੂੰ ਤੇਰੋ ਹੋਯੋ ਬਿਆਹਿ ॥ ਬਸੋ ਆਪ ਬੀਵੀ ਕੇ ਪਾਹਿ ॥ ਹਮ ਰਹਿ ਹੈਂ ਅਬ ਤੀਰ ਬਿਪਾਸਾ ॥ ਹੁਇ ਤੁਮ ਕਾਮ ਬੁਲਾਵੈਂ ਪਾਸਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ॥ ਗਯੋ ਤਬੈ ਬੀਵੀ ਕੇ ਪਾਇ ॥ ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਤਬ [1]ਦੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਨਦ ਪਾਰ ਸਿਧਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਤਟ ਊਚੇ ਪਰ ਜਾਇ ਖੜੇ ਹੈਂ ॥ ਪਿਖ ਥਲ ਮਨ ਭਾਵਤ [2]ਹੁਲਸੇ ਹੈਂ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਬਸੈਂ ਲੋਕ ਕਛੁ ਥੋਰੇ ॥ ਅਪਰ ਥੇਹ ਸੂਨੋ ਚਹੁ ਓਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਬਸਨ ਉਚਤ ਲਖ ਥਾਨਾ ॥ ਰਿਦੇ ਮਨੋਰਥ ਏਵ ਉਠਾਨਾ ॥ ਡੇਰਾ ਤਿਸੀ ਥੇਹ ਪਰ ਕੀਨੋ ॥ ਥਿਖਤ ਬਿਪਾਸਾ ਜਲ ਸ਼ੁਭ ਚੀਨੋ ॥ ੩੫ ॥ ਉਤਰਯੋ ਦਲ ਸਭ ਗੁਰ ਕੋ ਆਇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਤੰਬੂ ਦਏ ਲਗਾਇ ॥ ਸੁਧ ਪਾਈ ਬਸ ਜੇ ਨਰ ਗ੍ਰਾਮੂ ॥ ਆਏ ਦਰਸ ਕੀਨ ਅਭਰਾਮੂ ॥ ੩੬ ॥ ਤਹਾਂ ਬਸੈ ਇਕ ਘੇਰੜ ਨਾਮੂ ॥ ਹੁਤੋ ਚੌਧਰੀ ਤਾਸ ਗਰਾਮੂ ॥ ਚੰਦੂ ਕੋ ਥੋ ਕੁੜਮ ਚੰਗੇਰਾ ॥

੧ ਨਗਾਰਾ । ੨ ਪ੍ਰਸੰਨ ।

ਤਿਸ ਜਾਨਯੋ ਘਾਲਯੋ ਗੁਰ ਡੇਰਾ ॥ ੩੭ ॥ ਜਰਯੋ ਨਾਹਿੰ ਆ [1]ਰਾਰ ਮਚਾਈ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰੋ ਨ ਇਸ ਥਲ ਭਾਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਸੈਨ ਤੁਮ ਪਾਛੇ ਆਵੈਂ ॥ ਤੁਮ ਸੰਗ ਹਮ ਭੀ ਪਕਰੇ ਜਾਵੈਂ ॥ ੩੮ ॥ ਸਿੱਖਨ ਤਿਸ ਕੋ ਦੀਨ ਹਟਾਇ॥ਜਾਓ ਈਹਾਂ ਨਹਿੰ ਰਾਰ ਮਚਾਇ॥ਨਾਹਿ ਤ ਚੰਦੂ ਸਮ ਸੰਗ ਤੇਰੇ ॥ ਜਾਨ ਲੇਹੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੰਧਯਾ ਭਈ ਗਯੋ ਬਕ ਬਾਦੀ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਉਠ ਗੁਰ ਅਹਿਲਾਦੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਕਹਯੋ ਬੁਲਾਇ ॥ ਹਮ ਚਾਹੈਂ ਇਤ ਪੁਰੋ ਬਸਾਇ ॥ ੪੦ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਹਿ ਆਛੀ ਗਾਥ ॥ ਰਚੋ ਬਿਲਮ ਬਿਨ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ਕਰਵਾਯੋ ਤਤ ਕਾਲ ਕਰਾਹੁ ॥ ਸੋਧ ਬੇਨਤੀ ਟੱਕ ਲਗਾਹੁ ॥ ੪੧ ॥ ਸੁਨ ਘੇਰੜ ਆਯੋ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਕਿਸੀ ਸਿੱਖ ਕੋ [2]ਗਾਰ ਅਲਾਈ ॥ ਸਿੱਖ ਧਕੇਲਾ ਦੀਨੋ ਜਬੈ ॥ ਗਿਰਾ ਤਟੇ ਰੁੜ੍ਹ ਗਾ ਨਦ ਤਬੈ ॥ ੪੨ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਗੁਰੂ ਕਹਿ ਭਲੀ ਸੁ ਬਾਤ ॥ ਬਲੀ ਦਾਨ ਹੋਯੋ ਬਖਯਾਤ ॥ ਕਿਤਸ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਪੁਰੋ ਬਸਾਯੋ ॥ ਪ੍ਰਵਸਨ ਹੇਤ ਕਰਾਹੁ ਕਰਾਯੋ ॥ ੪੩ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਬੁੱਢਾ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਮੋਦ ਬਢਾਇ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਮਿਲ ਬਹੁ ਆਦਰ ਠਾਨੀ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਕੋ ਗੁਰ ਭਨ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਪੁਰ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮ ॥ ਸੁਨ ਬ੍ਰਿਧ ਭਨਯੋ ਗੁਰੂ ਅਭਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਨਾਮ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਸਹੁ ਇਹਾਂ ਸਿੱਖਨ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ੪੫ ॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਮਨ ਭਯੋ ਹੁਲਾਸ ॥ ਬਟਯੋ ਕਰਾਹੁ ਗੁਰ ਬਸ ਪੁਰ ਖਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਬਿਦਾ ਭਏ ਗੈ ਧਾਮ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੪੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠ ਬਿੰਸਤ

---

[1] ਝਗੜਾ ।   [2] ਗਾਲੀ ।

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਸ ਪੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥
ਘੇਰੜ ਮਰਯੋ ਹੰਕਾਰ ਤੇ [1]ਤ੍ਰਸਤ ਭਏ ਨਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਘੇਰੜ ਕੋ [2]ਨੰਦਨ ॥ ਜਬ ਦੇਖਯੋ ਨਿਜ ਪਿਤਾ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ਧਰਯੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਾਗਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਦੂਰ ਜਾਇ ਰੁਦਨੰਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਹਾਇ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਦੇ ਗਾਰੀ ॥ ਚੰਦੂ ਸਮ ਨਿਜ ਪ੍ਰਾਨ [3]ਬਿਦਾਰੀ॥ ਅਪਰ ਗ੍ਰਾਮ ਕਿਤ ਗਯੋ ਰਹਾਈ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਚਿਤਵੈ ਗੁਰ ਬੁਰਿਆਈ ॥ ੩ ॥ ਘੇਰੜ ਮਰਯੋ ਸਕਲ ਤਬ ਜਾਨਾ ॥ ਭਯੋ ਤ੍ਰਾਸ ਗੁਰ ਤੇ ਸਭ ਥਾਨਾ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕੋਇ ਨ ਕਰਤ ਉਚਾਰਨ ॥ ਡਰੈਂ ਗ੍ਰਾਮ ਗਨ ਕਰੈਂ ਨ ਮਾਰਨ ॥ ੪ ॥ ਜਿਮੀ ਸੁ ਦਾਰ ਰੁਹੇਲੇ ਕੇਰੇ ॥ ਆਇ ਸਲਾਮੀ ਭੇ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਕਰੀ ਬਿਨੈ ਪੁਨ ਐਸ ਅਲਾਈ ॥ ਗਾਦੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੫ ॥ ਹਮਰੇ ਨਗਰ ਨ ਮਸਜਦ ਅਹੈ ॥ ਹੁਵੈ ਮਿਹਰ ਰਚ ਦੈਹੋ ਚਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਿਨਤੀ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਘੇਰੜ ਭੂਮ ਲਹੋ ਇਸ ਬਾਰਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਥਲ ਨਿਜ ਮਸੀਤ ਬਨਵਾਵੋ॥ [4]ਪੰਚ ਸਹੰਸ੍ਰ ਰਜਤ ਪਨ ਪਾਵੋ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੀਨੋ ਪੰਚ ਹਜਾਰ ॥ ਮਸਜਦ ਬਨੀ ਬਿਲੰਦ ਅਪਾਰ ॥ ੭ ॥ ਅਸ ਉਦਾਰਤਾ ਪਿਖ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਕੀ ਨਿਵ ਤੁਰਕਾਨੀ ॥ ਜਿਮੀਦਾਰ ਜਹਿ ਕਹਿ ਤੇ ਆਇ ॥ ਅਨਕ [5]ਅਕੋਰਨ ਕੋ ਅਰਪਾਇ ॥ ੮ ॥ ਰਹੈ ਭੀਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ [6]ਤੀਰ ॥ ਜੰਗ ਸਮਾਜ ਸੰਚਹਿੰ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ ਉਤ ਘੇਰੜ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਕਹਾਨੀ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਤਿਸ ਸੁਤ ਜਿਮ ਠਾਨੀ ॥ ੯ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਮਿਲ ਸੋਕ ਬਢਾਇ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਤਿਹ ਬਾਕ ਅਲਾਇ ॥ ਮੈਂ ਪਿਤ ਕੋ

---

੧ ਡਰੇ। ੨ ਪੁਤ੍ਰ। ੩ ਪ੍ਰਾਨ ਦੂਰ ਹੋ ਗਏ। ੪ ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪੈ।
੫ ਭੇਟਾ ੬ ਪਾਸ।

[1]ਪਲਟਾ ਅਬ ਲੈ ਹੌਂ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਨੀਰ ਡੂਬ ਮਰ ਜੈ ਹੌਂ ॥ ੧੦ ॥ ਜਿਮ ਮਮ ਪਿਤਾ ਨਦੀ ਮਹਿ ਗੇਰਾ ॥ ਤਿਮ ਗੁਰ [2]ਗਤ ਕਰ ਹੌਂ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ਨਗਰ ਜਲੰਧਰ ਸੂਬਾ ਭਾਰਾ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗ ਮੇਰੋ ਹੈ ਬਹੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਅਪਰ ਬਾਤ ਆਛੀ ਇਕ ਅਹੈ ॥ ਚੰਦੂ ਕੋ ਨੰਦਨ ਤਿਹ ਰਹੈ ॥ ਪੇਸ਼ ਕਾਰ ਅਰ ਸੂਬੇ ਕੇਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਜੁ ਭਨੇਯਾ ਮੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਨਹੁ ਮਿਲ ਹਮ ਮਸਲਤ ਕਰੈਂ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਕਰ ਗੁਰ ਗਹਿ ਕਰ ਧਰੈਂ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਨਰ ਗਨ ਸੰਗ ਕੀਨੇ ॥ ਚਲਯੋ ਪੰਥ ਮਹਿੰ ਬਿਲਮ ਬਿਹੀਨੇ ॥ ੧੩ ॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਵੇਸ ਜਲੰਧਰ ਭਯੋ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਸੋਂ ਮਿਲ ਦੁਖ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਤੁਮਾਰ ਹਮਾਰ ॥ ਪਿਤ ਮਾਰੇ ਹੈਂ ਗੁਰ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੧੪ ॥ ਮੁਝ ਤੁਝ ਕੋ ਸਮ ਕਾਰਜ ਅਹੈ ॥ ਪਿਤ ਕੋ ਪਲਟਾ ਦੋਨਹੁ ਲਹੈ ॥ ਤਬ ਹੀ ਜੀਵਨ ਹੁਇ ਸੁਖ ਭਰਯੋ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਸਮੋਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ਮਰਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਮੈਂ ਅਗਨੀ ਥੋ ਆਗੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਯੋ ਪੌਨ ਸਮ ਤੂੰ ਅਬ ਆਈ ॥ ਮਨਹੁ ਉਡੀਕਤ ਕੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਉਦਯੋਗ ਹੋਇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਪਰ ਮਾਰੈਂ ਗੁਰ ਕੋ ਕਿਸ ਰੀਤ ॥ ਹੈ ਬਡ ਬਲੀ ਨ ਕਿਸ ਤੇ ਭੀਤ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਕਹੈ ਸੁਨਹੁ ਉਪਾਉ ॥ ਐਸੇ ਮੈਂ ਆਯੋ ਤਕ ਦਾਊ ॥ ੧੭ ॥ ਸੂਬਾ ਤੁਮਰਾ ਅਬਦਲ ਖਾਨੇ ॥ ਅਹੈ ਮਿਤ੍ਰ ਮੇਰੋ ਤੂੰ ਜਾਨੇਂ ॥ ਅਰ ਤੁਮਰੀ ਭੀ ਮਾਨੈ ਬਾਤ ॥ ਬਾਤ ਅਹੈ ਹਮਰੇ ਬਖਯਾਤ ॥੧੮॥ ਸੁਬਹਿ ਕਚਹਿਰੀ ਲਗੈ ਜਦਾਈ ॥ ਬਨੌਂ ਪੁਕਾਰੂ ਮੈਂ ਤਬ ਜਾਈ ॥ ਤੁਮ ਸਮਝਾਇ [3]ਰਿਸਾਵੋ ਤਾਹਿ ॥ ਚਢੈਂ ਤੁਰਕ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਬਢਾਹਿ ॥ ੧੯ ॥ ਫੌਜ ਅਹੈ ਇਕ ਨਿਕਟ ਘਨੇਰੀ ॥ ਚਢਨ ਦੇਰ ਪਕਰਯੋ ਗੁਰ ਹੇਰੀ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਭਲੀ ਬਤਾਈ ॥ ਸਿੱਧ ਹੁਵੈ ਹਮਰੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥

੧ ਬਦਲਾ। ੨ ਨਾਸ। ੩ ਕਰੋਧਵਾਨ।

੨੦ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਭੇ ਤਿਆਰ ਤਦਾਈ ॥ ਲਗੀ ਕਚੇਹਰੀ ਵੇਂਦੂ ਨੰਦਨ ॥ ਗਾ ਸੂਬੇ ਢਿਗ ਕੀਨੀ ਬੰਦਨ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਘੇਰੜ ਸੁਤ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਨਾਹੱਕ ਮੇਰੋ ਪਿਤ ਗੁਰ ਮਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਹਮਰੀ ਛੀਨੀ ਸਭ ਧਰਨੀ ॥ ਬਿਨਾ ਤ੍ਰਾਸ ਕੀਨੀ ਅਸ ਕਰਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਸੁਨ ਪਾਸ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਿਰਨੈ ਕਰ ਕਿਉਂ ਕਰ ਮਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਪੁਨ ਸਕਲ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੋ ਨਹਿੰ ਡਰ ਕਰਤ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇਠ ਬਿਖੇ ਏਤੋ ਉਤਪਾਤ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਭਯੋ ਨਰਨ ਗਨ ਘਾਤ ॥ ਲੇ ਕਰ ਬਾਜ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਆਵਾ ॥ ਸਦਨ ਸੁਧਾਸਰ ਤੇ ਨਿਕਸਾਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਰੁਹੇਲਾ ਤਹਿੰ ਸਭ ਧਰਨੀ ॥ ਹੁਤੀ ਇਨਹੁ ਕੀ ਦਫਤਰ ਬਰਨੀ ॥ ਛੀਨ ਲੀਨ [1]ਗੜ੍ਹ ਕਰਹਿ ਉਸਾਰਨ ॥ਘੇਰੜ ਗਯੋ [2]ਬਰਜਥੇ ਕਾਰਨ ॥ ੨੫ ॥ ਪਕਰ ਮਾਰ [3]ਸਰਤਾ ਮਹਿੰ ਡਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਧਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਤੁਮਰੋ ਕੁਛ ਡਰ ਨਹਿੰ ਧਰਯੋ ॥ ਮਾਰ ਦੀਨ ਮਮ ਭਾਵਤ ਕਰਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਤੁਮ ਸੋਂ ਬਿਗਰੈ ਗੋ ਇਕ ਦਯੋਸ ॥ ਚੜ੍ਹਹੁ ਕਰਹੁ ਅਰਿ ਕੋ ਉਦਮਯੋਸ ॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਕੋ ਭਾਰੋ ॥ ਹੁਵੈ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੁਨੈ ਜਬ ਮਾਰੋ ॥ ੨੭ ॥ ਜੇ ਨਹਿੰ ਚਢੋ ਬਾਪ ਦਿਹੁ ਟਾਰ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਔਗਨ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ਫੌਜ ਜਮਾਂ ਕਰ ਲੇਹਿ ਲਰਾਈ ॥ ਗਢ ਪਾਹੇ ਕਰ ਹੈ ਤਕਰਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਅਲਪ ਸੰਗ ਦਲ ਪੁਨ ਹੋਇ ਭਾਰੋ ॥ ਅਲਪ ਸੰਗ ਦਲ ਪੁਨ ਹੋਇ ਭਾਰੋ ॥ ਅਪਰੂ ਸਮਾਜ [4]ਸੰਚ ਲੇ ਸਾਰੋ ॥ ਆਗੈ ਮਾਰਯੋ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ॥ ਔਚਕ ਚਲਹੁ ਗਹੋ ਜੁਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੨੯ ॥ ਲ਼ਰਹਿ ਅਗਾਰੀ ਤੌ ਦਿਹੁ ਮਾਰ ॥ਹਜ਼ਰਤ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਦਾਰ ॥ ਛੀਨਹੁ ਬਾਜ ਆਪ ਲੇ ਚਲੋ ॥ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸੋਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਿਲੋ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਉ ਮਰਤਬੇ ਮਨ ਕੇ ਭਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ

੧ ਕਿਲਾ। ੨ ਰੋਕਣੇ ਲਈ। ੩ ਨਦੀ ਵਿਚ। ੪ ਇਕਠੀ।

ਬਾਤਹਿੰ ਬਹੁਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਕਾਨ ਸਭ ਸੁਨ ਕੈ ॥
ਹਾਨ ਲਾਭ ਨੀਕੇ ਮਨ ਗੁਨ ਕੈ ॥ ੩੧ ॥ ਨਿਸਚੈ ਕੀਨ ਗੁਰੂ ਕੋ
ਗਹੌਂ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੀ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਲਹੌਂ ॥ ਅਰ ਮਮ ਸਖਾ ਕਾਜ ਇਹ
ਆਯੋ ॥ ਕਰੌਂ ਭਲੇ ਚਲ ਕੈ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਲੇ ਕਰ ਬਾਜ
ਮਿਲੌਂ ਅਬ ਸਾਹੂ ॥ [1]ਔਚਕ ਫਤੇ ਆਈ ਮਮ ਪਾਹੂ ॥ ਨਿਜ ਸਮੀਪ
ਕੇ ਬੂਝਨ ਕਰੇ ॥ ਸਭਨ ਕਹਯੋ ਅਬ ਕਯਾ ਢਿਰ ਕਰੇ ॥ ੩੩ ॥
ਦਈ ਖੁਦਾਇ ਤੋਹਿ ਬਡਿਆਈ ॥ ਅਬ ਔਚਕ ਬਿਧ ਆਨ
ਬਨਾਈ ॥ ਸੁਨ ਮਸਲਤ ਕੋ ਨਿਜ ਸਾਬੀਨ ॥ ਤਬ [2]ਦੁੰਦਭ
ਬਜਵਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ੩੪ ॥ ਸੈਨਾਪਤ ਸਭ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰੇ ॥
ਸਨਮਾਨਤ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਬਖਸ਼ੇ ਸਮਦਾਇ ॥
ਚਢੋ ਸਕਲ ਹੀ ਬਿਲਸ ਬਿਹਾਇ ॥ ੩੫ ॥ [3]ਤਰਕਸ ਤੋਮਰ ਧਨਖ
ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਤੁਪਕ ਤਮਾਚੇ ਖੜਗ ਸੁ ਭਾਰੇ ॥ ਗੁਲਕਾ ਗਨ ਬਰੂਦ
ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਲੇ ਲੇ ਸੁਭਟ ਤਯਾਰ ਸਮਦਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਅਬਦਲ
ਖਾਨ ਅਧਕ ਉਤਸ਼ਾਹੂ ॥ ਪਿਖ ਸੈਨਾਂ ਉਰ ਜੰਗ ਉਮਾਹੂ ॥ ਦਲ
ਜੁਤ ਕਜਾ ਗੁਰ ਹਮਰੇ ਆਗੇ ॥ ਗਹੈਂ ਕਿ ਮਾਰਹਿੰ ਜੇ ਨਹਿੰ ਭਾਗੇ ॥
੩੭ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹਿਰ ਬੰਬ ਬਜਵਾਇ ॥ ਚਢੀ ਬਾਹਿਨੀ ਹੁਇ
ਸਮਦਾਇ ॥ ਮਾਰ ਬਕਾਰਾ ਕਰਤੇ ਗਏ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਰੁਹੇਲੇ ਢਿਗ
ਪਹੁਚਏ ॥ ੩੮ ॥ ਲਰਨ ਜੰਗ ਕੋ ਬਯੋਂਤ ਬਿਚਾਰ ॥ [4]ਪ੍ਰਿਥਕ
ਪ੍ਰਿਥਕ [5]ਦਲ ਭਾਗ ਸੁਧਾਰ ॥ ਜਥੇਦਾਰ ਇਕ ਬੈਰਮ ਖਾਨ ॥ ਇਕ
ਹਜ਼ਾਰ ਸੰਗ ਦਯੋ ਜੁਧਾਨ ॥੩੯॥ ਦੁਤਿਯ ਮਹੰਮਦ ਖਾਨ ਉਦਾਰਾ॥
ਦੀਨੋ ਸੂਰ ਸੁ ਏਕ ਹਜਾਰਾ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਖ਼ਾਨ ਬਲਵੰਡ ਪ੍ਰਚੰਡ ॥
ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਦੀਨੋ ਬਲਵੰਡ ॥ ੪੦ ॥ ਚੌਥੋ ਅਲੀ ਬਖਸ਼ ਬਡ
ਬੀਰ ॥ ਦੀਨ ਸਿਪਾਹ ਮਹੱਸ੍ਰ ਸੁ ਧੀਰ ॥ ਪੰਚਮ ਬਖਸ਼ ਇਮਾਮ

੧ ਨਗਾਰੇ। ੨ ਅਚਾਨਕ। ੩ ਭਤਾ। ੪ ਵਖਰੇ ਵਖਰੇ। ੫ ਫੌਜ।

ਮਹਾਨ ॥ ਦਸ ਸ਼ਤ ਦੀਨ ਸਿਪਾਹ ਸੁਜਾਨ ॥ ੪੧ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਕੇ ਨੰਦਨ ਦੋਇ ॥ ਆਯੁਧ ਬਿਦਯਾ ਮਹਿਂ ਬਡ ਜੋਇ ॥ ਨਬੀ ਬਖ਼ਸ਼ ਜੇਠਾ ਸੁਤ ਜਾਨੋ ॥ ਦੁਤਿਯ ਕਰੀਮ ਬਖਸ਼ ਪਹਿਚਾਨੋ ॥ ੪੨ ॥ ਚਾਰ ਸਹੱਸ੍ਰ ਦੁਹਨ ਕੌ ਦੀਨ ॥ ਖਸ਼ਟ ਸਹੱਸ੍ਰ ਸੂਬੇ ਢਿਗ ਕੀਨ ॥ ਇਮ ਸੁਭਟਨ ਕੋ ਕਰਯੋ ਵਿਭਾਗ ॥ ਹਿਤ ਸੰਗ੍ਰਾਮ ਧਾਰ ਅਨਰਾਗ ॥੪੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਸੂਬਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪੈ ਚਢਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੨੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਢਿਗ ਸੁੱਧ ਭਈ ਚਢਿਓ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ॥
ਦਲ ਸਹੰਸ ਪੰਦ੍ਰਾਂ ਲੀਏ ਟੋਲੇ ਬੰਧ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਯੋ ॥ ਉਤ ਮਾਝੇ ਦੁਆਬੇ ਮਲਵਈ ॥ ਸੁਨ ਜੁੱਧ ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਸਈ ॥ ੨ ॥ [1]ਸਨਧ ਬੱਧ ਲਰਬੇ ਹਿਤ ਆਇ ॥ ਸ਼ਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਿੱਖੀ ਹੈ ਧੰਨ ॥ ੩ ॥ ਧਰਮ ਹੇਤ ਕੇ ਜੁਧ ਤੁਮ ਆਇ ॥ ਅਵਨੀ ਰਾਜ ਤੁਮੈਂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਇ॥ ਇਤਨੇ ਮਾਹਿਂ ਅਨੀ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਭੀ ਸਨਧ ਬਧ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਰੀ॥ ੪ ॥ ਜੱਟੂ ਗਹਿ ਤੁਰੰਗ ਤਬ ਆਯੋ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਅਲਾਯੋ॥ ਲੇਹੁ ਸੰਗ ਜੁਗ ਸ਼ਤ ਅਸਵਾਰ ॥ ਖਰੇ ਅਗਾਰੀ ਹੋਹੁ ਸੰਭਾਰ ॥ ੫ ॥ ਪੁਨ ਕਲਿਆਨੇ ਕੀ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਸੌ ਅਸਵਾਰ ਦੀਨ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪੁਨ ਨਾਨੋ ਇਕ [2]ਆਯੁਧ ਧਾਰੀ ॥ ਤੀਨ ਸਹਿਸ ਤਿਸ ਦੀਨ ਸਵਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁਰ ਪਿਰਾਗਾ ਚਲ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੁਭਟ ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਤਿਹ ਸੰਗ ਲਾਯੋ ॥ ਮਥਰਾ ਬਲੀ ਸਮੁਖ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਘੋਰ ਚੜ੍ਹੇ ਸ਼ਤ

੧ ਹਥਿਆਰਾਂ ਦੇ ਸਹਿਤ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ। ੨ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ।

ਚਤਰ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਨਿਕਟ ਪੁਨ ਜਗਨਾ ਖਰਯੋ ॥ ਸੂਰ
ਏਕ ਸ਼ਤ ਤਿਹ ਸੰਗ ਕਰਯੋ ॥ ਪਰਸਰਾਮ ਸਕਤੂ ਪੁਨ ਆਏ ॥
ਪਰਸਰਾਮ ਕੋ ਦੋ ਸੈ ਦਾਏ ॥੮॥ ਸਕਤੂ ਮਲਕ ਸੁ ਬਿਧੀਆ ਨੰਦ ॥
ਇਤ ਆਦਕ ਬਹੁ ਸੂਰ ਬਿਲੰਦ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਰਾਖੇ ਨਿਜ ਸੰਗ ॥
ਕਰਬੇ ਹੇਤ [1]ਰਿਪਨ ਸੋਂ ਜੰਗ ॥ ੯ ॥ ਟੋਲ ਅਸ਼ਟ ਜਿਮ ਤੁਰਕ
ਬਨਾਏ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਅਪਨੇ ਤਬਾ ਚਢਾਏ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ
ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਜ਼ਿਆਫਤ ਤੁਰਕਨ ਦੇਤ ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥
ਸਿਪਰਨ ਕੇ ਬਡ ਹੋਇ ਰਕੇਬ ॥ ਤੀਰਨ ਖਪਰੇ ਮਨਹੁ ਜਲੇਬ ॥
ਤਰਵਾਰਨ [2]ਘੇਵਰ ਸਮ ਜਾਨ ॥ ਤੋਮਰ ਕੇ ਫਲ [3]ਬਰਫੀ ਮਾਨ ॥
੧੧॥ ਅਨਗਨ ਗੁਲਕਾ [4]ਸੱਕਰ ਪਾਰੇ ॥ਜੋਧਾ ਬ੍ਰਿੰਦ ਪਰੋਸਨ ਵਾਰੇ॥
ਦੂਤ ਭੇਜਯੋ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕੌ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥੧੨॥
ਸੂਬੇ ਦਿਸ ਤੇ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਾਹਕ ਘੇਰੜ ਕੋ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥
ਲੀਨਸ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਬਾਜ ॥ ਆਇ ਕਰਯੋ ਇਤ ਬਡੋ ਕੁਕਾਜ॥
੧੩ ॥ ਛਿਮੇ ਸਕਲ ਅਪਰਾਧ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤਜਹੁ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਜਾਹੁ
ਪਧਾਰੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਮੈਂ ਆਯੋ ਦਲ ਜੋਰ ॥ ਪਕਰੋਂ ਕੇ ਮਾਰੋਂ ਕਰ
ਜੋਰ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਸਾਏ ॥ ਸੰਗ ਦੂਤ ਕੇ ਬਾਕ
ਅਲਾਏ ॥ ਭਾਜਹਿਂ ਗੀਦੀ ਹੋਹਿਂ ਗਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਜੀਤਹਿੰਗੇ ਜੰਗ
ਜੁਝਾਰੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਤੁਮਰੇ ਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਹਮਰੇ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ
ਅਲਾਹੁ ॥ ਗਹਯੋ ਜਾਇ ਕੈ ਮਾਰਯੋ ਜਾਇ ॥ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ਬਿਲਮ
ਨਹਿਂ ਕਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਚਾਰ ਦਿਵਸ ਬਿਸਰਾਮ ਬਨਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
ਘੇਰੜ ਰੌਰਾ ਪਾਯੋ ॥ ਦੀਨ ਗਾਰ ਸਿੱਖ ਦੀਨ ਧਕੇਰਾ ॥ ਕਰਨੀ ਫਲ
ਪਾਯੋ ਬਿਨ ਦੇਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਚਲੇ ਜਾਹੁ ਜੇ ਚਾਹੁ [5]ਜਿਠਾਈ ॥ ਨਾਹਿ

---

੧ ਵੈਰੀਆਂ ਨਾਲ । ੨ ਜ਼ਖਮ ਦੇ ਸਮਾਨ । ੩ ਬ੍ਰਛੇ ਬਰਫੀ ਸਮਾਨ ।
੪ ਗੋਲੀਆਂ ਸ਼ਕਰ ਪਾਰੇ ਵਰਗੀ । ੫ ਵਡਿਆਈ ।

ਤ ਮੁ.ਗਲਸ ਖਾਂ ਢਿਗ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਦੂਤ ਤਬ ਗਯੋ ॥
ਸੂਬੇ ਕੋ ਸਭ ਬਿਧ ਸਮਝਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਪਨੇ ਭੀ ਜਿਮ ਡਰਤ ਨ
ਸ਼ੇਰ ॥ ਤਿਮ ਹੇਰੇ ਗੁਰ ਬਡੇ ਦਲੇਰ ॥ ਤਿਆਰ ਲਰਨ ਰਨ ਕੋ ਬਨ
ਰਯੋ ॥ ਡਰਤ ਨ ਟਰਤ ਨ ਸਭ ਬਿਧ ਕਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
[1]ਕੋਪਯੋ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਜੰਗ ਕਰਨ ਕੌ ਭਾ ਸਵਧਾਨ ॥ ਚਲਯੋ
ਸਮੁਖ ਧੌਸੇ ਧੁੰਕਾਰੇ ॥ [2]ਸ਼ਲਕ ਤੁਫੰਗਨ ਚਲੀ ਅਪਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਮਹਾਂ ਧੀਰ ਬਰਬੀਰ ॥
ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਤੁਰੰਗ ਪਰ ਲਸ਼ਕਰ ਪਿਖਯੋ ਸਧੀਰ ॥ ੨੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਟੋਲ ਅਸਟ ਨਿਜ ਬੰਧਨ ਕਰੇ ॥ ਹਨੀ ਚੋਬ ਧੌਂਸੇ
ਪਰ ਚਰੇ ॥ ਰਿਪ ਟੋਰਨ ਕੇ ਆਗੇ ਟੋਲੇ ॥ ਕੀਨੇ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰ
ਏਲੇ ॥ ੨੨ ॥ ਤੁਰਕਨ ਪਰ ਗੁਰ ਐਸੇ ਆਵੈਂ ॥ ਦੈਂਤਨ ਪਰ ਜਸ
ਵਿਸ਼ਨੂ ਜਾਵੈਂ ॥ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ਹਾਥ ਮਹਿ ਧਾਰਾ ॥ [3]ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਖੰਡਾ
ਗਰ ਪਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁ [4]ਨਿਖੰਗ ਸੰਗਹਿ ਉਚਵਾਏ ॥ ਬਾਗ
ਉਠਾਇ ਸ਼ਤ੍ਰ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਜੱਟੂ ਆਗੇ ਭਯੋ ਨਿਸੰਗ ॥ [5]ਤੁਪਕ
ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਛੇਰਯੋ ਜੰਗ ॥ ੨੪ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਬਹੁ ਵਧਯੋ ਅਯੋ ਜੱਟੂ ਸੁ ਬੀਰ ॥ ਤਿਹ
ਦੇਖ ਮੁਹੰਮਦ ਖਾਨ ਧੀਰ ॥ ਲੈ ਸੈਨ ਸਹੰਸਰੇ ਅਗ੍ਰ ਚਾਲ ॥
ਤਿਆਗੰਤ ਤੁਪਕ ਨਾਦਤ ਕਰਾਲ ॥ ੨੫ ॥ ਲਗ ਗਿਰਤ ਸੁਭਟ
ਦੁਹ ਦਿਸ ਗਿਰੰਤ ॥ ਕਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਊਪਰ ਪਰੰਤ ॥ ਕੁਛ ਢਰਯੋ
ਭਾਨ ਤਬ ਦਯੋਸ ਮੱਧ ॥ ਭਿਰ ਪਰੇ ਸੂਰ ਚਹਿੰ ਜੀਤ ਜੁੱਧ ॥ ੨੬ ॥
ਕੜਕੰਤ ਦੀਹ ਛੁਟਕੰਤ [6]ਜ੍ਵਾਲ ॥ [7]ਕਸਯੰਤ ਬਹੁਰ ਬਾਰੂਦ ਡਾਲ ॥
ਧਰਯੰਤ [8]ਸ਼ਿਸ਼ਤ ਤੋਰਾ ਸੁ ਛੇਰ ॥ ਧੁਖਯੰਤ ਪਲੀਤਾ ਠੌਰ ਠੌਰ ॥

---

੧ ਕਰੋਧਵਾਨ ਹੋਇਆ। ੨ ਬੰਦੂਕਾਂ ਛਾਂ ਛਾਂ ਕਰਕੇ। ੩ ਤਲਵਾਰ ਜਾਂ ਖੰਡਾ ਚੌੜਾ ਤਿਖੀ ਧਾਰ ਨਾਲ। ੪ ਭਥਾ। ੫ ਬੰਦੂਕ ਨਾਲ ਗੋਲੀਆਂ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ੬ ਅਗਨੀ ਸੁਟਣ ਵਾਲੀ (ਬੰਦੂਕ)। ੭ ਭਰਦੇ ਹਨ। ੮ ਅਖਾਂ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਾਨੇ ਨੂੰ ਬੰਨ ਕਰਕੇ।

੨੭ ॥ ਬਡ ਉਠਯੋ ਧੂਮ ਮਿਲ ਗਗਨ ਛਾਇ ॥ [1]ਰਜ ਚਢੀ ਉਰਧ [2]ਰਵਿ ਨਹਿੰ ਦਿਸਾਇ ॥ ਭਟ ਭਿਰੇ ਭੇਰ ਲਲਕਾਰ ਬੋਲ ॥ ਇਤ ਉਤ ਧਵਾਇ ਫਿਰ ਕਰਤ ਰੋਲ ॥ ੨੮ ॥ ਮਿਲ ਗਏ ਸੂਰ ਇਮ ਆਪ ਮਾਹਿੰ॥ ਦ੍ਵੈ ਨਦੀ ਬਹਿਤ ਇਕ ਥਾਨ ਜਾਹਿੰ ॥ ਅਸ ਮਿਲੇ ਟੋਲ ਇਮ ਅਸ਼ਟ ਆਇ ॥ ਖੈਂਚੀ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਹੁ ਸੂਰ ਘਾਇ ॥੨੯॥ ਗੁਰ ਬੀਰ ਏਕ ਦਸ ਸ਼ਤ੍ਰ ਸੰਗ ॥ਜਸ [3]ਮਿਰਗ ਡਾਰ ਕੇਹਰ ਨਿਸੰਗ॥ ਕਈ ਕਟੇ ਬੀਰ ਕਹਿੰ ਹੈ ਗਿਰੰਤ॥ਕਹਿੰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਸੂਰੇਫਿਰੰਤ॥੩੦॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਜੇ ਜੁਝਾਊ ਬਹੁਤ ਹੀ ਜੁੱਟੇ ਸੁਭਟ ਸੁ ਕਟਕ ॥ ਕਟ ਕਟ ਝਟ ਪਟ ਬਿਕਟ ਜੇ ਸਟ ਪਟ ਕ੍ਰੈ ਨਾ ਕਟਕ ॥ ੩੧ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਚਲੇ ਤੀਰ ਗੋਰੀ ॥ ਮਨੋ ਖੇਲ ਹੋਰੀ ॥ ਸਟਾ ਸੱਟ [4]ਸੇਲੇ ॥ ਮਨੋ [5]ਮੁਸ਼ਟ ਮੇਲੇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਮੂਹੈਂ ਤੁਫੰਗਾ ॥ ਕਰੇਂ [6]ਘਾਉ ਅੰਗਾ॥ ਲਗੀ ਪੀਚਕਾਰੀ ॥ ਖਿਰਯੋ ਰੰਗ ਭਾਰੀ ॥੩੩॥ ਸੁ ਮਾਰੰ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ਮਨੋ ਗੀਤ ਗਾਵੈਂ ॥ ਪਰੈਂ ਧਾਇ ਧਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਚਲਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਕਟੈਂ ਅੰਗ ਗੇਰੈਂ ॥ ਸੁਲੋਥੈਂ ਘਨੇਰੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਪਾਇ ਪਾਛੈ ॥ ਭਿਰੇ ਸੂਰ ਆਛੈ ॥ ੩੫ ॥ ਤਛਾ ਮੁੱਛ ਹੋਏ ॥ ਬਤੀ ਨੀਂਦ ਸੋਏ ॥ ਕਟੀ [7]ਜੰਘ ਕਾਹੂ ॥ ਖਰੇ ਜੰਗ ਮਾਹੂ ॥ ੩੬ ॥ ਕਟੇ ਕਾਹੂ ਪਾਸੇ ॥ ਸੁ [8]ਆਂਤ੍ਰੈਂ ਨਿਕਾਸੇ ॥ ਰਿਦਾ ਕਾਹੂ ਛੇਦਾ ॥ ਪਰੇ ਪਾਇ [9]ਖੇਦਾ ॥ ੩੭ ॥ ਕਿਸੂ ਹਾਥ ਕਾਟਾ ॥ ਦਯੋ ਤ੍ਰਾਸ ਡਾਟਾ ॥ ਘਨੀ ਮਾਰ ਮਾਚੀ ॥ [10]ਲਹੂ ਧੂਲ ਰਾਚੀ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ਇਕਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰ ਸੁਭਟ ਜੇ ਦਸ ਦਸ ਤੁਰਕ [11]ਸੰਘਾਰ॥ ਕੋ ਸ਼ਹੀਦ ਕੋ ਜੀਅਤ ਭਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਬਲ ਧਾਰ ॥ ੩੯॥

---

੧ ਧੂੜ ਮਿਟੀ ਉਪਰ ਨੂੰ ਉਡੀ। ੨ ਸੂਰਜ। ੩ ਹਰਨ। ੪ ਧਕ ਦਿਤੇ। ੫ ਮੁੱਕਾਂ ਨਾਲ। ੬ ਜ਼ਖਮ। ੭ ਲਤਾਂ। ੮ ਨਾੜੀਆਂ ਆਂਦਰਾਂ। ੯ ਦੁਖੀ। ੧੦ ਲਹੂ ਮਿਟੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਗਈ। ੧੧ ਮਾਰੇ।

ਜੌ ਇਕ ਇਕ ਸੈਨਾ ਪਤੀ ਕਥ ਹੌਂ ਜੰਗ ਬਿਥਾਰ ॥
ਗ੍ਰੰਥ ਬਧਨ ਤੇ ਅਤ ਡਰੋਂ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੪੦ ॥
ਤਾਂਤੇ ਤਨਕ ਬਖਾਨ ਹੌਂ ਗੁਰ ਸੂਬੇ ਕੋ ਜੰਗ ॥
ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਦੇਖੀ ਜਬੈ ਮਰੀ ਫੌਜ ਸੁਤ ਸੰਗ ॥ ੪੧ ॥
ਪੂਤ੍ਰ ਮਰੇ ਤੇ ਸ਼ੋਕ ਭਾ ਘਬਰਾਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥
ਤਿਸ ਛਿਨ ਕੋ ਪਛਤਾਵਤੋ ਜਬ ਚਢ ਆਇਓ ਤਾਲ॥੪੨॥
ਕਹੈ ਜਾਉਂ ਜੇ ਭਾਗ ਅਬ ਤੌ ਗੁਰ ਤਿਆਗੈਂ ਨਾਹਿ ॥
ਲਰਨਮਰਨਅਬ ਹੈ ਭਲਾ ਅਸ ਬਿਧ [1]ਠਟ ਮਨ ਮਾਹਿ॥੪੩॥
ਬਚੀ ਸੈਨ ਜੋ ਕੁਛ ਕਥੀ ਰਤਨਾ ਕਰਮਾ ਸੰਗ ॥
ਲੇ ਸੂਬਾ ਆਗੇ ਬਢਯੋ ਕਰਨ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਜੰਗ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰੇ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਸੌਂ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਨਮੁਖ ਭਯੋ ਨਬਾਬ ਜਬ ਪਿਖੇ ਗੁਰੂ ਰਿਸ ਬਾਇ ॥
ਆਉ ਕਹਯੋ ਆਗੈ ਲਰੋ ਤੁਮੈਂ ਉਡੀਕਤ ਆਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੋਨਹੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸਹਿਤ ਨਬਾਬ ॥ਚੰਚਲ ਕਰੇ ਤੁਰੰਗ ਸ਼ਿਤਾਬ ॥ ਢੁਕੇ ਨਿਕਟ ਗੁਰ ਚਾਹਿਸ ਮਾਰਾ ॥ [2]ਚਾਪਨ ਮਹਿੰ ਕਰ ਬਾਨ [3]ਸੰਚਾਰਾ ॥ ੨ ॥ [4]ਐਂਚ ਐਂਚ ਤੀਨਹੁ ਬਲ [5]ਪੀਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਨਮੁਖ ਛੋਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਹੈ ਚਪਲਾਵੈਂ ॥ ਇਤ ਉਤ ਫੇਰਤ ਅੰਗ ਦਬਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਅਪਨੋ ਧਨਖ ਕਠੋਰ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਖਰ ਖਪਰਾ ਧਰ ਗੁਨ ਸੰਚਾਰਾ ॥ ਤਾਨ ਕਾਨ ਲਗ ਮਾਰਸ ਬਾਨ ॥ ਗਯੋ ਬੇਗ ਜੁਤ ਸਰਪ ਸਮਾਨ ॥ ੪ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ

੧ ਜਾਣ ਲਈ। ੨ ਧਨੁਖ। ੩ ਰਖ ਦਿਤਾ। ੪ ਖਿਚ ਖਿਚ ਕੇ। ੫ ਭਾਰੀ।

ਕੋ ਤਾਕ ਚਲਾਵਾ ॥ ਸੋ ਹਲ ਗਯੋ ਤੁਰੰਗਹਿ ਘਾਵਾ ॥ ਉਛਰਤ ਕੀ ਛਾਤੀ ਬਿਧ ਗਇਓ ॥ ਪਾਛਲ ਦਿਸਾ ਪਾਰ ਸਰ ਭਇਓ ॥ ੫ ॥ ਗਿਰਯੋ ਉਛਲ ,ਅਸ ਹੇਰਤ ਖਰੇ ॥ ਖਾਨ ਬਾਨ ਕੀ ਸਿਫਤੀ ਕਰੇ ॥ ਮੈ ਸਰ ਕੀ ਏਤੀ ਨਹਿੰ ਮਾਰ ॥ ਪਰਯੋ ਪਾਰ ਹੈ ਕੋ ਧਰ ਡਾਰ ॥ ੬ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਗਿਰ ਪਰਯੋ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਤਦ ਭਯੋ ਅਗਾਰਾ॥ ਹਤਯੋ ਤੀਰ ਗੁਰ ਕੇ ਹੈ ਲਾਗਾ॥ ਘਾਵ ਗ੍ਰੀਵ ਮਹਿੰ ਗਿਰਯੋ ਨ ਆਗਾ ॥ ੭ ॥ ਐਂਚ ਗੁਰੂ ਨੇ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਹੈ ਛੇਰਯੋ ਜਿਸ ਮੈਂ ਬਲ ਭਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਸਮਾਨ ਉਠਯੋ ਕਰ ਛਾਲ ॥ ਜਾਤ [1]ਗ੍ਰੀਵ ਤੇ ਰੁਧਰ ਬਿਸਾਲ ॥ ੮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਰਿਸ ਉਪਜੀ ਮਹਾ ॥ ਨਿਜ ਵਾਹਿਨ ਕੇ ਸ੍ਰੋਣਤ ਲਹਾ ॥ ਧਨਖ [2]ਸਿਕੰਦ ਧਰਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਐਂਚਯੋ ਤੂਰਨ ਖੜਗ ਕਰਾਲਾ ॥ ੯॥ ਦੜ ਚੜਾਇ ਘੋੜਾ ਤਬ ਛੇਰਾ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਕੋ ਤਤ ਛਿਨ ਘੇਰਾ ॥ ਦਾਰਨ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਜਬ ਹੇਰਾ ॥ ਜੀਵਨ ਤੇ ਨਿਰਾਸ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥੧੦॥ ਪ੍ਰੇਰ ਤੁਰੰਗ [3]ਸਿਪਰ ਗਹਿ ਹਾਥ ॥ ਐਂਚਯੋ ਖੜਗ ਕੋਪ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਮਾਰ ਮਾਰ ਐਸੇ ਕਹਿ ਆਯੋ॥ ਗੁਰ ਨੇ ਫਿਰ ਚੌਗਿਰਦ ਦਬਾਯੋ ॥ ੧੧॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਅਰ ਬਲੀ ਨਿਬਾਬ ॥ ਕੀਨਸ ਤਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਥਕ [4]ਸ਼ਿਤਾਬ॥ ਬਲ ਕਰ ਗੁਰ ਨੇ [5]ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਸਿਪਰ ਆਗੇ ਤਿਸ ਬਾਰਾ ॥੧੨॥ ਜਬਹਿ ਵਾਰ ਤੇ ਅੰਗ ਬਚਾਵਾ ॥ਤਬ ਤੁਰੰਗ ਸਿਰ ਕਾਟ ਗਿਰਾਵਾ॥ ਗਿਰ ਕਰ ਕਰਮ ਚੰਦ ਹੁਇ ਖਰਯੋ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਢਿਗ ਆਵਨ ਕਰਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬਿਨ ਹੈ ਤੇ ਹੁਇ ਖਰੇ ॥ ਪਿਖ ਨਬਾਬ ਆਯੋ ਰਿਸ ਧਰੇ ॥ ਤੀਨਹੁ ਤੀਰ ਚਲਾਵਤ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰ ਤੁਰੰਗ ਕੈ ਬਹੁਤੇ ਲਾਗੇ ॥ ੧੪ ॥ ਅੰਗ ਅੰਗ ਬੀਧਯੋ ਜਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਰਿਸ ਧਰ

੧ ਗਰਦਨ ਵਿਚੋਂ ਲਹੂ ਬਹੁਤ ਨਿਕਲਿਆ । ੨ ਮੋਢੇ ਤੇ । ੩ ਢਾਲ । ੪ ਸ਼ੀਘਰ । ੫ ਤਲਵਾਰ ਮਾਰੀ ।

ਗੁਰ ਨਿਵਾਬ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥ ਖਰ [1]ਖਪਰਾ ਧਨ ਐਂਚ ਚਲਾਯੋ ॥ ਗਯੋ ਬੇਗ ਤੇ ਜਨ ਅਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਬਿਚਰਤ ਸੂਬੇ ਕੋ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ ਲਗਯੋ ਜਾਇ ਤਿਸ ਭਾਲ ਮਝਾਰਾ ॥ ਦੜ ਅਵਨੀ ਪਰ ਗਿਰਯੋ ਤੁਰੰਗ ॥ ਖਰਯੋ ਨਿਵਾਬ ਸੰਭਾਰਯੋ ਅੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਤੀਨਹੁ ਕੇ ਰਿਸ ਬਹੁ ਛਾਈ ॥ ਚਹਿਤ ਗੁਰੂ ਕੋ ਹੈ ਦਿਹੈਂ ਘਾਈ ॥ ਜੋਰ ਜੋਰ ਤੀਨਹੁ [2]ਸਰ ਮਾਰੇ ॥ ਬੇਧੇ ਅੰਗ ਤੁਰੰਗਮ ਸਾਰੇ ॥੧੭॥ ਤਬ ਤੀਨਹੁ ਤੇ ਛੁਟ ਕਰ ਤੀਰ ॥ ਲਗੇ ਭਾਲ ਹੈ ਕੇ ਬਡ ਪੀਰ ॥ ਗਿਰ ਧਰਨੀ ਪਰ ਸੁਰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਤਰ ਰਹਿਓ ਭਾਗ ਜਿਸ ਭਾਰਾ ॥ ੧੮॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਡ ਬਲ ਜੋਧਾ ॥ ਪਦ ਕੇ ਭਾਰ ਖਰੋ ਉਰ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਦਕ ਭਟ ਭਾਰੇ ॥ ਲਰਤ ਤੁਰਕ ਕੁਛ ਅੰਤਰ ਧਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕੁਛਕ [3]ਤਿਮਰ ਜਗ ਪਸਰਨ ਲਾਗਯੋ ॥ ਅਬਯੋ ਸੂਰ ਸੂਰਨ ਰਿਸ ਜਾਗਯੋ ॥ ਉਤ ਨਿਵਾਬ ਜੁਤ ਚਾਹਤ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿਸ ਤੇ ਪ੍ਰਥਮ ਲੇਹਿੰ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਇਹ ਅਭਲਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਿਮਰ ਤੇ ਰਿਪਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਤ ਕੇ ਸ਼ਤ੍ਰ ਚਿੰਤ ਕੋ ਖੋਏਂ ॥ ਰੈਨ ਬਿਖੈ ਸੁਖ ਸੋਂ ਪੁਨ ਸੋਏਂ ॥੨੧॥ ਦੋਹਨ ਕੀ ਸੈਨਾ ਉਤ ਲਰੈਂ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਮਾਰਤ ਮਰੈਂ ॥ ਇਤ ਸੈਨਾ ਪਤ ਬਡੇ [4]ਜੁਝਾਰ॥ਮਾਚਯੋ ਜੰਗ ਬਹੁਤ ਬਿਕਰਾਰ॥੨੨॥ ਤਬ ਤੀਨਹੁ ਨੇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਹਿੰ ਵਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰਨੀ ਬਿਲਮ ਨ ਆਛੀ ਹਮੈ ॥ ਗੁਰ ਇਕ ਹਮ ਤੀਨਹੁ ਇਹੁ ਸਮੈ॥੨੩॥ਕਰੋ ਨੇਰ ਕੋ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰੋ ॥ਗੁਰ ਕੇ ਅੰਗ ਤੁਰਤ ਕਟ ਡਾਰੋ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਘੇਰ ਗਹੋ ਗੁਰ ਜੀਵਤ ॥ ਤਬ ਮੁਰਾਦ ਪੂਰਨ ਤੁਮ ਥੀਵਤ ॥ ੨੪ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਤੇ ਸੁਨ ਇਮ ਕਾਨ ॥ ਗਮਨਯੋ ਸੂਬਾ ਬਨ ਸਵਧਾਨ ॥ ਦੋਨਹੁ ਖਤ੍ਰੀ ਲੇ ਨਿਜ

[1] ਤੀਰਾਂ ਦੇ ਮੁਖਯਾਂ। [2] ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਮੁਖੀ। [3] ਹਨੇਰਾ। [4] ਬਹਾਦਰ।

ਸਾਥ ॥ ਭਏ ਅਗਰ ਗਹਿ ਢਾਲਨ ਹਾਥ ॥ ੨੫ ॥ ਨਿਕਟ ਆਨ ਗੁਰ ਕੋ ਬੰਗਾਰਯੋ ॥ ਤੈਂ ਬਹੁ ਲਸ਼ਕਰ ਤੁਰਕਨ ਮਾਰਯੋ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਚੁਰਾਇ ਬਾਜ ਕੋ ਆਨਾ ॥ ਨਹੀਂ ਸ਼ਾਹ ਤੇ ਡਰ ਉਰ ਮਾਨਾ ॥ ੨੬॥ ਅਬ ਭੀ ਨਿਰ ਭੈ ਕਾਰਜ ਕੀਨਾ ॥ ਕਰਯੋ ਜੁੱਧ ਕਛੁ ਬਲ ਨਹਿੰ ਚੀਨਾ ॥ ਘਨੇ ਮਾਰ ਸਰ ਸੁਭਟ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਅਬ ਆਯੋ ਹੈਂ ਅਗ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹਿੰ ਖਤ੍ਰੀ ਹਮਰੇ ਪਿਤ ਸਾਰੇ ॥ ਲੈਂ ਸਭ ਕੋ [1]ਪਲਟਾ ਤੁਮ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ॥ ਅਰੇ ਮੂਢ ਕਿਆ ਕਹੇਂ ਮਤ ਕਾਚੇ ॥ ੨੮ । [2]ਪ੍ਰਥਮ ਮਰੇ ਤਿਨ ਪਲਟਾ ਲੇਤ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਮਰ ਜੈ ਹੋ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ਕੋ ਪਲਟਾ ਪੁਨ ਲਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਮ ਤਿਨ ਮਾਰ ਤਿਮੋਂ ਤੁਮ ਮਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਤੁਮ ਤੀਨ_ ਮੈਂ ਏਕਲ ਖਰੋ ॥ ਲਰੋ ਮਰੋ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਕਰੋ ॥ ਅਬ ਇਹ ਜੁੱਧ ਮੂਲ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਜਗ ਮਹਿੰ ਵਧ ਜਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਹਮਰੇ ਸਿੱਖ ਸਦਾ ਬਲ ਸੰਗ ॥ ਤੁਰਕਨ ਸਾਥ ਕਰੈਂ ਬਡ ਜੰਗ ॥ ਛੀਨਹਿ ਰਾਜ ਤੇਜ ਤੁਮ ਸਾਰੇ ॥ ਕਹਾਂ ਬਾਜ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਅਬਦੁੱਲ ਖਾਨ ਦਿਖਾਵਨ ਹੇਤ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਹੁਇ ਸਨਮੁਖ ਖੇਤ ॥ ਢਾਲ ਖੜਗ ਦੋਨਹੁ ਕਰ ਧਾਰੇ ॥ ਫਾਂਧ ਚਰਨ ਸੋਂ ਗੁਰ ਲਲਕਾਰੇ ॥੩੨॥ ਬਨ ਸੁਚੇਤ ਅਬ ਮੈਂ ਤੁਝ ਮਾਰੋਂ ॥ ਪਿਤ ਹਤ ਕੋ [3]ਰਿਣ ਸਕਲ ਉਤਾਰੋਂ ॥ ਚੰਦੂ ਕੌ ਸੁਤ ਮੋਕਹੁ ਜਾਨ ॥ ਪਿਤ ਪਲਟੇ ਹਿਤ ਤੁਮ ਕਿਯ ਹਾਨ ॥ ਤੈਸੀ ਬਨੀ ਬਾਤ ਮੁਹਿ ਆਇ ॥ ਐਸੋ ਸਮੋਂ ਨਹੀਂ ਕਬ ਪਾਇ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਅਬ ਉਭਾਰ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਕਰ [4]ਬਾਹਿਨ ਬਲ ਤਬਹਿ ਚਲਾਯੋ॥ ੩੪ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਆਵਤ ਵਾਰ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਲਾ ਤੁਰਤ ਸੰਭਾਰਾ॥ਲਇਓ ਵਾਰ ਤਿਸ ਰੋਕਯੋ ਆਗਾ॥

[1] ਬਦਲਾ। [2] ਪਹਿਲਾਂ ਚੰਦੂ ਮਰਿਆ ਹੈ। [3] ਕਰਜ਼ਾ। [4] ਬਾਂਹਵਾਂ ਦਾ ਬਲ।

ਫੂਲਨ ਲਾਗ ਚਿਨਗ ਗਨ ਜਾਗਾ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਛ ਫਾਂਧਨ ਕਰਕੇ ॥ [1]ਬਾਮ ਹਾਥ ਤੇ ਬਲ ਸੰਭਰਕੈ ॥ ਦੂਸਰ ਵਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਜਾਨਾ ॥ ਹਤੀ ਬਦਨ ਪਰ ਸਿਪਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਗਿਰਯੋ ਧਰਾ ਪਰ ਮੂਰਛਾ ਪਾਈ ॥ ਕੋ ਸਹਿ ਸਕੈ ਬਿਹੈ ਅਗਵਾਈ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਦਿਢ ਦੂਜੀ ਓਰ ॥ ਖੜਗ ਉਭਾਰ ਆਇ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੩੭ ॥ ਨਟ ਜਿਮ ਫਾਂਧਤ ਆਨ ਚਲਾਯੋ ॥ ਗੁਰ [2]ਟਰ ਬਾਏਂ ਵਾਰ ਬਚਾਯੋ ॥ ਊਪਰ ਕੋ ਉਛਰਤ ਪੁਨ ਆਵਾ ॥ਦੁਤਿਯ ਵਾਰ ਚਹਿ ਚਿਤ ਲਲਚਾਵਾ ॥ ੩੮ ॥ ਤਾਵਰ ਸ਼ੀਘ੍ਰ ਧਾਰ ਗੁਰ ਸਾਚਾ ॥ ਕਾਢ ਕਮਰ ਤੇ ਹਤਸ ਤਮਾਚਾ ॥ ਕਿਸੂ [3]ਵਲਾਇਤ ਤੇ ਸਿਖ ਲਿਆਯੋ ॥ ਬਚੈ ਨ ਕਯੋਂ ਹੂ ਜਿਹ ਨਰ ਖਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਕੇ ਲਾਗਸ ਛਾਤੀ ॥ ਉਛਰਤ ਊਚੋ ਆਵਨ ਪਾਤੀ ॥ ਉਗਲਤ ਸ੍ਰੋਣਤ ਬਦਨ ਪਸਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਣ ਗਏ ਨਹਿੰ ਹਾਇ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਘੇਰੜ ਸੁਤ ਹਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਤਨ ਚੰਦ ਜਬ [4]ਹਤ ਭਯੋ ਪਿਖਯੋ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥
ਰਿਸ ਜਾਗੀ ਅਬ ਹਤੋਂ ਗੁਰ ਪਟੇ ਬਾਜਿ ਕੋ ਠਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਫਾਂਧਤ ਲਲਕਾਰਤ ਮੁਖ ਬੋਲਾ ॥ ਖਰੇ ਰਹੋ ਨਹਿੰ ਕੀਜਹਿ [5]ਓਲਾ ॥ ਕਹੇ ਤਾਹਿ ਕੇ ਸਿਪਰ ਜਿ ਹਾਥ ॥ ਪਾਇ [6]ਸਿਕੰਧ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਸਾਥ ॥ ੨ ॥ ਨਾਂਗੇ ਖੜਗ ਗਹੇ ਗੁਰ ਫਿਰੈ ॥ ਖਾਨ ਕਰਤ ਜਿਮ ਗੁਰ ਤਿਮ ਕਰੈ ॥ ਦੋਊ ਚਹਿਤ ਹੈਂ ਵਾਰ ਚਲਾਯੋ ॥ ਜੈ ਹੋਵਨ ਦੋਨਹੁ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸੈਨਾ ਦੋਨਹੁ ਕੇ ਮੁਖ ਅਹੈਂ ॥ ਦੋਨਹੁ

---

੧ ਖਬੇ ਹਥ ਦੇ ਬਲ ਤੇ । ੨ ਬਾਏਂ ਪਾਸੇ ਵਾਰ ਨੂੰ ਟਾਲ ਕੇ । ੩ ਬਾਹਰ ਦੂਸੇ ਮੁਲਖ ਤੋਂ । ੪ ਮੋਇਆ ਹੋਇਆ । ੫ ਪੜਦਾ । ੬ ਮੂਵ੍ਹੇ ਤੇ ।

ਦਾਵ ਖੜਗ ਨਿਰਬਹੈਂ ॥ ਓਟ ਸਿਪਰ ਕੀ ਦੋਨਹੁ ਤਿਆਗੀ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬੀਰ ਬੀਰ ਰਸ ਪਾਗੀ ॥ ੪ ॥ ਦੋਨਹੁ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਬਿਦਤਾ ਕਰਤਾ ॥ ਲਰਨ ਹਟਨ ਕੇ ਦੋਨਹੁ ਭਰਤਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬੰਕੇ ਬੀਰ ਜੁਝਾਰੇ ॥ ਦੋਨਹੁ ਅਰੇ ਮਰਨ ਕੈ ਮਾਰੇ ॥ ੫ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾ ਉਤਸ਼ਾਹੂ ॥ ਦੋਨਹੁ [1]ਅਰਣ ਬਰਣ [2]ਰਣ ਮਾਹੂ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕਰਹਿੰ ਵਾਰ ਕੋ ਨਾਨਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਧਰਹਿੰ ਆਵਨੋ ਜਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਰਣ ਲਖ ਸੁਰ ਸਮਦਾਏ ॥ ਉਤਲਾਵਤ ਅਵਲੋਕਨ ਆਏ ॥ ਥਿਰੇ [3]ਗਗਨ ਮਹਿੰ ਹੇਰਤ ਜੋਧਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬੀਰ ਭਰੇ ਉਰ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ੭ ॥ ਕਬਹੁ ਖਾਨ ਗੁਰ ਊਪਰ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੁ ਖਾਨ ਪਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜਾਵੈ॥ ਕਬ ਗੋ [4]ਮੂਤ੍ਰਾ ਕਾਰ ਫਿਰੰਤੇ ॥ ਬਿਚਰਤ ਉਚਰਤ ਖੜਗ ਉਠੰਤੇ ॥ ੮ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਤਬ ਵਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਖੜਗ ਅਗ੍ਰ ਕਰ ਗੁਰੂ ਸਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁੜ ਹਟਯੋ ਲਖ [5]ਛੂਛੇ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਫਾਂਧਤ ਹਾਥ ਉਭਾਰ ॥ ਊਚੇ ਬੋਲ ਕਰਯੋ ਰਿਪ ਡਾਟਨ ॥ ਤਕਯੋ ਤਰੇ ਕੋ [6]ਜੰਘਨ ਕਾਟਨ ॥ ੯ ॥ ਜਾਨਯੋ ਖਾਨ ਸੁ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਾਰਹਿ ॥ ਵਾਰ ਬਚਾਵਨ ਹਿਤ ਸੰਭਾਰਹਿ ॥ ਤਰੇ ਜੰਗ ਦਿਸ ਜਬ ਬਿਰਮਾਯੋ॥ਕਰ ਬਲ ਕੋ ਗੁਰ ਖੜਗ ਚਲਾਯੋ॥੧੦॥ਤਰੇ ਬਚਾਵਤ ਮੂਰਖ ਰਹਯੋ॥ [7]ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਗ੍ਰੀਵਾ ਪਰ ਬਹਯੋ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਧਰ ਤੇ ਸੀਸ ਉਤਾਰਾ ॥ ਬਹੀ ਸਾਫ ਬਹੁ ਤੀਖਨ ਧਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ [8]ਚਕ ਪਰ ਬਾਸਨ ਕਰ ਜਿਮ ਤਿਆਰੂ ॥ ਤੂਰਨ ਲੇਤ ਕੁਲਾਲ ਉਤਾਰੂ॥ ਸਾਖਾ ਮਨਹੁ ਪਾਕ ਫਲ ਰਹਯੋ ॥ ਗਿਰਯੋ ਸਬੇਗ ਬਾਯੂ ਕੇ ਬਹਯੋ॥ ੧੨ ॥ ਤਿਮ ਸਿਰ ਗਿਰ ਗਾ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਲੋਚਨ ਪਸਰੇ ਰਹੇ ਮਹਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ

---

੧ ਲਾਲ ਰੰਗ। ੨ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ। ੩ ਅਕਾਸ਼। ੪ ਗਊ ਦੇ ਮੂਤ੍ਰ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ। ੫ ਖ਼ਾਲੀ। ੬ ਲਤਾਂ। ੭ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ ਤਲਵਾਰ ਚਮਕਾਇਆ। ੮ ਕੁਲਾਲ ਦੇ ਚਕ ਪਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਗੇ ਨਾਲ ਘੜਾ ਕਟ ਕੇ ਪਾਸੇ ਰਖ ਦਿਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਕਟ ਕੇ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿਤਾ ਹੈ।

ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਬਿਲੋਕਾ ॥ ਪਰਯੋ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਪ੍ਰਾਨਿਨ ਫੋਕਾ ॥ ੧੩ ॥ ਜੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਕਹਯੋ ਜਬੈ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਕੋ ਸੁਧ ਤਬ ਆਈ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨ ਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਚਿਤਵਤ ਮ੍ਰਿਤ ਨਿਬਾਬ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਕਰਮ ਚੰਦ ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਭਯੋ ॥ ਮੈਂ ਢਿਗ ਪਰਯੋ ਆਇ ਸਿਖ ਇਸ ਕੇ ॥ ਹੇਰਹਿੰ ਹਤਹਿੰ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਲਖ ਰਿਸ ਕੇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਬ ਇਹੁ ਏਕਲ ਹੈ ਮਮ ਤੀਰ ॥ ਲਰਤ ਰਹਯੋ ਬਹੁ ਸ੍ਰਮਤ ਸਰੀਰ ॥ ਉਠ ਮੈਂ ਹਤੋਂ ਮਹਾਂ ਜਸ ਪਾਊਂ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਮੀਪ ਸੁ ਜਾਇ ਸੁਨਾਊਂ ॥ ੧੬ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਉਠ ਲਲਕਾਰਾ ॥ ਠਾਂਢੋ ਰਹੋ ਚਹੋਂ ਤੁਹਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਜੀਅਤ ਅਬ ਰਹਯੋ ॥ ਨਿਜ ਸੰਗਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨ ਗਹਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਤੋਹਿ ਉਡੀਕਤ ਹੋਇੰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਿਮ ਬਿਲਮਤ ਨਹਿੰ ਪੀਛੈ ਧਾਰੀ ॥ ਨਿਕਟ ਆਉ ਤਿਨ ਸਾਥ ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਬਹੁਰ ਇਕਾਕੀ ਜਮ ਪੁਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਇਮ ਕਹਿਤੇ ਗੁਰ ਊਪਰ ਆਯੋ ॥ ਨਾਂਗੋ [1]ਚੰਦ੍ਰਹਾਸ ਚਮਕਾਯੋ ॥ ਜਿਮ ਦੀਪਕ ਪਰ ਜਾਇ ਪਤੰਗਾ ॥ ਕਰਹਿ ਬਿਨਾਸਨ ਅਪਨੇ ਅੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਮੂਰਖ ਜਾਇ ਨੇਰ ਤਬ ਠਾਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਲੇ ਬਨ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਕਰ ਲਿਹੁ ਬਾਰ [2]ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਲ ਧਰ ਕੈ ॥ ਨਤ ਪਛਤੈਹੈਂ ਪੀਛੈ ਮਰ ਕੈ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨਤ ਵਾਰ ਕੀਨਸ ਤਬ ਆਏ ॥ ਸਿਰ ਕੋ ਕਿਧੌ [3]ਸਿਕੰਧ ਤਕਾਏ ॥ ਖੜਗ ਚਲਾਵਤ ਗੁਰ ਅਵਲੋਕਾ ॥ ਅਪਨ ਖੜਗ ਪਰ ਤ੍ਰਿਸ ਕੌ ਰੋਕਾ ॥ ੨੧ ॥ [4]ਰਿਸ ਤੇ ਬਲ ਤੇ ਤਿਨਹਿੰ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਬਜਯੋ ਖੜਗ ਪਰ ਖੜਗ ਕਰਾਰਾ ॥ ਦੋਨਹੁ ਟੂਟ ਧਰਾ ਪਰ ਪਰੇ ॥ ਦੋਨਹੁ ਮੁਸ਼ਟ ਰਹੇ ਕਰ ਧਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਅਬ [5]ਜਮਧਰ ਸੋਂ ਜੇ ਇਸ ਮਾਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਮੌਤ ਤੇ ਦੁਸ਼ਟ ਮਰੇ ਹੈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਹਾਥਨ

੧ ਤਲਵਾਰ । ੨ ਪਹਿਲੇ । ੩ ਮੋਢੇ ਤਕ । ੪ ਲਾਲ । ੫ ਕਟਾਰ ।

ਸਾਥ ਹਤੇ ਹੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਏਹ ਭੀ ਖਰਯੋ [1]ਨਿਰਾਯੁਧ ਰਹਯੋ ॥ ਹਤਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਨਹਿੰ ਆਛੋ ਲਹਯੋ ॥ ਬਲ ਕਰ ਗਹਯੋ ਬਾਹੁ ਗੁਰ ਤਬੈ ॥ ਜਤਨ ਛੁਟਤ ਹਿਤ ਠਾਨਤ ਸਬੈ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿਮ ਗਜ ਸੁੰਡ ਬਿਖੈ ਗਹਿ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਰ ਅੰਗ ਨਿਜ ਸਸਾ ਬਚਾਵੈ ॥ ਜੋਰ ਮਰੋਰ ਤੋਰ ਕਰ ਗਹਯੋ ॥ ਮੋਚਨ ਹਾਥਨ ਕਯੋਂ ਹੂੰ ਨ ਲਹਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਦੁਤਿਯ ਹਾਥ ਤੇ [2]ਓਜ ਦਿਖਾਵਤ ॥ ਸ਼ੇਰ [3]ਅੰਕ ਜਿਮ ਮ੍ਰਿਗ ਉਤਲਾਵਤ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਗਹਿ ਕੈ ਕਰ ਦਾਇ ॥ ਅਲਪ ਭਾਰ ਲਖ ਲੀਨ ਉਠਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਕਰਯੋ ਭ੍ਰਮਾਵਨ ਕੇਤਕ ਫੇਰੇ ॥ [4]ਛਿਤ ਪਛਾਰ ਕਰ ਦੀਨਸ ਗੇਰੇ ॥ ਫੂਟ ਗਯੋ ਸਿਰ ਚਰਨ ਅੰਗ ॥ ਤਨ ਕੀ [5]ਸੰਧ ਛੁਟੀ ਸਰਬੰਗ ॥ ੨੭ ॥ ਇਮ ਬਿਨਾਸ ਗਨ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕਰਕੈ ॥ ਪੁਨ ਚਹੁ ਦਿਸ ਮਹਿ ਭਲੇ ਨਿਹਰਕੈ ॥ ਰਹਯੋ ਨ ਕੋਈ ਲਰਬੇ ਜੋਗ ॥ ਹੁਤੇ ਜੀਅਤ ਕੁਛ ਭਾਗੇ ਲੋਗ ॥ ੨੮ ॥ ਭਯੋ ਅੰਧੇਰਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨ ਪਰੇ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਤੁਰਕ ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਧਰੈਂ ॥ ਸੂਬਾ ਮਰ੍ਯੋ ਜਾਨ ਸਭ ਲੀਨੋ ॥ ਜੀਅਤ ਸੇਖ ਭਗੇ ਡਰ ਚੀਨੋ ॥ ੨੯॥ ਸਨੇ ਸਨੇ [6]ਕਾਇਰ ਜਬ ਭਾਗੇ ॥ ਬਿਧੀਆ ਦੇਖਤ ਨਹਿ ਰਿਪ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰ ਸੁਧ ਹਿਤ ਪਾਛੇ ਕੌ ਮੁਰਯੋ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਆਵਤ ਹੈ ਤੁਰਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਇਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸ੍ਰਮ ਕੋ ਕੁਛ ਮਾਨ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਤਿਸ ਹੀ ਰਣ ਥਾਨ ॥ ਅਵਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਤਮ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਹੀਂ ਨਿਕਟ ਹੀ ਪਰਭ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੩੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤੇ ਪਰੇ ਸਿਖ ਫਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾਨ ॥
[7]ਤਿਮਰ ਬਿਖੈ ਕਰ [8]ਹੇਲ ਕੋ ਮੇਲ ਦੀਓ ਘਮਸਾਨ ॥ ੩੨ ॥

---

੧ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੨ ਬਲ । ੩ ਗੋਦ ਵਿਚ ਜਫੀ ਵਿਚ । ੪ ਧਰਤੀ ਤੇ ਪਛਾੜ ਕਰ । ੫ ਮਿਲਾਉਣੀ ਪ੍ਰਾਣ । ੬ ਬੁਜ਼ ਦਿਲ । ੭ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ । ੮ ਹਲਾ ਕੀਤਾ ।

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਸ ਤੇ ਜਯੋਂ ਬਾਦਰ ਲਾਗੇ ॥ ਤਮ ਮਹਿੰ ਤੁਰਕ ਤ੍ਰਾਸ ਕਰ ਭਾਗੇ ॥ ਜਾਤ ਪਿਛਾਰੀ ਕਾਟਤ ਜਬੈ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਹਾਈ ਬੋਲੇ ਤਬੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸਿੱਖ ਪੀਛੇ ਹਟ ਆਇ ॥ ਨਹਿੰ ਮਾਰਨ ਹਿਤ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ॥ ਜਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਡੇਰਾ ਨਿਜ ਡਾਰਾ ॥ ਤਜੇ ਦਾਸ ਤਹਿੰ ਰਾਖ ਸੁਧਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਨਹੁ ਬਿਚਾਰ ਕੀਨ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤਿਮਰ ਭਯੋ ਗੁਰ ਆਯੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕੀਨੋ ਤਬ ਐਸੇ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਦ੍ਵੈ ਮਸਾਲਚੀ [1]ਜਾਰ ਮਸਾਲਾ ॥ ੩੫ ॥ ਤੂਰਨ ਹੀ ਰਣ ਕੀ ਦਿਸ ਆਏ ॥ ਖੋਜਨ ਲਗੇ ਨਹੀਂ ਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੁਗ ਦੇਖ ਮਸਾਲ ॥ ਹੈ ਧਵਾਇ ਆਇਸ ਤਤ ਕਾਲ ॥੩੬॥ ਗੁਰ ਸੁਧ ਬੂਝਤ ਆਪਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਸਕਲ ਕਹਿਤ ਦੇਖੇ ਕਿਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ਚਿੰਤਾ ਅਧਕ ਸਭਨ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਖੋਜਨ ਲਗੇ ਖੇਤ ਸਭ ਕੋਈ॥੩੭॥ ਪਰੀ ਖੇਤ ਲੋਥਨ ਮਮਦਾਇ ॥ ਪਸਰਯੋ ਸ੍ਰੋਣਤ ਪਗ ਫਿਸਲਾਇ ॥ ਕਰਤ ਮਸਾਲਨ ਕੋ ਪਰਕਾਸ਼ ॥ ਇਸ ਬਿਧ ਗਏ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੩੮ ॥ ਸੂਬੇ ਜੁਤ ਖਤ੍ਰੀ ਢਿਗ ਪਰੇ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਫੁਲਤ ਪਾਇਨ ਪਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਿਮ ਥਿਰ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਰਣ ਠਾਨਾ॥ ੩੯ ॥ ਦਾਸ ਨ ਪਾਸ ਇਕਾਂਕੀ ਅਹੋ ॥ ਕਹੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਬ ਕਿਆ ਚਿਤ ਚਹੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਚਿਤ ਚਹੈਂ ਕਰਨ ਹਮ ਕਾਰਾ॥ ੪੦ ॥ ਸੇ ਭੁਨਸਾਰ ਭਏ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਅਬ ਡੇਰੇ ਗਮਨਹੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਕੋ ਸਿਖ ਘਾਇਲ ਹੋ ਰਣ ਬਿਸੇ॥ ਕਰਹੁ ਸੰਭਾਰਨ ਆਨਹੁ ਤਿਸੇ ॥ ੪੧ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਇਕ ਹੈ ਲੀਨ ॥ ਭਏ ਅਰੂਢਨ ਪਯਾਨੋ ਕੀਨ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਕੋ ਚਲ ਕਰ ਆਇ ॥ ਬਿਧੀਏ ਘਾਇਲ ਸਿੱਖ ਉਠਾਇ ॥ ੪੨ ॥ ਸਭ ਰਣ ਖੇਤ ਖੋਜ ਕਰ ਆਛੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਆਵਤ ਭਾ ਪਾਛੇ ॥ ਆਇ

੧ ਮਸਾਲਾਂ ਬਾਲੀਆਂ ।

[1]ਸਿਵਰ ਮਹਿੰ ਅਨਦ ਬਧਾਇ॥ ਦੁੰਦਭ ਫਤੇ ਕੇਰ ਬਜਵਾਇ ॥
੪੩॥ ਸਭ ਕੀ ਕਰੀ ਸੰਭਾਰਨ ਡੇਰੇ ॥ਖਾਨ ਪਾਨ ਕੋ ਦੀਨ ਘਨੇਰੇ॥
ਭਏ ਨਚਿੰਤ ਸ਼ਤ੍ਰ ਗਨ ਮਾਰੇ॥ਸੁਪਤ ਜਥਾ ਸੁਖ ਭੇ ਤਿਸ ਬਾਰੇ॥੪੪॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੂਬੇ ਕੋ ਹਤਨ ਔ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਾਲ ਜਾਗੇ ਗੁਰੂ ਕੀਨੋ ਸੌਚ ਸਨਾਨ ॥
ਲਗੀ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਪੁਨ ਦਿਵਸ ਬਢਯੋ ਤਬ ਆਨ॥੧॥

ਚੌਪਈ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਜੋਧਾ ਸਭ ਆਇ ॥ ਹੈ ਮੰਗਾਇ ਗੁਰ ਚਢੇ ਸੁਹਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਲੇ ਕਰ ਸੰਗ॥ ਦੇਖੀ ਜਾਇ [2]ਭੂਮਕਾ ਜੰਗ ॥ ੨ ॥ ਤੁਰਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਚਤਰ ਦਸ ਮਰੇ॥ ਕੇਤਕ ਸਿੱਖ ਬੀਚ ਤਿਨ ਪਰੇ॥ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੇ [3]ਗਰਤ ਖਨਾਵਾ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਉਠਾਇ ਪਵਾਵਾ ॥ ੩ ॥ ਪੁਨ ਤਿਸ ਕੇ ਸੁਤ ਖੋਜ ਉਠਾਏ ॥ ਤਿਸੀ ਗਰਤ ਮਹਿੰ ਆਨ ਸੁ ਪਾਏ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਹੁ ਸਰਦਾਰ ਅਨਾਇ॥ ਪਾਇ ਗਰਤ ਮਹਿੰ ਸਭ ਦਫਨਾਇ ॥ ੪ ॥ ਊਪਰ ਰਚਯੋ ਦਮਦਮਾ ਤੁੰਗ ॥ ਤਿਮ ਪਰ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਅਰਿ ਭੰਗ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੇ ਮਨ ਬਹੁ ਤਬ ਭਾਇ ॥ ਊਚੇ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਗਜਾਇ ॥ ੫ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਰ ਇਕਠੇ ਕੀਜਹਿ ਇਸ ਥਾਨਾ ॥ ਜੇਤਕ ਅਹੈ ਗ੍ਰਾਮ ਕੇ ਆਨਹੁ ॥ ਸਕਲ ਮਿਹਨਤੀ ਸਾਥ ਬਖਾਨਹੁ॥ ੬ ॥ ਸੈਨਾ ਕੇ ਨਰ ਇਕਠੇ ਹੋਏ॥ ਕਰਹੁ ਕਾਮ ਮਿਲਕੈ ਸਭ ਕੋਏ ॥ ਮਰੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੇਤਕ ਦਰਸਾਹੀ ॥ ਡਾਰਹੁ ਸਕਲ ਬਿਪਾਸਾ ਮਾਹੀ ॥ ੭ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਆਪਨੇ ਸਿੱਖ ਉਠਾਵਹੁ॥ ਹਮੇ ਨਾਮ ਤਿਨ ਕੇਰ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ਬੀਚ [4]ਬਿਪਾਸਾ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਵਾਹਾ ॥ ਹਮ ਬੈਠਹਿੰ ਚਲ ਤਟ ਪਰ ਪਾਹਾ ॥ ੮॥

੧ ਡੇਰੇ ਵਿਚ। ੨ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ। ੩ ਟੋਵਾਂ। ੪ ਬਿਆਸ।

ਇਮ ਕਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚੰਦ ॥ ਉਠ ਕਰ ਚਲੇ ਸਿੱਖ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਦੇ ਕਰ ਹੁਕਮ ਆਇ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ਬਿਰੇ ਬਿਪਾਸਾ ਤਟ ਕਿਰਪਾਲ਼ਾ ॥ ੯ ॥ [1]ਬੀਨ ਬੀਨ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਦੇਹਿ ॥ ਆਨਹਿੰ ਨਾਮ ਸੁਨਾਇ ਸੁ ਦੇਹਿੰ ॥ ਪੁਨ ਸਰਤਾ ਮੈਂ ਕਰਹਿੰ ਪ੍ਰਵਾਹੂ ॥ ਬਹੇ ਅਧਕ ਹੀ ਜਲ ਕੇ ਮਾਹੂ ॥ ੧੦ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਬੈਠੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਿਖਹਿੰ ਕਨਾਰੇ ॥ [2]ਸਹਿਕਾਮੀ [3]ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਜਾਨੇ ॥ ਭੋਗ ਮੋਖ ਬਖਸ਼ੀ ਤਿਸ ਥਾਨੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸਹਿਕਾਮੀ ਕੋ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਾਜ ॥ ਬਖਸ਼ਯੋ ਸੰਗ ਹੀ ਸਕਲ ਸਮਾਜ॥ ਨਿਸ਼ਕਾਮੀ ਕੋ ਬੰਦ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਦਈ ਮੁਕਤ ਜਾਨੇ ਅਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਸਕਲ ਸਿੱਖ ਜਬ ਦਏ ਬਹਾਇ ॥ ਪੁਨ ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਲੋਥ ਲਿਆਇ ॥ ਹੋਤ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪੰਚ ਦਸ ਜੋਈ॥ ਬਚੇ ਹਜਾਰ ਪਲਾਇਸ ਤੇਈ ॥ ੧੩ ॥ ਅਪਰ ਮਰੇ ਸਭ ਲੇ ਲੇ ਆਵੈਂ ॥ ਬਹੁਰ ਟਾਂਗ ਕੋ ਗਹੇ ਬਹਾਵੈਂ ॥ ਸਕਲ ਖੇਤ ਰਣ ਕੇ ਜੇ ਮਰੇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਨਦੀ ਬਹਾਵਨ ਕਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਉਠੇ ਗੁਰੂ ਪੁਨ ਗਮਨੇ ਡੇਰੇ ॥ ਸੰਗ ਸਿਖ ਪ੍ਰਮੁਦਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ਰਣ ਕੀ ਬਾਤ ਅਨੇਕ ਕਰੰਤੇ ॥ ਕਹਿਤ ਸੁਨਾਵੈਂ ਗੁਰ ਭਗਵੰਤੇ ॥ ੧੫॥ ਬਡੀ ਮਾਰ ਤੁਰਕਨ ਕੌ ਹੋਈ ॥ ਬਿਦਤਹਿ ਜਗਤ ਲਖੈ ਸਭ ਕੋਈ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਭੀ ਜਾਨਹਿੰ ਨੀਕੇ ॥ ਲਗੇ ਹਾਥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਠੀਕੇ ॥ ੧੬ ॥ ਆਨ ਆਪਨੇ ਸਿਵਰ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਜਮ ਭਾਜੇ ॥ ਦੇਸ ਦਵਾਬੇ ਮਾਝੇ ਸਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜਸ ਕਰਤ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਫੈਲਯੋ ਜੁਧ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ॥ ਭਯੋ ਬਹੁਤ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਘਾਤ॥ [4]ਆਯੁਧ ਧਰਬੇ ਗੁਰ ਸਿਖਰਾਇ ॥ ਅਨਗਨ ਦੇਖੀ

---

੧ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ। ੨ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਵਿਚ ਸੁਖ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮ ਜੋ ਕੀਤ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਉਸ ਨੂੰ ਸਹਿਕਾਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ੩ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਜੋ ਮਨ ਵਿਚ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਦੀ ਇਛਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਤੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਰਨੇ ਕਰਕੇ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ੪ ਤਲਵਾਰ ਵਾ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ।

ਦੁਸ਼ਟ ਖਪਾਇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਹੁਤੀ ਗੁਰ ਘਰ ਮਹਿੰ ਪੀਰੀ ॥ ਅਬ ਗੁਰ ਭਏ ਮੀਰਨ ਕੇ ਮੀਰੀ ॥ ਦੁਸਟਨ ਕੋ ਗੁਰ ਗਰਦ ਮਿਲਾਵੈਂ ॥ ਨਿਜ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਰਾਜ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੧੯॥ ਇਮ ਜੇਕਰ ਨਿਤ ਰਖੈਂ ਲਰਾਈ॥ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਦੇਹਿੰ ਖਪਾਈ ॥ ਸੱਜਨ ਸੁਨ ਸੁਨ ਅਨਦ ਧਰੰਤੇ ॥ ਦੁਰਜਨ ਜਰਹਿੰ ਨ ਰਿਦੇ ਜਰੰਤੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪੂਰਬ ਦੱਛਨ ਪੱਛਮ ਉੱਤਰ ॥ ਫੈਲਯੋ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸੁਜਸ ਪਵਿੱਤਰ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਨ ॥ ਜੋਧਾ [1]ਮਹਿਦ ਬਲੀ ਅਰ ਚੂਰਨ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਯੁੱਧ ਉਦਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਥਾ ਰਸਾਲ ॥
ਭਯੋ ਯੁੱਧ ਇਸ ਭਾਂਤ ਇਹ ਬਰਨਯੋਂ ਸੁਜਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੨੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ॥ ਰਹਿਤ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤ ਲਾਗੈ ਤਹਾਂ ਦੀਵਾਨ ॥ ਕਰੈਂ ਰਬਾਬੀ ਸਬਦ ਸੁ ਗਾਨ ॥ ੨੩ ॥ ਦੇ ਦੇ ਲੋਕ ਮਿਲੈਂ ਉਪਹਾਰ ॥ ਲੈ ਉਪਦੇਸ਼ ਹੋਤ ਨਿਮਤਾਰ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਘਰ ਘਰ ਤਿਸ ਦੇਸ ॥ ਵਧਯੋ ਨਿਤਾਪ੍ਰਤ ਤੇਜ ਵਿਸੇਸ ॥ ੨੪ ॥ ਸੈਨਾ ਕੇ ਬਹੁ ਮਰੇ ਤੁਰੰਗ॥ ਕੇਤਕ ਜੋਧਾ ਘਾਇਲ ਅੰਗ ॥ ਸਭ ਕੀ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਧ ਸਾਰੀ ॥ ਲੇਤ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਧਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਲਗੇ ਖਰੀਦਨ ਹੈ ਬਡ ਮੋਲੇ ॥ ਅਪਰ ਸਮਾਜ ਇਕਤ੍ਰਯੋ ਟੋਲੇ ॥ਨਿਜ ਆਰੂਢਨ ਹੇਤ ਤੁਰੰਗ॥ ਨਹਿ ਗੁਰ ਭਾਯੋ ਜੋ ਅਤ ਚੰਗ ॥ ੨੬ ॥ ਇਮ ਹੀ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਜਬ ਬੀਤਾ ॥ ਹੈ ਸ਼ੁਭ ਰਾਹਤ ਚਾਤ ਸੁਨੀਤਾ॥ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਸੰਗਤ ਸਮਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਭੀ ਇਕਠਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਸਿੱਖ ਬਡੇਰਾ ॥ ਨਾਮ ਕਰੋੜੀ ਮੱਲ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ [2]ਕਾਰ [3]ਸਕੇਲਨ ਕਰਕੈ ॥ ਹੈ ਲੀਨੇ ਗੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਬਿਚਰਕੈ ॥੨੮॥ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਵਾਰੇ ॥ ਜੁਗ ਬਛੇਰ ਤੈ ਬਡ ਆਕਾਰੇ ॥

੧ ਵਡਾ। ੨ ਸੇਵਾ ਰੂਪੀ ਆਦਕ ਦੀ। ੩ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ।

ਮਿਲੀ ਹਜਾਰੋਂ ਸੰਗਤ ਆਇ ॥ ਹੈ ਯੁਤ ਸਭ ਆਵੈਂ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥
੨੯ ॥ ਜਬ ਪਸ਼ੌਰ ਮੈਂ ਸੋ ਚਲ ਆਇ ॥ ਸੂਬੇ ਜੁਗ ਬਛੇਰ
ਦਰਸਾਇ ॥ ਪੂਛਯੋ ਕਹਾਂ ਲਿਜਾਓ ਬਛੇਰੇ ॥ਸਿਖ ਤਿਸ ਸੰਗ ਕਹਯੋ
ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਇਹੁ ਹਮ ਗੁਰ ਢਿਗ ਭੇਟ ਲਜਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ
ਸਭ ਮੁਰਾਦ ਮਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਕਹਿ ਸੂਬਾ ਅਬ ਬੇਚ ਸੁ ਦੀਜੈ ॥ ਮਨ
ਭਾਵਤ ਹਮ ਤੇ ਧਨ ਲੀਜੈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿੱਖ ਕਹੈਂ ਬੇਚੈਂ ਹਮ ਨਾਹੀ॥
ਸਮਝ ਲੇਹੁ ਸੂਬਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਜਬਰੀ ਸੂਬਾ ਕਰਹਿ ਸੁ ਨਾਹੀ ॥
ਗੁਰ ਜੋਧਾ ਜਾਨੈ ਡਰ ਪਾਹੀ ॥੩੨॥ ਚਲੇ ਸਿੱਖ ਲੇ ਕਰ ਸੁ ਤੁਰੰਗ॥
ਸੂਬੇ ਕੀਨੇ [1]ਤਸਕਰ ਸੰਗ ॥ [2]ਅਵਸਰ ਪਾਇ ਚੁਰਾਇ ਬਛੇਰੇ ॥
ਲਿਆ ਸੂਬੇ ਢਿਗ ਮੁਦਤ ਘਨੇਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਬਡ ਇਨਾਮ ਪਾਏ
ਮੁਦਥਾਇ ॥ ਸੂਬੇ ਦੀਨ ਲਹੌਰ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕੇ ਢਿਗ
ਚਲ ਆਇ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਮਨ ਪਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਸੂਬੇ
ਪਰ ਬਹੁ ਖੁਸ਼ੀ ਸੁ ਕੀਨ ॥ ਰਾਖੇ ਜੁਗ ਬਛੇਰ ਸ਼ੁਭ ਚੀਨ ॥ ਸੇਵਾ
ਦਾਰ ਕਰੇ ਸਵਧਾਨ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਦੇ ਹੈ ਖਾਨ ਰੁ ਪਾਨ ॥ ੩੫ ॥
ਉਤ ਸਿੱਖਨ ਤੇ [3]ਦੂਰੇ ਤੁਰੰਗ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕਾ ਭਾ ਮਨ ਭੰਗ ॥
ਬਹੁ ਤਲਾਸ਼ ਕੀਨੀ ਨਹਿੰ ਪਾਏ ॥ ਦੁਖੀ ਹੋਇ ਚਲ ਪਰੇ ਅਗਾਏ ॥
੩੬ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਤ ਭਏ॥ਘੋਰੇ ਤੀਨ ਭੇਟ ਕਰ ਦਏ॥
ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਭੇਟ ਚੜਾਈ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਗਾਈ
॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਜੀ ਜੁਗ ਅਪਰ ਬਛੇਰੇ ॥ ਰਾਵਰ ਹਿਤ ਲ੍ਯਿਆਏ
ਸ਼ੁਭ ਹੇਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਲਬਾਗ ਦੁਤਿਯ ਗੁਲ ਬਾਗ ॥ ਨਾਮ ਹੁਤੇ ਥੇ
ਬਡੇ ਅਜਾਬ ॥ ੩੮ ॥ ਸੋ [4]ਮਾਰਗ ਤਸਕਰਨ ਚੁਰਾਏ ॥ ਹਮ
ਅਭਲਾਖ ਪੂਰ ਨਹਿੰ ਥਾਏ ॥ ਸੁਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤਬ ਜਾਨਾ॥ ਸਿੱਖਨ
ਸੰਗ ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ੬੯ ॥ ਤੁਮ ਸ਼ਰਧਾ ਤੇ ਹਮ ਹਿਤ

੧ ਚੋਰ । ੨ ਮੌਕਾ ਸਮਾਂ । ੩ ਛੁਪਾਏ । ੪ ਰਸਤੇ ਵਿਚ ।

ਤੇ ਹਮ ਹਿਤ ਲਿਆਏ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਹਮੈਂ ਚਿੰਤ ਕਿਛ ਨਾਏ ॥ ਹਮਰੇ ਹਿਤ ਸੁ ਤੁਰਕ ਤਿਨ ਪਾਰੈ॥ ਆਵੈਂ ਕਾਲ ਪਾਇ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ੪੦॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਨ ਕੌ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਮਨਹੁ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਤੀਨ ਤੁਰੰਗ ਜੋ ਅਤ ਬਲਵਾਨ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਵਾਰੀ ਹਿਤ ਰਖ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ੪੧ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਨ ਬਿਰਾਜੇ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਜਪੇ ਜਮ ਭਾਜੇ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕੋ ਸਿਖ ਸ਼ੁਧ ਜਪੁ ਪਾਠ ਕਰਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਸੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ਹਮ ਤੇ ਲੇਵੈ ॥ ਕੰਠ ਸੁਨਾਇ ਅਬੈ ਸੋ ਦੇਵੈ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਹਿ ਸੁਨਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ੪੩ ॥ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਜ ਮੋ ਪੈ ਕੀਜੈ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਸੁੱਧ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹਰਖ ਭਏ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁਨਨ ਪਾਠ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਬਠਾਲਾ ॥ ੪੪ ॥ ਪੂਰਬ ਕਹਿ ਇਕ ਓਅੰਕਾਰ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਬਹੁਰ ਉਚਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ [1]ਕਰ ਜੋਰ ॥ ਨਮਸ਼ਕਾਰ ਕੀਨੀ [2]ਸਿਖ ਓਰ ॥ ੪੫ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਸਭ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ਮਾਤ੍ਰਾ ਬਰਣ ਭਲੇ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਜਪੁ ਕੇ ਸਮ ਕਯਾ ਵਸਤ [3]ਉਦਾਰੀ ॥ ੪੬ ॥ ਜੋ ਇਸ ਕੋ ਅਬ ਦੈਬੋ ਕਰੈਂ ॥ ਕੋਇ ਨ ਸਮਤਾ ਕਯੋਂ ਹੂੰ ਨ ਧਰੈਂ ॥ ਜੋ ਸਗਰੇ ਜਗ ਕੀ ਗੁਰਿਆਈ ॥ ਇਹ ਦੈਹੈਂ ਨਿਸਚੈ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ੪੭ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰ ਨਿਹਾਲ ॥ ਇਹੁ ਤੁਕ ਪਠੀ ਸਿੱਖ ਜਿਸ ਕਾਲ ॥ ਰਿਦੇ ਮਨੋਰਥ ਐਸ ਉਠਾਇ ॥ ਤੀਨ ਤੁਰੰਗ ਜੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਇ ॥ ੪੮ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿੰ ਏਕ ਗੁਰੂ ਮੁਹਿ ਦੈਹੈ॥ ਤਬ ਇੱਛਾ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ॥ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕਹਿਤ ਭਏ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੪੯ ॥ ਤੁਮ ਜਪੁਜੀ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੁਨਾਯੋ॥ ਅਤੀ ਸ਼ੁੱਧ ਸਭ ਪਾਠ ਕਰਾਯੋ॥ ਹਮ ਚਾਹਤ ਥੇ

੧ ਹਥ ਜੋੜ ਕੇ। ੨ ਸਿਖ ਦੀ ਤਰਫ। ੩ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ।

ਗੁਰਤਾ ਦਈ ॥ ਅੰਤ ਕਾਮਨਾ ਹ੍ਵੈ ਤੁਮ ਗਈ ॥ ੫੦ ॥ ਹੈ ਯੁਤ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਔਰ ॥ ਦੇਤ ਭਏ ਸੋਢੀ ਸਿਰਮੌਰ ॥ ਲਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲੇ ਅਨੰਦ ਉਪਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਨ ਕਰ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੁਧ ਪਾਠ ਮਹਾਤਮ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤੇਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬੀਰ ਧੀਰ ਗੰਭੀਰ ॥
ਦਾਸਨ ਕਰਹਿ ਨਿਹਾਲ ਗਨ ਜੋ ਸੇਵੈ ਹੁਇ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਕਸ਼ਮੀਰੀ ਖ੍ਵਾਜਾ ਨਾਮ ॥ ਪੂਰਬ ਭਾਗ ਜਗੇ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ਨਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ [1]ਗਹੀ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਸਦ ਆਲਸ ਨਹੀ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇਰ ਤੁਰੰਗ ॥ ਮਲਹਿ ਸੁਧਾਰਹਿ ਸਗਰੇ ਅੰਗ ॥ ਜਬ ਅਰੂਢ ਕਰ ਪੰਥ ਪਧਾਰਹਿ॥ ਆਗੇ ਅਸ ਕੇ ਸਦਾ ਸਿਧਾਰਹਿ ॥੩॥ ਇਕ ਸਰੂਪ ਸੋ ਚਿਤ ਬਸਮਾਯੋ ॥ ਕਹਿਨ ਸੁਨਨ ਕਿਸ ਸੰਗ ਨ ਭਾਯੋ ॥ ਰਹੇ ਇਕਾਕੀ ਮੇਲ ਨ ਠਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ਰਹਿ ਸਵਧਾਨੇ ॥੪॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਖ ਧਾਰੀ ॥ ਦੌਰਯੋ ਗਮਨਤ ਤੁਰੰਗ ਅਗਾਰੀ ॥ [2]ਸ੍ਵੇਦ ਅੰਗ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਿਸਾਲਾ॥ ਤਨ ਕੋ ਸ੍ਰਮ ਨ ਪਿਖੈ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੫ ॥ ਉਤਰ ਗੁਰੂ ਨੇ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਿਯਾ ਇੱਛਾ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਤਹਿੰ ਹਾਥ ਜੋਰ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਇਕ ਰਾਵਰ ਦਰਸਨ ਅਭਿਲਾਖਾ ॥ ੬ ॥ ਅਪਰ ਚਾਹਿ ਨਹਿ ਮੇਰੇ ਕੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਮੀਪੀ ਤੁਮਰੇ ਹੋਈ ॥ ਸੇਵਾਂ ਕਰਤ ਰਹੋਂ ਨਿਸਕਾਮਾ ॥ ਪਿਖੋਂ ਬਦਨ ਰਾਵਰ ਸੁਖ ਧਾਮਾ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨਤ ਪ੍ਰਸੀਦੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਭਯੋ ਨਿਹਾਲ ਸੁ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਨ ਰਹੈ ॥ ਕਹਿ ਸੋ ਕੈਸੇ ਕਬਹੂੰ ਨ ਕਹੈ ॥ ੮॥

੧ ਸੇਵਾ ਪਕੜੀ। ੨ ਸਫੈਦ ਰੰਗ ਦਾ ਘੋੜਾ।

ਇਕ ਸਈਯਦ ਜਾਨੀ ਜਿਸ ਨਾਮੂ ॥ ਬੇਖ ਫਕੀਰ ਭਯੋ ਤਜ ਧਾਮੂ ॥
ਖੋਜੇ ਮਗ ਜਿਮ ਹੁਇ ਕਲਜਾਨ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਚਹਿਤ ਫਿਰਯੋ
ਬਹੁ ਬਾਨ ॥ ੯ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸੋਂ ਖੋਜੇ ॥ ਪੰਚ
ਨਿਵਾਜ ਕਰੈ ਸਭ ਰੋਜੇ ॥ ਕਛੂ ਨ ਮੌਲਾ ਕੀ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ਜੋਧ
ਕਰਤ ਖੋਜੇ ਬਹੁ ਥਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੂਰਨ ਸੰਤ ਮਿਲਯੋ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਕੋ ਪੰਥ ਦਿਖਾਵੈ ਜੋਈ ॥ ਅਤ ਬਯਾਕੁਲ ਚਿਤ ਬਹੁ ਦੁਖ
ਪਾਵਾ ॥ ਕਿਸੀ ਸਿੱਖ ਨੇ ਤਿਸੇ ਬਤਾਵਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ
ਸ਼ਰਨ ਸਿਧਾਵੋ ॥ ਮਨ ਇੱਛਤ ਸਗਰੇ ਫਲ ਪਾਵੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਆਯੋ
ਸਤਿਗੁਰ ਡੇਰੇ ॥ ਮਿਲ ਖ਼੍ਵਾਜੇ ਸੰਗ ਅਸ ਬਚ [1]ਟੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਤੂ
ਮਮ ਮੇਲੀ ਤੁਰਕ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਭੇਵ ਬਤਾਵੋ ਧੀਰ ॥ ਕਿਮ
ਖ਼ੁਸੰਨ ਹੁਇ ਕਰਨੀ ਧਾਰੈਂ ॥ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕੌ ਪੰਥ ਦਿਖਾਰੈਂ ॥ ੧੩ ॥
ਤਬ ਖ਼੍ਵਾਜੇ ਨੇ ਸਭ ਬਿਧ ਕਹੀ ॥ ਇਨ ਸਮ ਅਪਰ ਨਹੀ ਮਹਿ
ਮਹੀ ॥ ਗੁਰ ਸਮਰੱਥ ਸਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਖਹਿੰ ਦਾਸਨ ਕੇ
ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੧੪ ॥ ਕਰੈਂ ਉਧਾਰਨ [2]ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਦਿਨ
ਕਰਨਾ ਰਸ ਢਲ ਆਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦ੍ਵਾਰੇ ਬਹੋ ॥ ਕਿਸ ਤੇ
ਸੁਨਹੁ ਨ ਕਿਸ ਕੋ ਕਹੋ ॥ ੧੫ ॥ ਰਿਦੇ ਅਰਾਧਹੁ ਤੂਸਨ ਠਾਨੇ ॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੀ ਜਾਨੇ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਕਰੈ
ਨਿਹਾਲ ਬਿਲਮ ਨਹਿੰ ਲਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਸਵੱਟੀ ਤਾਉ ॥
ਕਰੈ ਸੁੱਧ ਪਦ ਊਚ ਚੜ੍ਹਾਉ ॥ ਸੁਨ ਜਾਨੀ ਸੱਯਦ ਅਸ ਗਾਥਾ ॥
ਮਨ ਕਰ ਤਹੀ ਨਿਵਾਇਸ ਮਾਥਾ ॥ ੧੭ ॥ ਭਯੋ ਸਬਿਰ ਸਤਗੁਰ
ਦਰਬਾਰੀ ॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਸਹਿ ਦੁਖ ਭਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਦੇਖੇ
ਜ਼ਹਿ ਸਮੇਂ ॥ ਮਹਾਂ ਦੀਨ ਹ੍ਵੈ ਧਾਰੈ ਨਮੋ ॥੧੮॥ ਨੀਚ ਗ੍ਰੀਵ ਬੈਠਯੋ
ਇਕ ਥਾਨ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਰਖਹਿ ਸਤਗੁਰ ਧਯਾਨ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ

[1] ਕਹੇ। [2] ਦੇਰ।

ਜਾਨੀ ਸਾਰੀ ॥ ਪਰਖਨ ਹਿਤ ਅਸ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੧੯॥ ਜਾਨੀ ਜੇ ਜਾਨਾ ਕੋ ਚਹੋ ॥ ਡੂਬ ਨਦੀ ਮਹਿੰ ਦੇਰ ਨ ਲਹੋ ॥ ਸੁਨਤ ਹੁਕਮ ਜਾਨੀ ਉਠ ਧਾਯੋ ॥ ਨਦੀ ਮਾਹਿੰ ਗੋਤਾ ਜਾ ਲਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਅਸ ਨਿਸਚਾ ਪਿਖ ਗੁਰ ਤਿਸ ਜਬੈ ॥ ਹ੍ਵੈ ਪ੍ਰਤੱਖ ਕਰ ਕਾਢਯੋ ਤਬੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਕੀਨ ਨਿਹਾਲ ॥ ਜਾਨੀ ਪਾਯੋ ਅਨੰਦ ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੧ ॥ ਤਬ ਖ੍ਵਾਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਦੋਨਹੁ ਪੂਤ ਅਸ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੀ ਘਾਲ ਲਯੋ ਆਤਮ ਸੇਵਾ ॥ ੨੨ ॥ ਅਬ ਕਿਸ ਥਾਂ ਹੁਇ ਰਹੋ ਇਕੰਤ ॥ ਜਿਸ ਰਹਿਨੀ ਮਹਿੰ ਰਹਿੰ ਹਰ ਸੰਤ ॥ ਮਾਨਯੋ ਬਾਕ ਰਹੈਂ ਹਮ ਐਸੇ ॥ ਰਹੇ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਪੂਰਬ ਜੈਸੇ ॥ ਟਹਿਲ ਕਰੈਂ ਨਿਜ ਹਾਥਨ ਸਾਥ ॥ ਚਰਨ ਸਪਰਸਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ਬੇ ਪਰਵਾਹ ਮਗਨ ਮਨ ਰਹੈਂ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਕੋ ਉਰ ਨਿਰਬਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬਿਦਾ ਕੀਨ ਦੋ ਧੀਰ ॥ ਗਏ ਬੰਦ ਪਗ ਦੋਨਹੁ ਬੀਰ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰ ਮੂਰਤ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲ ਪਦ ਪਾਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਉਮਰਾਉ ਸਬੇਗ ਖਾਂ ਤਿਸ ਕਾ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥
ਭੇਜਯੋ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਨੇ ਗਿਰ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਹਿਤ ਜੰਗ ॥ ੨੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਭਈ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੰਗ ਅਧਕ ਲਰਾਈ ॥ ਮਰੀ ਫੌਜ ਉਮਰਾਉ ਭਗਾਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਢਿਗ ਸੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਕੋਪਯੋ ਬਹੁ ਦੁਰ ਬਚ ਗਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਬਡੋ ਨਿਲਾਜ ਲਾਜ਼ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਅਬ ਮਮ ਸਨਮੁਖ ਖਰੋ ਦਿਸਾਵੈ ॥ ਥਿਰਹੁ ਨ ਮੇਰੇ ਨੇਤ੍ਰ ਅਗਾਰੇ ॥ ਦੂਰ ਹੋਹੁ ਗੀਦੀ ਰੁ ਗਵਾਰੇ ॥ ੨੮ ॥ ਕਟ ਨਾਮਾ ਤਿਸ ਦਯੋ ਨਿਕਾਸ ॥ ਚਲਯੋ ਹੋਇ ਮਨ ਅਧਕ ਨਰਾਸ ॥ ਚਲਤ ਚਲਤ ਗੁਰ ਥਿਰੇ ਜਹਾਇ ॥ ਤਿਸ ਮਗ ਆਯੋ ਮਨ ਲਲਚਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਨਯੋ ਹੁਤੋ ਗੁਰ ਬਲੀ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਮੈਂ ਦੇਖੋਂ ਅਬ ਹੈਂ ਕਿਸ ਢਾਲਾ॥

ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਗੁਰ ਆਯੋ ਤੀਰ ॥ ਪਿਖੇ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਬਰ ਬੀਰ ॥੩੦॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਵਤ ਕੌ ਦੇਖਾ ॥ [1]ਨਹਿਨ ਉਠਾਇ ਨ ਤਿਸ ਦਿਸ ਦੇਖਾ ॥ ਖਰਯੋ ਰਹਯੋ ਚਿਤ ਚਹਿਤ ਵਿਸੇਖੇ ॥ ਜਬ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੀ ਦਿਸ ਦੇਖੇ ॥ ੩੧ ॥ ਨਹਿੰ ਦੇਖਯੋ ਗੁਰ ਨੈਨ ਉਠਾਈ ॥ ਤਬ ਪਠਾਨ ਮਨ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਾਈ ॥ ਆਦਰ ਅਪਰ ਕਰਨ ਤੌ ਰਹਯੋ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਉਠਾਇ ਨ ਹਮ ਦਿਸ ਲਹਯੋ ॥੩੨॥ ਇਕ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰੋਂ॥ ਐਸੇ ॥ ਧਰ ਤੇ ਸਿਰ ਉਤਰੈ ਇਸ ਜੈਸੇ ॥ ਚਿਤਵਯੋ ਜਬ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ [2]ਪ੍ਰਹਾਰਨ ॥ ਕਰਯੋ ਖਾਨ ਦਿਸ ਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰਨ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਯੋ ਤਾਂਹਿ ਨਿਜ ਸੁਭਟ ਕਹਾਵੇ ॥ ਜਹਾਂ ਪਰੈ ਰਣ ਤਹਾਂ ਪਲਾਵੇ॥ ਗੀਦੀ ਹ੍ਵੈ ਕਰ ਪੀਠ ਦਿਖਾਈ ॥ ਸਾਹ ਦੀਨ ਤੁਮ ਕੋ ਨਿਕਸਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਅਬ ਹਮ ਪਰ ਤੂੰ ਖੜਗ ਚਲਾਵੈ ॥ ਅਹੋ ਨਿਲਾਜ ਸ਼ਰਮ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਸੁਨਤ ਖਾਨ ਮਨ ਮਹਿੰ ਪਛਤਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਬੱਗ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਭਯੋ ਦੀਨ ਉਰ ਜੋਰੇ ਹਾਥ ॥ ਪਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਸਾਹਿਬ ਤੁਮ ਭਾਰੇ ॥ ਸਕਯੋ ਨ ਜਾਨ ਰਿਦੇ ਰਿਸ ਧਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ ਛਿਮਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੁਮ ਹੋ ਬਲਦਾਇਕ ॥ ਮੀਰੀ ਅਰ ਪੀਰੀ ਕੇ ਲਾਇਕ ॥ ਮਮ ਅਪਰਾਧ ਛਿਮਾ ਕੋ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ਸੇਵਕ ਨਿਜ ਪਗ ਪੰਕਜ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ੩੭ ॥ ਤਜਹੁ ਅਪਰ ਸ਼ਤਿਗੁਰ ਸਭ ਗਿਨਤੀ ॥ ਕਰਹੁ ਨਿਹਾਰਨ ਕੋ ਮਮ ਬਿਨਤੀ ॥ ਭੂਲਬ ਸਦਾ ਦਾਸ ਗਨ ਆਏ ॥ ਪੀਰ ਛਿਮਾ ਹੀ ਕਰਤ ਰਹਾਏ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਖ ਦੀਨ ਗੁਰ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਬੈਠਾਰਯੋ ਸਮੀਪ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਸਿਖ ਕਰਯੋ ਤਿਸ ਸਿੱਖਯਾ ਦੀਨ ॥ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੯ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਸਿਮਰਨ ਕਰੋ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨ ਮਹਿੰ ਬਹੁਰ ਨ ਪਰੋ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਕਹਯੋ ਅਬ ਸਦਨ

[1] ਅਖਾਂ। [2] ਮਾਰਨਾ।

ਸਿਧਾਰੋ ॥ ਬਨੈ ਪ੍ਰਥਮ ਸਮ ਮਨਸਬ ਭਾਰੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਬਚ ਗੁਰ ਕੋ ਹਰਖਯੋ ਖਾਨ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ਮਾਨਯੋ ਬਚਨ ਭਾਉ ਕੋ ਧਾਰਾ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਕੋ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਚਾਰਕ ਦਿਨ ਘਰ ਬੈਠਯੋ ਰਹਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਭਾ ਮਹਿਂ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ਸੋ ਉਮਰਾਉ ਹੁਤੋ ਬਹੁ ਦਿਨ ਕੋ ॥ ਕਹਾਂ ਭਯੋ ਜੇ ਤਿਆਗਯੋ ਰਨ ਕੋ ॥ ੪੨ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਆਗੈ ਇਹੁ ਲਰਯੋ ॥ ਕਾਰਜ ਸ਼ਾਹੁ ਸਦਨ ਕੋ ਕਰਯੋ ॥ ਪਠਯੋ ਦੂਤ ਤਿਹ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਪੂਰਬ ਤੇ ਬਿਸਾਲ ਸਤਿਕਾਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਭਯੋ ਨਰਾਦਰ ਇਸ ਕੋ ਜਾਨਾ ॥ ਮਨਸਬ ਬਖਸ਼ਯੋ ਤਬਹਿ ਮਹਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਤੇ ਮ੍ਰਿਗ ਭਾ ਸ਼ੇਰ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਤਾ ਸੰਝ ਸਵੇਰ ॥ ੪੪ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਪੁਰ ਬਾਸੇ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਬਹੁ ਕਰੇ ਬਿਲਾਸੇ ॥ ਅਸ ਗੁਰ ਕੀ ਜੋ ਸ਼ਰਨੀ ਆਵੈ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਸੁਖ ਕਿਉਂ ਨਹਿਂ ਪਾਵੈ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਖ੍ਵਾਜਾ ਜਾਨੀ ਸੱਯਦ ਔ ਸਬੇਗ ਖਾਂ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਮੀਰ ਪੀਰ ਬਡ ਬੀਰ ॥
ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰ ਹਰਖ ਜੁਤ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਤੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਅਤੀ ਛਬ ਪਾਇ ॥ ਇਕ ਸਿਖ ਆਇ ਬੰਦ ਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਦਿਸ ਤੇ ਪਗ ਬੰਦਨ ॥ ਕੀਨ ਬਿਨੈ ਢਿਗ ਦੋਖ ਨਿਕੰਦਨ ॥ ੨ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੈਂ ਅਬ ਗੁਰ ਪੁਰ ਜਾਵੌਂ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਤਵ ਦਰਸਨ ਪਾਵੌਂ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਨਿਜ ਦਰਸਨ ਦੀਜੈ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਮੁਰ ਸੁਫਲਾ ਕੀਜੈ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਤਾਤਕਾਲ ਨਿਜ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ॥ ਅਪਰ ਸੈਨ ਸਭ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਦੀਨ ਪਠਾਇ ਸੌ ਏਕ ਸਵਾਰ ॥

੪ ॥ ਬਿਧੀਆ ਚੰਦ ਸਾਥ ਨਿਜ ਲਏ ॥ ਪੁਰ ਰਮਦਾਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗਏ ॥ ਸੁਨਯੋ ਬ੍ਰਿੱਧ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਆਏ ॥ ਸੁਤ ਭਾਨੂ ਜੁਤ ਬਾਹਿਰ ਆਏ ॥ ੫ ॥ ਉਤ ਤੇ ਗੁਰ ਆਵਤ ਮਗ ਮਿਲੇ ॥ ਚਰਨ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨਸ ਭਲੇ ॥ ਹੈ ਉਤਰਾਇ ਧਾਮ ਲੈ ਗਯੋ ॥ [1]ਸੁਠ ਪ੍ਰਯੰਕ ਬੈਠਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ੬ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਉਸਤਤ ਕੀਨ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਾਸ ਮੋਹਿ ਕੌ ਚੀਨ ॥ ਖਿਮਾ ਕਰੋ ਇਹੁ ਮੁਰ ਅਪਰਾਧ ॥ ਇਤ ਆਏ ਮੈਂ ਕੀਨੇ ਯਾਦ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਬ੍ਰਿਧ ਮਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਿਖ ਤੁਮ ਭਾਰੇ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਗੁਰ ਕੇ ਢਿਗ ਤੁਮ ਰਹੇ ॥ ਪਾਵਨ ਦਰਸ ਤੁਮਾਰੋ ਅਹੇ ॥ ੮ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਚ ਬਿਲਾਸ ਬਹੁ ਕੀਨ ॥ [2]ਬਿੰਜਨ ਅਨਕ ਛਕਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਇਰਦ ਗਿਰਦ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਆਈ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਧਾਮ ਬ੍ਰਿਧ ਭਾਈ ॥ ੯ ॥ ਗਿਆਨ ਵਰਾਗ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਭਾਈ ਸੰਗ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਇਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਇ॥ ਅਹਿ ਚਤ੍ਰ ਕਾਲੰਮ੍ਰਿਤ ਥਾਇ ॥੧੦॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਨ ਕੀ ਅਸਨਾਨ ॥ ਕਰਵਾਯੋ ਲੇਪਨ ਸੁਭ ਥਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਸੁਭ ਆਸਨ ਲਾਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਬੈਠੇ ਗੁਰ ਨਿਕਟਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਭਾਈ ਭਾਨੇ ਕੀ ਬਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਦਈ ਗਹਾਇ॥ ਕਹਯੋ ਜਥਾ ਮਮ ਚਰਨਨ ਸਾਥ ॥ ਰਖਯੋ ਰਖੇ ਇਸ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ੧੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਾਂਹ ਪਕੜ ਦੇ ਧੀਰ ॥ ਤੁਮ ਸੰਤਤ ਪਿਆਰੀ ਮੁਹਿ ਤੀਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਪੁਨ ਜਪੁਜੀ ਪਠਾ ॥ ਪਾਠ ਸੁਖਮਨੀ ਮੁਖ ਸੌਂ ਰਠਾ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨੀ ਗੁਰ ਧੀਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਆਗਯਾ ਅਬ ਤਜੋਂ ਸਰੀਰੇ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਜਸ ਇੱਛਾ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੁਰੈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਅਸ ਸੁਨਤੇ ਪੌਢੇ ਬ੍ਰਿਧ ਭਾਈ ॥ ਪਠਯੋ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰ ਦਰਸ ਕਰਾਈ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਸਾਹਿਬ ਦੇਹ ਤਿਆਗੀ

੧ ਸੁੰਦਰ ਚਾਰ ਪਾਈ ਪਰ । ੨ ਭੋਜਨ ।

ਐਸੇ॥ [1]ਨਾਗ ਕੁੰਜ ਕੋ ਛੋਡਤ ਜੈਸੇ॥ ੧੫॥ ਪਲ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਾਇ॥ ਸਿੱਖਨ ਅਵਧੀ ਜੋ ਜਗ ਥਾਇ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਤਬ ਅਸ ਕੀਨ॥ ਰਾਗੀ ਬੋਲ ਨਿਕਟ ਤਬ ਲੀਨ ॥ ੧੬॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਕਹਾ ਸ਼ਬਦ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ॥ ਡਖਣੇ ਮਾਰੂ ਵਾਰ ਸੁਨਾਵਹੁ॥ ਸੁਨ ਰਾਗਨ ਬਡ ਚੌਕੀ ਲ਼ਾਈ॥ ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹਯੋ ਪ੍ਰਾਚੀ ਦਿਸ ਆਈ ॥ ੧੭॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਬ ਦੀਨ ਸਨਾਨ ॥ ਰੁਚਰ ਬਿਵਾਨ ਕਰਯੋ ਪੈਂਯਾਨ॥ ਲੇ ਸਿਖ ਚਾਲੇ ਦਿਸ ਸ਼ਮਸ਼ਾਨ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਚਾਲੇ ਰਾਗੀ ਗਾਨ॥ ੧੮॥ ਪਹੁਚੇ ਚੰਦਨ ਚਿਤਾ ਰਚਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਤਿਸ ਪਰ ਦੀਨ ਪੁਢਾਈ ॥ ਲੰਬੂ ਲਾਯੋ ਗੁਰ ਮਿਲ ਭਾਨੇ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਹੁ ਬਖਾਨੇ ॥੧੯॥ਬੈਠੈ ਸ਼ਬਦ ਪਠੇ ਵਈਰਾਗਾ॥ ਉਠੇ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਸਭ ਲਾਗਾ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਆ ਕੀਨ ਕਰਾਹਿ॥ ਪਠ ਸੋਹਿਲਾ ਦੀਨੋ ਬਰਤਾਹਿ॥ ੨੦॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਹ੍ਵੈ ਕੀਰਤਨ ਕਥਾ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਮਰਯਾਦਾ ਜਥਾ॥ ਦਿਵਸ ਚਤਰਥੇ ਚਿਤਾ ਸਥਾਨ॥ ਸਿੱਖਨ ਜੁਤ ਭੇ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ॥ ੨੧॥ ਇਕ ਗਾਗਰ ਤਬ ਗੁਰ ਮੰਗਵਾਈ॥ [2]ਅਸਤ ਪੁਸ਼ਪ ਤਿਸ ਮਹਿੰ ਦਿਯੋ ਪਾਈ॥ [3]ਅਵਨਿ ਖੁਦਾਈ ਦੋਇਕ ਹਾਥ॥ [4]ਕਲਸਾ ਪੁਰਵਾਯੋ ਜਗ ਨਾਥ॥ ੨੨॥ ਊਪਰ ਤਿਸੇ ਸਮਾਧ ਬਨਾਈ॥ ਦਿਹੁਰਾ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜਗ ਪ੍ਰਗਟਾਈ॥ ਦਿਵਸ [5]ਖੋੜਸੇ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ॥ ਰੰਕਨ ਕੋ ਬਹੁ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ॥ ੨੩॥ ਇਕ ਸ਼ਤ ਸਤਵੰਜਾ ਪਹਿਚਾਨੋ॥ ਮੱਘਰ ਚਤਰ ਦਸੋ ਪਰਮਾਨੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਸੱਚ ਖੰਡ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਪਿਖੇ ਚਰਤ ਗੁਰ ਨਾਨਾ॥ ੨੪॥

ਦੋਹਿਰਾ॥ ਦਿਵਸ ਆਗਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ॥

---

੧ ਸੱਪ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਪਰਲੀ ਚਾਦਰ ਨੂੰ ਲਾਹ ਦੇਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਬਾ ਬੁਢਾ ਜੀ ਨੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗ ਦਿਤੇ। ੨ ਹਡੀਆਂ ਦੇ ਫੁਲ। ੩ ਧਰਤੀ। ੪ ਘੜਾ। ੫ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਦਿਨ।

ਸਿਖ ਆਯੋ ਉਤਲਾਤ ਇਕ ਬੰਦਨ ਪਗ ਪਰ ਠਾਨ ॥ ੨੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਜੋਰ ਬਤਾਇਸ ਬਾਤ ॥ ਨਿਕਟ ਦੁਸ਼ਟ ਗੋ ਕਰਤੇ ਘਾਤ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਬਸ ਨਹਿ ਆਵਤ ਸੋਈ ॥ ਕਰਤ ਓਜ ਕੋ ਮੈਂ ਤਬ ਜੋਈ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋ ਆਗੇ ਕਰਯੋ ॥ ਹੈ ਧਵਾਇ ਚਾਲੇ ਰਿਸ ਧਰਯੋ ॥ ਹੁਤੇ ਨਿਕਟ ਹੀ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਖੜਗ ਨਿਕਾਸਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਮਾਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਭਾਜ ਚਲੇ ਕੁਛ ਘੇਰ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ [1]ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰ ਧਰ ਪਰ ਡਾਰੇ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਸਮੀਪ ਹੁਤੇ ਤਿਨ ਕੇਰੇ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਰੌਰ ਧਾਏ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥੨੮॥ [2]ਚਾਪ ਬੰਦੂਕ ਸੰਭਾਰਤ ਆਇ ॥ ਮਰੇ ਦੇਖ ਕਰ ਸਮੁਖ ਚਲਾਇ ॥ ਸਭ ਸੈਨਾਂ ਗੁਰ ਕੀ ਤਬ ਧਾਈ ॥ ਤਜੋ ਤੁਫੰਗ ਸਲਖ ਸਮਦਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਗੁਲਕਾ ਲਗੀਂ ਮਰੇ ਇਕ ਬਾਰੀ ॥ ਭਾਜੇ ਜੀਅਤ ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਭਟਨ ਗ੍ਰਾਮ ਸੁ ਆਗ ਲਗਾਈ ॥ ਜਰ ਕਰ ਛਾਰ ਭਯੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਪੀ ਤੁਰਕ ਜਿਤਕ ਤਹਿ ਹੇਰੇ ॥ ਕਾਟੇ ਖੜਗਨ ਸੋਂ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਧਰਨੀ ਨੈਨ ਹੁਤੀ ਤਨ ਔਰ ॥ ਧਰ ਸੁਰ ਜੁਤ ਆਈ ਤਿਸ ਠੌਰ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਬੰਦਨ ਗਾਈ ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਸੁਭਟ ਖਰੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸੁਰ ਜੁਤ ਅਵਨੀ ਬਿਨੇ ਉਚਾਰੀ ॥ ਤੁਰਕਨ ਮੋ ਕੌ ਕੀਨ ਦੁਖਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਅਨਕ ਰੀਤ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰੰਤਿ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਤਿਸ ਕੋ ਭਾਰ ਸਹੰਤਿ ॥ ਜਿਸ ਹਿਤ ਆਪ ਲੀਨ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਰਾਜ [3]ਮਲੇਛ ਬਿਨਾਸਹੁ ਸਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ [4]ਬਿੱਪ੍ਰ ਸੰਤ ਧੇਨੁ ਸੁਖ ਦੀਜੈ ॥ ਤੁਰਕ ਰਾਜ ਕੋ ਦੂਰ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਦੀਨ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਕਿਤਕ ਕਾਲ ਮਹਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ੩੪ ॥ ਦਸਮੋ ਰੂਪ ਧਰੈਂ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਕਰਹਿੰ ਖਲਨ ਸੰਗ ਜੰਗ ਕਰਾਲਾ ॥ ਉਪਜਾਵੈਂ ਤਬ ਪੰਥ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਅਵਨੀ ਰਾਜ ਕਰਹਿੰ ਚਿਰ ਕਾਲਾ

੧ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ। ੨ਧਨਸ਼ੁ। ੩ ਮੁਸਲਮਾਨ ਰਾਜ। ੪ ਬ੍ਰਾਹਮਣ।

॥ ੩੫ ॥ ਹਿੰਦ ਮਾਹਿੰ ਤੇ ਰਾਜ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਇਹੁ ਸਭ ਖਪ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਰ ਧਰਨੀ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ੩੬ ॥ [1]ਖਲ [2]ਹਤ ਗ੍ਰਾਮ ਛਾਰ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰੇ [3]ਅਖੇਰ ਬ੍ਰਿੱਤ ਕੁਛ ਕੀਨਾ ॥ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਕੋ ਪੁਨ ਹਟ ਆਏ ॥ ਭਾਨੇ ਪੂਛਯੋ ਕਿਸ ਬਿਧ ਥਾਏ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਸਰਬ ਉਚਾਰੇ ॥ ਆਜ ਸ਼ਿਕਾਰ ਦੁਸ਼ਟ ਗੁਰ ਮਾਰੇ ॥ ਜਾਰਯੋ ਗ੍ਰਾਮ ਉਜਾਰ ਕਰਯੋ ਹੈ ॥ ਪਾਪ ਬਿਲੋਕਤ [4]ਕੋਪ ਧਰਯੋ ਹੈ ॥ ੩੮ ॥ ਸੁਨ ਭਾਨੇ ਜੁਤ ਨਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਧਰਨ ਕੋ ਕਾਰਨ ਏਹੀ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਹਤਨ ਮਲੇਛਨ ਕੇਹੀ ॥ ੩੯॥ ਸੁਜਸ ਗੁਰੂ ਕੋ ਪਸਰਯੋ ਸਾਰੇ ॥ ਸੰਤ ਉਧਾਰਤ ਦੋਖੀ ਮਾਰੇ ॥ ਆਈ ਨਿਸਾ ਸੁਖ ਸਾਥ ਬਿਤਾਈ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਾਤ ਤਯਾਰੀ ਕਰਵਾਈ ॥੪੦॥ ਭਾਨੇ ਕਹਯੋ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਥ ॥ ਮੈਂ ਅਬ ਚਲੋਂ ਆਪ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਪਿਤਾ ਨੇ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਨਿਜ ਕਰੋ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੪੧ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਨ ਤਿਆਗੋਂ ਕਬੈ ॥ ਦਿਹੁ ਆਇਸ ਹੋਵੋਂ ਸੰਗ ਅਬੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦਯੋ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਲੋਕ ਅਬ ਭਯੋ ॥ ੪੨ ॥ ਇਹਾਂ ਰਹਿਨ ਹੀ ਅਬ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਬਹੁਰੋ ਸੰਗ ਰਹਿਨ ਹੀ ਭਾਵੈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਹੈ [5]ਆਰੂਢੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਦਿਸਾ ਕੀਅ ਗਾਮੀ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਦਿਸ ਜਾਵੈਂ ਮੁਦ ਪਾਇ ॥
ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਉਤ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਜਥਾ ਭਈ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥

੧ ਮੂਰਖ। ੨ ਨਾਸ ਕਰਕੇ। ੩ ਸ਼ਿਕਾਰ। ੪ ਕਰੋਧ। ੫ ਸਵਾਰ।

ਚੌਪਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਚਲ ਕੈ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਜਹਾਂ ਜਲੰਧਰ ਨਗਰ ਬਿਸਾਲ ॥ ਆਨ ਤਹਾਂ ਡੇਰਾ ਬਡ ਘਾਲਾ ॥ ਲਿਏ ਬਾਹਿਨੀ ਸਾਥ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨ ॥ ਤਹਾਂ ਪੁਤ੍ਰ ਇਕ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਵਲ਼ੀ ਖਾਨ ਤਿਸ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਜਿਸ ਕੇ ਰਣ ਮਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਕਟ ਪਹੁਚੀ ਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਰਹਯੋ ਸੰਭਾਰਤ ਅਪਨ ਸਮਾਜਾ॥ ਤਿਨ ਜਾਨੀ ਮਨ [1]ਅਵਸਰ ਆਜਾ ॥ ਮੇਲ ਸ਼ਾਹੁ ਸੋਂ ਨਿਸਚੈ ਹੋਵੈ ॥ ਕਰਕੈ ਮਿਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੋ ਜੋਵੈ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਮੈਂ ਦੇਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਪਿਤ ਕੋ [2]ਪਲਟਾ ਲੇਹੁ ਬਨਾਇ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਧਨ ਗਨ ਕੋ ਲੈ ਕੈ ॥ ਚਪਲ ਤੁਰੰਗਨ ਤਿਆਰੀ ਕੈ ਕੈ ॥ ੫ ॥ [3]ਕੰਚਨ ਜੀਨ ਡਰਾਊ ਡਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਪਿਖ ਹਰਖੈ ਸ਼ਾਹੁ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਅਪਰ ਵਸਤ ਸੁੰਦਰ ਗਨ ਲੀਨ ॥ ਆਨ ਸ਼ਾਹੁ ਕੋ ਭੇਟਾ ਦੀਨ ॥ ੬ ॥ ਸਤਿਕਾਰਯੋ ਬਹੁ ਵਲੀ ਸੁ ਖਾਨਾ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤਾਹਿ ਸੰਗ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ਮਿਲਯੋ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥ ਨਗਰ ਬਿਖੈ ਨਹਿੰ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥ ੭ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਤੇ ਸੁਨ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਨੀ ॥ ਵਲੀ ਖਾਨ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਨੀਐ ਅਰਜ਼ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਬਿੰਦ ਗੁਰ ਹਿੰਦਨ ਭਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਕਰ ਉਤਪਾਤ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਰੁਹੇਲੇ ਘਾਲਯੋ ਡੇਰਾ ॥ ਤਹਾਂ ਚਹਯੋ ਨਿਜ ਨਗਰ ਬਸਾਯੋ ॥ ਘੇਰੜ ਮੁਖੀ ਨ ਦਯੋ ਬਸਾਯੋ ॥ ੯ ॥ ਤਾਹਿੰ ਮਾਰ ਕਰ ਪੁਰੀ ਸਵਾਰੀ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਆਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਮੋਹਿ ਪਿਤਾ ਜੁਗ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸੈਨਾ ਸੰਗ ਪ੍ਰਜਾਤਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪਠਯੋ ਦੂਤ ਬਹੁ ਬਿਧ ਸਮਝਾਨਯੋ ॥ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ਇਕ [4]ਨਿਠਰ ਬਖਾਨਯੋ॥ ਸੁਨ ਮਮ ਪਿਤਾ ਗਹਿਨ ਪ੍ਰਸਥਾਨਾ॥ ਲਰਯੋ ਗੁਰੂ ਕੀਨੋ ਘਮਸਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਜੁਗ ਸੁਤ ਜੁਤ ਪਿਤ ਹਤ ਕਰ ਡਾਰਯੋ॥

੧ ਸਮਾਂ । ੨ ਬਦਲਾ । ੩ ਸਵਰਨ ਦੀ ਜ਼ੀਨ । ੪ ਅਯੋਗ ।

ਲਸਕਰ ਸੰਗ ਸਕਲ ਹੀ ਮਾਰਯੋ ॥ ਚੰਦੂ ਨੰਦਨ ਘੇਰੜ ਨੰਦ ॥ ਕਰਯੋ ਕਹਿਰ ਗੁਰ ਕਰੇ ਨਿਕੰਦ ॥ ੧੨ ॥ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਪਾਇ ਕਹੂ ਤੇ ਕੋਇ ॥ ਨਰਨ ਹਜਾਰਨ ਕੀ ਮ੍ਰਿਤ ਹੋਈ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਰ ਬਿਸਾਰਯੋ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਰਚਯੋ ਨਗਰ ਅਰ ਅਪਨ ਅਵਾਸ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਮਨ ਬਡੋ ਰਿਸਾਯੋ ॥ ਉਮਰਾਵਨ ਪ੍ਰਤ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥ ਬੀਸ ਹਜ਼ਾਰ [1]ਬਾਹਿਨੀ ਜਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਪਕਰ ਮੋਹਿ ਢਿਗ ਲਿਆਵੈ ॥ ੧੪ ॥ ਬਾਜ ਹੇਤ ਮੈਂ ਕੀਨਸ ਟਾਰੋ ॥ ਪੁਨ ਲਰ ਅਬਦੁਲ ਖਾਂ ਰਣ ਮਾਰੋ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿਂ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ ਆਯੋ ॥ ਰਿਸਯੋ ਦਿਖਯੋ ਕਰ ਜੋਰ ਅਲਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਸੁਨੀ ਮੈਂ ਇਹ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਅਬ ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਕਰੋਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਧੀਰ ਰੂਪ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਸਭ ਪਰ ਕਰਣਾਂ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਏਕ ਸਮ ਜਾਨੈ ॥ ਸਭਹਿਨ ਕੋ ਉਪਦੇਸ਼ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਲ਼ਪ ਗ੍ਰਾਮ ਤਿਹ ਥਾਨ ਨਿਹਾਰਯੋ ॥ ਡੇਰਾ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਉਤਾਰਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਘੇਰੜ ਚੰਦੂ ਕੁੜਮ ਸੁ ਤਹਾਂ ॥ [2]ਰਾਰ ਉਠਾਈ ਗੁਰ ਸੌਂ ਮਹਾਂ ॥ [3]ਗਾਰ ਨਿਕਾਰੀ ਸਿਖ ਕਿਸ ਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨੀਏਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਉਪਕਾਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਤਹਾਂ ਤੁਰਕ ਮਿਲ ਆਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰਹਿੰ ਨਿਮਾਜ਼ ਨ ਥਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤਿਨ ਦੀਨਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਤਹਾਂ ਮਸੀਤ ਚਿਨਾਵਨ ਠਾਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਉਰ ਮੈਂ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਖੁਦਾਇ ਕੋ ਧਾਮ ਬਨਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਦਕ ਸਾਰੇ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕੋ ਭੇਦ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਵਲੀ ਖਾਨ ਪਰ ਕੋਪਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਕਿਯੋਂ ਤੁਮ ਪਿਤ ਉਤਪਾਤ ਉਠਾਹੁ ॥ ਨਾਹਕ ਸੈਨਾ ਇਤੀ ਮਰਾਈ॥ ਕੌਮ [4]ਮੁਹਿੰਮ ਫਤੇ ਕਰਵਾਈ ॥ ੨੧ ॥ ਬਿਨਾਂ ਅਜਾਜ਼ਤ ਹਮਰੀ

੧ ਫੌਜ। ੨ ਝਗੜਾ। ੩ ਗਾਲਾਂ ਕਢੀਆਂ।
੪ ਫੌਜ।

ਲਗਾ ॥ ਇਹੁ [1]ਪ੍ਰਤਿਕੂਲ ਨੀਤ ਤੇ ਕਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ ਤਿਸ ਕੇ ਬਦਲੇ ਤੁਮੈਂ ॥ ਦੇਹੁੰ ਸਜਾਇ ਨ ਜਾਨਯੋ ਹਮੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਸ ਕੋ ਵਹਿਰ ਕਢਾਯੋ ॥ ਮਨਸਬ ਛੀਨ ਲੀਨ ਗਹਿਵਾਯੋ ॥ ਦੀਯੋ ਦੰਡ ਧਨ ਲੀਯੋ ਘਨੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਤ ਲੋਕ ਹੇਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਜਾਇ ਬਰਯੋ ਲਵ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਮਨ ਆਨੇ ਸੋਇ ॥ ਚੁਗਲੀ ਉਗਲਤ ਕਬਹਿ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪਹੁਚੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਮਿਲੇ ਸਿੱਖ ਗਨ ਆਇ ॥
ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦੇ ਆ ਮਿਲੇ ਸਭ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਤਬ ਥਾਇ ॥ ੨੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ [2]ਕੁਲਾਹਲ ਭਾਰੀ ॥ ਦਰਸੈਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨਰ ਔਨਾਰੀ ॥ ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਕੀ ਭੇਟ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਪੈਂਦਖਾਨ ਨੇ ਜਬ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ ਆਇ ਮਿਲਯੋ ਪਗ ਬੰਦਨ ਗਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਕਾਰਯੋ ਲੀਨ ਉਠਾਈ ॥ ਤਬ ਪੈਂਦਾ ਮੁਖ ਐਸ ਅਲਾਈ ॥੨੭॥ ਮਹਾਰਾਜ ਰਾਵਰ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਭਯੋ ਅਗਾਰੀ ਤੇ ਬਹੁ ਜੰਗ ॥ ਨਹੀਂ ਦਾਸ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਪੂਰਬ ਸਮ ਮੈਂ ਕਾਮ ਨ ਆਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਾਜ ਕੁਛ ਥੋਰਾ ॥ ਚਹਿਤ ਹਕਾਰਨ ਨਹਿ ਮਨ ਮੋਰਾ ॥ ਤੁਰਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪੰਚ ਦਸ ਆਇ ॥ ਔਚਕ ਨਿਕਟ ਜੰਗ ਕੋ ਧਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਸਿਖ ਤਿਨ ਪਰ ਇਮ ਗਏ ॥ [3]ਖਗ ਪਰ ਬਾਜ [4]ਛੁਧਤ ਜਿਮ ਪਏ ॥ ਸਭਹਨ ਇਮ ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਕੀਨ ॥ [5]ਕੇਹਰ ਹਤੈ ਹੇਰ [6]ਗਜ [7]ਪੀਨ ॥ ੩੦ ॥ ਸਿੱਖਨ ਫਤਹ ਭਈ ਬਹੁ ਮਾਰੇ ॥ ਏਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਬਚੇ ਭਜ ਹਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਨਿਜ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਪੂਰਨ

੧ ਉਲਟ। ੨ ਰੌਲਾ। ੩ ਪੰਛੀ ਪਰ। ੪ ਭੁਖਾ ਬਾਜ਼। ੫ ਸ਼ੇਰ। ੬ ਹਾਥੀ। ੭ ਭਾਰੀ।

ਪੁਰਖ ਗੁਰੂ ਬਲ ਭਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਮਮ ਗਰਬਨ ਉਰ ਭਾ ਸਭ ਕੂਰੇ ॥ ਕਿਧੌ ਲਖਯੋ ਸੋ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਲਖ ਕਰ ਪਛਤਾਇ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਤੁਮ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਖਰਤਾਰਾ ॥ ਰਹੈਂ ਸੰਗਤਾਂ ਆਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਲਗਹਿੰ ਦੀਵਾਨ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਗੁਰ ਸਭ ਕੌ ਹੇਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਤਨੀਆ ਭਈ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਨ ਤਬੈ ਸੁਧ ਦਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਬਿੰਦ ਧੀਰਜ ਦੀਨਾ ॥ ਪਾਰਹੁ ਨਿਜ ਸੰਤਤ ਕੋ ਚੀਨਾ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਧਨ ਖਰਚਨ ਹਿਤ ਦਯੋ ॥ ਪਾਯੋ ਮੋਦ ਸਦਨ ਨਿਜ ਗਯੋ ॥ ਪੀਛੇ ਹਸਤ ਗੁਰੂ ਕੌ ਹੇਰੇ ॥ ਬੋਲਯੋ ਜੇਠਾ ਹੋਇ ਅਗੇਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਕੰਨਜਾਂ ਹੋਈ ॥ ਬਿਗਸਨ ਹੇਤ ਲਖਯੋ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜੰਗ ਕੇ ਕਾਰਨ ॥ ਉਪਜੀ ਬਨਹਿ ਤੁਰਕ ਗਨ ਮਾਰਨ ॥ ੩੬ ॥ ਕਛਕ ਭੇਦ ਜੇਠਾ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਉਰ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਇਕ ਸੁਤ ਸਤਵੰਜਾ ਕੇ ਸਾਲ ॥ ਮਾਘ ਮਾਸ ਤ੍ਰੋਦਸਵੀਂ ਕਾਲ ॥ ੩੭ ॥ ਵਾਰ ਸਨਿਸਚਰ ਜਬ ਹੀ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਮਹਿ ਬਡ ਆਨੰਦ ਹੋਵਾ ॥ ਦਰਬ ਦਾਨ ਦੇ ਮੰਗਲ ਜੋਵਾ ॥ ੩੮ ॥ ਦਿਵਸ ਤ੍ਰੋਦਸੇ ਬਸਤ੍ਰ ਪਨਾਇ ॥ ਨਾਮ ਧੀਰ ਮੱਲ ਰ੍ਹਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ਸਭ ਮਾਹਿੰ ਅਨੰਦ ॥ ਪਿਖ ਪੋਤ੍ਰਾ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ॥ ਅਸਬਿਧ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਸਮਾਂ ਬ੍ਰਿਤਾਯੋ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ਅਨਗਨ ਦਾਸਨ ਕੋ ਨਿੱਤ ਤਾਰੈ ॥ ਕਵਿ ਅਸ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਵੇਸਨ ਔ ਧੀਰ ਮੱਲ ਜਨਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੀਤਯੋ ਕੇਤਕ ਸਮਾਂ ਜਬ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਮਝਾਰ ॥
ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਰਸ ਕੌ ਇਛਾ ਭਈ ਅਪਾਰ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਬਾਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਤਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ ਗਿਰਾ ਅਲਾਹੀ ॥ ਹੂਜੋ ਤਿਆਰ ਸਭੀ ਅਬ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ੨ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੈਂ ਚਲੈਂ ਸੁ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਆਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜੋ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ ॥ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਅਰ ਸੈਨਾ ਸਾਰੀ ॥ ਭਈ ਤਿਆਰ ਇਕ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਸਾਰੀ ॥ ਅਗਲੇ ਭਲਕ ਚਢੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਚਲ ਹੈ ਮਗ ਰੂਰੇ ॥ ੪ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸ ਉਲੰਘਤ ਗਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਦਰਸਏ ॥ ਜਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਅਸਥਾਨ ॥ ਦੁਤਿਯ ਗੁਰੂ ਦੀਅ ਤਿਲਕ ਮਹਾਨ ॥ ੫ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਫਿਰ ਕਰ ਚਾਰ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਕਰਵਾਇਸ ਤਿਆਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੇ ਅਰਦਾਸ ॥ ਕਰਯੋ ਵ੍ਰਿਤਾਵਨ ਸਭ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ੬ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਆਏ ਸਮਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਪਗ ਲਪਟਾਇ ॥ ਕੁਸਲਾਨੰਦ ਬੂਝੇ ਹਰਖਾਇ ॥ ਪੁਨ ਤਿਨ ਤੇ ਬੂਝਯੋ ਗੁਰ ਰਾਇ ॥ ੭ ॥ ਨਹੀਂ ਦੇਹੁਰਾ ਗੁਰ ਇਸ ਥਾਇ ॥ ਸਿੱਖ ਮੁਰੀਦਨ ਜੋਊ ਬਨਾਏ ॥ ਸੁਨ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਬਿਨਤੀ ਗਾਈ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਬਲੀ ਸਿਖਨ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ੮ ॥ ਰਾਵੀ ਇਹਾਂ ਬੇਗ ਕਰ ਆਈ ॥ ਸੋ ਅਵਨੀ ਜਲ ਬਿਖੈ ਵਹਾਈ ॥ ਪਾਰ ਸਥਾਨ ਧਰਮ ਚੰਦ ਕਰਯੋ ॥ ਸਕਲ ਕੁਟੰਬ-ਤਿੰਹ ਥਿਰਯੋ ॥ ੯ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਸੁਨ ਕੈ ਸਭ ਗਾਥਾ ॥ ਚਢੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਤ ਸੈਨਾ ਸਾਥਾ ॥ ਰਾਵੀ ਲਾਂਘਤ ਤਤ ਛਿਨ ਗਏ ॥ ਦੇਹੁਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜਏ ॥ ੧੦ ॥ ਹੈ ਤੇ ਉਤਰ ਗਏ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰੇ ॥ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰਣਾਮ ਦਰਸ ਕੋ ਹੇਰੇ ॥ ਬਹੁਰ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ ਫਿਰ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਪੁਨ ਅਗ੍ਰ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੧ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਪੋਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ

ਬੇਦੀ ਬੰਸ ਉਦੋਤਾ॥ ਤਿਹ ਸੁਧ ਭਈ ਗੁਰੂ ਚਲ ਆਇ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਜੁਤ ਅਨੰਦ ਉਪਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਦੋਇ ਪੁਤ੍ਰ ਕੋ ਲੇ ਕਰ ਸਾਥ॥ ਆਇਸ ਤੁਰਤ ਜਹਾਂ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਮਾਨ ਰਾਖਬੇ ਹੇਤ ॥ ਖਰੇ ਭਏ ਸੋਢੀ ਕੁਲ ਕੇਤ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੀ ਪਰਸਪਰ ਬੰਦਨ ਦੋਇ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਕੌ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇ ॥ ਸਾਦਰ ਬੋਲ ਬੈਠਬੋ ਕਰੇ ॥ ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਕਰ ਅਤ ਮੁਦ ਭਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਅਰਪ ਬ੍ਰਤਾਯੋ ॥ [1]ਏਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਰਜਤਪਣ ਲਯੋ ॥ ਅਗ੍ਰ ਦੇਹੁਰੇ ਕੇ ਧਰ ਦਯੋ ॥ ੧੫ ॥ [2]ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੰਕਨ ਮੰਗਵਾਏ ॥ [3]ਜ਼ਰੀਦਾਰ ਫੋਸ਼ਸ਼ ਸ਼ੁਭ ਲਿਆਏ ॥ ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਮਾਣਕ ਚੰਦ ਦੋਊ ॥ ਪਹਿਰਾਏ ਕਰ ਸਾਦਰ ਸੋਊ ॥ ੧੬ ॥ ਧਰਮ ਚੰਦ ਕਰਵਾਯੋ ਡੇਰਾ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਥਲ ਦੀਨ ਬਸੇਰਾ ॥ ਸਬ ਭਾਂਤ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਧਰਮ ਚੰਦ ਆਇ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕੇ ਚਰਤ ਸੁਨਾਏ ॥ ਬੂਝਨ ਕਰੇ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਜੇਈ ॥ ਕਿਸ ਸਥਾਨ ਤਪ ਸਾਧਤ ਤੇਈ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਯੋ ਧਰਮ ਚੰਦ ਬਾਰਠ ਥਾਨ ॥ ਤਹਾਂ ਅਹੈ ਇਕ ਗੁਫਾ ਮਹਾਨ ॥ ਤਪ ਸਾਧਤ ਤਿਹ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ਕਬ ਕਬ ਦਰਸ਼ਨ ਹਿਤ ਹਮ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਮ ਭੀ ਦਰਸ ਚਹੈਂ ਤਿਨ ਠਾਨਾ ॥ ਚਲਹਿੰ ਅਬੈ ਆਗਯਾ ਨਿਜ ਦੇਵੋ ॥ ਹਮ ਪਰ ਸਭ ਬਿਧ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰੇਵੋ ॥ ੨੦ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਧਰਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਤਬੈ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਚਲ ਹੈਂ ਸੰਗ ਅਬੈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਹੁ ਸਿਰ ਪਾਉ ਮੰਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਭ ਕੋ ਦੇ ਹਰਖਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਲੇ ਆਗਯਾ ਗੁਰ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ਚਲੇ ਕੁਟੰਬ ਜੁਤ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ਬਹੁਰ ਜਹਾਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਨੰਦ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥

੧ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪੈ । ੨ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜੇ । ੩ ਜ਼ਰੀ ਵਾਲੇ ਪੁਸ਼ਾਕ ।

੨੨ ॥ ਉਤਰ ਤੁਰੰਗ ਤੇ ਸੁਤ ਸੰਗ ਲੀਨੇ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਦਰਸੇ ਤਪ ਭੀਨੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਜੋਰ ਸਮੁਖ ਸੁ ਅਸੀਨ ॥ ੨੩ ॥ ਪਿਖ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਸ੍ਰੀ ਪਿਤਾ ਸਥਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਦਿਸ ਬੰਦਨ ਠਾਨ ॥ ਪਿਖ ਸੁਤ ਸੰਗ ਪ੍ਰਵਾਰ ਘਨੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਸੁਤ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹੁ ਛਟਮੇਂ ਗੁਰ ਕੇਤਕ ਨੰਦ ॥ ਤਬ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਪੰਚ ਅਹੈਂ ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਨਮੁਖ ਨਿਜ ਦਾ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਇਕ ਬਾਬੇ ਦੈਹੋ ॥ ਅਪਰ ਆਪਨੇ ਸੰਗ ਰਖੈ ਹੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਬਡ ਸੁਤ ਅਰਪਯੋ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ॥੨੬॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਾਇ ਨਵੀਨ ॥ ਢਿਗ ਬਠਾਇ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸੁਤ ਭਯੋ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਧਰਹੁ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ ਯਾਂਤੇ ਧੰਨ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ ਕਿਛ ਲੀਨੋ ਪੂਰਬ ਤੁਮੈਂ ॥ ਟੋਪੀ ਰਹੀ ਹੁਤੀ ਇਹੁ ਸਮੈਂ ॥ ਸੋ ਭਿ ਲਈ ਤੁਮ ਜੁਤ ਬਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਤ ਤੁਮੈਂ ਬਨ ਆਈ ॥੨੮॥ ਇਮ ਕਹਿ ਦਲਕ ਸੀਸ ਤੇ ਲੀਨ ॥ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਕੇ ਸਿਰ ਧਰ ਦੀਨ ॥ ਕਹਯੋ ਚਾਰ ਸੁਤ ਨਿਜ ਲਖ ਚਿੱਤਾ ॥ ਭਯੋ ਸੁ ਬਾਬੇ ਕੋ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ॥ ੨੯ ॥ ਇਹੀ ਬਿਸ਼ੇਸ਼ਨ ਸਭ ਜਗ ਲਹੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਕਹੈ ॥ ਨਿੱਧ ਸਿੱਧ ਤਪ ਬਲ ਤੇ ਭਾਰੀ ॥ ਟੋਪੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਸਿਰ ਧਾਰੀ ॥ ੩੦ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹੇ ਤਿਨ ਪਾਸ ॥ ਸੁਨੇ ਭਨੇ ਬਚ ਬਿਬਧ ਬਿਲਾਸ ॥ ਆਗਜ਼ਾ ਲੇ ਬੰਦਨ ਕੌ ਠਾਨ ॥ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ੩੧ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਾਰਗ ਮਹਿੰ ਆਵੈਂ ॥ ਸ਼ੁਭ ਮਤ ਅਨ ਗਨ ਦੇਤੇ ਜਾਵੈਂ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਕੇ ਨਿਜਰਾਇ ॥ ਸਿੱਖ ਪਠਯੋ ਇਕ ਆਗੇ ਬਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਕੋ ਤਿਆਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਯੋ ॥ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੈਨ ਸੁਤ ਸਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥

ਚਤਰ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਦੇਕਰ ਬਰੇ ॥ ਨਮੋ ਕੀਨ ਅੰਤਰ ਗੁਰ ਥਿਰੇ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਦੀਨ ਬ੍ਰਤਾਇ ॥ ਬਹੁਰ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਕੋ ਆਇ ॥ ੩੪ ॥ ਬੈਠ ਬਿਸਾਲ ਲਗਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸੁਨ ਸੁਨ ਦੇਖਹਿੰ ਆਨ ॥ ਅਰਪ ਅਰਪ ਕਰ ਗਨ ਉਪਹਾਰ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪਿਖ ਕਰ ਬਲਿਹਾਰ ॥੩੫॥ਨਾਰੀ ਮਿਲ ਮਹਿਲਨ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਮਨ ਪ੍ਰਮੋਦ ਨ [1]ਮੇਵੈਂ ਅੰਗ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਮਹਿ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ॥ ਦੀਪ ਮਾਲ ਹੋਈ ਨਿਸ ਮਾਹੁ ॥ ੩੬ ॥ ਸੋਦਰ ਚੌਂਕੀ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਇ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਸੁਖ ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਨਿਜ ਪੁਰ ਪੁਨ ਆਇ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੇ ਗਨ ਕਲਖ ਨਸਾਇ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡੇਰਾ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਰਸਨ ਬਾਬਾ ਸ੍ਰੀ ਚੰਦ ਜੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਕੋ ਨਿਜ ਉਦਾਸੀਨ ਗੱਦੀ ਬਖਸ਼ਨ ਔ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਆਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੈਂਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਜਗ ਸਾਚੇ ਪਤਸ਼ਾਹਿ ॥
ਤਖ਼ਤ ਅਕਾਲ ਬਿਰਾਜ ਹੈਂ ਸੰਗਤ ਦਰਸਨ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਿਵਸ ਪੁਰਬ ਕੇ ਆਵਹਿ ਮੇਲਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇ ਨਰ ਹੋਇ ਸਕੇਲਾ ॥ ਪੰਚੋ ਸਾਹਿਬਜ਼ਾਦੇ ਪਾਸ ॥ ਅਨਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰੈਂ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੨ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਨਵ ਬਰਖਨ ਕੇਰੇ ॥ ਫਿਰ [2]ਬੀਥਨ ਮਹਿੰ ਬਾਲ ਘਨੇਰੇ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਦਨ ਨਿਤ ਰਹੈਂ ॥ ਜਿਨ ਮਹਿੰ ਜੋਤ ਜਗਤ ਜਗ ਲਹੇ ॥ ੩ ॥ ਨਿਕਸ ਜਾਇ ਮੁਖ ਤੇ ਜਿਮ ਬਾਨੀ ॥ ਹੋਇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਕੈ ਰਿਸ ਉਰ ਠਾਨੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਸਫਲ ਸਿੱਖ ਪਤਿ ਆਵੈਂ ॥ ਮਨ ਤੇ ਅਦਬ ਕਰੈਂ ਡਰ ਪਾਵੈਂ ॥

੧ ਸਮਾਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਹਨ। ੨ ਗਲੀਆਂ ਵਿਚ।

੪ ॥ ਖੇਲਨ ਖਾਨ ਪਾਨ ਤੇ ਆਦ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਤਿਨਹੂੰ ਧਰੈਂ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਨਹਿੰ [1]ਪ੍ਰਤਕੂਲ ਕਰੈ ਕਬ ਕੋਈ ॥ ਤੇਜ ਸੁਭਾਵ ਜਾਨ ਕਰ ਸੋਈ ॥ ੫ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ਧਰੈਂ ॥ ਖੇਲਨ ਅਨੰਦ ਬਹੁਤ ਉਰ ਭਰੈਂ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਚਹੈ ਕਾਮਨਾ ਕੋਊ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਸੰਗ ਬਿਚਰਹਿ ਸੋਊ ॥ ੬ ॥ ਪਿਖ ਸੇਵਾ ਬਰ ਸਿਖ ਕੋ ਦੇਵੈਂ ॥ ਜੋ ਮਾਂਗੈਂ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੋਂ ਲੇਵੈਂ ॥ ਸੰਗਤ ਦੇਸ਼ ਬਿਦੇਸਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਮਹਿਮਾ ਇਨਹੁ ਬਡੇਰੀ ॥ ੭ ॥ ਸੁਇਨੀ ਖੱਤ੍ਰੀ ਇਕ ਵਿਵਹਾਰੀ ॥ ਹੁਤੋ ਨਿਕੇਤ ਵਿਖੈ ਧਨ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖ ਨਾਮ ਤਿਸੀ ਕੋ ਕਹੈਂ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਏਕ ਸੁੰਦ੍ਰ ਸੁਤ ਅਹੈ ॥ ੮॥ ਨਾਮ ਧਰਯੋ ਮੋਹਿਨ ਤਿਸ ਕੇਰੋ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਸਮ ਬੈਸ ਭਲੇਰੋ ॥ ਸੋ ਖੇਲਨ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਹੀ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸੁਤਨ ਕੋ ਬਹੁ ਪਰਚਾਵੈ ॥ ੯ ॥ ਸਗਰੇ ਦਿਨ ਮਿਲ ਖੇਲਤ ਰਹੈਂ ॥ ਸੋਵਨ ਸਮੈਂ ਅਪਨ ਘਰ ਲਹੈਂ ॥ ਇਸੀ ਰੀਤ ਬਹੁ ਸਿੱਖਨ ਬਾਲ ॥ ਖੇਲਤ ਹੈਂ ਗੁਰ ਤਾਤਨ ਨਾਲ ॥ ੧੦ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ ਮੋਹਿਨ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਖੂੰਡੀ ਗਹਿ ਹਾਥ ॥ ਕਿੰਦਕ ਸੰਗਹਿ ਖੇਲ ਮਚਾਈ ॥ ਬਦਹਿੰ [2]ਸੀਢ ਇਤ ਉਤ ਕੌ ਧਾਈ ॥ ੧੧ ॥ ਖੇਲਤ ਜੀਤਹਿੰ ਕਬਹੂ ਹਾਰੈਂ॥ ਲਹੈਂ ਸੀਢ ਦੈ ਹੈਂ ਨਿਜ ਵਾਰੈਂ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਸੰਧਜਾ ਭਈ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਬਾਜ਼ੀ ਜਿਤ ਲਈ ॥ ੧੨ ॥ ਭਯੋ ਅੰਧੇਰਾ [3]ਸੂਮਤ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਤਜਯੋ ਖੇਲ਼ ਘਰ ਨਿਜ ਨਿਜ ਚਾਲੇ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਮੋਹਿਨ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਮੇਰੀ ਜੀਤ ਸਭਨ [4]ਸਿਸ ਲਹਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਰਹੀ ਸੀਢ ਤੁਹਿ ਸਿਰ ਅਬ ਚਾਲੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਯਾਦ ਲੇਹੁੰ ਮੈਂ ਕਾਲੇ ॥ ਮੋਹਿਨ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਤੁਹਿ ਦੇਵੂੰ ॥ ਅਪਰ ਸੀਢ ਇਕ ਤੁਮੈਂ ਚਢੇਵੂੰ ॥ ੧੪ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਆਪੋ ਅਪਨੇ ਧਾਮੂ ॥ ਜਾਇ ਕਰਯੋ ਬਾਲਨ ਬਿਸਰਾਮੂ ॥

੧ ਉਲਟ । ੨ ਬਾਜ਼ੀ । ੩ ਥਕੇਵਾਂ । ੪ ਬਰਿਆਂ ਮੁੰਡਿਆਂ ਨੇ ਲਈ ।

[1]ਦੈਵ ਜੋਗ ਤੇ ਐਸੇ ਭਯੋ ॥ ਸਰਪ ਨਿਕਸ ਮੋਹਿਨ ਡਸ ਗਯੋ॥੧੫॥ ਕਰਤ ਰਹੇ ਜੇਤਕ ਉਪਚਾਰਾ ॥ ਬਾਰਕ ਮਰਯੋ ਹੋਤ ਭੁਨਸਾਰਾ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਨੰਦਨ ਏਕ ॥ ਕਰਤੇ ਭਏ ਬ੍ਰਿਲਾਪ ਅਨੇਕ ॥ ੧੬ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਕਿਤ ਹਮ ਛੋਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਤਵ ਬਿਨ ਕਯਾ ਹੁਇ ਹਾਲ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨਤ ਪਰੋਸੀ ਦੌਰਤ ਆਵੈਂ ॥ ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰ ਐਸ ਅਲਾਵੈਂ ॥ ੧੭ ॥ ਬਡੋ ਕਸ਼ਟ ਤੁਮ ਕੋ ਹੁਇ ਪਰਯੋ ॥ ਇਕ ਸੁਤ ਡਸਯੋ ਸਰਪ ਤੇ ਮਰਯੋ ॥ ਇਕ ਤੇ ਸੁਨ ਦੂਸਰ ਸੁਧ ਭਈ ॥ ਸਗਰ ਪੁਰੀ ਮੈਂ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਥਈ ॥ ੧੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਇਤ ਪ੍ਰਾਤ ਭੀ ਜਾਗੇ ਹੋਇ ਸੁਚੇਤ ॥ ਕਰ ਨਿਤ ਕੀ ਕਿਰਯਾ ਭਲੇ ਤਿਆਗਯੋ ਤਬਹਿ ਨਿਕੇਤ ॥ ੧੯ ॥

ਚੌਪਈ॥ ਖੇਲਨ ਕੇ ਸਥਾਨ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸੇਵਕ ਸਾਥ ਬਾਲ ਸਮਦਾਏ ॥ ਸਭ ਆਏ ਮੋਹਿਨ ਨਹਿ ਆਯੋ ॥ ਤਿਸੇ ਹਕਾਰਨ ਦਾਸ ਪਠਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਚਲਯੋ ਦਾਸ ਤਿਸ ਸਦਨ ਸੁ ਗਯੋ ॥ ਮਰਯੋ ਪਰਯੋ ਮੋਹਿਨ ਦਰਸਯੋ॥ ਬਡੋ ਬ੍ਰਿਲਾਪ ਹੋਰ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਮਿਲਤ ਨਾਰ ਨਰ ਕਰੈਂ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੁ ਆਯੋ ॥ ਮੋਹਿਨ ਮਰ ਗਾ ਸਰਪ ਡਸਾਯੋ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਅਚਾਨਕ ਮੋਹਿਨ ਮਰਨਾ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਨਹਿੰ ਕੀਨਸ ਜਰਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਸਭ ਲਰਕਨ ਕੇ ਹੋਇ ਸਮੇਤ ॥ ਗਏ ਧਾਇ ਮਿਲ [2]ਬਨਕ ਨਿਕੇਤ॥ ਆਗੈ ਮਿਲੇ ਹੁਤੇ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਸਭਨ ਬਿਲੋਕਯੋ ਗੁਰ ਸੁਤ ਆਯਾ ॥ ੨੩ ॥ ਉਠ ਸਭ ਬੰਦਨ ਕਰ ਇਕ ਬਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਇਹੁ ਮਿਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸਰਪ ਡਸਯੋ ਮਰਗਾ ਅਬ ਦਾਹੈਂ ॥ ਅਹੁ ਸਾਮ੍ਰਥ ਲਿਹੁ ਇਸੇ ਜਿਵਾ ਹੈਂ ॥ ੨੪ ॥ ਤਬ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਰਾਇ ਪਿਖ ਕਹਯੋ ॥ ਇਸ ਸਿਰ ਦਾਵ ਸੀਵ ਕੋ ਰਹਯੋ॥ ਕਰ ਮਹਿੰ ਖੂੰਡੀ ਤਿਸ

੧ ਅਚਨਚੇਤ । ੨ ਵਾਪਾਰੀ ਦੇ ਘਰ ।

ਗਰ ਡਾਰੀ ॥ ਉਠ ਮੋਹਿਨ ਦੇ ਸੀਢ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਨਹੀਂ ਸਮੇਂ ਕਿਮ [1]ਸੁਪਤਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰ [2]ਬਾਹਨ ਬਲ ਲੀਨ ਉਠਾਰੀ ॥ ਬੈਠਯੋ ਮੋਹਿਨ ਆਂਖ ਉਘਾਰੀ ॥ ਪਿਖ ਹਰਖੇ ਨਰ ਔ ਸਬ ਨਾਰੀ ॥ ੨੬ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਨੰਦਨ ਗੁਰ ਧੰਨ ॥ ਦੇਤ ਪ੍ਰਾਨ ਲਗ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਕੈ ਤੋ ਹੁਤੇ ਰੁਦਨ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਕੈ ਮੰਗਲ ਭਾ ਅਨਦ ਘਨੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਜਹਿੰ ਕਹਿੰ ਅਟਲ ਰਾਇ ਕੀ ਕੀਰਤ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਹੋਤ ਭਈ [3]ਬਿਸਤੀਰਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਬੈਠੇ ਹੁਤੇ ਤਬੈ ਸਿਖ [4]ਜਾਲ ॥ ੨੮ ॥ ਤਹਿ ਇਕ ਸਿਖ ਨੇ ਆਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਜਸ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਿਵਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਕੈ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮਰੇ ਜੋਊ ਇਸ ਦੇਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ਆਨ ਪਰਹਿੰ ਸੋ ਗਰੇ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਤੇ ਚਹੈਂ ਜਿਵਾਵਤ ਸੋਈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਗ ਸ਼ਰੀਕੀ ਹੋਈ ॥ ੩੦ ॥ ਪਰਮੇਸੂਰ ਕਰਮਨ ਫਲ ਦੇਯ ॥ ਹਮ ਜਿਵਾਇ ਕਰ ਤਿਸੈਂ ਮਿਟੇਯ॥ ਇਹ ਤੌ ਬਾਤ ਨ ਕੀਨੀ ਅਹੈ ॥ ਮਰਹਿ ਜੁ ਫੇਰ ਜਿਅਨ ਕੋ ਲਹੈ ॥ ੩੧ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਆਵਤ ਭੇ ਤਾਹਿ॥ [5]ਕਰ ਖੂੰਡੋ [6]ਸੁਠ ਭੂਖਨ ਧਾਰੀ ॥ ਖੇਲਤ ਆਯੋ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਬਿਨ ਸਨੇਹ ਤਬ ਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਿਜ [7]ਅਜਮਤ ਬਿਦਤਾਈ ਜਹਾਨਾ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਕੇ ਕਹਿਰ ਕਹੰਤੇ ॥ ਕੀਨੋ ਤੈਂ ਉਤਪਾਤ ਮਹੰਤੇ ॥ ੩੩ ॥ ਇਸ ਕਰਨੀ ਦਾ ਫਲ ਅਬ ਏਹੀ ॥ ਜੇ ਤੂੰ ਰਹੈਂ ਤੁ ਹਮ ਨ ਰਏ ਹੀ ॥ ਹਮ ਜੇ ਰਹੈਂ ਤ ਤੁਮ ਨਹਿੰ ਰਹੋ ॥ ਇਹੀ ਬਾਕ ਅਬ ਸਾਚੋ ਲਹੋ ॥ ੩੪ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਰਾਇ ਗੁਰ ਬਚ ਕੋ ॥ ਮਾਨਯੋ ਰਿਦੈ ਕਰਯੋ ਚਹਿ ਸਚ ਕੋ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਜਿਮ ਸਨਮੁਖ ਖਰੇ ॥ ਸਿਰ

੧ ਸੌਂ ਗਿਆ । ੨ ਬਾਂਹਵਾਂ ਦੇ ਬਲ ਨਾਲ । ੩ ਫੈਲ ਗਈ । ੪ ਸਮੂੰਹ ਸਿਖ । ੫ ਹਥ ਵਿਚ ਖੂੰਡੀ ਹੈ । ੬ ਸੁੰਦਰ ਗਹਿਣੇ । ੭ ਕਰਾਮਾਤ ।

ਨਿਵਾਇ ਤਹਿ ਬੰਦਨ ਕਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਹਟਤਯੋ ਨਹੀ ਪੀਠ ਦਿਖਰਾਈ ॥ ਪਾਛਲ ਪਾਇਨ ਚਲੇ ਤਦਾਈ ॥ ਨਹੀਂ ਨਿਕੇਤ ਗਮਨ ਕੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਨ ਕਛੁ ਨ ਕਹਿਯੋ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜਾਇ ਸੁਧਾਸਰ [1]ਦੱਖਨ ਓਰ ॥ ਹੁਤੋ ਨਮ੍ਰ ਬਲ ਜਲ ਤਹਿ ਠੌਰ ॥ ਸੁੰਦਰ ਕਮਲ ਖਿਰੇ ਤਹਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾਂ ਮਹਿੰ ਅਟਲ ਰਾਇ ਤਬ ਨ੍ਹਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਤਾਹਿ ਤੀਰ ਹਰਿਆਵਰ ਥਾਨਾ ॥ ਥਿਤ ਹ੍ਵੈ ਕਰ ਜਪੁ ਪਾਠ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਰ ਖੂੰਡੀ ਸਿਰ ਨੀਚੇ ਧਰ ਕੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸਰੀਰ ਅਛਾਦਯੋ ਪਰ ਕੈ ॥ ੩੮ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਤਨ ਕੋ ਤਿਆਗ ਸਿਧਾਰੇ ॥ ਜਯੋਂ [2]ਗਜ [3]ਸੁਮਨ ਮਾਰ ਗਰ ਡਾਰੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੁਰ ਮਾਹਿ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦਾਸ ਜਾ ਗੁਰੂ ਬਤਾਇ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ ਸੁਧ ਉਠੇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਚਲੇ ਤਹਾਂ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਸਮਾਜ ॥ ਗਈ ਸਦਨ ਸੁਧ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਤ ॥ ਭਾ ਵਰਗ ਪ੍ਰਲੋਕ ਭਾ [4]ਤਾਤ ॥ ੪੦ ॥ ਮਹਿਲ ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਕੇ ਨਰ ਨਾਰ ॥ ਮਿਲ ਆਏ ਸਭ ਬਿਨਾਂ ਅਵਾਰ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਅਵਨੀ ਪਰ ਹੇਰਾ ॥ ਕਰ ਵਿਰਾਗ ਨਰ ਨਾਰ ਘਨੇਰਾ ॥ ੪੧ ॥ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਸਭ ਕੋ ਤਬ ਦੀਨੇ ॥ ਰੋਦਨ ਯੋਗ ਨ ਕੰਵਰਹਿ ਚੀਨੋ ॥ ਇਹੁ ਸਦ ਜੀਵਤ ਹੈ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਤੇ ਬਡ ਯਸ ਕੋ ਜਗ ਪਾਹਿ ॥ ੪੨ ॥ ਇਕ ਹਰ ਮੰਦਰ ਕੀ ਹੁਇ ਪੂਜਾ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਮਾਨਹਿੰਗੇ ਦੂਜਾ ॥ ਮੰਦਰ ਕੰਚਨ ਬਨਹਿ ਉਚੇਰਾ ॥ ਸਰ ਲਗਵਾਹਿੰ ਪੁਨ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ੪੩ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਸਰਧਾ ਕਰ ਨਾਵੈਂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਸਭ ਇਸ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਬਰ ਦੀਨ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਧੀਰਜ ਭਾ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥੪੪ ॥ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਹੁ ਭਾਰ ਮੰਗਾਇ ॥ ਸਨਾਨ ਕਰਾਇ [5]ਦਾਹ ਪੁਨ ਦਾਇ ॥

---

੧ ਦਖਨ ਦੀ ਤਰਫ। ੨ ਹਾਥੀ। ੩ ਫੁਲਾਂ ਦੀ ਮਾਲਾ। ੪ ਪੁਤਰ। ੫ ਸਸਕਾਰ।

[1]ਮੱਜਨ ਕਰ ਆਏ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸ਼ਬਦ ਰਾਗੀਅਨ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ੪੫ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਤਿਆਰ ਭਾ ਤਬੈ ॥ ਸੁਹਿਲਾ ਪਠ ਬਰਤਾਯੋ ਸਬੈ ॥ ਪਾਠ ਗ੍ਰੰਥ ਗੁਰ ਰਾਖਨ ਕੀਨ ॥ ਚਤ੍ਰਥ ਦਿਵਸ ਪੁਸ਼ਪ ਚੁਨ ਲੀਨ ॥ ੪੬ ॥ [2]ਕਲਸ਼ ਮਾਹਿ ਪਾ ਧਰਨ ਗਡਾਇ ॥ ਮੰਦਰ ਕੀ ਚਿਨਵਾਈ ਲਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਜਹਾਂ ਥੇ ਨਾਇ ॥ ਤਿਸ ਥਲ [3]ਤਾਲ ਕਾਰ ਲਗਵਾਇ ॥ ੪੭ ॥ ਬੂਝਯੋ ਤਬ ਭਾਈ ਗੁਰ ਦਾਸ ॥ ਧਰੋ ਨਾਮ ਸਰ ਹੇ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕੰਵਰ ਹੁਤੋ ਮਮ ਕਵਰ ਸਮਾਨਾ ॥ ੪੮ ॥ ਪੁਨ ਅੰਤਹਿ ਇਸ ਜਲ ਮਜ ਨ੍ਹਾਇ ॥ ਕਵਲ ਖਿਰੇ ਇਸ ਥਲ ਕੇ ਮਾਇ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਨਾਮ ਕੌਲ ਸਰ ਭਯੋ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਸਿਖਨ ਆਨੰਦ ਲਯੋ ॥ ੪੯ ॥ ਦਿਵਸ ਦੁਸਹਿਰੇ ਭੋਗ ਪਵਾਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਪਾਗ ਬੰਧਾਇ ॥ ਪਾਠ ਅਖੰਡ ਪੰਦ੍ਰਮੇ ਦਿਉਸ ॥ ਪਾਯੋ ਭੋਗ ਯੱਗ ਬਹੁ ਕਿਓਸ ॥ ੫੦ ॥ ਇਕ ਸ਼ਤ ਉਨਸਠ ਸੰਮਤ ਜਾਨੋ ॥ ਬਦੀ ਅਸੂਜ ਸੁ ਦਸਮੀ ਮਾਨੋ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਨਿਜ ਸਦਨ ਪਯਾਨੇ ॥ ਪੜ੍ਹੈ ਸੁਣੈ ਪਾਵੈ ਕਲਯਾਨੇ ॥ ੫੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਅਟਲ ਰਾਇ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਮੰਦਰ ਔ ਕੌਲਸਰ ਰਚਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠੱਤੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਛੁਕ ਕਥਾ ਗੁਰਦਾਸ ਕੀ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥
ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਦੁਸਤਰ ਮਹਾਂ ਕਰ ਲੀਜਹਿ ਨਿਰਜਾਸ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਏਕ ਦਿਵਸ ਗੁਰ ਸਭਾ ਮਝਾਰੇ ॥ ਸਿਦਕੀ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਮੁਦ ਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤੂ ਬਹਿਲੋ ਆਦਿਕ ਥਿਰੇ ॥ ਜੇਠਾ ਬਿਧੀਆ ਸ਼ੁਭ ਮਤ ਕਰੇ ॥ ੨ ॥ ਬੈਠਯੋ ਢਿਗ ਪ੍ਰਬੀਨ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਸਿੱਖੀ ਕੇ

[1] ਇਸ਼ਨਾਨ। [2] ਘੜੇ ਵਿਚ ਪਾਕੇ। [3] ਸਰੋਵਰ ਦੀ।

ਹੁਇ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਗੁਰ ਕਰਨਾ ਧਰੈ ॥ ਮਾਯਾ ਤੇ ਸੁ ਬਚਾਵਨ ਕਰੈ ॥ ੩ ॥ ਮਨ ਠਹਿਰਾਵੈ ਚਰਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ਸਹੈ ਕਸੌਟੀ ਸੋ ਸਿਖ ਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਤ ਨ ਜਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਭਰਮਹਿੰ ਸਿੱਖ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਤਬ ਬੋਲਯੋ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਜੇ ਕਰ ਹੋਇ ਸਿੱਖ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਨਿਰਬਾਹਿਨ ਕਰੈ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਕਰ ਉਰ ਭਰਮ ਨ ਧਰੈ ॥ ੫ ॥ ਜੇ ਕਰ ਸਾਂਗ ਅਰੰਭੈ ਪਰਖਨ ॥ ਧਾਰੈ ਰੂਪ [1]ਬਿਪਰਜੈ ਕੁਛ ਤਨ ॥ ਕਿਧੌ ਗਿਰਾ ਕਹਿ ਔਰ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ਕਹਿ ਸੁਭਾਇ ਬਿਪ੍ਰੀਤਹਿ ਭਾਰੀ ॥ ੬ ॥ ਕਿਧੌ ਅਜੋਗ ਕਰਾਵਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ਆਗੇ ਕਹੀ ਕਰੀ ਨਹਿੰ ਜੈਸੇ ॥ ਸਿੱਖ ਸਿਦਕ ਅਪਨੋ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਾਖੈ ॥ ਸਹੈ ਕਸੌਟੀ ਮਨ ਕੌ ਗਾਖੈ ॥ ੭ ॥ ਅਪਨੀ ਕਵਿਤਾ ਬਿਖੈ ਬਨਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਕ ਪਠ ਕਰ ਸਭਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਸਾਂਗ ਕਛੂ ਬਰਤਾਰੈ ॥ ਦਿਢ ਸਿਖ ਰਹੈ ਸਿਦਕ ਨਹਿੰ ਹਾਰੈ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਪੁਨ ਭਨੀ ਸੁ ਬਾਨੀ ॥ ਹੈ ਐਸੇ ਤੁਮ ਜਥਾ ਬਖਾਨੀ ॥ ਤਊ ਬਿਸਾਲ ਪ੍ਰਬਲ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ॥ ਕੌਨ ਕੌਨ ਨਹਿੰ ਇਨਹਿ ਭ੍ਰਮਾਯਾ ॥ ੯ ॥ ਸਿਦਕ ਰਾਖਬੋ ਮੁਸ਼ਕਲ ਅਹੈ ॥ ਜਿਨਹੁ ਕਰੇ ਤਪ ਕਾਨਨ ਰਹੈ ॥ ਮੁਨ ਜਨ ਸੁਰ [2]ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋ ਗਿਨੀਅਹਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹੈਂ ਗਿਨੇ ਕੋ ਅੰਤ ਨ ਭਨੀਅਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਯਾ ਨੇ ਘਨੇ ਭ੍ਰਮਾਏ ॥ ਕਰੀ ਨ ਕਿਸ ਬਿਨ ਗੁਰੂ ਸਹਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਪੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬਖਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਹੁਤੀ ਸੋ ਅਪਨੀ ਬਾਨੀ ॥ ੧੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ [3]ਅੰਬਰ ਪਾਟੇ ਥਿੱਗਲੀ ਲਾਇ ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥
ਇਤ ਆਦਿਕ ਨਰ ਅਲਪ ਜੇ ਦੇਤ ਸਿਦਕ ਕੋ ਹਾਰ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਰ ਸਿੱਖੀ ਮਹਿੰ ਗਾਢੇ ਸੋਏ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਦਕ ਮਨ ਰਾਖ ਪਰੋਏ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਕਰ ਮਤ ਕੋ ਥਿਰ ਗਹੈ ॥ ਹੁਇ ਗਾਢੇ

[1] ਉਲਟ । [2] ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਗਵਈਐ । [3] ਕਪੜੇ ਪਾਟੇ ।

ਹਲਬੋ ਨਹਿੰ ਲਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿੱਖਨ ਕੀ ਚਰਚਾ ਚਾਰੂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੂ ॥ ਅਪਰ ਸਰਬ ਗੁਰ ਆਸਾ ਚਹੈਂ ॥ ਨਿਜ ਬਿਸਾਸ ਗੁਰਦਾਸਹਿ ਕਹੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ਯਾਂਤੇ ਬੀਜ ਮਾਤ੍ਰ ਹੰਕਾਰ ॥ ਹੈ ਇਸ ਬਿਖੈ ਸੁ ਬੁਰੋ ਬਿਕਾਰ ॥ ਰਹਿਬੋ ਸਦਾ ਸਮੀਪ ਹਮਾਰੇ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਉਰ ਤੇ ਮੂਲ ਉਖਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਮ ਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸਹੋ ਜੇ ਨਾ ॥ ਤੌ ਹਮ ਕੋ ਚਹੀਯਤ ਹਤ ਦੇਨਾ ॥ ਦੇਹਿੰ ਕਸੌਟੀ ਸਹੇ ਕਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਰੈਂ ਕ੍ਰਿਤੀ ਕੁਛ ਪਰਖਨ ਮਾਹੀ ॥ ੧੬ ॥ ਗਰਬਤ ਚਿਤ ਮਹਿ ਸਿੱਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ਜਾਨਯੋ ਪਰੈ ਪਰਖਬੇ ਕਾਲਾ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਉਰ ਮਹਿੰ ਠਹਿਰਾਈ ॥ ਕਿਤਕ ਸਮੈਂ ਮੇਂ ਸਭਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਹੈਂ [1]ਤੁਰੰਗ ਹਮ ਜੁਗਲ ਸ਼ੁਭ ਕਹਾਂ ਮਿਲੈਂਗੇ ਸੋਇ ॥ ਸੁਨ ਇਕ ਸਿਖ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀ ਕਾਬਲ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ ੧੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਰਾਵਰ ਕੇ [2]ਅਰੂਢਬੇ ਜੋਗ ॥ ਆਨਹਿੰ ਪਠਹੁ ਸੁ ਮਤ ਜੁਤ ਲੋਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਨੀ ॥ਨਿਸਚੈ ਤਹਾਂ ਤੁਰੰਗਨ ਖਾਨੀ ॥ ੧੯ ॥ ਜੋ [3]ਕਿਕਾਨ ਬਡ ਕੀਮਤ ਕੇਰਾ ॥ ਸੋ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਕੋ ਹੀ ਹੇਰਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਦਿਸਾ ਗੁਰ ਦੇਖਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਤੁਮ ਤੇ ਕੌਨ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੨੦ ॥ [4]ਉਭੈ ਤੁਰੰਗਮ ਹੇਤ ਹਮਾਰੇ ॥ ਲਯਾਉ ਸਬੇਗ [5]ਚਪਲ ਬਲ ਭਾਰੇ ॥ ਇਮ ਆਇਸ ਕੋ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਨੀ॥ਮੈਂ ਜੈ ਹੋਂ ਅਸ ਲਿਆਉਂ ਬਖਾਨੀ॥੨੧॥ਤਬ [6]ਬੇਸਰ ਪੰਜ ਧਨ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਦੇ ਪੰਚਾਸ ਹਜਾਰ ਸੁ ਨਾਥ॥ਨਰ ਕੇਤਕ ਤਿਹ ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਚਲਤ ਸਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ [7]ਗਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਮੋਲ [8]ਕਿਕਾਨਨ ਕੇਰ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਾਵੈ ॥ ਜੇ

੧ ਘੋੜੇ। ੨ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦੇ ਲਾਇਕ। ੩ ਘੋੜੇ। ੪ ਦੋ ਘੋੜੇ। ੫ ਚੰਚਲ। ੬ ਖਚਰ। ੭ ਕਿਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ। ੮ ਘੋੜੇ।

ਪਸਿੰਦ ਹਮਰੇ ਮਨ ਆਇ ॥ ਤੌ ਗਿਨ ਦੀਜਹਿ ਮੋਲ ਸਬਾਇ॥੨੩॥ ਜੇ ਲੌਟਾਇ ਦਿਹੈਂ ਹਮ ਸੋਇ ॥ ਲਹੈ ਸੁਦਾਗਰ [1]ਬਿਲਮ ਬਿਗੋਇ ॥ ਸਮਝ ਬਾਤ ਬੰਦਨ ਪਗ ਧਾਰੀ ॥ ਚਲਤ ਭਯੋ ਗੁਰਦਾਸ ਅਗਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ [2]ਐਰਾਵਤੀ ਉਲੰਘਤ ਚਾਲਾ ॥ [3]ਚੰਦ੍ਰਭਗਾ ਤਰ ਗਯੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਪੁਨਹਿ [4]ਬਿਦਸਤਾ ਤੇ ਹੁਇ ਪਾਰਾ ॥ ਚਲਤ [5]ਸਿੰਧ ਨਦ ਜਾਇ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਜ ਪਸ਼ੌਰ ਕੋ ਆਗੇ ਗਯੋ ॥ ਕਾਬਲ ਜਾਇ ਬਿਲੋਕਤ ਭਯੋ ॥ ਡੇਰਾ ਕੀਨੋ ਸ਼ੋਰ ਬਜਾਰ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਜੋ ਰੁਚਰ ਅਪਾਰ ॥ ੨੬ ॥ ਬੀਚ ਸ਼ੈਨ ਕੇ ਤੰਬੂ ਲਾਇ ॥ ਸਭ ਧਨ ਤਿਸ ਮਹਿ ਦੀਨ ਟਿਕਾਇ ॥ ਪਹਿਰੇ ਦਾਰ ਬਠਾਇ ਚੁਫੇਰੇ ॥ ਆਇ ਸਿੱਖ ਤਬ ਮਿਲੇ ਘਨੇਰੇ ॥ ੨੭ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਈ ॥ ਨਿਸ ਬਿਸਰਾਮੇ ਦਿਉਸ ਜੁ ਥਾਈ ॥ ਬੂਝੇ ਘੋਰੇ ਇਕ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਹੁਤੇ ਜੁਗਲ ਸੁੰਦਰ ਗੁਨ ਰਾਸ ॥੨੮॥ ਦਰਬ ਮੋਲ ਪੰਚਾਸ ਹਜਾਰ ॥ ਪੁਨ ਕਰ ਲੀਨ ਏਵ ਤਕਰਾਰ ॥ ਹਮ ਹੈ ਲਹੈਂ ਦਰਬ ਤੁਹਿ ਦੈ ਹੈਂ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਪਠੈ ਹੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਰਾਖ ਲਹੈ ਹੈ ਜਾਨ ॥ ਤੌ ਹਮ ਧਨ ਗਿਨ ਦਹੈਂ ਸੁਜਾਨ ॥ ਜੇ ਕਿਕਾਨ ਤਿਨ ਵਾਪਸ ਕੀਨੇ ॥ ਤੌ ਨਿਜ ਹੈ ਲੀਜੈ ਪਰਬੀਨੇ ॥ ੩੦ ॥ ਸੁਨਤ ਸੁਦਾਗਰ ਬਾਕ ਬਖਾਨੇ ॥ ਬਲੀ ਬਿਐਬ ਤੁਰੰਗ ਮਹਾਨੇ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਠੋ ਨ ਸੰਸਾ ਕੋਈ ॥ ਪੀਛੇ ਲੇਹਿੰ ਮੋਲ ਜੋ ਹੋਈ ॥ ੩੧ ॥ ਕਰ ਤਕਰਾਰ ਕਿਕਾਨ ਪਠਾਏ ॥ ਮਗ ਕੋ ਉਲੰਘ ਸੁਧਾਸਰ ਆਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਖ ਕਰ ਉਰ ਹਰਖਾਏ॥ਚਢ ਕਰ ਫੇਰ ਧਵਾਇ [6]ਫੰਧਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਖਾਸ ਤਬੇਲੇ ਸੋ ਬੰਧਵਾਏ ॥ ਸਿਖ ਕੋ ਪਠਿਓ [7]ਕਾਬਰ ਮਾਇ ॥ ਜਾਇ ਬਾਤ ਗੁਰਦਾਸ ਸੁਨਾਈ ॥ ਘੋਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ

੧ ਸ਼ੀਘਰ । ੨ ਰਾਵੀ ਦਰਿਆ । ੩ ਚਨਾਬ ਦਰਿਆ । ੪ ਜੇਹਲਮ ਦਰਿਆ । ੫ ਸਿੰਧ ਦਰਿਆ । ੬ ਛਾਲਾਂ ਮਾਰੀਆਂ । ੭ ਕਾਬਲ ਦੇ ਵਿਚ ।

ਬੰਧਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਆਏ ਮਨ ਭਾਏ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਬ ਕੋ ਭਾਖ ਪਠਾਏ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਹਰਖ ਕੋ ਪਾਯੋ ॥ ਸੋਊ ਸੁਦਾਗਰ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਕਰ ਸਨਮਾਨ ਬਠਾਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਮੋਲ ਗੁਰ ਨੇ ਕਹਿ ਦੀਨਾ ॥ ਸੌਦਾਗਰ ਤੰਬੂ ਦਰ ਥਿਰਯੋ ॥ ਬਿਚ ਗੁਰਦਾਸ ਜਾਇ ਤਬ ਬਰਯੋ ॥੩੫॥ ਤਾਰੀ ਲਾਇ ਖੋਰ ਕਰ ਤਾਰੇ ॥ ਦਰਬ ਨਿਕਾਸਨ ਕੋ ਕਰ ਡਾਰੇ॥ਭਈ ਠੀਕਰੀ ਜਿਤਕ [1]ਰਜਤਪਨ ॥ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਰੀ ਪਿਖ ਵਿਸਮਯੋ ਮਨ ॥ ੩੬ ॥ ਪੰਚਹੁ ਖੱਚਰ ਪਰ ਦਸ ਭਾਰੇ ॥ ਖੋਲ੍ਹ ਖੋਲ੍ਹ ਸੋ ਸਕਲ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਪਿਖੀ ਠੀਕਰੀ ਸਭ ਮਹਿੰ ਤੈਸੇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਅਧਕ ਬਿਚਾਰਤ ਐਸੇ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰ ਨੇ ਮੋ ਸੰਗ [2]ਧ੍ਰੋਹ ਕਮਾਯੋ ॥ ਹੈ ਮੰਗਾਇ ਲੀਏ ਚਹੈ ਗਹਾਯੋ ॥ ਨਿਕਸੋਂ ਵਹਿਰ ਤੁ ਗਹੈ ਸੁਦਾਗਰ ॥ ਤਾਂਤੇ ਖਿਸਕੋਂ ਜਾਊਂ ਇਕਾਗਰ ॥ ੩੮ ॥ ਅਪਰ ਉਪਾਉ ਨ ਕਛੁ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਤੰਬੂ ਪਾੜ ਪਿਛੈ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ [3]ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਬਚਾਇ ਭਯੋ [4]ਕਾਫੂਰ ॥ ਥੋਲ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦੂਰ ॥ ੩੯ ॥ ਤਹਾਂ ਸੁਦਾਗਰ ਦਰ ਕੋ ਹੇਰਤ ॥ ਬਿਤਯੋ ਸਮਾ ਬਹੁ ਪੁਨ ਸੋ [5]ਟੇਰਤ ॥ ਅੰਤਰ ਤੇ ਨਿਕਸਯੋ ਨਹਿੰ ਭਾਈ ॥ ਪਿਖਯੋ ਸੁਦਾਗਰ [6]ਅੰਚਰ ਚਾਈ ॥ ੪੦ ॥ ਨਹਿੰ ਭਾਈ ਧਨ ਗਨ ਤਬ ਹੇਰਾ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਇ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਸਿਖ ਕਾਬਲ ਸੰਗੀ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਨਹਿ ਗੁਰਦਾਸ ਚਕ੍ਰਤ ਭੇ ਰਾਸ ॥ ੪੧ ॥ ਤਬ ਸਿੱਖਨ ਧਨ ਸਭ ਗਿਨ ਦਯੋ ॥ ਸਹੰਸ੍ਰ ਪੰਚਾਸ ਸੁਦਾਗਰ ਲਯੋ ॥ ਖੋਜਯੋ ਬਹੁਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਨਹਿੰ ਪਾਯੋ ਸਭ ਭਏ ਨਰਾਸ ॥ ੪੨ ॥ ਸਭ ਸਮਾਜ ਕੀਨ ਸੰਭਾਰ ॥ ਭਏ ਸੰਗੀ ਗੁਰਦਾਸ ਤਿਆਗ॥ ਸੰਗਤ ਕਾਬਲ ਕੀ ਇਕ ਠਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਿਤ ਭੇਟ ਅਧਕ ਤਿਨ

---

੧ ਰੁਪੈ । ੨ ਛਲ । ੩ ਅਖਾਂ ਬਚਾ ਕੇ । ੪ ਭਜ ਗਿਆ । ੫ ਬੋਲਦਾ ਰਿਹਾ । ੬ ਕਪੜਾ ।

ਦਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਬਿਦਾ ਕੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਪੰਕਜ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਸਰਬ ਬਾਰਤਾ ਕੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਨਹਿ ਜਾਨਯੋ ਕਿਤ [1]ਗਾ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ੪੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਕਿਯ ਹੰਕਾਰ [2]ਪੇਸ਼ ਤਿਸ ਆਏ ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤਾ ਠਾਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਸੇ ਮੰਗਾਵਹਿੰ ਕਛੁ ਦਿਨ ਪਾਹੀ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਨਿਸਚਾ ਡੋਲਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੩੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ਨਿਕਸਯੋ ਡੇਰਾ ਤਿਆਗ ਕਰ [3]ਹਿਮ ਰੁਤ ਥੀ ਤਿਸਕਾਲ॥
ਚਲਤ ਪੰਥ ਨਿਜ ਚਰਨ ਕਰ ਸ੍ਰਮ ਕੇ ਲਹਿਤ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਮਜਲ ਬਡੇਰੀ ਕਰਕੈ ॥ ਗੁਰ ਤਜ ਕਾਂਸ਼ੀ ਚਲਯੋ ਬਿਚਰਕੈ ॥ ਤਨ ਸੰਤਨ ਕੋ ਬੇਖ ਬਨਾਵਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਕਰੈ [4]ਚਿਨਾਰੀ ਪਾਵਾ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤ ਭੋਜਨ ਪ੍ਰਾਪਤ [6]ਕਿਤ ਨਾਹਿੰ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਗਮਨਤ ਮਾਰਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ਮਹਾਂ [5]ਖੇਦ ਤੇ ਦੁਰਬਲ ਹੋਯੋ॥ ਨਹਿੰ ਆਗੈ ਅਸ ਸੰਕਟ ਜੋਯੋ ॥ ੩ ॥ ਪਾਇਨ ਪਰੇ [7]ਫਲੂਹੇ ਘਨੇ ॥ ਚਲਤ ਪੰਥ ਨਿਤ ਸ੍ਰਮ ਕੇ ਸਨੇ ॥ [8]ਨੀਠ ਨੀਠ ਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰ ਜੋਵਾ ॥ ੪ ॥ ਕਿਸ ਥਲ ਜਾਇ ਕੀਆ ਬਿਸਰਾਮੂ॥ ਤਿਹ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਕੇ ਬਹੁ ਧਾਮੂ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਹਿਤ ਆਏ॥ ਤਿਨਹੁ ਪਛਾਨ ਲੀਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ੫॥ ਸਭਨ ਜੋਰ ਕਰ ਸੇਵਾ ਠਾਨੀ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ਤਾਤੇ ਪਾਨੀ ॥ [9]ਚਾਪਤ ਹੈਂ ਚਿਤ [10]ਚੋਪ ਕਰੰਤੇ॥ ਸ੍ਵਾਦਲ ਭੋਜਨ ਕਰ [11]ਅਚਵੰਤੇ ॥

੧ ਗਿਆ । ੨ ਅਗੇ । ੩ ਮਘਰ ਪੋਹ ਦਾ ਮਹੀਨਾ । ੪ ਪਛਾਨਣਾ । ੫ ਦੁਖ । ੬ ਕਮਜ਼ੋਰ । ੭ ਬਹੁਤ ਛਾਲੇ । ੮ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ੯ ਘੁਟਦੇ ਹਨ । ੧੦ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ । ੧੧ ਛਕਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

੬ ॥ ਜੋ ਤਬ ਹੁਤੋ ਪੁਰੀ [1]ਮਹਿਪਾਲਾ ॥ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਸੁਨ ਮਹਿੰਮਾ ਇਸ ਕੀ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਕਹਿ ਊਚਾਸਨ ਪਰ ਬੈਠਾਯੋ ॥
੭ ॥ ਬੂਝਤ ਭਯੋ ਗੁਰੂ ਕੀ ਗਾਥਾ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਭਨੀ ਨ੍ਰਿਪ
ਸਾਥਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਥਿਰੇ [2]ਸੁਧਾਸਰ ਰਾਜੈਂ ॥ ਜਪੇ ਨਾਮ ਦਰਸਨ
ਦੁਖ ਭਾਜੈਂ ॥ ੮ ॥ ਨਿਜ ਬਾਨੀ ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਜਸ ਗਾਯੋ ॥ ਕਹਿ
ਬਹੁ ਬਿਧ ਮਹਿ ਪਾਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖ੍ਯੋ ਸੁਭ ਥਾਨ ਉਤਾਰਾ ॥
ਪੁਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਨ੍ਰਿਪਹਿ ਉਚਾਰਾ ॥ ੯ ॥ ਰਾਮ ਦਾਸ ਗੁਰ
ਅਰਜਨ ਪਾਸ ॥ ਰਹਿਤ ਭਯੋ ਪੂਰਬ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਅਬ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿਗੁਵਿੰਦ ਬਹੁ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰੈ ਸਦੀਵ ਸਮੁਖ ਗੁਰ ਦੇਵਾ ॥ ੧੦ ॥
ਇਤ੍ਯਾਦਕ ਮਹਿਮਾ ਸੁਨ ਭਾਰੀ ॥ ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਲੈਬੇ ਇਛ ਧਾਰੀ ॥
ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਸੁ ਘਨੋ ਕਰਵਾਏ ॥ ਨਿਕਟ ਲੀਨ ਗੁਰਦਾਸ ਬੁਲਾਏ ॥
੧੧ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਹਿ ਪਾਹੁਲ ਦੈ ਹੋ ॥ ਮੋਕਹੁ ਸਿੱਖ ਸਕਲ ਬਿਧ
ਕੈ ਹੋ ॥ ਪਗ ਪਾਹੁਲ ਦੇ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਭਯੋ ਮਹਾਨ ਭਾਵ ਨ੍ਰਿਪ
ਸਾਥ ॥ ੧੨ ॥ ਜਬ ਨ੍ਰਿਪ ਭਯੋ ਸਿੱਖ ਇਸ ਕੇਰਾ ॥ ਪੁਰ ਮਹਿੰ
ਪ੍ਰਗਟਯੋ ਸੁਜਸ ਬਡੇਰਾ ॥ ਅਪਰ ਲੋਕ ਬਹੁ ਸਿਖ ਭੇ ਆਇ ॥ ਸਭ
ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਪਢੈਂ ਮਨ ਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਕੇ ਨਿਕਟ ਕਥਾ ਨਿਤ
ਕਰੈ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੁਨਬੇ ਹਿਤ ਜੁਰੈ ॥ ਬਹੁ ਕੀਰਤ [3]ਬਿਸਤੀਰਤ
ਕੀਨ ॥ ਫਿਰੈਂ ਸੰਗ ਗਨ ਲਖਯੋ [4]ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਦਿਨ
[5]ਦਿਜ ਪੰਡਤ ਸਨਯਾਸੀ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਕਰ ਆਏ ਇਸ ਪਾਸੀ ॥
ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਗੁਰੂ ਲਖਯੋ ਲਲਚਾਇ ॥ ਨਿਜ ਮਤ ਲਿਆਵਨ ਹੇਤ
ਅਲਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਇਹੁ ਸ਼ਿਵ ਪੁਰ ਜਿਸ ਮਹਿੰ ਤੁਮ ਬਾਸਾ ॥
ਯਾਤੇ ਬਨਹੁ [6]ਰੁਦ੍ਰ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਬੈਠੇ ਕਰੋ ਸਦਾ ਸ਼ਿਵ ਧ੍ਯਾਨ ॥

---

੧ ਰਾਜਾ ਕਾਂਸ਼ੀ ਨਗਰ ਦਾ । ੨ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਇਸਥਿਤ । ੩ ਫੈਲਾਉਣਾ
੪ ਚਤਰ । ੫ ਬ੍ਰਾਹਮਣ । ੬ ਸ਼ਿਵਜੀ ਦਾ ।

ਕਯਾ ਗੁਰ ਤੇ ਅਬ ਲੇਹੁ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧੬ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਕਹਯੋ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਜੋ ਪਤਿਬ੍ਰਤਾ ਧਰਮ ਪਿਖੀਜੈ ॥ ਪਰ ਪਤਿ [1]ਰਮਹਿ ਨਿੰਦ ਜਗ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਗੈ ਨਰਕ [2]ਸਜਾਇਨ ਪਾਵਹਿ ॥ ੧੭ ॥ ਇਮ ਗੁਰ ਤਿਆਗ ਜਪੈ ਜੋ ਔਰ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਮਹਿੰ ਲਹੈ ਨ ਠੌਰ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਦਯਾ ਤ ਸਭ ਕੀ ਦਯਾ ॥ ਜੇ ਗੁਰ [3]ਰਿਸਹਿ ਤ ਸਭ ਰਿਸ ਕਿਯਾ ॥ ੧੮ ॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਮਾਤ ਬਿਓਗ ਪਰੈ ਬਛਰਾ [4]ਅਨ ਗਾਇ ਧਰੈ ਥਨ ਲਾਤ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹੰਸ ਜੁ ਤਯਾਗ ਕੈ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਖੋਜਤ [5]ਪੋਖਰ ਚੋਗ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਚਕ੍ਰਪਤੀ ਨਿਜ ਭੂਪ ਤਿਆਗ ਕੈ ਔਰ ਪੈ ਜਾਇ ਕੈ ਦਾਸ ਲਜਾਵੈ ॥ ਤੈਸੇ ਗੁਰੂ ਸਿੱਖ ਸੇਵ ਕਰੈ ਜਗ ਔਰ ਸੁ ਦੇਵ ਨ ਪਾਪ ਬਚਾਵੈ ॥ ੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਉੱਤਰ ਦੀਏ ਆਨ ਮਾਨ ਕਰ ਹਾਨ ।
ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਆਸਰਾ ਨਿਸਚੈ ਕੀਨ ਸੁਜਾਨ ॥ ੧੯ ।
ਜੋਰ ਦੁਊ ਕਰ ਦਿਜ ਤਬੈ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ।
ਇਹੁ ਸੰਸਾ ਨਿਰਵਰਤ ਭਾ ਅਪਰ ਸੁਨਹੁ ਦੇ ਕਾਨ ॥ ੨੦ ।
ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਹਰੇ ਵਿਸ਼ਨ [6]ਬਰਨੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥
ਭਿੰਨ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਤਨਜ ਕਿਮ ਭਾਖਯੋ ਭਗਵਾਨ ॥੨੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ [7]ਗੁਹਯਾਰਥ ਬਖਾਨਹੁ ॥ ਇਕ ਸੰਸਾ ਤੌ ਇਹੁ ਕਰ ਹਾਨਹੁ ॥ ਦੁਤਿਜੇ ਬੇਦ ਬਾਹਯ ਤੁਮ ਗ੍ਰੰਥ ॥ ਤਾਸ ਪੂਜ ਭਾਖਤ ਹਿਤ ਪੰਥ ॥ ੨੨ ॥ ਤ੍ਰਿਤਿਯ ਸੁਧਾ ਸਰ ਤੀਰਥ [8]ਰਾਜੂ ॥ ਕਹੈਂ ਸਿੱਖ ਕਿਸ ਤੇ ਮਹਾਰਾਜੂ ॥ ਇਹ ਸੰਸੈ ਹਮਰੌ ਉਰ ਮਾਹੀਂ ।

[1] ਉਚਾਰਨ । [2] ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਪਾਉਣਗੇ । [3] ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ । [4] ਹੋਰ । [5] ਛਪੜ । [6] ਉਚਾਰਨ ਕਰਦੇ ਹਨ । [7] ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਮੰਤ੍ਰ ਦਾ ਡੂੰਘਾ ਅਰਥ ਕਹੋ । [8] ਇਸਥਿਤ ।

ਤੁਮ ਸਮਾਨ ਸੰਸੈ ਹਰ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੩ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਬਚਨ ਕੀਨ ਮਹਾਂ ਗਜ਼ਾਤਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਾਸ ਅਵਨਿ ਬਖਜ਼ਾਤਾ ॥ ਵਾਹ ਅਰਥ ਬਿਸਮਜ਼ ਪਦ ਗਾਵਾ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਜਿਸ ਵੇਦ ਬਤਾਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਜਿੰਹ ਅਨਜਾਨ ਦਿਪੈ ਭਵ ਨਾਨਾ ॥ ਹੋਤ ਨ੍ਰਿਬਾਨ ਜਾਹਿ ਕੇ ਜਾਨਾ॥ ਦੁਤਿਜ਼ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰ ਇਤ ਮਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੁਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਖਯੋ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਜਾ ਸਮ ਜਗ ਮਹਿ ਅਪਰ ਨ ਕੋਊ ॥ ਜਿਸ ਮਿਲਬੇ ਮਿਲ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਊ ॥ [1]ਤਤ੍ਵਮਸੀ ਵੇਦਾਰਥ ਪ੍ਰਮਾਨਤ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਠਾਨਤ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨਹੁ ਦੁਤਿਜ਼ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਜੁ ਬਾਨੀ ਰਤਨਾ ਕਰ ਆਨ ਗਨ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਏਹ ਨਮਿੱਤ ਅਵਤਾਰਾ ॥ ਕਰੈ ਸਿੰਧ ਭਵ ਤੇ ਜਨ ਪਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤਾਂਤੇ ਜਿਹ ਬਿਧ ਜਗ ਕਲਜ਼ਾਨ ॥ ਕੀਨ ਸੋਈ ਕ੍ਰਿਤ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਮੀ ਨਾਮ ਏਕ ਦਿਖਰਾਵਾ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤ ਮਾਰਗ ਇਮ ਗਾਵਾ ॥੨੮॥ [2]ਸੱਤ ਆਤਮਾ [3]ਅਸਤ ਅਵਿੱਦਜ਼ਾ ॥ ਮਹਾਂ ਗੂਢ ਕਰ ਪ੍ਰਗਟਯੋ [4]ਸੱਦਜ਼ਾ ॥ ਸੱਤਜ਼ ਅਸੱਤਜ਼ ਭੇਦ ਦਿਖਰਾਵਾ ॥ ਨਾਮ ਉਚਾਰਨ [5]ਰੀਤ ਬਤਾਵਾ ॥ ੨੯ ॥ ਸੁਲਭ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਗੁਰ ਬਰ ॥ ਜਾਂਤੇ ਹੋਤ ਅਮਰ ਥਿਰ ਇਹ ਨਰ ॥ ਵੇਦ ਮਾਹਿ [6]ਤ੍ਰੈਕਾਂਡ ਵਿਧਾਨਾ ॥ ਕਠਨ ਕਰਮ ਉਪਾਸ਼ਨ ਗਜ਼ਾਨਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਹਾਂ ਜਤਨ ਸਾਧਕ ਇਹੁ ਸਾਧਨ ॥ ਕਲਜੁਗ ਜਨ ਕੇ ਭਰਮ ਨ ਬਾਧਨ ॥ ਪੁਨ ਅਖਲੰ ਹਿਤ ਸ੍ਰਵਨ ਨ ਪਠਨੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਬਨੈ ਨ ਸਭ ਹਿਤ ਰਟਨੋ ॥ ੩੧ ॥

---

੧ ਤਤ ਤੂੰ ਅਸੀ ਸੋ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਤੂੰ ਹੈ। ੨ ਸਚਾ ਸਾਥੀ ਚੇਤਨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ। ੩ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ। ੪ ਹਮੇਸ਼ਾਂ। ੫ ਮਰਯਾਦਾ। ੬ ਚਾਰ ਬੇਦਾਂ ਵਿਚ ਇਕ ਲਖ ਸਲੋਕ ਕਥਨ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਸੀ ਹਜ਼ਾਰ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਹੈ ਅਤੇ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਾਰ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਕਾਂਡ ਹੈ ਅਤੇ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ਗਿਆਨ ਕਾਂਡ ਹੈ ਮਲ ਦੋਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਵਖੇਪ ਦੋਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਉਪਾਸ਼ਨਾ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤੇ ਅਵਰਨ ਦੋਖ ਦੀ ਨਵਿਰਤੀ ਗਿਆਨ ਕਾਂਡ ਨਾਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਕੇ ਅਰਥ ਫਲ ਜਦਪ ਵਿਚਾਰੇ ਧਾਰ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿਲੋਕਤੇ ਦੇਤ ਵੇਗ ਫਲ ਚਾਰ ॥ ੩੨ ॥
ਤ੍ਰਿਤਿਯੇ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਕੋ ਸੁਨਹੁ ਬ੍ਰਿਤਾਂਤ ਵਿਚਾਰ ॥
ਗੁਰੂ ਰੂਪ ਰਾਜਾ ਲਖੋ ਪ੍ਰਜਾ ਸਿੱਖ ਨਿਰਧਾਰ ॥ ੩੩ ॥
ਤੀਰਥ ਸਭ ਦੇਵਨ ਜੋਊ ਸੋ ਪਰਜਾ ਸਮ ਜਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤੀਰਥ ਰਾਜ ਤੁਲ ਨਿਸਚੇ ਇਹੀ ਪ੍ਰਮਾਨ॥੩੪॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਹ ਪਰਮਾਨ ਸੁਨਯੋ ਕਾਂਸੀਸ ॥ [1]ਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤ ਭਏ ਚਰਨ ਧਰ ਸੀਸ॥ ਦਿਜ ਪੰਡਤ ਪੁਨ ਜੇ ਸਨਜਾਸੀ ॥ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ਭਾਈ ਪਗ ਪਾਸੀ ॥੩੫॥ ਜੈ ਗੁਰਦਾਸ ਵਿਮਲ ਮਤ ਮਾਨੀ॥ ਅਬ ਹਮਾਰੇ ਮਨ ਨਿਸਚੇ ਠਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੰਸਜਾ ਗਯੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਮ ਭੀ ਸਿੱਖ ਭਏ ਇਸ ਬਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਲਿਯ ਉਪਦੇਸ ਸਭਨ ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ਭੀ ਮਹਿਮਾ ਗੁਰ ਦਾਸ ਉਦਾਰੇ ॥ ਸਰਬ ਪੁਰੀ ਜਸ ਇਸ ਕੋ ਕਰੈ ॥ ਬੰਦਹਿੰ ਚਰਨ ਅਗ੍ਰ ਨਰ ਪਰੈ ॥ ੩੭ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਭ ਨਾਮ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਧਰ ਭੇਟ ਅਗਾਰੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵਾ ਨ੍ਰਿਪ ਕਰਵਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਬਦ ਕੇ ਅਰਥ ਸੁਨਾਵੈ॥ ੩੮ ॥ ਮਹਿਮਾ ਭਈ ਮਹਾਂ ਤੇ ਮਹਾਂ ॥ ਤਊ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਤੇ ਦੁਖ ਲਹਾ ॥ ਬੀਤਯੋ ਚਿਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਹੀਨ ॥ [2]ਤਰਫਤ ਚਿਤ ਜਿਮ ਜਲ ਬਿਨ ਮੀਨ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਖਦ ਵਸਤ ਬਹੁ ਮੋਲੀ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰੂ [3]ਬਿਰਹਿ ਕਰ ਨਹਿੰ ਉਰ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਮ ਚਾਤ੍ਰਕ ਇਕ ਬੂੰਦ ਚਹੰਤ ॥ ਆਦ [4]ਸਿੰਧ [5]ਨਦ ਨੀਰ ਤਜੰਤ ॥ ੪੦ ॥ ਦੁਰਯੋ ਲਹੈ ਸੰਕਟ ਉਰ ਭਾਰੇ ॥ ਤਬ ਮਨ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਸਦਾ ਸੇਵਕਨ [6]ਖਾਮੀ ॥ ੪੧ ॥ ਨਹੀਂ ਆਪ ਤੇ ਆਵਨ

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਗਿਆ । ੨ ਹਿਰਦਾ ਤੜਫਦਾ ਹੈ । ੩ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ । ੪ ਸਮੁੰਦਰ । ੫ ਨਦੀਆਂ । ੬ ਕਮੀਆਂ ਊਨਤਾਈਆਂ ।

ਹੋਈ ॥ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ [1]ਹਕਾਰਹੁ ਮੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਜ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ ਬਖਸ਼ਹੁ ਮੋਹਿ ਜਿ ਅਵਗਨ ਪਾਵਹੁ ॥ ੪੨ ॥ ਹੁਇ ਇਕਾਂਤ ਇਵ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰਿਦੈ [2]ਨਿਸ ਬਾਸਰ ਧਰੈ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਂ ਗੁਰ ਦਾਸ ਮਹਾਨ॥੪੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕਾਂਸ਼ੀ ਮੈਂ ਪੰਡਤਨ ਕੋ ਸਿੱਖ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾਂ ਗੁਰਦਾਸ ਕੋ ਖੈਂਚ ਲੀਨ ਗੁਰ ਚੀਤ ॥
ਕਰਯੋ ਤਯਾਰ ਤਬ [3]ਮੇਵਰੋ ਪੁਨ ਪਰਖਨ ਕੀ ਰੀਤ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲਿਖਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਤਬ ਐਸੇ ॥ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ ਸੁਨਾਵੋਂ ਤੈਸੇ ॥ ਕਾਂਸ਼ੀ ਈਸ ਗੁਰੂ ਸਿਖ ਸੁਨੀਅਹਿ ॥ ਤਵ ਢਿਗ ਚੋਰ ਗੁਰੂ ਕੋ ਜਨੀਅਹਿ ॥ ੨ ॥ ਨਾਮ ਅਹੈ ਤਿਸ ਕੋ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਕਰ ਕੈ ਕੈਦ ਪਠਹੁ ਹਮ ਪਾਸ ॥ ਅਸ ਲਿਖ ਦਯੋ ਮੇਵਰੇ ਤਾਈ ॥ ਗਯੋ ਪੁਰੀ ਕਾਸੀ [4]ਪ੍ਰਵਸਾਈ ॥੩॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਜਹਿ ਹੁਤੇ ਮਹੀਪਾ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਪਹੁਚਤ ਭਯੋ ਸਮੀਪਾ ॥ ਦਿਯੋ ਹੁਕਮ ਨਾਮਾ ਨ੍ਰਿਪ ਚੀਨਾ॥ ਕਰ ਸਨਮਾਨ ਸੀਸ ਧਰ ਲੀਨਾ ॥ ੪ ॥ ਪਠ ਕਰ ਸਕਲ ਜਾਨ ਅਹਿਵਾਲ ॥ ਬੂਝੀ ਸਭਾ ਸਰਬ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਚੋਰ ਇਹਾਂ ਕੋ ਆਯੋ ॥ ਚਹੈਂ ਤਿਸੈ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁਚਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸਭ ਨੇ ਭਨਯੋ ਨ ਅਸ ਨਰ ਪਾਯੋ ॥ ਤਬ ਰਾਜੇ [5]ਡਿੰਡਮ ਫਿਰਵਾਯੋ ॥ ਚੋਰ ਗੁਰੂ ਕੋ ਜੋ ਪਕਰਾਵੈ ॥ ਅਧਕ ਇਨਾਮ ਸੁ ਹਮ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਕਥਾ ਸਮੈਂ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਆਇ ਕੀਨ ਸੁਨ ਸ਼ਬਦ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਭੋਗ ਪਰਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਭਨਯੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਗੁਰੂ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਸਰਬੰਗ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ

੧ ਬੁਲਾਵਹੁ । ੨ ਰਾਤ ਦਿਨੇ । ੩ ਮਸੰਦ । ੪ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ । ੫ ਢੰਡੋਰਾ ।

ਗੁਰਦਾਸ ਸੁ ਚਿੱਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ [1]ਮਹਿ ਪਾਲਕ ਕੇ ਸੰਗ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਹ ਤੋ ਬਾਤ ਲਿਖੀ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ ਸਭ ਅਵਗੁਨ ਨਿਜ ਲੀਨੋ ਹੇਰੀ ॥ ੮ ॥ ਮੈਂ ਗੁਰ ਤੇ [2]ਤਸਕਰਤਾ ਕਰਕੈ ॥ ਆਯੋ ਭਾਜ ਬਿਮੁਖਤਾ ਧਰ ਕੈ ॥ ਬਡੋ ਅਹੈ ਮੋਰੋ ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਨਹੀਂ ਸਕੈ ਕੋ ਸਾਧੂ ॥ ੯ ॥ ਤਊ ਦਯਾਲ ਨਿਜ ਬਿਰਦ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਬਖਸ਼ਨ ਹਿਤ ਕਰ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਨ ਬਿਸਮਯੋ ਕਹਾਂ ਕਹਤ ਹੋ ॥ ਇਤੋ ਦੋਸ਼ ਕਿਮ ਆਪ ਲਹਤ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਲਿਖੀ ਕਿ ਮੁਸ਼ਕੈਂ ਬੰਧ ਪਠਾਵੋ ॥ ਅਪਰ ਅਹੈ ਕੋ ਤੁਮ ਕਿਮ ਥਾਵੋ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰਦਾਸ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸੋਂ ਗਾਯੋ ॥ ਕਹਾਂ [3]ਮੇਵਰਾ ਜੋ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਤਬ ਭੂਪਤ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰ [4]ਚਿਨਾਰ ਗੁਰਦਾਸ ਹਕਾਰਾ ॥ ਕਰੀ ਮੇਵਰੇ ਨੇ ਤਬ ਬੰਦਨ ॥ [5]ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਤੇ ਹੁਇ ਅਭਨੰਦਨ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਭੂਪਤ ਕੋ ਸਭ ਸਮਝਾਯੋ ॥ ਏਕ ਸਮੈ ਮੈਂ ਹੰਕ੍ਰਿਤ ਥਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪਰਖਨ ਹਿਤ ਨਿਕਟ ਹਕਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਭਰਮੋਂ ਬੰਧ ਪਠਾਵੋ ॥ ਨਿਜ ਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਾਵੋ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਜੁਤ ਸਭੀ ਸਭਾ ਬਿਸਮਾਈ ॥ ਅਗਮ ਗੁਰੂ ਗਤ ਕੋ ਲਖ ਪਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹੈ ਨ੍ਰਿਪਤ ਤੁਮ ਸਹਿਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਜਾਉ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਲਿਹੁ ਬਖਸ਼ਾਇ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰਦਾਸ ਹੁਕਮ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਨਾਹਿੰ ਅਦੂਲੌਂ ਹੌਂ ਕਿਸ ਏਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਭੁਜਾ ਬੰਧਵਾਈ ॥ ਚਲਬੇ ਤਯਾਰ ਬਿਲਮ ਨਹਿੰ ਲਾਈ ॥ ਤਬ ਨ੍ਰਿਪ ਭਨਯੋ ਮੋਹਿ ਲਿਹੁ ਸਾਥ ॥ ਦਰਸ ਕਰਾਵਹੁ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ੧੬ ॥ ਧੀਰਜ ਦਈ ਤਬਹੁ ਗੁਰਦਾਸ ॥ ਪੁਨ ਆ ਗਵਨ ਕਰੋ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਮੋਹਿ ਸੰਗ ਨਹਿੰ ਬਨਹਿ ਚਲਨ ਕੋ ॥ ਤਬ ਸਭ ਇਸਕੇ ਸਿੱਖਯ ਮਿਲਨ ਕੋ ॥ ੧੭ ॥ ਭਏ ਹਜਾਰਹੁ ਮਿਲ ਇਕ ਬਾਈ ॥

[1] ਰਾਜਾ । [2] ਚੋਰ । [3] ਮਸੰਦ । [4] ਪਛਾਣਨਾ । [5] ਸੁਰਖ ।

ਕਹਿ ਧੀਰਜ ਕੋ ਦੀਨ ਬਨ੍ਹਾਈ ॥ ਸੰਗ ਚਲਨ ਕੋ ਸੰਗਤ ਭਈ ॥
ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਹਟਾਇ ਸੁ ਦਈ ॥ ੧੮ ॥ ਤਊ ਸਾਤ ਸੈ ਸਿਖ ਭੇ
ਸਾਥ ॥ ਚਲੇ ਦਰਸ ਹਿਤ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ॥ ਪੰਚ ਕੋਸ ਲਗ
ਨ੍ਰਿਪ ਜੁਤ ਆਇ ॥ ਪੁਨ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ਕਹਯੋ ਹਟਾਇ ॥
੧੯ ॥ ਆਗੇ ਚਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰ [1]ਓਰ ॥ ਨਿਸ ਬਿਸਰਾਮਹਿੰ ਚਲਹਿੰ
ਬਹੋਰ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਸਰ ਸੁਧ ਮੇਂ ਆਏ ॥ ਸਤਿ ਗੁਰ ਤਖਤ ਅਕਾਲ
ਸੁਹਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਮੁਸ਼ਕ ਬੰਧ ਆਗੇ ਸਭ ਭਾਈ ॥ ਪੀਛੇ ਸੰਗਤ ਸਤ
ਸੈ ਥਾਈ ॥ ਕਰੀ ਬੰਦਨਾ ਠਾਂਢੇ ਹੋਇ ॥ ਸੀਤਲ ਰਿਦਾ ਦਰਸ ਕੋ
ਜੋਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਗੋਵਿੰਦ ਰਿਦੇ [2]ਪ੍ਰਮੋਦ ॥ ਗੁਰ ਅਰ ਸਿਖਨ
ਹੋਤ ਬਿਨੋਦ ॥ ਚਿਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਾਹਿਰ [3]ਰਿਸ ਧਰੈਂ ॥ ਕਹੈਂ ਕਠੋਰ
ਤਾੜਨਾ ਕਰੈਂ ॥ ੨੨ ॥ ਕਰੈ ਖਰੀਦਨ ਭਲੇ [4]ਤੁਰੰਗ ॥ ਤੁਰਤ
ਪਹੁਚਯੋ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ॥ [5]ਬੇਸਰ ਲਾਦ ਦਰਬ ਲੈ ਗਯੋ ॥ ਤਜ ਸੂਨੇ
ਮਤ ਭਾਜਤ ਭਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕੋ ਨੁਕਸਾਨ ਨ ਜਾਨਾ ॥
ਬਾਸ ਬਿਦੇਸ ਜਾਇ ਕਰ ਠਾਨਾ ॥ ਤੁਹੀਂ ਸਿੱਖ ਸਿਦਕੀ ਬਡ ਜੋਵਾ॥
ਪਰਯੋ ਕਾਜ ਗੁਰ ਕੋ ਅਸ ਹੋਵਾ ॥ ੨੪ ॥ ਕਜੋਂ ਅਬ ਉੱਤਰ ਦੇਤ
ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੋ ਤੁਕ ਜੋ ਪ੍ਰਿਥਮੇਂ ਗੋਈ ॥ ਸੁਨ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ
ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੌੜੀ ਕੀਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਬਿਖ ਦੈ ਮਾਤ
ਕੌਨ [6]ਸਿਸ ਰੱਖੇ ॥ ਚੋਰਹਿ ਪਹਿਰੂ ਕੋ ਭਿਸ ਲੱਖੈ॥ [7]ਬੋਰਤ ਕਰੀਆ
ਕੋ ਤਿਸ ਤਾਰੈ ॥ ਹੜੈ ਭੂਪ ਕਿਸ ਪਾਸ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਜੇ ਗੁਰ
ਸਾਂਗ ਕਛੂ ਬਰਤਾਰੈ ॥ ਭਰਮਹਿੰ ਸਿੱਖ ਕਜਾ ਹਾਥ ਬਿਚਾਰੈ ॥ ਇਤ
ਆਦਕ ਬਹੁ ਸਿਫਤ ਸੁਨਾਈ ॥ ਨਿਜ ਲਘੁਤਾ ਕਰ ਗੁਰੂ ਬਡਾਈ ॥
੨੭ ॥ ਪੁਨ ਆਗੇ ਹੁਇ ਨਿਮ੍ਰੀ ਥਾਯੋ ॥ ਪਾਵਨ ਚਰਨਨ ਪਰ

੧ ਤਰਫ। ੨ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੩ ਗੁਸਾ। ੪ ਘੋੜੇ। ੫ ਖਚਰ।
੬ ਬਚੇ ਨੂੰ। ੭ ਮਲਾਹ ਡੋਬਣ ਵਾਲਾ ਹੋਵ।

ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਨਿਰ ਹੰਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਬਿਹੀਨਾ ॥ ਸੁੱਧ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚੀਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੁਖ ਤੇ [1]ਬਿਗਸ ਪਰੇ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਉਠਹੁ ਅਬੈ ਮਨ [2]ਮੋਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਹੁਇ ਸਿਦਕ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਇਸ ਤੁਕ ਪਰ ਭਾ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਕਸੇ ਕਸੌਟੀ ਮਹਿੰ ਇਸ ਵਾਰੀ ॥ ਸਿਖੜ ਨ ਆਨ ਸਮਾਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਹਿ ਬਾਹ ਉਠਾਯੋ ॥ ਅਪਨੇ ਅੰਗ ਸੰਗ ਤਬ ਲਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਭਾਈ ਬੰਦੇ ਕਰ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਸੋਂ ਖੋਲ੍ਹੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਨਿਕਟ ਬਠਾਇ ਦੀਨ ਬਹੁ ਆਦਰ ॥ ਬੇਗ ਸਬਦ ਤੇ ਬੋਲਤਿ ਸਾਦਰ ॥ ੩੧ ॥ ਮਾਨ ਪਾਇ ਮੁਸ਼ਕੈ ਬੰਧਵਾਈ ॥ ਧੰਨ ਭਾਈ ਤੁਹਿ ਸਿੱਖੀ ਪਾਈ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਕਹੀ ਨਿਜ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [3]ਅੱਗ੍ਰਜ ਬਿਨਤ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੨ ॥

ਯਥਾ—ਸਵੱਯਾ ॥ ਭਿਖਾਰੀ ਅਨਾਥ ਨਹੀਂ ਹਮਰੇ ਸਮਤੋ ਸਮ ਨਾਥਨ ਔਰ [4]ਦਤਾਰੀ॥ਦੀਨ ਅਗਜਾਨ ਕਹੀਂ ਨਹੀਂ ਮੋ ਸਰ ਤੋ ਸਰ ਦਯਾਲ ਨ ਆਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਮੋ ਸਮ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਜਗ ਤੋ ਸਮ ਪਾਵਨ ਔ ਉਪਕਾਰੀ ॥ ਔਗੁਨ ਸਿੰਧ ਹੋਂ ਤੂੰ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ਜਾਤ ਅਧੋ ਰਖ ਲੀਨ ਸੁਧਾਰੀ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹਰਖਾਇ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਫੁਰਮਾਏ॥ ਆਗੇ ਤੇ ਦਸ ਗੁਨ ਬਹੁ ਮਾਨਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਕਿਯ ਭਗਵਾਨਾ ॥ ੩੩ ॥ ਪਠੀ ਭੇਟ ਕਾਂਸੀ ਮਹਿ ਘਾਲਾ ॥ ਅਪਰ ਸ[5]ਤ ਸੈ ਸਿਖ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ਅਰਪਨ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਕੇ ਆਗੇ॥ ਪ੍ਰਿਖੇ ਸੁਸੀਲ ਸਕਲ [6]ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਹੇਰ ਅਲਾਯੋ ॥ ਏਕਲ ਗਯੋ ਸਾਤ ਸੈ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸਭਨ ਬਿਖੈ ਭਾਈ

੧ ਪ੍ਰਸੰਨ। ੨ ਖੁਸ਼ੀ। ੩ ਅਗੇ। ੪ ਦਾਤਾਰ। ੫ ਨੀਚ। ੬ ਪ੍ਰੇਮੀ।

ਜਸ ਭਯੋ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਮੈਂ ਸੁਨ ਲਯੋ ॥ ੩੫॥ ਗੁਰ ਘਰ ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਦਾਸ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਮਾਨਤ ਭਏ ਬਡੇਰਾ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਧੰਨ ॥ ਅਗਮ ਗਤੀ ਕੋ ਲਖਹਿ ਨ ਅੰਨ ॥੩੬॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਕੋ ਸ਼ਿਵਪੁਰੀ ਬੁਲਾਵਨ ਔ ਬਖਸ਼ਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਹਰੈ ਦਾਸ ਦੁਖ ਜੋਇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇ ਅਘ ਮਿਟਹਿੰ ਸਭ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਲਹਿ ਸੋਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਭ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਸੁਹਾਇ ॥ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀ ਆਇ ॥ ਜੋ ਗੁਆਲੇਰ ਤੇ ਗੁਰ ਮੁਦਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਭੀ ਥਾਇ । ੨ ॥ ਪਗ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਭੇਟ ਚੜਾਈ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੇਨਤੀ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀਨੀ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਾਸ ਚਰਨ ਮੋਹਿ ਚੀਨੀ ॥੩॥ ਉਮਰ ਕੈਦ ਤੇ ਮੋਹਿ ਬਚਾਯੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਰਾਜ ਰਾਵਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਅਬ ਚਾਹੋਂ ਮੈਂ ਅਪਨੇ ਦੇਸ ॥ ਇਕ ਪੁਰ ਰਾਵਰ ਰਚੋਂ ਵਸ਼ੇਸ਼ ॥ ੪ ॥ ਬਸੋ ਤਾਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਦੇਹੁ ॥ ਇਹੁ ਇੱਛਾ ਮੁਰ ਪੂਰ ਕਰੇਹੁ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਤਿਸ ਕੀ ਸ਼ਰਧਾ ਹੇਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਬਚ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੫ ॥ ਹਮ ਤੌ ਕਾਰਜ ਕਰਨੇ ਘਨੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜਾਨਾ ਬਨੇ ॥ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਾ ਸੰਗ ਲੇ ਕਰ ਜਾਵੇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰ ਕਰਾਵੇ ॥ ੬ ॥ ਹਮ ਭੀ ਕਿਸੀ ਕਾਲ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ਤੁਮਰੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਹੋਰਖਯੋ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਭੂਪ ॥ ਧੰਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਤ ਅਨੂਪ ॥੭॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਬ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿਤਾ ॥ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਇ ਸੀਖ ਅਸ ਦਿੱਤਾ ॥ ਜਾਵਹੁ ਭੂਪਤ ਸੰਗ ਤਹਾਇ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਤਿਹ ਸੰਤ ਰਹਾਇ ॥ ੮ ॥ ਮਿਲਹੁ ਤਾਹਿ ਸੰਗ ਪੈ ਕੋ ਜਾਚ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਬਚ ਕੀਚਹਿ

ਸਾਚ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਆਦਿ ਸੁ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੁਤ ਕੋ ਦਿਜ ਸਮਝਾਈ ॥ ੯ ॥ ਪੁਰਾ ਬਸਾਵਹੁ ਮਤ ਅਨੁਸਾਰ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਤਿਹ ਨਾਮ ਸੁਧਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਪਦ ਬੰਦੇ ॥ ਚਰਨ ਪਰਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਯੁਤ ਆਨੰਦੇ ॥ ੧੦ ॥ ਚਲੇ ਦੋਊ ਸੰਗ ਦਾਸ ਘਨੇਰੇ ॥ ਆਏ ਦੂਨ ਕੇ ਪਰਬਤ ਹੇਰੇ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਬੈਠਾ ਇਕ [1]ਠੇਹਰੀ ॥ [2]ਅਜਾ ਚਰਾਵੈ ਜਾਹਿੰ [3]ਕੇਹਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਆਪ ਸਮਾਧ ਅਗਾਧ ਲਗਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਗੇ ਤਿਸ ਪਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬੁੱਢਨ ਸ਼ਾਹ ਦੇਹੁ [4]ਦੁਗਧ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਕਾਨ ਜਨ [5]ਅਮੀ ਚੁਆਈ ॥ [6]ਮੁਚਯੋ ਚੱਖੁ ਬਾਬਾ ਦਰਸਾਈ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਸਰੀਰ ਤਪ ਬਲ ਤੇ ਬਲੀ ॥ ਚਰਨ ਪਰਯੋ ਉਪਮਾ ਕਹਿ ਭਲੀ ॥ ੧੩ ॥ ਅਜਾ ਦੁਗਧ ਦੁਹਿ ਗੁਰ ਸੁਤ ਦਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਜੀ ਅਚਵਤ ਭਯੋ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਸੁਨ ਪਿਖ ਕਰ ਅਚਰਜ ਬਾਯੋ ॥ ਪੂਛਯੋ ਨ੍ਰਿਪ ਸ਼ਾਹ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੇਰਾ ॥ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾ ਨ੍ਰਿਪ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਧੰਨਯ ਧੰਨਯ ਗੁਰ ਮੁਖ ਤੇ ਗਾਯੋ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਸਾਥ ਮਿਲਾਯੋ ॥੧੫॥ ਰੁਚਰ ਥਾਨ ਇਕ ਢਿਗ ਤਬ ਹੇਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਵਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਬਹੁ ਰਾਜ ਮਜੂਰ ਮੰਗਾਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਏ ॥ ੧੬ ॥ ਬਹੁ ਮਿਸ਼ਟਾਨ ਕੀਨ ਬਰਤਾਵਨ ॥ ਨੀਕੀ ਬਿਧ ਕਿਯ ਟੱਕ ਲਗਾਵਨ ॥ ਭਈ ਅਰੰਭ ਕਾਰ ਪੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਭਈ ਘਨੇਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਮਹਿਲ ਗੁਰੂ ਹਿਤ ਸੁਭ ਚਿਨਵਾਏ ॥ ਅਪਰ ਹਵੇਲੀ ਰੁਚਰ ਬਨਾਏ ॥ ਗਰੀ ਬਜਾਰ ਭਏ ਸਭ ਤਿਆਰ ॥ ਕੀਨ ਤਿਹਾਵਲ ਘਨੋ ਤਿਆਰ ॥ ੧੮ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਅਰਦਾਸ

---

੧ ਖੰਡਰਾਤ ਥਾਂ । ੨ ਬਕਰੀਆਂ । ੩ ਸ਼ੇਰਨੀ । ੪ ਦੁਧ ।
੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ । ੬ ਅਖਾਂ ਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ।

ਸੁਧਾਯੋ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰਾ ਨਾਮ ਬਿਦਤਾਯੋ ॥ ਦਿਸ ਪੰਜਾਬ ਸਿਖੀ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਦਿਸ [1]ਪਹਾਰ ਪਰਜਾ [2]ਨ੍ਰਿਪ ਹੇਰੀ ॥ ੧੯ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਸੁਤ ਬਹੁ ਸਿਖ ਮੰਗਾਏ ॥ ਉਤ ਨ੍ਰਿਪ ਪਰਜਾ ਕੇ ਨਰ ਆਏ ॥ ਬਸਨ ਲਗੇ ਸਭ ਲੋਕ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਨ੍ਰਿਪਤ ਸਮਤ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਧਾਰੇ ॥ ੨੦ ॥ ਪਠਯੋ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਦੂਤ ਸੁ ਏਕ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਪਿਤ ਪ੍ਰਭ ਜਲਦ ਬਿਬੇਕ ॥ ਤਿਆਰ ਭਯੋ ਸੁਭ ਨਗਰ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਹਮ ਕੌ ਆਗਯਾ ਕਿਸ ਬਿਧ ਬਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਹਰਖੇ ਦਾਸ ਬੁਲਾਇ ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਅਸ ਬਿਧ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਮਹਿਲ ਭਲੇਰੇ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਪੁਚਾਉ ਬਿਨ ਦੇਰੇ ॥੨੨॥ ਬਸਹਿ ਤਾਹਿ ਸੁਤ ਸਹਿ ਪਰਵਾਰ ॥ ਸੁਨ ਆਗਯਾ ਭੇ ਦਾਸ ਤਿਆਰ ॥ ਡੋਰੇ ਮਹਿਂ ਬਠਾਇ ਕਰ ਚਾਲੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਹਿਤ ਨਾਲੇ ॥ ੨੩ ॥ ਨ੍ਰਿਪ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭਾ ਮਾਤਾ ਹੇਰ ॥ ਸੇਵ ਕਰਾਈ ਮੁਦਤ ਬਡੇਰ ॥ ਕਿਤਕ ਦਿਵਸ ਰਹਿ ਬਿਦਾ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਆਸਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਚਿਤ ਲਾਯੋ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਯੁਤ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਸ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਊਪਰ ਸਾਠ ॥ ਮਾਘ ਸੁਦੀ ਤੇਰਸ ਸ਼ੁਭ ਠਾਠ ॥ ੨੫ ॥ [3]ਰਵੀ ਵਾਰ ਨਿਸ ਛਤ੍ਰ ਸੁ ਭਰਨੀ ॥ ਤੀਨ ਜਾਮ ਤਿਰਜਾਮਾ ਢਰਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਸੁਤ ਜਨਮਾਯੋ ॥ ਅਤ ਉਤਸਵ ਭਾ ਕਹਯੋ ਨ ਜਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਜਥਾ ਯੋਗ ਗੁਰ ਰੀਤ ਕਰੰਤੇ ॥ ਸੁਨ ਜਾਚਕ ਆਇ ਹਰਖੰਤੇ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਨਰ ਦੇਤ ਬਧਾਈ ॥ ਦਾਨ ਮਾਨ ਦੇ ਤਿਨ ਹਰਖਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਦਾਸ ਪਠਾਇ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰਨ ਬਿਨੈ ਲਿਖਾਇ ॥ ਨਾਮ ਰਾਖੀਏ ਜੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ॥ ਪੋਤ੍ਰ ਆਪ ਕੇ ਦੁਤਿਯ ਸੁਹਾਵਤ ॥ ੨੮ ॥ ਚਲਯੋ ਸੁਧਾਸਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ

---

੧ ਪਹਾੜ। ੨ ਰਾਜਾ। ੩ ਐਤਵਾਰ। ੪ ਸਮੂੰਹ।

ਆਗੇ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ॥ਪੌਤ੍ਰ ਜਨਮ ਸੁਨ ਮਨ ਆਨੰਦੇ॥ਆਨ ਵਧਾਈ ਬ੍ਰਿੰਦ ਭਨੰਦੇ॥੨੯॥ਗੁਰ ਘਰ ਮੈਂ ਬਡ ਮੰਗਲ ਕਰੈਂ॥ ਬਾਜੇ ਬਜੇ [1]ਪ੍ਰੰਜ [2]ਮੁਦ ਭਰੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਬਡ ਕਰਾਹੁ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸ਼ਬਦ ਗਵਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਬਰਨ ਹਕਾਰ ਪਰਾਪਤ ਭਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰ ਉਚਰਤ ਭਯੋ ॥ ਭਵ [3]ਰੰਕਨ ਕੋ ਰਾਇ ਬਨਾਵੈ ॥ ਆਖਯ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ੩੧॥ ਸੁਨ ਸਭਹਨ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਯੋ॥ ਪੁਨਹਿ ਤਿਹਾਵਲ਼ ਬਹੁ ਬਰਤਾਯੋ ॥ [4]ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੰਕਨ ਘਰਵਾਇ ॥ ਝਗਨੀ ਰੇਸ਼ਮ ਗੋਟੇ ਲਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸਹਿਤ ਸਨੇਹ ਸੁ ਤੁਰਤ ਪਠਾਇ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚੇ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਸੁਤ ਹਰਿ ਰਾਇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਟਯੋ ॥ ੩੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਸਾਠ ਸੁਭ ਮਾਸ ਵਿਸਾਖਹਿ ਜਾਨ ॥
ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰ ਭਯੋ ਬਿਆਹੁ ਸੁਖ ਸਾਨ ॥ ੩੪॥
ਸਿਲੀ ਜਾਤ ਕੋ ਖੱਤਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜਿਸ ਨਾਇ ॥
ਬਸੈ ਸੁ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਮਹਿੰ ਤਾਹਿੰ ਸੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਬਿਆਇ॥੩੫॥
[4]ਸੰਮਤ ਸੂਨ ਰੁ ਸ਼ਾਸਤਰ ਪੁਨ ਸਸ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਹਿ ॥
ਗੁਰ ਪੰਚਮ ਗਾਦੀ ਦਿਵਸ ਭਾਦ੍ਰ ਸੁਦੀ ਜੁਗ ਆਹਿ ॥੩੬॥
ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਧਰਮ ਧਿਰ ਬਿਆਹ ਭਯੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥
ਅਰਨ ਸਸਿ ਸੋ ਭਿਖੀਆ ਬਸੈ ਸੁ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ੩੭ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਜਰੀ ਜੀ ਸੁਤਾ ਤਿਹ ਨੁਖਾ ਖਟਮ ਗੁਰ ਥਾਈ ॥
ਉਤਸ਼ਵ ਗੁਰ ਘਰ ਨਿਤ ਨਏ ਹ੍ਵੈ ਹੈ ਅਨੰਦ ਬਢਾਈ॥੩੮॥
ਅਣੀ ਰਾਇ ਸੁਤ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਹੈ ਸੁ ਮਸਤ ਸੁਭਾਇ ॥
ਰਹੇ ਵਿਰਕਤਸੰਸਾਰ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਕੀਨਸ ਤਿਸਬਿਆਇ॥੩੯॥

੧ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ ਭਰੇ ਹੋਏ ਹਨ। ੨ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ। ੩ ਸੋਨੇ ਦੇ ਕੜੇ ਬਨਾਏ।
੪ ਸੰਮਤ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ੧੬੦।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਸਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਜੀ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਔ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬੈਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਮੀਰ ਪੀਰ ਗੰਭੀਰ ॥
ਇਕ ਬਾਸਰ ਗੈਨ [1]ਅਨੀ ਲੇ ਚਢੇ [2]ਅਖੇਰ ਸਧੀਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚੱਬੇ ਪਿੰਡ ਨਿਕਟ ਜਬ ਆਏ॥ ਮਾਈ ਸੁਲੱਖਣੀ ਇਕ ਜਹਿੰ ਨਾਏ ॥ ਮਗ ਮਹਿੰ ਆਇ ਗੁਰੂ ਹੈ ਆਗੇ ॥ ਖਰੀ ਹੋਇ ਬੰਦੇ ਜੁਗ ਪਾਗੇ ॥ ੨ । ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੁਭ ਲਖਣੀ ਮਾਈ ॥ ਕਿਮ ਆਈ ਮਗ ਖੜੀ ਸੁ ਥਾਈ ॥ ਸੁਨ ਮਾਈ ਸੁਕਚਤ ਤਬ ਬੋਲੀ ॥ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਤਵ ਦਰਸ ਅਮੋਲੀ ॥ ੩ ॥ ਬਿਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੈਂ [3]ਭਵ ਤੇ ਜਾਵੇਂ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਮੁਰਾਦ ਆਪ ਤੇ ਪਾਵੇਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ [4]ਭਾਲ ਤੁਹਿ ਨਾਹੀਂ ॥ ਲਿਖਯੋ ਇਸੀ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀਂ ॥ ੪ ॥ ਕਹਿ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਅਬ ਲਿਖ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਕਰੀਜੈ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮਾਈ ਕੀ ਅਸ ਬਾਨੀ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਲਿਖਨ ਲਗੇ ਸਰ ਸੋਂ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਹੈਂ ਗੁਰ ਕੇ ਤਬ ਕਦਮ ਉਠਾਲਾ ॥ [5]ਏਕ ਅੰਕ ਤੇ ਸਾਤਾ ਭਯੋ ॥ ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਸੁਤ ਰਿਖ ਜਨਮਯੋ ॥ ੬ ॥ ਅਬ ਲੌ ਨਗਰ ਸੁ ਚੱਬੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਬਡ ਪਰਵਾਰ ਸੁਲਖਣੀ ਆਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਗਏ ਵਡਾਲੀ ਓਰ ॥ ਹਤੇ ਬਰਾਹ ਡੀਲ ਜਿਨ ਘੋਰ ॥ ੭ ॥ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਨਿਸਾ ਜਾ ਰਹੇ ॥ ਸੰਗ ਗੁਰਦਾਸ ਭਾਈ ਭੀ ਅਹੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਮਰ ਅੰਸ ਸ਼ਮਦਾਇ ॥ ਮਿਲੀ ਆਇ ਕਰ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ੮ ॥ ਭੋਜਨ ਅਚ ਕੀਨਸ

੧ ਫੌਜ । ੨ ਸ਼ਿਕਾਰ । ੩ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ । ੪ ਮਥੇ ਦੇ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ।
੫. ਇਕ ਅੰਗ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਸਤ ਦਾ ਅੰਗ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ।

ਬਿਸਰਾਮੂ ॥ ਜਾਗੇ ਅਹੀ ਡੇਢ ਨਿਸ ਜਾਮੂ ॥ ਤਬ ਗੁਰਦਾਸ ਜੋਰ ਕਰ ਕਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਮੈਂ ਅਪਨੋ ਲਹਯੋ ॥ ੯ ॥ ਡਾਰਹੁ ਭਸਮ ਬਿਪਾਸਾ ਮਾਹੀਂ ॥ ਮੇਰੀ ਮੜ੍ਹੀ ਕੀਜੀਐ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਰੇਂ ਤਵ ਕਹਯੋ॥ ਮਨ ਅਡੋਲ ਭਾਈ ਹ੍ਵੈ ਰਹਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਜਪਜੀ ਪਾਠ ਸੁਖਮਨੀ ਕੀਨ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬਿਰਾਜ ਦਰਸ ਗੁਰ ਲੀਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪੁਰ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਸਿਖ ਗੁਰਦਾਸ ਬਡੇਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਦੇਖਤ ਆਗੇ ॥ ਅਹੈ ਧੰਨ ਜਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਸਿਸਕਾਰਨ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਈ ॥ ਚਹੀਅਤ ਸੌਂਜ ਸਭੀ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ੧੨ ॥ ਭਾਨਾ ਆਦਕ ਚਲੇ ਉਠਾਇ ॥ ਆਗੇ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਇ ॥ ਫੂਲਨ ਕੀ ਬਰਖਾ ਬਹੁ ਕਰੀ ॥ ਦੇਹ ਚਿਖਾ ਕੇ ਊਪਰ ਧਰੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਲਾਂਬੂ ਲਾਯੌ ॥ ਭਈ ਸਾਂਤ ਦੇਹ ਸਭੀ ਨਹਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਆਏ ਕਰਾਹੁ ਕਰਵਾਏ ॥ ਪਾਠ ਸੋਹਿਲੇ ਕਰ ਬਰਤਾਏ ॥ ੧੪ ॥ ਚੌਥੇ ਦਿਨਸ [1]ਅਸਥ ਸਭ ਲੀਨ ॥ ਨਦੀ ਬਿਪਾਸਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਨ ॥ [2]ਬਾਪੀ ਮਹਿ ਸਨਾਨ ਕਰ ਤਬੈ ॥ ਨਮੋ ਕਰੀ ਪੂਜਨ ਬਲ ਸਬੈ ॥ ੧੫ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਹੈ ਪਰ ਕਰ ਅਸਵਾਰੀ॥ ਆਏ ਸੁਧਾ ਸਰ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਕਾਰੀ॥ਨਗਰ ਲੋਗ ਸੁਨ ਕਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ਆਇ ਭਾਈ ਹਿਤ ਗੁਰ ਪਰਚਾਇ॥ ੧੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਠ ਗ੍ਰੰਥ ਰਖਵਾਯੋ ॥ ਦਿਵਸ ਸਤਾਰੇ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਭੋਗ ਪਾਇ ਬਹੁ ਦੀਨੇ ਦਾਨ ॥ ਨਿਜ ਬੰਦਪ ਸਮ ਸਭ ਬਿਧ ਠਾਨ ॥ ੧੭ ॥ ਸੰਮਤ [3]ਇਕ ਸ਼ਤ ਸਾਠ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ਅੱਸੂ ਮਿਤੀ ਗਿਆਰਸ ਜਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਪਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੇ ਜੋ ਅਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ੧੮॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੇਸ ਮਾਲਵੇ ਕੇ ਬਿਖੈ ਬੱਡੇ ਘਰ ਇਕ ਗ੍ਰਾਮ ॥
ਭਾਗ ਮਲ ਗਿਲ ਚੌਧਰੀ ਗੁਰ ਸਿਖ ਕੋ ਤਿਹ ਧਾਮ ॥੧੯॥

੧ ਹਡੀਆਂ ਭਾਵ ਫੁਲ ਚੁਣੇ। ੧ ਬਾਵਲੀ ਸਾਹਿਬ। ੩ ਸੰ: ਨਾ: ਸ਼ਾਹੀ ੧੬੦।

ਕਾਂਗੜ ਕੇਰੋ ਨ੍ਰਿਪ ਹੁਤੇ ਰਾਇ ਜੋਧ ਜਿਸ ਨਾਮ॥
ਭਾਗ ਮੱਲ ਕੀ ਸੁਤਾ ਸੰਗ ਬਿਆਹਿ ਭਯੋ ਅਭਰਾਮ ॥੨੦।
ਸਿੱਖ ਬੇਟੀ ਕੇ ਨਾਮ ਥੇ ਭਾਗਾਂ ਭਰੀ ਸੁਭਾਗ॥
ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਸਿਲ ਪੂਜ ਥੇ ਸੁਨ ਗੁਰ ਜਸ ਵਡਭਾਗ ॥ ੨੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਤਾ ਪਤਿ ਸਿੱਖ ਬਨਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬਾਣੀ ਸੰਗ ਤਿਸ ਪਰਚਾਯੋ॥ ਭੀ ਸ਼ਰਧਾ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕੇਰੀ॥ ਜੋਧ ਸਾਹ ਕੋ ਅਤੀ ਬਡੇਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਕਿਸ ਬਿਧ ਮਿਲੋਂ ਗੁਰੂ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਮਨ ਮਹਿਂ ਅਸ ਬਿਵਤ ਬਨਾਇ ॥ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਗੁਰ ਸਾਂਢੂ ਜੋਇ ॥ ਬਸੈ ਦੇਸ ਹਮਰੇ ਮਹਿਂ ਸੋਇ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਸੰਗ ਸੁ ਲੇਕਰ ਜਾਵੇਂ ॥ਜਾਇ ਸੁਧਾਸਰ ਦਰਸਨ ਪਾਵੇਂ॥ ਅਸ ਵਿਚਾਰ ਸੰਗ [1]ਪੰਜ ਸ਼ਤ ਸੂਰਾ ॥ ਆਯੋ ਬੀਚ ਡਰੋਲੀ ਭੂਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਿਲਯੋ ਸਾਂਈ ਦਾਸ ਕੌ ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਸ਼ਰਧਾ ਗੁਰ ਦਰਸ ਸੁਨਾਇ ॥ ਤੁਮ ਗੁਰ ਬੰਧਪ ਪੁਨ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦਰਸ ਕਰਾਵੋ ਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰੇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਬਹੁ ਆਦਰ ਦਾਯੋ ॥ ਦਿਵਸ ਏਕ ਰਖ ਨਿਜ ਘਰ ਮਾਹਿਂ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੇਵਾ ਕਰਵਾਹਿ॥ ੨੬ ॥ ਅਗਲੇ ਦਿਵਸ ਚਲੇ ਗੁਰ ਓਰ ॥ [2]ਕ੍ਰਮ ਕ੍ਰਮ ਉਲਘੇ ਪੰਥ ਬਹੋਰ ॥ ਸੁਧਾ ਸਰੋਵਰ ਪਹੁਚਯੋ ਆਇ ॥ [3]ਸਿਵਰ ਵਹਿਰ ਪੁਰ ਤੇ ਕਰਵਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਆਯੋ ਗੁਰ ਪਾਸ॥ ਪਗ ਪਰ ਭਾਲ ਰਖਯੋ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਕਰ ਦਰਸਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਥਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਆਦਰ ਦੇ ਨਿਕਟ ਬਠਾਯੋ॥ ੨੮ ॥ [4]ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਪੁਨ ਪੂਛਨ ਠਾਨਾ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਬਚ ਬਿਨਹੁ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹੇ ਸਤਗੁਰ ਸਬ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕੁਸਲਾ ਨੰਦ ਅਹੈ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਨਹਿ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਜਸ ਬਿਧ ਆਯੋ॥ ਸਕਲ ਬਿਨੋ ਕਿਹ

1 ਪੰਜ ਸੌ ਸੂਰਮਾ। 2 ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ। 3 ਡੇਰਾ। 4 ਸੁਖ ਅਨੰਦ।

ਗੁਰਹਿ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਲੇ ਆਵਹੁ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਹਰਿਮੰਦਰ ਦਰਸਾਵਹੁ ॥ ੩੦ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸੁਨ ਕਰ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਸਭਾ ਲਗਾਈ ॥ ਸੁਭਟ ਮਸੰਦ ਬ੍ਰਿੰਦ ਥਿਤ ਪਾਸ ॥ ਖਰੇ ਮੇਵਰੋ ਹਿਤ ਅਰਦਾਸ ॥ ੩੧ ॥ ਸਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਹਿੰ ਅਜਾਬ ॥ ਬਜਤ [1]ਮ੍ਰਿਦੰਗਹਿ ਸੰਗ ਰਬਾਬ ॥ [2]ਚਮਰ ਚਾਰ ਢੋਰਤ ਚਹੁ ਓਰ ॥ ਸਿਖ ਟੇਕਤ ਮਸਤਕ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੩੨ ॥ ਖਰੇ ਨਕੀਬ ਅਗਾਰੀ ਬੋਲਤ ॥ ਅਰਪਤ ਲੋਕ ਅਗਾਰੀ ਦੌਲਤ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਜੋਧ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਗ ਲੀਏ ਜੋਧਾ ਸਮਦਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਅਰਪਨ ਹਿਤ [3]ਅਕੋਰ ਕਰ ਆਗੇ ॥ ਆਯੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ [4]ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਰ ਹਾਥ ॥ ਹੋਯੋ ਨਿਮ੍ਰ ਪੁਨ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥ ॥ ੩੪ ॥ ਚਿਤ ਆਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਦੇਖਤ ਹੀ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹ੍ਵੈ ਗਹਯੋ ॥ ਪੀਰੀ ਮੀਰੀ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬਲ ਜਾਵੈ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਪੁਨਹਿ ਬੇਨਤੀ ਅਸ ਬਿਧ ਗਾਇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਹਿ ਸਿੱਖ ਬਨਾਇ ॥ ਸ਼ਰਨ ਆਇ ਮੈਂ ਰਾਵਰ ਕੇਰੀ ॥ ਬਾਹਿ ਗਹੋ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਮੇਰੀ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪਿਖ ਸ਼ਰਧਾ ਤਿਸ ਕੇਰੀ ॥ ਚਰਨ ਘਾਲ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕੋ ਜਾਪ ਜਪਾਯੋ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਤਬ ਥਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਔ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਮਿਲਾਪ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੈਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਹਯੋ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਲਗੀ ਲਗਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਨਿਤ ਦਰਸੈ ਦਰਬਾਰ ਆ ਬਹੁ ਅਨੰਦ ਕੋ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਚਲਯੋ ਜੁੱਧ ਪਰਸੰਗ ॥ ਜੈਸੇ ਭਏ

[1] ਢੋਲਕ ਖਾਸ ਕਿਸਮ। [2] ਚੌਰ। [3] ਭੇਟਾ। [4] ਪ੍ਰੇਮ।

ਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਸੰਗ ॥ [1]ਪੁਰਸ਼ਾਰਥ ਸੁਨ [2]ਸੁਭਟਨ ਕੇਰੇ ॥ ਮਾਰਯੋ ਲਸਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਬਡੇਰੇ ॥ ੨ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਤਬ ਕਹਿ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈਂ ਹੋਵਤ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਬਲ ਤੇ ਘਮਸਾਨ ਘਨੇਰਾ ॥ ਰਚ ਸੰਗਰ ਕੋ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਜੋਧ ਮਹਾਨਾ ॥ ਧਰਮ ਜੁੱਧ ਪਰਹੈ ਜਬ ਆਈ ॥ ਚਹੀਅਹਿ ਤਹਾਂ ਨਿਸੰਗ ਲਰਾਈ ॥ ੪ ॥ ਤੁਰਕ ਅਧਰਮੀਂ ਹਤਬੇ ਜੋਗ ॥ ਰਾਜ ਤੇਗ ਇਨ ਸਭ ਛੈ ਹੋਗ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਕੋ ਲਖਹਿੰ ਨ ਮੂੜੇ ॥ ਹਿੰਦ ਰਾਜ ਛੀਨੈ ਕਰ ਕੂੜੇ ॥ ੫ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਮਮ ਸਿਖ ਹੈਂ ਰਾਜੇ ॥ ਰਚਹਿੰ ਜੰਗ [3]ਰਿਪ ਬਚਹਿੰ ਜੁ ਭਾਜੇ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਨ ਮਨ ਹੁਲਸਾਯੋ ॥ ਭਈ ਭਾਵਨੀ ਅਸ ਬਿਧ ਆਯੋ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਗਰ ਬਿਨੌ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਹੇ ਗੁਰਦਾਸ ਚਰਨ ਮੁਝ ਚੀਨ ॥ ਰਾਵਰ [4]ਬਿਰਦ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਮੈਂ ਗਰੀਬ ਇਛ ਪੂਰਹੁ ਆਜ ॥ ੭ ॥ ਕਹਿ ਗੁਰ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਇਛ ਕਹੋ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸਭ ਲਹੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਚਿਤ ਫੂਲਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ [5]ਅਨਕੂਲਾ ॥ ੮ ॥ ਤਬ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਭਾਖ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰੋ ਜਗਤ ਕੇ ਰਾਈ ॥ ਅਹੋ ਦਯਾਲ ਤੌ ਇਹੁ ਮੁਰ ਭਾਵਨ ॥ ਚਲਹੁ ਸੰਗ ਕਰਹੋ ਗ੍ਰਿਹ ਪਾਵਨ ॥ ੯ ॥ ਸਭੀ ਦੇਸ ਕੋ ਸਿੱਖ ਬਨਾਵੋ ॥ ਇਕ ਅਧ ਜੰਗ ਭਿ ਤਹਾਂ [6]ਮਚਾਵੋ ॥ ਪੁਨਹਿ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਅਸ ਕਹਯੋ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜੋਧ ਇਛ ਪੂਰਨ ਚਹਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਸੀ ਹੈ ਗੁਰ ਤਬ ਬੋਲੇ ॥ ਚੰਦ ਬਦਨ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਡੋਲੇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਬਚਨ ਹਟਾਇ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਇੱਛ ਪੁਰਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਨ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ॥ ਭਯੋ ਸੁ ਮਨ ਮਹਿ ਅਧਕ ਹੁਲਾਸ ॥ ਅਗਲੇ ਦਿਨ ਬਡ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕੀਨ

੧ ਉਦਮ । ੨ ਸੂਰਮੇ । ੩ ਵੈਰੀਆਂ । ੪ ਧਰਮ । ੫ ਅਨਸਾਰ । ੬ ਅਰੰਭੋ ।

ਬਖਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨੀਐ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਤੀਨ ਸਹੰਸ੍ਰ [1]ਚਮੂ ਸਮਦਾਈ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰ ਜੰਗਲ ਦਿਸ ਜਾਵੇਂ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਕੀ ਇੱਚ ਪੁਰਾਵੇਂ ॥੧੩॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਕੋ ਪੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਮਹਿਲ ਸਭੀ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਚਹਯੋ ॥ ਹਮਰੋ ਆਵਨ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰ ॥ ਜਾਨੌ ਬਨੇ ਏਕ ਹੀ ਬੇਰ ॥ ੧੪ ॥ ਪੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸ਼ਾਲੋ ਜੀ ਬੁਲਵਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ ਸਿੱਖ ਅਪਰ ਕਿਛੁ ਸੰਗਹਿ ਦਏ ॥ ਸੇਵਹੁ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੁਖ ਲਏ ॥੧੫॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨੀ [2]ਨਦੇਸ ॥ ਤਿਆਰੀ ਹੋਵਨ ਲ਼ਗੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਗਨ ਸੁਨ ਕੈ ਅਸ ਪਜਾਨਾ ॥ ਸਭ ਕੈ ਰਿਦੈ [3]ਬਿਖਾਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਨਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲ ਕੈ ਸਭ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਸਨ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅਰਜਨ ਹਮੈ ਬਸਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਰਾਵਰ ਪ੍ਰਤ ਪਾਲ ਰਖਾਯੋ ॥ ਅਬ ਜਾਵੋ ਤੁਮ ਫੇਰ ਨ ਆਵੋ ॥ [4]ਆਸਰ ਹਮੈਂ ਕੌਨ ਬਤਲਾਵੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਥਾਨ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦ ਬਡੇਰਾ ॥ ਇਹੁ [5]ਅਲੰਬ ਸਭ ਅਹੈ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛ ਹੈ ਆਵੋ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ੧੯॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਹੁ ਕਰਾਵਹੁ ॥ ਇਸ ਮੰਦਰ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ ਹਰੀ ਰੂਪ ਗੁਰ ਇਸ ਮਹਿ ਬਾਸੈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਕੀ ਪੂਰਹਿੰ ਆਸੈ ॥ ੨੦ ॥ ਕਿਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਰਾਖ ਦਰਸ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ ਬਸੋਂ ਸਦਾ ਮੈਂ ਤੁਮਰੇ ਪਾਸ ॥ ਬਸੈ ਸੁਧਾਸਰ ਜਗਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੨੧ ॥ ਬਸੈ ਅਧਕ ਗਨ ਸੰਗਤ ਆਇ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਮਨ ਇੱਛ ਪੁਰਾਇ ॥ ਅਸ ਧੀਰਜ ਦੇ ਪੁਰ ਜਨ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਤਿਆਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਕੋ ਬਚ ਕਹਯੋ ॥ ਤੁਮ ਸਪੁਤ

੧ ਤਿੰਨ ਹਜ਼ਾਰ ਫੌਜ। ੨ ਆਗਿਆ। ੩ ਦੁਖ। ੪ ਆਸਰਾ। ੫ ਆਸਰਾ।

ਅਸਬਿਧ ਕਰ ਲਯੋ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ [1]ਜਨਨੀ ਸੰਗ ॥ ਅਣੀ ਰਾਇ ਸਭ ਚਲੇ ਉਮੰਗ ॥ ੨੩ ॥ ਜਾ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੇ ਸਭ ਰਹੋ ॥ ਹਮ ਆਵੈਂਗੇ ਤੁਮ ਢਿਗ ਲਹੋ ॥ ਅਸਬਿਧ ਕਹਿ ਡੋਰੇ ਮੰਗਵਾਏ ॥ ਮਹਿਲ ਨੁਖਾ ਸਭ ਦਏ ਚੜ੍ਹਾਏ॥ ੨੪॥ ਇਕ ਮੰਗਵਾਇ [2]ਜਰਾਊ ਖਾਸਾ ॥ ਜਿਸ ਮਹਿ ਸੁੰਦਰ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਬਿਚ ਥਾਪ ॥ ਸਿੱਖਨ ਕੰਧ ਉਚਾਯੋ ਆਪ ॥ ੨੫ ॥ ਸ਼ਬਦ ਪਢੈਂ ਬਹੁ ਬਾਜ ਬਜਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮਲ ਸੰਗ ਰਲਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਪੁਤ੍ਰ ਇਹੁ ਸਭ ਗੁਰ ਦੇਹ ॥ ਇਸ ਸੰਗ ਕੀਜੈ ਅਧਕ ਸਨੇਹ ॥ ੨੬॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਜੁ ਮੰਦਰ ਖਾਸ ॥ ਥਾਪੋ ਤਾਹਿ ਸੇਵ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸਿਖ੍ਯਾ ਦੇ ਕਰ ਭਲੇ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਸੰਗ ਤਾਂਕੇ ਚਲੇ ॥ ੨੭ ॥ ਕਰੇ ਵਿਦਾ ਦਿਸ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਬਸੇ ਤਾਂਹਿ ਜਾ ਸੁਖ ਕੇ ਨਾਰ ॥ ਹਟੇ ਗੁਰੂ ਆ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸਾ ਚਢੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ੨੮ ॥ ਤੀਨ ਸਹੰਸ੍ਰ [3]ਚਮੂ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਧਰਮ ਰਾਖਬੇ ਜੋ ਹਿਤ ਜੰਗ ॥ ਚਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਬਡ [4]ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਚਢਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸਭ ਬਾਹਿਰ ਤਕ ਆਇ ॥ ਚਲਹਿੰ ਸੰਗ ਨਹਿੰ ਬਿਛਰਨ ਚਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਗੁਰ ਤਿਨ ਕੌ ਮੋਰਾ ॥ ਚਲੇ ਆਪ ਕਰ ਆਗੇ ਘੋਰਾ ॥ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਮਨ ਹਰਖਨ ਮਾਇ ॥ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਜਾ ਡੇਰਾ ਲਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਨਿਸ ਬਸ ਕਰ ਪ੍ਰਾਤੇ ਸਭ ਨ੍ਹਾਇ ॥ ਜਾਇ ਖਡੂਰ ਸਾਹਿਬ ਦਰਸਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਬੰਸ ਸੁ ਆਇ ॥ ਹਿਤ ਸੰਗ ਮਿਲ ਸੇਵਾ ਬਹੁ ਕਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਦਰਸਨ ਠਾਨ ॥ ਭੇਟ ਕਰਾਹ ਬਹੁ ਕੀਨ ਚਢਾਨ ॥ ਨਿਸਾ ਬਸੇ ਪੁਨ ਗੋਇੰਦ ਵਾਲ ॥ ਅਮਰ ਬੰਸ ਆ ਮਿਲੇ ਤਤਕਾਲ ॥ ੩੨ ॥ ਬਾਹੁੜੀ ਮੱਜੇ ਭੇਟ ਚਢਾਏ ॥ ਚਲੇ ਪੰਥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ

੧ ਗੁਰੂ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਜੀ ਦੀ ਮਾਤਾ। ੨ ਜੜਾਊ ਸੁੰਦਰ। ੩ ਸੈਨਾਂ।੪ ਸੋਨਾਂ। ਨਗਾਰਾ।

ਸੁਖਦਾਏ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਡਾਰੋਲੀ ਆਇ ॥ ਬਸੇ ਤਹਾਂ ਜਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਬਸਾਇ ॥ ੩੩ ॥ ਰਾਮੋ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਈ ॥ ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ਦੰਪਤ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਬਰਨਯੋ ਜਾਈ ॥ ਕਵਿ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਪਰ ਬਲ ਜਾਈ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਡਰੋਲੀ ਆਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਨਿਜ ਧਾਮ ਕੋ ਗੁਰੂ [1]ਲਿਜੈਬੋ ਚਾਇ ॥
ਸਾਂਈਂ ਦਾਸ ਬਹੁ ਬਿਨੈ ਭਨ ਰਾਖੇ ਗੁਰੂ ਟਿਕਾਇ ॥ ੧ ॥
ਪੁਰ ਤੁਕਲਾਣੀ ਕੇ ਬਿਖੇ ਸਾਧੂ ਖਾਤੀ ਨਾਮ ॥
ਸਿੱਖੀ ਗੁਰ ਦ੍ਰਿੜ ਧਾਰ ਹੈ ਰੂਪਾ ਸੁਤ ਜਿਸ ਧਾਮ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਜੁਗ ਕਰਤ ਕਮਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਡਰੋਲੀ ਮਹਿ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸੁਨ ਮਨ ਬਿਖੈ ਅਧਕ ਹਰਖਾਏ ॥ ੩ ॥ ਹਿਤ ਦਰਸਨ ਕੇ ਸੋ ਚਲ ਆਏ ॥ ਦਰਸ ਕੀਨ ਬਹੁ ਸੇਵ ਕਮਾਏ ॥ ਆਗਜਾ ਲੇ ਨਿਜ ਘਰ ਕੋ ਗਏ ॥ ਗੁਰ ਜਸ ਕਹਿਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖ ਲਏ ॥ ੪ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਜੁਗ ਮਿਲੇ ॥ [2]ਬਾਢਨ ਕਾਠ ਵਹਿਰ ਕੋ ਚਲੇ ॥ ਜੇਠ ਮਾਸ ਬਹੁ [3]ਘਾਮ ਨਿਹਾਰੀ ॥ [4]ਜਲ ਕੁੰਨਾ ਲੇ [5]ਕੰਧ ਕੁਠਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਪਿਖੇ ਜਾਇ [6]ਕਾਸ਼ਟ ਸਮੁਦਾਇ ॥ [7]ਜੰਡ ਸੰਗ ਦੀਅ ਜਲ ਲਟਕਾਇ ॥ ਬਾਢਨ ਲਗੇ ਕਾਠ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਤਪੀ ਘਾਮ ਬਹੁ ਭਯੋ ਦੁਪਹਿਰਾ ॥ ੬ ॥ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ਜਲ ਕੇ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ਜਲ ਕੋ ਰੂਪੇ ਹਾਥ ਲਗਾਏ । ਕਹਯੋ ਤਬੈ ਹੇ ਪਿਤਾ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਅਤ ਸੀਤਲ ਜਲ

੧ ਲੈ ਜਾਣਾ ਚਾਹਿਆ। ੨ ਲਕੜਾਂ ਨੂੰ ਕਟਣ ਲਈ। ੩ ਗਰਮੀ ਦੇਖੀ। ੪ ਜਲ ਦੀ ਮਸ਼ਕ। ੫ ਮੋਢੇ ਤੇ ਕੁਹਾੜਾ। ੬ ਲਕੜਾਂ। ੭ ਦਰਖਤ ਦੀ ਟਾਹਣੀ ਨਾਲ।

ਬਿਮਲ ਜਨੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਹਮ ਤੁਮ ਅਹੈਂ ਮਿਹਨਤੀ ਲੋਗ ॥ ਸ਼ੁਭ
ਅਸ ਵਸਤੂ ਕੇ ਨਹਿਂ ਜੋਗ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਾਇਕ ਜਲ ਭਯੋ ॥
ਅਪਰ ਉਚਤ ਮੈਂ ਨਹਿਂ ਲਖ ਲਯੋ ॥ ੮ ॥ ਅਤ ਉੱਤਮ ਜੋ ਸਭ
ਜਗ ਨਾਇਕ ॥ ਉੱਤਮ ਵਸਤ ਸਕਲ ਤਿਨ ਲਾਇਕ ॥ ਸੁਮਤ
ਵੰਤ ਜੋ ਨਰ ਲਖ ਲੇਤ ॥ ਉੱਤਮ ਵਸਤ ਗੁਰਨ ਹਿਤ ਦੇਤ ॥ ੯ ॥
ਅਪਨੇ ਉਚਤ ਜਾਨ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਜਗ ਸਾਗਰ ਦੇ ਹਾਥ ਤਰਾਵੈਂ ॥
ਸੁਨ ਸਾਧੂ ਨਿਜ ਨੰਦਨ ਬੈਨ ॥ ਕਰਤ ਧਯਾਨ ਗੁਰ [1]ਮੁੰਦ੍ਰਤ ਨੈਨ ॥
੧੦ ॥ ਪੁਨ ਉਠ ਲਗੇ ਕਾਟਬੇ ਲਕਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਨ ਪੀਵੈਂ ਟੇਕ
ਸੁ ਪਕਰੀ ॥ ਘਰੀ ਬਿਤਾਇ [2]ਤ੍ਰਿਖਾਤੁਰ ਹੋਏ ॥ ਪੁਨ ਹਟ ਤਹਿ
ਆਏ ਮਿਲ ਦੋਏ ॥ ੧੧ ॥ ਅਧਕ ਪਿਆਸ ਤੇ ਬਿਹਬਲ ਭਏ ॥
[3]ਸੁਸਕ ਕੰਠ ਮੁਖ [4]ਓਸਟ ਗਏ॥ਪ੍ਰਾਨ ਅੰਤ ਲਗ ਇਹੁ ਪ੍ਰਨ ਧਾਰੀ॥
ਗੁਰ ਪੀਵੈਂ ਤੌਂ ਪੀਵੈਂ ਬਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਡਾਰੌਲੀ ਸੁਭ
ਮੰਦਰ॥ ਥਿਰੇ [5]ਪ੍ਰਯੰਕ [6]ਪੀਠ ਮ੍ਰਿਦ ਸੁੰਦਰ ॥ ਖਸ ਟਾਟੀ ਕੀਨੇ
ਛਿਰਕਾਵਨ ॥ ਜਲ ਸੀਤਲ ਸੀਤਲ ਮਹਿਕਾਵਨ ॥ ੧੩ ॥ ਅਰਕ
ਗੁਲਾਬਨ ਕੰਧ ਉਲੀਚੇ॥ ਅਤਰ ਸੁਗੰਧਨ ਬਸਤ੍ਰਨ ਬੀਚੇ ॥ ਰਾਮੋ
ਖਰੀ [7]ਬੀਜਨੋ ਕਰੈ ॥ ਸਾਈਂ ਦਾਸ ਹਿਤ ਸੋਂ [8]ਪਗ ਮਰੈ ॥
੧੪ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ ਖੈਂਚ ਬਡੇਰੀ ॥ ਸਭ ਕਿਛ ਤਿਆਗ ਦੀਨ
ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਕਰਿਤ ਸੀਘ੍ਰ ਹੀ ਜੀਨ ਪਵਾਯੋ ॥ ਚਢਬੇ
ਹੇਤ ਤੁਰੰਗ ਮੰਗਵਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਭਏ ਇਕਾਕੀ ਤਬ ਅਸਵਾਰ ॥
ਨਹਿਂ ਦਾਸਨ ਦੁਖ ਸਕੇ ਸਹਾਰ ॥ ਤੀਸ ਕੋਸ ਪਹੁੰਚੇ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥
ਪਿਖੇ ਦਾਸ ਦੋਨਹੁ ਤਬ ਜਾਹੀ ॥੧੬॥ ਪਰੇ ਬਿਹਾਲਤ ਗੁਰੂ ਉਚਾਰੇ।

---

੧ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਲਈਆਂ। ੨ ਦੁਖੀ। ੩ ਗਲਾ ਸੁਕ ਗਿਆ। ੪ ਹੋਠ ਵਾ ਬੁਲ੍ਹ। ੫ ਮੰਜੇ ਪਰ। ੬ ਵਾਣ ਨਾਲ ਜਾ ਪ੍ਰੋਤਿਆ ਹੋਇਆ। ੭ ਪਖਾ। ੮ ਚਰਨਾਂ ਨੂੰ ਝਸਦਾ ਹੈ।

ਤ੍ਰਿਖਾ ਅਧਕ ਦਿਹੁ ਨੀਰ ਬਤਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਹਾਰ ਕੋ ਆਂਖ ਉਘਾਰੀ॥ ਪਿਖੇ ਰੂਪ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਮ ਬਹੁ ਤਪਤ ਗਯੋ ਸੁਕ ਨੀਰ ॥ ਅਲਪ ਤਾਲ ਜੁਗ ਮੀਨ ਸਰੀਰ ॥ ਤੜਫਤ ਇਕ ਪਰਮੇਸਰ ਆਸ ॥ ਹੁਇ ਜਲਧਰ ਗੁਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਾਸ ॥ ੧੮ ॥ ਦੋਨਹੁ ਉਠੇ ਬੰਦਨਾ ਧਾਰੇ ॥ ਗਹਿ ਰਕਾਬ ਗੁਰ ਤਰੇ ਉਤਾਰੇ ॥ ਤਨ ਕੋ ਬਸਨ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਡਾਰੇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਊਪਰ ਬੈਠਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਜਲਤੀ ਜਲ ਕੋ ਦੀਜੈ ॥ ਪਿਆਸ ਅਧਕ ਹੈ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਨੇ ਤਬ ਜਲ ਉਤਰਾਯੋ ॥ ਰੂਪੇ ਪਾਤਨ [1]ਡੂਨ ਬਨਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਭਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਤਬਹਿ ਪਿਆਯੋ ॥ ਕਰਯੋ ਪਾਨ ਗੁਰ ਬਾਕ ਅਲਾਯੋ ॥ ਜਲ ਐਸੋ ਕਬ ਪੀਓ ਨ ਆਗੇ ॥ ਕਿਨਹੂੰ ਨ ਦੀਨਸ ਕਰ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ੨੧ ॥ ਅਧਕ ਤ੍ਰਿਖਾ ਥੀ ਪਾਨ ਮਿਟਾਈ ॥ ਅਬ ਤੁਮ ਪੀਓ ਜੀਓ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਗੁਰ ਆਇਸ ਪਾਈ ॥ ਕਰਯੋ ਪਾਨ ਜਲ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਿਟਾਈ ॥ ੨੨ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਰ ਜੋਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਆਪਨ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਕਰ ਪੂਰਵੀ ਆਸ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਕਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪਾਸ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਤੁਮਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਲਖਾਏ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਆ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁ ਭਾਏ ॥ [2]ਅਭਲਾਖਤ [3]ਬਰ ਜਾਚ ਸੁ ਲੀਜੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਇੱਛਾ ਪੂਰਨ ਕੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਸੁਨ ਜੋਰੇ ਹਾਥ । ਦਿਹੋ ਦਾਨ ਸਿੱਖੀ ਮਮ ਨਾਥ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਅਤ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਧਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਪਰਚਹਿੰ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥ ਗੁਰੂ ਡਰੋਲੀ ਤੇ ਜਬ ਆਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਜ਼ੀਨ ਪਵਾਏ ॥ ਕਿਤਕ [4]ਸੂਰ ਲੇ ਆਯੋ ਧਾਏ ॥ ਕਛੁਕ ਰਹੇ ਦਿਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ੨੬ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਬੈਠ ਗਾ ਪਾਸ ॥ ਸਭ

੧ ਦਰਖਤ ਦੇ ਪਤਰਾਂ ਦਾ ਡੂਨਾਂ ਬਨਾਉਣਾ ਕੀਤਾ । ੨ ਇੱਛਾ । ੩ ਮਨੋਰਥ ਦੇ ਵਾਸਤੇ ਵਰ ਮੰਗ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਪਾਸ ਲੈਣਾ ਕਰ । ੪ ਸੂਰਮੇ ।

ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ਭਯੋ ਹੁਲਾਸ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਡੇਰਾ ਇਤ ਲਾਵੋ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਵੈਂ ਸੁਬਹਿ ਸਿਧਾਵੋ ॥ ੨੭ ॥ ਜੰਗਲ ਮਹਿੰ ਮੰਗਲ ਤਬ ਭਯੋ ॥ ਸਭਨ [1]ਸਊਰਨ [2]ਸਿਵਰ ਸੁ ਕਯੋ ॥ ਸਾਧੂ ਰੂਪਾ ਰਸਦ ਲਿਆਏ ॥ ਭਈ ਦੇਗ ਗੁਰ ਛਕ [3]ਸੁਪਤਾਏ ॥ ੨੮॥ ਸੁਖ ਪੂਰਬਕ ਤਹਿ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਜਾਗੇ ਸਕਲ ਪ੍ਰਾਤ ਹੁਇ ਆਈ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਇਹੁ ਥਲ ਸੁਭ ਹੇਰਾ ॥ ਨਗਰ ਬਸਾਵਹੁ ਇਹਾਂ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਜਹੁ ਤਿਖਾਨਨ ਕੀ ਅਬ ਕਾਰ ॥ ਦੇਗ ਚਲਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਉਦਾਰ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨਿਜ ਕਰ ਟੱਕ ਲਗਾਇਵ ॥ ਮੋਹੜੀ ਗਾਢ ਰਿਦੇ ਹਰਖਾਇਵ ॥ ੩੦ ॥ ਰੂਪੇ ਗ੍ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰ ਰਾਖਾ ॥ ਪੁਨ ਨਿਜ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਦਏ ਬਚ ਭਾਖਾ ॥ ਬਸੇ ਇਹਾਂ [4]ਬਿਦਤਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸੇਵਾ ਦੇਗ ਕਰੋ ਸੁਖ ਕਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ਆ ਡਾਰੋਲੀ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ਸਾਧੂ ਰੂਪ ਚੰਦ ਮਿਲ ਦੋਊ॥ ਗ੍ਰਾਮ ਬਸਾਵਨ ਕੀਨਸ ਸੋਊ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਕਰ ਨਰ ਗਨ ਤਬ ਬਾਸੇ ॥ ਆਨ ਆਪਨੇ ਰਚੇ ਅਵਾਸੇ ॥ ਸੇਵ ਦੇਗ ਕੀ ਕਰਬੇ ਲਾਗੇ ॥ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਿੰ ਰਹਿੰ ਨਿਤ ਪਾਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਸ਼ ਟਹਿਲ ਕੋ ਕਰਹੀ ॥ ਛੁਧਤ ਅਸਨ ਦੇ ਭਾਉ ਸੁ ਧਰਹੀ ॥ ਬਹੁ ਸੰਤਤ ਭੀ ਸਿੱਖੀ ਧਾਰੀ ॥ ਅਬ ਲਗ ਰੂਪੇ ਕੇ ਉਜਗਾਰੀ ॥ ੩੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਭਾਈ ਸਾਧੂ ਔ ਰੂਪੇ ਕੋ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਥਿਰੇ ਡਰੋਲੀ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਵਸ ਬਿਤੀਤੇ ਬੀਸ ॥
ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਬਿਨਤੀ ਭਨੀ ਚਲੋ ਪ੍ਰਭੂ ਜਗਤੀਸ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਲਨ ਤਿਆਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨ ॥ਤਾਹਿ ਸਮਹਿ

[1] ਸੂਰਮਿਆਂ। [2] ਡੇਰਾ। [3] ਸੌਂ ਗਏ। [4] ਪ੍ਰਗਟ। [5] ਭੁਖੇ। [6] ਭੋਜਨ।

ਬਹੁ ਸਿੱਖ ਨਵੀਨ ॥ ਕਾਬਲ ਤੇ ਲਵ ਪੁਰ ਮਗ ਆਇ ॥ ਦਰਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਦੇ ਪਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੁਗਲ ਮਸੰਦਨ ਕੇ ਜੁਤ ਬੈਸੇ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਚਕੋਰ ਚੰਦ ਪਿਖ ਜੈਸੇ ॥ ਬੂਝੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੁਸਲ ਬਤਾਈ ॥ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਸਭ ਨੇ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥ ਬੂਝਯੋ ਬਹੁਰ ਮਸੰਦਨ ਸੰਗ ॥ ਕਿਤ ਮਾਰਗ ਤੇ ਆਇ ਉਮੰਗ ॥ ਸੁਨਤ ਤਖਤ ਮਲ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ॥ ਦੋਂਦ ਮਸੰਦ ਕਹਿਤ ਕਰ ਬੰਦ ॥ ੪ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਗ ਆਏ ॥ ਈਦ ਦਿਵਸ ਤਹਿ ਬਡ ਦਰਸਾਏ ॥ਨਿਕਸੀ ਸ਼ਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ਭਾਰੀ ॥ [1]ਕੋਤਲ ਪਿਖੇ ਜੁਗਲ [2]ਬਲਕਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਸਿੱਖ ਕਰੋੜੀ ਜੋ ਥੋ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸੋ ਜੋਰੀ ਹੈ ਜਾਨਯੋ ਜਾਯੋ ॥ ਲਾਇਕ ਰਾਵਰ ਕੇ ਸੋ ਅਹੈ॥ ਤੁਰਕਨ ਢਿਗ ਸੋਭਤ ਸੋ ਨਹੈ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਹੈ ਮੰਗਵਾਵੈਂ ਬਿਲਮ ਬਿਹਾਰਾ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਕੀ ਲਾਲਸ ਜੰਗ ॥ ਇਸ ਮਿਸ ਤੇ ਦਿਖਰਾਵੈਂ ਰੰਗ ॥ ੭ ॥ ਸਿਖ ਹੈ ਹੇਤ ਹਮਾਰੇ ਲਿਆਇ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਤਾਹਿੰ ਤੇ ਲੀਨ ਚੁਰਾਇ ॥ ਅਬ ਹਮ ਕਿਸ ਬਿਧ ਲੇਹਿੰ ਮੰਗਾਈ ॥ ਹਨੈਂ ਦੁਸ਼ਟ ਬਹੁ ਮਚੈ ਲਰਾਈ ॥ ੮ ॥ ਐਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਥੋ ਢਿਗ ਗੁਨ ਹੂਰੇ ॥ ਚੌਦਰਿ ਖਿੱਦਰਾ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨ ॥ ੯ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਦਿਹੁ ਆਇਸ ਇਸ ਬਾਰੀ ॥ ਲਿਆਉਂ [3]ਕਿਕਾਨ ਸੁ ਬਿਨਾਂ [4]ਅਵਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਸਿਖ ਤੇ ਤਿਨ ਦੁਸਟਨ ਲੀਨ ॥ ਲੇ ਅਵਹੁ ਤਿਨ ਤੇ ਲਿਹੁ ਚੀਨ ॥੧੦॥ ਪੁਨ ਐਸੋ ਨਹਿੰ ਕਰੈ ਕਦਾਇ ॥ ਦਿਹੈਂ [5]ਤਦਾਰਕ ਭਲੇ ਬਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਰਬ ਤੋਰੇ ॥ ਜਾਉ ਬਿਲਮ ਬਿਨ ਲਿਆਵਹੁ ਘੋਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਤਤ ਛਿਨ ਭਾ ਤਿਆਰ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ ਬੰਦ ਪਗ ਧਾਰ ॥ ਹਰਖਤ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਘੋੜੇ। ੨ ਬਲ ਵਾਲੇ। ੩ ਘੋੜੇ। ੪ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੫ ਡੰਡ।

ਥਾਪੀ ਦੀਨ ॥ ਤਬ ਲਵ ਪੁਰ ਦਿਸ ਪਯਾਨਾ ਕੀਨ ॥ ੧੨ ॥ ਤੀਨ ਦਿਵਸ ਮਹਿ ਪਹੁੰਚਯੋ ਜਾਈ ॥ ਜੀਵਨ ਸਿਖ ਬਾਢੀ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਈ ॥ ਪਿਖ ਜੀਵਨ ਤਿਸ [1]ਸਿਵਰ ਕਰਾਇ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਸੇਵਯੋ ਹਿਤ ਲਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਜੀਵਨ ਬੂਝਯੋ ਕਿਸ ਹਿਤ ਆਏ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਤਬ ਦਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮੈਂ ਜਾਨਹੁੰ ਕੈ ਤੂੰ ਲਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਨਹੀਂ ਪੰਚਮੇਂ ਕਰਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ॥ ੧੪ ॥ ਗੁਰੂ ਤੁਰੰਗ ਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਪਾਸ ॥ ਲੇਨ ਹੇਤ ਆਯੋ ਤਿਨ ਖਾਸ ॥ ਕਿਮ ਪਹੁੰਚੋਂ ਮੈਂ ਜੁਗਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਕਿਮ ਨਿਕਸਹਿੰ ਸਭ ਭੇਤ ਬੁਝਾਵਹੁ ॥ ੧੫ ॥ ਤੂ ਪੁਰ ਬਸਹਿੰ ਲਖਹਿੰ ਸਭ ਕਾਹੂ ॥ ਕਿਸ ਥਲ ਖਰੌ ਰਹਿਤ ਕੋ ਪਾਹੂ ॥ ਕਹਾਂ ਨਾਮ ਜੋ ਕਹੈਂ ਦਰੋਗਾ ॥ ਤਕਰਾਈ ਹਿਤ ਕੇਤਕ ਲੋਗਾ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਜੀਵਣ ਮਨ ਮਹਿੰ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ [2]ਦੁਸਤਰ ਕਾਜ ਕਰਨ ਹਿਤ ਆਯੋ ॥ [3]ਦੁਰਗ ਮਾਹਿੰ ਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥ [4]ਚਪਲ ਤੁਰੰਗਨ ਪਾਸ ਨਿਵਾਸਾ ੧੭ ॥ ਨਰਨ ਸੈਂਕਰੇ ਕੀ ਰਖਵਾਰੀ ॥ ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ਦਰੋਗਾ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਬਿਧ ਸੋਂ ਨਹਿੰ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਤੂੰ ਕਰ ਲੇਹਿੰ ਜਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਆ ਕਹਿ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੋ ॥ ਸੁਗਮ ਕਰੈ ਗੁਰ ਕਾਜ ਮਹਾਨੋ ॥ [5]ਦੂਬ ਖੁਰਚਨੋਂ ਤੁੰਗੜੀ ਏਕ ॥ ਦੀਜੈ ਮੁਹਿ ਹੇ ਸਿਖ ਗੁਰ ਨੇਕ ॥ ੧੯ ॥ ਜੀਵਣ ਕਹਯੋ ਦੇਹੂੰ ਜੋ ਚਾਹੇ ॥ ਮੁਝ ਕੋ ਅਪਨਾ ਦਾਸ ਲਖਾਹੋ ॥ ਇਮ ਕਹਿ [6]ਸੁਪਤਯੋ ਸੁਖ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ਜੀਵਨ ਖੁਰਪੋ ਲਯੋ ਬਨਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਉਠੇ [7]ਖੁਰਪਾ ਅਰ ਜਾਲੀ ॥ ਦੀਨਸ ਬਿਧੀਏ ਕੋ ਹਿਤ ਨਾਲੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਲੇ ਹਰਖਤ ਗਯੋ ॥ [8]ਐਰਾਵਤੀ ਨਹਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ੨੧ ॥ ਮੁਖ ਤੇ ਜਪੁਜੀ ਪਾਠ ਬਖਾਨੈ ॥ ਕੋਮਲ ਤ੍ਰਿਣਨ ਖੋਦਬੋ ਠਾਨੈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਹੈ ਹਿਤ ਸੇਵਾ

[1] ਡੇਰਾ । [2] ਕਠਨ । [3] ਕਿਲ੍ਹੇ ਵਿਚ । [4] ਚੰਚਲ ਘੋੜੇ । [5] ਘਾਸ । [6] ਸੌਂ ਗਏ । [7] ਜਿਸ ਨਾਲ ਘਾਸ ਪੁਟਦੇ ਹਨ । [8] ਰਾਵੀ ।

ਠਾਨੀ ॥ ਬੰਧ ਪੋਟ ਕਰ ਸੀਸ ਉਠਾਨੀ ॥ ੨੨ ॥ ਗਮਨਯੋਂ ਪੁਨ [1]ਬਜਾਰ ਕੀ ਓਰ ॥ ਸਨਮੁਖ ਮਹਾਂ [2]ਦੁਰਗ ਕੇ ਪੌਰ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋਮਲ ਅਰ ਸੁੰਦਰ ਰੰਗ ॥ ਨਰ ਬਿਰਮਾਇ ਕਹੈਂ ਇਨ ਸੰਗ ॥ ੨੩ ॥ ਜੇ ਬੇਚਤ ਹੈਂ ਮੋਲ ਭਨੀਜੈ ॥ ਲੇਹੁ ਨਗਦ ਹਨ ਕੋ ਇਹੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਆ ਤਿਨ ਕੇ ਸੰਗ ਕਹੈ ॥ ਇਸ ਕੋ ਮੋਲ [3]ਰਜਤਪਣ ਅਹੈ ॥ ੨੪ ॥ ਤੂਸਨ ਹੋਤ ਦੇਤ ਨਹਿੰ ਕੋਈ ॥ ਪੌਰ ਦੁਰਗ ਪਹੁਚਤ ਭਾ ਸੋਈ ॥ ਇਤਨੇ ਮੈਂ ਸੌਦੇ ਖਾਂ ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਬਿਧੀਆ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪੁਛਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਕੌਨ ਅਹੇ ਤਿਸ ਕਹਯੋ ਦਰੋਗਾ ॥ ਹਰਖਯੋ ਬਿਧੀਆ ਤਿਆਗਯੋ ਸੋਗਾ ॥ ਸੌਂਦੇ ਖਾਂ ਸਭ ਤ੍ਰਿਣ ਜਬ ਹੇਰੇ ॥ [4]ਅਖਲਨ ਤੇ ਬਿਧੀਏ ਸ਼ੁਭ ਹੇਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਰਿਦੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਕਰ ਬੋਲਾ ॥ ਕਹੁ ਘਾਹੀ ਕਯਾ ਦਿਹਿੰ ਇਸ ਮੋਲਾ ॥ ਨੀਕੇ ਥਾਨ ਕਹੂੰ ਤੇ ਲਿਆਵਾ ॥ ਅਸ ਹਮ ਆਗੇ ਨਹਿੰ ਦਰਸਾਵਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸ਼ਾਹੁ [5]ਹਇਨ ਸੇ [6]ਖੈਬੇ ਜੋਗ ॥ ਅਰ ਤੂੰ ਦਿਖੀਅਤ ਆਛੋ ਲੋਗ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਤੁਮ [7]ਕਦਰ ਸਨਾਸ ॥ ਬਡ ਬੁਧ ਰਹੋ ਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਪਾਸ॥੨੮॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤੁਰੰਗ ਸਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੇ ਜੇਕਰ ਮਮ ਤ੍ਰਿਣ ਖਾਹਿ ॥
ਦੇਹੁ ਸੁ ਲੇਵੋਂ ਹਰਖ ਕਰ ਨਾਹਿੰ ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਨਾਹਿੰ ॥ ੨੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸੌਂਦੇ ਖਾਂ ਭਯੋ ॥ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ਦੁਰਗ ਮਹਿੰ ਗਯੋ ॥ ਜਿਹ [8]ਦਿਲਬਾਗ ਦੁਤਿਯ ਗੁਲਬਾਗ ॥ [9]ਰੇਸ਼ਮ ਡੋਰਨ ਕੇ ਸੰਗ ਲਾਗ॥ ੩੦ ॥ ਮ੍ਰਿੱਦ ਸਥਾਨ [10]ਸਹੀਸ ਭਲ ਸੇਵੈ ॥ ਰਤੀ ਦਾਗ ਤਿਨ ਲਗਨ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ਭਨਯੋ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਅਤ ਹਰਖਾਇ ॥ ੩੧ ॥ ਜਾਇ ਤਿਨਹੁ ਆਗੇ

---

੧ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੀ ਤਰਫ਼ । ੨ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਦਰਵਾਜ਼ੇ । ੩ ਰੁਪਿਆ । ੪ ਸਮੂੰਹ । ੫ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ । ੬ ਖਾਣੇ ਲਾਇਕ ਹੈ । ੭ ਪਰਖਣ ਦੀ ਸ਼ਨਾਖਤ ਪਹਿਚਾਨ ਹੈ । ੮ ਦਿਲਬਾਗ ਗੁਲਬਾਗ ਤੇ ਦੋਵਾਂ ਘੋੜਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸੀ । ੯ ਰੇਸ਼ਮ ਦੀ ਰਸੀ ਨਾਲ ਬੰਨੇ ਹੋਏਸਨ । ੧੦ ਨਿਸਚੇ ਕਰ ।

ਤ੍ਰਿਣ ਡਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪਗ ਹਯਨ ਬੰਦੇ ਬਹੁ ਬਾਰਾ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਕੇ ਘੋਰੇ ॥ ਬੰਦਨ ਉਚਤ ਅਹੈਂ ਇਹੁ ਮੋਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਰੇ ਹੈ ਖਾਵਤ ਐਸੇ ॥ ਹੁਤੇ ਛੁਧਤ ਇਕ ਬਾਸਰ ਜੈਸੇ ॥ ਏਕ ਰਜਤਪਣ ਦੀਨ ਦਰੋਗੇ ॥ ਕਲ ਕੋ ਪੁਨਹਿੰ ਲਿਆਉ ਭਲ ਲੋਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਨਿਕਸ ਦੁਰਗ ਤੇ ਪਿਖ [1]ਚਹੁ ਓਰੇ ॥ ਆਨ ਬਜਾਰ ਰਜਤਪਣ ਤੋਰੇ॥ ਦੀਨ ਗਰੀਬਨ ਕੋ ਬਰਤਾਇ॥ ਨਿਸਾ ਮਾਹਿੰ ਜੀਵਨ ਗ੍ਰਿਹ ਆਇ ॥ ੩੪ ॥ ਅਸ ਬਿਧ [2]ਖਟ ਸਤ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਏ ॥ ਹੈ ਬੋਲੈਂ ਪਿਖ ਘਾਸ ਲਿਆਏ ॥ ਦੇਤ ਦਿਲਾਸੋ ਨਿਜ ਕਰ ਫੇਰੈ ॥ ਸੌਂਦੇ ਖਾਂ ਹਰਖਤ ਤਿਹ ਹੇਰੈ ॥ ੩੫ ॥ ਬੂਝਤ ਨਾਮ ਬਤਾਵਹੁ ਮੋਹੀ ॥ ਰਹੈਂ ਕਿ ਨਹੀਂ ਜੇ ਰਾਖੈਂ ਤੋਹੀ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਸੁਨਤ ਬਖਾਨਾ ॥ ਨਾਮ [3]ਘਸੇਰਾ ਕਹੈਂ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ੩੬ ॥ ਜੇ ਰਾਖੋ ਚਾਕਰ ਮੁਝ ਤਾਈਂ ॥ ਕਿਉਂ ਨ ਕਰੌਂ ਮੈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਲਗਾਈ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਘੋਰੇ॥ ਘਾਸ ਲਿਆਵੋਂ ਸੇਵ ਬਹੋਰੇ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗਾ ਹਰਖਤ ਹੋਵਾ ॥ ਸੇਵ ਹਯਨ ਕੀ ਲ਼ਾਇਕ ਜੋਵਾ ॥ ਏਕ ਰਜਤਪਣ ਲਾਇ ਰੁਜੀਨਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਚਾਕਰ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਘੋਰਨ ਹਿਤ ਚਾਕਰੀ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਹਯੋ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਾਸ ਹੋਇ ਪੌਰ ਦਾਰ ਜੇ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥
ਸੌਂਦੇ ਖਾਂ ਸਭ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ਇਹੁ ਨਰ ਲੇਵਹੁ ਬਿੰਦ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨੌਕਰ ਖਾਸ ਹਇਨ ਪਰ ਏਵ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਹਟਕਹੁ ਕੇਵ ॥ ਲਾਗਯੋ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸੇਵਾ ਮਾਹਿ ॥ ਹਯਨ ਪਾਸ ਕੋ ਛੋਰੇ ਨਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਜੇਤਕ ਸੇਵਕ ਸੇਵਾ ਧਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੇ

[1] ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ । [2] ਤੇਰ੍ਹਾਂ ਦਿਨ ਗੁਜ਼ਰੇ । [4] ਘਾਹੀਆ ।

ਬਾਵ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈਂ ॥ ਸਭ ਕੋ ਸੁਖ ਹੋਯੋ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਭਲੋ ਪੁਰਖ ਇਹੁ ਕਰੈਂ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਮਾਲਸ਼ ਕਰ ਐਸੇ ਚਮਕਾਵੈਂ ॥ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਸੁਭ [1]ਦਮਕ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ਦ੍ਵੈ ਤੀਨਕ ਦਿਨ ਕਰਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੪ ॥ ਦੇਹੁ ਨਿਹਾਰੀ [2]ਕੌਕਾ ਜੋਇ ॥ ਇਹੁ ਭੀ ਕਾਰ ਸਪੁਰਦੇ ਤੋਹਿ ॥ ਕਬ ਕਬ ਘਾਸ ਹੇਤ ਤੁਮ ਜਾਵੇ ॥ ਨਾਹਿੰ ਤ ਅਪਰਨ ਤੇ ਮੰਗਵਾਵੇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖਤ ਹ੍ਵੈ ਕਹਿਤ ਘਸੇਰਾ ॥ ਸੁਨਹੁ ਦਰੋਗਾ ਕਹਿਬੋ ਮੇਰਾ ॥ ਸੇਵ ਕਰਨ ਕੋ ਕਾਰਜ ਸੋਹੀ ॥ ਜਾਹੁੰ ਵਹਿਰ ਕੇ ਅਸ ਢਿਗ ਹੋਹੀ ॥ ੬ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਹੇ ਸੇਵੋਂ ॥ ਨਿਜ ਮੁਰਾਦ ਹਾਸਲ ਕਰ ਲੇਵੋਂ ॥ ਸੌਂਦੇ ਆਦਕ ਸੇਵਕ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁਨਹਿ ਬਾਕ ਅਰ ਸੇਵ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੭ ॥ ਸਰਬ ਸਰਾਹੈਂ ਆਛੋ ਆਛੋ ॥ ਰਹਿਨ ਘਸੇਰੇ ਕੋ ਸੁਭ ਬਾਛੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਹੁ ਦਾਉ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਨਿਕਸ ਨ ਸਕੈਂ ਤੁਰੰਗਮ ਦ੍ਵਾਰੇ ॥ ੮ ॥ ਦੁਰਗ ਕੰਧ ਕੋ ਫਾਂਧਹਿ ਜਬੈ ॥ ਪਵਹਿ ਬੀਚ ਰਾਵੀ ਕੇ ਤਬੈ ॥ ਤਹਾਂ ਸੰਭਾਰ ਚਲੈ ਜਬ ਘੇਰਾ ॥ ਲੇ ਪਹੁੰਚੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਰਾ ॥ ੯ ॥ ਇਸ ਬਿਨ ਅਪਰ ਉਪਾਵ ਨ ਕੋਊ ॥ ਬਡ ਤਕਰਾਈ ਸਭ ਬਲ ਜੋਊ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਇਹੁ ਬਿਵਤ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ [3]ਦੂਬ ਲੈਨ ਹਿਤ ਜਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਪੋਟ ਮਾਹਿੰ ਬਡ [4]ਪਾਹਨ ਲਿਆਯੋ ॥ ਭਈ [5]ਜਾਮਨੀ ਅਰਧ ਲਖਾਯੋ ॥ [6]ਭੀਤ ਊਪਰੇ ਸੁ ਬਗਾਯੋ ॥ ਪਰਯੋ ਨਿਦੀ ਮਹਿੰ ਜਲ ਉਛਲਾਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਸਬਦ ਬਿਲੰਦ ਦੁਰਗ ਮਹਿੰ ਸੁਨਯੋ ॥ ਜਾਗੇ [7]ਸੁਪਤ ਸ਼ੇਰ ਕੋ ਭਨਯੋ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਸਹਿ ਬੇਗਮ ਜਾਗਾ ॥ ਰੌਰਾ ਪਰਯੋ ਸੁਨਨ ਸਭ ਲਾਗਾ ॥ ੧੨ ॥ ਪਿਖਤ [8]ਪਾਹਰੂ

---

੧ ਮੋਤੀ ਵਰਗੀ ਲਿਸ਼ਕਦੇ ਹਨ । ੨ ਕੜਿਆਲਾ । ੩ ਘਾਸ ਲੈਣ ਵਾਸਤੇ । ੪ ਪਥਰ । ੫ ਅਧੀ ਰਾਤ । ੬ ਕੰਧ । ੭ ਸੁਤਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਨੂੰ । ੮ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ।

ਜਾਰ ਮੁਸਾਲੈਂ ॥ ਕੋ ਜਲ ਮਹਿ ਬਡ ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਲੈਂ ॥ ਖੋਜ ਰਹੇ ਪਾਯੋ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈਂ ਪਾਹਰੂ ਆਪਸ ਮਾਹੀ ॥ ੧੩ ॥ ਕੋ ਜਲ ਜੰਤ ਮੱਛ ਤੇ ਆਦ ॥ ਨੀਰ ਉਛਾਲ ਉਠਾਵਤ [1]ਨਾਦ ॥ ਕੇਤਕ ਕਹਿਤ [2]ਕਿੰਗੁਰਾ ਢਹਯੋ ॥ ਕੰਧ ਪੁਰਾਨੀ ਕੇਚਤ ਕਹਯੋ ॥ ੧੪ ॥ ਦ੍ਵੈ ਘਟਕਾ ਲਗ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਇ ॥ ਬਿਨ ਜਾਨੇ ਪੁਨ ਸਭ ਸੁਪਤਾਏ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਬਿਧੀਆ ਐਸ ਕਰਾਵੈ ॥ ਪਾਹਿਨ ਡਾਰੈ ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਵੈ ॥ ੧੫ ॥ ਦੁਇ ਤ੍ਰੈ ਨਿਸ ਪਹਿਰੂ ਪਿਖ ਛੋਰਾ ॥ ਜਾਨਯੋ ਮੱਛ ਉਠਾਵੈ ਸ਼ੋਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਮਨ ਇਹੁ ਚਾਇ ॥ ਤੂਰਨ ਹੈ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਪੁਚਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਸਿਮਰੰਤਾ ॥ ਸੇਵ ਹਇਨ ਕੀ ਅਧਕ ਕਰੰਤਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਦਮਕਤ ਦੇਹ ਤੁਰੰਗ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਕਰਤ ਘਸੇਰਾ ਸੇਵ ਖਰੇਵਾ ॥ ਹਰਖਤ ਹਜ਼ਰਤ ਲੋਚਨ ਜੋਵਾ ॥ ਕਬ ਕੋ ਇਹੁ ਚਾਕਰ ਤੁਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਾਥਨ ਜੋਰ ਦਰੋਗੇ ਭਾਖਾ ॥ ੧੮ ॥ ਦਿਨ [3]ਬੀਸਕ ਬੀਤੇ ਇਸ ਰਹੇ ॥ ਸੇਵਾ ਮਾਹਿ ਚਤੁਰ ਬਹੁ ਅਹੇ ॥ ਜਬ ਕੋ ਰਾਖਯੋ ਦਿਖੈ ਸਵਾਇ ॥ ਤੁਰੰਗ ਕਰੈਂ ਰੁਖ ਇਸ ਬਹੁ ਤਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਘੋਰੇ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਬਾਰ ਨਮੋ ਕਰ ਜੋਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹੁ ਹਰਖਤ ਹੋਵਾ ॥ ਇਕਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਦੇ ਬਖਸ਼ ਬ੍ਰਗੋਵਾ ॥ ੨੦ ॥ ਸਾਦਰ ਇਸੇ ਰਾਖਬੋ ਕੀਜੈ ॥ [4]ਦੁਗਨ ਰੁਜੀਨਾ ਅਬ ਤੇ ਦੀਜੈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸ਼ਾਹ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਾਰਾ॥ਬਿਧੀਏ ਸੌਂਦੇ ਸੰਗ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਹੁ ਖਾਨ ਜੀ ਦਰਬ ਹਜਾਰੇ ॥ ਮੈਂ ਰਾਖਯੋ ਸਭ ਨਿਕਟ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਅਪਰ ਚਾਕਰੀ ਕੋ ਧਨ ਜੋਇ ॥ ਲੈਹੋਂ ਜਬੈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਇ ॥ ੨੨ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਤੁਮਰੋ ਹੈ ਉਪਕਾਰ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗੇ ਹਰਖ ਅਪਾਰ ॥ ਬਿਧੀਏ ਪਰ ਭਰੋਸ ਬਹੁ ਪਯੋ ॥ ਗਨ

੧ ਸ਼ਬਦ। ੨ ਦੀਵਾਰ ਦਾ ਕਿਨਾਰਾ। ੩ ਵੀਹ ਦਿਨ। ੪ ਦੂਣੀ ਤਨਖਾਹ।

ਦਾਸਨ ਸਿਰਮੌਰ ਸੁ ਕਯੋ ॥ ੨੩ ॥ ਮਾਨੈ ਸਭੀ ਘਸੇਰੇ ਆਨ ॥
ਸਿਮਰੈ ਨਿਸ ਦਿਨ ਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਭ ਕੀ ਸੇਵ ਅਪਨ ਪਰ
ਲੀਨੀ ॥ ਰਾਖੈ ਸਭ ਕੋ ਨਿਜ ਆਧੀਨੀ ॥ ੨ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕਰਹਿ
ਬਿਚਾਰਨ ਘਨੋ ॥ ਨੀਕੋ ਕਾਮ ਸਕਲ ਹੀ ਬਨੋ ॥ ਬਿਨਾ ਜੀਨ ਹੋਇ
ਨਹਿੰ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਕਿਸ ਬਲ ਅਹੈ ਨ ਤਿਸ ਸੁਧ ਧਾਰੀ ॥ ੨੫ ॥
ਜਬ ਲੌ ਜ਼ੀਨ ਨ ਕਰ ਮਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਤਬ ਲੌ ਕਾਰਜ ਨਹਿੰ ਬਨ
ਆਵੈ ॥ ਇਮ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤ ਦਾਵ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਮਿਲਯੋ ਸਖਾ ਸਮ
ਜਿਸ ਢਿਗ ਤਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਮ੍ਰਿਦ ਬਾਕਨ ਅਪਨਾਯੋ ॥
ਹਾਸ ਬਿਲਾਸਨ ਕਰ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ਕਰੇ ਘਸੇਰਾ ਬਾਤਨ ਭੋਰੀ ॥
ਲਖਹਿ ਗਵਾਰ ਜਾਟ ਮਤ ਥੋਰੀ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠੇ ਸਭਨ ਮਹਿੰ ਭਨਤ ਅਜਾਨ ਸਮਾਨ ॥
ਘੋਰੇ ਸਚ ਪਤਸਾਹ ਕੇ ਬਲੀ ਚਲਾਕ ਮਹਾਨ ॥ ੨੮ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਹੇਰਨ ਹੇਤ ਰਖਾਏ ॥ ਕਿਧੌ ਜ਼ੀਨ ਭੀ
ਇਨ ਪਰ ਪਾਏ ॥ ਸੁਨ ਇਕ ਬੋਲਯੋ ਭੋ ਮਤ ਭੋਰੇ ॥ ਇਨ ਕੇ ਜੀਨ
ਨਹੀਂ ਮੁਲ ਥੋਰੇ ॥੨੯ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਕੇਰੇ ॥ [1]ਚਾਮੀਕਰ
[2]ਮੁਕਤਾ [3]ਛਬ ਦੇਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਘਸੇਰਾ ਬਹੁਤ ਹਸਾਯੋ ॥ਇਹੁ ਤੁਮ ਨੇ
ਸਭ ਝੂਠ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਪਾਂਚ ਕਿ ਸਾਤ [4]ਰਜਤਪਣ ਕੇਰੀ ॥
ਕੀਮਤ ਇਤਕ ਵਸਤ ਹਮ ਹੇਰੀ ॥ ਤੁਮ ਕਹੋ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਜੋਇ॥
ਨਹਿ ਮਾਨੋਂ ਕਿਮ ਭਾਖੋ ਮੋਇ ॥੩੧॥ ਇਤਨੇ ਬਿਖੇ ਦਰੋਗਾ ਆਯੋ॥
ਸਭ ਮਿਲ ਹਾਸ ਬਿਲਾਸ ਮਚਾਯੋ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਸਭ ਖਾਨ ਘਸੇਰਾ॥
ਭੋਰਾ ਬਡ ਸੁਭਾਵ ਕੋ ਹੇਰਾ ॥੩੨॥ ਅਨਕ ਬਾਰਤਾ ਐਸੀ ਕਹੈ॥ਸਦਾ
ਹਸਾਵਤ ਹੀ ਹਮ ਰਹੈ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਜ਼ੀਨ ॥ ਨਹਿੰ
ਮਾਨੈ ਕਹਿ ਸਾਚ ਕਬੀ ਨ ॥ ੩੩ ॥ ਇਸੈ ਦਿਖਾਵੇ ਤੌ ਪਤੀਆਵੈ ॥

---

੧ ਸੋਨੇ ਦੀ ਕਾਠੀ। ੨ ਮੋਤੀ। ੩ ਸੋਭਾ। ੪ ਰੁਪੈ।

ਬਿਨ ਦੇਖੇ ਹਮ ਕੌ ਝੁਠਿਆਵੈ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗੇ ਕਹਯੋ [1]ਕਲੀਦ ॥
ਇਸ ਦਿਖਾਇ ਪੁਨ ਰਾਖ ਤਗੀਦ ॥ ੩੪ ॥ ਲੇ ਆਇਸ ਕੋ ਲਾਇ
ਕਲੀਦ ॥ ਕੁਲਫ ਖੋਲ੍ਹ ਕਰ ਲਖੀ ਤਗੀਦ ॥ ਵਹਿਰ ਲਿਆਇ
ਖੋਲ੍ਹ ਦਿਖਰਾਯੋ ॥ ਹੇਰ ਘਸੇਰੇ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਮੈਂ ਜਾਨਯੋ
ਕਛੂ ਆਛੇ ਹੋਇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੀ ਕੀਮਤ ਜੋਇ ॥ [2]ਪੀਤਰ ਮਹਿੰ
ਪਾਹਨ ਜਰਵਾਇ ॥ ਮਣਕੇ ਗੁੱਫੇ ਬਡ ਲਰਕਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਸੁਨਤ
ਹਸਤ ਸਭ ਕਹਿ ਮਤ ਭੋਰੇ ॥ ਪਾਹਿਨ ਕਹਿਤੋ ਮਣਕੇ ਜੋਰੇ ॥
[3]ਚਾਮੀਕਰ ਮਹਿੰ ਹੀਰਨ ਖਚੇ ॥ ਮੁਕਤਾ ਕੇਰ ਗੁੰਫ ਸੁਭ ਰਚੇ॥੩੭॥
ਨਹਿੰ ਦੇਖੇ ਕਿਤ ਕਯਾ ਤੂੰ ਜਾਨੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਨਹਿੰ ਕਿਤ
ਥਾਨੈ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਏਹੁ ਸਾਰੀ ਬਾਤ ॥ ਹਮ ਕਯਾ ਜਾਨੈਂ ਇਨ
ਕੀ ਤਾਤ ॥ ੩੮ ॥ ਇਹੁ ਕਯਾ ਆਵੈਂ ਕਾਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਹਮਹਿ ਤ
ਆਛੀ ਇਨ ਤੇ ਜ੍ਵਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਅਚਵਤ ਭੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਬੋਵੈਂ
ਧਰਨੀ ਹੁਵੇ ਅਪਾਰੇ ॥ ੩੯ ॥ ਅਪਰ ਕਿਸੂ ਢਿਗ ਨਾਹਿੰ ਸੁਹਾਵੈ ॥
ਸਾਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹਿ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਲਪੇਟਯੋ ਪ੍ਰਥਮ ਸਮਾਨ ॥
ਭਲੇ ਸੰਭਾਰਯੋ ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਹਾਥ ਘਸੇਰੇ ਕੇ ਉਚਵਾਇ ॥
ਗਏ ਸੰਗ ਲੇ ਅੰਤਰ ਥਾਇ ॥ ਇਤ ਉਤ ਪਿਖ ਕਰ ਬਾਹਰ ਆਵਾ ॥
ਕਰ ਕਲੀਦ ਜਿਸ ਕੁਲਫ ਲਗਾਵਾ ॥ ੪੧ ॥ ਪੁਨ ਕਲੀਦ ਜਿਹ
ਚਾਬੀ ਰਖੀ ॥ ਸੋ ਭੀ ਥਾਨ ਘਸੇਰੇ ਲਖੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸਭ ਭੇਦਹਿ
ਪਾਵਾ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਧਕ ਮਨਾਵਾ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕਲੀਦ ਭੇਤ ਲੇਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੈਂਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਰਬ ਭੇਵ ਕੋ ਜਾਨ ਲਿਯ ਨਿਕਸਨ ਹੇਤ ਉਪਾਇ ॥

---

੧ ਕੁੰਜੀ ਬਰਦਾਰ। ੨ ਪਿਤਲ ਦੇ ਵਿਚ ਪਥਰ ਜੜਾਏ। ੩ ਸੋਨੇ ਦੇ ਵਿਚ ਹੀਰੇ ਜੜੇ ਹਨ।

ਬਿਵਤ ਬਨੀ ਤਬ ਐਸ ਬਿਧ ਪ੍ਰੇਮ ਹਰੀ ਸੁਨ ਸਾਇ ॥ ੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਹੁਤੇ ਹਯਨ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਾਰੇ ॥ [1]ਕੈਫ ਅਚਨ ਕੇ ਅਮਲੀ ਭਾਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠ ਤਬੇਲੇ ਸਾਰੇ ॥ ਹਾਸ ਬਿਲਾਸਨ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਸਭੀ ਕਹੈਂ ਸੁਨ ਭ੍ਰਾਤ ਘਸੇਰੇ ॥ ਰਹਯੋ ਨਵੀਨ ਆਨ ਇਸ ਡੇਰੇ ॥ ਅਧਕ ਚਾਕਰੀ ਸਭ ਤੇ ਭਈ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਤੇ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਲਈ ॥ ੩ ॥ ਨਹਿੰ ਭ੍ਰਾਤਨ ਮਹਿੰ [2]ਜ਼ਾਫਤ ਕਰੀ ॥ ਇਹੁ ਆਛੀ ਨਹਿੰ ਤੁਝ ਤੇ ਸਰੀ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਉਰ ਹਰਖ [3]ਉਪੰਨਾ ॥ ਕਾਰਜ ਬਨਯੋਂ ਭਲੇ ਮਨ ਮੰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕਹਨ ਲਗਯੋ ਭ੍ਰਾਤਨ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਕਰੋਂ ਮੈਂ ਖੁਸ਼ੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੋ ਚਾਹੋ ਸੋ ਹਮ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥ ਛਕੋ ਛਕਾਵੋ ਅਨਦ ਕਰੀਜੈ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਮਨ ਮੈਂ ਹਰਖਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ ਐਸ ਅਲਾਇ। ਬੀਸ ਰਜਤਪਣ ਦੀਜੈ ਲਿਆਇ॥ ਚਾਵਰ ਘ੍ਰਿਤ ਕਰ ਗੋਸ਼ਤ ਮੰਗਾਇ ॥ ੬ ॥ ਪੁਨਹਿੰ ਘਟੇ ਜੁਗ [4]ਕੈਫ ਲਿਆਵੋ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਭਰ ਭਰ ਕਰ ਪਿਆਵੋ ॥ ਇਹੁ [5]ਜ਼ਾਫਤ ਦੇਵੋ ਸਭ ਨੀਕੀ ॥ ਇਹੈ ਖੁਸ਼ੀ ਆਵੈ ਸਭ ਹੀ ਕੀ ॥੭ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਮਨ ਘਾਤ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਵਦੀ ਆਜ ਸੁਖਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ [6]ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਬਡ ਅੰਧਕਾਰਾ ॥ ਉਦੈ ਚੰਦ ਪੁਨ [7]ਗਗਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੮ ॥ [8]ਤਮ ਮਹਿੰ ਦੁਰਗ ਤੁਰੰਗ ਫੰਧਾਵੌਂ ॥ ਹੁਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਪਿਖ ਪੰਥ ਸਿਧਾਵੌਂ ॥ ਯਾਂਤੇ ਆਜ ਜ਼ਿਆਫਤ ਦੈ ਹੋਂ ॥ ਅਚਰਜ ਕਰ ਸਭ ਕੋ ਦਿਖਰੈ ਹੋਂ ॥ ੯ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਆਜ ਲਿਹੋ ਮੋ ਤੇ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਲਿਆਇ ਰਜਤਪਣ ਮੈਂ ਅਬ ਦੈ ਹੋਂ ॥ ਕਰੋ ਪੁਲਾਵ ਕਬਾਬ ਬਨੈ ਹੋ ॥ ੧੦ ॥ ਪੁਨ ਮੈਂ ਕੈਫ ਭਲੀ ਲੇ ਆਵੋਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਮਨ

---

੧ ਸ਼ਰਾਬ। ੨ ਰੋਟੀ। ੩ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ। ੪ ਸ਼ਰਾਬ। ੫ ਰੋਟੀ।
੬ ਪਹਿਲੀ ਰਾਤ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅੰਧੇਰਾ। ੭ ਅਕਾਸ਼। ੮ ਹਨੇਰੇ ਵਿਚ।

ਖੁਸ਼ੀ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਹਰਖੇ ਬਿਧੀਆ ਗਯੋ ॥ ਜੀਵਣ ਖਾਤੀ
ਭੇਦ ਬਤਯੋ ॥ ੧੧ ॥ ਚਾਲੀ ਰੋਪੱਯੇ ਲੇ ਆਇ ॥ ਬੀਸ ਇਨ੍ਹੌਂ ਕੇ
ਕਰ ਪਰਕਾਇ ॥ ਹਰਖਤ ਸਭ ਸਮਾਨ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਬਡੇ ਹੇਤ ਸੌਂ
ਦੇਗ ਪਕਾਇ ॥ ੧੨ ॥ ਪੁਨ ਕਬਾਬ ਕੀਮੇ ਕਰ ਤਿਆਰ ॥ ਏਤੇ
ਮਹਿਂ ਭਈ [1]ਸਾਯੰਕਾਰ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਸਭ ਨੇ ਕਹਯੋ ॥ ਜਾਓ
[2]ਬਾਰਨੀ ਅਬ ਲੇ ਆਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਆ ਬਹੁ ਆਨੰਦ
ਧਾਰ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਜਾ [3]ਕਲਾਲ ਕੇ ਘਾਰ ॥ ਮਿਲਯੋ ਜਾਇ ਕਰ
ਬੋਲਯੋ ਤਾਹੀਂ ॥ ਸਾਰ ਬਾਰਨੀ ਹੈ ਤੁਵ ਪਾਹੀਂ ॥ ੧੪ ॥ ਆਛੀ
ਦੇਹੁ ਬਹੁ ਲੀਜੈ ॥ ਅਮਲ ਘਨੋ ਜਿਸ ਥੋਰੀ ਪੀਜੈ ॥ ਕਹਯੋ ਮੋਲ
ਇਕ ਕਾ ਦੁਇ ਲੈ ਹੌਂ ॥ ਸਾਰ ਬਾਰਨੀ ਘਰ ਤੇ ਦੈ ਹੌਂ ॥ ੧੫ ॥
ਪੀਜੈ [4]ਅਲਪ [5]ਹੂਜੀਏ ਬੌਰਾ ॥ ਖੋਜੈ ਪਾਇ ਨ ਘਰ ਕੋ ਪੌਰਾ ॥ ਔਰ
ਤਰੀਫ ਕਹਾਂ ਕਰ ਕਹੈਂ ॥ ਨਿਕਸੈ ਮੂਤ੍ਰ ਨਹੀਂ ਸੁਧ ਲਹੈਂ ॥ ੧੬ ॥
ਇਮ ਸੁਨ ਬੀਸ ਰਜਤਪਣ ਦੀਨ॥ਘਟੇ ਸੁ ਜੁਗਲ ਭਰਾਵਨ ਕੀਨ ॥
ਦਾਸਨ ਤੇ ਕਲਾਲ ਉਚਵਾਇ ॥ ਬਿਧੀਏ ਸੰਗ ਸੁ ਦਏ ਪਠਾਇ ॥
੧੭ ॥ ਬੀਤੀ ਜਾਮਨ ਘਟਕਾ ਚਾਰੀ ॥ ਪਹੁਚਯੋ ਨਿਕਟ ਜਾਇ
ਮਤ ਭਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਸਾਹੀਸਨ ਸਮਦਾਯਾ ॥ ਮਿਲੇ ਸਕਲ [6]ਸਠ
ਲਖਹਿਂ ਨ ਮਾਯਾ ॥ ੧੮ ॥ ਬਿਰੇ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਅਜਹੁੰ ਨ ਆਯੋ ॥ ਭਏ
ਮੁਦਤ ਚਿਤ ਜਬ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ਤਿਆਰ ਭਏ ਸਭ ਪੀਨੇ ਵਾਰੇ ॥ ਲੀਏ
ਕਬਾਬ [7]ਨੁਕਲ ਤਬ ਸਾਰੇ ॥੧੯॥ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਭ੍ਰਾਤੇ ਸੁਨ ਲੀਜੈ॥
ਨਿਸਾ ਸਭੀ ਅਪਨੀ ਲਖ ਲੀਜੈ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਥੋਰੀ ਕਰ ਪਾਨ ॥
ਕਰੋ ਬਾਰਤਾਲਾਪ ਸੁਜਾਨ ॥੨੦॥ ਮੈਂ ਭਰ ਭਰ ਦੇਵੌਂ ਤੁਮ ਪਯਾਲੇ॥
ਕੀਜੈ ਆਜ ਬਿਨੋਦ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਬਿਛਰਹਿਂ ਯਾਦ ਰਖੋ ਗੇ ਸਾਰੇ ॥

੧ ਸੰਧਿਆਂ। ੨ ਸ਼ਰਾਬ। ੩ ਸ਼ਰਾਬ ਵੇਚਣ ਵਾਲੇ ਦੇ। ੪ ਥੋੜੀ ਹੋਰ।
੫ ਹੋ ਜਾਓ ਝੱਲੇ। ੬ ਮੂਰਖ। ੭ ਬੁਰਕੀ।

ਇਤ ਆਦਕ ਬਚ ਕਹਿ ਕਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਤਨਕ ਤਨਕ ਦੇ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਿਲਾਇ ॥ ਚਢੀ ਆਨ ਸਭ ਮਿਤ [1]ਬਿਰਮਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਦੂਸਰੋ ਦੀਨ ਪਿਆਲਾ ॥ ਭਏ ਨੈਨ ਸਭ ਕੇ ਤਬ ਲਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ [2]ਮਾਦਕ ਚਢਯੋ [3]ਭਭੂਕੇ ਜੈਸਾ ॥ ਕੋ ਬਿਹਸਤ ਕੋ ਹੈਸਤ ਬੈਸਾ ॥ ਚਰਬਹਿ [4]ਨੁਕਲਨ ਪੀਵੈਂ ਪਿਆਲੇ ॥ ਭਏ ਗਵਾਰ ਸਭੀ ਮਤਵਾਲੇ ॥ ੨੩ ॥ ਡੇਢ ਜਾਮ ਨਿਸ ਜਬੈ ਬਿਤਾਈ ॥ [5]ਕੈਫ ਛੂਟ ਕੀ ਤਬੈ ਪਿਆਈ ॥ ਤਹਿੰ ਕੇ ਹੁਤੇ [6]ਪਾਹਰੂ ਸਬੈ ॥ ਭਰ ਕਰ ਦੇਨ ਲਗਯੋ ਤਿਨ ਜਬੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਹੈਂ ਬਾਤ ਸੁਨ [7]ਭ੍ਰਾਤਘਸੇਰਾ ॥ ਪਹਿਰਾ ਦੇਨ ਆਜ ਕ੍ਰਿਤ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਜਾਗਯੋ ਜਾਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਦਈ ਸ਼ਰਾਬ ਤ ਸਾਂਭਹੁ ਸੋਈ ॥ ੨੫ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਤਜ ਦਿਹੁ [8]ਦੁਚਤਾਈ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੁੰ ਮੈਂ ਰੈਨ ਸਬਾਈ ॥ ਖਾਤਰ ਜਮਾਂ ਭਈ ਤਿਨ ਮਨ ਕੀ॥ ਕੀਨਸ ਛੂਟ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਅਨ ਕੀ ॥ ੨੬ ॥ ਦਯੋ [9]ਕਲੀਦ ਦਾਰ ਕੋ ਭਰਕੈ ॥ ਲੇਕਰ ਪੀਅਤ ਭਯੋ ਮੁਦ ਧਰ ਕੈ ॥ ਭਯੋ ਬਿਹੋਸ਼ ਨ ਸੁਧ ਕਿਸ ਰਹੀ ॥ ਮਨਹੁ ਲੋਥ ਮ੍ਰਿਤਕਨ ਸਭ ਪਹੀ ॥ ੨੭ ॥ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਕਰ ਬੂਝਤ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥ ਬੋਲਹਿ ਜਬਹਿ ਨ ਰਹਿ ਸੁਧ ਅੰਗਾ ॥ ਤੌ ਤਜ ਦੇਤ ਭਲੇ ਪਤੀਆਏ ॥ ਨਹਿੰ ਸੁਧ ਰਹੀ ਸਭਨ ਲਖ ਪਾਏ॥ ੨੮ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਨ ਕਰਕੈ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਧਰਨੀ ਸਿਰ ਧਰਕੈ ॥ ਕਮਰ ਕਸਾ ਤਬ ਕਰਤੋ ਭਯੋ ॥ [10]ਤਾਰੀ ਤਬੈ ਨਿਕਾਸਤ ਭਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਖੋਲ੍ਹ ਕੁਲਫ ਕੌ ਜ਼ੀਨ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਹੈ ਦਿਲਬਾਗ ਊਪਰੇ ਡਾਰੀ ॥ ਤਤ ਛਿਨ [11]ਕਵਕਾ ਮੁਖ ਪਹਿਰਾਈ ॥ ਪੁਨ ਅਰਦਾਸ ਕਰੀ ਹਿਤ ਲਾਈ ॥ ੩੦ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਬ ਕਰੋ

---

੧ ਮੋਹਤ ਕਰ ਲਏ। ੨ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਮਸਤੀ। ੩ ਅਗ ਦੇ ਲੰਬੂ ਜੈਸਾ। ੪ ਗਿਰਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਮੂੰਹ ਵਿਚ ਪਾਕੇ ਛਿਤਦੇ ਹਨ। ੫ ਸ਼ਰਾਬ ॥ ੬ ਪਹਿਰੇਦਾਰ। ੭ ਘਾਹੀ ਭਿਰਾ। ੮ ਚਿੰਤਾ। ੯ ਚਾਬੀਦਾਰ ਨੂੰ। ੧੦ ਚਾਬੀ। ੧੧ ਲਗਾਮ।

ਸਹਾਈ ॥ ਅਪਨ ਕਾਜ ਲਿਹੁ ਆਪ ਬਨਾਈ ॥ ਮੋਰ ਬਿਅਦਬੀ ਨਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਬਿਨਾ ਚਰੇ ਨਹਿੰ ਸਰ ਹੈ ਕਾਰੋ ॥ ੩੧ ॥ [1]ਪੰਚ ਰਜਤਪਣ ਦੇਹੁੰ ਦੰਡ ਆਇ ॥ ਜਬ ਰਾਵਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪੁਚਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਨਤੀ ਕਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨ ॥ ਸੱਤਿਨਾਮ ਕਹਿ ਚਢਯੋ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩੨ ॥ ਚਾਬਕ ਹੁਤੋ ਜ਼ੀਨ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਸੋਊ ਸੰਭਾਰ ਲੀਨ ਤਬ ਹਾਥ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੁਛ ਫੇਰਯੋ ਤਬ ਘੋਰਾ ॥ [2]ਤੁੰਦ ਬਿਸਾਲ ਕੀਨ ਜਬ ਜੋਰਾ ॥ ੩੩ ॥ [3]ਦੁਰਗ ਕੰਧ ਜੋ ਹੁਤੀ ਟਪਾਵਨ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰ ਸਨਮੁਖ ਚਲ ਜਾਵਨ ॥ ਏਕ ਹਾਥ ਚਾਬਕ ਕੋ ਮਾਰਾ ॥ ਰਿਸ ਤੁਰੰਗ ਤਨ [4]ਓਜ ਸੰਭਾਰਾ ॥੩੪॥ ਜਿਸਕੇ ਫੂਲ ਛਰੀ ਨਹਿੰ ਲਾਈ ॥ ਲਗਤ ਉਠਯੋ ਕਰ ਬਾਗ ਉਠਾਈ ॥ ਇਕ ਦੁਇ ਛਾਲ ਕੰਧ ਲਗ ਕੀਨ ॥ ਰਿਸ ਤੇ ਊਚੀ ਕਛੁ ਨਹਿੰ ਚੀਨ ॥ ੩੫ ॥ ਚਾਰਹੁ ਚਰਨ ਉਠਾਇ ਉਚੇਰੇ ॥ ਭਯੋ ਕੰਧ ਤੇ ਊਚ ਬਡੇਰੇ ॥ ਸਰਤਾ ਬਿਖੇ ਪਰਯੋ ਤਬ ਜਾਇ ॥ ਹੁਤੋ ਗੰਭੀਰ ਨੀਰ ਤਿਸ ਥਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਹੁਤੋ ਅਰੂਢਨ ਮਹਿੰ ਸਵਧਾਨ ॥ ਬਾਗ ਉਠਾਇ ਉਰਧ ਕੋ ਆਨ ॥ ਜਾਨੂ ਲ਼ਗ ਜਲ ਕਰਕੈ ਤਰਯੋ ॥ ਭਯੋ ਪਾਰ ਬਲ ਤਨ ਸੰਭਰਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਜਬਹੂੰ ਛਾਰ ਬਾਰ ਮੈਂ ਮਾਰੀ ॥ ਸ਼ਬਦ ਬਿਲੰਦ ਉਠਯੋ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ਹੁਤੋ ਪਾਹਰੂ ਜਾਗਤ ਜੇਈ ॥ ਨਿਤ ਜਲ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਯੋ ਤੇਈ॥੩੮॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਡ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਨਿਸ ਪਤ ਚਢਯੋ ਲੀਨ ਮਗ ਚੀਨ ॥ ਤੁਰਗ ਚਲਾਯੋ ਪੌਨ ਮਨਿੰਦ ॥ ਗਾਵੈ ਸ਼ਬਦ ਸੁ ਮਨ ਆਨੰਦ ॥ ੩੯ ॥

ਯਥਾ—(ਗੁਰ ਮੇਰੇ ਸੰਗ ਸਦਾ ਹਰ ਨਾਲੇ ॥ ਸਿਮਰ ਸਿਮਰ ਤਿਸ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥)

ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਤੁਕ ਗਾਵਤ ਆਵੈ ॥ ਹੈ ਕੀ ਪੀਠ

੧ ਪੰਜ ਰੁਪੈ । ੨ ਤੇਜ । ੩ ਕਿਲ੍ਹੇ ਦੀ ਕੰਧ । ੪ ਬਲ ।

ਚਢਨ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਲਗ ਬਿਆਸਾ ਪਾਰ ॥ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਦਿਸ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਹੈ ਨਿਕਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਤਾਲੀਸਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਜਬ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਭੇਜਯੋ ਥੋ ਲਾਹੌਰ ॥
ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਹਿਤ ਸੋਂ ਤਬੈ ਗੁਰ ਲਜਾਯੋ ਗ੍ਰਿਹ ਓਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਾਰਗ ਮਹਿ ਨਰ ਅਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਆਏ ਮਾੜੀ ਪਿੰਡ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਖਿ ਕਰ ਭੁੱਲਰ ਜਹਾਂ ਬਸਾਵੈ ॥ ਕੌੜਾ ਤਾ ਮਹਿ ਮੁਖੀ ਕਹਾਵੈ ॥ ੨ ॥ ਤਿਹ ਦਿਨ ਤਿਨਹੁ ਬਡੇ ਕਾ ਮੇਲਾ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਤੇ ਭਯੋ ਸਕੇਲਾ ॥ ਮੇਲੇ ਮਹਿੰ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਸਤਿਗੁਰ ਘਾਲਯੋ ਡੇਰੇ ॥ ੩ ॥ ਆਇ ਸਭ ਪਗਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤੇ ਮੁਦ ਭਾਰੀ ॥ ਕੌੜੇ ਰਾਹਕ ਬਲੀ ਬਿਲੰਦ ॥ ਭੂਮ ਮਾਲਕੀ ਤਿਨ ਕੀ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥੪॥ ਕੁਲ ਕੇ ਭ੍ਰਾਤ ਮਿਲੇ ਸਮਦਾਇ॥ ਸਭ ਪਰ ਅਪਨੋ ਹੁਕਮ ਚਲਾਇ ॥ ਮੇਲੇ ਬਿਖੇ ਓਜ ਦਿਖਰਾਵਤ ॥ ਨਿਜ ਮਰਜੀ ਅਨਸਾਰ ਚਲਾਵਤ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਕੌੜੇ ਭੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਏ ॥ ਸੋ ਅਭਮਾਨ ਬੰਦ ਬਿਰ ਥਾਏ ॥ ਖਰੇ ਬਿਲੋਕੇ ਅੰਤਰਯਾਮੀ॥ ਬੂਝਤ ਭੇ ਤਿਨ ਤੇ [1]ਦੰਭ [2]ਦਾਮੀ ॥ ੬ ॥ ਕਿਸ ਕੋ ਇਸ ਬਲ ਮਹਿ ਲਗ ਮੇਲਾ ॥ ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਤੇ ਭਯੋ [3]ਸਕੇਲਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੋਲੇ ਰਾਹਕ ਕੌਰੇ ॥ ਹਮਰੋ ਬਡੋ ਭਯੋ ਇਸ ਠੌਰੇ ॥ ੭ ॥ ਬਰਕਤ ਵੰਦ ਪ੍ਰਤਾਪ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਕੋ ਦਿਹਿ ਸਭ ਕਾਲਾ ॥ ਤਿਸ ਕੋ ਇਹ ਮੇਲਾ ਲਗ ਭਾਰੀ ॥ ਮਿਲਹਿ ਆਨ ਕਰ ਜੋ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ੮॥ ਮਮ ਕੀ ਅਰਜ਼ ਸੁਨਹਿ ਅਰ ਦੇਤ ॥ ਨਰ ਤੇ ਅਪਨ [4]ਉਪਾਇਨ

੧ ਪਖੰਡ। ੨ ਦਮਨ ਭਾਵ ਨਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ। ੩ ਇਕੱਠੇ। ੪ ਭੇਟਾ।

ਲੇਤ ॥ ਇਮ ਜਬ ਬੋਲੇ ਸਹਿਤ ਬਡਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਮੁਸਕਾਇ ਗੁਸਾਈ ॥ ੯ ॥ ਬੂਝੇ ਬਹੁਰ ਕਹਾਂ ਅਬ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਾਂਛਤ ਲੇ ਸਭ ਕੋਈ ॥ ਕਿਤ ਬੈਠਯੋ ਸੋ ਬਡੋ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਲੇਤ ਸਭਨ ਤੇ ਜਥਾ ਉਚਾਰੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ [1]ਰਾਹਿਕ ਕੌਰੇ ਪੁਨ ਕਹੇ । ਸਭ ਮੇਲੇ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਅਹੇ ॥ ਜਹਿ ਕਹਿ ਸਭਨ ਕਾਮਨਾ ਦੇਤ ॥ ਤਿਮ ਹਿਤ ਬੰਦਨ ਸੋ ਨਿਜ ਲੇਤ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿਜ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੇ ਰਹਯੋ ਸਮਾਇ ॥ ਮਾਨਵ ਮਿਲੇ ਅਧਕ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਚਹਯੋ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਕੋ ਮਾਨ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ੧੨ ॥ ਸਭ ਮਹਿਂ ਜੋ ਕੌੜਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ [2]ਅਗ੍ਰ ਖਰੋ ਪਿਖ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ [3]ਮੂੰਦ ਬਿਲੋਚਨ ਰਿਦੇ ਜਨਾਵੈਂ ॥ ਅਬਹਿ ਤਾਹਿ ਕੋ ਤੋਹਿ ਦਿਖਾਵੈਂ ॥ ੧੩ ॥ ਦੇਖ ਲੀਜੀਅਹਿ ਅਪਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ਜੋ ਮੇਲੇ ਮਹਿਂ ਰਮਯੋ [4]ਜਿਠੇਰਾ ॥ਮਾਨ ਬੈਨ ਕੋ ਮੂਦੇ ਨੈਨ ॥ ਛਟੀ ਜੁ ਕਰ ਮਹਿਂ ਕਰਣਾ ਐਨ ॥ ੧੪ ॥ ਜਬ ਤਿਸ ਕੈ ਸਿਰ ਧਾਰਨ ਕਰੀ ॥ ਅਪਨ ਬਡੇ ਕੀ ਸੋਝੀ ਧਰੀ ॥ ਅਚਰਜ ਹ੍ਵੈ ਕਰ ਨੈਨ ਪਸਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਦਿਸਾ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਕਹੋ ਕਹਾਂ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸਾਚ ਸੁਨਾਉ ਜਥਾ ਬਿਧ ਹੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਤਾਹਿ ਬਤਾਯੋ ॥ ਹਮਰੇ ਬਡੇ [5]ਕਾਕ ਤਨ ਪਾਯੋ ॥ ੧੬ ॥ ਬਹੁਤ ਬੇਰ ਮਰ ਮਰ ਜਨਮਯੋ ॥ ਅਬਹਿ [6]ਪਹਾਰੀ ਬਾਇਸ ਭਯੋ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਬੂਝਯੋ ਇਸ ਥਲ ਮੇਲਾ ॥ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕੋ ਬਡ ਭਯੋ ਸਕੇਲਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸੁਨ ਰਾਹਕ ਕੌੜਾ ਤਬ ਕਹੀ ॥ ਭੇਡ ਚਾਲ ਲੋਗਨ ਕੀ ਲਹੀ ॥ ਜਿਤ ਦਿਸ ਏਕ ਭੇਡ ਚਲ ਜਾਇ ॥ ਦੇਖਤ ਸਗਰੀ ਪਾਛ ਸਿਧਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਤਿਮ ਹੀ ਜਗ ਕੇ ਮੂਰਖ ਨਰ ਹੈਂ ॥ ਪਿਖ ਚਲ ਜਾਇ ਬਿਚਾਰ ਨ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ਕਹਯੋ ਸਭਨ

੧ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰ। ੨ ਅਗੇ। ੩ ਅਖਾਂ ਬੰਦ। ੪ ਵਡਾ। ੫ ਕਾਂ। ੬ ਪਹਾੜੀ ਕਾਂ।

ਮਹਿ ਯਹਿ ਅਹਿਵਾਲ ॥ ਸਭੈ ਅਚੰਭੇ ਰਿਦੈ ਬਿਸਾਲ ॥ ੧੯ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਕਤੀ ਬਡ ਜਾਨੀ ॥ ਭੂਮ ਰਾਜ ਤੇ ਤਊ ਅਭਮਾਨੀ ॥ ਨਿਮੇ ਨਾਹਿੰ ਗੁਰ ਅਗ੍ਰ ਕੁਭਾਗੇ ॥ ਨਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿੱਧੂ ਗੋਤ ਮਰਾੜ ਕੇ ਰਾਹਕ ਬੀਦੋ ਵਾਲ ॥
ਭੱਟੀ ਔਰ ਪਚਾਧਿਆਂ ਦੀਨੇ ਦੇਸ ਨਿਕਾਲ ॥ ੨੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੋ ਮਰਾੜ ਕੇ ਰਾਹਕ ਜੇਈ ॥ ਦੇਸ ਬਦਰ ਭੇ ਦੁਖਿਅਤ ਤੇਈ ॥ ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ਕਰਹਿੰ ਜਹਿੰ ਜਾਇੰ ॥ ਕਿਤਹਿ ਠੌਰ ਪੁਰ ਬਸਨ ਨ ਪਾਇੰ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਨ ਮਰਾੜ ਕਿਨ ਮਾੜੀ ਡੇਰਾ ॥ ਸਿਰਕੀ ਮਾਹਿੰ ਬਾਸ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮੇਲੇ ਮਹਿੰ ਸੋ ਭੀ ਚਲ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਦਰਸਨ ਪਾਇ॥ ੨੩ ॥ ਅਧਕ ਪ੍ਰੇਮ ਧਰ ਅਰਪ ਉਪਾਇਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਪਟਾਇਨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਅਰਜ਼ ਗੁਜਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਨ ਕੇ ਰਛਪਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਦਿਹੁ ਸਿੱਖੀ ਅਪਨੀ ਮੁਹਿ ਦਾਨ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇ ਕਰੀਅਹਿ ਕਲਯਾਨ ॥ ਜਾਨ ਦੀਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਬਨਾਏ ॥ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਭਾ ਅਤ ਉਤਸ਼ਾਏ ॥ ੨੫ ॥ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਹੁ ਕਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨਤਾ ਭੀ ਤਿਨ ਪਰੀ ॥ ਕੂਪ ਹੁਤੇ ਇਕ ਮਾੜੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜੋ ਕੌੜਨ ਜਲ ਹੇਤ ਲਗਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਤਿਹ ਬਿਨ [1]ਅੰਭ ਨ ਥੋ ਕਿਸ ਥਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਤਿਸ ਤੇ ਜਲ ਲਿਆਇ ॥ ਸਭ ਮਰਾੜ ਕੇ ਰ੍ਰਾਹਕ ਜੇਈ ॥ ਇਨ ਕੀ ਹੁਤੀ [2]ਭਾਰਜਾ ਸੇਈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਿਸੀ ਕੂਪ ਕੇ ਆਨਤ [3]ਬਾਰੀ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਸਿਧ ਬਿਵਹਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਠਾਂ ਕੌਰੇ ਤਰਨ ਜਿ ਨਰ ਹੈਂ ॥ ਬਿਰਹਿੰ ਕੂਪ ਪਰ ਸੋ ਇਮ ਕਰ ਹੈਂ ॥ ੨੮ ॥ ਜੋ ਮਰਾੜ ਕੀ [4]ਤਰਨੀ ਜਾਇ ॥ ਕਰੈਂ ਮਸਖਰੀ ਨਹਿੰ

੧ ਜਲ । ੨ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ । ੩ ਜਲ । ੪ ਇਸਤ੍ਰੀ ।

ਸ਼ਰਮਾਇ ॥ ਜਲ ਕੇ ਹੇਤ ਸਹੈਂ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਕੁਬਾਕ ਕਹਿ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ॥ ੨੯ ॥ ਅਪਰ ਥਾਨ ਜਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਾਹੀ ॥ ਬਿਨ ਜਲ ਤੇ ਨਹਿ ਜੀਵਨ ਪਾਹੀ ॥ ਯਾਂਤੇ ਬਿਨਾ [1]ਕੋਪ ਚਲ ਜਾਇ ॥ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤ ਐਸੇ ਕੁਮਤ ਕਮਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗੇ ਜਬੈ ॥ ਇਮ ਪ੍ਰਸੰਗ ਹੋਵਤ ਭਾ ਤਬੈ ॥ ਕੁਲ ਮਰਾਝ ਮਹਿ ਮੋਹਣ ਨਾਮ ॥ ਹੁਤੋ ਚੌਧਰੀ ਤਿਸ ਕੇ ਧਾਮ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਬਿਆਹ ਨਈ [2]ਬਧੂ ਲਿਆਈ ॥ ਸੋ ਘਟ ਲੈ ਜਲ ਹੇਤ ਸਿਧਾਈ ॥ ਕੂਪ ਸਥਾਨ ਤਰਨ ਨਰ ਖਰੇ ॥ ਨਿਤ ਸਮ ਹਸਨ ਬੋਲਬੋ ਕਰੇ ॥ ੩੨ ॥ ਬਧੂ ਨਵੀਨ ਸੰਗ ਤਬ ਤੈਸੇ ॥ ਕਰਤ ਹਾਸ ਕੋ ਨਿਤ ਕਰ ਜੈਸੇ ॥ ਸੋਊ ਬਧੂ ਤਬ ਕ੍ਰੋਧਤ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ॥ ਘਟ ਕੋ ਝਟਕ ਪਟਕਬੋ ਕੈਕੈ ॥ ੩੩ ॥ ਗਾਰੀ ਦੇਤ ਗਈ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ॥ ਸਭ [3]ਤ੍ਰੀਯਾਨ ਸੋਂ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਕਰਯੋ ਧਿਕਾਰਨ ਨਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਆਪਨੀ ਲਾਜ ਗਵਾਈ ॥ ੩੪ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਦਾਰਾ ਸੋਂ ਨਰ ਹਸੈਂ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਘਰ ਬਸੈਂ ॥ ਖਰੇ ਕੂਪ ਪਠ ਕਰਤ ਕੁਵਾਕ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਅਪਜਸ ਹ੍ਵੈ ਸਭ ਸਾਕ ॥੩੫॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਜੈਹੋਂ ਲਿਆਹੋਂ ਨ ਪਾਨੀ॥ ਕਹੈਂ ਕੁਵਾਕ ਹਾਸ ਬਹੁ ਠਾਨੀ ॥ ਹ੍ਵੈ ਨਿਰਲਾਜ ਨ ਜੀਵਨ ਆਛੋ ॥ ਅਪਰ ਥਾਨ ਬਸਬੋ ਚਿਤ ਬਾਛੋ ॥ ੩੬ ॥ ਈਹਾਂ ਰਹਿਨ ਕੋ ਧਰਮ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਹਾਂ ਨਿਸੰਕੀ ਅਸ ਨਰ ਹੋਈ ॥ ਇਤ ਆਦਿਕ ਤਿਨ [4]ਨਿਸਠਰ ਬਾਨੀ ॥ ਕਹੀ ਸਭਨ ਸੋਂ ਤਰਕ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ ਮਰਾਝ ਕੇ ਸੰਕਟ ਪਾਵੈਂ ॥ ਬਿਨ ਜਲ ਤੇ ਕੁਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਵੈਂ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਮਸਲਤ ਕੀਨ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਿਤ ਕੋ ਚਲਹਿ ਬਸਹਿੰ ਇਸ [5]ਕਾਲਾ ॥ ੩੮ ॥ ਬਿਨਾ ਬਾਸ ਤੇ ਨਹਿੰ ਗੁਜਰਾਨ ॥ ਨਹਿੰ

੧ ਗੁਸੇ। ੨ ਵਹੁਟੀ। ੩ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਨੇ ਸਾਥ। ੪ ਕਠੋਰ ਭਾਵ ਕਰੜੀ ਬਾਨੀ।
੫ ਇਸ ਸਮੇਂ।

ਅਵਨੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਿਸ ਬਾਨ ॥ ਰਾਹਕ ਕੌਰੇ ਦੁਸ਼ਟ ਬਿਲੰਦ ॥ ਕਰਹਿੰ ਬਧੀਕੀ ਮਿਲ ਬਲ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੩੯ ॥ ਬਹੁਰ [1]ਪਰਸਪਰ ਭਲੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਉਪਾਇ ਨ ਚਲਹਿ ਹਮਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਆਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਹੋਇ ਸਕਹਿੰ ਹਮ ਥਾਏ ॥ ੪੦ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮ੍ਰੱਥ ਬਲਵੰਤੇ ॥ ਕਰਤ ਨ ਬਿਲਮਹਿੰ ਜਥਾ ਚਹੰਤੇ ॥ ਚਲੋ ਸ਼ਰਨ ਤਿਨ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵੋ ॥ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਤਿਨ ਤੇ ਪਾਵੋ॥੪੧॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮਰਾੜ ਔ ਕੌੜੇ ਜ਼ਿਮੀਦਾਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਵੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੪੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਸਮਲਤ ਕਰ ਮਨ ਬਿਖੈ ਮਹਾਰਾੜ ਜੋ ਬੰਸ ॥
ਆਵਤ ਭੇ ਸਰਨਾਗਤੀ ਸੋਢ ਬੰਸ ਅਵਤੰਸ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦਨ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋ ॥ ਥਿਰ ਭੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਢਿਗ ਤਿਹ ਸਮੋ ॥ ਬੰਧ ਹਾਥ ਬੋਲੇ ਨਿਜ ਬਿਨਤੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਹਮਰੇ ਬਡ ਗਿਨਤੀ ॥ ੨ ॥ ਬਿਨਾ ਤੁਮਾਰੇ ਪਰਤ ਨ ਪਾਰ ॥ ਰਹੇ ਬੂਡ ਚਿਤ ਚਿੰਤਾ ਧਾਰ ॥ ਸਭ ਜ਼ਾਨਹੁ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਤ ਜਿਤਕ ਕੌਰੇ ਨਰ ਖਾਮੀ ॥ ੩ ॥ ਜਲ ਕਾਰਨ ਤ੍ਰੀਆ ਜਾਹਿੰ ਹਮਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਰਚਹਿੰ ਹਾਸ ਡਰ [2]ਡਾਰੀ ॥ [3]ਸਹੀ ਨ ਜਾਇ [4]ਬਿਸਾਲ ਖੁਟਾਈ ॥ ਗਹੀ ਆਪ ਕੀ ਅਬ ਸਰਣਾਈ ॥ ੪ ॥ ਅਸ [5]ਅਵਨੀ ਨਹਿੰ ਜਾਨੀ ਜਾਇ ॥ ਜਹਿ ਬੈਠਹਿੰ ਹਮ ਗ੍ਰਾਮ ਬਸਾਇ ॥ ਇਤ ਕੌਰੇ ਭ੍ਰਾਤਾ ਸਮਦਾਇ ॥ ਧਰਾ ਮਾਲਕੀ ਕਰਹਿੰ ਬਨਾਇ ॥੫॥ ਜੈਤ ਪਿਰਾਣਾਂ ਆਦਕ ਔਰ ॥ ਰਾਖੀ ਸਭ ਸੰਭਾਰ ਕਰ ਠੌਰ ॥ ਸ਼ਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਗੁਨਵੰਤੇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਅਧਕ ਆਪ ਬਲਵੰਤੇ ॥

੧ ਆਪਸ ਵਿਚ। ੨ ਨਿਸਚੇ ਕਰਕੇ। ੩ ਬਹੁਤ। ੪ ਧਰਤੀ।

੬ ॥ ਕਹਹੁ ਬਚਨ ਸਿਧ ਹੋਵਤ ਕਾਜ ॥ ਚਹਹੁ ਤ ਕਯੋਂ ਨ ਹੋਇ
ਮਹਾਰਾਜ ॥ ਅਪਨੇ ਕਰ ਕੈ ਹਮਹੁ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਜਹਿੰ ਜਾਨਹੁ ਤਹਿ
ਅਵਨਿ ਦਿਵਾਵਹੁ ॥ ੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਲਖੇ ਨਿਜ ਦਾਸ ॥ ਬਸਹਿੰ
[1]ਖੇਦ ਜੁਤ ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ॥ ਜੇ ਕਿਤ ਧਰਾ ਪਾਇ ਹੁਇ ਗ੍ਰਾਮ ॥
ਰਹੈਂ ਸੁਖੇਨ ਕਰੈਂ ਨਿਜ ਧਾਮ ॥ ੮ ॥ ਇਮ ਬਿਚਾਰ ਗੁਰ ਧੀਰਜ
ਦੀਨ ॥ ਖੇਦ ਤੁਮਾਰੇ ਹਮ ਲਖ ਲੀਨ ॥ ਲੈ ਦੈਹੈਂ ਅਵਨੀ ਹਿਤ
ਬਾਸਾ ॥ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਾਮ ਅਪਨੋ ਬਿਨ [2]ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਮਰਾਝ ਕੇ
ਹਰਖਤ ਹੋਏ ॥ ਅਤ ਸਰਧਾ ਜੁਤ ਨਿੰਮ੍ਰਤ ਸੋਏ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਯੋ ॥ ਨਰ ਕੌਰਨ ਕੋ ਪਾਸ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰ
ਬੰਦਨ ਕੋ ਬੈਠ ਹੰਕਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦਿਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ ਬਚਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਰਾਹਕ ਜੇ ਮਰਾਝ ਕੇ ਸਾਰੇ ॥ ੧੧ ॥
ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ਬਿਖੈ ਦੁਖਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨ ਧਰਨੀ ਨਹਿੰ ਧਾਮ ਉਸਾਰੇ॥
ਹਮਰੋ ਕਹਯੋ ਮਾਨ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ਭੂਮ ਪਾਂਚ ਹਲ ਕੀ ਇਨ ਦੀਜੈ ॥
੧੨ ॥ ਜਿਤਕ ਮੋਲ ਲਿਹੁ ਹਮ ਤੁਮ ਦੈਹੈਂ ॥ ਬਸੈਂ ਗ੍ਰਾਮ ਕਰ ਸੁਖੀ
ਹੁਵੈ ਹੈਂ ॥ ਸੁਨ ਰਾਹਕ ਕੌਰਨ ਗੁਰ ਬਾਨੀ ॥ ਨਹਿ ਮਾਨੀ ਮੁਖ ਕੀਨ
ਬਖਾਨੀ ॥ ੧੩ ॥ ਹਲ ਕੇ ਮੁਖੀ ਅਗ੍ਰ ਹੋਇ ਜੇਤੀ ॥ ਹਮ ਅਵਨੀ
ਇਨ ਦਹੈਂ ਨ ਤੇਤੀ ॥ ਬਸਹਿੰ ਸਰੀਕਾ ਫੇਰ ਕਮਾਵੈਂ ॥ ਹੁਇ [3]ਛਿਤ
ਮਾਲਕ ਰਾਰ ਬਧਾਵੈਂ ॥ ੧੪ ॥ ਯਾਂਤੇ ਅਬ ਜਬਾਬ ਕਹਿ ਦੇਂਹ ॥
ਕਜੋਂ ਬਸਾਇ ਕਰ ਸਮਸਰ ਲੇਂਹ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਕੌਰੇ ਗਏ ਅਵਾਸ॥
ਅਏ ਮਰਾਝ ਕੇ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ੧੫ ॥ ਬੈਠੇ ਨਿਕਟ ਸਕਲ ਕਰ
ਬੰਦ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸਟ ਸੋਂ ਪਿਖਤ [4]ਮੁਕੰਦ ॥ ਅਵਨਿ ਲੇਨ ਕੋ
ਸਕਲ ਪ੍ਰਸੰਗ ॥ ਕਹਯੋ ਭਯੋ ਜਿਮ ਕੌਰਨ ਸੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਸੁਨ ਕਰ
ਦੀਨ ਹੋਇਕੈ ਭਨੈ ॥ ਰਾਵਰ ਤੇ ਸਭ ਕਾਰਜ ਬਨੈ ॥ ਅਗਮ ਹੋਇ

੧ ਦੁਖ। ੨ ਡਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੩ ਧਰਤੀ। ੪ ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ।

ਬਹੁ ਸੁਗਮ ਕਰੰਤੇ ॥ ਜਿਨਹਿ ਸੁਗਮ ਤਹਿ ਅਗਮ ਰਚੰਤੇ ॥ ੧੭ ॥
ਨਹੀ ਆਸਰਾ ਦੂਸਰ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੇ ਚਰਨ ਪਰਾਇਨ ਹੋਇ ॥ ਹੋਇ
ਉਪਾਇ ਸੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ ਜਥਾ ਬਾਸ ਹਮਰੋ ਬਨ ਆਇ ॥ ੧੮॥
ਬਿਨਾ ਬਾਸ ਤੇ ਨਹਿ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਲਾਜ ਬਡਾਈ ਨਹਿ ਬਿਨ ਧਾਮ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸੁਨ ਕਾਨ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰ ਅਸ ਬਚਨ ਬਖਾਨ
॥ ੧੯ ॥ ਕਰਹੁ ਕੂਚ ਅਪਨੋ ਅਬ ਡੇਰਾ ॥ ਲੇਕਰ ਸਰਬ ਸਾਥ
ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ਚਲਤ ਜਹਾਂ ਸੰਧਯਾ ਪਰ ਜਾਇ ॥ ਤਹਿੰ ਡੇਰੇ ਕੋ ਲੇਹੁ
ਟਿਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਰਚਹੁ ਗ੍ਰਾਮ ਤਹਿੰ ਸਦਨ ਬਸਾਵਹੁ ॥ ਕਰਹੁ
ਬਾਸ ਕੋ ਮਿਲ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਤਹਾਂ ਬਿਘਨ ਜੇ ਹੁਇ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਹੁਇ ਸਹਾਇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੈ ਟਾਰੇ ॥ ੨੧ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਸਗਰੇ
ਕਰ ਬੰਦ ॥ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਪਦ ਅਰਬਿੰਦ ॥ ਮਾਨਯੋਂ ਹੁਕਮ ਸਿਦਕ
ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਕਾਜ ਹੁਇ ਰਿਦੇ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਸ
ਆਇਸ ਮਹਿੰ ਚੌਦਹਿ ਭੌਨ ॥ ਨਰ ਬਪਰੇ ਕੀ ਗਿਨਤੀ ਕੌਨ ॥ ਗੁਰ
ਤੇ ਹੋਇ [1]ਬਿਸਰਜਨ ਚਲੇ ॥ ਸਿਰਕੀ ਬਾਸ ਲਾਦ ਕਰ ਭਲੇ
॥ ੨੩ ॥ ਤੀਨ ਕੋਸ ਪਰ ਸੰਧਯਾ ਭਈ ॥ ਅਵਨੀ ਰਵਨੀ ਅਤ
ਲਖ ਲਈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਿਮਰ ਕਰ [2]ਸਿਵਰ ਉਤਾਰਾ ॥
ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਗਿਰਦ [3]ਕੋਟ ਕਰ ਡਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਭਾਤ ਧਾਮ
ਜਿਮ ਹੋਇ ॥ ਤਿਮ ਬਿਥਾਰ ਕਰ ਉਤਰੇ ਸੋਇ ॥ ਜੈਤ ਪਿਰਾਣਾਂ
ਰਾਹਕ ਰਹੈਂ ॥ ਮਾਲਕ ਤਿਸ [4]ਅਵਨੀ ਕੇ ਅਹੈਂ ॥ ੨੫ ॥ ਜਿਸਕੇ
ਸਮ ਦੂਜਾ ਬਲਵਾਨਨ ॥ ਪਕਰਹਿੰ [5]ਪਾਠਨ ਤੇ [6]ਪੰਚਾਨਨ ॥ ਹੁਤੇ
ਜਮਾਈ ਕੌਰਨ ਕੇਰਾ ॥ ਸੁਧ ਭੀ ਇਨ ਥੀ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥੨੬॥
ਕਾਲਾ ਕਰਮ ਚੰਦ ਜੇ ਰਾਹਕ ॥ਮੁਖ ਮਰਾਝ ਕੇ ਮਹਿ ਮਹਿੰ ਗਾਹਕ॥

੧ ਵਿਦਾ ਹੋਕੇ । ੨ ਡੇਰਾ । ੩ ਕਿਲ੍ਹਾ । ੪ ਧਰਤੀ । ੫ ਹਥ ।
੬ ਸ਼ੇਰ ।

ਇਨ ਢਿਗ ਮਾਨਖ ਜੈਤ ਪਠਾਯੋ ॥ ਇਹਾ ਨ ਠਹਿਰਹੁ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੨੭ ॥ ਮੈਂ ਬੈਠਯੋ ਮਾਲਕ ਸਭ ਧਰਨੀ ॥ ਕਰੋਂ ਸੰਭਾਰਨ ਜਯੋਂ ਨਿਜ ਤਰਨੀ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਲੰਬ ਕੂਚ ਕਰ ਜਾਵੈ ॥ ਦੇਰ ਲਾਉ ਤੋ ਮਾਰ ਮੁਕਾਵੇਂ ॥ ੨੮ ॥ ਆਯੋ ਦੂਤ ਜੈਤ ਜਸ ਕਹੀ ॥ ਕਾਲੇ ਕੋ ਸਬ ਭਾਖ ਸੁਨਈ ॥ ਸੁਨ ਕਾਲੇ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰਾ॥ਸਹੀ ਜੈਤ ਬਲਵਾਨ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਤਊ ਗੁਰੂ ਬਲ ਤੇ ਹਮ ਆਏ ॥ ਧਨ ਧਰਨੀ ਕੋ ਜੇਤਕ ਚਾਏ ॥ ਦਿਹੈਂ ਬਿਗਾਰੈਂ ਤਿਸ ਸੌਂ ਨਾਏ ॥ ਨਹਿੰ ਲੈ ਹੈ ਜੇ ਲਰਬੋ ਚਾਏ ॥ ੩੦ ॥ ਤੋ ਨਿਸੰਗ ਹ੍ਵੈ ਚਢ ਕਰ ਆਵੈ ॥ ਹ੍ਵੈ ਜੋ ਹ੍ਵੈ ਨਹਿੰ ਧਰਨ ਤਜਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਗਾ ਦੂਤ ਜੈਤ ਕੋ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਜਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ ਕੌਰਨ ਕੋ ਕੀਨ ਸਕੇਰਾ ॥ ਜੈਤ ਪਿਰਾਣਾ ਚਢੇ ਦਲੇਰਾ ॥ ਇਤ ਕਾਲਾ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਕਹਿ ਬਿਨੈ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਕਾਲੇ ਦਯੋ ॥ ਹ੍ਵੈ ਦਲੇਰ ਕਰ ਜੁੱਧ ਮਚਯੋ ॥ਹਮ ਸਹਾਇਤਾ ਸੈਨ ਪਠਾਵੈਂ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰ ਤੇ ਜੈਤਹਿ ਘਾਵੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਅਸ ਬਰ ਸੁਨ ਕਰ ਤੂਰਨ ਆਯੋ ॥ ਜੁੱਧ ਕਰਨ ਇਤ ਤਯਾਰ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਜੈਤ ਆਇ ਬਡ ਢੋਲ[1] ਬਜਾਇ ॥ ਕੌਰੇ ਰਾਹਕ ਰੌਰ ਮਚਾਇ ॥ ੩੪ ॥ ਇਤ ਮਰਾਝ ਕੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸੰਭਾਰ ॥ ਨਿਕਸੈ ਗੁਰ ਬਚ ਤੇ ਬਲ ਧਾਰ ॥ ਜੰਗ ਮਚਯੋ ਦੋਨਹੁ ਤਬ ਭਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੈਨ ਪਠੀ ਬਿਧ ਬਾਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਊਚੈ ਬੋਲੈ ਜੈਤ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਗਹਿ ਕਰ ਬਰਛੀ [2]ਭੀਛਨ ਭਾਰੀ ॥ ਜਿਮ [3]ਗਜ ਬ੍ਰਿੰਦ ਨ [4]ਕੇਹਰ ਗਿਨਹਿੰ ॥ ਬਿਨ ਡਰ ਤਿਮ [5]ਰਿਪ ਗਨ ਕੋ ਹਨਹਿੰ ॥ ੩੬ ॥ ਕਾਲੇ ਤਬਹਿ ਬਿਲੋਕਯੋ ਆਵਤ ॥ ਅਧਕ ਬਲੀ ਹਮਰੇ [6]ਭਟ ਘਾਵਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਰਾਧਨ ਕਰਕੈ ॥ ਮਾਰੀ

---

੧ ਡੋਲਾ । ੨ ਭਿਆਨਕ । ੩ ਹਾਥੀ । ੪ ਸ਼ੇਰ । ੫ ਵੈਰੀ ।
੬ ਸੂਰਮਾ ।

[1]ਖੜਗ ਖੈਂਚ ਬਲ ਧਰਕੈ ॥ ੩੭॥ [1]ਬਹੀ ਜਨੇਊ ਸਮ ਗਿਰ ਪਰਾ॥ [2]ਸ੍ਰੋਣਤ ਪਸਰਯੋ ਤਤ ਛਿਨ ਮਰਾ ॥ ਮਰਯੋ ਜੈਤ ਕੋ ਦੇਖ ਸੁ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਹਟੇ ਤੁਰਤ ਲਖ ਕਰ ਗੁਰ [3]ਤ੍ਰਾਤਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕਾਲੇ ਆਦਕ ਧਰਯੋ ਅਨੰਦ ॥ ਆਇ ਸੁ ਡੇਰੇ ਮਹਿੰ ਮਿਲ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਸਭ ਮਿਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈ ਤਬ ਆਏ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ੩੯ ॥ ਕਹਿ ਕਾਲਾ ਹੇ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਤੁਮ ਬਲ ਤੇ ਮਾਰਯੋ ਅਭਮਾਨੀ ॥ ਅਬਹਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹਿ ਕਰ ਤਿਹ ਜਯੋ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਨੀਵ ਗ੍ਰਾਮ ਰਖ ਦਯੋ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੂ ॥ ਚਲੇ ਸੰਗ ਦਾਸਨ ਕਰ ਕਾਜੂ ॥ ਕਰ ਅਰਦਾਸ [3]ਮਿਸਟਾਨ ਵ੍ਰਤਾਯੋ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਗੁਰ ਟੱਕ ਸੁ ਲਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਨਾਮ ਮਰਾਝ ਕੋ ਪੁਰ ਰਖ ਦਯੋ ॥ ਬਸਹੁ ਸੁਖੈਨ ਬਾਕ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਰਚਨ ਲਗੇ ਸੋ ਪੁਰੀ ਤਿਥਾਈ ॥ ਆਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡੇਰੇ ਮਾਹੀ ॥ ੪੨ ॥ ਕਾਲੇ ਨਗਰ ਬਸਾਵਨ ਕਹਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕੋ ਨਹਿੰ [4]ਉਕਸਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੋ ਬਲ ਜਾਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ਦਬਕ ਰਹੇ[5] ਮਾਨੀ ਕਰ ਹੇਰਾ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਮਰਾਝ ਕੇ ਜੁੱਧ ਜੀਤਨ ਔ ਨਗਰ ਬਸਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੰਚਾਸਤਿ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ਜਬ ਦਾਸਨ ਨਗਰ ਬਸਾਇ ॥
ਜੋਧ ਰਾਇ ਸੋਂ ਚਲੇ ਤਬ ਮਨ ਮਹਿੰ ਮੋਦ ਬਢਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਨਕ ਗ੍ਰਾਮ ਮੈਂ ਨਰ ਗਨ ਤਾਰ ॥ ਆਏ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰ ॥ ਜੋਧ ਰਾਇ ਕੇ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ॥ ਡੇਰਾ ਕਰਯੋ ਗੁਰ ਤਿਨ ਅੰਦਰ ॥ ੨ ॥ ਉੱਤਮ ਥਲ ਪੂਰਬ ਕੀ ਦਿਸ ਮੈਂ ॥ ਡੇਰਾ ਫੌਜ ਉਤਾਰਯੋ ਤਿਸ ਮੈਂ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਜੋਧ ਰਾਇ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥

੧ ਤਲਵਾਰ। ੨ ਲਹੂ। ੩ ਡਰ। ੪ ਮਿਠਾ। ੫ ਨਿਕਲਿਆ ਨਾ।

ਪਹੁੰਚੀ ਲੇ ਬਹੁ ਭੇਟ ਅਗਾਰੀ ॥ ੩ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਚਰਨ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਿਨ ਤੇ ਹਰਨ ॥ ਜੋਧ ਰਾਇ ਬਡ ਸੇਵ ਕਮਾਵੈ ॥ ਨਿਤ ਨੂਤਨ ਬਡ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ੪ ॥ ਬਸ ਕਰ ਬਾਸਰ ਕਿਤਕ ਬਿਤਾਇ ॥ ਬਨਹਿਂ ਸਿੱਖ ਬਹੁ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ਕਰਹਿਂ [1]ਪ੍ਰਤੀਖਨ ਬਿਧੀਏ ਕੇਰੀ ॥ ਹੈ ਕੋ ਲਿਆਵੈ ਬੁੱਧ ਬਡੇਰੀ ॥ ੫ ॥ ਇਤ ਬਿਧੀਆ ਆਵਤ ਹਰਖਾਏ ॥ ਚਾਰ ਘਟੀ ਜਬ ਦਿਵਸ ਰਹਾਏ ॥ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਕੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਉਤਰਯੋ ਅਦਬ ਹੇਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਚਲਿਓ ਘੋਰਾ ਸੰਗ [2]ਡੁਰਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਚਾਇ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ॥ ਸਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ ਕਰਤੇ ਗਾਨ ॥ ੭ ॥ ਦਿਖਯੋ ਦੂਰ ਤੇ ਸੰਗ ਤੁਰੰਗ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨ ਧਰੀ ਉਮੰਗ ॥ ਬਿਧੀਆ ਆਇ [3]ਉਤਾਇਲ ਸਾਥ॥ ਭਾਲ ਧਰਯੋ ਪਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ੮ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਤੇ ਕਰਯੋ ਨਿਹਾਲ ॥ [4]ਭੁਜਾ ਪਕਰ ਲਾਯੋ ਉਰ ਨਾਲ ॥ ਕਹਯੋ ਸੁ ਕਿਸ ਤੇ ਨਹਿਂ ਬਨ ਆਯੋ॥ ਹਮਰੇ ਹਿਤ ਸੋ ਕਾਜ ਬਨਾਯੋ ॥੯॥ਨਾਹਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਕੀਨੇ ॥ਕਰਨ ਕਾਜ ਕੇ ਰਸ ਉਰ ਭੀਨੇ ॥ਬੈਠੇ ਆਪ ਬਠਾਯੋ ਪਾਸ ॥ [5]ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਬੂਝਯੋ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ੧੦ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ ਆਪਨ ਕਾਰਜ ਆਪ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਘੋਰੇ [6]ਦਿਸਾ [7]ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਅਤ ਸੁੰਦਰ ਪੇਖਯੋ ਮੁਦ ਧਾਰਾ ॥ ੧੧ ॥ ਕਿਤਕ ਦਾਸ ਮਾਲਸ ਪਰ ਲਾਇ ॥ ਲਗੇ ਕਰਨ ਬਹੁ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਪੁਨ ਬਿਧੀਏ ਸੰਗ ਗੁਰੂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਕਹੋ ਭਾਈ ਹੈ ਕੈਸੇ ਲਿਆਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਸਕਲ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਭ ਮਨ ਅਚਰਜ ਬਾਯੋ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਮੁਖ ਤੇ ਸਭ ਕਯੋ ॥ ਬੁੱਧ

੧ ਖਬਰ। ੨ ਦੁੜਾਇ। ੩ ਛੇਤੀ ਨਾਲ। ੪ ਬਾਂਹਵਾਂ ਪਕੜ ਕੇ। ੫ ਸੁਖ। ੬ ਤਰਫ। ੭ ਵੇਖਿਆ।

ਉਦਾਰ ਨ ਤੇ ਸਮ ਲਹਯੋ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਐਸੇ ਪਹੁਚਯੋ ਤੁਰੰਗ ਉਤ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਗਾਥ ॥
ਜਿਮ ਹੋਈ ਸ੍ਰੋਤਾ ਸੁਨੋ ਕਹਿਤ ਕਵੀ ਮੁਦ ਸਾਥ ॥ ੧੪ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਿਜ ਖਾਨੇ ਮਹਿਂ ਸੌਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਕਰ [1]ਸੁਪਤਾਨ ॥ ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ ਕਰ ਸੁਬਹਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਇਕ ਹੈ ਨਹਿਂ ਇਕ ਖਰੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਦੇਖਤ ਭਯੋ ਸੰਦੇਹ ਮਹਾਨਾ ॥ ਸਾਹੀਸਨ ਸੋਂ ਊਚ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁਪਤ ਹੋ ਸਭ ਮਤ ਅੰਧੋ ॥ ਇਕ ਹੈ ਲੈ ਤੁਮ ਕਿਸ ਥਲ ਬੰਧੋ ॥ ੧੬ ॥ ਹੁਤੇ [2]ਕੈਫ ਕੇ ਪਰੇ ਬਿਹਾਲਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਅਪਨੋ ਕੀਨ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਸਭਨ ਆਨ ਸੋ ਥਾਨ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਘੋਰਾ ਨਹਿਂ ਪਿਖਯੋ ਘਰ ਸਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਮੀਪੀ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਈ ॥ ਸੁਨ ਆਯੋ ਬਡ ਰਿਸ ਮਨ ਛਾਈ ॥ ਮਿਲਯੋ ਲੋਕ ਗਨ ਇਤ ਉਤ ਹੇਰੇ ॥ ਲਖਯੋ ਖੋਜ ਹੈ ਘਰ ਮਹਿਂ ਫੇਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਨ ਨਿਕਸਨ ਕੋ ਥਾਨ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹਾਂ ਗਯੋ ਨਹਿਂ ਭੇਵ ਪਛਾਨੈ ॥ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਪੌਰ ਬੁਲਵਾਇ ॥ ਹੈ ਹਰਯੋ ਗਾ ਤੁਮ ਨ ਲਖਾਇ ॥ ੧੯ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਸਭਹੂਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਪੌਰ ਪੰਥ ਹਮ ਕਰ ਤਕਰਾਯੋ ॥ ਭਯੋ ਨਿਕੇਤ ਬਿਖੈ ਹੈ ਲੀਨ ॥ ਵਹਿਰ ਆਨ ਨਹਿਂ ਕਿਨਹੂ ਲੀਨ ॥ ੨੦ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਇਤ ਗੰਮਜ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਵਹਿ [3]ਤਸਕਰ ਬਨ ਕਰ ਸੋਈ ॥ ਪਿਖਯੋ ਦਰੋਗਾ ਖਰਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕੋਪ ਸ਼ਾਹੁ ਕਰ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ੨੧ ॥ ਖੋਜੀ ਅਬਹਿ ਹਕਾਰਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਨਿਜ ਬੁਧ ਬਲ ਤੇ ਖੋਜ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਬੇਗ ਖੋਜੀ ਮੰਗਵਾਏ ॥ ਆਇ ਸੁ ਨਿਜ ਨਿਜ ਬਲ ਉਪਜਾਏ ॥ ੨੨ ॥ ਨਿਕਸੇ ਦੂਰ ਵਹਿਰ ਚਲ ਆਏ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਬਿਚਰਹਿਂ ਖੋਜ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਾਰ ਪਰੇ ਜਬ ਸਾਹੁ ਬੁਲਾਏ ॥ ਕਹੌ ਕਹਾਂ ਮਤ ਮੈਂ ਤੁਮ ਲਿਆਏ ॥ ੨੩ । ਹਾਥ

੧ ਸੌਂ ਗਏ। ੨ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਿਚ। ੩ ਚੋਰ।

ਜ਼ੋਰ ਕਰ ਸਭਨ ਸੁਨਾਈ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਕੁਛ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ॥ ਲੇ ਫਰੇਸ਼ਤੇ ਗੇ ਅਸਮਾਨ ॥ ਕੈ ਪਤਾਲ ਪ੍ਰਵਸਯੋ ਇਸ ਥਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਯੋ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਜਯੋਂ ਕਯੋਂ ਖੋਜਨ ਕਰੋ ਤੁਰੰਗ ॥ [1]ਰਮਲੀ ਗਣਕ ਸਕੁਨ ਤੈਂ ਆਦ ॥ ਜਿਨ ਪੁਰਖਨ ਕੇ ਬਿੱਦਯਾ ਯਾਦ ॥ ੨੫ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਚਲ ਆਵੇਂ ॥ ਤਿਨ ਬੂਝੇਂ ਬਿਧ ਜਥਾ ਬਤਾਵੇਂ ॥ ਜਿਹ ਕਿਹ ਤੇ ਸੁਧ ਸਕਲ ਮੰਗਾਵਹੁ ॥ ਸਭ ਸੂਬਨ ਘਰ ਲਿਖਯੋ ਪਠਾਵਹੁ ॥ ੨੬ ॥ ਬਹੁ ਤਾਗੀਦ ਕੀਨ ਇਮ ਸ਼ਾਹੂ ॥ ਖੋਜ ਕਰਤ ਭੇ ਸਭ ਦਿਸ ਨਾਹੂ ॥ ਕਹਯੋ ਦਰੋਗੇ ਕਹਾਂ ਘਸੇਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਦੀਖਤ ਕਿਤ ਹੂੰ ਇਸ ਬੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸਭ ਦਾਸਨ ਫਿਰ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਾ ॥ ਨਹਿੰ ਪਾਯੋ ਤਬ ਕਰਤ ਪਰੇਖਾ ॥ ਘੋਰਾ ਗਯੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਤਿਨ ਜਾਨਾ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਅਧਕ [2]ਤ੍ਰਾਸ ਕੋ ਮਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਮੁਝ ਤੇ ਭਈ ਨ ਹੈ ਤਕਰਾਈ ॥ ਹਤਹਿ ਦਰੋਗਾ ਗਯੋ [3]ਪਲਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀ ਮਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਚਲਾਈ ॥ [4]ਹਯ ਕੀ ਸੁਧ ਕਿਤ ਬਿਧ ਨਹਿੰ ਪਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਪਿਖ ਬਿਧੀਏ ਦੋਨਹੁ ਕਰ ਬੰਦੇ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਆਗਯਾ ਪਾਵੂੰ ॥ ਦੁਤਯ ਤੁਰੰਗ ਤੁਰਕ ਤੇ ਲਿਆਵੂੰ ॥ ੩੦॥ ਮੁਖ ਮੁਸਕਾਵਤ ਕਹਯੋ ਗੁਸਾਈ ॥ ਗਮਨਹੁ ਬਿਧੀਆ ਗੁਰੂ ਸਹਾਈ ॥ ਕਰ ਕਾਰਜ ਤੂਰਨ ਹੀ ਆਵੋ ॥ ਬਹੁਰ ਜੰਗ ਕਰ ਤੁਰਕ ਖਪਾਵਹੁ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨਤ ਉਠਯੋ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਾਥ ॥ ਧਰ ਕਰ ਪ੍ਰਿਯ ਉਰ ਟੇਕਯੋ ਮਾਥ ॥ ਜਬ ਬੰਦਨ ਕਰ ਝੁਕਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਥਾਪੀ ਦੀਨ ਗੁਰੂ ਬਲ ਭਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥ ਜਿਮ ਚਿਤ ਚਹੈਂ ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਊ ॥ ਤਵ ਕ੍ਰਿਤ ਕੋ ਅਟਕਾਇ ਨ ਕੋਊ ॥ ਤਵ ਬੁਧ ਸਭ ਕੇ ਊਪਰ ਛਾਵੇ ॥ ਨਰ [5]ਬਪਰੇ

੧ ਰਮਲ ਵਿਦਿਆ ਦੇ ਗਿਆਤ । ੨ ਡਰ ਨੂੰ । ੩ ਦੌੜ ਗਿਆ ਹੈ । ੪ ਘੋੜੇ ।
੫ ਵਿਚਾਰੇ ।

ਸੁਰ ਨਹਿੰ ਲਖ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਲੇ ਬਰ ਲਵ ਪੁਰ ਮਾਰਗ ਪਰਯੋ ॥ ਉਰ ਨਿਸੰਕ ਕਿਸ ਤ੍ਰਾਸ ਨ ਧਰਯੋ ॥ ਕਛੂ ਦਿਵਸ ਮਹਿੰ ਲਵ ਪੁਰ ਆਯੋ ॥ [1]ਤਿਮ੍ਰ ਛਾਇ ਧਰਮ ਸਾਲ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸਿਮਰਤ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ਜਿਤਕ ਸਿੱਖ ਤਹਿੰ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋਂ ॥ਸਨਮਾਨਯੋ ਸਭ ਨੇ ਤਿਹ ਸਮੋਂ ॥ ੩੫ ॥ [2]ਕੁਸ਼ਲ [3]ਛੇਮ ਬੂਝੀ ਰੁ ਬਤਾਈ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੁਭ ਕੀਨ ਸਦਾਈ ॥ ਇਤਨੇ ਬਿਖੇ ਫਿਰਤ ਢੰਢੋਰਾ ॥ ਆਯੋ ਧਰਮ ਸਾਲ ਕੀ ਓਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਿਤ ਫਿਰਤ ਇਮ ਉਚ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਨਰ ਖੋਜ [4]ਤੁਰੰਗਮ ਡਾਰੇ ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗਯੋ ਹਜ਼ਰਤ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਚਾਹੈ ਕਾਰਜ ਬਨਵਾਵੈ ॥ ੩੭ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੁਨ ਅਤ ਹਰਖਾਵਾ ॥ ਕਹਿ ਮਨ ਮਹਿੰ ਗੁਰ ਬਿਵਤ ਬਨਾਵਾ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ [5]ਸੁਪਤੇ ਨਿਸਾ ਬਿਤਾਈ ॥ ਉਠਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਸਿਮਰਯੋ ਗੁਰ ਰਾਈ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਦਿਲਬਾਗ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚਾਵਨ ਔ ਗੁਲਬਾਗ ਲੇਨ ਜਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਵੰਞਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਤਿਮਰ ਮਹਿ ਧਰਮ ਸਾਲ ਨਿਕਸਾਇ ॥
ਸਿੱਖ ਬਹੋੜੇ [6]ਬਾਹਿਜੇ ਧਾਮ ਪ੍ਰਵੇਸਯੋ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਤ ਬਜਾਜੀ ਕੀ ਸੋ ਕਾਰੀ ॥ ਪਿਖ ਬਿਧੀਏ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਮੁਸਾਹਿਬ ਤੂ ਮਤ ਭਾਰਾ ॥ ਪਾਵਨ ਕੀਨੋ ਸਦਨ ਹਮਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਬਠਲਾਯੋ ਬਹੁ ਆਦਰ ਸਾਥ ॥ ਸਿਖਣੀ ਆਇ ਟੇਕਿਓ ਮਾਥ ॥ ਬਹੁਰ ਬਹੋੜਾ ਬਿਨੇ ਉਚਾਰੇ ॥ ਜੋ ਮਮ ਲਾਇਕ ਸੇਵ ਉਚਾਰੇ ॥ ੩ ॥ ਕਰੌਂ ਅਬੈ ਨਹਿੰ [7]ਬਿਲਮ ਲਗਾਵੋਂ ॥

---

੧ ਹਨੇਰਾ। ੨ ਸੁਖ। ੩ ਰਖਿਆ। ੪ ਘੋੜਾ। ੫ ਸੁਖ ਨਾਲ ਸੌਂ ਕੇ ਰਾਤ ਗੁਜ਼ਾਰੀ। ੬ ਖਤ੍ਰੀ ਦੇ। ੭ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

ਗੁਰ ਸਿਖ ਸੇਵ ਮਹਾਤਮ ਪਾਵੇਂ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਭਾਵ ਬਖਾਨੀ॥ ਸ਼ੁਭ [1]ਪੋਸ਼ਸ਼ ਇਕ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ॥ ੪ ॥ ਸੋ ਬਨਵਾਇ ਦੇਹੁ ਅਬ ਮੋਹੀ ॥ ਇਹੀ ਸੇਵ ਸ਼ੁਭ ਲਾਇਕ ਤੋਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹਰਖ ਬਹੋੜੇ ਪਾਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਦਿਸ ਹਾਟ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੂਖਮ ਥਾਨ ਲਿਆਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਗੇ ਧਰ ਦਾਇ ॥ [2]ਬਧੂ ਬਹੋੜੇ ਕੀ ਬਹੁ ਸਿਆਨੀ ॥ ਪੋਸ਼ਸ਼ ਜਾਨੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ॥ ੬ ॥ ਲੇ [3]ਕਾਤੀ ਸ਼ੁਭ [4]ਕਤਰ ਬਨਾਏ ॥ [5]ਪੇਰਨ ਅਰ ਫਤੂਹੀ ਬਨਵਾਏ ॥ ਜਾਮਾ ਅਪਰ ਪਜਾਮਾ ਰੇਬ ॥ ਜੋ ਦੈ ਹੈਂ ਧਾਰਨ ਤੇ ਜ਼ੇਬ॥ ੭ ॥ ਪੁਨ ਖਟ ਰਸ ਭੋਜਨ ਕਰਵਾਯੋ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਭਲੇ ਅਚਾਯੋ ॥ ਮੇਲ ਜੋੜਨੀ ਅਰ ਸ਼ੁਭ ਤਾਰ ॥ ਸਿਖਨੀ ਸ਼ੁਭ ਮਤ ਲੇ ਕਰ ਧਾਰ ॥ ੮ ॥ ਭਲੀ ਪੁਸ਼ਾਕ ਸੀਨ ਤਬ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਸ ਲੌ ਤਿਆਰ ਕੀਨ ਬਡ ਭਾਗੀ ॥ ਉਤ ਬਿਧੀਏ ਜੀਵਣ ਬੁਲਵਾਯੋ ॥ ਜਿਸ ਲੁਹਾਰ ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਆਯੋ ॥ ੯ ॥ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਜੀਵਨ ਧਾਰੀ ॥ ਸੁਖ ਅਨੰਦ ਪੂਛਯੋ ਬਿਧ ਸਾਰੀ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਹੇ ਜੀਵਣ ਭਾਈ ॥ ਇਕ ਸੰਗਰੀ ਸ਼ੁਭ ਦਿਹੋ ਬਨਾਈ ॥ ੧੦ ॥ ਰੰਬੀ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਤੁਮ ਬਨਵਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਫਤੇ ਹਮ ਕੋ ਤਬ ਦਾਈ ॥ ਅਬ [6]ਸੰਗਰੀ ਤੇ ਕਾਜ ਬਨਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰੂ ਭਰੋਸੇ ਫਤਹ ਸੁ ਪਾਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਜੀਵਨ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਨਿਜ ਸਦਨ ਸਿਧਾਇ ॥ ਸ਼ੁਭ ਸੰਗਰੀ [7]ਗੁੰਫਾ ਘਰ ਲਿਆਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਅਗ੍ਰ ਟਿਕਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਉਤ ਪੁਸ਼ਾਕ ਇਤ ਸੰਗਰੀ ਤਿਆਰ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਖ ਅਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਕਰ ਨਿਸ [8]ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਉਠਯੋ ਪ੍ਰਾਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੌ

---

੧ ਪੁਸ਼ਾਕ । ੨ ਵਹੁਟੀ । ੩ ਕੈਂਚੀ । ੪ ਕਟਕੇ । ੫ ਚੋਲਾ ਤਰੀਜ਼ਾਂ ਵਾਲਾ ਕਸ਼ਮੀਰ ਦੇ ਵਿਚ ਪਹਿਨਦੇ ਹਨ । ੬ ਸੰਗਲੀ । ੭ ਗੁਛਾ । ੮ ਸੌਂ ਗਏ ।

ਧਿਆਏ ॥ ੧੩ ॥ ਆਨ ਆਪਨੋ ਬੇਸ ਬਨਾਯੋ ॥ [1]ਚਾਰੁ ਚਿਕਨ ਚੌਪਰ ਚਮਕਾਯੋ ॥ ਸਾਫ [2]ਸਮਸ ਕੋ ਕਰ ਬਿਚ ਚੀਰੇ ॥ ਦਿਸ ਦੋਨਹੁ ਕਰਣੰਤ ਉਚੀਰੇ ॥ ੧੪ ॥ [3]ਚਿਬਕ ਸਥਲ ਕੋ ਕਾਢ ਦਿਖਾਵਾ ॥ [4]ਜੁਗ ਮੂਛਨ ਕਰ ਊਚ ਮਿਲਾਵਾ ॥ ਪੁਨ ਪੇਰਨ ਫਤੂਹੀ ਅਰ ਜਾਮਾ ॥ ਪਹਿਰਯੋ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਪਹਿ ਜਾਮਾ ॥ ੧੫ ॥ ਚੌਰੀ ਤਰਹ ਬੰਧ ਦਸਤਾਰਾ ॥ [5]ਜੋਰਾ ਨੋਕ ਦਾਰ ਪਗ ਧਾਰਾ ॥ ਏਕ ਹਾਥ ਸ਼ੁਭ [6]ਸੰਗਰੀ ਧਾਰੀ ॥ ਦੁਤੀਏ ਛਟੀ ਲੀਨ [7]ਮੁਦਕਾਰੀ ॥ ੧੬ ॥ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ਬਨ ਕੇ ਗੈਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ਧਾਰ ਮਗ ਪੈਰਾ ॥ [8]ਗਰੀ ਛੋਰ ਗਾ ਬੀਚ ਬਜਾਰੀ ॥ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ [9]ਅਚੰਚਲ ਧੀਰਜ ਧਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਨਰਨ ਅਜਾਇਬ ਭੇਸ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਹੇਰਨ ਹੇਤ ਆਇ ਚਲ ਲਾਰਾ ॥ ਕੌਨ ਦੇਸ ਤੇ ਇਹੁ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਆਗੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਦਰਸਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਚਲਤੋ ਚਲਤ ਦੁਰਗ ਕੇ ਪੌਰ ॥ ਪਿਖ ਸ਼ੁਭ ਥਲ ਬੈਠਯੋ ਤਿਹ ਠੌਰ ॥ ਭਲੇ ਭਲੇ ਕੇਤਕ ਨਰ ਆਇ ॥ ਤਿਨ ਬੂਝਯੋ ਸਭ ਕਹਿਤ ਸੁਨਾਇ ॥ ੧੯ ॥ [10]ਗਣਕ ਅਹੌਂ ਮੈਂ ਜਾਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਗਈ ਵਸਤ ਦੈਹੌਂ ਬਤਲਾਈ ॥ ਦਾਸ ਦਰੋਗੇ ਕੋ ਇਕ ਆਯੋ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਗਨਕ ਸ਼ੁਭ ਬੇਸ ਦਿਖਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਜਾਇ ਦਰੋਗੇ ਨਿਕਟ ਬਖਾਨਾ ॥ [11]ਗਨਕ ਲਹਯੋ ਇਕ ਗੁਣੀ ਮਹਾਨਾ ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ ਕੋ ਸੋ ਦਿਖਰਾਵੈ ॥ ਗਈ ਵਸਤ ਕੋ ਕਹਿ ਬਤਲਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨਤ ਦਰੋਗਾ ਹਰਖਤ ਗਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਨਿਕਟ ਬਤਾਵਤ ਭਯੋ ॥ ਟੇਰਨ ਖੋਜੀ ਕੋ ਤੁਮ ਕਹਯੋ ॥ ਏਕ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਅਬ ਲਹਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਹਰਖ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਿ ਤਿਸੇ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥ ਜਾਹੁ ਆਪ ਤੂੰ ਅਬ ਹੀ

---

੧ ਸੁੰਦਰ। ੨ ਦਾੜ੍ਹਾ। ੩ ਢੋਡੀ। ੪ ਦੋਵਾਂ ਮੁਛਾ ਨੂੰ। ੫ ਜੁਤੀ ਨੋਕਦਾਰ। ੬ ਸੰਗਲੀ। ੭ ਅਨੰਦ ਦੇਣ ਵਾਲੀ। ੮ ਗਲੀ। ੯ ਟਿਕਾ ਵਾਲੀ। ੧੦ ਜੋਤਸ਼ ਵਿਦਿਆ। ੧੧ ਜੋਤਸ਼ੀ।

ਲਿਆਵਹੁ॥ ਲੇ ਸੰਗ ਦਾਸ ਦਰੋਗਾ ਗਯੋ ॥ ਗਨਕ ਨਿਕਟ ਇਸਥਿਤ ਜਾ ਭਯੋ॥ ੨੩॥ ਬੇਸ ਦੂਰ ਕੋ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੀ ॥ ਅਦਬ ਸੰਗ ਤਬ ਕੀਨ ਬਖਾਨੀ॥ ਚਲੋ ਗਨਕ ਤੁਝ ਸ਼ਾਹੁ ਬੁਲਾਵੈ॥ ਪਤਾ ਤੁਰੰਗਮ ਕੋ ਨਿਕਸਾਵੈ ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕੌ ਸਿਮਰ ਹਰਖ ਹੁਇ ਖਰਯੋ॥ ਸੰਗ ਦਰੋਗੇ ਅੰਤਰ ਬਰਯੋ॥ ਗਯੋ ਕਚਹਿਰੀ ਮਹਿ ਹੁਇ ਠਾਂਢੋ॥ [1]ਤਸਲੀਮਾਤ ਕਰੀ ਮਨ ਗਾਢੋ॥ ੨੫॥ ਗੁਰ ਮਾਯਾ ਸਭ ਕੀ ਮਤ ਮਾਰੀ॥ ਤਬ ਕੋ ਨਹਿੰ ਕਰ ਸਕੈ [2]ਚਿਨਾਰੀ॥ ਬੂਝਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਾਂ ਤੂੰ ਰਹੈਂ॥ ਕੌਣ ਦੇਸ ਤੇਰੋ ਕਹਾਂ ਲਹੈਂ ॥੨੬॥ ਕੋ ਗੁਨ ਤੋ ਮਹਿ ਕਿਮ ਚਲ ਆਯੋ॥ ਕੌਨ ਨਾਮ ਅਪਨੋ ਕਹਿਵਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਕਹਯੋ ਸਧੀਰਜ ਬੈਨ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ ਬਡ ਹਮਰੋ ਐਨ॥ ੨੭॥ ਨਾਮ ਜੋਤਸੀ ਕਹਿੰ ਨਰ ਮੇਰੋ॥ ਗਈ ਵਸਤ ਬਤਲਾਵ ਭਲੇਰੋ॥ ਸਕੁਨ ਵਿਚਾਰੋਂ ਖੋਜ ਬਤਾਵੈਂ॥ ਕਰੋਂ ਗਣਕ ਲੇ ਗੰਧ ਜਨਾਵੈਂ ॥ ੨੮॥ ਸੁਨ ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਨਯੋ ਨਰ ਭਲੇ॥ ਖੋਜ ਤੁਰੰਗਮ ਇਸ ਤੇ ਮਿਲੇ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਹਯੋ ਸਾਹਿ ਸੁਨਾਇ॥ ਹਮਰੋ ਤੁਰੰਗ ਗਯੋ ਨਹਿੰ ਪਾਹਿ ॥ ੨੯॥ ਜੇ ਤਿਸ ਕੋ ਤੂੰ ਖੋਜ ਬਤਾਵੈਂ॥ ਮੁਖ ਮਾਂਗਯੋ ਧਨ ਹਮ ਤੇ ਪਾਵੈਂ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਕਰ ਸੰਗਰੀ ਡਾਰੀ॥ ਇਤ ਉਤ ਊਚੇ ਨੀਚ ਨਿਹਾਰੀ॥ ੩੦॥ ਸੰਗ [3]ਅੰਗੁਸ਼ਟਨ [4]ਅੰਗਰ [5]ਪੋਰੀ॥ ਗਿਨ ਗਿਨ ਦਿਖਰਾਵਤ ਸਭ ਓਰੀ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਲਗ ਰਹਯੋ ਬਿਚਾਰਤ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਹਿਤ ਸਭ ਇਸੇ ਨਿਹਾਰਤ॥ ੩੧॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਹਜ਼ਰਤ ਜਿਹ ਘੋਰਾ॥ ਮੈਂ ਸਭ ਜਾਨ ਲੀਨ ਜਿਸ ਠੋਰਾ॥ ਜਿਸ ਬਲ ਹਰਯੋ ਗਯੋ ਲੇ ਜੈਸੇ॥ ਚਹੋਂ ਪਿਖੋਂ ਇਕ ਬਾਰੀ ਤੈਸੇ॥ ੩੨॥ ਪੁਨ ਮਹਿ ਨੀਕੇ ਦੇਹੁੰ ਬਤਾਇ॥ ਲੇ ਜਾਵਤ ਨਰ ਨਾਮ ਸੁਨਾਇ ॥ ਜਿਮ

੧ ਸਲਾਮ। ੨ ਪਛਾਣਦਾ। ੩ ਅੰਗੂਠੇ ਨਾਲ। ੪ ਉਂਗਲੀ। ੫ ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਪੋਟੇ।

ਨਿਕਸਯੋ ਹੈ ਕਹਿਬੋ ਕਰੇਂ ॥ [1]ਮੁਰਸ਼ਦ ਮੇਹਰ ਸ਼ਕਤ ਇਤ ਧਰੈਂ ॥ ੩੩ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਲੇਨੋ ਬਸੀ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਬਲ ਕਰ ਲਹੋ ਕਿ ਲੇਹੁ ਸੁਖਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਕਹਿ ਜੇ ਬਤਲਾਵੈਂ ॥ ਚਾਰ ਲਾਖ ਹਮ ਤੇ ਧਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੪ ॥ ਅਪਰ ਕਾਜ ਹੁਇ ਦੇਹੁ ਬਨਾਇ ॥ ਹੈ ਲਿਆਵੌਂ ਨਿਜ ਬਲ ਕੌ ਲਾਇ ॥ ਬਿਧੀਆ ਕਹੈ ਚਲੋ ਤਿਸ ਥਾਨ॥ ਜਿਹ ਤੇ ਚੁਰਯੋ ਤੁਰੰਗ ਮਹਾਨ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਾਹੁ ਤਹਾਂ ਕੋ ਚਾਲਾ ॥ ਜਿਸ ਥਲ ਖਰੋ ਤੁਰੰਗ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੰਗ ਦਰੋਗਾ ਅਪਨੇ ਲੀਨ ॥ ਬਹੁਰ ਲੋਕ ਕੋ [2]ਬਰਜਨ ਕੀਨ ॥ ੩੬ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਗਨਕੇ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਯਹਾਂ ਤੇ [3]ਤਸਕਰ ਹਰਯੋ ਤੁਰੰਗ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਤਬ ਸੰਗਰੀ ਡਾਰੀ ॥ ਗਨੇ [4]ਪੋਰੀਅਨ ਅੰਗੁਰੀ ਸਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ ਮਹਿੰ ਊਚੇ ਕਹਜੋ ॥ ਲਯੋ ਖੋਜ ਪਰ ਸੰਸੇ ਰਹਜੋ ॥ ਜ਼ੀਨ ਤੁਰੰਗਮ ਪਾਇ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਕਿਧੌ [5]ਉਲਾਣਾ ਲੀਨ ਸਿਧਾਰਾ ॥੩੮॥ ਅਰ ਕਿਸ ਕਾਲ ਹਰਜੋ ਸੁ ਬਤਾਵੋ ॥ ਇਹੁ ਸੁਧ ਦੇ ਹੈ ਕੀ ਸੁਧ ਪਾਵੋ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਸ ਅਰਧ ਮਝਾਰਾ ॥ ਪਾਇ ਜ਼ੀਨ ਕੋ ਅਸ੍ਵ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸ੍ਵਾਂਗ ਧਾਰਨ ਔ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਜੋਤਸ਼ [6]ਲਗਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਵੰਜਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹ ਜੀ ਖੋਜ ਠੀਕ ਨਹਿੰ ਆਇ ॥
ਜੇ ਹੋਤੋ ਬਿਨ ਜ਼ੀਨ ਕੇ ਤਾਤ ਕਾਲ ਸੁਧ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਉਪਾਇ ਇਕ ਇਮ ਕਰ ਲੈਹੋ ॥ ਦੁਤੀਏ ਹੈ ਪਰ ਜ਼ੀਨ ਪਵੈ ਹੋ ॥ [6]ਕਵਕਾ ਮੁਖ ਦੇ ਤਿਆਰ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗ

---

[1] ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਦੀ। [2] ਰੋਕਣਾ। [3] ਚੋਰ। [4] ਉਂਗਲਾਂ ਦੇ ਪੋਟੇ। [5] ਬਿਨਾਂ ਕਾਠੀ ਤੋਂ। [6] ਲਗਾਮ।

ਹੈ ਕੋ ਖੋਜ ਨ ਲੀਜੈ ॥ ੨ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਲੌ ਅਬਹਿੰ ਬਿਚਾਰੋਂ ॥ ਉਠੌਂ ਤਬੈ ਜਬ ਖੋਜ ਨਿਕਾਰੋ ॥ ਸੁਭ ਗੁਨ ਕੀ ਕੀਮਤ ਹੁਇ ਤੁਮ ਤੇ ॥ ਲੇਹੁ ਤੁਰੰਗਹਿ ਕੀ ਸੁਧ ਹਮ ਤੇ ॥ ੩ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਨੇ ਕਹਿ ਜ਼ੀਨ ਪਵਾਯੋ ॥ [1]ਕਵਕਾ ਦੇ ਕਰ ਤਿਆਰ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੁਨ ਖੋਜੀ ਤਜ ਬਿਲਮ ਬਤਾਇ ॥ ਅਰਧ ਨਿਸਾ ਕਿਸ ਹੇਤ ਬਿਤਾਇ ॥ ੪ ॥ ਨਿਸ ਕੇ ਸਮ ਜੇ ਦਿਵਸ ਬਤਾਵੈਂ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ [1]ਬਖਸ਼ਸ਼ ਵਧ ਪਾਵੈਂ ॥ [2]ਤਸਕਰ ਕੋ ਇਕ ਵਾਰ ਬਤਾਵੋ ॥ਥਾਨ ਬਿਖਮ ਤੇ ਬਿਖਮ ਜਨਾਵੋ॥ ੫ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਮੈਂ ਕੈਸੇ ਬਿਲਮਾਊਂ ॥ ਪਠੌਂ [3]ਬਾਹਿਨੀ ਤੁਰਤ ਮੰਗਾਊਂ ॥ ਬਿਧੀਆ ਕਹੈ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਐਸੇ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸਭ ਟਿਕਾਇ ਨਿਸ ਜੈਸੇ ॥ ੬ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਘਰ ਸਭ ਮਾਰਹਿੰ ਤਾਰੇ ॥ ਕੋਟ ਦੁਰਗ ਦਰ ਭੇਰਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਚਿਤ [4]ਚੌਪ ਘਨੇਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਜਥਾ ਨਰ ਪਠ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੭ ॥ ਗਰੀ ਗਰੀ ਅਰ ਸਗਰੇ ਪੌਰ ॥ ਆਦ ਦੁਰਗ ਜੇਤੀ ਸਭ ਠੌਰ॥ ਵਹਿਰ ਨ ਨਿਕਸੈ ਪੁਰ ਤੇ ਕੋਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਘਰ ਮਹਿੰ ਥਿਰ ਕੈ ਸੋਇ ॥ ੮ ॥ ਤਤ ਛਿਨ ਫਿਰੇ ਕਹਿਤ ਪੁਰ ਸਾਰੇ ॥ ਸਾਹ ਤੁਰੰਗ ਕੋ ਖੋਜ ਨਿਕਾਰੇ ॥ ਪੁਰ ਕੇ ਪੌਰ ਜਾਇ ਕਰ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰੇ ਕਿਵਾਰ ਸੁ ਸੰਜਤ ਭਾਰੇ ॥ ੯॥ ਕੁਲਫ ਲਗਾਇ ਕੁੰਜੀ ਸਭ ਲਿਆਇ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਦਸਤ ਲੇ ਧਰੀ ਤਿਥਾਇ ॥ ਪਿਖ ਬਿਧੀਏ ਤਬ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਸੁਨੀਅਹਿ ਬਿਨੋ ਹਮਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਹੈ ਕੇ [5]ਹਰਤ ਜਹਾਂ ਤੁਮ ਸੋਵਹੁ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਥਿਰ ਹੋਵਹੁ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਲਾਗੌਂ ਕਰਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਖੋਜ ਪਾਇ ਤਬ ਕਹੌਂ ਪੁਕਾਰ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਗਮਨਯੋ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਥਿਰਯੋ ਮਹਿਲ ਕੀ ਇਕ ਸੁਠ ਬਾਰੀ ॥ ਟਿਕਯੋ ਦਰੋਗਾ ਅਪਨ ਠਿਕਾਨੇ ॥ ਤਹਾਂ ਕੁਲਫ ਦੀਨਸ ਨਿਜ ਪਾਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਮਾਯਾ

[1] ਇਨਾਮ। [2] ਚੋਰ। [3] ਫੌਜ। [4] ਉਤਸ਼ਾਹ। [5] ਘੋੜਾ।

ਨੇ ਐਸ ਭ੍ਰਮਾਇ ॥ ਤਥਾ ਕਰੈਂ ਸਭ ਜਥਾ ਬਤਾਇ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਸੰਧਣਾ ਭੀ ਆਇ ॥ ਚਾਬੀ ਸਭ ਲੇ ਖੀਸੇ ਪਾਇ ॥ ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਹਥ ਜੋਰ ਕੀਨ ਅਰਦਾਸ ॥ ਖਸਟ ਗੁਰਨ ਕੇ ਨਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਅਪਨ ਕਾਜ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪ ਬਨਾਵੇ। ਦਾਸ ਜਾਨ ਮੁਹਿ ਜਸ ਬਿਦਤਾਵੇ॥੧੪॥ ਇਮ ਕਹਿ ਧਰਨੀ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ॥ ਉਠ ਤੁਰੰਗ ਕੋ ਖੋਰਨ ਕਰਯੋ ॥ ਚਰਨ ਰਕਾਬ ਸਿਮਰ ਸਤਿਨਾਮ ॥ ਭਯੋ ਅਰੂਢਨ ਹੈ ਅਭਿਰਾਮ ॥ ੧੫ ॥ ਫੇਰ ਬਾਗ ਮੁਖ ਸ਼ਾਹ ਦਿਸ ਦੀਨਾ ॥ ਊਚ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਅਸ ਬਚ ਕੀਨਾ ॥ ਅਹੋ ਸ਼ਾਹੁ ਮੈਂ ਬਚ ਕਹਿਯੋ ਜੋਈ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਕਰੋਂ ਸਾਚ ਸੁਨ ਸੋਈ ॥ ੧੬ ॥ ਖੋਜ ਨਿਕਾਸ ਦੇਨ ਹੈ ਕੇਰਾ ॥ ਥਾਨ ਬਤਾਵਨ ਕਾਰਜ ਮੇਰਾ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਕਹੋਂ ਦੋਸ ਨਹਿੰ ਰਹੈ ॥ ਜਿਹ ਸੁਨਬੇ ਕਹੁ ਤਵ ਚਿਤ ਚਹੈ ॥ ੧੭ ॥ ਹਰਖਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਖੋਜ ਜਨ ਪਾਯੋ ॥ ਕਹਿ [1]ਸੌਂਦੇ ਕੋ ਊਚ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜਹਾਂ ਤੁਰੰਗਮ ਪੁਰ ਅਰ ਧਾਮ ॥ ਤਸਕਰ ਅਰ ਤਸਕਰ ਪਤਿ ਨਾਮ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਲਿਖੋ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਕਚੈਹਰੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਬਿਧੀਆ ਕਹੈ ਸਭੀ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਬਿਸਰਨ ਹਾਰੋ ਨਹੀਂ ਜਨੀਜੈ ॥੧੯॥ [2]ਬੰਦਨੀਯ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜਸ ਬਿਲੰਦ ਮਰ-[3]ਤੰਡ ਮਨਿੰਦ ॥ ਇਹੁ [4]ਤੁਰੰਗ ਤਿਨ ਕੇ ਹਿਤ ਆਏ ॥ ਸੂਬੇ ਹਰ ਢਿਗ ਤੁਮ ਪਹੁਚਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਸੋ ਮੈਂ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਕੋ ਅਹੌਂ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਵਸਤ ਗੁਰੂ ਪੌਚਹੌਂ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਹਮਰੋ ਸੁਨ ਨਾਮੂ ॥ ਲੇ ਗਮਨਯੋ ਪੂਰਬ ਅਸ ਧਾਮੂ ॥ ੨੧ ॥ ਮੈਂ ਸੇਵਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਤ ਮੇਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਬਿਸਰਹੁ ਲਿਖ ਨਾਮ ਭਲੇਰਾ ॥ ਅਬ ਗੁਲਬਾਗ ਦੁਤੀ ਲੇ ਜਾਵੌਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਮਹਿੰ ਪਹੁਚਾਵੌਂ ॥ ੨੨ ॥ ਜਿਸ ਪੁਰ ਬਾਜੀ ਅਹੈਂ ਉਚਾਰੋਂ ॥ ਕਹਿ ਸਭ ਅਪਨੌਂ ਦੋਸ ਉਤਾਰੋਂ ॥

---

੧ ਸੌਂਦੇ ਖਾਂ ਦਰੋਗੇ ਨੂੰ। ੨ ਬੰਦਨਾ। ੩ ਸੂਰਜ ਦੀ ਨਿਆਈਂ। ੪ ਘੋੜਾ।

ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਜੰਗਲ ਮਹਿ ਜਾਹਿੰ ॥ ਡੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾਂ ਟਿਕਾਹਿੰ ॥ ੨੩ ॥ ਤਿਹ ਦਿਲਬਾਗ ਖਰੋ ਹੈ ਜਾਨ ॥ ਅਬ ਗੁਲਬਾਗ ਜਾਇ ਤਿਹ ਥਾਨ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ ਸੁਨ [1]ਰਿਸ ਕਹਿ ਊਚੈ ॥ ਗਹੋ ਦਰੋਗਾ ਨਿਕਟ ਪਹੂਚੈ ॥ ੨੪ ॥ ਇਹੁ ਤਸਕਰ ਲੇ ਜਾਇ ਨ ਘੋਰਾ ॥ [2]ਸੁਭਟ ਹਕਾਰ ਘੇਰ [3]ਚਹੂੰ ਓਰਾ ॥ ਸੌਂਧਾ ਕਹੇ ਕੈਦ ਹਮ ਥਾਇ ॥ ਸਰਬ ਬੰਦ ਕਰ ਕੁਲਫ ਲਗਾਇ ॥ ੨੫ ॥ ਸੁਭਟ ਸੰਗ ਮੈਂ ਪਹੁਚੋਂ ਕੈਸੇ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰੇ ਇਨ ਕੈਦੀ ਜੈਸੇ ॥ ਖਿਝੈ ਸ਼ਾਹੁ ਬਹੁ [4]ਗਾਰ ਨਿਕਾਰੈ ॥ ਕੋ ਨਰ ਪਹੁਚੇ ਊਚ ਪੁਕਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਪੁਨ ਊਚ ਬਖਾਨਾ ॥ ਮੰਦ ਬੁੱਧਿ ਕਿਉਂ ਰੋਸ [5]ਉਪਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮੇਂ [6]ਬਾਜ ਗੁਰੂ ਤਵ ਛੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਬਾਜ ਪੁਨ ਤੁਮਰੋ ਲੀਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਪਠੀ ਫੌਜ ਤਬ ਖਾਈ ਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਹਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਹੈ ਸੂਬੈ ਤੁਮ ਚੁਰਵਾਏ ॥ ਸੋ ਤਿਸ ਬਿਧ ਹਮ ਲੇ ਕਰ ਜਾਏ ॥ ੨੮ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਚਾਕਰੀ ਮੇਰੀ ਰਹੀ ॥ ਬਖਸ਼ਸ਼ ਦਈ ਨ ਸੋ ਮੈਂ ਲਹੀ ॥ ਸਵਾ ਪੰਜ ਲਖ ਖੋਜ ਬਤਾਯੋ ॥ ਇਕ [7]ਬਰਾਟਕਾ ਮੋਹਿ ਨ ਦਾਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਢਾਈ ਲਾਖ ਜੁਗ ਜੀਨ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਬਾਕੀ ਰਹੀ ਸੁ ਜਾਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੋਹੁ [8]ਅਰਿਣੀ ਜੁ ਦੇਹੁ ਪੁਚਾਇ ॥ ਨਤ ਲੇਹੋਂ [9]ਯਜ਼ਦਾ ਦਰਗਾਇ ॥ ੩੦ ॥ ਮੈਂ ਗਮਨੋਂ ਨੀਕੇ ਕਰ ਕੂਰਾ ॥ ਸਦਾ ਸਹਾਇਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰੋ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਘੇਰਾ ਪਾਵੋ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਮਮ ਪਾਛੇ ਪਛਤਾਵੋ ॥ ੩੧॥ ਇਮ ਕਹਿ [10]ਪੁੰਜ ਚਾਬੀਅਨ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਹਿ ਦਿਖਾਇ ਨਦੀ ਮਹੁ ਗੇਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਪੰਚਨ ਮਾਨਾ ॥ ਕੀਨ ਬੰਦਨਾ ਧਰ ਗੁਰ ਧਜਾਨਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਘੋਰੇ ਕੋ ਚਾਬਕ

---

੧ ਗੁਸੇ ਵਿਚ । ੨ ਸੂਰਮੇ । ੩ ਚਾਰੋ ਤਰਫ । ੪ ਗਾਲੀਆਂ । ੫ ਗੁਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ । ੬ ਘੋੜੇ । ੭ ਕੌਡੀ । ੮ ਕਰਜੇ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ੯ ਖੁਦਾ ਦੀ । ੧੦ ਸਮੂੰਹ ।

ਮਾਰਾ ॥ ਰਿਸ ਕਰ ਅਪਨੋ ਬਲ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਉਛਰਯੋ ਛਾਰ ਪਾਰ ਦੀਵਾਰ ॥ ਪਰਯੋ ਜਾਇ ਵਿਚ ਦੀਰਘ ਬਾਰ ॥ ੩੩ ॥ ਹਯ ਅਰੂਢਬੇ ਬਿਖੈ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਬਿਧੀਏ ਭਲੇ ਸੰਭਾਰਨ ਕੀਨ ॥ ਏਕ ਬਾਰ ਭੀਗੇ ਸਭ ਅੰਗ ॥ ਪੁਨ ਜ਼ਾਨੂ ਲਗ ਨੀਰ ਤੁਰੰਗ ॥ ੩੪ । ਬਹੁ ਬਲ ਤੇ ਪਹੁਚਯੋ ਜਲ ਪਾਰ ॥ ਰੋਕ ਬਾਗ ਕਰ ਗ੍ਰੀਵਾ ਧਾਰ॥ਦੀਨ ਦਿਲਾਸਾ ਭਲੇ ਟਿਕਾਯੋ॥ ਚਾਬਕ ਤੇ ਰਿਸ ਥੋ ਸੁ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਕਰ ਪੰਥ ਚਲਾਯੋ ॥ ਥੋਰੋ ਕਾਲ ਬਹੁਤ ਗਮਨਾਯੋ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਮਨ ਸ਼ਬਦ ਅਲਾਵੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈ ॥ ੩੬॥ [1]ਅਰਣੋਦੈ ਕਾ ਸਮਾ ਜੁ ਥਾਯੋ ॥ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸੁ ਆਯੋ ॥ ਉਤਰ ਤੁਰੰਗ ਲੀਨ [2]ਡੁਇਰਾਇ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸ਼ਨ ਹਿਤ ਮਨ ਉਮਗਾਇ ॥ ੩੭ ॥ ਆਗੇ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਮਹਾਨੂ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸੁ ਗਾਇ ਮਹਾਨੂ ॥ ਜੋਧ ਮਹੀਪ ਸਮੀਪ ਗੁਸਾਹੀ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੇਵਕ ਹੈ ਲੇ ਆਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਲੇ ਆਵਤ ਹੇਰਾ ॥ ਸੰਗ ਤੁਰੰਗਮ [3]ਚਪਲ ਬਡੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਕੇ ਬਿਧੀਏ ਪਗ ਗਹੇ ॥ ਸੀਸ ਧਰਯੋ ਬਡ ਆਨੰਦ ਲਹੇ ॥ ੩੯ ॥ ਭੁਜਾ ਪਕਰ ਗੁਰ ਉਰਧ ਉਠਾਯੋ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਨਿਜ ਬਿਧੀਆ ਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਕੀਨ ਤੈਂ ਕਾਜ ਬਡੇਰਾ ॥ ਬਰ ਜਾਚਹੁ ਦੈ ਹੌਂ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਇਹੁ ਸਭ ਰਾਵਰ [4]ਚੋਜ [5]ਵਿਡਾਨਾ ॥ ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗ ਨਾਮ ਕੋ ਰੰਗ ॥ ਬੀਤਹਿ ਦੈਸ ਸੰਤ ਕੇ ਸੰਗ ॥੪੧॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ॥ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਤ ਉਚਰਨ ਕੀਨਾ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਛੀਨਾ ਗੁਰ ਸੀਨਾ ॥ ਸਦਾ ਗੁਰੂ ਕੇ ਰਸ ਮਹਿ ਭੀਨਾ ॥ ੪੨ ॥ [6]ਦੁਸਹਰ ਕਾਜ ਸੁਗਮ ਕਰ ਲੀਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਸੇਵ ਮਹਿੰ ਸੁਮਤ

੧ ਸੂਰਜ ਨਿਕਲਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋ ਗਿਆ । ੨ ਲਗਾਮ ਪਕੜ ਲਈ । ੩ ਚੰਚਲ । ੪ ਕੌਤਕ । ੫ ਅਸਚਰਜ । ੬ ਕਠਨ ।

ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥ ਕਹੈਂ ਕਹਾਂ ਲਗ ਇਸ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਰਕ ਸ਼ਾਹ ਉਤ ਮਤ [1]ਬਿਚਲਾਈ ॥ ੪੩ ॥ ਜੋਧ ਰੁ ਜੇਠਾ ਭਯੋ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਭਨ ਸਰਾਹਨ ਕੀਨ ਮਹਾਨ ॥ ਹੈ ਗੁਲਬਾਗ ਤਹਾਂ ਪਠਵਾਯੋ ॥ ਜਿਹ ਦਿਲਬਾਗ ਬਿਰਯੋ ਹਰਖਾਯੋ ॥ ੪੪॥ ਬਿਗਸਤ ਗੁਰ ਕਹਿ ਬਿਧੀਏ ਸਾਥ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਹੁ ਹੈ ਕੀ ਗਾਥ ॥ ਆਗਯਾ ਪਾ ਸੁਭ ਮਤੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਅਚੰਭ ਸਭ [2]ਹਿਯ ਹਰਖਾਇ ॥ ੪੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਗੁਲਬਾਗ ਲਿਆਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰਿਵਿੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਿਧੀਏ ਸਕਲ ਕਹਯੋ ਸਹਿਤ ਵਿਸਤਾਰ ॥
ਮੈਂ ਸੰਛੇਪ ਵਰਨਨ ਕਰਯੋ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਹਿ ਬਿਧੀਆ ਹੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ਕਾਜ ਸੁਧਾਰਨ ਰਾਵਰ ਕੀਨਾ ॥ ਦਾਸ ਜਾਨ ਜਸ ਮੋ ਕੋ ਦਯੋ ॥ ਦਸ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖਣਾ ਕਯੋ ॥ ੨॥ ਨਿਜ ਪਰ ਮਹਿੰ ਹੈ [3]ਦੰਡ ਲ਼ਗਾਈ ॥ ਹੈ ਚਢਨੇ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ [4]ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਸਭ ਮੈਂ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਨਿਜ ਕੋ ਬਖਸ਼ਾਇ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਮਹੁ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਢਿਗ ਜੋਧ ਆਦਿ ਗਨ ਬੈਸੇ ॥ ਬਿਧੀਏ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਐਸੇ ॥ ੪ ॥ ਮਹਾਰਾਜ ਅਬ ਦੇਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕੇ ਰਿਸ ਬਹੁ ਹੋਈ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰ ਗਨ ਜਾਨੋ ॥ ਹੁਵੈ ਤਿਆਰੀ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨੋ ॥ ੫॥ ਸੁਨ ਗਨ ਤੁਰਕੈਨ ਕੋ ਆ ਗਵਨੂ ॥ ਜਗਯੋ ਬੀਰ ਰਸ ਉਰ ਅਰਿ ਦਵਨੂ ॥ ਬੂਝਯੋ ਤਬੈ ਜੋਧ ਕੇ ਸੰਗ ॥ ਇਹਾਂ ਕਰੋ ਤੁਮ ਕਿਸ ਬਿਧ ਜੰਗ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨਤ ਜੋਧ ਭਾਖੀ ਅਰਦਾਸ ॥ ॥ ਇਹੋ ਦੁਰਗ ਮਮ ਕਰੋ ਮਵਾਸ ॥ ਸੁਨ

੧ ਬਦਲ ਗਈ। ੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੩ ਡੰਡ। ੪ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ।

ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬਚਨ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੁੱਧ ਚਹੈਂ ਹਮ ਕਰਯੋ ਮਦਾਨਾ ॥
੭ ॥ ਕਹਯੋ ਜੋਧ ਜਿਮ ਆਪ [1]ਰਜਾਇ ॥ ਹਮ ਰਾਜੀ ਹੈਂ ਤਿਸ ਕੇ
ਮਾਇ ॥ ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਜੁਧ ਮਦਾਨ ਮਹਿੰ ਚਾਹੋ ॥ ਇਸ ਥਲ ਤੇ ਨਵ
ਕੋਸ ਲਖਾਹੋ ॥ ਅਹੈ ਝੀਲ ਬਡ ਸੁੰਦਰ ਬਾਰੀ ॥ ਤਹਾਂ ਦਿਹੈਂ ਹਮ
[2]ਅਨੀ ਸੁ ਡਾਰੀ ॥ ੮ ॥ ਤੀਨ ਕੋਸ ਤਿਸ ਤੇ ਥਲ ਊਰੇ ॥ ਕਰੈਂ
ਮੋਰਚੇ ਬੰਦੀ ਰੂਰੇ ॥ ਆਵੈਂ ਤੁਰਕ ਜੁ ਮਚੈ ਲਰਾਈ ॥ ਕੇਤਕ ਮਾਰੈਂ
ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਚਲਾਈ ॥ ੯ ॥ ਕੇਤਕ ਪਿਆਸੇ ਹੀ ਮਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਦਸ ਦਸ
ਕੋਸ [3]ਅੰਭ ਨਹਿੰ ਪਾਵੈਂ ॥ ਤਬ ਭਾਜਹਿੰ ਧਰ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਸਾਲਾ ॥
ਕਟੈਂ ਖੜਗ ਸੋਂ ਗਨ ਤਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ੧੦ ॥ ਲੂਟ ਲੇਹਿੰਗੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ
ਤੁਰੰਗ ॥ ਰਾਖਹਿੰ ਮਾਰ ਸ਼ਤ੍ਰ ਗਨ ਜੰਗ ॥ ਕਹੇ ਬਚਨ ਉਤਸ਼ਾਹਿ
ਸਮੇਤ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਭੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤ ॥ ੧੧ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਅਬ
[4]ਸੰਝ ਲਖੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਾਤ ਹੋਇ [5]ਪ੍ਰਸਥਾਨੋ ਕੀਜੈ ॥ ਆਵੈ ਸ਼ਾਹੁ ਕਿ
ਲਸ਼ਕਰ ਭਾਰੋ ॥ ਹਥਿਆਰਨ ਸੋਂ ਪਕਰ ਸੰਘਾਰੋ ॥ ੧੨ ॥ [6]ਮਸਲਤ
ਜਬ ਨੀਕੇ ਕਰ ਲੀਨ ॥ ਜੰਗ ਸਮਾਨ ਅਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਬਾਂਟ
ਸਭਨ [7]ਜੋਧਨ ਕੌ ਦੀਨ॥ ਸਬ ਬਿਧ ਭਲੇ ਤਿਆਰੀ ਕੀਨ ॥ ੧੩ ॥
ਜੋਧ ਸ਼ਾਹੁ ਨਿਜ ਅਨੀ ਹਜਾਰ ॥ ਕੀਨ ਤਿਆਰੀ ਸਭ ਹਿਤ ਧਾਰ ॥
ਨਿਸ ਬਿਤਾਇ [8]ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥ ਜੁਗ ਹੈ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਜੋ
ਲਿਆਇ ॥ ੧੪ ॥ ਇਕ ਪਰ ਜ਼ੀਨ ਪਾਇ ਮੰਗਵਾਯੋ॥ ਜੋਧ ਰਾਇ
ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ ਅਨੀ ਚਢਾਈ ॥ [9]ਚਤ੍ਰ ਸਹੰਸ੍ਰ
ਭਈ ਸਮਦਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਕਾਂਗੜ ਤੇ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਗਏ ॥ ਮਹਾਂ
ਉਜਾੜ ਬਿਲੋਕਤ ਭਏ ॥ ਭਰਯੋ ਬਿਮਲ ਜਲ ਤਾਲ ਨਿਹਾਰਾ ॥
ਕਹਯੋ ਜੋਧ ਇਹੁ ਥਲ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਪਿਖ ਸਥਾਨ ਗੁਰ

---

੧ ਆਗਿਆ । ੨ ਫੌਜ । ੩ ਜਲ । ੪ ਸੰਧਿਆਂ ਸ਼ਾਮਾਂ ।
੫ ਜਾਣਾ । ੬ ਸਲਾਹ । ੭ ਜੋਧਿਆਂ ਨੂੰ । ੮ ਨਗਾਰੇ । ੯ ਚਾਰ ਹਜ਼ਾਰ ।

ਹਰਖ ਨ ਥੋਰਾ ॥ ਸਾਧ ਸਾਧ ਆਛੋ ਬਲ ਟੇਰਾ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਉਤਰ ਪਰੇ ਸਰ ਤੀਰ ॥ [1]ਸਿਵਰ ਜਮਾਇ ਤਿਆਰ ਬਰ ਬੀਰ ॥ ੧੭ ॥ ਕੀਨ ਮੋਰਚੇ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਪਿਖੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਆਵੈਂ ਕਿਸ ਕਾਰ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਕੀਨਸ ਡੇਰਾ ॥ ਅਬ ਪ੍ਰਸੰਗ ਸੁਨ ਤੁਰਕਨ ਕੇਰਾ ॥ ੧੮ ॥ ਜਬ ਬਿਧੀਏ ਹੈ ਕੀਨ ਕੁਦਾਵਨ ॥ [2]ਦੁਰਗ ਦੀਵਾਰ ਨਦੀ ਤਰ ਪਾਵਨ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਰਬ ਹੀ ਚਰਤ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਹਾਕ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਉਚਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਕਹਾਂ ਭਈ ਤੁਮ ਮਾਰ ਖੁਦਾਇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਤ ਹੈ ਲੇ ਜਾਇ ॥ ਤੁਮ ਸਭਹਨ ਕੀ ਅਸ ਮਤ ਮਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਤਸਕਰ ਕੀ ਕੀਨ [3]ਚਿਨਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਜਹਾਂ [4]ਪਾਹਰੂ ਅਰ ਨਰ ਕੋਈ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਸ਼ਾਹੁ ਬਾਨੀ ਦੁਖ ਭੋਈ ॥ ਊਚੇ ਬੋਲਤ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਕੁਛ ਬਸ ਨ ਬਸਾਵੈ ॥ ੨੧ ॥ ਜੋਰ ਦਰੋਗੇ ਕਰ ਕਰ ਬਾਹੂ ॥ ਕਰਯੋ ਕਿਵਾਰ ਉਖਾਰਨ ਤਾਹੂ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹਿਰ ਸਾਹਿ ਦਿਸ ਗਯੋ ॥ ਕਹੈ ਸ਼ਾਹੁ ਕਿਉਂ ਬਿਲਮ ਲਗਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਤੋਰਹੁ ਕੁਲਫ ਨਿਕਾਰ ਸਿਪਾਹੀ ॥ ਜਾਵੈਂ ਪਾਛੇ ਤਸਕਰ ਧਾਈ ॥ ਸੌਂਦੇ ਮਾਨਵ ਕਿਤਕ ਹਕਾਰੇ ॥ ਜਾਰ ਮੁਸਾਲਹਿ [5]ਤੋਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਹੁਤੇ ਕੈਦ ਜਨ ਕਰੇ ਖਲਾਸੀ ॥ ਕੋ ਚਲ ਜਾਤ ਸ਼ਾਹੁ ਕੇ ਪਾਸੀ ॥ ਭਯੋ ਸਭਨ ਮਹਿ ਏਕ ਅਚੰਭਾ ॥ ਪਿਖਯੋ ਨ ਸੁਨਯੋਂ ਜੁ ਬਿਧੀਏ [6]ਰੰਭਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸਮੀਪਨ ਸੋਂ ਤਬ ਕਹੇ ॥ ਕਰੋ ਉਪਾਵ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਹੇ ॥ ਸਭਨ ਤਬੈ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਸੁਨੀਐ ਹਮ ਬਾਨੀ ॥ ੨੫ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਫੈਲਯੋ ਨਿਸ ਮਹਾਂ ॥ ਅਬ ਹੈ ਤਸਕਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਹਾਂ ॥ ਹੋਤ ਪ੍ਰਾਤ ਕੇ [7]ਅਨੀ ਚਢਾਵੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸੰਗ ਹੈ ਪਕਰ ਮੰਗਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਅਪਰ ਉਪਾਵ ਨ ਅਬ ਬਨ

੧ ਡਰਾ । ੨ ਕਿਲ੍ਹੇ । ੩ ਪਛਾਣਨਾ । ੪ ਪਹਿਰੇਦਾਰ । ੫ ਤਾਲੇ ਤੋੜੇ । ੬ ਅਰੰਭ । ੭ ਫੌਜ ।

ਆਵੈ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਕਹਿ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਫਜ਼ਰੈ ਚਲ ਆਉ ॥ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਉ ॥ ੨੭ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਗਮਨੇ ਸਭ ਨਿਜ ਧਾਮੂ ॥ ਸੂਤਾ ਸ਼ਾਹੁ ਨ ਆਇ ਅਰਾਮੂ ॥ ਸੁਬਹਿ ਸਾਰ ਕਾਚਹਿਰੀ ਲਾਏ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਉਮਰਾਵ ਸੁ ਆਏ ॥ ੨੮ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸਭ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ਕਿਨਹੁ ਨ ਕਪਟ ਪਰਖਬੋ ਕੀਨ ॥ ਇਕ ਹੈ ਲੀਨ ਬਨਯੋ [1]ਘਸਿਆਰੋ ॥ [2]ਕੈਫ ਪਿਵਾਇ ਕਰੀ [3]ਮਤਵਾਰੋ ॥ ੨੯ ॥ ਸੋ ਤੋ ਗਯੋ ਅਚਾਨਕ ਜਾਨੋ ॥ ਦੂਸਰ ਕੋ ਬਡ ਅਚਰਜ ਮਾਨੋ ॥ ਜ਼ੀਨ ਪਾਇ ਹਮ ਆਪੇ ਦੀਨੋ ॥ ਨਹਿੰ ਕਿਮ ਹੂੰ ਕਿਨ ਪਰਖਨ ਕੀਨੋ ॥ ੩੦ ॥ ਹੇਰਹੁ ਤਸਕਰ ਕੇਰ ਦਲੇਰੀ ॥ ਬਿਨ ਡਰ ਲੇ ਗਮਨਯੋਂ ਜੁਗ ਬੇਰੀ ॥ ਸੁਨਯੋਂ ਨ ਹਮ ਨੇ ਆਂਖ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਹਮ ਸੋਂ ਸਭਹਨ ਕੀ ਮਤ ਮਾਰੀ ॥ ੩੧ ॥ ਸਭ ਕਰ ਕੈਦ ਪਿੰਜਰੇ ਪਾਏ ॥ ਗਯੋ ਆਪ ਸਭ ਪਤੈ ਬਤਾਏ ॥ ਜਬ ਲੌ ਗਹੌਂ ਕਿ ਨਾਂ ਤਿਸ ਮਾਰੌਂ ॥ ਤਬ ਲਗ ਨਿੰਦਾ ਨਹਿੰ ਸੁਖ ਧਾਰੌਂ ॥ ੩੨ ॥ ਤਬ ਸੁਨ [4]ਮਸ਼ਟਯੋ ਖਾਨ ਵਜ਼ੀਰ ॥ ਨਹਿੰ ਭਾਖੀ ਕਿਸ ਬਿਧ ਤਤਬੀਰ ॥ ਤਬਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਤਰਵਾਰ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਧਰ ਬੀਰੇ ਕੇ ਸਹਿਤ ਅਗਾਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਖਰੋ ਅਰਜ਼ ਬੇਗੀ ਤਿਸ ਥਾਨੈ ॥ ਨਾਮ ਸਲਾਬਤ ਖਾਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਵਤ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ॥ ਗੁਰ ਅਰਿ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀਤਨ ਕਹਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਗਹਿ ਆਨਹਿ ਕਹਿ ਰਣ ਕਰ ਮਾਰੇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਅਧਕ ਜਿ ਓਜ ਨਿਹਾਰੇ ॥ਨਗਨ ਤੇਗ ਸੋ ਮਯਾਨ ਕਰਾਇ॥ ਪਾਨਨ ਬੀਰਾ ਲੇ [6]ਚਰਬਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਕੋ ਜਾਨਤ ਜੇਈ ॥ ਠਾਂਢੇ ਧਾਰ ਤੂਸਨੀ ਤੇਈ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਾਬਲ ਠਕੁਰਾਈ ॥ ਸੋ ਗਰਬਤ ਚਿਤ ਲੀਨ ਉਠਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਗਹਿ ਤਰਵਾਰ

੧ ਘਾਹੀਆ । ੨ ਸ਼ਰਾਬ । ੩ ਝੱਲਾ । ੪ ਚੁਪ ।
੫ ਪਾਨਾਂ ਦਾ ਬੀੜਾ ੬ ਚਬ ਲੀਤਾ ।

ਮਜਾਨ ਕੋ ਕੀਨਾ ॥ ਪਾਨਨ ਬੀਰਾ [1]ਚਰਬ ਸੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪਿਖ ਤੇ ਸ਼ਾਹੁ ਦੀਨ ਸਿਰ ਪਾਹੁ ॥ ਪੁਨਹ ਕਹਯੋ ਜੇਤੋ ਦਲ ਚਾਹੁ ॥ ੩੭ ॥ ਲੀਜੈ ਸੰਗ ਅਬੈ ਚੜ੍ਹ ਜਾਵਹੁ ॥ ਗਹੋ ਗੁਰੂ ਕੋ ਮਾਰ ਮੁਕਾਵਹੁ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੁਨ ਗਰਬ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਜਾਨਹੁ ਗੁਰ ਅਬ ਮਾਰਾ ॥ ੩੮ ॥ ਕੈ ਤੋ ਬਾਂਧ ਸੰਗ ਹੈ ਲਿਆਵੋਂ ॥ ਕਹਿ ਰਣ ਬੀਚ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸੋਂ ਘਾਵੋਂ ॥ ਬਿਲਮ ਨ ਜਾਨੋ ਜਾਵਹੁੰ ਅਬੈ ॥ ਤਸਲਿਮਾਤ ਕਰ ਨਿਕਸਯੋ ਤਬੈ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਤ੍ਰਿਤੀ ਜੁੱਧ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਰੰਜਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਬਡ ਗਰਬ ਯੁਤ ਆਯੋ ਨਿਜ ਦਲ ਜਾਹਿੰ ॥
ਸੈਨਾ ਪਤਿ ਬਡ ਸੂਰਮੇਂ ਤਿਆਰ ਕੀਏ ਸੰਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੋ ਇਕ ਥੋ ਭਾਈ ॥ ਕਮਰ ਬੇਗ ਬਡ ਸੂਰੋ ਆਈ ॥ ਸ਼ਮਸ ਬੇਗ ਅਰ ਕਾਸਮ ਬੇਗੇ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ ਸੁਤ ਬਡ ਤੇਗੇ ॥ ੨ ॥ ਬੇਗ ਲਲਾ [2]ਭਗਨੀ ਕੋ ਨੰਦ ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਿਸ ਕੋ ਦੇਹ ਬਿਲੰਦ ॥ ਬਕਰਾ ਇਕ ਹਲਾਲ ਕਰ ਖਾਵੈ ॥ ਗਹੇ [3]ਰਜਤਪਣ [4]ਹਰਫ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੩ ॥ [5]ਸਿਪਰ ਚੀਰ ਕਰ ਦੋਇ ਬਨਾਵੈ ॥ [6]ਗਜ ਕੋ ਸੁੰਡ ਪਕਰ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ਐਸੇ ਸੂਰ ਸੰਬੰਧੀ ਚਾਰ ॥ ਫੌਜ ਕਰੀ [7]ਪੰਜ ਤੀਸ ਹਜਾਰ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਜੇ ਨਗਾਰੇ [8]ਕੂਚ ਕੇ ਕਰ ਸਮਾਜ ਸਭ ਜੰਗ ॥
ਲਲਾ ਬੇਗ [9]ਭਟ ਚਢ ਚਲਯੋ ਅਤ [10]ਗਰਬਤ [11]ਦਲ ਸੰਗ ॥ ੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚਲੇ ਤੁਰਕ ਜਿਨ ਜਾਤ ਅਨੇਕ ॥ ਈਸਬ ਜ਼ਈ ਬਡੋ ਦਲ ਏਕ ॥ ਦਾਊ ਜ਼ਈ [12]ਰੁਹੇਲੇ ਭਾਰੇ ॥ [13]ਗਿਲਜੀ ਜਿਨਕੇ

---

੧ ਛਬ ਲਿਆ। ੨ ਭੈਣ ਦਾ ਪੁਤਰ। ੩ ਰੁਪੈ। ੪ ਅਖਰ ਵਾ ਮੋਰ। ੫ ਢਾਲ ਨੂੰ। ੬ ਹਾਥੀ। ੭ ਪੈਂਤੀਸ ਹਜਾਰ। ੮ ਚਲ ਪਏ। ੯ ਸੂਰਮੇ। ੧੦ ਹੰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਿਤ। ੧੧ ਫੌਜ। ੧੨ ਪਾਦਰੀ ਪਠਾਣ। ੧੩ ਕਾਬਲੀ ਪਠਾਣ।

ਡੀਲ ਅਪਾਰੋ ॥ ੬ ॥ [1]ਹਫਸ ਵਲਾਇਤ ਕੇ ਤਨ ਕਾਰੋ ॥ ਮਹਾਂ ਮਲੇਛ ਮਹਾਂ ਬਲ ਵਾਰੋ ॥ ਸਭੀ ਸਵਾਰ ਨ ਪਜਾਦੋ ਕੋਈ ॥ ਗਮਨੇ ਮਗ ਅਪਸ਼ਗਨ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ੭ ॥ ਇਤ ਲਵ ਪੁਰ ਕੇ ਸਿੱਖਨ ਸਬੈ ॥ ਭੇਜਯੋ ਦੂਤ ਗੁਰੂ ਦਿਸ ਤਬੈ ॥ ਤੁਰਕਨ ਦਲ ਤੇ ਪਹੁਚਯੋ ਆਗੇ ॥ ਗੁਰ ਪਦ ਬੰਦਤ ਭਾ ਬਡਭਾਗੇ ॥ ੮ ॥ ਸਭੀ [2]ਹਕੀਕਤ ਦਈ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਬਹੁ ਥਾਇ ॥ ਕਮਰ ਕਸੇ ਸਭ ਸੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਸ਼ਪ੍ਰ ਉਡੀਕੈਂ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਲੀਨ ॥ ੯॥ ਜਹਿੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਥਿਰੇ ਥੇ ਆਈ ॥ [3]ਖਸ਼ਟ ਮਜਲ ਲਵ ਪੁਰ ਥੀ ਆਈ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਨਿਸ ਦਿਵਸ ਪਜਾਨੋ ॥ ਪਹਿਰ ਚਤਰ ਦਸ ਮਹਿ [4]ਨਿਯਰਾਨੋ ॥ ੧੦ ॥ ਏਕ ਦੂਤ ਥੋ ਪ੍ਰਿਥਮ ਪਠਾਯੋ ॥ ਹਸਨ ਖਾਨ ਜੋ ਨਾਮ ਕਹਾਯੋ ॥ [5]ਹਯ ਕੋ ਤਿਆਗ ਗ੍ਰਾਮ ਕਿਸ ਮਾਹੀਂ ॥ ਬੇਸ ਆਪਨੋ ਰਾਖਯੋ ਨਾਹੀਂ ॥ ੧੧ ॥ [6]ਸਾਯੰਕਾਲ ਗੁਰ ਦਲ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਭੇਦ ਲਹਯੋ ਦਲ ਗਰਬ ਵਿਸੇਸਾ ॥ ਪਰਖ ਸਿਖਨ ਤਬ ਮਾਰ ਮਚਾਈ ॥ ਤਬੈ ਦੂਤ ਦੀ ਗੁਰੂ ਦੁਹਾਈ ॥ ੧੨॥ ਪਰਯੋ ਸ਼ੋਰ ਸਗਰੇ ਨਰ ਧਾਏ॥ ਮਾਰਨ ਤਿਆਗ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਲਿਆਏ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਯੋ ॥ ਕਹੋ ਸਾਚ ਨਤ ਦਹਿੰ ਮਰਵਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁਨਤ ਦੂਤ ਡਰ ਐਸ ਉਚਾਰੀ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਾਬਲ ਪਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਭੇਤ [7]ਹੇਤ ਹੇ [8]ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਕੇਤ ॥ ਪਠਯੋ ਮੋਹਿ ਬਡ [9]ਸੀਘ੍ਰ ਸਮੇਤ ॥ ੧੪ ॥ ਦਲ ਪ੍ਰਵੇਸ ਮੈਂ ਸਕਲ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਭਟਨ ਪਛਾਨ ਲੀਨ ਬਹੁ ਮਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬੂਝਨ ਠਾਨਾ ॥ ਕਹਾਂ ਸੈਨ ਤੁਰਕਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਕੇਤਕ ਗਿਨਤੀ ਮੈਂ ਚਢ ਆਈ ॥ ਕਬ ਇਤ ਪਹੁਚਹਿ ਹੇਤ ਲਰਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਦੂਤ ਉਚਾਰਾ ॥ ਲਸ਼ਕਰ ਪੰਜ ਰੁ ਤੀਸ

---

੧ ਦੇਸ ਦਾ ਨਾਮ। ੨ ਹਾਲ ਵਾ ਵਾਰਤਾ। ੩ ਛੇ। ੪ ਨੇੜੇ ਆ ਗਿਆ। ੫ ਘੋੜੇ ਨੂੰ। ੬ ਸੰਧਿਆਂ ਵੇਲੇ। ੭ ਵਾਸਤੇ। ੮ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਘਰ। ੯ ਛੇਤੀ ਨਾਲ।

ਹਜਾਰਾ ॥ ੧੬ ॥ ਨਹੀਂ ਦੇਰ ਅਬ ਆਵਨ ਮਾਹੀ ॥ ਪਹੁਚੀ ਲਖੋ [1]ਚਮੂ ਨਿਜ ਪਾਹੀ ॥ ਮੈਂ ਧਿਖ ਪਰਖਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ ਤੁਮਰੇ [2]ਸ਼ਤ ਸੋ ਆਇ ਹਜਾਰ ॥ ੧੭ ॥ ਮਾਰ ਲੇਹਿੰਗੇ ਦੇਹਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਇਨ ਤੁਰਕਾਨਾ ਕਰਹੋ ਹਾਨਾ ॥ ਸੁਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋ ਆਯੋ ॥ ਢਿਗ ਤੇ ਪਗ ਦਿਵਾਇ ਪਠਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕਹਯੋ ਦੇਹੁ ਸੁਧ ਤਿਨ ਕੌ ਜਾਈ ॥ ਛੁਟਯੋ ਹਸਨ ਖਾਂ ਗਮਨਯੋ ਧਾਈ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੋ ਮਿਲਯੋ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬੂਝਤ ਭਾ ਦਿਹੁ ਗੁਰ ਸੁਧ ਸਾਰੀ ॥ ੧੯ । ਸੁਨਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਭੇਤ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਡੇਰਾ ਗੁਰ ਉਜਾਰ ਮਹਿੰ ਲਾਯੋ ॥ ਜਲ ਕੋ ਤਾਲ ਚੁਗਿਰਦੇ ਘੇਰਾ ॥ ਲਰਨ ਹੇਤ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਚਾਰ ਹਜਾਰ ਸੁਭਟ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ॥ ਹਮਰੀ ਫੌਜ [3]ਮ੍ਰਿਗਨ ਸਮ ਹੇਰ ॥ ਗੁਰੁ ਬਿਲੰਦ ਬਲੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ॥ ਨਿਸਚੈ ਜੀਤੈ ਬਡੌ ਦਲੇਰ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬਾਕ ਦੂਤ ਕੋ ਕਯੋ ॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਤੇ ਕੁਛ ਲੇ ਕਰ ਅਯੋ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਜੀਤ ਮੋਹਿ ਚਹਿੰ ਹਾਨਾ ॥ ਦੁਸ਼ਮਨ ਕੋ ਪੱਖੀ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ॥ [4]ਪਨਹੀ ਮਾਰਹੁ ਦੇਹੁ ਨਿਕਾਸੀ ॥ ਬਹੁਰ ਨ ਕਹੈ ਆਨ ਕੋ ਪਾਸੀ ॥ ੨੩ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਪਾਹਿ [5]ਪੌਸ਼ ਮਰਵਾਇ ॥ ਨਿਜ [6]ਧੁਜਨੀ ਤੇ ਦਯੋ ਨਿਕਸਾਇ ॥ ਹਸਨ ਖਾਨ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਹੈ ਕਿਤ ਓਟ ਹਮਾਰੀ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਊਂ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਤਿਨ ਤੇ ਬਰ ਪਾਊਂ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਕਰ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ਮੁਖੋਂ ਅਲਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਆਨ ਪਰਯੋ ਮੈਂ [7]ਰਾਵਰ ਸਰਨੀ ॥ ਜਾਇ ਪ੍ਰਸੰਸਾ ਤਿਨ ਢਿਗ ਬਰਨੀ ॥ ਸਹਿ ਨ ਸਕੇ [8]ਮਤ ਮੰਦ [9]ਗੁਮਾਨੀ ॥ ਮਾਰਯੋ ਮੋਹਿ

---

੧ ਫੌਜ । ੨ ਤੁਹਾਡਾ ਇਕ ਸੌ ਸਿਖ ਹੋਵੈ । ੩ ਸਾਡੀ ਫੌਜ ਹਰਨਾਂ ਦੇ ਸਦਰਸ ਦੇਖਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ । ੪ ਜੁਤੀ । ੫ ਜੂਤੇ । ੬ ਫੌਜ । ੭ ਆਪ ਦੀ । ੮ ਭੈੜੀ ਮਤ ਵਾਲੇ । ੯ ਹੰਕਾਰੀ ।

[1]ਕਟਕ ਕਹਿ ਬਾਨੀ ॥ ੨੬ ॥ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਪੀਰ ਜੀ ਮੋਰੀ ॥ ਨਹੀਂ [2]ਅਲੰਬ ਰਹਯੋ ਅਬ ਹੋਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਨ ਕਰੀ ॥ ਹਮ ਹਿਤ ਲਹਯੋ ਮਾਰ ਇਸ ਪਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਬਾਕ ਕਹਿ ਦੀਨਸ ਧੀਰ ॥ ਪਿਖਹੁ ਜੰਗ ਰਹਿ ਹਮਰੇ [3]ਤੀਰ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੋ ਅਬ ਲਹੈਂ ਮਾਰੀ ॥ ਦਿਹੈਂ [4]ਮਾਲਕੀ ਕਾਬਲ ਸਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਬਿਸਮੇ ਸਭ ਸੁਨ ਕੇ ਬਚ ਐਸਾ ॥ ਇਹੁ ਤੌ ਭਯੋ ਭਭੀਛਨ ਜੈਸਾ ॥ ਧੰਨ ਧੰਨ ਸਭ ਬਦਨ ਉਚਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਕੋ [5]ਬਿਰਦ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ੨੯ ॥ [6]ਅਰਧ ਰਾਤ ਹੋਈ ਤਬ ਆਇ ॥ ਕਹਿਤ ਹਸਨ ਖਾਂ [7]ਰਿਪ ਸਮਦਾਇ ॥ ਪਹੁਚੇ ਜਾਨਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਤਬ ਗੁਰ ਭੇਜਯੋ [8]ਸਹਿਸ ਸਊਰੇ ॥ ੩੦ ॥ ਲਗੇ ਅੰਗੀਠੇ ਗੁਰ ਦਲ ਭਾਰੇ ॥ [9]ਮਾਘ ਮਾਸ ਮਹਿੰ ਲਗਹਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥ ਉਤ ਤੁਰਕੀ ਦਲ [10]ਸ੍ਰਮਤ ਬਿਸਾਲੇ ॥ [11]ਛੁਧ ਤੇ [12]ਸੁੰਨ ਕੀਨ ਬਹੁ ਪਾਲੇ ॥ ੩੧ ॥ ਤੀਨਹੁ ਕਾਰਨ ਤੇ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਬਜਾਕੁਲ ਬਹੁ ਕਿਮ ਹੁਇੰ ਸਵਧਾਨਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੁਤ ਸਭ ਸਰਦਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਲਸਕਰ ਕੋ ਹਾਲ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ੩੨ ॥ ਤਨ [13]ਪੁਸਤੀਨ ਨ ਲਾਗੈ [14]ਪਾਰਾ ॥ ਖਾਨਾ ਸੰਗ ਕਰੈਂ ਆਹਾਰਾ ॥ ਅਪਰ ਸੁਭਟ ਜਿਨ ਲਰਬੋ ਆਗੇ ॥ ਤੀਨਹੁ ਕਾਰਨ ਤਿਨ ਤਨ ਜਾਗੇ ॥ ੩੩ ॥ ਕਹਿ ਬਹੁ ਰਹੇ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਮਾਨੀ ॥ ਕਹੈਂ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਸ਼ਾਹੁ ਬਖਾਨੀ ॥ ਪਰਮ ਦੁਖੀ ਕਰ ਲਸਕਰ ਲਿਆਇ ॥ ਸੌ ਅਸਵਾਰਨ ਕੇ [15]ਨੀਅਰਾਇ ॥੩੪॥ ਜਗੇਂ ਆਵਤ ਬੇ ਬਾਗ ਉਠਾਇ ॥ ਤਿਆਰ ਤੁਫੰਗਨ ਸਲਖ ਚਲਾਇ ॥ ਕੜਾ ਕਾੜ ਜਬ ਇਕਠੀ ਛੋਰੀ ॥ ਗਿਰੇ ਕਿਤਕ [16] ਰਿਪ ਲਾਗਤ ਗੋਰੀ ॥ ੩੫ ॥ ਆਵਤ

---

੧ ਕੌੜੀ । ੨ ਆਸਰਾ । ੩ ਪਾਸ । ੪ ਮਲਕੀਅਤ । ੫ ਧਰਮ
੬ ਅਧੀ ਰਾਤ । ੭ ਸੂਰਮੇ । ੮ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਮੇ । ੯ ਮਾਘ ਦਾ ਮਹੀਨਾ ।
੧੦ ਫੌਜ ਨੂੰ ਥਕੇਵਾਂ । ੧੧ ਭੁਖ । ੧੨ ਜੜ ਹੋ ਗਏ । ੧੩ ਭੇਡੂ ਦੀ ਖਲ ।
੧੪ ਪਾਲਾ ਸਰਦੀ । ੧੫ ਨੇੜੇ । ੧੬ ਵੈਰੀ ।

ਲਸ਼ਕਰ ਹੇ ਮੁਖ ਤੇਰਾ ॥ ਦਿਖਤ ਨ [੧]ਜਾਮਨ ਕੋ [੨]ਤਮ ਘੋਰਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਜਾਨਯੋ ਗੁਰ ਇਹਾਂ ॥ [੩]ਝਾਰ [੪]ਮਤਾਬੀ ਜਾਰੇ ਮਹਾਂ ॥ ੩੬ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹ ਚਢਵਾਯੋ ॥ ਸੰਗੀ ਭ੍ਰਾਤ ਸਲੇਮ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਚਲੇ ਬਾਜ ਜਿਮ ਪਿਖਤ ਬਟੇਰੇ ॥ ਬਜੇ ਜੁਝਾਊ ਜੁਗ ਦਿਸ ਫੇਰੇ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੋਂ ਜੁਧ ਆਰੰਭ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪਚਵੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ਪਪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਰੁ ਸਲੇਮ ਸ਼ਾਹਿ ਚਢੇ ਸੁ [੫]ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥
ਬੇਗ ਲਲਾ ਨਿਜ ਭ੍ਰਾਤ ਜੋ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਚਢਾਇ ॥ ੧ ॥

ਸਵੱਯਾ॥ਸਪਤ ਹਜ਼ਾਰ ਲੀਏ ਦਲ ਸੰਗ ਸੁ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਅਯੋ ਤਬ ਧਾਏ ॥ ਏਕ [੬]ਸਹੰਸ੍ਰ ਲੀਏ ਭਟ ਸੰਗ ਸੁ ਆਯ ਸਲੇਮ ਰੁ ਜੋਧ ਉਛਾਏ ॥ ਸਾਤ ਹਜ਼ਾਰ ਕੀ ਭੀਰ ਅਈ ਤਬ ਜੋਧ ਸਲੇਮ ਸੋਂ ਏਵ ਅਲਾਏ ॥ ਪੰਚ ਸੈ ਸੂਰ ਲਿਹੋ ਸੰਗ ਜਾਵਹੁ ਮਾਰ ਮਚਾਵਹੁ ਦੇਰ ਨ ਲਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸਾਤ ਹਜ਼ਾਰਨ ਊਪਰ ਪਾਂਚ ਸੈ ਦੌਰ ਗਏ ਇਮ ਮਾਰਨ ਕੌ ॥ ਹੋਤ [੭]ਛੁਧਾਤੁਰ ਕੇਹਰ ਜਯੋਂ [੮]ਮ੍ਰਿਗ ਕੋ ਸੁਨ [੯]ਨਾਦ ਅਹਾਰਨ ਕੌ ॥ ਹਾਥ ਉਠਾਇ ਸਕੈਂ ਨ [੧੦]ਰਿਪੂ ਠਰ ਸੁੰਨ ਭਏ ਹਿਤ ਹਾਰਨ ਕੌ ॥ ਹ੍ਵੈ ਨ [੧੧]ਤੁਫੰਗ ਸੰਭਾਰਨ ਕੋ ਤਬ ਕੌਨ ਗਹੈ ਤਰਵਾਰਨ ਕੌ ॥ ੩ ॥ ਆਧ ਹਜਾਰ ਤੁਫੰਗ ਛੁਟੀ ਰਿਪ ਚਾਰ ਸੈ ਮਾਰਕੈ ਭੂਮ ਗਿਰਾਏ ॥ ਫੂਟ ਗਏ [੧੨]ਤੁੰਡ ਰੁ [੧੩]ਮੁੰਡ [੧੪]ਪ੍ਰਚੰਡ ਹੀ [੧੫]ਘਾਵ ਲਗੇ

---

੧ ਰਾਤ। ੨ ਭਿਆਨਕ ਹਨੇਰਾ। ੩ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ। ੪ ਮਤਾਬ ਜਗਾਈ। ੫ ਨਗਾਰਾ। ੬ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸੂਰਮੇ। ੭ ਭੁਖਾ ਸ਼ੇਰ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ। ੮ ਹਰਨ। ੯ ਸ਼ਬਦ। ੧੦ ਵੈਰੀ। ੧੧ ਬੰਦੂਕਾਂ। ੧੨ ਮੂੰਹ। ੧੩ ਸਿਰ। ੧੪ ਭਿਆਨਕ। ੧੫ ਜ਼ਖਮ।

ਸਮੰਦਾਏ ॥ ਅੰਗਨ ਭੰਗ [1]ਤੁਰੰਗ ਭਏ ਬਿਚ ਜੰਗ ਗਿਰੇ ਭਟ ਸੰਗ ਗਿਰਾਏ ॥ ਬੀਚ ਮਸਾਲਚੀ ਨਾਸ ਕਰੇ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਾਂ ਅਰ [2]ਧੂਲ ਉਡਾਏ ॥ ੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਚਲੈਂ ਨਹਿੰ ਸ਼ਤ੍ਰ ਤੇ ਸ਼ਾਹ ਸਲੇਮ ਸੁਜਾਨ ॥
ਖੈਂਚ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਮਿਲ ਗਏ ਮਾਰ ਮਾਰ ਕਰ ਜ੍ਵਾਨ ॥ ੫ ॥
ਤੁਰਤ ਆਪ ਹੀ ਮੁਰ ਪਰੇ ਰੌਰਾ ਤੁਰਕਨ ਪਾਇ ॥
ਕਟਨ ਲਗੇ ਤਬ ਆਪ ਮਹਿੰ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥੬॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਪੂਤ ਪਿਤਾ ਕੇ ਹਤੇ ਸਿਰ ਮੈਂ ਪਿਤ ਮਾਰਤ ਪੂਤ ਕੋ ਨਾਹਿਨ ਜਾਨੈ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਸੋਂ ਭ੍ਰਾਤ ਗਿਰਯੋ ਕਟ ਕੈ ਤਿਮ ਨਾਹਿ ਚਚਾ ਕੋ ਭਤੀਜ ਪਛਾਨੈ ॥ ਮੀਤ ਸੋਂ ਮੀਤ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਬਹੀ ਮਤ ਹੋਤ ਭਈ ਹਤ ਆਪ ਹੀ ਹਾਨੈ ॥ ਮਾਰ ਮਰੇ ਸੁ ਹਜਾਰ ਹੀ ਸ਼ਤ੍ਰਨ ਬੋਰੇ ਹੀ ਕਾਲ ਬਿਖੇ ਤੁਰਕਾਨੈ ॥ ੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਪਤ ਸਹੰਸ੍ਰਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਪਰੀ ਰੌਰ ਇਸ ਭਾਇ ॥
ਕਿਤ ਹਮਰੋ ਦਲ ਕਿਤ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਕਿਛ ਜਾਨਯੋ ਜਾਇ ॥ ੮ ॥
ਕਿਤ ਗਮਨੇ ਕਿਤ ਤੇ ਹਟੇਂ ਰਹਯੋ ਨ ਕਛੂ ਮਨ ਗਯਾਨ ॥
ਇਕ [3]ਤਮ ਪੁਨ [4]ਹਿਮ [5]ਰਜ ਅਧਕ ਪਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰ ਹਾਨ ॥੯॥
ਇਤ ਉਤ ਕੋ ਕਿਤ ਟਰ ਗਯੋ ਦੈਵ ਯੋਗ ਤੇ ਕੋਇ ॥
ਬਚਯੋ ਰਹਯੋ ਬਾਕੀ ਸਕਲ ਪਰੇ [6]ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਣ ਹੋਇ ॥ ੧੦ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਸੁ ਪ੍ਰਾਨ ਲੀਏ ਜਹਿੰ ਬੇਗ ਲਲ੍ਹਾ ਸੁਧ ਜਾਇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਏਕ ਤੋ ਸੀਤ ਤੇ ਅੰਗ ਗਏ ਠਰ ਦੂਸਰੇ ਹੈ ਤਮ ਕੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ਆਪਸ ਮੈਂ ਕਟ ਸੈਨ ਮਰੀ ਨ ਸਰਯੋ ਕੁਛ ਸ਼ਤ੍ਰ ਖਰੇ ਸਮਹਾਈ ॥ ਅਬ ਔਰ [7]ਅਨੀ ਬਹੁ [8]ਅਗ੍ਰ ਪਠਾਵਹੁ ਸੰਮੁਖ ਹੋਇ

---

੧ ਘੋੜਿਆਂ ਦੇ। ੨ ਮਿਟੀ। ੩ ਹਨੇਰਾ। ੪ ਸਰਦੀ। ੫ ਮਿਟੀ ਬਹੁਤ ਹੈ। ੬ ਮਰੇ ਹੋਏ। ੭ ਫੌਜ। ੮ ਅਗੇ।

ਕਰੈ ਜੁ ਲਰਾਈ॥੧੧॥ਸੁਨ ਸੋਨ ਰਹਯੋ ਬਿਸਮਾਇ ਲਲਾ ਮਰਜੋ ਦਲ ਬਾਦ ਸਰਯੋ ਨਹਿੰ ਕਾਜੂ ॥ ਪੁਨ ਲੀਨ ਹਕਾਰ ਸੁਦਾਰ ਸਭੈ ਸਵਧਾਨ ਹੁਜੈ [1]ਲਰਬੇ ਕਹੁ [2]ਆਜੂ ॥ ਆਪਸ ਕੀ ਕਰ ਲੇਹੁ ਪਛਾਨ ਮਹਾਨ ਹਨੋ ਗੁਰ ਜਾਇ ਨ ਭਾਜੂ ॥ ਰਾਤ ਕੀ [3]ਘਾਤ ਭਲੀ ਹਮ ਕੋ ਦਿਨ ਮਹਿੰ ਭਜ ਹੈ ਗਹਿ ਲੀਜਹਿੰ ਆਜੂ ॥ ੧੨ ॥ ਦ੍ਵੈ ਸਰਦਾਰ ਪਠਾਨਨ ਕੇ ਦਲ ਆਠ ਹਜ਼ਾਰ ਅਹੈ ਜਿਨ ਸੰਗਾ ॥ ਆਇਸ ਦੀਨਸ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਚਲੋ ਰਣ ਕੋ ਚਿਤ ਚਾਵ ਉਮੰਗਾ ॥ ਭੀਖਨ ਪਾਨ ਬਡੋ ਬਲਵਾਨ [4]ਸੰਜੋਇ ਕੋ ਧਾਰ ਰਯੋ ਸਰਬੰਗਾ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਮ ਕਹੈਂ ਗੁਲ ਖਾਂ ਜਿਨ ਆਗੇ ਕਰੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਹੀ ਜੰਗਾ॥ ੧੩ ॥ ਆਠ ਹਜ਼ਾਰ ਪਰਯੋ ਦਲ਼ ਆਇ ਉਠਾਇ ਸਕੈਂ ਨ ਤੁਫੰਗਨ ਕੋ ॥ [5]ਸੀਤ ਤੇ ਹੋਇ ਰਹੇ ਜੜ੍ਹ ਕੇ ਸਮ [6]ਪ੍ਰੇਰਤ ਅਗ੍ਰ ਤੁਰੰਗਨ ਕੋ ॥ ਤਿਆਰ ਤੁਫੰਗ ਹਜ਼ਾਰ ਹੁਤੀ ਇਕ ਬਾਰ ਚਲੀ ਅਰਿ ਭੰਗਨ ਕੋ ॥ ਭੂਮ ਧੜਾ ਧੜ ਗੇਰ ਦਏ ਪੁਨ ਖੈਂਚ ਲਏ [7]ਖਗ ਨੰਗਨ ਕੋ ॥ ੧੪ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਗੁਰੂ ਸੂਰ ਦੌਰੇ ॥ ਕਰੇ ਸ਼ਤ੍ਰ ਬੌਰੇ ॥ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ਸੂਝੈ ॥ ਲਗੈ ਸ਼ਤ੍ਰ ਜੂਝੈ ॥ ੧੫ ॥ ਥਕੇ ਪੰਥ ਮਾਹੀਂ ॥ ਭਏ ਨੀਂਦ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕਿਤੇ ਭੂਖ ਭਾਰੇ ॥ ਛੁਧਾ ਨਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਪਰੇ ਭੂਰ ਪਾਰਾ ॥ ਨ ਜਾਏ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਕੀ ਰਜਾਏ ॥ [8]ਸਮੀਰੰ ਚਲਾਏ ॥ ੧੭ ॥ ਮਹਾਂ ਸੀਤ ਬਿਆਪੇ ॥ ਮਹਾਂ [9]ਸ਼ਤ੍ਰ ਕਾਪੇ ॥ ਜੁਟੇ [10]ਦੰਤ ਬੋਲੈਂ ॥ ਮਸੇ ਹਾਥ਼ ਖੋਲੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਕਿਤੀ ਦੇਰ ਲਾਗੇ ॥ ਤੁਫੰਗਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਕਰਯੋ ਜੋਧ ਹੱਲਾ ॥ ਨਹੀਂ ਜਾਇ [11]ਝੱਲਾ ॥ ੧੯ ॥ ਪਰਯੋ [12]ਭੂਰ ਰੌਰਾ ॥ ਸੁਨਯੋ ਤੂਰ ਠੌਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਜਾਨ ਲੀਨੋ॥

੧ ਲੜਨ ਵਾਸਤੇ। ੨ ਅਜ ਹੁਣੇ। ੩ ਮਰੇ ਹੋਏ। ੪ ਲੋਹੇ ਦਾ ਇਕ ਕੋਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਰੀਰ ਤੇ ਪਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ੫ ਸਰਦੀ ਨਾਲ। ੬ ਪਰੇਰਦੇ ਹਨ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ। ੭ ਤਲਵਾਰਾਂ ਨੂੰ। ੮ ਹਵਾ। ੯ ਵੈਰੀ ਕੰਬਦੇ ਹਨ। ੧੦ ਦੰਦ। ੧੧ ਪ੍ਰਤਾਪ। ੧੨ ਬਹੁਤ ਰੌਲਾ।

ਰਣੰ ਭੂਰ ਚੀਨੋ ॥ ੨੦ ॥ ਪਠੇ ਔਰ ਸੂਰੰ ॥ ਹਜ਼ਾਰੈਂ [1]ਸਊਰੰ॥
ਰਣੰ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ॥ ਚਲੇ ਬੀਰ ਮਾਤੇ ॥ ੨੧ ॥ ਜਹਾਂ ਜੋਧ ਜੋਧਾ ॥
ਰੁਪਯੋ ਜਾਇ ਕ੍ਰੋਧਾ ॥ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਏਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬੰਧ ਟੋਲੇ ॥ ੨੨॥
ਤਪੇ ਏਨ ਜਾਰੀ ॥ ਨਪੀਂ ਸੀਤ ਭਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਚਲਾਈ ॥ ਸੋ
ਲੋਹੂ ਚਖਾਈ ॥ ੨੩ ॥ ਕਠੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰ ਅੰਗਾ ॥ ਭਈ ਲਾਲ ਰੰਗਾ ॥
ਗੁਰੂ ਸੂਰ ਏਕੈ ॥ ਸੰਘਾਰੇ ਅਨੇਕੈ ॥ ੨੪ ॥ ਕਿਤੇ ਘਾਇ ਖਾਏ ॥
ਕਰੈਂ ਹਾਏ ਹਾਏ॥ ਚਹੈਂ ਕੋਊ ਭਾਗੇ ॥ ਨ ਸੂਝੈ ਸੁ ਆਗੇ ॥ ੨੫ ॥
ਸੁ ਹੋਇ ਲਾਚਾਰਾ ॥ ਅਰੇ ਖਾਇੰ ਮਾਰਾ ॥ ਨ ਹਾਥੈਂ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਨ
ਗੋਰੀ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ੨੬ ॥ ਪੁਕਾਰੈਂ ਕਹੰਤੇ ॥ ਕਰਾਮਾਤ ਵੰਤੇ ॥ ਗੁਰੂ
ਪੌਨ ਪ੍ਰੇਰੀ ॥ ਕਬੈ ਯੌਂ ਨ ਹੇਰੀ ॥ ੨੭ ॥ ਕਹੋ ਕੌਨ ਬੀਰਾ ॥ ਸਹਾਰੈ
ਸਮੀਰਾ ॥ ਸੁਨੈ ਕੌਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪਰੀ ਧੂਮ ਧਾਨੀ ॥ ੨੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਹੁਤੇ ਸੈਨ ਸਰਦਾਰ ਜੋ ਰਹੇ ਪਿਛਾਰੀ ਸੋਇ ॥ ਢੋਯੋ ਲਸ਼ਕਰ ਅਗ੍ਰ ਨਿਜ ਥਕਤ ਛੁਧਤ ਠਰ ਜੋਇ ॥ ੨੯ ॥ ਭਾਜਯੋ ਲਰਯੋ ਨ ਲਖ ਪਰੈ ਹੁਤੋ ਅੰਧੇਰਾ [2]ਪੀਨ ॥ [3]ਸੈਨਾਂ ਪਤ ਬਾਚੇ ਸਕਲ ਸੈਨਾਂ ਪ੍ਰਾਨ ਬਿਹੀਨ ॥ ੩੦ ॥ ਕਹੌਂ ਕਹਾਂ ਲਗ [4]ਨਿਬਲਤਾ ਭਈ ਜੁ ਤੁਰਕਨ ਮਾਹਿ ॥ ਭਾਜੇ ਗਏ ਨ ਮੂਰ ਲਰੈਂ ਖਰੇ ਖਰੇ ਮਰ ਜਾਹਿ ॥ ੩੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੈਨ ਗਨ ਸੁਨੀ [5]ਅਵਾਈ ਭੂਰ ॥ ਮਾਰੇ ਸੁਗਮ ਨ ਕੁਛ ਲਰੈਂ ਉਰ ਪ੍ਰਮੋਦ ਬਹੁ ਸੂਰ ॥ ੩੨ ॥ [6]ਸਪਤ ਸੁ ਅਸ਼ਟ ਹਜ਼ਾਰ ਭਟ ਮਰੇ ਅੰਧੇਰੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਢਿਗ ਸੁਧ ਗਈ [7]ਸ਼ੋਕਾਤੁਰ ਬਹੁ ਥਾਹਿ॥ ੩੩ ॥ ਲਯੋ ਨ ਆਛੋ ਜੰਗ ਕੁਛ ਸੋਕਤ ਅਤ ਚਿਤ ਮਾਹਿ॥ ਭਗਨੀ ਨੰਦਨ ਢਿਗ ਹੁਤੋ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਸੁ ਜਾਹਿ ॥ ੩੪ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਜਬ ਜੰਗ ਕੀ ਆਛੀ ਬਿਧ ਤਬ

੧ ਸੂਰਮੇ। ੨ ਭਾਰੀ। ੩ ਜਰਨੈਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ੪ ਬਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।
੫ ਖਬਰਾਂ। ੬ ਪੰਦਰਾਂ ਹਜ਼ਾਰ। ੭ ਦੁਖੀ ਵਾ ਚਿੰਤਾ ਵਾਨ।

ਜਾਨ ॥ ਗਹਿ ਲਹਿ ਹੈਂ ਕੈ ਮਾਰ ਹੈਂ ਕੈ ਮਾਰ ਹੈਂ ਦਿਹੈਂ ਨਹੀਂ ਗੁਰ ਜਾਨ ॥ ੩੫ ॥

ਸੋਰਠਾ ॥ ਆਯੋ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਇਤਨੇ ਮਹਿ ਸਭ ਸੁਨ ਕਹਯੋ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਰਿਦੈ [1]ਉਦਬੇਗ ਧਾਰਤ ਹੋ ਸੁਖ ਸੋਂ ਥਿਰੇ ॥੩੬॥ ਆਇ ਪਰੈ ਗੁਰ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੂ ਹੋਵੈ ਨਹੀਂ ॥ ਪਠ ਦੈ ਹੈਂ ਜਮ ਐਨ ਜਿਮ ਲਸ਼ਕਰ ਆਗੇ ਹਤਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਕਾਟਤ ਤੁਮ ਕੋ ਜਾਇਂ ਲਵ ਪੂਰ ਲਗ ਮਿਟ ਹੈ ਨਹੀਂ ॥ ਕਯੋਂ ਨਹਿੰ ਕਰਤ ਉਪਾਇ ਜਬ ਲਗ ਈਹਾਂ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ੩੮ ॥ ਭਲੇ ਆਏ ਹੋ ਲੈਨ ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਨਹਿੰ ਜਾਇ ਹੈ॥ ਕਰਹੋ ਪ੍ਰਾਨਨ ਦੈਨ ਮੋਕਹੁ ਇਮ ਦ੍ਰਿਸਟਾਈ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨ [2]ਸਚਿੰਤ ਚਿਤ ਹੋਇ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਿਛ ਮੋਨ ਧਰ ॥ ਗਹਯੋ ਚਹਿਤ ਗੁਰ ਸੋਇ ਜਮ ਤੇ ਗਹਯੋ ਸੁ ਜਾਵਹੀ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਤ੍ਰਿਤਯੇ ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛੇਵੰਝਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ਪ੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ ਸੁਤ ਖਰੇ ਬੋਲੇ [3]ਕੋਪ ਸਮੇਤ ॥
[4]ਟਰੋ ਨ ਅਬ ਆਗੈ ਪਠੋ [5]ਦਸ ਸਹੰਸ੍ਰ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ੧ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹ ਰਹੈਂ ਲਰਤ ਆਗਾ ਸੁ ਰੋਕ ॥ ਜਬ ਲੌ ਨ ਪ੍ਰਾਤ ਦੇਖੀ ਬਿਲੋਕ ॥ ਦਿਨ ਚਰੇ ਬੀਰ ਸਗਰੇ ਸੰਭਾਰ ॥ ਗਹਿ ਲੇਹਿੰ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸੰਗ ਸਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨ ਲਲਾ ਬੇਗ [6]ਮਸਲਤ ਬਿਸਾਲ ॥ ਤਬ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਸਰਦਾਰ ਨਾਲ ॥ ਹੁਇ ਅਗ੍ਰ ਜਾਇ ਛੇਰਯੋ ਸੁ ਜੰਗ ॥ ਕਰ ਹਲਾ ਹੂਲ ਬਡ ਰੋਰ ਸੰਗ ॥ ੩ ॥ ਸੁਨ ਇਕ ਹਜਾਰ ਪੁਨ ਗੁਰ ਪਠਾਇ ॥ ਭਟ ਚਲੇ ਗਰਜ ਦੁੰਦਭ ਬਜਾਇ ॥ ਤਬ ਜੋਧ ਮਲਕ ਜਾਤੀ ਬੁਲਾਇ ॥ ਬਚ ਕਹਿਤ ਕਰੋ ਅਬ ਕੋਇ

---

੧ ਸ਼ੀਘਰ । ੨ ਚਿੰਤਾ ਰਹਿਤ ਹੋਕੇ । ੩ ਗੁਸੇ ਵਿਚ । ੪ ਮੁੜੋ ਨਾਂ । ੫ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ । ੬ ਸਲਾਹ ।

ਦਾਇ ॥ ੪ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਨਾਸ ਤੁਰਕਾਨ ਹੋਇ ॥ ਸਮਦਾਇ ਸ਼ਤ੍ਰ ਉਬਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਇਹੁ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਨਮੁਖ ਲਗਾਂਇ ॥ ਹਮ ਹੋਹਿੰ ਦੂਰ ਦਿਖਬੇ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ੫ ॥ ਪਸਚਾਤ ਤੁਰਕ ਦਲ ਕੇਰ ਹੋਇ ॥ ਪੁਨ ਪਰੈਂ ਆਨ ਕਰ ਨੇਰ ਢੋਇ ॥ ਸਭ ਅਪਨ ਸੂਰ ਕੋ ਦਿਹੁ ਸੁਨਾਇ ॥ ਰਹਿੰ ਟੋਲ ਬੀਚ ਨਹਿੰ ਨਿਕਸ ਜਾਇ ॥ ੬ ॥ ਇਕ ਹਤਹਿੰ ਤਮਾਚਾ ਗਜਬ ਕੇਰ ॥ ਹੁਹਿੰ ਤੁਰਤ ਦੂਰ ਨਹਿੰ ਲਗਹਿ ਦੇਰ ॥ ਕਟ ਮਰਹਿੰ ਆਪ ਮਹਿੰ [1]ਮੰਦ ਸ਼ਤ੍ਰ ॥ ਨਹਿੰ ਲਖਹਿੰ [2]ਤਿਮਰ ਮਹਿੰ ਹਤਹਿੰ ਮਿਤ੍ਰ ॥ ੭ ॥ ਸੁਨ ਹਰਖ [3]ਬਿਪ੍ਰ ਤਿਮ ਕਰ ਉਚਾਰ ॥ ਕਰ ਪ੍ਰਿਥਕ ਸੁਭਟ ਤਜ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ॥ਇਤ ਜੁੱਧ ਮਲਕ ਜਾਤੀ ਸੁ ਠਾਨ ॥ ਉਤ ਪਰਯੋ ਜੋਧ ਜੋਧਾ ਮਹਾਨ ॥ ੮ ॥ ਇਕ [4]ਸ਼ਲਖ ਸ਼ੋਰ ਬਿਚ ਹ੍ਵੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ ਗਹਿ ਖੜਗ ਮਜਾਨ ਤੇ ਖੈਂਚ ਬੇਸ ॥ ਬਡ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿੰ ਮਾਰ ਮਾਰ ॥ ਦੁਹਿ ਦਿਸਨ ਜੰਗ ਪਿਖ ਤੁਰਕ ਹਾਰ ॥ ੯ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਨਹੀਂ ਭੇਵ ਜਾਨੈ ॥ ਕਹਾਂ ਆਇ ਹਾਨੈ ॥ ਕਿਤੀ ਦੂਰ ਡੇਰਾ ॥ ਨਹੀਂ ਥਾਨ ਹੇਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਕਟੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰ ਅੰਗਾ ॥ ਕਿਸੂ ਸੀਸ ਭੰਗਾ ॥ ਕਟਯੋ ਹਾਥ ਕਾਹੂੰ ॥ ਗਿਰੇ [5]ਭੂਮ ਮਾਹੂੰ ॥੧੧॥ ਚਲੈਂ ਖੱਗ ਖੰਡੇ ॥ ਕਰੈਂ ਦੋਇ ਖੰਡੇ ॥

ਪਿਛਾਰੀ ਤਮਾਚਾ ॥ ਹਟਯੋ ਬੀਰ ਰਾਚਾ ॥ ੧੨ ॥ ਗਏ ਆਪ ਛੋਰੀ ॥ ਭਏ ਸੈਨ ਓਰੀ ॥ [6]ਰਿਪੂ ਆਪ ਮਾਹੀਂ ॥ ਪਛਾਨੈਂ ਸੁ ਨਾਹੀਂ । ੧੩ ॥ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਮਾਰਾ ॥ ਨ ਹੋਈ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਰਚਯੋ ਜੋਧ ਦਾਊ ॥ ਮਰੇ ਆਪ ਘਾਊ ॥ ੧੪ ॥

---

੧ ਭੈੜੇ ਵੈਰੀ। ੨ ਹਨੇਰਾ। ੩ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਤੀ ਮਲਕ। ੪ ਬੰਦੂਕਾਂ ਦੀ ਇਕੋ ਵਾਰੀ ਗੋਲੀ ਚਲੀ। ੫ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਵਾ ਧਰਤੀ ਤੇ। ੬ ਵੈਰੀ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਮਰਤ ਪਰਸਪਰ ਤੁਰਕ ਗਨ ਭਈ ਭੋਰ ਤਬ ਆਇ ॥
ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲਸ਼ਕਰ ਮਰਯੋ ਅਪਨ ਬੀਚ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ ੧੫ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਬੀਸ ਰੁ ਪੰਚ ਸਹੰਸ੍ਰ ਦਲ ਤਮ ਮਹਿੰ ਇਮ ਨਾਸਾ ॥ ਜਿਮ ਤਮ ਕੋ ਸੂਰਜ ਹਤਯੋ ਕਰ ਦੀਨ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਲਸ਼ਕਰ ਪਿਖਯੋ ਜਬ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਅਲਪ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇ ਮਰੇ ਤਜ ਜੈ ਬਿਸਵਾਸਾ ॥ ੧੬ ॥ ਭ੍ਰਾਤਾ ਕੰਬਰ ਬੇਗ ਢਿਗ ਬੋਲਯੋ ਧਰ ਧੀਰਾ ॥ ਤਿਮਰ ਮਿਟਯੋ ਪਰਕਾਸ਼ ਭਾ [1]ਟਰ ਗਾ ਅਬ [2]ਸੀਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਮਾਮੇ ਚਢੋ ਸਭ ਘਾਲੋ [3]ਰਣ [4]ਘੋਰਾ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਗਹਿ ਲੇ ਹੈਂ ਅਬੈ ਘੋਰਨ ਕੋ ਜੋਰਾ ॥ ੧੭ ॥ [5]ਅਸ ਮੰਜਸ ਕਰ ਸਭ ਚਲੇ ਬਡ [6]ਬਾਂਧੇ ਟੋਰਾ ॥ ਬਜੇ ਦਮਾਮੇ ਅਨਕ ਹੀ ਜਿਨ ਕੋ ਬਹੁ ਸ਼ੋਰਾ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਬਡ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ॥ ਪਹਿਰੇ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਰੁ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ੁਭ ਕਰਬੋ ਕ੍ਰ ਮਹਾਂ ਦਰ ॥ ੧੮ ॥ ਲਲਾ ਚਢਯੋ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਲਬਾਗ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਚੋਬ ਪਰੀ ਰਣਜੀਤ ਪਰ ਭਟ [7]ਆਯੁਧ ਲੇਲੇ ॥ ਛੋਰ ਤੁਰੰਗਮ ਕੋ ਚਲੇ ਨਹਿੰ [8]ਬਿਲਮ ਲਗਾਈ ॥ ਆਇ ਥਿਰੇ ਢਿਗ ਜੋਧ ਕੇ ਜਹਿ ਮਚਤ ਲਰਾਈ ॥ ੧੯ ॥ ਦੂਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਬ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕਹੁ ਕਹਾਂ ਹੈ ਜੋ ਚਢ ਕਰ ਆਯੋ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭ ਸੋ ਪਿਖੋ ਜਿਸ [9]ਗਰ [10]ਪੁਸਤੀਨਾ ॥ ਸਿਰ ਪਰ ਕੰਚਨ ਖੋਲ ਜਿਹ ਦਮਕਹਿ[11]ਦੁਤ ਭੀਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੋ ਜਾਨੀਐ ਜਿਸ ਗਰਬ ਬਡੇਰਾ ॥ ਬੇਗ ਜੁ ਕੰਬਰ [12]ਬਾਮ ਜਿਸ ਭ੍ਰਾਤਾ ਦਿਸ ਕੇਰਾ ॥ ਪਿਖਹੁ [13]ਦਾਹਿਨੀ ਦਿਸ਼ਾ ਮਹਿੰ ਸਬਜਾ ਜਿਸ ਘੋਰਾ ॥ ਨਾਮ ਕਾਬਲੀ ਬੇਗ ਇਸ ਰਾਖੇ ਬਡ

---

੧ ਟਲ ਗਿਆ। ੨ ਪਾਲਾ। ੩ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ। ੪ ਭਿਆਨਕ। ੫ ਅਯੋਗ। ੬ ਟੋਲੀਆਂ ਬੰਨ ਕੇ। ੭ ਸ਼ਸ਼ਤ੍ਰ। ੮ ਦੇਰ। ੯ ਗਲ ਵਿਚ। ੧੦ ਭੇਡੂ ਦੀ ਖੱਲ ਦਾ ਕੋਟ। ੧੧ ਸੋਭਾ। ੧੨ ਖਬੇ ਪਾਸੇ। ੧੩ ਧਰਤੀ।

ਜੋਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਦੂਨਹੁ ਇਸ ਕੇ ਸੁਤ ਖਰੇ ਇਕ ਕਾਸਮ ਬੇਗਾ ॥ ਸ਼ਮਸ ਬੇਗ ਸੁਤ ਦੂਸਰੋ ਜਿਸ ਕੇ ਕਰ ਤੇਗਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਗਸੇ ਸੁਨਤ ਕਰ ਧਨਖ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਤੀਰ ਨਿਕਾਸਯੋ ਖਰ ਬਡੋ ਤਕ ਕੈ ਤਬ ਮਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੇ ਸੀਸ ਪੈ ਜੋ ਕੰਚਨ ਕੇਰਾ ॥ ਤਕ ਮਾਰਯੋ ਤਿਸ ਕੋ ਤਬੈ [1]ਅਵਨੀ ਪਰ ਗੇਰਾ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਬਿਸਮੇ ਹਲਚਲੇ ਇਤ ਉਤ ਕੋ ਹੋਏ ॥ [2]ਖਰ ਖਪਰਾ ਧਰਨੀ ਗਢਯੋ ਦੇਖੈ ਸਭ ਕੋਏ ॥ ੨੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਿਰ ਤੇ ਕੰਚਨ ਖੋਲ ਜਬ [3]ਪਗੀਆ ਸਹਿਤ ਗਿਰਾਇ ॥ ਨਗਨ [4]ਮੂੰਡ [5]ਮੂੰਡਯੋ ਹੁਤੋ [6]ਲਜਤ [7]ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਨ ਪਾਇ ॥ ੨੪ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ [8]ਕੁਪਯੋ ਬਿਲੋਚਨ ਰਕਤ ਕਰ ਕਹਿ [9]ਭੁਜਾ ਉਠਾਏ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਕਰਤ [10]ਹੇਲਾ ਅਬੈ ਮਾਰਹੁ ਸਮਦਾਏ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਕੋ ਤੁਰਕ ਭਟ ਬਡ ਮੁਗਲ ਰਿਸਾਏ ॥ ਹੇਲ ਘਾਲ ਬਡ ਜੋਰ ਸੋਂ ਇਕ ਬਾਰਹਿ ਆਏ ॥ ੨੫ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰ ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਢਿਗ ਜੋਧ ਹਕਾਰਾ ॥ [11]ਅਰਧ ਚਮੂ ਨਿਜ ਸੰਗ ਲੇ [12]ਹੂਜਹਿ ਅਬ ਤਿਆਰਾ ॥ ਹਮ ਸਨਮੁਖ ਇਸ ਲਰਹਿੰਗੇ ਝਾਲਹਿੰ ਬਡ ਹੇਲਾ ॥ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਪਰਹੁ ਦਿਹੁ [13]ਰੇਲ ਰੁ [14]ਪੇਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਭਟ ਜੋਧ ਬਖਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤੁਮ ਬਲ ਪਾਇ ਅਬ ਹਤ ਹੈਂ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਦ੍ਵੈ ਸਹੰਸ੍ਰ ਕੁਛ ਨੂਨ ਭਟ ਲੈਕੈ ਭਾ ਨਿਆਰੋ ॥ ਪਰਯੋ ਦਿਸਾ ਦੱਖਨ ਤਬੈ ਮਾਰਤ ਲਲਕਾਰੋ ॥ ੨੭ ॥

---

੧ ਧਰਤੀ । ੨ ਤਿਖਾ ਤੀਰ । ੩ ਪਗ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ । ੪ ਸਿਰ । ੫ ਮੁੰਨਿਆਂ ਹੋਇਆ । ੬ ਸ਼ਰਮ ਸਾਰ । ੭ ਜਿਊਂਦਿਆਂ ਮਰ ਗਿਆ । ੮ ਗੁਸੇ ਹੋਇਆ । ੯ ਬਾਂਹਵਾਂ ਨੂੰ । ੧੦ ਹਲਾ ਵਾ ਹਮਲਾ । ੧੧ ਅਧੀ ਫੌਜ । ੧੨ ਹੋ ਜਾਓ । ੧੩ ਹਲਾ ਕਰਕੇ ਧਕੇ ਦੇਉ । ੧੪ ਪਿਛੇ ਹਟਾ ਦਿਓ।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਭਯੇ ਨੇਰ ਸੈਨਾ ॥ ਕੁਪੇ ਲਾਲ ਨੈਨਾਂ ॥ ਤੁਫੰਗਾਨ ਛੋਰੀ ॥ ਪਰੀ ਮਾਰ ਗੋਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਹਲਾ ਹੂਲ ਹੋਈ ॥ ਭਈ ਸੂਰ ਢੋਈ ॥ ਮਚੇ ਬੀਰ ਧੀਰਾ ॥ ਚਲੇ ਖੱਗ ਤੀਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਮਚਯੋ ਰੌਰ ਭਾਰੀ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ ਕਿਨੂ ਮਾਰ ਨੇਜਾ ॥ ਕਰੀ ਭੂਮ ਸੇਜਾ ॥ ੩੦ ॥ ਕਿ ਸਾਂਗੰ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਬਿਧੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰ ਭਾਰੀ ॥ ਜੁਟੇ ਆਪ ਮਾਹੀਂ ॥ ਫਿਰੈਂ ਫੇਰ ਨਾਹੀਂ ॥ ੩੧ ॥ ਨਚੈਂ ਪ੍ਰੇਤ ਭਾਰੇ ॥ ਸੁ ਮਾਰੈਂ ਡਕਾਰੈ ॥ ਘਨੀ ਜੋਗਨੀ ਆ ॥ ਮਹਾਂ ਮੋਦ ਕੀਆ ॥ ਭਰੈਂ ਖਪਰ ਲੋਹੂ ॥ ਕਰੈਂ [1]ਪਾਨ ਓਹੂ ॥ ੩੨ ॥ ਫਿਰੈਂ ਹੂਰ [2]ਗੈਨੰ ॥ ਪਿਖੈਂ ਸੂਰ ਨੈਨੰ ॥ ਮਰੈਂ ਸੰਮੁਖਾਈ ॥ ਬਰੈਂ ਤਾਂਹਿ ਧਾਈ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰੂ [3]ਚਾਂਪ ਲੀਨਾ ॥ ਕਠੋਰੈ ਜੁ [4]ਪੀਨਾ ॥ ਸਰੰ ਜੋਰ ਛੋਰੇ ॥ ਰਿਦੈ ਸ਼ਤ੍ਰ ਫੋਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਵਧੇ ਜੌਨ ਆਗੇ ॥ ਤਿਸੇ ਬਾਨ ਲਾਗੇ ॥ ਪਰੈ ਪਾਰ ਤਾਹੂੰ ॥ ਲਗੈ ਔਰ ਮਾਹੂੰ ॥ ੩੫ ॥ ਦੁਤੀ [5]ਬੇਧ ਜਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀ ਫੇਰ ਘਾਵੈ ॥ ਲਗੈ ਚੌਥ ਜਾਈ ॥ ਕਰੈ ਪੰਜ ਘਾਈ ॥ ੩੬ ॥ ਇਸੀ ਰੀਤ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਤੀਰੰ [6]ਕਰਾਰੇ ॥ [7]ਉਡੇ ਨਾਗ ਮਾਨੋਂ ॥ ਕਰੇ ਸ਼ਤ੍ਰ ਹਾਨੋਂ ॥ ੩੭ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਜੋਰਾ ॥ ਕਰਯੋ ਹੈ ਨ ਥੋਰਾ ॥ ਦੁਪਾਸੇ ਲਰਾਈ ॥ ਸੁ ਮਾਰੰ ਮਚਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਮਹਾਂ ਧੂਮ ਮਾਚੀ ॥ ਲਹੂ [8]ਧੂਲ ਰਾਚੀ ॥ ਭਯੋ [9]ਲਾਲ ਗਾਰਾ ॥ ਕਿਤੇ ਬਾਹਿ ਚਾਰਾ॥੩੯॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਹਾਂ ਲਗੇ ਬਰਨਨ ਕਰੋਂ ਮਾਚਯੋ ਜਯੋਂ ਘਮਸਾਨ ॥ ਹਾਨ ਭਈ ਤੁਰਕਾਨ ਕੀ ਪਾਛੇ ਹਟੇ ਨਿਦਾਨ ॥ ੪੦ ॥ ਸੰਭਾਰੇ ਸੂਰਾ ਸਰਬ ਇਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਹੈ ਸੰਗ॥ [10]ਨੌ ਸਹੰਸ੍ਰ ਰਣ ਖੇਤ ਮੈਂ ਕੋ [11]ਤਰਫਤ ਕੇ ਭੰਗ ॥ ੪੧ ॥ ਇਕ ਸਹੰਸ੍ਰ ਗੁਰ ਸੂਰਮੇਂ ਮਰੇ ਕਰਤ ਬਡ ਜੰਗ ॥

੧ ਲਹੂ ਨੂੰ ਪੀਣਾ ਕੀਤਾ । ੨ ਅਕਾਸ਼ । ੩ ਉਤਸ਼ਾਹ । ੪ ਭਾਰੀ ਕਰੜੇ । ੫ ਦੂਸਰੇ ਨੂੰ ਵਿੰਨ੍ਹ ਕੇ । ੬ ਕਰੜੇ । ੭ ਖੰਭਾਂ ਵਾਲੇ ਸੱਪ । ੮ ਮਿਟੀ ਨਾਲ । ੯ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚਿਕੜ । ੧੦ ਨੌਂ ਹਜ਼ਾਰ। ੧੧ ਤੜਫਦੇ ਹਨ ।

ਜਨਮ ਮਰਨ ਬੰਧਨ ਮਹਾਂ ਅੰਗ ਸੰਗ ਸੋ ਭੰਗ ॥ ੪੨ ॥ ਸਰਬ ਗਰਬ ਤੁਰਕਨ ਹਰਯੋ ਐਸੀ ਮਾਰ ਮਚਾਇ ॥ ਸਰਬ ਸ਼ਕਤ ਧਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਰਹਿੰ ਜਥਾ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ੪੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਤ੍ਰਿਤੀ ਜੁਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤਵੰਞਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਕਤ ਭਏ ਗਨ ਸੂਰਮੇਂ ਖੜਗ [1]ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਵਾਰ ॥
ਗਏ ਤੁਰੰਗਮ [2]ਹੁਸ ਘਨੇ ਭਯੋ ਖੇਤ ਬਿਕਰਾਰ ॥ ੧ ॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਇਕ ਜਾਮ ਚਢਯੋ ਦਿਨ ਜੰਗ ਭਏ ॥ ਅਸ ਮਾਰ ਮਚੀ ਭਟ ਪ੍ਰਾਨ ਹਏ ॥ [3]ਜੁਗ ਜਾਮ ਕਛੂ ਘਟ ਰੈਨ ਹੁਤੀ ॥ ਲਰ ਕੈ [4]ਸ੍ਰਮ ਤੇ ਜਨ ਸੈਨ ਸੁਤੀ ॥ ੨ ॥ [5]ਗਨ ਦੁੰਦਭ ਸੰਗ ਤੁਰੰਗ ਪਰੇ ॥ [6]ਕੋਸਨ ਲਗ ਸੂਰ ਅਨੰਤ ਗਿਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸੈਨ ਖੜੀ ਇਕ ਓਰ ਭਈ ॥ ਗਨ ਦੁੰਦਭ ਚੋਬਨ ਮਾਰ ਦਈ ॥ ੩ ॥ ਥਿਰ ਬੇਗ ਲਲਾ ਹੁਇ ਦੂਰ ਖਰਾ ॥ ਮੁਰਝਾਇ ਗਯੋ ਮੁਖ ਜੰਗ ਕਰਾ ॥ ਪਿਖ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਬਿਸਾਲ ਬਲੀ ॥ ਨਿਜ [7]ਮਾਤੁਲ ਕੋ ਕਹਿ ਧੀਰ ਭਲੀ ॥ ੪ ॥ ਅਬ ਏਕਲ ਮੈਂ ਚਲ ਜਾਤ ਭਲੇ ॥ ਲਲਕਾਰ ਕਰੋਂ ਗੁਰ ਕੋ ਇਕਲੇ ॥ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕਿਧੌ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਹਨੋਂ ॥ ਥਿਰ ਹੇਰੋ ਅਬੈ ਬਲ ਮੋਹਿ ਜਨੋਂ ॥ ੫ ॥ ਕਹਿ ਮਾਤੁਲ ਕੋ ਇਮ ਬੀਰ ਬਲੀ ॥ ਹੈ ਛੇਰ ਚਲਯੋ ਧਰ ਧੀਰ ਭਲੀ ॥ ਇਤ ਜਾਨ ਗੁਰੂ ਤਬ ਆਗਾ ਲਯੋ ॥ [8]ਹਤਬੈ ਹਿਤ ਚਿੱਤ ਉਮੰਗ ਭਯੋ ॥ ੬ ॥ ਕਹਿ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਗੁਰੂ ਸੁਨਿਏਂ ॥ ਭਟ ਨਾਹਕ ਜਾਪ ਨਹੀਂ ਹਨਿਏਂ ॥ ਤੁਮ ਪੀਰ ਸੁ ਲੋਕ ਉਬਾਰਤ ਹੈਂ ॥ ਚਿਤ ਬਾਂਛਤ ਕੋ ਸਭ ਜਾਚਤ ਹੈਂ ॥ ੭ ॥ ਰਣ ਦੁੰਦ ਇਹਾਂ ਅਬ ਮਾਗਤ ਹੌਂ ॥ ਤੁਮ ਸੇ ਲਰਬੇ [9]ਅਨਰਾਗਤ ਹੌਂ ॥ ਥਿਤ

੧ ਮਾਰਦਿਆਂ। ੨ ਥਕ ਗਏ। ੩ ਦੋ ਪਹਿਰ। ੪ ਥਕੇਵੇਂ ਨੂੰ। ੫ ਮੂੰਹ। ੬ ਕੋਹਾਂ ਤਕ। ੭ ਮਾਮੇ ਨੂੰ। ੮ ਮਾਰਨੇ ਦੇ ਵਾਸਤੇ। ੯ ਪ੍ਰੇਮ ਵਾਲਾ ਹੋਕੇ।

ਹੋਇ ਬਿਲੋਕਨ ਲੋਕ ਕਰੈਂ ॥[1]ਤਬ ਲੌਂ ਪਖ [2]ਬਾਦ ਨ ਬੀਚ ਧਰੈਂ ॥ ੮ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸ਼ਤ੍ਰ ਗਿਰਾ ॥ ਕਹਿ ਸਾਧ ਤੁਮੈਂ ਅਸ ਬਾਕ ਕਰਾ ॥ ਬਡ ਸ਼ਤ੍ਰ ਹਨੇ ਨ ਅਨੰਦ ਅਯੋ ॥ ਕਿਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ [3]ਉਚਾਇ ਨ ਆਗਾ ਲਯੋ ॥ ੯ ॥ ਹਮਰੀ ਚਿਤ ਚਾਹਿ ਪੁਜਾਵਨ ਕੋ॥ ਅਬ ਆਇ ਕਰੋ ਮਨ ਭਾਵਨ ਕੋ ॥ ਸੁਨ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਬਡੋ ਹਰਖਯੋ॥ ਗੁਰ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਕੋ ਪਰਖਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਤਜ ਦੇਹੁ [4]ਤੁਰੰਗਮ [5]ਭੂਮ ਥਿਰੋ ॥ ਮੈਂ ਥਿਰੋਂ ਅਬ ਪੈਦਲ ਜੁੱਧ ਕਰੋ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਛੋਰ ਤੁਰੰਗ ਦਯੋ ॥ ਪਿਖ ਕਾਬਲ ਤੂਰਨ ਨੀਚ ਥਯੋ ॥ ੧੧ ॥ [6]ਜੁਗ ਓਰਨ ਕੇ ਭਟ ਬ੍ਰਿੰਦ ਥਿਰੇ ॥ ਹਥਯਾਰ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ॥ ਕਰਵਾਰ ਸੁ ਢਾਲੇ ਲਏ ਜੁਗਨੇ ॥ ਹ੍ਵੈ ਸੰਮੁਖ ਬੀਰ ਦੋਊ ਜੁ ਘਨੇ ॥ ੧੨ ॥ ਗੁਰ ਵਾਕ ਕਹਯੋ ਕਰ ਵਾਰ ਪੁਰਾ ॥ ਨਤ ਹ੍ਵੈ ਪਛਤਾਵ ਨ ਜਾਇ ਮਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਸੁ ਵਾਰ ਕਰੇ ॥ [7]ਗੁਰ ਫਾਂਧ ਗਏ ਨਹਿ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਖੜਗ ਉਭਾਰਯੋ ਹਾਥ ॥
ਕਹਯੋ ਕਹਾਂ ਤੁਮ ਦੇਖ ਹੋ ਦੇਖਹੁ ਮਮ ਅਬ ਹਾਥ ॥ ੧੪ ॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਭਬਕਾਰ ਪਰੇ ਸਮ ਸ਼ੇਰ ਤਬੈ ॥ ਹੋਹੁ ਠਾਂਢੇ ਲਹੋ ਮਮ ਵਾਰ ਅਬੈ ॥ ਬਹੁ ਕਾਬਲ ਏਗ ਬਚਾਇ ਰਹਯੋ ॥ ਬਲ ਸਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਨ ਮਹਾਨ ਬਹਿਯੋ॥ ੧੫ ॥ ਲਗ [8]ਤੁੰਡ ਸਿਕੰਧਹਿੰ ਚੀਰ ਦਯੋ ॥ ਅਟਕਯੋ ਨ ਕਹੂੰ ਚਲ ਪਾਰ ਪਯੋ ॥ ਜਿਮ ਹੋਤ ਜਨੇਊ ਪਰਯੋ ਗਰ ਮੇਂ ॥ ਤਿਮ ਦੋ ਧਰ ਹੋਇ ਗਿਰਯੋ ਧਰ ਮੈਂ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਾਬਲ ਬੇਗ ਸੁ ਬੇਗ ਹਤ ਦੇਖ ਤੁਰਕ ਸਰਦਾਰ ॥
ਮਰੇ ਸੁ ਨਿਜ ਨਿਜ ਜੂਥ ਲੈ ਮਚੀ ਲੋਹ ਕੀ ਮਾਰ ॥ ੧੭ ॥

---

੧ ਤਦ ਤਕ । ੨ ਝਗੜਾ । ੩ ਚੁਕ ਕੇ । ੪ ਘੋੜਾ । ੫ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ ।
੬ ਦੋਵਾਂ ਤਰਫਾਂ ਦੇ । ੭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਛਾਲ ਮਾਰੀ । ੮ ਮੂੰਹ ।

ਕਮਰ ਬੇਗ ਸੰਗ ਜੁਟ ਪਰਯੋ ਜੋਧ ਮਹਾਂ ਬਲਵਾਨ ॥
ਭੀਮ ਜੁੱਧ ਹੋਨੇ ਲਗਯੋ ਕੋ ਕਵਿ ਕਰੈ ਬਖਾਨ ॥ ੧੮ ॥
ਕਾਸਮ ਬੇਗ ਸੰਗ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਡ ਘਾਲਯੋ ਘਮਸਾਨ ॥
ਤਿਮ ਹੀ ਸ਼ੰਮਸ਼ ਬੇਗ ਸੋਂ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਪਛਾਨ ॥ ੧੯ ॥
ਜੇਠਾ ਜਾ ਅਰਯੋ ਤਬੈ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸੰਗ ਜਾਇ ॥
ਤੀਨੋਂ ਮਾਰੇ ਤੀਨ [1]ਰਿਪ ਜੇਠਾ [2]ਜੂਝਯੋ ਤਾਇ ॥ ੨੦ ॥
ਜਬ ਜੇਠਾ ਜੂਝਯੋ ਪਿਖਯੋ ਸਤਗੁਰ ਕੋਪ ਬਢਾਇ ॥
ਨਿਕਟ ਹੋਇ ਤਬ ਲਲਾ ਸੋਂ ਕਹਿਤ ਭਏ ਇਸ ਭਾਇ॥੨੧॥
ਸਿਖ ਜੇਠਾ ਜਸ ਹਤ ਕਰਯੋ ਹਤੈਂ ਤੈਸ ਅਬ ਤੋਹਿ ॥
ਕਰੋ ਵਾਰ ਪ੍ਰਥਵੈ ਅਬੈ ਨਤ ਪਛਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ੨੨ ॥
ਜਹਾਂ ਗਏ ਸੁਤ ਭਾਈ ਤੁਮ ਭਗਨੀ ਸੁਤ ਕੇ ਸੰਗ ॥
ਤਹਿੰ ਭੇਜੋਂ ਅਬ ਤੁਮਹਿੰ ਕੋ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰ ਨਿਸੰਗ ॥ ੨੩॥
ਸੁਨਤ ਲਲਾ ਮਨ ਜਾਨਯੋਂ ਮ੍ਰਿਤ ਭਾ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ॥
ਮਰਨ ਬਨੈ ਮੇਰੋ ਅਬੈ ਜਾਨ ਰੂਪ ਗੁਰ ਕਾਰ ॥ ੨੪ ॥
[3]ਦ੍ਰਿਗਨ ਭਰੇ ਜਲ ਆਇਓ ਸੰਭਾਰਯੋ ਧਨ ਬਾਨ ॥
ਗੁਰੂ ਦਿਸਾ ਪਿਖ ਮਾਰਯੋ [4]ਤਾਨ ਸੁ [5]ਕਾਨ ਪ੍ਰਮਾਨ ॥ ੨੫॥

ਭੁਜੰਗ ਪ੍ਰਯਾਤ ਛੰਦ ॥ [6]ਹਯੰ ਅੰਗ ਬੀਧੋ ਲਗਯੋ [7]ਘਾਵ ਜਾਈ ॥ ਛੁਟਯੋ ਸ੍ਰੋਨ ਬ੍ਰਿੰਦੰ ਸੁ ਧਾਰਾ ਚਲਾਈ ॥ ਦਿਲੰਬਾਗ ਦੇਖਯੋ ਸੁ ਘਾਵੰ ਘਨੇਰਾ ॥ ਰਿਦੇ ਰੋਸ ਜਾਗਯੋ ਗੁਰੂ ਕੇ ਬਡੇਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਜਿਨੈਂ ਅਗ੍ਰ [8]ਚੌਰੇ ਖਤੰਗੰ ਨਿਕਾਸੇ ॥ [9]ਕੁਦੰਡੰ [10]ਸਿਧਾਨੇ ਬਿਖੀ ਸੇ ਪ੍ਰਕਾਸੇ ॥ ਚਲਯੋ ਜੋਰ ਤੇ [11]ਸੂੰਕ ਬਾਨੰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਉਡਯੋ ਪੰਖ ਧਾਰੇ

੧ ਵੈਰੀ। ੨ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਲੜਿਆ। ੩ ਅਖਾਂ ਜਲ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈਆਂ।
੪ ਖਿਚ ਕੇ। ੫ ਕੰਨ ਤਕ। ੬ ਘੋੜੇ ਦੇ। ੭ ਜ਼ਖਮ। ੮ ਚੌੜੇ ਤੀਰ।
੯ ਧਨਸ਼। ੧੦ ਤੀਰ ਜੋੜਿਆ ਸਰਪ ਵਾਂਗੂੰ। ੧੧ ਬਾਣ ਦੀ ਅਵਾਜ਼ ਸ਼ੂਕ ਰਹੀ ਹੈ।

[1]ਫਨੀ ਕੇ ਸਮਾਨਾ ॥ ੨੭॥ ਲਗਯੋ ਭਾਲ ਮੈਂ ਤਾਤ ਕਾਲੰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ॥ ਗਯੋ ਦ੍ਰੂਮ ਤੇ ਪਾਰ ਭੂਮੰ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਗਿਰਯੋ ਬੇਗ ਲੱਲਾ ਤਿਆਗੰ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ਮਹਾਂ ਕ੍ਰੋਧ ਤੇ ਤੀਰ ਤਿਆਗੇ ਪ੍ਰਬੀਨਾ॥ ੨੮॥ ਦਿਲੰਬਾਗ ਲੱਗਯੋ ਉਦ੍ਰ ਮਾਹਿੰ ਜਾਏ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਪੈ ਤਬ ਗੁਰੂ ਠਾਂਢ ਥਾਏ ॥ ਦੂਊ ਲਰਨ ਫੌਜੰ ਸੁ ਅਪਨੀ ਹਟਾਏ॥ ਮਚਯੋ [2]ਦ੍ਵੰਦ ਜੁੱਧੰ ਪਿਖੈਂ ਠਾਢ ਥਾਏ॥ ੨੯॥ ਦੂਹੂੰ ਸੈਨ ਕੇ ਸੂਰ ਸ੍ਵਾਮੀ ਉਦਾਰੇ ॥ ਬਿਜੈ ਬਾਜ ਦੋਊ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਸੰਭਾਰੇ ॥ ਦੂਹੂੰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਿੱਦਯਾ ਕਮਾਈ ਪ੍ਰਬੀਨੇ ॥ ਦੂਹੂੰ ਜੁੱਧ ਜੈਤਾ ਘਨੇ ਜੰਗ ਕੀਨੇ ॥ ੩੦॥ ਦੂਊ ਦਾਵ ਤਾਕੈਂ ਅਰੈਂ ਆਪ ਮਾਹੀਂ ॥ ਮਨੋਂ ਸ਼ੇਰ ਦੋਨੋਂ ਮਿਟੇਂ ਪਾਇ ਨਾਹੀਂ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਧਾਯੋ [3]ਕਰਾਚੋਲ ਮਾਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਢਾਲ ਪੈ ਲੀਨ [4]ਓਜੰ ਸੰਭਾਰਾ॥ ੩੧ ॥ ਕਰਯੋ ਵਾਰ ਔਰੰ ਕਰੋ ਘਾਤ ਪੈਕੇ॥ ਪਿਛਾਰੀ ਬਿਸੂਰੈਂ ਪਰੈਂ ਮ੍ਰਿਤ ਹ੍ਵੈ ਕੈ॥ ਦਲੇਰੀ ਗੁਰੂ ਕੀ ਮਹਾਨੀ ਪਛਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਵਾਰ ਦੂਜੀ ਚੁਭੀ ਦ੍ਰੇਝ ਆਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਜਬੈ ਘਾਵ ਲਾਗਯੋ ਗੁਰੂ ਰੋਸ ਜਾਗਯੋ॥ ਕਹਯੋ ਠਾਂਢ ਗੀਦੀ ਕਹਾਂ ਜਾਹੁ ਭਾਗਯੋ ॥ ਸੁਨੇ ਬੈਨ ਕੋਪਯੋ ਲਲਾ ਬੇਗ ਬੀਰੰ॥ ਮਨੋ ਪੂਛ ਸਰਪੰ ਦਬਾ ਆਇ ਤੀਰੰ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰੂ ਵਾਰ ਹੇਤੰ ਸੁ ਖੰਡਾ ਉਭਾਰਾ ॥ ਉਤਹ ਬੇਗ ਲੱਲਾ ਕਰਾਚੋਲ ਮਾਰਾ॥ ਗੁਰੂ ਤਾਹਿੰ ਲੀਨੀ ਸਹਾਰੇ ਸੁ ਢਾਰੇ ॥ ਨਿਜੰ ਖੱਗ ਸੋਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸੀਸੰ ਉਤਾਰੇ ॥੩੪॥ ਸੁ ਸ਼ੋਭਾ ਕਵੀ ਕੇ ਹਿਯੇ ਐਸ ਆਈ॥ ਮਨੋ ਸ੍ਰੀ ਫਲੰ ਬਾਯੂ ਸਾਖਾ ਗਿਰਾਈ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਪੈ ਬੁਰਜ ਮਾਨੋ ਬਡੇਰਾ ॥ ਗੁਰੂ ਫਤਹ ਪਾਈ ਬਜੇ ਜੀਤ ਭੇਰਾ ॥ ੩੫॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਕਹੋ ਪੂਰਾ ਉਤਰੈ ਕੌਨ ॥
ਗੁਰ ਸੰਤਨ ਸੋਂ ਅਰਹਿ ਸੋ ਮੰਦ ਭਾਗ ਹ੍ਵੈ ਜੌਨ ॥ ੩੬ ॥

੧ ਸੱਪ। ੨ ਭਾਹੀ। ੩ ਤਲਵਾਰ। ੪ ਹਵਾ ਨੇ ਬਲ ਨਾਲ ਟਾਹਣੀ ਨਾਲੋਂ ਨਰੇਲ ਤੋੜ ਦਿਤਾ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਲਲਾ ਬੇਗ ਸਹਿਤ ਪ੍ਰਵਾਰ ਕੇ ਹਤਨ ਔ ਗੁਰੂ ਜੀ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਜੰਗ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਵੰਞਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੫੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬੇਗ ਲਲਾ ਜਬ ਮਾਰਿਓ ਬਚੇ ਸਪਾਹੀ ਥੋਰ ॥
ਤਜਾਗ ਦੀਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰਨ ਸਭੈ ਬੰਦਨ ਕਰ ਗੁਰ ਓਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਪਿਖ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਕਰੋ ਇਨਹੁ ਕੌ ਹਾਨਾ ॥ [1]ਦੀਨ ਛੁਡਾਇ ਚਲੇ ਲਾਹੌਰ ॥ ਗੁਰ ਆਏ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਓਰ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ ਜੋਧ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੋ [2]ਘਾਇਲ ਹਮ ਸੂਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਜਾਉ ਤਿਨਹਿੰ ਅਬ [3]ਟੋਰ ਲਿਆਵੋ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਤਿਨ ਸੇਵ ਕਰਾਵੋ ॥ ੩ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਲੀਨੇ ਭਟ ਸੰਗਾ ॥ ਕੀਨ ਬਟੋਰਨ [4]ਮੈਦਾਂ ਜੰਗਾ ॥ ਘਾਇਲ ਸਿੱਖ ਸਭੀ [5]ਉਚਵਾਇ ॥ ਲਯਾ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇ ॥ ੪ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿੰ ਗਿਨਤੀ ਠਾਨੋ ॥ ਕਿਤਕ ਸੁਭਟ ਭੇ ਹਮਰੇ ਹਾਨੋ ॥ ਸਭ ਸਰਦਾਰਨ ਗਿਨਤੀ ਠਾਨੀ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਬਿਨੋ ਬਖਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਦੀਨ ਦਿਆਲ ॥ [6]ਦ੍ਵਾਦਸ ਸਹਿਸ ਜੋਧ ਭਟ ਨਾਲ ॥ ਤੇ ਸ਼ਹੀਦ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਪਧਾਰੇ ॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਪਾਇ ਫਲ ਭਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਪਿਖਯੋ ਜੋਧ ਕੀ ਓਰ ॥ ਲਗੇ ਘਾਵ ਜਿਸ ਕੇ ਤਨ ਝੋਰ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਇਸ ਜਲ ਕੇ ਸੰਗ [7]ਘਾਵ ਧੁਵਾਯੋ ॥ ੭ ॥ ਸੱਤ ਬਚਨ ਕਹਿ ਘਾਵ [8]ਪਖ਼ਾਰੇ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਮਿਟ ਗੇ [9]ਘਾ ਸਾਰੇ ॥ ਪਿਖ ਕੈ ਧੰਨ ਗੁਰੂ ਮੁਖ ਪ੍ਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਘਾਇਲ ਕੋ ਤੈਸ ਧੁਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਜਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

---

੧ ਧਰਮ ਨੂੰ । ੨ ਜ਼ਖਮੀ । ੩ ਲਭ ਕੇ ਢੂੰਡ ਕੇ । ੪ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਲਭਦੇ ਹਨ। ੫ ਉਠਾਵਣਾ ਕੀਤੇ । ੬ ਬਾਰ੍ਹਾਂ ਸੌ । ੭ ਜ਼ਖਮਾਂ ਨੂੰ । ੮ ਧੋਤੇ । ੯ ਜ਼ਖਮ ।

ਪਾਏ ॥ ਮਨਹੁ ਘਾਵ ਨਹਿੰ ਲਗੇ [1]ਭਦਾਏ ॥ ਧੰਨ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਮੁਖਹੁ ਉਚਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਕਹਿੰ ਤਿਸ ਬਾਰੇ ॥ ੯ ॥ ਜੋਧ ਸ਼ਾਹਿ ਅਬ ਐਸ ਕਰਾਵੇ ॥ ਨਗਰਨ ਕਿਤਕ ਸਊਰ ਪਠਾਵੇ ॥ ਲਿਆਵੈਂ ਨਰ ਰਾਹਿਕ ਗਨ ਸਾਰੇ ॥ ਕਰੋ ਕਾਰ ਇਤ ਮਿਲਕੈ ਸਾਰੇ ॥ ੧੦ ॥ [2]ਕਾਸ਼ਟ ਇਕ ਥਲ ਅਧਕ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਭੀ ਸ਼ਹੀਦਨ ਕੇ ਤਨ ਲੀਜੈ ॥ ਜੇਠੇ ਸਿਖ ਜੁਤ ਕਰ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਸਸਕਾਰਹੁ ਬਿਧ ਭਲੀ ਬਨਾਇ ॥ ੧੧ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਸਮਧਾ ਇਕ ਥਾਇ ॥ ਕੀਨ ਆਪ ਗੁਰ ਗੇ ਤਿਸ ਜਾਇ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਲੋਥ ਸੁ ਭਟ ਜਬ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਪੇਖ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਕੋ ਬਰ ਦਾਵੈਂ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ [3]ਸਕਾਮ ਤਿਨ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਰਾਜ ॥ [4]ਨਿਸਕਾਮੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਜ ॥ ਲੋਥ ਇਕੱਤ੍ਰ ਭਈ ਸਮਦਾਇ ॥ [5]ਬੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਕਰ ਲਾਇ । ੧੩ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸਿੱਖਨ ਲਾਂਬੂ ਲਾਯੋ॥ਆਏਰਾਗੀਅਨ ਸ਼ਬਦ ਪੜ੍ਹਾਯੋ॥ਇਤ ਗੁਰ [6]ਸੂਪਕਾਰ ਬੁਲਵਾਇ॥ ਹੁਕਮ [7]ਤਿਹਾਵਲ ਕੋ ਤਿਨ ਦਾਇ॥ ੧੪ ॥ ਅਧਕ ਤਿਹਾਵਲ ਭਯੋ ਤਿਆਰ॥ ਇਤਨੇ ਮੇਂ ਭਾ [8]ਸਾਯੰਕਾਰ ॥ ਪਠ ਸੋਦਰ ਸੋਹਿਲਾ ਪੁਨ ਗਾਯੋ॥ ਅਧਕ ਪੰਚਾਮ੍ਰਿਤ ਤਬ ਬਤਲਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਛਕ ਕਰ ਸਭ ਤਬ ਭੇ ਆਨੰਦੇ ॥ ਰੈਨ ਬਿਖੇ [9]ਸੁਪਤੇ [10]ਨਿਸਚਿੰਦੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਮੈਂ ਉਠ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥ [11]ਮੱਜਨ ਠਾਨ ਧਜਾਨ ਮਹਿੰ [12]ਜੂਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਲਗਯੋ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨਹਿ ਸੰਗਤਾਂ [13]ਮੋਦ ਬਢਾਵੈਂ ॥ ਚਢਯੋ ਦਿਵਸ ਆਏ [14]ਗ੍ਰਾਮੀਨ॥

---

੧ ਕਦੇ ਭੀ। ੨ ਲਕੜਾਂ। ੩ ਇਸ ਲੋਕ ਦੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਇਛਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸਕਾਮੀ। ੪ ਇਸ ਲੋਕ ਵਿਚ ਰਹਿੰਦਿਆਂ ਕੋਈ ਸੰਕਲਪ ਨਾ ਕਰਨਾ ਤੇ ਸਿਮਰਨ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਇਹ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਕਰਮ ਹੈ। ੫ ਅਗਨੀ। ੬ ਲਾਂਗਰੀ। ੭ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦਿ। ੮ ਸੰਧਿਆਂ ਦਾ ਵਕਤ ਹੋਇਆ। ੯ ਸੌਂ ਗਏ। ੧੦ ਬੇਫਿਕਰ ਹੋਕ। ੧੧ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਕੇ। ੧੨ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਇਸਥਿਤ ਹੋਏ। ੧੩ ਖੁਸ਼ੀ ਨੂੰ। ੧੪ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ।

ਤਬ ਗੁਰ ਅਸ ਫੁਰਮਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ੧੭ ॥ [1]ਗਰਤ ਬਨਾਵਹੁ ਏਕ ਅਪਾਰਾ ॥ ਤੁਰਕ ਸਭੀ ਤਿਸ ਮਹਿਂ ਦਿਹੁ ਡਾਰਾ ॥ ਊਪਰ ਪੰਚ ਜੁ ਬਡ ਸਰਦਾਰੇ ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਬਸਤ੍ਰ ਯੁਤ ਪੂਰਹੁ ਸਾਰੇ ॥ ੧੮ ॥ ਕਛੂ ਵਸਤ ਤਿਨ ਕੀ ਨਹਿਂ ਕੋਈ ॥ ਲਹੈ ਨ ਹੁਕਮ ਸੁਨਾਵਹੁ ਸੋਈ ॥ ਸਭ ਦਬਾਇ ਦਮਦਮਾ ਬਨਾਵਹੁ ॥ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰੌ ਦੇਰ ਨਹਿਂ ਲਾਵਹੁ ॥ ੧੯ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਬਿਧੀਆ ਅਰ ਜੋਧ ॥ ਚਲੇ ਲ਼ੀਏ ਨਰ ਧਾਰ ਪ੍ਰਮੋਦ ॥ ਦੂਤ ਹਸਨ ਖਾਂ ਗੁਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਕਰ ਬੰਦਨ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੨੦ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਮੁਹਿ ਆਗਯਾ ਅਬ ਕਹੋ ॥ ਰਹੌਂ ਨਿਕਟ ਕੇ ਲਵ ਪੁਰ ਜਹੌਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਦੂਤਹਿ ਸੰਗ ਬਖਾਨਾ ॥ ਬਚੇ ਜੋਊ ਫੌਜੀ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਤਿਨ ਕੋ ਸੰਗ ਲ਼ੀਏ ਤੁਮ ਜਾਵੋ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਕੋ ਜੰਗ ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਇਕ ਸਿਰਪਾਉ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰ ਬਿਦਾ ਸੁ ਕੀਨਾ ॥ ੨੨ ॥ ਚਲਯੋ ਬੰਦ ਕਰ ਸੋ ਕੁ ਸਵਾਰਾ ॥ ਬਚੇ ਹੁਤੇ ਲੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਜਾ ਲਵ ਪੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁਚਯੋ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਜੋਊ ਪ੍ਰਤੀਖਤ ਹੈ ਅਬ ਆਹਿ ॥ ੨੩ ॥ ਹੈ ਨਹਿਂ ਆਇ ਦੂਤ ਪਿਖ ਆਯੋ ॥ ਪਿਖ ਤਿਸ ਸੋਂ ਅਬ ਅਸ ਫੁਰਮਾਯੋ ॥ ਕਹੋ ਹਸਨ ਖਾਂ ਜੰਗ [2]ਹਵਾਰ ॥ ਗੁਰੂ [3]ਗਹਯੋ ਕੈ ਕੀਨ ਸਿੰਘਾਰ ॥ ੨੪ ॥ ਸੂਬਾ ਕਹਾਂ ਕਹਾਂ [4]ਕੇਕਾਨ ॥ ਅਬ ਲਗ ਨਹਿਂ ਆਏ ਕਿਸ ਥਾਨ ॥ ਸੁਨਤ ਹਸਨ ਕਰ ਬੰਧ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸੁਨੀਅਹਿਂ ਹਜ਼ਰਤ ਜੀ ਬੁਧਿ ਮਾਨਾ ॥੨੫॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਜਬ ਇਤ ਤੇ ਚਾਲਾ ॥ ਨਹਿ [5]ਮੁਕਾਮ ਕਿਤ ਮਾਰਗ ਘਾਲਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਨਹਿਂ ਸੁਭਟਨ ਕੀਨ ॥ ਨਹਿ ਦਾਨਾ [6]ਕਿਹਕਾਨਨ ਦੀਨ ॥ ੨੬ ॥ [7]ਰਵਾਂ ਰਵੀਂ ਪਹੁੰਚੇ ਤਹਿ ਜਾਈ ॥ ਬੀਤੇ ਪਹਿਰ ਚਤਰ ਦਸ ਆਈ ॥ ਅਰਧ

---

੧ ਟੋਵਾ । ੨ ਹਵਾਲ । ੩ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਪਕੜਿਆ ਜਾਂ ਮਾਰਨਾ ਕੀਤਾ । ੪ ਘੋੜੇ । ੫ ਜਗ੍ਹਾ । ੬ ਘੋੜਿਆਂ ਨੂੰ । ੭ ਘੋੜੇ ।

ਨਿਸਾ ਮਹਿ [1]ਸੀਤ ਬਡੇਰਾ ॥ ਦੀਨ ਹੁਕਮ ਦੀਜੈ ਜੰਗ ਛੇਰਾ ॥੨੭॥
ਤਬ ਮੈਂ ਕਹਯੋ ਸਮਾਂ ਅਬ ਨਾਹਿਂ ॥ ਸੀਤ ਪਰੈ ਭੂਖੇ ਭਟ ਆਹਿਂ ॥
ਚਢੇ ਦਿਵਸ ਸੁਭ ਜੰਗ ਕਰਾਵੋ ॥ ਬਿਨਾ ਬਿਲੰਬ ਜੀਤ ਤੁਮ ਪਾਵੋ ॥
੨੮ ॥ ਸੁਨਤ ਐਸ ਬਡ ਕੋਪ ਸੁ ਥਾਯੋ ॥ ਅਧਕ ਮਾਰ [2]ਪੈਜ਼ਾਰ
ਕਰਾਯੋ ॥ ਦਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਨਿਕਾਸਨ ਕੀਨ ॥ ਬਸ ਨ ਚਲਯੋ ਤਿਹ
ਸੰਗ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੨੯ ॥ ਛੇਰਯੋ ਜੰਗ ਨੀਤ ਬਿਨ ਤਹਾਂ ॥ ਪਾਰਾ
ਪਰਯੋ [3]ਗ਼ਜ਼ਬ ਕੋ ਮਹਾਂ ॥ ਗੁਰੂ ਸਊਰ ਪਰੇ ਤਬ ਆਇ ॥ ਮਾਰ
ਮਚਾਈ ਅੰਤ ਨ ਆਇ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਨਹਿਂ ਨਿਕਸ ਇਕ [4]ਕੋਦਹਿ
ਬਿਰੇ ॥ ਤੁਰਕੀ ਕਟ ਕਟ ਆਪਹਿ ਮਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢੇ ਲਗ ਤੀਨ
ਸੁ ਭਾਗੇ ॥ ਭਈ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੁਛ ਦੇਰ ਨ ਲਾਗੇ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ
ਆਪ ਚਢਯੋ ਤਹਿ ਆਇ ॥ ਬੇਗ ਕਾਬਲੀ ਨਿਜ ਕਰ ਘਾਇ ॥
ਲਲਾ ਬੇਗ ਕੋ ਨਿਜ ਕਰ ਮਾਰਾ ॥ ਮਾਰੇ ਸਰਦਾਰਨ ਸਰਦਾਰਾ ॥
੩੨ ॥ ਫਤਹ ਭਈ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਹਾਰ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਭਈ ਜੰਗ
ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਸੁਨ ਜਹਾਨ ਸ਼ਾਹ ਚਕ੍ਰਤ ਥਾਯੋ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਤਬ
ਘਾਤਹਿ ਪਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥ ਬੋਲ ਉਠਯੋ ਤਬ ਸੁਨੀਅਹਿ ਸ਼ਾਹਿ ॥ ਸੋ
ਗੁਰ ਜਾਨਹੁ ਐਨ ਖੁਦਾਇ ॥ ਤਿਨ [5]ਜੇਠੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ॥ ਜਿਨ
ਬਰ ਤੇ ਬਾਬਰ ਇਤ ਅਏ ॥ ੩੪ ॥ ਤਿਨ ਸੁਤ ਤੁਮ ਪਿਤ ਪਿਤ ਬੇ
ਜੋਊ ॥ ਰਹੇ ਗੁਰਨ ਅਨੁਸਾਰੀ ਸੋਊ ॥ ਮੂਰਖ ਸੂਬੇ ਤੁਮ ਬਿਰਲਾਯੋ॥
ਤਿਨ ਕਾ ਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਗਹਿਵਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਨ ਸੰਗ
ਬਿਗਾਰ ॥ ਭਈ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਗ ਜੰਗ ਸੁ ਹਾਰ ॥ ਅਬ ਸੂਬੇ ਤਿਨ
ਬਾਜ ਚੁਰਾਇ ॥ ਹੇਤ ਬਡਾਈ ਅਪਨ ਪਠਾਇ ॥ ੩੬ ॥ ਜੋ ਗੁਰ
ਸਮੂਬ ਨੇ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਇਕ ਤੁਮ ਦੀਨਸ ਜ਼ੀਨ ਪਵਾਇ ॥ ਤਿਨ

੧ ਸਰਦੀ। ੨ ਜ਼ਲੀਲ। ੩ ਕੈਹਰ। ੪ ਤਰਫ।
੫ ਵਡੇ।

ਕੈ ਬਦਲੇ ਮਰੇ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਯੋ ਨਾਹਿੰ ਇਕ [1]ਤਸੂ ਭਿ ਕਾਰ ॥ ੩੭ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਸਮਤਾ ਨਹਿੰ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਆਗੇ ਜੋਰਾਵਰ [2]ਉਰ ਭਾਵੈ ॥ ਤੁਮਰੇ [3]ਢਿਗ ਕੁਛ ਹੈ ਨਹਿੰ ਥੋਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸੰਗ ਬੈਰ ਦੀਜੀਐ ਛੋਰੇ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਰ ਪੀਰਨ ਸੰਗ ਸਰਬਰ ਨਾਹਿੰ ॥ ਨਿਵਨ ਬਨੈ ਆਛੋ ਹੁਇ ਜਾਹਿ ॥ ਸੁਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰ ॥ਖਾਂ ਬਜ਼ੀਰ ਕਹਿ ਸਾਚ ਉਚਾਰ ॥ ੩੯ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਜੁੱਧ ਹਾਰ ਸੁਨਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨਾਹਠਮੋਂ [4]ਦਰਹਿ ॥ ੫੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕਿਤਕ ਦੇਰ [4]ਤੂਸਨ ਰਹਯੋ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਪੁਨ [5]ਪ੍ਰਾਹਿ ॥
ਗੁਰ ਸੋਂ ਸਮਤਾ ਨਹਿ ਬਨਹਿ ਤੀਨ ਬੇਰ [6]ਪਤਆਹਿ ॥ ੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਤਾਂਤੇ ਤਿਆਗੋਂ ਅਬੈ [7]ਬਿਰੁੱਧੰ ॥ ਮਨ ਹੋਯੋ ਗੁਰ ਦਿਸ ਤੇ ਸੁੱਧੰ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਮਨ ਆਨੰਦ ਧਾਰ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਸੰਗ ਤਬ ਕੀਨ ਉਚਾਰ ॥ ੨ ॥ ਸੂਬਾ ਕਾਬਲ ਕੋ ਮਰ ਗਯੋ ॥ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ਤਿਸ ਨਹਿੰ ਕੋ ਰਹਯੋ ॥ ਤਿਸ ਬਲ ਸੂਬਾ ਅਪਰ ਪਠਾਵੋ ॥ ਦਾਨਸ਼ ਵੰਦ ਜੁ [8]ਹੀਏ ਲਖਾਵੋ ॥ ੩ ॥ ਸ਼ਾਹਿ ਰਿਦਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਹਸਨ ਖਾਨ ਸਨਮੁਖ ਥਿਤ ਹੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਕਿ ਸੂਬਾ ਇਸੇ ਬਨਾਇ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਸਿਰੋ ਪਾਉ ਦਯੋ ਤਾਹਿ ॥ ੪ ॥ ਸੂਬਾ ਕਾਬਲ ਕੋ ਬਡ ਕੀਨਾ ॥ ਸੰਗ ਫੌਜ ਦੇ ਭੇਜ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਗੁਰ ਬਰ ਤੇ ਅਸ-ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ ਕਯੋਂ ਨ ਪਰੈ ਮਨ ਗੁਰ ਸਰਨਾਈ ॥ ੫ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੁਨ ਸ਼ੁਭ [9]ਗਾਥ ॥ ਜਸ ਲੀਲਾ ਰਚ ਦੀਨਾ ਨਾਥ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ

---

੧ ਰੰਚਕ ਭਰ। ੨ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੩ ਪਾਸ। ੪ ਚੁਪ। ੫ ਬਚਨ ਕਿਹਾ। ੬ ਪਰਤਾਕੇ ਵਾ ਵੇਖ ਕੇ। ੭ ਵੈਰ ਨੂੰ। ੮ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ। ੯ ਕਥਾ ਨੂੰ।

ਆਦਿਕ ਜੁ ਪਠਾਏ ॥ ਤਿਨ ਬਡ [1]ਗਰਤ ਦੀਨ ਖੁਦਵਾਏ ॥ ੬ ॥ ਤੁਰਕਨ ਲੋਥ ਘਸੀਟ ਲਿਆਵੈਂ ॥ [2]ਉਰਧ ਅਰਧ ਤਿਸ ਬੀਚ ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਸਭ ਦੀਨੇ ਜਬ ਡਾਰ ॥ ਊਪਰ ਪਾਇ ਪੰਚ ਸਰਦਾਰ ॥ ੭ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕਾ ਡਾਰ ਦਮਦਮਾ ਸਾਜ ॥ ਸੁਧ ਆ ਦੀਨ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੁਰ ਹੁਕਮ ਸੁ ਦਾਯੋ ॥ ਭਲੋ ਫਰਸ਼ ਤਿਸ ਪਰ ਕਰਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਾਜੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਬੈਠੇ ਜਾਇ ਦਮਦਮੇ [3]ਰੂਰੇ ॥ ਜੇਧ ਆਦਿ ਸਭ ਬੈਠੇ ਪਾਸ ॥ ਲਗਯੋ ਦੀਵਾਨ ਸੁ ਬਾਕ ਬਿਲਾਸ ॥ ੯ ॥ ਜੰਗ ਕਰਨ ਤੁਰਕਨ ਬਡ ਘਾਵਨ ॥ ਢਾਡੀ ਆ ਗੁਰ [4]ਯਸਹਿ ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਪਾਹਿੰ ਇਨਾਮ ਗੁਰੂ ਤੇ ਸੋਈ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਗੁਰ ਮਹਿਮਾ ਕਹਿ ਲੋਈ ॥ ੧੦॥ ਗੁਰ ਨਿਰ ਭੌ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਮਾਰੇ ॥ ਚਢੈ ਜੋਊ ਜਮ ਧਾਮ ਪਧਾਰੇ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਭੀ ਡਰਯੋ ਭਾਰੀ ॥ ਨਹਿੰ ਪਠਯੋ ਦਲ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧੧॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਰਹੇ ਅਸ਼ਟ ਦਿਨ ਤਹਿੰ ਗੁਰੂ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਮਨਾਇ ॥
ਜੋਧ ਬੇਨਤੀ ਤਬ ਕਰੀ ਹੇ ਗੁਰ ਜਗ ਕੇ ਰਾਇ ॥ ੧੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਬ ਚਲੀਅਹਿ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਕੀ ਇੱਛ ਪੁਰਾਹੀਂ ॥ ਹਨੇ ਤੁਰਕ ਭੀ ਫਤੇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਨ ਚਢੈ ਖਾਈ ਅਸ ਮਾਰਾ ॥ ੧੩ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਨਹਿੰ ਦੇਰ ਲਗਾਵੋ ॥ ਤਿਆਰੀ ਕਰੋ [5]ਦੁੰਦ ਬਜਵਾਵੋ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਸਭ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਸਰ ਤਟਹਿ ਨਿਹਾਰ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਐਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਭਾ ਗੁਰ ਸਰ ਪਾਵਨ ਬਾਰਾ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਆਇ ਇਸੀ ਮੈਂ ਨ੍ਹਾਇ ॥ ਸ਼ਤ੍ਰ ਮਿਟਹਿੰ ਤਿਸ ਦੇਹ [6]ਰੁਜ ਜਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਬਰ ਦੇ ਕਰ ਭਏ ਸਵਾਰ ॥ ਬਜੋ [7]ਬੰਬ ਜੋਧੇ ਅਸਵਾਰ ॥ ਜੋਧ

੧ ਟੋਏ ਨੂੰ ਪੁਟ ਕੇ । ੨ ਇਧਰੋਂ ਉਧਰੋਂ । ੩ ਸੁੰਦਰ । ੪ ਜਸ ।
੫ ਨਗਾਰੇ ਵਜਾਵਣਾ ਕਰੋ । ੬ ਰੋਗ । ੭ ਧੌਂਸਾ ਵਾ ਨਗਾਰਾ ।

ਸੰਗ ਬਚ ਕਰਤੇ ਜਾਯੋ ॥ ਕਿਤਕ ਚਲੇ ਜੰਗਲ ਬਡ ਆਯੋ ॥ ੧੬॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਇਕ [1]ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ਮਹਾਂ ਨਿਕਸਯੋ ਸਮੁਖਾਏ ॥ [2]ਦਾਰਨ [3]ਦੀਰਘ ਦੁਖੀ ਬਹੁ ਗਮਨਤ ਫੁੰਕਰਾਏ ॥ ਸਨਮੁਖ ਆਵਤ ਗੁਰੂ ਕੇ [4]ਗਤ [5]ਬਕ੍ਰ ਕਰੰਤਾ ॥ [6]ਨੀਠ ਨੀਠ ਹੀ ਚਲਤ ਹੈ ਚਿਤ [7]ਮ੍ਰਿਤੂ ਚਹੰਤਾ ॥ ੧੭ ॥ ਭਟ ਦੌਰੇ ਤਿਹ [8]ਬਰਜਬੇ ਕੋ ਚਹਿਤ [9]ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਉਤਰ ਤੁਰੰਗ ਤੇ ਬਚ ਊਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ਹਟਕੋ ਨਹਿੰ ਨ ਪ੍ਰਹਾਰੀਐ ਆਵਨ ਇਤ ਦੀਜੈ ॥ ਦੂਰ ਦੂਰ ਸਭ ਖਰੇ ਹੋਇ [10]ਅਵਲੋਕਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਚਰਜ ਹੇਰਨ ਹੇਤ ਤਬ ਥਿਰ ਹੋਇ ਸਾਰੇ ॥ [11]ਮੰਦ ਮੰਦ ਅਜਗਰ ਚਲੈ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਗਾਰੇ ॥ ਖਰੇ ਰਹੇ ਨਿਸਚਲ ਸਕਲ ਨੇਰੇ ਤਬ ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ [12]ਚਰਨ ਸਰੋਜ ਤੇ [13]ਪਨਹੀ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ [14]ਦਹਿਨ ਅੰਗੁਸ਼ਟ ਉਠਾਇ ਕਰ ਤਿੰਹ ਸੀਸ ਛੁਹਾਯੋ ॥ [15]ਪਤਤ ਪੁਨੀਤਹਿ ਕੇ ਪਰਸ ਬਹੁ ਪਾਪ ਮਿਟਾਯੋ ॥ [16]ਭਗਨ ਸੀਸ ਭਾ ਉਦਰ ਲਗ ਮਰ ਗਾ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ [17]ਕਲਮਲਾਤ ਬਿਚ [18]ਕਿਰਮ ਲਗ ਕਾਟਤ ਨਿਤ [19]ਜਾਲਾ ॥੨੦॥ ਦਿੱਬ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ਤਿਸੇ ਚਢ ਪੁਸ਼ਪ ਬਿਬਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਉਸਤਤ ਠਾਂਢ ਹ੍ਵੈ ਬਹੁ ਕੀਨਸ [20]ਗਾਨਾ ॥ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਅਰ ਜੋਧ ਆਦਿ ਉਰ ਮਹਿੰ ਬਿਸਮਾਏ ॥ ਬੂਝਨ ਕੀਨਸ ਤਾਹਿ ਤੇ ਨਿਜ ਗਾਥ ਸੁਨਾਏ ॥ ੨੧ ॥ ਕੌਨ ਹੁਤੇ ਅਹਿ ਦੇਹ ਕਿਮ ਪਾਈ ਤੁਮ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਮ ਇਤਨੇ ਕੀਰੇ ਪਰੇ ਤੁਮ ਦੇਹ ਮਝਾਰੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੁਸ਼ਪ ਬਿਬਾਨ ਤੇ ਨਿਜ

---

੧ ਸੱਪ । ੨ ਭਿਆਨਕ । ੩ ਵਡਾ । ੪ ਚਾਲ । ੫ ਟੇਡੀ । ੬ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ । ੭ ਮੌਤ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ । ੮ ਰੋਕਣੇ ਲਈ । ੯ ਮਾਰਨੇ ਲਈ । ੧੦ ਦੇਖਣਾ ਕਰੋ । ੧੧ ਹੌਲੀ ਹੌਲੀ ਸੱਪ ਚਲੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ੧੨ ਚਰਨ ਕਮਲ । ੧੩ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜੁਤੀ ਚਰਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕਢੀ । ੧੪ ਸਜੇ ਪੈਰ ਦਾ ਅੰਗੂਠਾ ਉਠਾ ਕੇ । ੧੫ ਪਾਪੀ ਤੋਂ ਪਵਿਤਰ ਕਰ ਦਿਤਾ । ੧੬ ਨਾਸ । ੧੭ ਪਾਪ । ੧੮ ਛੋਟੇ ਛੋਟੇ ਕੀੜੇ ਕਟਦੇ ਹਨ । ੧੯ ਸਮੂੰਹ । ੨੦ ਗਾਇਨ ਕੀਤੀ ।

ਗਾਥ ਉਚਾਰੀ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਮਹੰਤ ਮੈਂ [1]ਬਿਦਤਯੋ ਜਗ ਭਾਰੀ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੇ ਨਰ ਮੰਨਤਾ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈਂ ॥ ਅਨਕ [2]ਉਪਾਇਨ ਆਨ ਕਰ ਕਰ ਮਮ ਭੇਟ ਚੜ੍ਹਾਵੈਂ ॥ ਜਿਤੇ ਕਿਰਮ ਤਨ ਮਹਿੰ ਪਰੇ ਸਗਰੇ ਤਬ ਚੇਲੇ॥ਹੋਇ ਬਡਾਈ ਜਗਤ ਬਡ ਇਸ ਹਿਤ ਮੇਲੇ॥੨੩॥ ਅਹੰਕਾਰ ਉਰ ਮਹਿੰ ਬਡੋ ਮਮ ਸਮ ਨਹਿੰ ਦੂਜਾ॥ਕਰਹਿ ਦੇਸ ਸਭ ਬੰਦਨਾ ਚਰਨਨ ਕੀ ਪੂਜਾ ॥ ਸਿਮਰਯੋ ਨਹਿੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਸ਼ੁਭ ਕਰਮ ਨ ਕੀਨਾ ॥ [3]ਗਨ ਚੇਲਨ ਕਰਬੋ ਭਜਨ ਉਪਦੇਸ਼ ਨ ਦੀਨਾ ॥ ੨੪ ॥ ਹੰਕਾਰਤ ਹੀ ਮਰ ਗਯੋ ਜੂਨੀ ਅਹਿ ਪਾਈ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸੁਖ ਤੇ ਰਖੇ ਸੋ [4]ਕ੍ਰਿਮ ਸਮਦਾਈ ॥ ਕਾਟ ਕਾਟ ਇਹੁ ਖਾ ਗਏ ਮਮ [5]ਆਮਿਖ ਸਾਰਾ ॥ ਪਲਟਾ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਨਹਿੰ ਇਨਹਿੰ ਉਧਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਅਧਕ ਦੁਖੀ ਥੋ ਮੈਂ ਭਯੋ ਕੁਛ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਗੁਰ ਮੋਹਿ ਪਰ ਇਤ ਦਿਸ ਕੋ ਆਇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਾਥੇ ਛੁਯੋ ਦੁਖ ਕਟ ਗਾ ਸਾਰਾ ॥ ਮੁਕਤ ਭਯੋ ਮੈਂ ਅਬ ਚਲੌਂ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬੰਦਨ ਪੁਨ ਕਰੀ ਭਾ ਲੋਪ ਤਦਾਈ ॥ ਸਭ ਭਟ ਸੁਨ ਅਚਰਜ ਭਏ ਮੁਖ ਧੰਨ ਗੁਰ ਗਾਈ। ਚਲੇ ਗੁਰੂ ਅਸਵਾਰ ਹੋਇ ਕੌਤਕ ਦਿਖਰਾਏ ॥ ਦਿਵਸ ਅਸਤ ਕੇ ਸਮੇਂ ਤਬ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ੨੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਡੇਰਾ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਬਿਖੈ ਜੋਧ ਰਾਇ ਕਰਵਾਇ ॥
ਅਨਕ ਭਾਂਤ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰ ਅਧਕਾਇ ॥ ੨੮ ॥
ਰਾਨੀ ਜੋਧ ਸੁ ਰਾਇ ਕੀ ਨਿਤ ਕਰ ਤਿਆਰ [6]ਅਹਾਰ ॥
[7]ਗੁਰਅਚਵਾਵੈ ਹੇਤ ਸੋਂ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਜਿਸ ਪਿਆਰ॥੨੯॥
ਰਹੇ ਕਿਤਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਤਬੈ ਪੁਨ ਤਿਆਰੀ ਕੋ ਠਾਨ ॥

੧ ਪ੍ਰਗਟ। ੨ ਭੇਟਾ। ੩ ਸਮੂੰਹ ਚ ਲਿਆਂ ਨੂੰ। ੪ ਕੀੜੇ। ੫ ਮਾਸ ਨੂੰ। ੬ ਭੋਜਨ। ੭ ਗੁਰੂ ਜੀ ਦੇ ਖਵਾਣ ਦੇ ਵਾਸਤੇ।

ਚਹੈਂ ਜਾਨ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਵਾਨ ॥ ੩੦ ॥
ਸੁਨਤ ਜੋਧ ਕਹਿ ਜੋਰ ਕਰ ਲਖਹੁ ਆਪਨੇ ਦਾਸ ॥
ਰਖਹੁ ਲਾਜ ਨਿਜ ਨਾਮ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਮਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ॥ ੩੧ ॥
ਰਾਵਰ ਚਹਿ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੋ ਰੁਚਹਿ ਨ ਤਜਬੋ ਸਾਥ ॥
ਕਹਿੰ ਰਹੁ ਗੁਰ ਇਤਹੀ ਸਦਾ ਕੈ ਲੇ ਜਾਵਹੁ ਨਾਥ ॥ ੩੨॥
ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਕਾਂਗੜ ਪੁਰ ਬਸੋ ਰਿਦੈ ਧਾਰ ਗੁਰ ਧਯਾਨ ॥
ਸੱਤਿਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਕਰਹੁ ਦੁਹ ਲੋਕਨ ਕਲਯਾਨ ॥ ੩੩॥
ਆਸਿਖ ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਲੇ ਭਈ [1]ਨਿਸਾ ਸੁਪਤਾਇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਲਹਿ ਉਠ ਗੁਰੂ ਨ੍ਹਾਏ ਧਯਾਨ ਲਗਾਇ ॥੩੪॥
ਭਏ ਤਿਆਰ ਅਸਵਾਰ ਪੁਨ ਬਜੀ ਦੁੰਦ ਸੁਖਦਾਇ ॥
ਚਢੀ [2]ਬਾਹਿਨੀ ਸੰਗ ਗੁਰ ਜੋਧ ਰਕਾਬ ਗਹਾਇ ॥ ੩੫॥
ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਲਗ ਆਇਓ ਬਿਛਰਨ ਚਹਿ ਮਨ ਨਾਹਿ ॥
ਦੇ ਧੀਰਜ ਤਬ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਮੋਰ ਚਲੇ ਅਗਵਾਹਿ ॥ ੩੬॥
ਮਗ ਮਹਿੰ ਨਰਨ ਉਧਾਰਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
ਮਿਲੇ ਸਿੱਖ ਸਨਬੰਧਿ ਆ ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਸਿਰ ਧਾਰ॥੩੭॥
ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ [3]ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਗੁਰੂ ਸਰ ਸੇ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਆਗਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਾਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸਿਰ ਨਾਇ ॥
ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ਸੁ ਅਧਕ ਹੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ੧ ॥

ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਛੰਦ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਪੁਰ ਜਨ ਬੂਝੈਂ [4]ਰਣ ਭਯੋ ਘਨੇਰਾ ॥ ਰਹੀ [5]ਸੁਧ ਤਨ ਆਪ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਬਿਧੀ

੧ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਬਿਰਾਜ ਗਏ। ੨ ਫੌਜ। ੩ ਰਕਾਬ ਨੂੰ ਛੋਵੇ ਪਕੜਿਆ। ੪ ਜੁੱਧ। ੫ ਸੁਖ।

ਚੰਦ ਤਬ ਸਭ ਕਹੀ ਜਿਮ ਤੁਰਕ ਖਪਾਏ ॥ [1]ਸ਼ਲਭਾ ਸਮ ਅਨਗਿਨਤ ਹੀ [2]ਰਿਪ ਚਢ ਕਰ ਧਾਏ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਾਨੇ ਕਛ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੁਗਮ ਹਤੇ ਰਿਪ ਪ੍ਰਬਲ ਜੇ ਰਾਖੇ ਰਣ ਮਾਹੀਂ ॥ ਫਤੇ ਗੁਰੂ ਕੀ ਤਬ ਭਈ ਜਗ ਮਹਿ [3]ਬਿਦਤਾਈ ॥ ਪਤਸ਼ਾਹੀ [4]ਗਰਦਸ਼ ਕਰੀ ਗੁਰ [5]ਧੂਮ ਮਚਾਈ ॥ ੩ ॥ ਪੁਰ ਜਨ ਸੁਨ ਕਰ ਬਚ ਭਨਯੋਂ ਇਨ ਸਮ ਨਹਿੰ ਦੂਜਾ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਮਿਲ ਠਾਨਤ ਸਭ ਪੂਜਾ ॥ ਬੰਦਨੀਯ ਇਹ ਸਭਨ ਕੇ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਗਾਦੀ ॥ ਸਕਲ ਜਗਤ ਤਿਨ ਕੋ ਨਿਮਹਿ ਹਾਰੇ ਸਭ ਬਾਦੀ ॥ ੪ ॥ ਦਿਨ ਅਸਤਯੋ ਸੌਦਰ ਪਠਯੋ ਤਬ ਉਠੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਆਏ ਮੰਦਰ ਮਿਲੇ ਮਹਿਲ ਪਗ ਬੰਦ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਆਦ ਸਭ ਸ਼ਹਿਜ਼ਾਦਨ ਸੰਗਾ ॥ ਛਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਮਨ ਧਾਰ ਉਮੰਗਾ ॥ ੫ ॥ ਸੁਖ ਕਰ ਸੁਪਤੇ ਜਾਮਨੀ ਭੀ ਪ੍ਰਾਤੀ ਜਾਗੇ ॥ ਸੋਚ ਸਨਾਨੇ ਬੈਠ ਪੁਨ ਧਿਆਨੇ ਰਸ ਪਾਗੇ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਸੁ ਰਾਗ ਧੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਨਿਅੰਤੇ ॥ ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਗੁਰ [6]ਗਿਰਾ [7]ਸੁਨ ਧਰ ਪ੍ਰੇਮ ਪਠੰਤੇ ॥ ੬ ॥ ਇਮ ਪ੍ਰਭਾਤ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ਸੁਭ ਭਯੋ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ [8]ਭਾਟ [9]ਨਕੀਬ ਉਚਾਰਤੇ ਗੁਰ ਕੋ ਜਸ ਰਾਸਾ ॥ ਸੁਭਟ ਮਸੰਦ ਬਿਲੰਦ ਜੇ ਚਲ ਕਰ ਸਭ ਆਏ ॥ ਮੁਦਤ ਹੋਤ ਪੁਰ ਜਨ ਸਰਬ ਉਰ ਦਰਸ਼ਨ ਚਾਏ ॥ ੭ ॥ ਆਇ ਸਭਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਲੋਚਨ [10]ਅਰਬਿੰਦਾ ॥ ਬੰਦਤ ਬਿਕਸਤ ਦੇਖਤੇ [11]ਰਵਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਆਯੋ ਤਬੈ ਜੁਤ [12]ਸਿਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਾ ॥ [13]ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸਿਰ ਧਰਯੋ ਪਿਖ ਆਨੰਦ ਠਾਨਾ ॥ ੮ ॥ [14]ਕੁਸਲ ਪ੍ਰਸਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਯੋ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ॥

---

੧ ਪਤੰਗਾ। ੨ ਵੈਰੀ। ੩ ਪ੍ਰਗਟ। ੪ ਰਾਖੀ ਲਈ ਤੁਰਨਾ ਫਿਰਨਾ। ੫ ਡੰਡ ਰੌਲਾ। ੬ ਬਾਣੀ। ੭ ਸੁੰਦਰ। ੮ ਕਵੀ। ੯ ਕਵੀਸ਼ਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਭਟ। ੧੦ ਕਮਲ। ੧੧ ਸੂਰਜ। ੧੨ ਢਾਲ। ੧੩ ਚਰਨ ਕਮਲ। ੧੪ ਸੁਖ।

ਰਾਵਰ [1]ਸੰਘਰ ਬਡ ਕਰਯੋ ਮੈਂ ਕਾਮ ਨ ਆਨਾ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਧੀਰਜ ਦਈ ਪੁਨ ਜੰਗ ਮਚੈਂਗੋ ॥ ਤਹਾਂ ਕਾਮ ਤੂੰ ਆਇ ਹੈਂ ਬਡ ਆਨੰਦ ਹ੍ਵੈ ਗੋ ॥ ੯ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੀ ਮਨ ਹਰਖ ਭਾ ਪੁਨ ਐਸ ਅਲਾਯੋ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਮ ਸੁਤ ਉਪਜਾਯੋ ॥ ਵਿਹੁ ਆਸਿਖ ਉਮਰਾ ਹੁਵੈ ਮੈਂ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਬ੍ਰਿਧ ਹੁਵੈ ਇਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੧੦ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਗੁਰ ਆਗਮਨ ਕੋ ਵਿਗ ਵਿਗ ਪੁਰ ਗ੍ਰਾਮੂ ॥ ਉਤਲਾਵਤ ਪਹੁਚਤ ਪਿਖਯੋ ਦਰਸਨ ਅਭਰਾਮੂ ॥ ਅਰਪੈਂ ਅਨਕ [2]ਅਕੋਰ ਕੋ ਕਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੈਂ ॥ [3]ਪੂਰੀਯਤ ਹੈਂ [4]ਗਨ ਕਾਮਨਾ ਸੁਖ ਹੋਇ ਮਹਾਨੈ ॥ ੧੧ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੀ ਸੁਨ ਕਥਾ ਹੈ ਲਿਆਵਨ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਖੈਂ ਅਚਰਜ ਹੋਇ ਹੋਇ ਸ਼ੁਭ ਮਤੀ ਬਡੇਰੀ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬੈ ਕਰਤਾ ਪੁਰ ਮਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਸ਼ੋਭਾ ਅਤਿ ਬਡੀ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਨਾਹੀ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਬਾਲੂ ਸਿਖ ਸੇਵਾ ਲਾਗਯੋ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਾਇ ਪੰਕਜ ਕੇ ਪਾਗਯੋ ॥ ਜਬ ਗੁਰ ਚਢ ਕਰ ਕਿਤਹਿ ਸਿਧਾਵੈਂ ॥ ਅਗ੍ਰ ਤੁਰੰਗਮ ਦੌਰਯੋ ਜਾਵੈ। ੧੩ ॥ ਖੇਦ ਨ ਮਾਨੈ ਦੂਰ ਸਿਧਾਰੈ ॥ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਗੁਰ ਜਹਾਂ ਪਧਾਰੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਮੁਖ ਹੇਰਹਿ॥ ਹਸੈਂ ਅਧਕ ਹੁਇ ਖੁਸ਼ੀ ਘਨੇਰੈ ॥ ੧੪ ॥ ਬੈਠਹਿੰ ਜਬਹਿ ਸਮੁਖ ਤਬ ਹੋਇ ॥ ਹਸਹਿ ਬਦਨ ਤੇ ਹਰਖਤ ਸੋਇ ॥ ਧਰਯੋ ਨਾਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਰਸਨਾ ॥ ਭਯੋ ਆਜ ਤੇ ਬਾਲੂ ਹਸਨਾ ॥ ੧੫ ॥ ਤਿਸ ਦਿਨ ਤੇ ਤਿਸ ਕੋ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਅਬ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਕੇ ਸੰਗ ਰਹਯੋ ॥ ਮਾਨਯੋ ਬਾਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨ ਰੰਗ ॥ ਰਹਿਨ ਲਗਯੋ ਗੁਰ [5]ਨੰਦਨ ਸੰਗ । ੧੬ ॥ ਚਢੈਂ ਵਹਿਰ ਤਬ ਆਗੈ ਧਾਵੈ ॥ ਜਹਿੰ

[1] ਜੰਗ। [2] ਭੇਟਾ ਨੂੰ। [3] ਪੂਰਨ। [4] ਸਮੂਹ। [5] ਪੁਤਰ।

ਪਹੁੰਚਹਿ ਚਲ ਤਹਾਂ ਸਿਧਾਵੈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਗਏ ॥
[1]ਅਧਕ ਤੁਰੰਗ ਧਵਾਵਤ ਗਏ ॥ ੧੭ ॥ ਅਪਰ ਦਾਸ ਕੋ ਪਹੁੰਚਯੋ
ਨਾਹਿੰ ॥ ਰਹੇ ਪਿਛਾਰੀ ਸਭ ਮਗ ਮਾਹਿੰ ॥ ਇਕ ਬਾਲੂ ਹਸਨਾ ਸੰਗ
ਰਹਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੰਦ ਬਿਲੋਕਤ ਭਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਅਧਕ ਜਾਨ
ਸੇਵਾ ਹਰਖਾਏ ॥ ਟੋਪੀ ਬਖਸ਼ ਦਈ ਤਿਸ ਬਾਏ ॥ ਲੇ ਕਰ ਸਿੱਧ
ਸ਼ਕਤ ਕੋ ਪਾਈ ॥ ਭਯੋ ਗਯਾਨ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਈ ॥ ੧੯ ॥
ਆਯੋ ਪੁਰੀ ਸੁਨਾਈ ਗੁਰ ਕੋ ॥ ਬਖ਼ਸ਼ਸ਼ ਰਾਵਰ ਸੁਤ ਕੀ ਹਮ ਕੋ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਸਭਨ ਸੁਨਾਇ ਸਖਾਨ ਬਚੰਨ ॥
੨੦ ॥ ਅਬ ਤੇਰੀ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥ ਕਰੇ ਰਿਝਾਵਨ ਬਹੁ
ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਬੈਠਹੁ ਭਜਨ ਕਰੋ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟਯਾ
ਅਬ ਤੇਰਾ ॥ ੨੧ ॥ ਲੇ ਗੁਰ ਖੁਸ਼ੀ ਦੁਆਰ ਥਿਰ ਰਹਯੋ ॥ ਰਾਤ
ਦਿਵਸ ਹਰਿ ਸਿਮ੍ਰਤ ਲਹਯੋ ॥ ਅਸ ਚੇਲੇ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਕੇਰੇ ॥ ਭਏ
ਚਾਰ ਤਪ ਘਾਲ ਬਡੇਰੇ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਾਲੂ ਹਸਨਾ ਫੂਲ ਪੁਨ ਗੋਂਦਾ ਐ ਅਲਮਸਤ ॥
ਮੁੱਖ ਉਦਾਸੀ ਇਹ ਭਏ ਬਹੁਰੋ ਸਾਧ ਸਮਸਤ ॥ ੨੩ ॥
[2]ਤਨਜਾ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਨਿਜ ਬਰ ਕੇ ਉਚਤ ਪਛਾਨ ॥
ਛੋਟੇ ਮੀਰ ਸੁ ਗ੍ਰਾਮ ਮਹਿੰ ਬਾਸਹਿ ਇਕ ਪਠਾਨ ॥ ੨੪ ॥

ਹਾਕਲ ਛੰਦ ॥ ਤਿਹ ਨਾਮ ਖਾਨ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਬਯ [3]ਖੋੜਸ
ਬਰਸ ਮਹਾਨਾ ॥ ਤਬ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕਰ ਨਾਤਾ ॥ ਦੇ ਸੁਤਾ ਸੁ ਕੀਨ
ਜਮਾਤਾ ॥ ੨੫ ॥ ਤਤਕਾਲ ਨਿਕਾਹੁ ਕਰਾਯੋ ॥ ਘਰ ਅਪਨੇ ਤਿਸੈ
ਬਸਾਯੋ ॥ ਇਮ ਬੀਤਯੋ ਕੇਤਕ ਕਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖ
ਜਾਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ [4]ਬਿਲਾਸ ਧਰੰਤੇ ॥ ਦੁਖ ਦਾਸਨ ਨਿੱਤ
ਕਟੰਤੇ ॥ ਇਕ ਸਿੱਖ ਬਦਖਸ਼ਾਂ ਕੇਰਾ ॥ ਮਲ ਕਾਬਲਿ ਨਾਮ

੧ ਬਹੁਤ ਘੋੜੇ । ੨ ਲੜਕੀ । ੩ ਸੋਲ੍ਹਾਂ ਸਾਲ । ੪ ਕੌਤਕ ।

ਸੁ ਹੇਰਾ ॥ ੨੭ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਮਹਿਂ ਬਿਵਹਾਰੂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਵਤ ਲਾਭ ਉਦਾਰੂ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਧਨ ਦਸਵੰਧ ਨਿਕਾਰਾ ॥ [1]ਸੰਚੀ ਵਸਤ ਮੋਲ ਜਿਨ ਭਾਰਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੇ ਧਨ ਲਾਖ ਤੁਰੰਗਮ ਲੀਨੋ ॥ ਅਧਕ ਪੁਸ਼ਾਕ ਬਨਾਵਨ ਕੀਨੋ ॥ [2]ਬਾਜ ਸੁਪੇਦ ਹੰਸ ਕੀ ਨਿਆਈਂ ॥ ਕਿਸੂ ਦੇਸ ਤੇ ਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ੨੯ ॥ ਖੰਡਾ [3]ਸਿਪਰ ਮੋਲ ਕੀ ਘਨੀ ॥ ਕਲਗੀ ਜਿਗਾ ਮੋਤੀਅਨ ਸਨੀ ॥ ਐਸੀ ਵਸਤ ਅਮੋਲ ਲਿਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਕੇਰ ਅਗ੍ਰ ਅਰਪਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਪੁਨ ਚਰਨਨ ਪਰ ਮਸਤਕ ਲਾਯੋ ॥ ਦਰਸਨ ਕਰ ਬਡ ਅਨਦ ਬਢਾਯੋ ॥ ਵਸਤ ਅਮੋਲੀ ਸਰਧਾ ਭੂਰੇ ॥ ਪਿਖ ਕਰ ਬੋਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ੩੧ ॥ ਕਹਯੋ ਤਬੈ ਬਰ ਜਾਚਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਕਹਯੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੁਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਜੀਵਤ ਲੌ ਚਰਨਨ ਨਿਜ ਧਜਾਓਂ ॥ ਤਿਆਗੋਂ ਤਨ ਤਵ ਚਰਨ ਸਮਾਓਂ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਰਯੋ ਜਥਾ ਚਿਤ ਚਾਈ ॥ ਹੁਵੈ ਤਥਾ ਗੁਰ ਅੰਤ ਸਹਾਈ ॥ ਬਠਲਾਯੋ ਸਿਖ ਅਪਨੇ ਪਾਸੇ ॥ ਦਯੋ ਗਯਾਨ ਅਗਯਾਨ ਮਿਟਾਸੇ ॥ ੩੩ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਕਾਬਲੀ ਕਯੋ ॥ ਅੰਤ ਸਮੈਂ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪਹੁੰਚਯੋ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਸਿੱਖ ਹਜਾਰ ॥ ੩੪ ॥ ਆਵੈਂ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵੈਂ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਤੇ [4]ਅਘ [5]ਓਘ ਮਿਟਾਵੈਂ ॥ ਲਹਿਂ ਸਿਖਯਾ ਪੁਨ [6]ਘਾਲ ਘਲਾਵੈਂ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਅਤ ਉੱਤਮ ਪਦ ਪਾਵੈਂ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਨਿਵਾਸ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਸਾਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੧ ॥

---

੧ ਅਕੱਠੀ। ੨ ਬਾਜ਼। ੩ ਢਾਲ। ੪ ਪਾਪ। ੫ ਸਮੂੰਹ। ੬ ਕਮਾਈ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ [1]ਬਾਜ ਸੁਕਲ ਸੁਭ ਬਰਨ ਕੋ ਸਿੱਖ ਲਿਆਯੋ ਜੋਇ ॥
ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਕੋ ਗੁਰ ਦਯੋ ਲੀਓ ਹਰਖ ਮਨ ਹੋਇ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸ੍ਰੀ ਮਲ ਜੀ ਦਿਨ ਪਤਾ ॥ ਚਢੇ ਸੈਰ [2]ਕਾਨਨ ਕੀ ਚਿਤਾ ॥ ਸੁਭ ਘੋਰੇ ਪਰ ਭਏ ਸਵਾਰਾ ॥ ਬਾਜ [3]ਸ੍ਵੇਤ ਨਿਜ ਪਾਨ ਬਠਾਰਾ ॥ ੨ ॥ ਉਤ ਤੇ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਜਮਾਈ ॥ ਖਾਂ ਉਸਮਾਨ ਨਾਮ ਜਿਸ ਆਈ ॥ ਚਢਯੋ [4]ਅਖੇਰ ਬਿਰਤ ਮਨ ਲ਼ਾਇ॥ ਇਕ ਕਾਨਨ ਪਹੁਚੇ ਜੁਗ ਜਾਇ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਨੇ ਛੋਰਯੋ ਬਾਜ॥ ਗਯੋ ਦੂਰ [5]ਖਗ ਗਹਿਬੇ ਕਾਜ ॥ ਪਕਰ ਬੈਠ ਗਾ ਇਕ [6]ਦ੍ਰੁਮ ਮਾਹੀ ॥ ਬਾਬੇ ਨਰਨ ਪਿਖਯੋ ਸੋ ਨਾਹੀ ॥ ੪ ॥ [7]ਟੋਲ ਮੁਰੇ ਤੱਬ ਮੀਰ ਸ਼ਿਕਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਢਿਗ ਕਹਿੰ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਗਾ ਬਾਜ ਕਹਾਹੀ ॥ ਟੋਲ ਰਹੇ ਹਮ ਪਾਯੋ ਨਾਹੀ ॥ ੫ ॥ ਭੀ ਸੰਧਯਾ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕਹਯੋ ॥ ਚਲੋ ਅਬੇ ਡੇਰੇ ਚਲ ਜਯੋ ॥ ਹਮਰੋ ਬਾਜ ਹੋਇ ਤਬ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਨ ਵਾਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਨਿਜ ਡੇਰੇ ਮਾਹਿੰ ਆਇ ॥ ਉਤ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਭਈ ਜਸ ਭਾਇ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਹੁਤੋ ਜਹਿ ਖਾਂ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ਤਿਹ ਪਿਖ ਬਾਬੇ ਬਾਜ ਚੁਰਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਗਯੋ ਸਦਨ [8]ਸਸੁਰੇ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਪਿਖ ਪੈਂਦਾ ਮਨ ਅਚਰਜ ਥਾਹਿ ॥ ਕਹਯੋ ਬਾਜ ਇਹੁ ਕਹਿ ਤੇ ਲਿਆਯੋ ॥ ਕਹਿ ਉਸਮਾਨ [9]ਜੰਗਰ ਤੇ ਪਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਇਹੁ ਗੁਰ ਸੁਤ ਕੇਰਾ ॥ ਦੇਹੁ ਜਾਇ ਅਬ ਲਾਇ ਨ ਬੇਰਾ ॥ ਸੁਨ ਅਸਮਾਨ ਕਹੈ ਨਹਿੰ ਦੈਹੋਂ ॥ ਬਾਜ ਅਮੋਲ ਆਪ ਰਖ ਚੈਹੋਂ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਗੁਰ ਲਹਿ ਜਾਨਾ ॥ ਚੋਰ ਜਾਨ ਕਰ ਦਿਹਿੰ ਦੁਖ ਆਨਾ ॥ ਕਹਿ ਉਸਮਾਨ ਡਰੋ ਕਯੋਂ ਖਾਨਾ ॥

---

੧. ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੁਲ ਦਾ ਬਾਜ । ੨. ਜੰਗਲ ਦੀ । ੩ ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਦਾ ।
੪ ਸ਼ਿਕਾਰ । ੫ ਪੰਛੀ । ੬ ਦਰਖਤ । ੭ ਢੂੰਡ ਕੇ ਮੁੜੇ । ੮ ਸਹੁਰੇ ਦੇ ਘਰ ।
੯ ਜੰਗਲ ਵਿਚੋਂ ।

ਤਿਨ ਹਥ ਰੋਜ਼ੀ ਨਾਹਿੰ ਪਛਾਨਾ ॥ ੧੦ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਤੁ ਗੁਰ ਜਾਨੈ ਨਹਿੰ ਕੈਸੇ ॥ ਜਾਨ ਲਹੈ ਤੌ ਕਹਿੰ ਹਮ ਐਸੇ ॥ ਮੋਲ ਲਯੋ ਹਮ ਬਾਜ ਮਹਾਨਾ ॥ ਏਕ [੧]ਬਰਨ ਪੰਖੀ ਹੈ ਨਾਨਾ ॥ ੧੧ ॥ ਪੁਨਹਿ ਜਿ ਕਛੁ ਮਨ [੨]ਰਿਸ ਉਪਜਾਵੈਂ ॥ ਛੋਡ [੩]ਚਾਕਰੀ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਜਾਵੈਂ ॥ ਇਨ ਤੇ ਦੁਗਨ [੪]ਮੁਰਾਤਬ ਹੋਇ ॥ ਤਵ ਬਲ ਕੋ ਜਾਨਤ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦਾ ਅਸ ਬਾਤ ਜਮਾਈ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਬੁੱਧੀ [੫]ਬਿਚਲਾਈ ॥ ਮਨ ਮਹਿੰ ਕਹੈ ਅਹੈ ਤੌ ਸਹੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਢਿਗ ਜੇ ਹੋ ਜਈ ॥ ੧੩ ॥ ਕਰੈ ਮਾਨ ਬਹੁ ਦਿਹੈ ਬਡਾਈ ॥ ਜਾਨੈ ਕਲਮੇ ਕੋ ਮੁਹਿ ਭਾਈ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਸੋਂ ਬਿਰੋਧ ਤਹਿ ਭਾਰਾ ॥ ਭੇਦ ਬਤਾਵੋਂ ਤਿਸ ਕੌ ਸਾਰਾ ॥ ੧੪ ॥ ਹੁਵੈ ਜੰਗ ਤੌ ਕਢ ਕਰ ਆਵੋਂ ॥ ਗੁਰ ਕੌ ਗਹਿ ਮੁਰਾਤਬਾ ਪਾਵੋਂ ॥ [੬]ਮੰਦ ਬੁੱਧਿ ਗਿਨਤੀ ਅਸ ਕੀਨੀ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਬਾਤ ਤਬ ਕੀਨੀ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ ਅਸਮਾਨ ਪੁਤ੍ਰ ਤਵ ਚਾਹਿ ॥ ਰਖਹੁ ਬਾਜ ਨਹਿੰ ਦੇਹੁ [੭]ਕਦਾਇ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ [੮]ਨਿਸ ਸੁਪਤਾਇ ॥ ਉਠੇ ਚਢੇ ਦਿਨ ਮਨ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਇਤ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਆਇ ਤਹਾਇ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਜਹਿੰ ਥਾਇ ॥ ਬਾਜ ਲੋਪ ਪਰਸੰਗ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਸੁਤ ਇਮ ਪ੍ਰਭ ਭਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਕਾਰਨ ਜੰਗ ਇਸੀ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਹਜ਼ਾਰਨ ਪ੍ਰਾਨਨ ਖੋਵੈ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਇਕ ਸਿਖ ਤਬ ਬਤਲਾਯੋ ॥ ਬਾਜ ਸਮਾਨ ਖਾਨ ਢਿਗ ਪਾਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਜਾਉ ਤੁਮ ਖਾਸ ॥ ਕਹੁ ਜੇ ਬਾਜ ਅਯੋ ਤੁਮ ਪਾਸ ॥ ਤੌ ਲਿਆਵਹੁ ਹਮਰੇ ਢਿਗ ਅਬੈ ॥ ਗਯੋ ਸਿੱਖ ਸੁਨ ਕੈ ਬਚ ਤਬੈ ॥ ੧੯ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਪੌਰ ਪਹੂਚਾ ॥ ਦੀਨ ਹਕਾਰਾ

੧ ਇਕ ਰੰਗ ਦਾ। ੨ ਕ੍ਰੋਧ। ੩ ਨੌਕਰੀ। ੪ ਵਡਿਆਈ ਵਾ ਦਰਜਾ। ੫ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਈ। ੬ ਖੋਟੀ ਬੁਧੀ ਵਾਲੇ। ੭ ਕਦ ਭੀ। ੮ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਂ ਕਰ।

ਤਬ ਇਕ ਊਚਾ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਸਿੱਖ ਅਵਾਜ਼ ਪਛਾਨਾ ॥ ਬਾਜ ਕੀਨ ਤਬ ਭਲੇ [੧]ਦੁਰਾਨਾ ॥ ੨੦ ॥ ਨਿਕਸਯੋ ਵਹਿਰ ਪਿਖਯੋ ਸਿਖ ਤਾਹਿ ॥ ਕਹਯੋ ਖ਼ਾਨ ਤੁਹਿ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਹਿ ॥ ਬਾਜ ਅਯੋ ਗੁਰ ਸੁਤ ਤੁਮ [੨]ਓਰ ॥ ਅਹੈ ਤੁ ਲਿਆਵੋ [੩]ਬਿਲਮਹਿੰ ਛੋਰ ॥ ੨੧ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦਾ ਕਹਿ ਇਤ ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਹਮ ਨਹਿੰ ਜਾਨੈ ਗਯੋ ਕਿਥਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਸਿੱਖ ਚਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਜੋ ਬਚ ਅਹੈ ਕਹੋ ਤਿਨ ਖਾਸ ॥ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨਤ ਹਰਾਮੀ ਨਿਮਕ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਹਿ ਨਹਿੰ ਜਾਵੌਂ ਮੈਂ ਇਸ ਕਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰ ਤੀਸਰੇ ਮਹਿੰ ਚਲ ਆਵੌਂ ॥ ਬਾਜ ਨਹੀਂ ਇਤ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਵੌਂ ॥ ੨੩ ॥ ਸੁਨ ਸਿਖ ਆਇ ਬੰਦਨਾ ਕੀਨ ॥ ਪੈਂਦੇ ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਕੀਨ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਤੂਸਨ ਧਾਰਾ ॥ ਬਿਤਯੋ ਦਿਵਸ ਭਾ [੪]ਸਾਯੰਕਾਰਾ ॥ ੨੪ ॥ ਮਤ ਮਲੀਨ ਪੈਂਦਾ ਨਹਿੰ ਆਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਰ ਤਬ ਦੂਤੀ ਪਠਾਯੋ ॥ ਜਾ ਪੈਂਦੇ ਕੋ ਕੀਨ ਹਕਾਰਨ ॥ ਆਉਂ ਸੁਬਹਿ ਅਬ ਇਤ ਕਛੁ ਕਾਰਨ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਖਾਨਹਿੰ ਬੀਚ ਘੁਸਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖ [੫]ਲੌਟ ਗੁਰ ਢਿਗ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਆਯੋ ਨਾਹਿੰ ॥ ਭੇ ਤੂਸਨ ਸਤਿਗੁਰ [੫]ਰਿਪੁ ਦਾਹਿ ॥ ੨੬ ॥ ਬੀਤੀ [੬]ਜਾਮਨ [੭]ਰਵਿ [੮]ਉਦਤਾਯੋ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਓ ਨਰ ਗੁਰ ਪੁਨਹਿ ਪਠਾਯੋ ॥ ਤਿਹ ਸੰਗ ਭੀ ਆਯੋ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ॥ ਢਿਗ ਰਹਿਤੇ ਗੁਰ ਗਤ ਨਹਿੰ ਜਾਨੀ ॥ ੨੭ ॥ ਠਾਨੀ ਤਿਆਰੀ ਸਭੀ [੯]ਅਯਾਲ ॥ ਜਾਵੌਂ ਲਵ ਪੁਰ ਬਿਲਮ ਬਿਸਾਲ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਬਲੀ ਗਹੈਂ ਮਤ ਆਇ ॥ ਤਹਾਂ ਨ ਪੇਸ਼ ਇਨਹੁ ਕਛ ਜਾਇ ॥ ੨੮ ॥ ਬਾਜ ਸਫੈਦ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਦੈਹੋਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਤਿਹ ਸਮਝਾਵਨ ਕੈਹੋਂ ॥

---

੧ ਛੁਪਾਣਾ । ੨ ਤਰਫ । ੩ ਦੇਰ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ । ੪ ਸ਼ਾਮ ਦਾ ਵਕਤ । ੫ ਵਾਪਸ । ੬ ਰਾਤ । ੭ ਸੂਰਜ । ੮ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇਆ ੯ ਬਕਰੀਆਂ ਦੇ ਚਾਰਨ ਵਾਲਾ ।

ਗੁਰੂ ਬਾਜ ਜਬ ਤੇ ਤੁਮ ਲਹ੍ਯੋ ॥ ਤਬ ਤੇ ਮੈਂ ਚਾਕਰ ਤਿਨ ਭਯੋ ॥ ੨੯ ॥ [1]ਅਬੈ ਦਾਵ ਪਾ ਬਾਜ ਲਿਆਯੋ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਪਲਟਾ ਅਬਹਿ ਮੁਕਾਯੋ ॥ ਦੇਹੁ ਫੌਜ ਤੌ ਹੈ ਭੀ ਲਿਆਵੋਂ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਕਹਿ ਕਰ ਸ਼ਾਹਿ ਰਿਝਾਵੋਂ ॥ ੩੦ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨੀ ਜਾਨ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥ ਕੇਤਕ ਜੋਧਾ ਸੰਗ ਲਿਜਾਵਹੁ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਧਾਮ ਸਿਧਾਵਹੁ ॥ ੩੧ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਇਕ ਕੋਠੀ ਮਾਹਿ॥ ਅਬੈ ਬਾਜ ਜਾਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਲੇ ਆਵੋ ਅਬ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵੋ॥ [2]ਰਾਰ ਕਰੈਂ ਤਿਨ ਬਾਂਧ ਲਿਆਂਵੋ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ [3]ਭਟ ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਬਲੀ ਸੁ ਬਿਲਮ ਬਿਹੀਨ ॥ ਪਿਖ ਪੈਂਦੇ [4]ਦਰ ਭੇਰਨ ਕੀਨ ॥ ਬਿਧੀਏ ਤਬੈ [5]ਤੁਰਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ॥੩੩॥ ਪ੍ਰਵਸ੍ਯੋ ਅੰਤਰ ਪੈਂਦਾ ਗਹ੍ਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਮੁਸਕੈਂ ਬੰਧ ਲਯੋ ॥ ਪੁਨ ਦਮਾਦ ਤਿਸ ਖਾਨ ਸਮਾਨ ॥ ਬਾਂਧੀ ਮੁਸ਼ਕਹਿੰ ਤੂਰਨ ਠਾਨ ॥ ੩੪ ॥ ਕੋਠੀ ਮਹਿੰ ਤੇ ਬਾਜ ਨਿਕਾਰ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਬਿਨਹਿ ਅਵਾਰ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਸਨਮੁਖ ਕਰ੍ਯੋ ॥ ਪਿਖ ਗੁਰ ਕਹ੍ਯੋ ਪੈਂਦ ਕਯਾ ਕਰ੍ਯੋ ॥ ੩੫ ॥ [6]ਜਾਚਤ ਬਾਜ ਦੇਤ ਤੁਹਿ ਨਾਹੀਂ ॥ ਕੀਨ [7]ਦੁਰਾਵਨ ਆਛੀ ਨਾਹੀਂ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦਾ ਧਰ ਕ੍ਰੋਧ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਨੋਂ ਕਿਤ ਬਾਜ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ੩੬ ॥ ਇਹੁ ਤੋ ਬਾਜ ਮੋਲ ਹਮ ਲਹ੍ਯੋ ॥ ਖਾਂ ਸਮਾਨ ਢਿਗ ਚਿਰ ਕੋ ਅਹ੍ਯੋ ॥ ਆਛੀ ਬਾਤ ਨ ਹਮ ਸੋਂ ਕੀਨ ॥ ਚੋਰ ਬਨਾਇ ਗਹਾਇ ਸੁ ਲੀਨ ॥ ੩੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਐਸੇ ਕਰੋ ਰਹਿਤੋ ਮਹਿੰ ਤੁਮ ਪਾਸ ॥
ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਦਿਸ ਹੋਵਤੋ ਜੰਗ ਮਚਾਤੋ ਖ਼ਾਸ ॥ ੩੮ ॥

੧ ਹੁਣ ਮੌਕਾ ਨੂੰ ਪਾਕੇ। ੨ ਝਗੜਾ। ੩ ਸੂਰਮੇ। ੪ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਬੰਦ ਕੀਤੇ। ੫ ਤੋੜ ਦਿਤੇ। ੬ ਮੰਗਿਆ ਸੀ ਬਾਜ। ੭ ਛੁਪਾਨਾ ਕੀਤਾ।

ਗਹਿਵਾਤੋ ਤੁਮ ਕੋ ਤਬੈ ਜਿਮ ਅਬ ਮੋਹਿ ਗਹਾਇ ॥
ਅਬ ਪਛਤਾਵੇ ਕਯਾ ਬਨਹਿ ਕਾਲ ਸੁ ਗਯੋਬਿਤਾਇ॥੩੯॥
ਸੁਨਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕ੍ਰੋਧ ਭਾ ਹਤਨ ਚਹਯੋ ਤਿਸ ਕਾਲ ॥
ਪਿਖ ਗੁਰ ਤਬ ਐਸੇ ਕਹਯੋ ਅਬ ਨਹਿੰ ਹਤਬੇ ਕਾਲ ॥੪੦॥
ਤਿਆਗ ਦੇਹੁ ਇਹੁ ਜਾਹਿ ਅਬ ਲਿਆਵੈ ਤੁਰਕ [1]ਬਟੋਰ ॥
ਹਨੇ ਇਸੈ ਨਿਜ ਹਾਥ ਸੋਂ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਘੋਰ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸੂਰਜ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪੈਂਦੇ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਹੋਇ ਕਰ ਬਾਜ ਚੁਰਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਾਹਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਆਗਯਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਆਗਯੋ ਪੈਂਦੇ ਤਾਈ ॥
ਲੇ ਪ੍ਰਾਨਨ ਭਾਗਯੋ ਤਬੈ ਸੰਗ ਸੁ ਲੀਏ ਜਮਾਈ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਡੋ ਬਿਸੂਰਤ ਹ੍ਵੈ ਘਰ ਆਯੋ ॥ ਮਿਲ ਦਮਾਦ ਸੋਂ [1]ਮਤੋ ਪਕਾਯੋ ॥ ਅਬ [2]ਉਪਚਾਰ ਕਰੈਂ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ॥ ਭਾ ਬਿਗਾਰ ਗੁਰ ਸੰਗ ਹਮ ਐਸੇ ॥ ੨ ॥ ਕਹਿਓ ਸਮਾਨ ਸੁਨਹੁ ਹੇ ਖਾਨੇ ॥ ਹਮ ਨੀਕੀ ਬਿਧ ਤੁਮਹਿੰ ਬਖਾਨੇ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਹਬ ਕੀ ਬਾਤ ਉਠਾਵੈਂ ॥ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕੌ ਮਗਰ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ੩ ॥ ਕਹੈਂ ਕਿ ਗੁਰ ਬਹੁ [3]ਯਵਨ ਪ੍ਰਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਤਿਸ ਕੋ ਬਢਯੋ ਹੰਕਾਰੇ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਬੈਠਯੋ ਸਭਾ ਮਝਾਰੇ ॥ ਬਡ ਹੰਕਾਰ ਸੋਂ ਐਸ ਉਚਾਰੇ ॥ ੪ ॥ ਤੁਰਕ ਹਨੇ ਬੇਪੀਰ ਬਡੇਰੇ ॥ ਸੋ ਅਰਯੋ ਮਰਯੋ ਬਿਨ ਬੇਰੇ ॥ ਸੁਨ ਹਮਰੇ ਮਨ [4]ਰੋਸ ਉਪਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ [5]ਗਾਰ ਕਿਮ ਹੋ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ੫ ॥ ਆਛੀ ਬਾਤ ਨਹੀਂ ਅਸ ਕਰਨੀ ॥ ਜੋ ਪੀਰਨ ਕੇ ਗਾਰ ਨਿਕਰਨੀ ॥ ਬੇਸ਼ਕ

੧ ਲਭ ਕੇ । ੨ ਇਲਾਜ ੩ ਮੁਸਲਮਾਨ ।
੪ ਗੁਸਾ । ੫ ਗਾਲੀਆਂ ।

ਚਾਕਰ ਅਹੈਂ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤਉ ਮੁਰੀਦ ਹਮ ਪੀਰਨ ਸਾਰੇ ॥ ੬ ॥ ਅਸ ਸਾਚੀ ਸੁਨ ਕ੍ਰੋਧ ਉਪਾਯੋ ॥ ਸਿੱਖਨ ਤੇ ਹਮ ਕੋ ਮਰਵਾਯੋ ॥ ਅਸ ਜਬ ਕਹੈਂ ਸੁਨੈ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ ਹੁਵੈਂ ਹਿਮੈਤੀ ਹੇਤ ਇਮਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਪੈਂਦੇ ਸਾਧ ਸਾਧ ਤਬ ਕਹਯੋ ॥ ਆਛੇ ਉਪਚਾਰੋ ਤੁਮ ਲਹਯੋ ॥ ਅਸ ਮਸਲਤ ਕਰ ਦੋਨਹੁ ਕੂਰੇ ॥ ਖਾਨੇ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ਮਨ [1]ਮੂਰੇ ॥ ੮ ॥ ਮੀਰ ਜਹਾਂ ਇਨ ਬਸ਼ੇ [2]ਬਿਰਾਦਰ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਜਾਇ ਕੀਨ ਤਿਨ ਆਦਰ ॥ ਸਭ ਬ੍ਰਿੱਤੰਤ ਇਨ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਬੈ ਹੋਏ ਹਮਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਕਹਿ ਪੈਂਦਾ ਜੇ ਹੋਹੁ ਸਹਾਈ ॥ ਕਰੈਂ ਚਢਾਈ ਗੁਰੁ ਪਰ ਜਾਈ ॥ ਜਾਟ ਗਵਾਰ ਤਿਨਹੁ ਢਿਗ ਅਹੈਂ ॥ ਮੋ ਬਿਨ ਕੋ ਸੂਰਾ ਤਿਤ ਨਹੈਂ ॥ ੧੦ ॥ ਮਾਰੋਂ ਮੈਂ ਗੁਰ ਕੋ ਬਿਨ ਦੇਰੋ ॥ ਭੇਤੀ [3]ਕੋਸ਼ ਮੋਹਿ ਕੌ ਹੇਰੋ ਲੂਟੈਂ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਧਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਭੋਗੈਂ ਪੁਨ ਸੁਖ ਬੈਸ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ੧੧ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਕੇ ਮਨ ਲਾਲਚ ਭਯੋ ॥ ਦੀਨ ਉਮੰਗ ਰਿਦੈ ਉਪਜਯੋ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਸੰਗ ਕਿਤਕ ਪਠਾਨ॥ ਚਲੇ ਪੁਰੀ ਦੂਜੀ ਕੁ ਪਠਾਨ ॥ ੧੨ ॥ ਤਹਿ ਭੀ ਐਸ ਸੁਨਾਵਤ ਭਏ ॥ ਮੂਢ ਲੋਗ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਲਏ ॥ ਅਸ ਕੇਤਕ ਪੁਰ ਫਿਰੇ ਸੁਨਾਈ ॥ ਭਯੋ ਪੰਚ ਸੈ ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥ ੧੩ ॥ ਆਇ ਜਲੰਧਰ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਜਹਿ ਸੂਬਾ ਭਾਰਾ ॥ ਪੈਂਦ [4]ਚਚੇਰਾ ਸੋ ਥੋ ਭਾਈ ॥ ਜਾਇ ਸਲਾਮਾਲੇਕਮ ਗਾਈ ॥ ੧੪ ॥ ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਸੰਗ ਪੈਂਦਾ ਹੇਰਾ ॥ ਬਹੁ ਆਦਰ ਦੀਨਸ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਪੁਨ ਬੂਝਯੋ ਹਿਤ ਆਵਨ ਕੇਰਾ ॥ ਪੈਂਦੇ ਕਪਟ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੫ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਗੁਰ ਨੇ ਗਾਰ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ਹਮ ਸਭ ਆਏ ਨਿਕਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੇ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰੋ ਬਨਾਇ ॥ ਤਬ ਹਮ ਫਤਹ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇ ॥ ੧੬ ॥ ਕਹਯੋ [5]ਕੁਤਬ ਤੁਮ ਹੋ ਮਮ ਭਾਈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ

੧ ਮੂਰਖ। ੨ ਭਰਾ। ੩ ਖਜ਼ਾਨੇ ਦਾ। ੪ ਚਾਚੇ ਦਾ ਭਾਈ। ੫ ਨਾਮ ਹੈ।

ਕੀ ਬਾਤ ਉਠਾਈ ॥ ਮੈਂ ਸਹਾਇਤਾ ਸਭ ਬਿਧ ਦੈਹੋਂ ਲਵਪੁਰ ਕੋ
ਫਿਰ ਸ਼ਾਹਿ ਚਲੈਹੋਂ ॥ ੧੭ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੋ ਸਭ ਗਾਥ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ਭੀ ਬਡ ਮੱਦਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਠਾਨੋਂ ਕਾਜ ਬਨੈਹੈਂ ॥
ਬਸਹੁ ਨਿਸਾ ਸੁਭ ਚਢ ਕਰ ਜੈਹੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਯੁਤ ਸਭੈ
ਪਠਾਨ ॥ ਬਹੁ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਯੋ ਮਨ ਆਨ ॥ ਮਨਹੁ ਜੀਤ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੋ ਲੀਨਾ ॥ ਜੋਊ ਕਾਲ ਕੇ ਭਏ ਅਧੀਨਾ ॥ ੧੯॥ ਭਾ ਦੂਸਰ ਦਿਨ
ਕੁਤਬ ਜੁ ਖਾਨ ॥ ਭਯੋ ਤਯਾਰ ਸੰਗ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥ ਭੀਰ ਪਠਾਨਨ
ਸੰਗ ਲਵਾਇ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਨਗਰ ਪਹੂਚੇ ਆਇ ॥ ੨੦ ॥ ਡੇਰਾ
ਕਰ ਮਸਲਤ ਅਸ ਕਹੀ ॥ ਕੁਤਬੇ ਕਹਯੋ ਪੈਂਦ ਸੁਨ ਕਹੀ ॥ ਇਕ
ਮੁਰਗੀ [1]ਬਡ ਬਾਂਸ ਮੰਗਾਵੋ ॥ ਨਿਕਟ ਰਾਖ ਕਰ ਤਿਆਰ ਰਹਾਵੋ ॥
੨੧ ॥ ਜਿਸ ਆਧੀ ਜਬ ਹੋਵੈ ਆਇ ॥ਵੰਝ ਊਪਰੇ ਮੁਰਗ ਬੰਧਾਇ
॥ ਹਜ਼ਰਤ [2]ਹਰਮਾਂ ਮਹਿੰ ਨਹਿੰ ਥਿਰੇ ॥ ਪਹੁੰਚੋ ਤਹਾਂ ਜਾਇ ਬਿਨ
ਬਿਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਊਚੇ [3]ਵੰਝ ਕਰੋ ਭਰਮਾਵੋ ॥ ਮੁਰਗੀ ਬੋਲ ਸੁ ਸ਼ਾਹਿ
ਸੁਨਾਵੋ ॥ ਅਤੀ ਪੁਕਾਰੂ ਤੁਮ ਕੌ ਜਾਨੈ ॥ ਸੁਬਹਿ ਹਕਾਰਨ ਤੂਰਨ
ਠਾਨੈ॥ ੨੩॥ ਮੁਲਾਕਾਤ ਮੈਂ ਪ੍ਰਿਥਮ ਕਰਾਵੇਂ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ
ਤੁਮ ਤਹਿ ਚਲ ਆਵੋ ॥ ਤੁਮ ਸੁਨਾਉ ਮੈਂ ਕਰ ਤਸਦੀਕ ॥ ਤਬਹੂੰ
ਕਾਰਜ ਬਨ ਹੈ ਠੀਕ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਜੇਤੀ ਤੁਮ ਚਹੌ ਸਹਾਇ ॥
ਲਹੈਂ ਸ਼ਾਹਿ ਤੇ ਇਲਮ ਨ ਕਾਇ ॥ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਕਹਿ ਭਲੀ ਸੁਨਾਈ॥
ਵੰਝ ਸੁ ਮੁਰਗੀ ਲੀਨ ਮੰਗਾਈ ॥ ੨੫ ॥ ਗਈ ਨਿਸਾ ਆਧੀ ਜਬ
ਆਇ॥ ਕਛੁ ਪਠਾਨ ਸੰਗ ਗਯੋ ਤਿਥਾਇ ॥ ਜਹਾਂ ਮਹਿਲ ਮਹਿੰ
ਸ਼ਾਹੁ ਸਿਰਾਯੋ ॥ ਬਾਂਧ ਸੁ [4]ਮੁਰਗੀ ਵੰਝ ਭ੍ਰਮਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ [5]ਚ੍ਹਾਹਿੰ
ਚ੍ਹਾਹਿੰ ਮੁਰਗੀ ਜਬ ਬੋਲੀ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਕੀ ਗੀ ਆਂਖ ਸੁ ਖੋਲ੍ਹੀ ॥

੧ ਵਡਾ ਬਾਂਸ। ੨ ਮਹਿਲਾਂ ਵਿਚ। ੩ ਬਾਂਸ। ੪ ਕੁਕੜੀ
੫ ਚੀਂ ਚੀਂ ਦੀ ਅਵਾਜ਼।

ਜਾਨਯੋਂ ਅਧਕ ਦੁਖੀ ਕੋ ਅਹੈ ॥ ਜੋ ਪੁਕਾਰ ਅਸ ਬਿਧ ਕੀ ਲਹੈ ॥ ੨੭ ॥ ਪੈਰੂ ਕੋ ਪੁਕਾਰ ਤਦ ਕਹਯੋ ॥ ਸੁਬਹਿ ਦੁਖੀ ਹਮ ਢਿਗ ਲੈ ਅਯੋ ॥ ਅਸ ਕਰ ਪੈਂਦਾ ਡੇਰੇ ਆਯੋ ॥ ਨਿਸਾ ਬਿਤੀ ਜਬ ਦਿਵਸ ਚੜ੍ਹਾਯੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਨ ਕਾਚਹਿਰੀ ਲਾਇਏ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਆਏ [1]ਉਮਰਾਇਏ ॥ ਆਯੋ ਸੂਬਾ ਕੁਤਬ ਤਦਾਇ ॥ ਝੁਕ ਸਲਾਮ ਕਰ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ੨੯ ॥ ਮੁਲਾਕਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਸੰਗ ਕੀਨ ॥ ਭੇਟਾ ਤੋਹਫੇ ਅਨਕ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ਪੈਂਦਾ ਪੌਰ ਕਚਹਿਰੀ ਆਯੋ ॥ ਨਿਸ ਕੇ [2]ਪਹਿਰੂ ਆਇ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਆਯੋ ਨਿਸਾ ਪੁਕਾਰੂ ॥ ਹੁਕਮ ਹੋਇ ਆਵੈਂ ਦਰਬਾਰੂ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹਿ ਤਬ [3]ਆਇਸ ਦਈ ॥ ਪੈਂਦੇ ਆ ਸਲਾਮ ਝੁਕ ਕਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁੰਦਰ ਡੀਲ ਬਿਲੰਦ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬਿਲੰਦ ਬਡੇ ਬਲ ਵਾਰਾ ॥ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਦਤ ਭਨੀ ਤਬ ਬਾਨੀ ॥ ਤੈ ਕਿਮ ਕੀਨ ਪੁਕਾਰ ਮਹਾਨੀ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦੇ ਕਰ ਜੋਰ ਬਖਾਨਾ ॥ ਹਰਿਗੁਬਿੰਦ ਮਮ [4]ਸ਼ਤ੍ਰ ਮਹਾਨਾ ॥ ਕਰਤ ਚਾਕਰੀ ਰਿਪ ਬਹੁ ਹਨੇ ॥ ਠਾਨਤ ਜੰਗ ਕੀਨ ਬਲ ਘਨੇ ॥ ੩੩ ॥ ਮਮ [5]ਬਾਹੁਨ ਕੇ ਹੋਇ ਅਲੰਬ ॥ ਤੁਮਰੇ ਲਸਕਰ ਹੌਤ [6]ਕਦੰਬ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੰਗ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿ ਬਾਯੋ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਂ ਤਹਿੰ [7]ਖੇਤ ਖਪਾਯੋ ॥ ੩੪॥ ਪੁਨਹਿ ਰੁਹੇਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਮਝਾਰਾ ॥ ਅਬਦਲ ਹਨਜੋਂ ਸੰਗ ਦਲ ਸਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਰਾਵਰ ਕੇ ਤੁਰਗ ਚੁਰਾਏ ॥ ਲਲਾ ਬੇਗ ਜੁਤ ਸਭਹਨ ਦਾਏ ॥ ੩੫ ॥ ਫਤੇ ਲਈ ਇਮ ਤੀਨਹੁ ਬਾਰੀ ॥ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਅਬ ਭਯੋ ਹੰਕਾਰੀ ॥ ਖਾਯੋ ਨਿਮਕ ਸੈਨ ਤਬ ਮਾਰੀ ॥ ਅਬ ਤਿਹ ਸੰਗ ਮਮ ਭਯੋ ਬਿਗਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕੌ ਗਾਰੀ ॥ ਪੀਰ ਸਾਹਿਬ ਕਰੀ ਨਿਕਾਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਹਮ

---

੧ ਵਜ਼ੀਰ । ੨ ਪਹਿਰੇਦਾਰ। ੩ ਆਗਿਆ। ੪ ਵੈਰੀ। ੫ ਬਾਂਹਵ ਦੇ ਆਸਰ। ੬ ਸਮੂੰਹ। ੭ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ।

ਕੌ ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬ [1]ਰਿਸ ਆਈ ॥ ਤਬ ਹਮ ਦਯੋ ਜਬਾਬ ਤਦਾਈ ॥ ਸੁਨ ਜਬਾਬ ਬਡ ਕ੍ਰੋਧ ਬਧਾਯੋ ॥ ਜਾਟ ਗਵਾਰਨ ਤੇ ਮਰਵਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥ ਜਬ ਰਾਵਰ ਕੀ ਦਈ ਦੁਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਬਹੁਤੀ ਤਬ ਮਾਰ ਕਰਾਈ ॥ ਸੁਨ ਤਬ ਕੁਤਬਾ [2]ਅਵਸਰ ਪਾਇ ॥ਹਜ਼ਰਤ ਇਹੁ ਸਾਚੀ ਸਭ ਗਾਇ ॥ ੩੯॥ ਇਸ ਕੋ ਬਲ਼ ਤੇ ਜੰਗ ਜਿਤਾਨੇ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬ ਕੀ ਬਾਤ ਮਹਾਨੇ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਇਨ ਬੇਇਜ਼ਤੀ ਪਾਈ ॥ ਅਬ ਰਾਵਰ ਕੀ ਚਹੈ ਸਹਾਈ ॥ ੪੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ਸ਼ਾਹ ਪੈ ਪੁਕਾਰੂ ਹੋਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤ੍ਰੇਹਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹੁ ਰਿਦੈ ਰਿਸ ਖਾਇ ॥
ਕਹਯੋ ਚਹੈਂ ਤੂੰ ਕਜਾ ਅਬੈ ਕਹੋ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨ ਪੈਂਦਾ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਸ਼ਾਹ ਸੰਗ ਅਸ ਬਿਧ ਤਾਇ ॥ ਸ਼ਹਿਨ ਸ਼ਾਹਿ ਤੁਮ ਮੁਲਕਨ ਵਾਲੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੨ ॥ ਅਬ ਮੁਝ ਕੌ ਦਿਹੁ ਲਸ਼ਕਰ ਸੰਗ ॥ ਕਰੋਂ ਜਾਇ ਮੈਂ ਦੀਰਘ ਜੰਗ ॥ ਇਕ ਤੁਰੰਗ ਰਾਵਰ ਕੋ ਮਰਯੋ ॥ ਦੂਸਰ ਅਹੈ ਤਿਨਹੁ ਢਿਗ ਖਰਯੋ ॥ ੩ ॥ [3]ਹਯ ਸਮੇਤ ਗੁਰ ਕੋ ਗਹਿ ਲਿਆਵੋਂ ॥ ਪੀਛੈ ਰਹੋਂ [4]ਜੀਵਕਾ ਪਾਵੋਂ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਤਬ ਨਾਮ ਕਹਾਵੋਂ ॥ ਨਤਰ ਆਇ ਮੈਂ ਮੁਖ ਨ ਦਿਖਾਵੋਂ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਬਹਾਦਰੀ ਕੇ ਬਚ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਕਹਯੋ ਅਨੰਦਤ ਹ੍ਵੈ ਮਨ ਮਾਹੁ ॥ ਅਪਨੀ ਸਿਫਤ ਜਥਾ ਤੈਂ ਬਰਨੀ ॥ ਅਬਹਿ ਲਾਇਕੀ ਇਹੁ ਸਚ ਕਰਨੀ ॥ ੫ ॥ ਮਨ ਭਾਵਤ ਲਸ਼ਕਰ ਸਮਦਾਇ ॥ ਹਮ ਦੈ ਹੈਂ ਤਵ ਸੰਗ ਚਢਾਇ ॥ ਜੇ ਬਲ ਕਰ ਗੁਰ ਕੋ ਗਹਿ ਲਿਆਵੈਂ ॥

[1] ਕ੍ਰੋਧ। [2] ਮੌਕਾ। [3] ਘੋੜੇ ਸਣੇ। [4] ਖਾਣ ਪਾਣ।

[1]ਮਨਸਬ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਕੋ ਪਾਵੈਂ ॥ ੬ ॥ ਪੈਂਦੇ ਕਹਯੋ ਹਜੂਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਕਰ ਹੰਕਾਰ ਨ ਕੂਰ ਉਚਾਰੀ ॥ ਬਾਲ ਅਵਸਥਾ ਤੇ ਮੈਂ ਸੰਗ ॥ ਜਾਨੋਂ ਭੇਤ ਗੁਰੂ ਬਲ ਅੰਗ ॥ ੭ ॥ ਰਾਵਰ ਹਾਥ ਧਰੋ ਸਿਰ ਮੇਰੇ ॥ ਗਹਿ ਲਿਆਵੋਂ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨ ਬੇਰੇ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਤਿਹ ਕਹਿ ਬੈਠਾਯੋ ॥ ਨਗਨ ਤੇਗ ਬੀਰਾ ਰਖਵਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਸਭਾ ਬਿਖੈ ਸਭਹੂਨ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਜੋ ਗੁਰ ਪੈ ਅਬ ਚਢਬੋ ਚਾਹਯੋ ॥ ਸੋ ਇਹੁ ਬੀਰਾ ਲਹੈ ਚਬਾਈ ॥ ਨਗਨ ਤੇਗ ਲੇ ਮਜਾਨ ਕਰਾਈ ॥ ੯ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਗੁਰ ਤੇ ਭੈ ਮਨ ਪਾਯੋ ॥ ਜੋ ਚਢਯੋ ਸੋ ਜੀਅਤ ਨ ਆਯੋ ॥ ਮੁਗਲਸ ਖਾਨ ਭ੍ਰਾਤ ਇਕ ਅਹਯੋ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਨਾਮ ਜਿਸ ਲਹਯੋ ॥੧੦॥ ਸੂਬਾ ਪੁਰ ਪਿਸ਼ੌਰ ਕੋ ਭਾਰਾ ॥ ਸੈਨਾਂ ਸੰਗ ਪਚਾਸ ਹਜਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਬੈਰ ਕੋ ਹੀਏ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ ਪੈਂਦਾ [2]ਮਦਤੀ [3]ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ੧੧॥ ਉਠਯੋ ਸਲਾਮ ਸ਼ਾਹਿ ਕੌ ਕੀਨ ॥ਬੀੜਾ ਮੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇ ਸੁ ਲੀਨ॥ ਤੈਗ ਉਠਾਇ ਮਜਾਨ ਕਰ ਡਾਰੀ ॥ ਸ਼ਾਹ ਜਹਾਂ ਪਿਖ ਆਨੰਦ ਭਾਰੀ ॥ ੧੨ ॥ ਹੁਤੋ ਮੀਤ ਇਕ ਅਬਦੁਲ ਖਾਨ ॥ ਖੋਜਾ ਅਨਵਰ ਨਾਮ ਬਖਾਨ ॥ ਦਸ ਹਜਾਰ ਪ੍ਰਤਨਾ ਕੋ ਮਾਲਕ ॥ ਜਿਤੇ ਵਕੀਲ ਇਸੀ ਕੇ [4]ਤਾਲਕ ॥ ੧੩ ॥ ਖਰਯੋ ਕਹਯੋ ਜੇ ਆਇਸ ਪਾਉਂ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਸੰਗ ਸਿਧਾਊਂ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ਼ਾਹ ਕਹਿਓ ਤੂੰ ਜਾਇ ॥ [5]ਦਾਵ ਭੇਦ ਕਰ ਗੁਰੂ ਗਹਾਇ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਬੈਠਿਓ ਪਿਖਯੋ ਹਜ਼ਰਤ ਅਪਣੇ ਤੀਰ ॥
ਤੂੰ ਭੀ ਕਰ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਕੋ ਸੁਮਤ ਵੰਤ ਬਡ ਬੀਰ ॥ ੧੫ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਨਗਰ ਜਲੰਧਰ ਤਾ ਲਖ ਨੇਰੇ ॥ ਦਿਹੁ ਲਸ਼ਕਰ ਉਤਸਾਹੁ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸਭ ਕੀ ਸੁਧ ਲਿਹੁ ਠਾਨਹੁ ਜੰਗ ॥ ਬਨਹੁ

੧ ਮੁਰਾਤਬਾ। ੨ ਮਦਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ। ੩ ਨਿਰਨੈ ਕਰਕੇ। ੪ ਅਧੀਨ। ੫ ਛਲ ਕਰਕੇ।

ਸਹਾਇਕ ਪੈਂਦੇ ਸੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਬਹੁ ਮੋਲੇ ਸਿਰੁ ਪਾਇ ॥ [1]ਕੋਸ਼ਪ ਤੇ ਤਬ ਲੀਨ ਮੰਗਾਇ ॥ ੧੭ ॥ ਪ੍ਰਿਥਮਹਿ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਕੋ ਦੀਨੋਂ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖ ਕੋ ਜੋ ਲਿਹੁ ਚੀਨੋ ॥ ਪੁਨ ਅਨਵਰ ਔ ਕੁਤਬੇ ਦਯੋ ॥ ਪੈਂਦੇ ਖਾਂ ਸਮਾਨ ਭੀ ਲਯੋ ॥ ੧੮ ॥ ਕਰੇ ਬਿਸਰਜਨ ਡੇਰਨ ਆਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਦਲ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥ [2]ਗਨ ਗ਼ੁਲਕਾ ਬਾਰੂਦ ਘਨੇਰਾ ॥ ਬਰਤਾਯੋ ਲਸਕਰ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰਵਾਇ ॥ ਚਢੇ ਸਭੇ ਤਬ [3]ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥ ਪੰਚ ਬੀਰ ਮਿਲ ਆਪਸ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੈਂ ਗੁਰੂ ਕਿਆ ਹਮ ਅਗਵਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਅਬ ਪਹੁਚਨ ਕੀ ਦੇਰ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹੈ ਯੁਤ ਗੁਰ ਗਹਿ ਹੈਂ ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਕੀ ਸੰਗਤ ਸਭ ਜਾਨਾ ॥ ਭੇਤ ਦੇਨ ਹਿਤ ਦੂਤ ਪਠਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੀ ਇਸ ਬਿਧ ਇਤ ਕੀ ਕਥਾ ਉਤ ਕੀ ਭੀ ਜਿਸ ਭਾਇ॥
ਸੋਹੈਂ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਜੋ ਦੁਸਟਨ ਫਲ ਦਾਇ ॥੨੨॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਵਾਰ ॥ ਬਾਜ ਸਫੈਦ [4]ਹਸਤ ਪਰ ਧਾਰ ॥ [5]ਸ੍ਵੇਤ ਪੁਸ਼ਾਕਾ ਹੈ ਭੀ ਸ੍ਵੇਤ ॥ ਅਤ ਸ਼ੋਭਾ ਦਾਸਨ ਸੁਖ ਦੇਤ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਖ ਤਿਖਾਨ [6]ਮੁਸੱਵਰ ਦੋਇ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਆ ਨਿਕਟ ਖਲੋਇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ਗੁਰੂ ਪਗ ਆਏ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬੂਝਯੋ ਤਿਨ ਤਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਅਹੋ ਕੌਨ ਕਿਤ ਤੇ ਤੁਮ ਆਏ ॥ ਕੋ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰੋ ਹਿਤ ਲਾਏ ॥ ਪਿਤਾ ਪੁੱਤ੍ਰ ਤਬ ਜੋਰੇ ਹਾਥ ॥ ਸਿਖ ਅਹੈਂ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਥ ॥ ੨੫ ॥ [7]ਸਿਲਪ ਕਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਸੁ ਕਰੈਂ ॥ ਆਇ ਦਰਸ ਗੁਰ ਕੀ ਹਿਤ ਧਰੈ ॥ ੨੬ ॥ ਸੁਨ ਬਿਧੀਏ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਧੰਨ ਸਿਖ ਗ਼ੁਰ ਤੁਮ ਆਇ ॥ ਕਾਰਜ

੧ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿਚੋਂ । ੨ ਬਹੁਤ ਗੋਲੀਆਂ । ੩ ਨਗਾਰਾ । ੪ ਹਥ ਵਿਚ । ੫ ਚਿਟੇ ਰੰਗ ਦੀ ਪੁਸ਼ਾਕ । ੬ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਨਾਣ ਵਾਲਾ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰ । ੭ ਚਿਤ੍ਰਕਾਰ ।

ਏਹੁ ਕਰੋ ਮਮ ਕਾਰਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਦਿਹੁ ਚਿਤ੍ਰ ਉਤਾਰਨ ॥੨੭॥
ਜਸ ਹੈ ਪਰ ਅਬ ਹੈਂ ਅਸਵਾਰ ॥ ਅਸ ਤਸਵੀਰ ਸੁ ਦੇਹੁ ਉਤਾਰ ॥
ਸੱਤ ਬਚਨ ਸਿੱਖਨ ਤਬ ਕੀਨ ॥ ਕਾਗਜ਼ ਕਲਮ ਹਾਥ ਗਹਿ ਲੀਨ
॥ ੨੮ ॥ ਬਿਧੀਏ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨਤੀ ਗਾਇ ॥ ਹੈ ਪਰ ਥਿਰ ਹੁਇ
ਰਹੇ ਤਦਾਇ ॥ ਖੈਂਚ ਲੀਨ ਮੂਰਤ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਗੇ [1]ਕਾਨਨ ਦਿਸ
ਜਿਨ ਗੁਨ [2]ਰੂਰੇ ॥ ੨੯ ॥ [3]ਸਾਯੰ ਕਾਲ ਭਯੋ ਤਬ ਆਇ ॥ ਲਾਇ
ਦੀਵਾਨ ਥਿਰੇ ਸੁਖ ਦਾਇ ॥ ਆਇ ਮੁਸੱਵਰ ਮੂਰਤ ਧਰੀ ॥ ਪਿਖੀ
ਸਭਾ ਮਨ ਆਨੰਦ ਭਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਕੋ ਬਰ ਦੀਨ ॥
ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ॥ ਮੂਰਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਦਈ ॥ ਜੋ ਕੁਲ
ਤਿਸ ਮੈਂ ਅਬ ਲਗ ਰਈ ॥ ੩੧ ॥ ਪੁਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭਾ ਮਹਿ
ਕਹਯੋ ॥ ਬਡੋ ਜੰਗ ਹੋਵੈ ਹਮ ਲਹਯੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਕਰੋ ਜੰਗ ਕੀ
ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਵਾਧਾਨ ਹੂਜੈਂ ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥ ੩੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਔ ਪੈਂਦਾ ਨ੍ਰਿਮਕ ਹਰਾਮ ਗੁਰੂ ਜੀ ਪੈ ਚਢਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੌਸਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [4]ਭਾਵਿੱਖਜਤ ਕਹੀ ਤਾਹਿੰ ਕਾਲ ਸਿਖ ਏਕ ॥
ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਆ ਕਹਿਤ ਭਾ ਸਭ ਬ੍ਰਿਤੰਤ ਮਤ ਨੇਕ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਕੀ ਬਾਤ ਉਠਾਈ ॥ [5]ਮੁਲਖੱਯਾ
ਮਿਲਯੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਅਹੈਂ ਹਮ ਤਿਆਰ ॥ ਮਾਰੈਂ
ਦੁਸਟਨ ਬਿਨਾਂ [6]ਅਵਾਰ ॥ ੨ ॥ ਤਬ ਬਿਧੀਏ ਬਹੁ ਮਨਜ ਪਠਾਏ॥
[7]ਮਦਰ ਦੇਸ ਦੂਾਬੇ ਦਿਸ ਧਾਏ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸਿਖ ਪਰੇਮੀ ਸਾਰੇ ॥
ਆਇ ਜੰਗ ਹਿਤ ਧਰ ਹਥਿਆਰੇ ॥ ੩ ॥ ਦੋ ਤ੍ਰੈ ਦਿਨ ਮਹਿ ਭੇ

੧ ਜੰਗਲ। ੨ ਸੁੰਦਰ। ੩ ਸੰਧਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ। ੪ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਦੀ। ੫ ਮੁਲਖ ਦੇ ਲੋਗ। ੬ ਦੇਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ੭ ਪੰਜਾਬ ਦੇਸ।

ਸਮਦਾਇ ॥ ਸਭ ਸਮਾਜ ਗੁਰ ਜੰਗ ਤਦਾਇ ॥ [1]ਗੁਲਕ ਬਰੂਦ ਅਧਕ ਬਰਤਾਯੋ ॥ ਮੋਰਚ ਬੰਦੀ ਖੂਬ ਕਰਾਯੋ ॥ ੪ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਕੀ ਇਤ ਭਈ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸੁਨਹੁ ਅਬੈ ਤੁਰਕਨ [2]ਦਲ ਭਾਰੀ ॥ ਲਵ ਪੁਰ ਤੇ ਜਬ ਚਲੇ ਸੁ ਆਇ ॥ [3]ਵਿਆਸਾ ਤਟ ਬਹੁ [4]ਬਿਲਮ ਲਗਾਇ ॥ ੫ ॥ [5]ਪੱਤਨ ਅਲਪ ਤਰੀ ਥੀਂ ਤਹਾਂ ॥ ਸੈਨਾਂ ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਥੀ ਮਹਾਂ ॥ ਇਸ ਹਿਤ ਦੋ ਦਿਨ ਲਗੇ ਤਿਥਾਇ ॥ ਚਤੁਰਥ ਦਿਵਸ ਜਲੰਧਰ ਆਇ ॥ ੬ ॥ ਬਹੁ ਮੁਲਖੱਯਾ ਤਬ ਮਿਲ ਗਯੋ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ਬ ਕਾ ਜੰਗ ਸੁ ਲਯੋ ॥ ਪੁਨ ਪੂਰਬ ਜੰਗਨ ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਮਰੇ ਜਿਨਹੁ ਸਨਬੰਧੀ ਆਹਿ ॥ ੭ ॥ ਬੈਰ ਸੰਭਾਰ ਮਿਲੇ ਆ ਸੋਈ ॥ ਫੌਜ ਜਲੰਧਰ ਕੀ ਸੰਗ ਹੋਈ ॥ ਲਗ ਭਗ ਲਾਖ ਸੈਨ ਤਹਿ ਭਈ ॥ [6]ਕੁਤਬੇ ਸਾਰ ਸਭਨ ਕੀ ਲਈ ॥ ੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਗਲ ਦਿਨ ਕਾਲੇ ਤਬੈ ਸਭ [7]ਉਮਰਾਵ ਬੁਲਾਇ ॥
ਕਰ [8]ਜਿਰਗਾ ਇਸ ਭਾਤ ਕੋ ਭੇਤ ਗੁਰੂ ਕੋ ਪਾਇ ॥ ੯ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸਭ ਨੇ ਕਹਯੋ ਜੁ ਅਨਵਰ ਖਾਨ ॥ ਬਡ ਬੁਧ ਵਾਰੋ ॥ ਨਹਿੰ ਸਮ ਆਨ ॥ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ਗੁਰ ਭੇਦਹਿ ਪਾਇ ॥ ਜਸ ਜੀਤੈਂ ਤਸ ਕਰੈਂ ਉਪਾਇ ॥ ੧੦ । ਅਸ ਸੁਨ ਖੋਜਾ ਭਯੋ ਤਿਆਰ॥ ਚਲ ਆਯੋ ਤਬ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਆਗੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥ [9]ਸਨਧ ਬੱਧ ਸੂਰੇ [10]ਸਵਧਾਨ ॥ ੧੧ ॥ [11]ਅਨਵਰ ਬੰਦਨ ਕੀਨੀ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਆਦਰ ਬਠਲਾਇ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਖੋਜਾ ਕਿਮ ਆਯੋ ॥ ਕਹੋ ਜਥਾ ਚਿਤ ਮਹਿ ਤੁਮ ਚਾਯੋ ॥ ੧੨ ॥ ਸੁਨ ਖੋਜੇ ਤਬ ਗਿਰਾ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਨੀਅਹਿ ਬਿਨੌਂ ਹਮਾਰੀ ॥

੧ ਗੋਲੀਆਂ । ੨ ਫੌਜ । ੩ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ । ੪ ਦੇਰ । ੫ ਬਿਆਸ ਦਰਿਆ ਤੇ ਬੇੜੀ ਛੋਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ । ੬ ਪਠਾਣ ਦਾਂ ਨਾਮ ੭ ਵਜ਼ੀਰ । ੮ ਅਕੱਠ । ੯ ਕਮਰ ਕਸੇ । ੧੦ ਤਿਆਰ ਬਰ ਤਿਆਰ । ੧੧ ਅਨਵਰ ਖਾਨ ਨਾਮ ਹੈ ।

ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਜੋ ਸਿੱਖ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੋ ਹੈ ਅਤਸੈ ਮੀਤ ਹਮਾਰਾ ॥ ੧੩॥ ਤਿਸਹਿ ਸ਼ਾਹੁ ਦਿਸ ਸਿੰਧ ਪਠਾਯੋ ॥ਪਾਛੈ ਪੈਂਦਾ ਸ਼ਾਹ ਢਿਗ ਆਯੋ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ੁਬ ਕੀ ਬਾਤ ਚਲਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਕੋ ਰਿਸ ਆਈ ॥੧੪॥ ਪੈਂਦੇ ਸੰਗ ਸੁ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ॥ ਦੀਨ ਚਢਾਇ ਅਤੀ ਬਲਵਾਨ ॥ ਲਗ ਪਗ ਲਾਖ ਸੈਨ ਚਢ ਆਈ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼ੁਬ ਕੀ ਜਾਨ ਲੜਾਈ ॥ ੧੫ ॥ [1]ਦਾਵ ਪਾਇ ਰਾਵਰ ਢਿਗ ਆਯੋ ॥ ਕਰੋਂ ਬਿਨੈਂ ਮਾਨੋਂ ਸੁਖ ਦਾਯੋ ॥ ਹੈ ਅਰ ਬਾਜ ਦੇਹੁ ਮੁਝ ਹਾਥ ॥ ਖੈਰ ਹੁਵੈ ਸਭ ਬਿਧ ਤੇ ਨਾਥ ॥ ੧੬ ॥ ਜੇ ਨਹਿਂ ਦੇਹੁ ਗਹੈਂ ਤੁਹਿ ਨੀਕੇ ॥ ਹੁਵੈ [2]ਕਸੂਤੀ ਬਾਤ ਨ ਠੀਕੇ ॥ ਗੁਰ ਗਹਿਨੋਂ ਜਬ ਮੁਖਹੁ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬਡ ਕ੍ਰੋਧ ਸੁ ਧਾਰਾ ॥ ੧੭ ॥ ਮੁਸ਼ਕਹਿ ਬਾਂਧਨ ਹਿਤ [3]ਉਮਡਾਯੋ ॥ ਚਹਯੋ ਭਲੇ ਤਿਸ [4]ਭੁਗਤ ਬਨਾਯੋ ॥ ਪਿਖਯੋ ਗੁਰੂ ਤਬ ਦੀਨ ਹਟਾਇ ॥ ਕਹਯੋ ਵਕੀਲ ਇਹੋ ਚਲ ਆਇ ॥ ੧੮ ॥ ਅਬ ਨਹਿਂ ਬਾਧੋ [5]ਰਣ ਕਰ ਬਾਧੋ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਯੁਤ ਸਭ ਸਾਧੋ ॥ ਇਹੁ ਕਪਟੀ ਹ੍ਵੈ ਮਿਤ੍ਰ ਜਨਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕਾ ਬਦਲਾ ਰਣ ਮਹਿਂ ਪਾਵੈ॥ ੧੯ ॥ ਪੁਨਹਿ ਕਹਯੋ ਖੋਜਾ ਸੁਨ ਲੀਜੈ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਸੋਂ ਅਸ ਕਹਿ ਦੀਜੈ ॥ ਭਲੋ ਕੀਨ ਬੀੜਾ ਚੁਕ ਆਏ ॥ ਭ੍ਰਾਤ ਉਡੀਕੈ ਦਿਹੈਂ ਪਠਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਆਉ ਨਿਸ਼ੰਗ ਦੇਰ ਨਹਿਂ ਲਾਵੈ ॥ ਬਸੀ ਕਾਲ ਕਿਮ ਬਚ ਨਹਿਂ ਜਾਵੈ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ ਤਹਿ ਦੀਨ ਨਿਕਾਰ ॥ ਗਯੋ ਪ੍ਰਾਨ ਲੇ ਤੁਰਤ ਸਿਧਾਰ ॥ ੨੧ ॥ ਜਾਇ ਜਲੰਧਰ ਕਾਲੇ ਮਿਲਯੋ ॥ ਗੁਰੂ ਹਾਲ ਸਭ ਮੁਖ ਤੇ ਗਿਲਯੋ ॥ ਗੁਰ ਬਡ ਯੋਧਾ ਸੈਨਾਂ ਥੋਰੀ ॥ ਚਹੇ ਜੰਗ ਕਰਬੇ ਕੌ ਘੋਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਟਰੈ ਨਾਹਿਂ ਚਿਤ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰ ॥ ਸੁਨ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਦਰਬਾਰ ॥

੧ ਮੌਕਾ ਪਾਕੇ । ੨ ਖੋਟੀ । ੩ ਉਛਲਿਆ । ੪ ਮਾਰ ਕੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਤੀ ਬਨਾਈ । ੫ ਜੁਧ ਵਿਚ ।

ਭੇ ਹਰਾਨ ਗੁਰ ਲਖਯੋ ਦਲੇਰ ॥ ਬੋਲਯੋ ਪੈਂਦਾ ਤਬ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥
੨੩ ॥ ਮੈਂ ਜਾਨਹੁੰ ਸਭ ਗੁਰ ਕਾ ਭੇਤ ॥ ਚਿੰਤ ਨ ਕਰੋ ਮਾਂਹ ਪਰ
ਸੇਤ ॥ ਚਢਨੇ ਮਾਹਿੰ ਦੇਰ ਕਛ ਲਾਗੇ ॥ ਜੀਤ ਪਿਖੋ ਤਹਿੰ ਜੁਧ ਤੇ
ਆਗੇ ॥ ੨੪ ॥ ਇਕ ਸੂਰਾ ਥੋ ਮੈਂ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਟ
ਬੂਟ ਲਿਹੁ ਰਾਸ ॥ ਲਰਨਹਾਰ ਕੋ ਨਾਹਿੰ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਪਹੁੰਚ ਤਹਾਂ
ਕਰ ਵੇਖ ਹਮਾਰੋ ॥ ੨੫ ॥ ਅਸ ਵਿਧ ਬਹੁ ਕਰਕੈ ਬਕਬਾਦ ॥
ਦੁਸ਼ਟ [1]ਅਖਲ ਕੌਂ ਦੇ ਅਹਿਲਾਦ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਤਬ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥
ਚਢੈਂ ਸੁਬਹਿ ਅਬ ਬਿਲਮ ਬਿਹਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਭ ਸਰਦਾਰ [2]ਨਿਸਾ
ਕੇ ਮਾਹਿੰ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਮਿਸਲ ਤਯਾਰ ਕਰਵਾਹਿੰ ॥ ਸਕਲ ਨਿਸਾ
ਭੇ ਹੋਤ ਤਿਆਰ ॥ ਭਏ ਤਿਆਰ ਚਢਬੇ [3]ਭੁਨਸਾਰ ॥ ੨੭ ॥ ਇਤ
ਗੁਰ ਜਬ ਖੋਜਾ ਨਿਕਸਾਯੋ ॥ ਸਭ [4]ਸੂਰਨ ਸਨ ਹੁਕਮ ਅਲਾਯੋ ॥
ਹੋਹੁ ਤਿਆਰ ਸਭ ਮੁਰਚਨ ਮਾਹਿੰ ॥ ਤੁਰਕੂ ਆਵਹਿੰ ਬਿਲਮ ਨ
ਕਾਹਿ ॥ ੨੮ ॥ ਨਿਸਾ ਭਈ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਆਇ ॥ ਸਾਵਧਾਨ
ਸਭ ਸੁਭਟ ਕਰਾਇ ॥ ਪਰੈ ਜੰਗ ਅਬ ਸਭ ਲਖ ਲਯੋ ॥ ਸਨਧ ਬੱਧ
ਜੋਧਾ ਸਭ ਥਯੋ ॥ ੨੯ ॥ ਥਿਰੇ ਮੋਰਚਨ ਮਹਿੰ ਲਲਕਾਰੈਂ ॥ ਆਵੈਂ
ਤੁਰਕ ਦੇਰ ਬਿਨ ਮਾਰੈਂ ॥ ਉਤਹਿ ਜਲੰਧਰ ਕੁਤਬਾ ਕਾਲਾ ॥ ਚਢੇ
ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਦਲ ਲੇ ਜਾਲਾ ॥ ੩੦ ॥ ਮਨਹੁ [5]ਟੀਡ ਦਲ ਉਮਡਿਓ
ਆਈ ॥ ਗਰੈ ਹਿਮਾਲੇ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਾਈ ॥ [6]ਸਵਾ ਜਾਮ ਜਬ ਨਿਸਾ
ਰਹਾਈ ॥ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਨੇਰ ਕੀ ਆਈ ॥ ੩੧ ॥ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਬਹੁ
[7]ਮੱਜਨ ਧਾਰੇ ॥ ਪਠੈਂ ਗਿਰਾ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਦ ਧਾਰੇ ॥ ਨਿਸਾ ਅਵਾਜ
ਦੂਰ ਲਗ ਜਾਈ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਤੁਰਕ ਕਹੈਂ ਇਮ ਭਾਈ ॥ ੩੨ ॥
ਹਮ ਤੇ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਆਏ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰੂ ਅਚਾਨਕ ਪਕਰੈਂ ਜਾਇ ॥
੧

੧ ਸਮੂੰਹ। ੨ ਰਾਤ। ੩ ਸਵੇਰੇ। ੪ ਸੂਰਮਿਆਂ ਨੂੰ। ੫ ਟਿਡ ਦਲ। ੬ ਸਵਾ ਪਹਿਰ। ੭ ਇਸ਼ਨਾਨ।

ਆਗੇ ਸਵਾਧਾਨ [1]ਦਿਖਰੇ ਹੈਂ ॥ ਅਬ ਲਰਨੇ ਬਿਨ ਕਾਜ ਨ ਥੇ ਹੈਂ ॥ ੩੩ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਚਤੁਰਥ ਜੁੱਧ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰ ਤਿਆਰੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪੈਂਸਾਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਤਬ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਹੁਕਮ ਦਿਯ ਬਡ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥
ਸਾਵਧਾਨ ਉਤ ਸੈਨ ਗੁਰ ਤਿਨ੍ਹੋਂ ਨਿਸ਼ਾਨ [2]ਹਨਾਇ ॥ ੧॥
ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਪੈਂਸਠੇ ਹਾੜ ਵਦੀ ਰਿਖਿ ਜਾਨ ॥
ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਹਿ ਊਪਰੇ ਚਢਯੋ ਆਇ ਤੁਰਕਾਨ ॥ ੨ ॥
ਕਰ ਮਸਲਤ ਇਸ ਭਾਂਤ ਕੀ ਪਰਹੁ [3]ਚਾਰ ਹੀ ਓਰ ॥
[4]ਹੇਲਾ ਘਾਲਹੁ ਭੰਗ ਦਰ ਪ੍ਰਵਸੋ ਪੁਰ ਕਰ ਜੋਰ ॥ ੩ ॥
ਅਸ [5]ਨਿਦੇਸ ਕਾਲੇ ਸੁਨੀ ਕਹਯੋ ਸੁ ਪੈਂਦੇ ਖਾਨ ॥
ਲਰੈ ਫੌਜ ਸੰਗ ਫੌਜ ਕੇ ਮੈਂ ਪਕਰੋਂ ਗੁਰ ਆਨ ॥ ੪ ॥
ਸੁਨ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਕਹਿ ਭਲੀ ਅਬੈ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਹੁ ॥
ਹੇਲਾ ਘਾਲੋ ਜੋਰ ਸੋਂ ਫਤਹ ਨਿਸਾ ਮਹਿੰ ਪਾਹੁ ॥ ੫ ॥
ਸੁਨ ਉਤਸ਼ਾਹ ਬਢਾਇ ਕੈ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪੁਰ ਕੇ ਹੋਇ ॥
ਅਨਕ ਬੰਦੂਕ ਚਲਾਵਤੇ ਮਾਰ ਮਾਰ ਮੁਖ ਗੋਇ ॥ ੬ ॥
ਗੁਰ ਸੂਰੇ ਬਿਚ ਮੋਰਚਨ ਮਨ ਉਤਸ਼ਾਹੁ ਬਢਾਇ ॥
ਚਾਰ ਓਰ ਸ਼ਤ੍ਰ ਪਿਖੇ ਤੋੜੇ ਦੀਏ ਧੁਖਾਇ ॥ ੭ ॥

ਪ੍ਰਮਾਣਕਾ ਛੰਦ ॥ [6]ਤੁਫੰਗ ਛੋਰ ਛੋਰ ਕੈ ॥ [7]ਖਤੰਗ [8]ਚਾਂਪ ਜੋਰ ਕੈ ॥ ਪ੍ਰਹਾਰ ਸ਼ਤ੍ਰ ਗੇਰਤੇ ॥ ਪਰੇ ਬਿਹਾਲ [9]ਟੇਰਤੇ ॥ ੮ ॥
ਤੁਰੰਗ ਅੰਗ ਭੰਗ ਹ੍ਵੈ ॥ ਗਿਰੰਤ ਸੂਰ ਸੰਗ ਹ੍ਵੈ ॥ [10]ਕੁਲਾਹਲੰ ਹਲਾ

੧ ਦਿਸਦੇ ਹਨ। ੨ ਝੁਲਾਹੇ ਲਹਿਰਾਏ। ੩ ਚਾਰੇ ਤਰਫ। ੪ ਹਮਲਾ। ੫ ਆਗਿਆ। ੬ ਬੰਦੂਕਾਂ। ੭ ਤੀਰ। ੮ ਧੰਨਸ਼। ੯ ਬੋਲਦੇ ਹਨ। ੧੦ ਰੌਲਾ ਰੌਲਾ।

ਹਲੀ ॥ ਬਲੀਨ ਮੈਂ ਚਲਾ ਚਲੀ ॥ ੯ ॥ ਸੁ ਜੋਰ ਪਾਇ ਆਵਤੇ ॥ ਬਿਰੰਤ ਲਾਗ ਘਾਵਤੇ ॥ ਨ ਤੀਰ ਹੋਨ ਪਾਵਤੇ ॥ ਸੁ ਚਾਰ ਓਰ ਧਾਵਤੇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਰੰਤ ਹੁਯ ਦੇਯ ਕੈ ॥ ਮਰੰਤ [1]ਘਾਵ ਖੇਯ ਕੈ ॥ ਬਿਲੰਦ [2]ਕੋਪ ਧਾਰ ਹੀ ॥ ਉਚਾਰ ਮਾਰ ਮਾਰ ਹੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਗੈ ਤੁਫੰਗ ਤੀਰ ਹੀ ॥ ਗਿਰੰਤ ਧੀਰ ਬੀਰ ਹੀ ॥ ਪਰੇ ਤੁਰੰਗ ਸੂਰਮਾ ॥ ਮਿਲੰਤ ਜਾਇ ਧੂਰਮਾ ॥ ੧੨ ॥ ਦਿਖੰਤ ਨਾ ਅੰਧੇਰ ਮੈਂ ॥ ਧਵਾਇ ਜੇ [3]ਦਰੇਰ ਮੈਂ ॥ ਗਿਰੰਤ ਤਾਹਿੰ ਊਪਰੇ ॥ ਬਿਨਾ ਹਤੇ ਸੁ ਭੂ ਪਰੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਰੰਤ ਪਾਹਿੰ ਸੰਗ ਤੇ ॥ ਪਲਾਇ ਕੈ ਤੁਰੰਗ ਤੇ ॥ ਬਿਸਾਲ ਸ਼ੋਰ ਮਾਚਯੋ ॥ ਲਹੂ ਸੁ ਧੂਲ ਰਾਚਯੋ ॥ ੧੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸੰਗਰ ਭਯੋ ਤਿਮਰ ਜਾਮਨੀ ਮਾਹਿੰ ॥
ਧੁਖਹਿੰ ਪਲੀਤੇ ਬ੍ਰਿੰਦ ਹੀ ਉਠਹਿੰ ਸ਼ਬਦ ਬਡ ਜਾਹਿੰ ॥ ੧੫ ॥
ਸੂਰੇ ਅੰਤਰ ਮੇ ਗੁਰੂ ਕਰੈਂ ਮਾਰ ਬਿਕਰਾਲ ॥
ਜਿਤ ਦਿਸ ਪਾਵੈਂ ਜੋਰ ਰਿਪ ਹਨੈਂ ਤੁਫੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ੧੬ ॥

ਭੁਜੰਗ ਛੰਦ ॥ ਨਹੀਂ ਨੇਰ ਢੂਕੇ ਕੁਪਯੋ ਖਾਨ ਕਾਲਾ ॥ ਸੁ ਊਚੇ ਉਚਾਰਯੋ ਕਠੋਰੰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਕਹਾਂ [4]ਤ੍ਰਾਸ ਧਾਰਯੋ ਖਰੇ ਦੇਰ ਲਾਵੋ ॥ ਕਰੋ ਕਯੋਂ ਨ [5]ਹੇਲਾ ਸੁ ਆਪਾ ਬਚਾਵੋ ॥ ੧੭ ॥ ਗੁਰੂ ਸੈਨ ਥੋਰੀ ਜਥਾ [6]ਲੌਨ ਆਟਾ ॥ ਪਰੋ ਏਕ ਬਾਰੀ ਅਸੀ ਕਾਢ ਕਾਟਾ ॥ ਚਢੈ ਸੂਰ ਜੌ ਲੌ ਫਤੇ ਲੇਹੁ ਪਾਈ ॥ ਜਬੈ ਕ੍ਰੁਧ ਕੈ ਖਾਨ ਬਾਨੀ ਸੁਨਾਈ ॥ ੧੮ ॥ ਹੁਤੇ ਬੀਰ ਸੈਨਾ ਪਤੀ ਓਜ ਵਾਰੇ ॥ [7]ਚਮੂ ਕੋ ਕਹਯੋ [8]ਕ੍ਰੂਰ ਠਾਂਢੇ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਚਲੋ ਕਯੋਂ ਨ ਆਗੇ ਕਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪਰਯੋ ਸ਼ਾਹ ਕੋ ਕਾਜ ਕੀਜੈ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੧੯ ॥ [9]ਤਮਕ

੧ ਜ਼ਖਮੀ। ੨ ਗੁਸਾ। ੩ ਫਟੀ ਹੋਈ ਥਾਂ। ੪ ਡਰ। ੫ ਹਲਾ। ੬ ਆਟੇ ਵਿਚ ਲੂਣ। ੭ ਫੌਜ। ੮ ਭਿਆਨਕ। ੯ ਚਿੱਪ (ਕ੍ਰੋਧ) ਖਾ ਕੇ।

ਖਾਇ ਸੂਰੇ ਵਧੇ ਹੋਇ ਆਗੇ ॥ ਮਨੋ ਸਾਵਨੰ [1]ਮੇਘ ਗੋਰੀਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਹਾਰੈਂ ਨ ਸ਼ੱਤ੍ਰ ਗਿਰੈਂ [2]ਭੂਮ ਮਾਹੀਂ ॥ ਅਧਕ ਜੋਰ ਪਾਵੈਂ ਹੁਵੈਂ ਨੇਰ ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੦ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਇਮ ਲਰਤ ਮਰਤ ਰਣ ਘਾਲ ॥ ਬਹੁ ਭਯੋ [3]ਪੰਕ [4]ਸ੍ਰੋਣੰਤ ਚਾਲ ॥ ਬਿਤ ਗਈ ਜਾਮਨੀ ਤਮ ਸਮੇਤ ॥ ਨਭ ਚਢ ਦਿਨੇਸ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੇਤ ॥ ੨੧ ॥ ਹੁਇ [5]ਜੂਥ ਜੰਬਕਨ ਕਰ ਪੁਕਾਰ ॥ ਉਰ ਅਨਦ ਅਧਕ [6]ਆਮਿਖ ਅਹਾਰ ॥ ਬਹੁ ਫਿਰਤ ਜੋਗਨੀ [7]ਸ੍ਰੋਣ ਪਾਨ ॥ ਭਰ ਭਰ [8]ਕਪਾਲ ਤ੍ਰਿਪਤੈਂ ਮਹਾਨ ॥ ੨੨॥ ਨਿਜ ਉਦਰ ਪੂਰ ਲੇਤੀਂ ਡਕਾਰ ॥ ਗਾਵੰਤ ਗੀਤ ਪਾਵਤ ਧਮਾਰ ॥ [9]ਗਨ ਕਾਕ ਕੰਕ ਕੂਕੈਂ ਕਰਾਲ ॥ ਬਹੁ ਮਿਲੀ ਗ੍ਰਿੱਝ ਭੱਖੈਂ ਬਿਸਾਲ ॥ ੨੩ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਹਸੰਤ ਕਾਲੀ ਕਰਾਲ ॥ ਕਰ ਰਕਤ ਖਪਰ ਲਟਕੰਤ ਬਾਲ ॥ [10]ਪੋਅੰਤ ਮੁੰਡ ਮਾਲਾ ਬਿਸਾਲ ॥ ਬਹੁ ਨਚਹਿੰ ਜੋਗਨੀ ਬਜਹਿੰ ਤਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਕਰਤਾਰ ਪੁਰਾ ਦੀਪਕ ਮਨਿੰਦ ॥ ਜਨ ਤੁਰਕ ਪਤੰਗ ਸੁ ਪਰਤ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਬਿਨ ਬਿਲਮ ਮਰੇ ਲਾਗੇ ਸੁ ਢੇਰ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਦਿਖੰਤ ਪੁਰ ਕੇ ਚੁਫੇਰ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਰਧ ਸੈਨ [11]ਜਮ ਧਾਮ ਗੀ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਤਿਸ ਬੇਰ ॥
ਪੈਂਦਾ ਕੁਤਬਾ ਅਨਵਰੰ ਖਾਂ ਉਸਮਾਨਹਿੰ ਹੇਰ ॥ ੨੬ ॥

ਰਿਸਾਲ ਛੰਦ ॥ ਕਹਯੋ ਕੋਪ ਸੰਗਾ ॥ ਨ ਕੋਟੰ ਉਤੰਗਾ ॥ ਨਹੀਂ ਦੀਹ ਖਾਈ ॥ ਨ ਕੀਨੀ ਚਢਾਈ ॥ ੨੭ ॥ ਜਿਤੀ ਦੇਰ ਧਾਰੋ ॥ ਤਿਤੇ ਹੈ ਬਿਗਾਰੋ ॥ ਚਹੂੰ ਓਰ ਹੇਲਾ ॥ ਕਰੋ ਏਕ ਏਲਾ ॥ ੨੮ ॥

---

੧ ਗੋਲੀਆਂ ਦਾ ਬਦਲ। ੨ ਧਰਤੀ। ੩ ਚਿਕੜ। ੪ ਲਹੂ ੫ ਸਮੂਹ ਗਿੱਦੜ। ੬ ਮਾਸ। ੭ ਲਹੂ। ੮ ਖੋਪਰੀਆਂ। ੯ ਵਡੇ ਛੋਟੇ ਕਾਂ। ੧੦ ਸਿਰ ਦੀ ਮਾਲਾ ਵਡੀ ਬਨਾ ਕੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ੧੧ ਜਮਾਂ ਦੇ ਘਰ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਪੂਰਬ ਦਿਸਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਲੈ ਸੈਨ ॥
ਪੁਰ ਕੇ ਸਨਮੁਖ ਹੇਲ ਕਰ ਮਾਰ ਕਰੈ ਬਿਨ ਚੈਨ ॥ ੨੯ ॥
ਅਨਵਰ ਅਰ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਦੱਖਣ ਦਿਸ ਕੀ ਓਰ ॥
ਪੁਰ ਕੇ ਨਿਕਟ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਕਰੀਅਹਿ [1]ਸੰਘਰ [2]ਘੋਰ ॥੩੦॥
ਸੋਰਠਾ ॥ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਬਲਵਾਨ ਉੱਤਰ ਦਿਸ ਲਰਕੇ ਪਰੈ ॥
ਮੁਹਿ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਜਾਨ ਪਰ ਹੈਂ ਜ਼ੋਰ ਲਗਾਇ ਕੈ ॥ ੩੧ ॥
ਇਮ ਮਸਲਤ ਕੋ ਠਾਨ ਲੈਕੇ ਦਸੰ ਹਜ਼ਾਰ ਦਲ ॥ ਚਾਰ ਓਰ ਭੇ ਆਨ ਚਹੈਂ ਪ੍ਰਵੇਸ ਰੁ ਲੂਟਬੋ ॥ ੩੨ ॥

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਬਜਾਏ ਨਗਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਚੌਪ ਧਾਰੇ ॥ [3]ਤੁਫੰਗੈਂ ਚਲਾਈ ॥ [4]ਤੁਰੰਗੈਂ ਧਵਾਈ ॥ ੩੩॥ ਮਹਾਂ [5]ਨਾਦ ਹੋਵਾ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ [6]ਜੋਵਾ ॥ ਚਹੂ ਓਰ ਹੇਰਾ ॥ ਜਥਾ ਪਾਇ ਘੇਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਸਭੀ ਭੇਦ ਜਾਨਾ ॥ ਜਥਾ ਸੱਤ੍ਰੂ ਠਾਨਾ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸ ਜੈ ਕੇ ॥ ਸੁਨਾਈ ਸਬੈ ਕੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨੀ ਬਾਤ ਸਾਰੀ ॥ ਗੁਰੂ ਯੌਂ ਉਚਾਰੀ ॥ ਜਿਤੀ ਸੈਨ ਭਾਰੀ ॥ ਕਰੌ ਥਾਉਂ ਚਾਰੀ ॥ ੩੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੂਰਬ ਦਿਸ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਲੇ ਦਲ ਸੰਗ ਸੁਹਾਇ ॥
ਮਿਹਰ ਚੰਦ ਅਮੀਆ ਦੁਤੀ ਦੱਖਣ ਦਿਸ ਕੋ ਜਾਇ ॥
ਲੱਖੂ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਲਰੈ ਲੈ ਸੈਨਾ ਸਵਧਾਨ ॥
ਰਹੈਂ [7]ਪੀਨ ਕਰ ਪੁਰ ਨਿਕਟ ਹਨਹਿੰ ਤੁਫੰਗ ਮਹਾਨ॥੩੭॥
ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ [8]ਚਮੂ ਕੇ ਉੱਤਰ ਦਿਸਾ ਪਧਾਰ ॥
ਨਿਕਸ ਵਹਿਰ ਦਰ ਕੇ ਲਰੋ ਵਿਗ ਰਿਪ ਪਹੁੰਚਹਿ ਮਾਰ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਜੁੱਧ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਿਆਨਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੯੬ ॥

---

੧ ਜੰਗ । ੨ ਭਿਆਨਕ । ੩ ਬੰਦੂਕਾਂ । ੪ ਘੋੜੇ । ੫ ਸ਼ਬਦ । ੬ ਦੇਖਿਆ । ੭ ਭਾਰੀ ਕਰੜੇ । ੮ ਫੌਜ ।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਚਢੇ ਚਤੁ ਦਿਸ ਬੀਰ ॥
ਨਿਕਸੇ ਪੁਰ ਦਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਜਥਾ ਸੁ ਬਾਜ ਬਟੇਰ ॥ ੧ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਤੁਰੰਗੇਂ ਚਲਾਈ ॥ ਕਿ ਨੇਜੇ ਭ੍ਰਮਾਈ ॥
ਬਡੇ ਬਾਨ ਮਾਰੇ ॥ ਸੁ ਲੋਹਾ ਕਰਾਰੇ ॥ ੨ ॥ ਕਿਤੇ [1]ਸਾਂਗ ਮਾਰੈਂ ॥
ਕ੍ਰਿਪਾਨੈਂ ਪ੍ਰਹਾਰੈਂ ॥ ਤੁਰੰਗਾਨ ਮੇਲਾ ॥ ਲਿਯੋ [2]ਝਾਲ ਹੇਲਾ ॥ ੩ ॥
ਖਰੇ ਥੰਭ ਜੈਸੇ ॥ ਹਲੇ ਸੋ ਨ ਕੈਸੇ ॥ ਅਰੇ ਹੋਇ ਸੌਹੈਂ ॥ ਕਰੀ ਬੰਕ
ਭੌਹੈਂ ॥ ੪ ॥ ਦੜਾ ਦਾੜ ਗੇਰੈਂ ॥ ਤੁਰੰਗੈਂ ਘਨੇਰੈਂ ॥ ਉਥੱਲੈਂ
ਪਥੱਲੈਂ ॥ ਨਹੀਂ ਪਾਇ ਹੱਲੈਂ ॥ ੫ ॥ ਚਲੈ [3]ਖੱਗ ਖੰਡੇ ॥ ਦੁਧਾਰੇ
[4]ਪ੍ਰਚੰਡੇ ॥ ਕਰੇ [5]ਖੰਡ ਖੰਡੇ ॥ ਘਨੇ ਹੀ ਘਮੰਡੇ ॥ ੬ ॥ ਭਏ [6]ਤੁੰਡ
ਮੁੰਡੇ ॥ ਕਿਨੂ ਜੰਗ ਛੰਡੇ ॥ ਕਟੀ ਗ੍ਰੀਵ ਬਾਹੂ ॥ ਪਰੇ ਭੂਮ ਮਾਹੂ ॥
੭ ॥ ਕਿਸੂ ਸੀਸ ਕਾਟਾ ॥ ਕਿਨੂ ਕੋਇ ਡਾਟਾ ॥ ਰਿਪੂ ਨੇਰ ਹੋਇ ॥
ਸੁ ਨੇਜੇ ਪਰੋਏ ॥ ੮ ॥ ਮਹਾਂ ਲੋਹ ਮਾਚਾ ॥ ਲਹੂ [7]ਧੂਲ ਰਾਚਾ ॥
ਭਯੋ [8]ਭੂਰ ਨਾਦੰ ॥ ਕਰੈਂ ਸੂਰ ਬਾਦੰ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੂ ਤਿਆਰ ਹੋਏ ॥
ਮਹਾਂ ਜੰਗ ਜੋਏ ॥ ਧਰਯੋ ਜੁੱਧ ਚੀਰੰ ॥ ਸੁਭੰਤੇ ਸਰੀਰੰ ॥ ੧੦ ॥
ਬਡੋ ਖੱਗ ਭਾਰਾ ॥ ਗਰੇ ਬੀਚ ਧਾਰਾ ॥ ਲਈ ਢਾਲ ਚੌਰੀ ॥
ਹੁਤੀ ਭਾਰ ਗੌਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਲਗਾਈ ਪਿਛਾਰੇ ॥ ਮਹਾਂ ਸੋਭ
ਧਾਰੇ ॥ ਸੁਭੈ ਭੂਰ ਭਾਥਾ ॥ ਭਰਯੋ ਬਾਨ ਸਾਥਾ ॥ ੧੨ ॥
[9]ਸਰਾਸਨ ਸੰਭਾਲਾ ॥ ਕਠੋਰੰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗੁਲੰ ਬਾਗ ਤਾਈ ॥
ਸੁ ਲੀਨੋ ਮੰਗਾਈ ॥ ੧੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਹਿ ਪਤ ਮਲ ਆਯੋ ਤਬੈ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ॥
ਕਰ ਪ੍ਰਨਾਮ ਠਾਂਢੋ ਭਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਿਖ ਹਰਖਾਇ ॥ ੧੪ ॥ ਕਹਯੋ ਸੋਮ
ਜਾਵੋ ਵਹਿਰ ਜਿਤ ਰਿਪ ਜੋਰ ਲਖਾਇ॥ਤਿਤ ਦਿਸ [10]ਕੁੰਮਕ ਦਿਹਲਰੇ

੧ ਬਰਛੇ। ੨ ਹੱਲੇ ਨੂੰ ਝਲਿਆਂ। ੩ ਤਲਵਾਰਾਂ। ੪ ਤੇਜ਼।
੫ ਟੁਕੜੇ ਟੁਕੜੇ। ੬ ਮੂੰਹ ਸਿਰ। ੭ ਧਰਤੀ। ੮ ਬਹੁਤ। ੯ ਧਨਖ। ੧੦ ਮਦਤ।

ਹਰੋ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਸਮਦਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਲੇ ਆਗਿਆ ਪਿਤ ਗੁਰੂ ਕੀ ਲੀਏ ਸੂਰ ਸ਼ੁਭ ਸੰਗ ॥ ਲਰਤ ਭਯੋ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂਨ ਸੋਂ ਦੱਖਨ ਦਿਸਾ ਉਮੰਗ ॥ ੧੬ ॥ ਆਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਬ ਚਢੇ ਪੁਰ ਵਾਹਿਰ ਉਚ ਥਾਨ ॥ ਪਿਖੇ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂ ਗਨ ਰਿਸ ਉਠੇ ਧਨਖ ਸੰਭਾਰਯੋ ਬਾਨ ॥ ੧੭ ॥

ਸਵੱਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ [1]ਪੰਨਗ ਕੇ ਸਮ ਬਾਨ ਚਲਾਵੈਂ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ [2]ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਸ਼ੱਤ੍ਰੂਨ ਡਾਰਤ [3]ਛੂਛ [4]ਨਿਖੰਗ ਹ੍ਵੈ ਔਰ ਮੰਗਾਵੈਂ ॥ ਲਾਘਵਤਾ ਕਰ ਛੋਰਤ ਹੈਂ ਇਕ ਸਾਰ ਹੀ ਸਾਰ ਮਹਾਂ ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਏਕ ਦੋ ਬੀਧਤ ਹੈਂ ਪੁਨ ਤੀਨਹੂੰ ਚਾਰ ਕੇ ਪੰਚ ਛਠੋ ਸੁ ਗਿਰਾਵੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਜਾਹਿੰ ਸਥਾਨ ਲੌ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਖਰੇ ਹੋਇੰ ਸੂਰ ਬਲੀ ਕਿ ਸਮੂਹ ਤੁਰੰਗਾ ॥ ਜਾਇ ਤਹਾਂ ਤਕ ਬੇਧਤ ਤੀਰ ਗਿਰੈਂ ਤਤ ਕਾਲ ਫੁਟੈਂ ਜਿਨ ਅੰਗਾ ॥ ਐਸੇ ਹੀ ਭਾਂਤ ਫਿਰੇ ਚਹੂੰ ਓਰ ਕਰਯੋ ਦਲ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਕੋ ਗਨ ਭੰਗਾ ॥ ਧਾਂਕ ਪਰੀ ਸਭ ਤੁਰਕਨ ਮੈਂ ਗੁਰ ਭੂਰ ਬਲੀ ਬਡ ਮਾਰ [5]ਖਤੰਗਾ ॥ ੧੯ ॥ ਜਾਂ ਦਿਸ ਦੇਖਤ ਤੀਰ ਸੁ ਆਵਤ ਧਾਵਤ ਤਾਂ ਦਿਸ ਤੇ ਟਰਕੈ ॥ ਘਾਵਤ ਪ੍ਰਾਨ ਗਵਾਵਤ ਨਾਹਕ ਨਾਂ ਸਮਹਾਵਤ ਹੈਂ ਅਰ ਕੈ ॥ ਕਾਹਿ ਨ ਭਾਵਤ ਹੈ ਲਰਬੋ ਪਛਤਾਵਤ ਕਯੋਂ ਗਮਨੇ ਚਰ ਕੈ ॥ ਕੋ ਸਮਝਾਵਤ ਦੂਸਰ ਕੋ ਇਤ ਕਯੋਂ ਚਲ ਆਵਤ ਨਾਂ ਟਰਕੈ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਤਰ ਦਿਸਾ ਬਿਧੀਆ ਲਰੈ ਲੀਓ ਅਨਵਰਹਿ ਘਾਇ ॥
ਬਡ ਹੁਲਾਸ ਗੁਰ ਸੂਰਮਨ ਤੁਰਕਨ ਮਨ ਮੁਰਝਾਇ ॥ ੨੧ ॥
ਥਿਤ ਹ੍ਵੈ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਦਿਜ ਮਾਰਤ ਕਸ ਕਸ ਬਾਨ ॥
ਸੱਯਦ ਮੁਗਲ ਪਠਾਨ ਗਨ ਗਿਰਹਿੰ ਪ੍ਰਾਨ ਕਰ ਹਾਨ ॥੨੨॥
ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਲਰਤ ਕਰਤ ਘਮਸਾਨ ॥

੧ ਸੱਪਾਂ ਦੀ ਨਿਆਈਂ ਸ਼ੂੰ ਸ਼ੂੰ। ੨ ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ੩ ਖਾਲੀ ੪ ਭਤਾ। ੫ ਤੀਰ।

ਦੁਹੂੰ ਦਿਸਨ ਕੇ ਸੂਰਮਾਂ ਲਗ ਆਯੁਧ ਹਤ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੨੩ ॥
ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਇਤ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜੰ ਪਰਹਿੰ ਧਾਇ ॥ ਮਾਰੇ [1]ਸੁਭੱਟ ਬਹੁ ਕਰ ਉਛਾਇ ॥ ਹੈ ਕੋ [2]ਕੁਦਾਇ ਚੌਗਿਰਦ ਫੇਰ ॥ ਪੁਰ ਕਰੀ ਰੱਛ ਸਭ ਹੇਰ ਹੇਰ ॥ ੨੪ ॥ ਜਹਿੰ ਤੁਰਕ ਜ਼ੋਰ ਘਾਲੰਤ ਆਇ ॥ ਸੁਨ ਸ਼ੇਰ ਜਾਤ [3]ਉਤਲੰਤ ਧਾਇ ॥ ਜਬ ਪਿਖਹਿੰ ਬੀਰ ਗੁਰ ਪੁਤ੍ਰ ਆਇ ॥ ਵਧ ਅਧਕ ਹਤਹਿੰ ਲਖ ਕਰ ਸਹਾਇ ॥ ੨੫ ॥
ਸਵੱਯਾ ॥ ਨਾਦ ਤੁਫੰਗਨ ਹੋਤ ਘਨੋ ਨਭ ਧੂਮ ਮਹਾਂਪਸਰਯੋ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਵੈ ॥ ਮਾਨਹੁ [4]ਸਯਾਮ ਘਟਾ ਘਨ ਕੀ ਗਨ ਗੋਰਨ ਓਰਨ ਜਯੋਂ ਬਰਖਾਵੈ ॥ ਪਾਵਕ ਹੋਤ ਬਰੂਦ ਭਖੇ ਤੜਤਾ ਸਮ ਦੀਖ ਮਹਾਂ ਚਮਕਾਵੈਂ ॥ ਧੂਰ ਤੇ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਰਹਯੋ ਪੁਰ ਤੂਰਨ [5]ਸੂਰਨ ਹੂਰ ਲਜਾਵੈਂ ॥ ੨੬ ॥ [6]ਚਾਵੰਡ ਚੀਕਤ ਮਾਸ ਅਚੈਂ ਬਹੁ [7]ਬਾਇਸ ਗ੍ਰਿਝ [8]ਅਘਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਸ੍ਰੋਣਤ ਪੀਵਤ ਆਨੰਦ ਥੀਵਤ ਜੋਗਨੀ ਨਾਚਤ ਗਾਵਤ ਹੈਂ ॥ [9]ਕੂਕਰ [10]ਜੰਭਕ ਕੂਕਤ ਹੈਂ ਗਨ [11]ਆਮਿਖ [12]ਐਂਚਤ ਖਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਦੁੰਦਭ ਢੋਲ [13]ਪਟੈ [14]ਗਨ ਨਾਦ ਉਠਾਇ ਦਿਖਾਇ ਬਜਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਰ ਆਵਨ ਕੋ ਰੁਕ ਪੰਥ ਗਯੋ ਬਡ ਢੇਰ ਲਗਯੋ [15]ਮ੍ਰਿਤ ਘੋਰਨ ਕੋ ॥ ਗਨ [16]ਸੂਰਨ ਕੇ ਤਨ ਬੀਚ ਪਰੇ ਬਹੇ [17]ਸ੍ਰੋਣ ਚਲਯੋ [18]ਦੁਹੂੰ ਓਰਨ ਕੋ ॥ ਜਨ [19]ਗੇਰੂ ਕੇ [20]ਸੈਲ [21]ਸ੍ਰਵੈਂ ਬਹੁ ਬਾਨਨ ਹੋਤ ਨਦੀ [22]ਲਘ [23]ਬੋਰਨ ਕੋ ॥ ਜਨ ਦੂਸਰ ਕੋਟ ਰਚਯੋ ਲਰਬੇ ਹਿਤ ਓਟ ਕਰੇ ਰਿਪੁ ਮੋਰਨ ਕੋ ॥ ੨੮ ॥ ਹੇਰ ਹਿਰਾਨ ਭਏ ਤੁਰਕਾਨ ਕਹਾਂ ਹਮ ਕੀ ਅਬ ਕਯਾਮਤ ਆਈ ॥

---

੧ ਸੂਰਮੇ। ੨ ਕੁੱਦਦੇ ਹਨ। ੩ ਛੇਤੀ ਨਾਲ ਦੌੜਦਾ ਹੈ। ੪ ਕਾਲੇ ਬਦਲ। ੫ ਸੂਰਮਿਆਂ। ੬ ਇਲਾਂ। ੭ ਕਾਂ। ੮ ਰਜਦੇ। ੯ ਕੁਤੇ ੧੦ ਗਿਦੜ। ੧੧ ਮਾਸ ਨੂੰ। ੧੨ ਖਿਚ ਕੇ। ੧੩ ਸਾਜ਼ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ੧੪ ਬਹੁਤ ਸ਼ਬਦ। ੧੫ ਮੁਰਦਿਆਂ ਦਾ ਢੇਰ। ੧੬ ਸੂਰਮੇ। ੧੭ ਲਹੂ। ੧੮ ਦੋਹੀਂ ਤਰਫ। ੧੯ ਗੇਰੂ ਰੰਗ ਦੇ ਨਿਆਂ ਲਹੂ। ੨੦ ਪਰਬਤ। ੨੧ ਵਗਦੇ ਹਨ। ੨੨ ਛੋਟੀ।

ਹੋਇ ਪਰੇ ਮ੍ਰਿਤ ਕੌਨ ਹਤੇ ਇਹੁ ਸ਼ਤ੍ਰੂਨ ਥੋਰਨ ਤੇ ਸਮਦਾਈ ॥ ਜੰਗ
ਕਹਯੋ ਨਿਸ ਕਾਲ ਬਿਸਾਲ ਲਖੀ ਇਹ ਜਾਇ ਹਨੇ ਤਿਨ ਆਈ ॥
ਮੂਢ ਭਏ ਪਚ ਮੌਨ ਧਰੀ ਮੁਖ ਸੋਚਤ ਹੈਂ ਕਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਈ।੨੯।
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਧਕ ਗਈ ਮਰ ਸੈਨ ਜਬ ਰਹੀ ਅਲਪ ਸੀ ਆਇ ॥
ਕਰਬੇ [1]ਹੇਲ ਸਮ੍ਰੱਥ ਨਹਿੰ ਭੇ [2]ਘਾਇਲ ਸ਼ਮਦਾਇ ॥ ੩੦ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਰਹੇ ਦੂਰ ਠਾਂਢੇ ॥ ਮਹਾਂ ਚਿੰਤ ਬਾਂਢੇ ॥
ਨਹੀਂ ਨੇਰ ਆਵੈਂ ॥ ਖਰੇ ਦੂਰ ਥਾਵੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਤਬੈ ਖਾਨ ਕਾਲੇ ॥
ਬਿਚਾਰਯੋ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ਰਹੀ ਸੈਨ ਥੋਰੀ ॥ ਥਿਰੀ ਚਾਰ ਓਰੀ ॥੩੨॥
ਨਹੀਂ [3]ਓਜ ਧਾਰੈ ॥ ਮਤੋ ਯੌ ਬਿਚਾਰੈ ॥ [4]ਚਮੂੰਲਯੋ [5]ਬਟੋਰੀ ॥ ਲਰੌ
[6]ਏਕ ਓਰੀ ॥ ੩੩ ॥ ਰਿਦੈ ਏਵ ਧਾਰੀ ॥ ਚਮੂ ਸੋਂ ਹਕਾਰੀ ॥ ਕਹਯੋ
ਜਾਇ ਸਾਰੇ ॥ ਸਭੈ ਹੀ ਹਕਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਨਨ ਸੈਨ ਸਭ ਸਨੈ ਸਨੈ [1]ਸਮਦਾਇ ॥
ਆਇ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਨਿਕਟ ਜਨ ਜਲ ਨਿਮ੍ਰ ਸਥਾਇ ॥ ੩੫ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕਰਤਾਰ
ਪੁਰ ਘੇਰਾ ਤਜਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤਾਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥੬੭॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਸੈਨ ਕੋ ਕੀਨੋ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ॥
ਪਰਾ ਬੰਧ ਥਿਤ ਭੇ ਅਗਰ ਚਾਹੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰਨ ਘਾਇ ॥ ੧ ॥
ਉਤ ਸੈਨਾ ਸਰਦਾਰ ਪਿਖ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਉਚਾਰ ॥
ਸੁਨਹੁ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਬਾਤ ਮਮ ਕਠਨ ਬਨੀ ਨਿਰਧਾਰ ॥੨॥
ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਜਿਮ ਭਏ ਪ੍ਰਿਥਮ [7]ਰਣ ਹਾਰ ਪਾਇ ॥
ਤਿਸ ਰੀਤ ਹੋਇ ਜਾਨੀ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਅਬ ਲਰਹੁ ਏਕ ਖ਼ਲ ਜੋਰ
ਘਾਲ ॥ ਤਜ ਚਹੂੰ ਓਰ ਘੇਰਾ [8]ਕਰਾਲ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰ ਪਕਰ ਲੇਹੁ

---

੧ ਹਲਾ। ੨ ਜ਼ਖਮੀ। ੩ ਬਲ। ੪ ਫੌਜ। ੫ ਇਕੱਠੀ।
੬ ਇਕ ਤਰਫ। ੭ ਜੁਧ। ੮ ਭਿਆਨਕ।

ਸਭ ਕਾਜ ਸਿੱਧ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁ ਕਰਹਿ ਸੁਨ ਸ਼ਾਹੁ ਬ੍ਰਿਧ ॥ ਅਬ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਸਵਧਾਨ ਹੋਇ॥ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਕਾਜ ਕਹਿ ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੋਇ।੪।

ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੀ ਪੈਂਦ ਖਾਨਾ ॥ ਮਹਾਂ ਕੋਪ ਠਾਨਾ ॥ ਅਬੈ ਜਾਊਂ ਹੇਰੋ ॥ ਜਥਾ [1]ਓਜ ਮੇਰੋ ॥ ੫ ॥ ਗਹੋਂ ਏਕ ਬਾਰੀ ॥ [2]ਹਯੰ ਤੇ ਉਤਾਰੀ ॥ ਸੁ ਲਜਾਵੌਂ ਉਠਾਈ ॥ ਨ ਦੇਰੰ ਲਗਾਈ ॥੬॥ ਦਿਖਾਵੌਂ ਤਮਾਸਾ ॥ ਜੁ ਬਾਕੰ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬਨੋ ਸਾਵਧਾਨਾ ॥ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੋ ਜੰਗ ਥਾਨਾ ॥ ੭ ॥ ਨਹੀਂ ਆਨ ਆਵੈਂ ॥ ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਛੁਟਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨੀ ਖਾਨ ਕਾਲੇ ॥ ਜੁ ਬੀਰੰ ਬਿਸਾਲੇ ॥ ੮ ॥ ਲਏ [3]ਬੀਨ ਬੀਨੰ ॥ ਜੁਦੇ ਬ੍ਰਿੰਦ ਕੀਨੰ ॥ ਸਭੀ ਕੌ ਸੁਨਾਈ ॥ ਅਬੈ ਪੈਂਦ ਜਾਈ ॥ ੯ ॥ ਗੁਰੂ ਕੋ ਲਿਆਵੈ ॥ ਕੁ ਨੇਰੋ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨ ਲੇਵੈ ਛੁਟਾਈ ॥ ਸੁਨੇ ਸਾਵ ਧਾਈ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਭ ਮੈਂ ਤਬ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਲਖਯੋ ਬਹਾਦਰ ਭੂਰ ॥
ਕਰਯੋ ਮੁੱਖਜ ਤਿਨ ਕੇ ਬਿਖੈ ਪੂਰਨ ਸੂਰ [4]ਗਰੂਰ ॥ ੧੧ ॥
ਅਸ [5]ਮਸਲਤ ਕੋ ਠਾਨ ਕੈ [6]ਹੇਲਾ ਕੀਨ ਅਲਾਇ ॥
ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਪੈਂਦ ਬਡ ਚਢਿਓ ਮਨ ਗਰਬਾਇ ॥੧੨॥
ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਜਾਨਕੇ [7]ਚਪਲ [8]ਕੁਦਾਇ ਤੁਰੰਗ ॥
ਭਏ [9]ਪ੍ਰਿਥਕ ਅਰਿ ਹਰਨ ਕੋ ਭਟ [10]ਬਰਜੇ ਨਿਜ ਸੰਗ॥੧੩॥
ਆਵਤ ਗੁਰ ਏਕਲ ਪਿਖੇ ਚਿਤ ਕੀ [11]ਚੌਂਪ ਬਧਾਇ ॥
ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਹੈ ਚਪਲ ਕੋ ਪ੍ਰੇਰਯੋ ਚਲਯੋ ਫੰਧਾਇ ॥ ੧੪ ॥
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸਭੈ ਚੌਂਪ ਸੰਗਾ ॥ ਦਿਖੈਂ [12]ਦੂੰਦ ਜੰਗਾ ॥ ਭਯੋ ਪੈਂਦ ਨੇਰੇ ॥ ਕਹਯੋ [13]ਬਾਕ ਟੇਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੰਭਾਰੋ ॥

੧ ਬਲ। ੨ ਘੋੜੇ ਤੋਂ। ੩ ਚੁਣ ਚੁਣ ਕੇ। ੪ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਕੇ। ੫ ਸਲਾਹ ਨੂੰ। ੬ ਹਲਾ। ੭ ਚੰਚਲ। ੮ ਕੁਦਾਵੰਦੇ ਹਨ। ੯ ਵਖਰਾ ੧੦ ਟੋਕ ਕੇ। ੧੧ ਉਤਸ਼ਾਹ। ੧੨ ਭਾਰੀ। ੧੩ ਬਚਨਾਂ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ।

ਲਿਹੌਂ ਤੋਹਿ ਮਾਰੋ ॥ ਚਿਤੌ ਮੋਹਿ ਮਾਰੋ ॥ ਸੁ ਪਲਟੋ ਉਤਾਰੋਂ ॥੧੬॥ ਗੁਰੂ ਕੋਪ ਧਾਰੇ ॥ ਸੁ ਵਾਕੰ ਉਚਾਰੇ ॥ ਕਰੋਂ ਤੋਹਿ ਹਾਨਾ ॥ ਲਿਜੈ ਸਾਚ ਜਾਨਾ ॥ ੧੭ ॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਇਸ ਤੇ ਹਮ ਤੋਹਿ ਸੁਨਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਬਲ ਆਪਨ ਤੇ ਗਰਬਾਵਤ ਹੈਂ ॥ ਤੁਰਕਾਨ ਬਿਖੇ ਬਹੁ ਬਾਰ ਕਹੈਂ ॥ ਬਲ ਮੋਹਿ ਬਡੋ ਗੁਰ ਜਾਇ ਗਹੈਂ ॥ ੧੮ ॥ ਇਸ ਤੇ ਅਬ ਪੂਰਬ ਵਾਰ ਕਰੋ ॥ ਬਲ ਔ ਬੁਧ ਜੋ [1]ਬਪ ਬੀਚ ਧਰੋ ॥ ਚਿਤ ਹੌਸ ਨ ਰਾਖਹੁ ਆਪਨ ਕੀ ॥ ਕਰ ਲੇਹੁ ਬਿਧੀ ਸਭ ਪਾਪਨ ਕੀ ॥ ੧੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਪੈਂਦ ਬਖਾਨਯੋਂ ਤਜਾਗਹੁ ਧਨਖ ਰੁ ਬਾਨ ॥
ਖੜਗ ਜੁੱਧ ਮੋ ਸੋਂ ਕਰੈ ਤੌ ਜਾਨਵ ਬਲਵਾਨ ॥ ੨੦ ॥
ਸੁਨ ਧਨ ਬਾਨ ਤਿਆਗਿਓ ਖੰਡਾ ਕਰ ਮੈਂ ਧਾਰ ॥
ਪਿਖ ਪੈਂਦੇ ਹੈ ਤਿਆਗਯੋ ਖੰਡਾ ਲਯੋ [2]ਉਭਾਰ ॥ ੨੧ ॥

ਤੋਟਕ ਛੰਦ ॥ ਢਿਗ ਹੋਇ ਸੁ ਬਾਹੁ ਪਸਾਰਤ ਭਾ ॥ ਗੁਰ [3]ਪੀਨ [4]ਉਰੂ ਤਕ ਮਾਰਤ ਭਾ ॥ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਦੇਖਤ ਧੀਰ ਧਰੀ ॥ ਪਗ ਸਾਥ ਰਿਕਾਬ [5]ਸ਼ਿਤਾਬ ਕਰੀ ॥ ੨੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ [6]ਹੁਤੀ ਭਰਥ ਕੀ ਸੇਰ ਸਤ ਖੜਗ ਲਗਯੋ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥
ਸਰਯੋ ਨ ਕਾਰਜ ਕਛੁ ਤਬੈ ਨਿਫਲਯੋ ਵਾਰ ਕੁਢੰਗ ॥ ੨੩ ॥

ਪਾਧੜੀ ਛੰਦ ॥ ਤਬ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਚਿਤ ਚਿੰਤ ਪਾਇ ॥ [7]ਖਰ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਨ ਕਰਤ ਦਾਇ ॥ ਹੁਇ ਦਿਸਾ ਦੂਸਰੀ ਰਿਸ ਬਿਸਾਲ ॥ [8]ਕਰ ਕੋ ਉਭਾਰ ਮਾਰਯੋ [9]ਕਰਾਲ ॥ ੨੪ ॥ ਗੁਰ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਧੀਰ ਧਾਰ ॥ ਕਰ ਛਿਪ੍ਰ ਤਾਹਿ ਦਿਸ ਕੀਨ ਵਾਰ ॥ ਰਿਪ

---

੧ ਸਰੀਰ ਵਿਚ। ੨ ਉਤਾਂਹ ਨੂੰ। ੩ ਕਰੜੀ ਨਿਗ੍ਹਾ। ੪ ਤਰਫ
੫ ਸ਼ੀਘਰ। ੬ ਤਲਵਾਰ ਦੀ ਮੁਠ ਨੂੰ ਭਰਥ ਦਾ ਇਕ ਸੇਰ ਵਜਨ ਮੁਠ ਨੂੰ ਲਗਾ ਸੀ।
੭ ਖਸਕੇ। ੮ ਹਥ ਨੂੰ ਵਗਾਕੇ। ੯ ਭਿਆਨਕ।

ਖੜਗ ਆਇ ਫੂਲਨ ਕਟਾਇ ॥ ਗਾ [1]ਛੂਛ ਵਾਰ ਸ਼ਰਮਿੰਦ ਥਾਇ ।
੨੫ ॥ [2]ਦਿਸ ਬਾਮ ਦੌਰ ਤਬ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਤੁਰੰਗ ਗਹਿ
ਤੰਗ ਥਾਨ ॥ ਪੁਨ ਦੁੱਤਜ ਹਾਥ ਗੁਰ ਕਮਰ ਪਾਇ ॥ ਬਲ ਤੇ
ਉਠਾਇ [3]ਗੇਰੰਨ ਚਾਇ ॥ ੨੬ ॥ ਗੁਰ ਤਾਤ ਕਾਲ ਢਾਲਾ ਸੰਭਾਲ॥
ਕਰ ਕੋ ਉਚਾਇ ਨਿਜ ਬਲ ਸੰਭਾਲ ॥ ਸਿਰ ਪੈਂਦ ਖਾਨ ਕੇ ਹਤਨ
ਕੀਨ ॥ ਨਹਿੰ ਸਕ ਸਹਾਰ ਕਰ ਛੋਰ ਦੀਨ ॥ ੨੭ ॥ [4]ਛਿਤ ਪਰਿਓ
[5]ਮੂਰਛਾ ਗੁਰ ਨਿਹਾਰ ॥ ਦਿਓ ਤਜ ਤੁਰੰਗ ਨਹਿੰ ਕੀਨ ਵਾਰ ॥ ਜਬ
ਛੁਟੀ ਮੂਰਛਾ [6]ਸੁਧ ਸਰੀਰ ॥ ਭਾ ਖਰੋ ਧਾਰ ਅਸ ਢਾਰ ਧੀਰ ॥
੨੮॥ ਬੋਲੇ ਬੰਗਾਰ ਸੁਨ ਰੇ ਪਠਾਨ॥ ਮਮ ਵਾਰ ਦੇਹੁ ਹੋ ਸਾਵਧਾਨ॥
ਸੁਨ ਕੋਪ ਧਾਰ ਇਤ ਉਤ ਫਿਰੰਤ ॥ ਚਹਿ ਮਾਰ ਗੁਰੁ ਆਪਾ ਬਚੰਤ
॥ ੨੯ ॥ ਚਿਤ ਚਾਹਿ ਗੁਰੂ ਅਬ ਪਕਰ ਲੇਹੁੰ॥ ਲੇ ਚਲੌਂ ਫੌਜ ਮਹਿੰ
ਫਤਹ ਪੇਹੁੰ ॥ ਇਵ ਚਿਤਵ ਹੋਇ ਕੀਅ ਢਾਲ ਆਗ ॥ ਤਕ ਦਾਵ
ਗੁਰੂ ਕੌ ਗਹਿਨ ਲਾਗ ॥੩੦॥ [7]ਅਵਕਾਸ ਪਾਇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ॥
[8]ਖਰ [9]ਖਗ [10]ਪ੍ਰਚੰਡ [11]ਤੜਤਾ ਮਨਿੰਦ ॥ ਬਲ ਤੇ ਉਭਾਰ ਸ਼ਤ੍ਰ
ਸਰੀਰ ॥ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਹਾਰ ਦੀਨੋ ਸੁ ਚੀਰ ॥ ੩੧ ॥ ਜਿਮੈਂ
[12]ਸਬਨੀ ਗਰ ਲੈ ਲੋਹ ਤਾਰ ॥ ਸਾਬਨ ਦੁਖੰਡ ਕਰ ਬਿਨ ਅਵਾਰ॥
ਜਬ ਗਿਰਨ ਲਾਗ ਕਹਿੰ ਗੁਰ ਉਦਾਰ ॥ ਤੋ ਤੁਰਕ ਜਨਮ ਕਲਮਾ
ਉਚਾਰ ॥ ੩੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗਿਰ ਧਰ ਪੈਂਦ ਉਚਾਰਯੋ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਵ ਤਰਵਾਰ ॥
ਭਈ ਰੂਪ ਕਲਮਾ ਅਬੈ ਕਰੀਅਹਿ ਮੋਹਿ ਸੰਭਾਰ ॥ ੩੩ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਸੁਨਤ ਸਨੇਹ ਰਿਦੈ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ

੧ ਖਾਲੀ । ੨ ਖਬੇ ਪਾਸੇ । ੩ ਸੁੱਟਣਾ ਚਾਹਿਆ । ੪ ਧਰਤੀ ।
੫ ਬੇਸੁੱਧ ਹੋਕੇ । ੬ ਸਰੀਰ ਦੀ ਖਬਰ । ੭ ਮੌਕਾ ਪਾ ਕੇ । ੮ ਤਿਖੀ ।
੯ ਤਲਵਾਰ । ੧੦ ਤੇਜ਼ । ੧੧ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ । ੧੨ ਸਾਬਣ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲਾ ।

ਤਹਿ ਭਿਸਤ ਪੁਚਾਯੋ ॥ ਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਪਿਖ੍ਯੋ ਸਸੁਆਰ ॥ ਆਇਓ ਗੁਰ ਸੁਤ ਪਰ ਰਿਸ ਧਾਰ ॥ ੩੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਕਹਯੋ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਾਜ ਚੁਰਾਵਨ ਕੀਨ ਮਹਾਨਾ ॥ ਪੁਨ ਫਸਾਦ ਏਤੇ ਉਠਵਾਯੋ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮੀ ਮੋ ਪਰ ਧਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਪਿਤਾ ਹਤਯੋ ਸਸੁਰਾਰ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਮੈਂ ਹਤ ਕਰੋਂ ਤੁਮਹਿੰ ਨਿਰਧਾਰਾ ॥ ਵਾਰ ਕਰੋ ਨਹਿੰ ਬਿਲਮ ਲਗਾਓ ॥ ਨਤ ਰੈ ਹੈ ਪਾਛੈ ਪਛਤਾਓ ॥ ੩੬ ॥ ਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਕ੍ਰੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨਾ ॥ ਤੀਛਨ ਬਾਨ ਚਲਾਇ ਸੁ ਦੀਨਾ ॥ ਲਗਯੋ ਜ਼ੀਨ ਮਹਿ ਜਾਇ ਮਹਾਨਾ ॥ ਨਿਫਲ੍ਯੋ ਵਾਰ ਖਾਨ ਅਸਮਾਨਾ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਕ੍ਰੋਧਤ ਜੁੱਧ ॥ ਲਯੋ [1]ਪਾਨ [2]ਖਪਰਾ ਇਕ ਸੁੱਧ ॥ ਤਾਨ ਖਾਨ ਕੌ ਮਾਰ ਗਿਰਾਯੋ ॥ ਜੈ ਜੈ ਜੈ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਗਾਯੋ ॥ ੩੮ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਪੈਂਦ ਖਾਂ ਅਸਮਾਨ ਖਾਂ ਬਧਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਅਠਾਹਠਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੮ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਗੁਰ ਅਰ ਗੁਰ ਸੁਤ ਦੋਨ ਜਬ ਮਾਰੇ ਸਸੁਰ ਜਵਾਈ ॥
ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਪਿਖ ਕੈ ਤਬੈ ਜੀਤਨ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬਹੁ [3]ਚਿੰਤਾਤੁਰ ਬੋਲਯੋ ਕਾਲਾ ॥ ਕਹੋ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਕੌਨ ਹਵਾਲਾ ॥ ਕੁਤਬ ਖਾਨ ਸੁਨ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰ ਆਪ ਬੁਧਵਾਨਾ ॥ ੨ ॥ ਲਰਬੇ ਬਿਨਾ ਉਪਾਇ ਨ ਔਰ ॥ ਮਾਰੇ ਕੈ ਮਰੀਐ ਇਸ ਠੌਰ ॥ ਸਭ ਲਸਕਰ ਕੋ ਕਰ ਇਸ ਬਾਇ ॥ ਸਮੁਖ ਚਲਹਿੰ ਦੁੰਦਭ ਬਜਵਾਇ ॥ ੩ ॥ ਕੈ ਲਿਹੁ ਮਾਰ ਕਿ ਘੇਰਹੁ ਗਹੋ ॥ ਇਸ ਕਾਰਜ ਮਹਿੰ [4]ਬਿਲਮ ਨ ਲਹੋ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਤਬ ਕਾਲੇ ਖਾਨਾ ॥ ਬਜਹਿ ਜੁਝਾਊ ਹੁਕਮ ਬਖਾਨਾ ॥ ੪ ॥ ਨਰ ਪਠ ਸਭ ਭਟ

੧ ਹਥਾਂ ਵਿਚ। ੨ ਤਿਖਾ। ੩ ਦੁਖੀ। ੪ ਦੇਰ।

ਲਏ [1]ਬਟੋਰ ॥ [2]ਬੰਧਯੋ ਟੋਰ ਭਨਯੋ ਤਿਨ ਓਰ ॥ ਜੋ ਅਬ ਪ੍ਰਾਨਨ ਪਿਆਰੇ ਕਰੈ ॥ ਸੁਤ ਬਨਤਾ ਘਰ ਪ੍ਰੀਤੀ ਧਰੈ ॥ ੫ ॥ ਸੋ ਅਬ ਜਾਹੁ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਸਭ ਤਿਆਗਹੁ ॥ ਪਿਠ ਦੇ ਅਬ ਹੀ ਚਲਹੁ ਸੁ ਭਾਗਹੁ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਕਰਨ ਹੋਇ ਬਡ ਜੰਗਾ ॥ ਸੋ ਬਨ ਸੁਭਟ ਚਲੇ ਹਮ ਸੰਗਾ ॥ ੬ ॥ ਜੀਤ ਲੇਹੁ ਧਨ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੋ ॥ ਭੋਗਹੁ ਸੁਖ ਜਗ ਜਸ ਬਡ ਪਾਵੋ ॥ ਮਰਹੁ ਜੁੱਧ ਮਹਿ ਭਿਸ਼ਤ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ ਦੁਹ ਲੋਗਨ ਮਹਿ ਸੁਖ ਨਿਰਧਾਰਹੁ ॥ ੭ ॥ ਦੀਨ ਮਜ਼੍ਹਬ ਕੋ ਜੰਗ ਪਛਾਨੋ ॥ ਦੇਹੁ ਜਾਨ ਕੈ ਗੁਰ ਗਹਿ ਆਨੋ ॥ ਸੁਨ ਜੋਧੇ ਹ੍ਵੈ ਕੈ ਸਵਧਾਨ ॥ ਕਹਯੋ ਦੇਖੀਐ ਅਬ ਘਮਸਾਨ ॥ ੮ ॥ [3]ਰਣ ਮਰ ਰਹੈਂ ਕਿ ਮਾਰਹਿ ਔਰ ॥ ਕੈ ਗਹਿ ਆਨਹਿ ਗੁਰ ਇਸ ਠੌਰ ॥ ਇਮ ਮਸਲਤ ਕਰ ਉਰ ਉਤਸ਼ਾਹੂ ॥ ਪ੍ਰੇਰੇ ਕਾਲ ਮਰਣ ਰਣ ਮਾਹੂ ॥ ੯ ॥ ਸਭ ਉਮਰਾਵਨ ਕੇਰ ਸਮੇਤ ॥ [4]ਉਮਡੇ ਅਗ੍ਰ ਬੀਚ ਰਣ ਖੇਤ ॥ ਹੇਲਾ ਕਰਬੇ ਮਸਲਤ ਕਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜਾਨਯੋ ਪਹੁੰਚੇ ਅਰੀ ॥ ੧੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੋਂ ਤਬ ਕਹਯੋ ਲੇਹੁ ਸੰਗ ਅਸਵਾਰ ।
ਲ਼ਰਹੁ ਬਰੋਬਰ ਤੇ ਅਬਹਿ ਲੀਜਹਿ ਤੁਰਕ ਸੰਘਾਰ ॥ ੧੧ ।
ਰਸਾਵਲ ਛੰਦ ॥ ਸੁਨੇ ਸਾ ਵਧਾਨੇ ॥ ਗਹੇ ਸਸਤ੍ਰ ਪਾਨੇ ।
ਇਤੇ ਮਾਹਿੰ ਆਇ ॥ ਮਹਾਂ ਸ਼ੋਰ ਪਾਏ ॥ ੧੨ ॥
ਤੁਫੰਗਨ ਛੋਰੀ ॥ ਚਲੀ ਬ੍ਰਿੰਦ ਗੋਰੀ ॥ ਬਡੋ ਹੇਲ ਘਾਲਾ ॥ [5]ਬਮੈਂ [6]ਪੁੰਜ [7]ਜ੍ਵਾਲਾ ॥ ੧੩ ॥ ਮਨੋ [8]ਮੇਘ ਔਨਾ ॥ ਉਡਾਯੋ ਸੁ [9]ਪੌਨਾ ॥ ਬਰੂਦੰ ਪ੍ਰ..ਾਸੈ ॥ ਛਟਾ ਜੈਸ ਭਾਸੈ ॥ ੧੪ ॥ ਕੜੰ ਕਾਰ ਉੱਠੈ ॥ ਮਨੋ ਜੋਰ ਵੁਠੈ ॥ [10]ਕ੍ਰਿਖੀ ਬੀਰ [11]ਕੁੱਠੈ ॥ ਪਰੇ ਭੂਮ

---

੧ ਇਕੱਠੇ ਕੀਤੇ । ੨ ਜਥੇ ਨੂੰ ਬੰਨ੍ਹ ਲਿਆ । ੩ ਜੁਧ ਵਿਚ । ੪ ਉਤਸ਼ਾਹ ਵਧੇ । ੫ ਕਢਦੀਆਂ ਹਨ । ੬ ਸਮੂੰਹ । ੭ ਅਗਨੀ । ੮ ਬਦਲ । ੯ ਹਵਾ । ੧੦ ਜ਼ਿਮੀਂਦਾਰ । ੧੧ ਮਾਰ ਦਿਤੇ ।

[1]ਲੁੱਠੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁ ਨੇਜੇ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ ਬਕੈਂ ਮਾਰ ਮਾਰੀ ॥ ਹਲਾ ਹੂਲ [2]ਰੇਲੇ ॥ ਪਰੀ ਨਾ ਪਛੇਲੇ ॥ ੧੬ ॥ ਬਜੇ ਰਾਗ ਮਾਰੂ ॥ ਸੁ ਜੁੱਝੈਂ ਜੁਝਾਰੂ ॥ ਦਿਸਾ ਦੌਨ ਸੂਰੰ ॥ ਰਿਦੈ ਕ੍ਰੋਧ ਪੂਰੰ ॥ ੧੭ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਨੈ ਸੰਭਾਰੀ ॥ ਕਟੈਂ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਭਾਰੀ ॥ ਗਿਰੈਂ ਦਾੜ ਦਾੜਾ ॥ ਭਯੋ ਜੰਗ ਗਾੜਾ ॥ ੧੮ ॥

ਸ੍ਵੈਯਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬੀਰ ਬਹਾਦਰ ਯੌ ਘਮਸਾਨ ਘਨੋ ਜਬ ਹੇਰੇ ॥ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਤ ਚਾਂਪ ਮੈਂ ਧਾਰਤ ਤਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਹੈਂ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਜਹਾਂ [3]ਰਿਪ [4]ਟੋਰ ਪਿਖੈਂ ਤਹਿੰ ਬੀਧਤ ਜਾਤ ਹੈਂ [5]ਘੋਰ ਘਨੇਰੇ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਤੁਰੰਗਨ ਕੈ ਭਟ ਅੰਗਨ ਪਾਰ ਪਰੇ ਅਵਨੀ ਪਰ ਗੇਰੇ ॥ ੧੯ ॥ ਖਾਂ ਕੁਤਬੇ ਤਬ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਯੋ ਪਿਖ ਪ੍ਰੇਰ ਤੁਰੰਗ ਭਯੋ ਸਮੁਹਾਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹੈਂ ਜਿਹ ਥਾਨ ਥਿਰੇ ਬਹੁ ਬਾਨ ਪ੍ਰਹਾਰਤ ਸੂਰਨ ਘਾਈ ॥ ਆਨ ਅਰਯੋ ਲਲਕਾਰ ਪਰਯੋ ਉਚਰਯੋ ਅਬ ਠਾਂਢ ਰਹੋ ਅਗਵਾਈ ॥ ਯੌਂ ਕਹਿ ਤੀਰ ਨਿਕਾਰਤ ਬੀਰ ਸਧੀਰਜ [6]ਚਾਂਪ ਕੋ [7]ਐਂਚ ਚਲਾਈ ॥ ੨੦ ॥ ਤਾਂਹਿ ਬਚਾਇ ਗੁਰੂ ਕਰ ਤੂਰਨ ਤੀਰ [8]ਨਿਖੰਗ ਤੇ ਭੀਮ ਨਿਕਾਰਾ ॥ ਜਯੋਂ ਹੈ ਪ੍ਰੇਰਤ ਅਗ੍ਰ ਕੁਦਾਵਤ ਸੰਧ [9]ਕੁਦੰਡ ਮੈਂ ਐਂਚਤ ਮਾਰਾ ॥ ਲਾਗ ਗਯੋ ਉਰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਸਯੋ [10]ਬਰਮੀ ਜਿਮ ਮਾਰ ਬਰਯੋ ਤਿਮ ਮਾਰਾ ॥ ਦਾੜ ਗਿਰਯੋ ਧਰਨੀ ਪੈ ਤਬੈ ਤਬ ਕਾਲੇ ਸੁ ਖਾਨ ਪਰਯੋ ਲਲਕਾਰਾ ॥ ੨੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਚੰਚਲ ਕਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸੰਮੁਖ ਆਯੋ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਨਿਕਟ ਧਨਖ ਸੰਭਾਰਤ ॥ [11]ਖਰ ਖਪਰਾ ਗੁਨ ਮਹਿੰ ਸੰਚਾਰਤ ॥ ੨੨ ॥ ਗੁਰਨ ਬੰਗਾਰਤ ਬਾਕ ਉਚਾਰੇ ॥

---

੧ ਲੋਟ ਗਏ। ੨ ਰੌਲਾ ਗੌਲਾ ਪਾਕੇ ਧਕੇ ਮਾਰਦੇ ਹਨ। ੩ ਵੈਰੀ। ੪ ਲਭ ਕੇ। ੫ ਭਿਆਨਕ। ੬ ਧਨਸ਼। ੭ ਖਿਚ ਕੇ। ੮ ਭੱਥਾਂ। ੯ ਧਨਸ਼। ੧੦ ਸੱਪ ਜਿਵੇਂ ਖੁਡ ਵਿਚ। ੧੧ ਬਾਣ।

ਪ੍ਰਿਥਮ ਤੁਮਹੁ ਬਹੁ ਖਾਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਚਲ ਆਯੋ ਤੁਮ ਓਰਾ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਨਾਮ ਲਖ ਮੋਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਹੁਇ ਸਹੁ ਮਮ ਬਾਨਾ ॥ ਹਤੋਂ ਮਹਾਂ ਤੀਖਨ ਹਤ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸੁਨ ਮੁਸਕਾਏ ॥ ਜਿਸ ਮਗ ਪੂਰਬ ਤੁਰਕ ਪਠਾਏ ॥ ੨੪ ॥ ਸੋ ਅਬ ਬੰਦ ਨਹੀਂ ਚਿਤ ਲਹੋ ॥ ਕੁਛ ਬਿੱਦਯਾ ਹੈ ਤੌ ਦਿਖਰਹੋ ॥ ਪੂਰਬ ਸਹੈਂ ਵਾਰ ਅਬ ਤੋਰਾ ॥ ਪੀਛੈ ਕਰੋ ਬਿਲੋਕਨ ਮੋਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਇਮ ਸੁਨਤੇ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਲੋ ਧਨ ਤਾਨਾ ॥ ਬਲ ਤੇ ਤਯਾਗਯੋ ਤੀਖਨ ਬਾਨਾ ॥ ਮਸਤਕ ਛੁਵਤ ਸੁ ਗਯੋ ਅਗਾਰੇ ॥ ਖਰ ਖਪਰਾ ਕੁਛ ਮਾਸ ਉਤਾਰੇ ॥ ੨੬ ॥ ਬੂੰਦ ਰਕਤ ਕੀ ਨਿਕਸੀ ਲਾਲ ॥ ਮਨਹੁ ਤਿਲਕ ਜੈ ਕੋ ਲਗ ਭਾਲ ॥ ਲਗਤ ਬਾਨ ਬਡ ਕ੍ਰੋਧ ਸੁ ਧਾਰਾ ॥ ਕਸ ਕਰ ਖਪਰਾ ਰਿਪ ਕੌ ਮਾਰਾ ॥ ੨੭ ॥ ਤੁਰਕ ਗਯੋ ਬਚ ਤੁਰੰਗ ਸੰਘਾਰਯੋ ॥ ਗਿਰਯੋ ਭੂਮ ਕਾਲੇ ਸੰਭਾਰਯੋ ॥ ਕਹਤ ਭਯੋ ਜੇ ਨੀਤੀ ਚਹੋ ॥ ਖੜਗ ਜੁੱਧ ਕਰ ਹੈ ਤਜ ਦਹੋ ॥ ੨੮ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਬੈਨ ॥ ਤਜਯੋ ਤੁਰੰਗ ਜਿਨਹੁ ਕਛੁ ਭੈ ਨ ॥ ਕਹਯੋ ਤੋਹਿ ਚਿਤ ਹੌਂਸ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲਰਹਿੰ ਤਥਾ ਜਿਮ ਅਬ ਤੂੰ ਚਹੈ ॥ ੨੯ ॥ ਖੜਗ [1]ਸਿਪਰ ਦੋਨਹੁ ਕਰ ਧਾਰੀ ॥ ਭਏ ਸਮੁਖ ਦੋਨਹੁ ਭਟ ਭਾਰੀ ॥ ਹ੍ਵੈ ਦਲ ਕੇ ਦੋਨਹੁ ਸਰਦਾਰ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੈ ਉਤਸ਼ਾਹ ਉਦਾਰ ॥ ੩੦ ॥ ਦੋਨਹੁ ਬੀਰ ਬੀਰ ਰਸ ਢੁਰੈਂ ॥ ਦੋਨਹੁ ਦਾਵ ਜੰਗ ਕੇ ਕਰੈਂ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੇ [2]ਆਨਨ ਪਰ ਲਾਲੀ ॥ ਦੋਨਹੁ ਵਿੱਦਯਾ ਵਾਨ ਬਿਸਾਲੀ ॥ ੩੧ ॥ ਦੋਨਹੁ ਜੀਤਨ ਕੇ ਅਭਲਾਖੀ ॥ ਦੋਨਹੁ ਕੇ ਦਲ ਦੇਖਤ ਆਖੀ ॥ ਦੋਨਹੁ ਇਤ ਉਤ ਬਿਚਰਨ ਲਾਗੇ ॥ ਦੋਨਹੁ ਦਾਵ ਨ ਦੇ ਹੈਂ ਆਗੇ ॥ ੩੨ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਉਛਲਯੋ ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਖੜਗ ਉਭਾਰ ਗੁਰੂ ਲਲਕਾਰੇ ॥ ਰਹੁ ਠਾਂਢੇ ਮਾਰਯੋ ਅਬ ਜਾਨ ॥ ਨਹਿੰ ਜੈ ਹੈਂ ਅਬ

੧ ਢਾਲ । ੨ ਮੂੰਹ ਪਰ ।

ਲੈਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਧਕ [1]ਸੀਘ੍ਰਤਾ ਧਾਰੀ ॥ [2]ਬ੍ਰਾਮ ਹਾਥ ਕਰ [3]ਸਿਪਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਰੋਕ ਵਾਰ ਨਿਜ ਖੜਗ ਪ੍ਰਹਾਰਾ ॥ ਕਾਲੇ ਖਾਨ ਤਬੈ ਬਲ ਧਾਰਾ ॥ ੩੪ ॥ ਲਯੋ ਖੜਗ ਪਰ ਖੜਗ ਜੁ ਮਾਰਾ ॥ ਨਿਕਸਤ ਭਈ ਬ੍ਰਿੰਦ ਚਿਨਗਾਰਾ ॥ ਹਟੇ ਦੂਰ ਪੁਨ ਕਾਲਾ ਆਯੋ ॥ ਬਡ ਬਲ ਤੇ ਤਬ ਖੜਗ ਚਲਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਢਾਲ ਸੰਭਾਲ ॥ ਰੋਕ ਵਾਰ ਕੋ ਮਾਰੀ ਭਾਲ ॥ ਬਲ ਤੇ ਹਨੀ ਗਿਰਨ ਲਗ ਪਾਛੈ ॥ [4]ਕਰਾਚੋਲ ਬਾਹਯੋ ਤਬ ਆਛੈ ॥ ੩੬॥ ਬੇ ਬਲ ਤੇ ਨ ਬਚਾਯੋ ਗਯੋ ॥ ਲਗਯੋ ਸੀਸ ਚੀਰਤ [5]ਬਪੁ ਭਯੋ ॥ ਏਕੈ ਆਂਖ ਏਕ ਹੀ ਸ੍ਰੌਨ ॥ ਇਕ ਪਗ ਇਕ ਕਰ ਖੰਡ ਸੁ ਦੌਨ ॥ ੩੭ ॥ ਅਰਧੋ ਅਰਧ ਸੁ ਚੀਰਨ ਕਰਤੀ ॥ ਪੁਨ ਤਰਵਾਰ ਬਹੀ ਕੁਛ ਧਰਤੀ ॥ ਹੁਇ [6]ਜੁਗ ਖੰਡ ਪਰੇ ਤਰਫੰਤੇ ॥ ਗਯੋ ਭਿਸ਼ਤ ਕੋ ਭਾ ਸੁਖਵੰਤੇ ॥ ੩੮ ॥ ਦੇਖ ਸਿਖਨ ਜੈਕਾਰ ਉਚਾਰਾ ॥ ਬਜਯੋ ਫਤੇ ਕੋ ਅਧਕ ਨਗਾਰਾ ॥ ਬਚੇ ਤੁਰਕ ਕੁਛ ਚਲੇ [7]ਪਲਾਈ ॥ ਭੂਪ ਬਿਨਾਂ ਕੋ ਕਰੇ ਲਰਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਾਛੇ ਤਿਨ ਪਰੇ ॥ [8]ਤ੍ਰਾਸ ਪਾਇ [9]ਸ਼ੱਤ੍ਰ ਅਸ [10]ਰਰੇ ॥ ਗੁਰੂ ਦੁਹਾਈ ਨਾਂ ਮੁਹਿ ਮਾਰੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਤਿਆਗ ਚਲੇ ਹਥਿਆਰੋ ॥ ੪੦ ॥ ਕਿਤਕ ਦੂਰ ਲਗ ਦੀਏ ਪਲਾਇ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ ਪਗ ਸੀਸ ਨਿਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਯੁਤ ਸਭ ਮਨ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਕਵਿ ਬਲ ਬਲ ਜਾਇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੁਤਬ ਖਾਂ ਔ ਕਾਲੇ ਖਾਂ ਬਧਹ ਚਤ੍ਰਥੋ ਜੰਗ ਜੀਤਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਉਨ੍ਹੱਤਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੬੯ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜੰਗ ਜੀਤ ਨਿਸਚਿੰਤ ਭੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਗ਼ਲ ਸੁ ਮਾਰ ॥

---

੧ ਛਾਤੀ। ੨ ਖਬੇ ਹਥ। ੩ ਢਾਲ। ੪ ਤਲਵਾਰ। ੫ ਸਰੀਰ। ੬ ਦੋ ਟੁਕੜੇ। ੭ ਦੌੜ ਗਏ। ੮ ਡਰ। ੯ ਵੈਰੀ। ੧੦ ਉਚਾਰਕੇ।

ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੋਂ ਬਚ ਕਹਯੋ ਅਸ ਗੁਰ ਦੀਨ ਦਯਾਰ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਹੁ ਬਲਵੰਤ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਯੋ ਅਬੈ ਦਿਨ ਘਟਕਾ ਚਾਰੇ ॥ ਤਿਮਰ ਹੋਇ ਪੁਨ ਲਖਯੋ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅਬ ਕਰੀਐ ਤਤ ਕਾਲ ਉਪਾਈ ॥ ੨ ॥ ਲੇਹੁ ਸੰਗ ਬਹੁ ਭਟਨ ਸਿਧਾਵੇ ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ [1]ਰਣ ਭੂਮੀ ਟੁਲਵਾਵੇ ॥ ਜੋ ਸਿਖ [2]ਘਾਇਲ ਜਿਤ ਕਿਤ ਹੋਇ ॥ ਖੋਜਹੁ ਪੁਰ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਸੋਇ ॥ ੩ ॥ ਪੁਨਹਿ ਤੁਰਕ ਘਾਇਲ ਜੋ ਹੇਰੋ ॥ ਤਿਨਹਿੰ ਪਹੁਚਾਇ [3]ਪ੍ਰਿਥਕ ਦਿਹੁ ਡੇਰੋ ॥ ਇਹੁ ਕ੍ਰਿਤ [4]ਤਿਮਰ ਪਰੇ ਲਗ ਕੀਜੈ ॥ [5]ਦਾਹ ਸੁਭਟ ਕਲ ਕੋ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਬਿਧੀਆ ਤਬ ਚਾਲਾ ॥ ਸੰਗ ਲੀਏ ਸੁਭਟਨ ਕੋ [6]ਜਾਲਾ ॥ ਘਾਇਲ ਟੋਲ ਟੋਲ ਕਰ ਲਿਆਵੇ ॥ ਬਡ ਅਰਾਮ ਜੁਤ ਤਿਨੈ ਟਿਕਾਵੈ ॥ ੫ ॥ ਇਤ ਗੁਰ [7]ਸੂਪਕਾਰ ਬੁਲਵਾਏ॥ ਹੁਕਮ ਦਯੋ ਤਿਨ ਕੋ ਇਸ ਭਾਏ ॥ ਥਕਤ ਸੂਰ ਹੋਏ ਅਧਕਾਏ ॥ ਪੰਚ ਪਹਿਰ ਜਿਨ ਜੰਗ ਮਚਾਏ ॥ ੬ ॥ ਸਭ ਕੜਾਹੁ ਕੀ ਦੇਗ ਸਵਾਰੋ ॥ ਅਪਰ ਕਛੂ ਅਬ ਨਾਹਿੰ ਤਿਆਰੋ ॥ ਸਭ ਕੋ ਮਨ ਭਾਵਤ ਹੀ ਦੀਜੈ ॥ ਕਰੋ ਤਿਆਰ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਕੀਜੈ ॥ ੭ ॥ ਹੁਕਮ ਪਾਇ ਗਨ ਕਰਬੇ ਲਾਗੇ ॥ ਉਤ [8]ਸਸ ਬਿਧੀਆ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ॥ [9]ਸੰਝ ਭਈ ਜਬ ਤਿਮਰ ਸੁ ਛਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਦਰ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ੮ ॥ ਆਇ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਬਿਨੈ ਕਰੀ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ॥ ਸਭ ਘਾਇਲ ਲਿਆਏ ਉਠਵਾਇ ॥ [10]ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਡੇਰੇ ਕਰਵਾਇ ॥ ੯ ॥ ਤਿਨ ਸੇਵਨ ਹਿਤ ਨਰ ਬਹੁ ਲਾਏ ॥ ਸਿਖ ਤੇ ਕਜਾ ਜਸ ਤੁਰਕ ਭਿ ਗਾਏ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਬਡ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥

---

੧ ਮੈਦਾਨੇ ਜੰਗ ਦੀ ਥਾਂ। ੨ ਜ਼ਖਮੀ। ੩ ਵਖਰਾ। ੪ ਹਨੇਰਾ। ੫ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦਾ ਸਸਕਾਰ। ੬ ਸਮੂੰਹ। ੭ ਲਾਂਗਰੀ। ੮ ਚੰਦ ਵਾ ਬਿਧੀ ਚੰਦ। ੯ ਸੰਧਿਆਂ। ੧੦ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ।

ਤਿਆਰ ਦੇਗ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਥਾਇ ॥ ੧੦ ॥ ਪਠ ਅਨੰਦ ਪੰਗਤਾਂ ਬਠਲਾਈ ॥ ਦਯੋ [1]ਤਿਹਾਵਲ ਸਭ ਮਨ ਭਾਈ ॥ ਭੇ ਪ੍ਰਸੰਨ ਨਿਸ ਸੁਖ ਸੋਂ ਸੋਇ ॥ ਜਾਗੇ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਾਤ ਕੋ ਜੋਇ ॥ ੧੧ ॥ ਨਿੱਤ ਨੇਮ ਕਰ ਬਾਹਿਰ ਆਏ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਭਟ ਭੇ ਸਮਦਾਏ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਅਬ [2]ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ॥ ਜੋ ਸ਼ਹੀਦ ਸਿਖ ਤਿਨ ਇਕ ਠਾਵਹੁ ॥੧੨॥ [3]ਗਨ ਕਾਸ਼ਟ ਕੋ ਇਕ ਥਲ ਕੀਜੈ ॥ ਸਭ ਕੀ ਲੋਥ ਜਰਾਇ ਸੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜਾਤੀ ਮਲਕਹਿ ਪੁਨਹਿਂ ਅਲਾਯੋ ॥ ਸੰਗ ਸਵਾਰ ਕਿਤਕ ਲੇ ਜਾਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਤੁਰਕ ਗ੍ਰਾਮ ਜੋ ਗਿਰਦ ਨਵਾਇ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਪਕਰ ਬਿਗਾਰੀ ਲਿਆਇ ॥ ਖਾਤੇ ਖੋਦਨ ਪਰ ਤਿਨ ਲਾਵੇ ॥ ਤੁਰਕ ਹਤੇ ਤਿਨ ਮਹਿਂ ਪੂਰਾਵੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਹੁਕਮ ਕਾਰ ਸਭ ਲਾਗੇ ॥ [4]ਜੂਝੇ ਸਿੱਖ ਕਰੇ ਇਕ ਜਾਗੇ ॥ ਆਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਢਿਗ ਜਾਇ ॥ ਨਿਜ ਕਰ ਤੇ ਦੀਅ ਲੰਬੂ ਲਾਇ ॥ ੧੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਨ ਜਾਨੀ ॥ ਭੋਗ ਮੋਖ ਸਭ ਕੋ ਦੇ ਦਾਨੀ ॥ ਉਤ ਗਨ ਤੁਰਕ [5]ਗਰਤ ਖੋਦਾਵੈਂ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੇ ਤਨ ਪੂਰਤ ਜਾਵੈਂ ॥ ੧੬ ॥ ਸੰਧਯਾ ਲਾਗ ਅਸ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਵਾਈ ॥ ਥਕੇ ਤੁਰਕ ਸੋ ਮੁਕੇ ਨ ਆਈ ॥ ਤੁਰਕ ਵਿਗਾਰਨ ਜਾਨ ਛੁਡਾਈ ॥ ਕੁਛ ਦਫਨੇ ਕੁਛ ਇਤ ਉਤ ਥਾਈ ॥ ੧੭ ॥ ਸਤਿਗੁਰ [6]ਘੋਲਨ ਕੀ ਲੇ ਸਾਰਾ ॥ ਸਿੱਖ ਤੁਰਕ ਜਾਨੇ ਇਕ ਸਾਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸਭ ਪਰ ਜਬ ਹੇਰੀ ॥ ਭਏ ਬਿਮਲ ਤਨ ਤਬ ਬਿਨ ਬੇਰੀ ॥ ੧੮ ॥ ਤੁਰਕਨ ਕੋ ਗਠ ਖਰਚੋ ਦਯੋ ॥ ਤੁਰੰਗ ਦਿਯੇ ਲਵ ਪੁਰ ਪਠ ਦਯੋ ॥ ਸੁਨਯੋ ਹੁਤੋ ਆਗੇ ਹੀ ਸ਼ਾਹੁ ॥ ਮਰੀ ਫੌਜ ਕਾਲਾ ਉਮਰਾਹੁ ॥ ੧੯ ॥ [7]ਪੁੰਚ ਘੋਲ ਗੁਰ ਪਾਲ

੧ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ । ੨ ਦੇਰ । ੩ ਬਹੁਤ ਲਕੜਾਂ । ੪ ਲੜੇ ਹੋਏ ।
੫ ਟੋਵਾ ਵਾ ਖਾਤਾ । ੬ ਜ਼ਖਮੀ ਦੀ ਸਾਰ ਸੁਭਾਲ । ੭ ਮੁਨਾ ।

ਪਠਾਏ ॥ ਤਿਨ ਤੇ ਜੰਗ ਇਥ੍ਰਾ ਸੁਨ ਸ਼ਾਏ ॥ ਭਾ ਹਰਾਨ ਮੁਖ ਅੰਗਰੀ ਡਾਰੀ ॥ ਹੇ ਖੁਦਾਇ ਜੋ ਚਵੈ ਸੁ ਹਾਰੀ ॥ ੨੦ ॥ ਚਤੁ ਬੇਰ ਭਾ ਜੰਗ ਕਰਾਰਾ ॥ ਏਕ ਬੇਰ ਭੀ ਗੁਰ ਨਹਿੰ ਹਾਰਾ ॥ ਬਡ ਉਮਰਾਵ ਗਰਬ ਕਰ ਜਾਵੈਂ ॥ ਆਗੇ ਚਟਨੀ ਸਮ ਤਹਿੰ ਥਾਵੈਂ ॥ ੨੧ ॥ ਪੁਨ ਗੁਰ ਤੁਰਕ ਜੁ ਜ਼ਖ਼ਮੀ ਪਾਲੇ ॥ ਇਸ ਤੇ ਤਿਨ ਕੀ [1]ਗਾਥ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸੁਨ ਵਜ਼ੀਰ ਖਾਂ [2]ਔਸਰ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਸੁਨੀਐਂ ਨਰ ਰਾਇ ॥ ੨੨ ॥ ਸੋ ਖੁਦਾਇ ਕੀ ਜ਼ਾਤ ਲਖੀਜੈ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਸੰਸਾ ਮੂਲ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਰਾਵਰ ਅਹੁ ਸੁ ਬੇਪਰਵਾਇ ॥ ਨਿਮਕ ਹਰਾਮ ਨ ਕਹਯੋ ਮਨਾਇ ॥ ੨੩ ॥ ਗੁਰੂ ਪੀਰ ਜੇ ਜੀਤਨ ਚਾਵੈ ॥ ਸਿਜਦਾ ਕਰੋ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲ਼ਾਵੈ ॥ ਸਿਜਦੇ ਤੇ ਸੋ ਜੀਤੇ ਜਾਇ ॥ ਦੈਹੈਂ ਬਰ ਜੋ ਚਹਿੰ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਜੇ ਬਰੋਬਰੀ ਕੋ ਤਿਨ ਕਰੈ ॥ ਜਗ ਅਪਜਸ ਹੈ ਕਾਜ ਨ ਸਰੈ ॥ ਸੁਨਤ ਸ਼ਾਹੁ ਮਨ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਬਜੀਰ ਖਾਂ ਸਾਚ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੫ ॥ ਚਤੁ ਬੇਰ ਹਮ ਲਿਯੋ [3]ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਅਬ ਨਹਿੰ ਕਰੋਂ ਜੰਗ ਕਿਸ ਕਾਰਾ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਸਿਜਦਾ ਕਰ ਦੀਨਾ ॥ ਖਾਂ ਵਜ਼ੀਰ ਮਨ ਅਧਕ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥ ੨੬ ॥ ਇਤ ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਚ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਨ੍ਰਿਭੈ ਬਸੈਂ ਜਪ ਪੁਰਖ ਅਕਾਰ ॥ [4]ਪਾਵਸ ਰੁਤ ਆਈ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਘਨ ਬਰਖੈ ਬਡ ਸ਼ਬਦ ਉਠਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਲੋਥ ਤੁਰਕ ਪੁਰ ਕੇ ਦਿਸ ਚਾਰੇ ॥ ਕੁਛ ਦਫਨੇ ਕੁਛ ਪਰੇ ਬਿਥਾਰੇ ॥ ਉਠੀ ਦੁਗੰਧਾ ਤਿਨ ਬਡ ਆਏ ॥ ਪੁਰ ਤੇ ਵਹਿਰ ਨ ਨਿਕਸਯੋ ਜਾਏ ॥ ੨੮ ॥ [5]ਪੁਨਹਿ ਹਾੜ ਬਹੁ ਬੋਲਨ ਕਰੈਂ ॥ ਮਾਰੋ ਮਾਰੋ ਫੜੋ ਉਚਰੈਂ ॥ ਪਾਨੀ ਪਾਨੀ ਸ਼ਬਦ ਸੁਨਾਵੈਂ ॥ ਰੈਨ ਦਿਵਸ ਬਡ ਸ਼ੋਰ ਮਚਾਵੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਸੈਨ ਗੁਰੂ ਕੀ ਅਤ

੧ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ। ੨ ਮੌਕਾ। ੩ ਪਤਯਾਕੇ ਵਾ ਵੇਖ ਕੇ। ੪ ਅਸੂ ਕਤੇ। ੫ ਮੁੜ ਕੇ।

[1]ਅਕੁਲਾਈ ॥ ਦੁਰਗੰਧੀ ਗੁਰ ਕੋ ਨਹਿੰ ਭਾਈ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਅਸ ਬਿਧ ਗਤ ਦਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥ ਇਹਾਂ ਦੁਰਗੰਧੀ ਅਧਕ ਪਸਾਰੀ ॥ ਕਰੀਅਹਿ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਹਿ ਪਰਵਾਰ ਅਨੀ ਸਭ ਜਾਵੈਂ ॥ ਬਸੈਂ ਤਾਂਹਿ ਅਬ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ੩੧ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਬਿਧੀਏ ਤਬ ਗਾਯੋ ॥ ਸਭ ਮਹਿੰ ਹੁਕਮ ਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਸੁਨਤ [2]ਨਿਦੇਸ ਅਧਕ ਹਰਖਾਏ ॥ ਤਿਆਰੀ ਕਰਤ ਭਏ ਸਮਦਾਏ ॥ ੩੨ ॥ ਅਗਲੇ ਦਿਵਸ ਭਏ ਸਭ ਤਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਪ੍ਰਵਾਰ ਯੁਤ ਭੇ ਅਸਵਾਰੇ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਤਬ ਮਨਹਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਪਿਤ ਚਾਚੇ ਲਾਇਕ ਹੈਂ ਸਾਰੇ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰਤਾ ਮਿਲੈ ਨ ਹਮੈ ਕਦਾਏ ॥ ਇਨ ਕੇ ਸੰਗ ਨ ਹਮ ਅਬ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਜੋ ਬਡੋ ਅਮੋਲੀ ॥ ਤਿਸ ਦੁਰਾਇ ਰਾਖੈਂ ਨਿਜ ਕੋਲੀ ॥ ੩੪ ॥ ਇਸ ਤੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹ੍ਵੈ ਮੇਰਾ ॥ ਭਾਵੀ ਪ੍ਰਬਲ ਦੀਨ ਅਸ ਪ੍ਰੇਰਾ ॥ ਲੋਭ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਗੁਰ ਗ੍ਰੰਥ ਛਪਾਯੋ ॥ ਕੁਲਫ ਲਾਇ ਦਰ ਪਰ ਥਿਰ ਥਾਯੋ ॥ ੩੫ ॥ ਉਤ ਗੁਰ ਭਏ ਸਭੀ ਬਿਧ ਤਿਆਰੀ ॥ ਸਿਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਚਹੀ ਸਵਾਰੀ ॥ ਆਇ ਸਿਖ ਲੈਨੇ ਜਿਸ ਕਾਲਾ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਤਬ ਬੋਲ ਕਰਾਲਾ ॥ ੩੬ ॥ ਮੈਂ ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇਹੂੰ ਨਹਿੰ ਕਦਾ ॥ ਰਾਖੋਂ ਨਿਕਟ ਇਹਾਂ ਰਹੋਂ ਸਦਾ ॥ ਨਹਿੰ ਜਾਵੋਂ ਮੈਂ ਇਨ ਤੇ ਰਯੋ ॥ ਜਾਹੁ ਪਿਤਾਮੈਂ ਸੋਂ ਕਹਿ ਦਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਜੇ ਜਬਰੀ ਕੋ ਲੇ ਕਰ ਜਾਏ ॥ ਮਰੋਂ ਪੇਟ ਮਹਿੰ ਕਰਦ ਜੁ ਖਾਏ ॥ ਚਢੋਂ ਪਿਤਾਮੇ ਕੇ ਸਿਰ ਜਾਇ ॥ ਜਾਨੈ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ਤਦਾਇ ॥ ੩੮ ॥ ਅਸ ਸੁਨ ਸਿਖ ਆਇ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਕੀ ਭਾਖੀ ਰਾਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸੁਨਤ [3]ਰਸਾਇਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗੁਰ ਤਿਸ [4]ਰੋਸ ਮਿਟਾਯੋ ॥ ੩੯ ॥ ਹੇ ਸੁਤ ਇਹੁ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ

---

੧ ਦੁਖੀ ਹੋਈ । ੨ ਆਗਿਆ । ੩ ਕ੍ਰੋਧਵਾਨ ਹੋਇਆ । ੪ ਗੁਸੇ ਨੂੰ ।

ਰਹਯੋ ॥ ਭਾਵੀ ਪ੍ਰਬਲ ਇਸੇ [1]ਬਿਚਲਯੋ ॥ ਜਬ ਹਮਰੋ ਦਸਮੋ [2]ਬਪੁ ਹੋਵੈ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਬਨੈ ਪੁਨ ਪ੍ਰਗਟ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ ੪੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਇਸਕੋ ਤਿਆਗਨ ਬਨੈ ॥ ਰਿਸ ਨਹਿੰ ਠਾਨਹੁੰ ਤੁਮ ਨਿਜ ਮਨੈ ॥ ਅਸ ਧੀਰਜ ਦੇ ਭਏ ਸਵਾਰੇ ॥ ਚਲੇ ਪੰਥ ਮਹਿਂ ਆਨੰਦ ਧਾਰੇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸੱਤ੍ਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਚਢੇ ਸੁ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ [3]ਬੰਬ ਬਜਾਇ ॥
ਧੀਰ ਮੱਲ ਬਿਨ ਅਪਰ ਸਭ ਸਿੱਖ ਸੇਵਕ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਇਤ ਗੁਰ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਦਿਸ ਜਾਈ ॥ ਉਤ ਤੁਰਕਨ ਕੀ ਸੁਨਹੁ ਖੁਟਾਈ ॥ ਕੁਤਬਾ ਅਬਦੁਲ ਮੂਬੇ ਦੋਇ ॥ ਮਾਰੇ ਜੰਗ ਮਾਹਿੰ ਗੁਰ ਸੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕੁਤਬੇ ਕੋ ਸੁਤ ਨੂਰ ਜਮਾਲ ॥ ਅਬਦੁਲ ਵਲੀ ਅਹਿਮਦਾ ਜਾਲ ॥ ਵੈਰ ਪਿਤਨ ਕਾ ਕਰਯੋ ਸੰਭਾਰਨ ॥ ਚਢੇ ਸੰਗ ਲੇ ਸਾਤ ਹਜਾਰਨ ॥ ੩ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਕੋ ਘੇਰਾ ਪਾਈ ॥ ਉਤਰੇ ਥੇ ਗੁਰ ਪਿੰਡ ਪਲਾਈ ॥ ਜਾਲੰਧਰ ਸਿਖ ਇਕ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ॥ ਆਇ ਭੇਦ ਤਿਸ ਗੁਰ ਕੌ ਦਿੱਤਾ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਡੇਰਾ ਤਹਾਂ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਢੇ ਬੀਰ ਰਸ ਕੇ ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਇਕ ਹਜਾਰ ਲੇ ਸੰਗ [4]ਸਊਰ ॥ ਮਾਰਗ ਰੋਕਯੋ ਤਿਨਹੁ ਹਜੂਰ ॥ ੫ ॥ ਉਤ ਤੇ ਤੁਰਕ ਆਏ ਬਲ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਿੱਖਨ ਨੇ ਜਬਹਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ [5]ਡੰਭ ਦੀਨ ਤਬ ਸਕਲ ਪਲੀਤੇ ॥ ਗਿਰੇ ਤੁਰਕ ਭੇ ਮਨ ਭੈ ਭੀਤੇ ॥ ੬॥ ਹਾਥ ਪਾਂਵ ਪੈ ਗੇ ਸਭ ਤਾਈ॥

੧ ਖਰਾਬ ਹੋ ਗਿਆ। ੨ ਦਸਵਾਂ ਸਰੀਰ ਵਾ ਜਾਮਾਂ। ੩ ਨਗਾਰਾ। ੪ ਸੂਰਮੇ।

ਕਹੈਂ ਕਿ ਆਫਤ ਗੈਬੋਂ ਆਈ॥ ਏਤੇ ਮਹਿੰ ਪੁਨ ਬਾੜ ਚਲਾਈ॥
ਖੰਡੇ ਖੈਂਚ ਪਰੇ ਬਿਚ ਜਾਈ॥ ੭॥ ਕਟਾ ਵੱਢ ਕਰ ਤੁਰਕ ਭਗਾਏ॥
ਹਤੇ ਗਏ ਸੂਬਨ ਸੁਤ ਥਾਏ॥ ਮੁਗਲ ਮਾਰ ਗੁਰ ਭਟ ਲੇ ਸੰਗ॥
ਆਏ ਡੇਰੇ ਸਹਿਤ ਉਮੰਗ॥ ੮॥ ਸਨੇ ਸਨੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਆਏ॥
ਹੈ [1]ਗੁਲਬਾਗਹਿ ਜਲ ਪੀਵਾਏ॥ ਪੀਅਤ ਸਾਰ ਜਲਦ ਦੇਹ
ਤਿਆਗੀ॥ ਭਯੋ ਮੁਕਤ ਜੋ ਥਾ ਬਡਭਾਗੀ॥ ੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ
ਪਰਵੇਸਤ ਭਏ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਥਏ॥ ਗੁਰ ਮਹਿਲਨ
ਮਹਿੰ ਉਤਰਤ ਭਏ॥ ਜਿਤ ਕਿਤ ਡੇਰੇ ਸਿੱਖਨ ਕਏ॥ ੧੦॥ ਸੈਨ
ਸੁ ਡੇਰੇ ਸੁਭ ਥਲ ਲਾਏ॥ [2]ਰਵ ਅਸਥਯੋ ਸੁਖ ਸੋਂ [3]ਸੁਪਤਾਏ॥
ਉਠੇ ਪ੍ਰਾਤ ਗੁਰ ਸੌਚ ਸਨਾਨੇ॥ ਲਗਿਯੋ ਸੁੰਦਰ ਅਧਕ ਦਿਵਾਨੇ॥
੧੧॥ ਗਾਵੈਂ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਮਹਾਨ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਮਨ ਕੀ ਗੁਰ
ਜਾਨ॥ ਸੰਗ ਸਿੱਖ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ॥ ਦਰਸਨ ਜਾਇ ਸ਼ਾਹਿ ਕੋ
ਦਿੱਤਾ॥ ੧੨॥ ਪਿਖਯੋ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸ਼ਾਹੁ ਸੁਜਾਨਾ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ
ਚਰਨਨ ਲਪਟਾਨਾ॥ ਮੁਖ ਕਹਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ਜਗ ਸ੍ਵਾਮੀ॥ ਘਟ
ਘਟ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰ ਜਾਮੀ॥ ੧੩॥ ਸਚਦਾ ਨੰਦ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤੁਮਾਰਾ॥
ਨਰਨ ਉਧਾਰਨ ਹਿਤ ਤਨ ਧਾਰਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਸ੍ਰੀ ਅੰਗਦ ਅਮਰ॥
ਰਾਮ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਰਚ ਸਮਰ॥ ੧੪॥ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਮੁਝ ਦਰਸਨ
ਦੀਨ॥ ਚਾਹਯੋ ਮੈਂ ਪੂਰਨ ਇਛ ਕੀਨ॥ ਅਬ ਮੈਂ ਤਜੋਂ ਸਰੀਰ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ ਬੈਠ ਨਿਕਟ ਕਰ ਕਰੋ ਨਿਹਾਲਾ॥ ੧੫॥ ਕਰ ਬੰਦਨ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਠਾਏ॥ ਸਦਾ ਅਧੀਨ ਭਗਤ ਜਗ ਰਾਏ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ
ਸੁ ਪੌਢਨ ਕੀਨ॥ ਕੌਤਕ ਤਨ ਤਤ ਛਿਨ ਤਜ ਦੀਨ॥ ੧੬॥
ਜਿਮ ਗਜ ਫੂਲ ਮਾਲ ਕੋ ਡਾਰੇ॥ ਤਿਮ ਤਜ ਲੀਨ ਜੋਤ ਸੁਖ ਸਾਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸ ਕੀ ਗੋਰ ਬਨਾਈ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਦੀਨ ਦਫਨਾਈ

੧ ਘੋੜੇ ਦਾ ਨਾਮ ਹੈ। ੨ ਸੂਰਜ ਡੁਬ ਗਿਆ। ੩ ਸੌਂ ਗਏ।

॥ ੧੭ ॥ ਪੁਨ ਕੀਰਤਪੁਰ ਮਹਿੰ ਚਲ ਆਏ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਬਸਨ ਲਗੇ ਸੁਖਦਾਏ ॥ ਤਾਰਾ ਚੰਦ ਹੰਡੂਰੀ ਰਾਜਾ ॥ ਸੁਨਿਯੋਂ ਆਇ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਾ ॥ ੧੮ ॥ ਅਤ ਅਨੰਦ ਮਨ ਮਹਿੰ ਉਪਜਾਇ ॥ ਆਯੋ ਦਰਸਨ ਹਿਤ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਪਗ ਪੰਕਜ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ [1]ਅਕੋਰ ਚੜ੍ਹਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ [2]ਕੁਸ਼ਲਾ ਨੰਦ ਗੁਰ ਬੂਝਤ ਭਏ ॥ ਕਹੈ ਭੂਪ ਪ੍ਰਭ ਸਭ ਸੁਖ ਅਏ ॥ ਦਰਸ਼ਨ ਰਾਵਰ ਕੇ ਅਬ ਪਾਏ ॥ ਸਭ ਮਨ ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਥਾਏ ॥ ੨੦ ॥ ਕੇਤਕ ਦਿਨ ਰਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਸੇਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ਪੁਨ ਆਇਸ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਇ ॥ ਗਯੋ ਰਾਜ ਧਾਨੀ ਗੁਰ ਧਿਆਇ ॥ ੨੧ ॥ ਪਾਵਸ ਰੁਤ ਜਗ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ॥ [3]ਚਹੁ ਦਿਸ [4]ਸਘਨ [5]ਘਟਾ [6]ਘਿਰ ਆਈ ॥ ਬਰਣ ਬਰਣ ਕੇ ਜਲਧਰ ਬਰਖਹਿੰ ॥ ਮਿਟੀ ਤਪਤ ਜੰਤੂ ਗਨ ਹਰਖਹਿੰ ॥ ੨੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੀਰ [7]ਸੱਤਦ੍ਰਵ ਤੀਰਾ ॥ ਕਬ ਕਬ ਪਿਖਹਿੰ ਨਵੀਨ ਸੁ ਨੀਰਾ ॥ ਜੁਗਮ ਸਮੈਂ ਸੁਭ ਸਭਾ ਲਗਾਵੈਂ ॥ ਸਬਦ ਸੁ ਰਾਗੀ ਸੁੰਦਰ ਗਾਵੈਂ ॥ ੨੩ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਤੇ ਆਇ ॥ ਲਿਆਇ [8]ਉਪਾਇਨ ਕੋ ਸਮਦਾਇ ॥ ਅਰਪਹਿੰ ਦਰਸ਼ ਕਰਹਿੰ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਚਰਨ ਸਪਰਸਹਿੰ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁ ਪਾਗੇ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨਹਿੰ ਬਚਨ ਸਿਮਰਹਿੰ ਸਤਿਨਾਮੂ ॥ ਪਾਹਿੰ [9]ਸ੍ਰੇਯ ਕੋ ਗਮਨਹਿੰ [10]ਧਾਮੂ ॥ ਗੁਰੂ [11]ਸੂਰਤਾ ਬਿਦਤ ਜਹਾਨ ॥ ਬਡੇ ਬਹਾਦਰ ਕਰਹਿੰ ਬਖਾਨ ॥ ੨੫ ॥ [12]ਅਲਪ ਚਮੂ ਜਿਨ ਕੇ ਰਹਿ ਪਾਸੀ ॥ ਲਾਖਹੁੰ ਸ਼ਤ੍ਰੂ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਰ [13]ਪੀਰਨ ਕੇ ਪੀਰ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਬਡ [14]ਮੀਰਨ ਕੇ ਮੀਰ ਸੁਹਾਲਾ ॥ ੨੬ ॥ ਸ਼ਾਹੁ ਜਹਾਂ

---

੧ ਭੇਟਾ । ੨ ਸੁਖ ਅਨਦ । ੩ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ । ੪ ਸੰਘਣੀ । ੫ ਬਦਲ । ੬ ਉਮੰਡ ਆਏ । ੭ ਦਰਿਆ ਸਤਲੁਜ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ । ੮ ਭੇਟਾ । ੯ ਸੁਖ । ੧੦ ਘਰ । ੧੧ ਸੂਰਮਤਾਈ । ੧੨ ਥੋੜੀ ਫੌਜ । ੧੩ ਪੂਜਨੀਕਾਂ ਦੇ ਪੂਜਨੀਕ ਹਨ । ੧੪ ਵਡਿਆਂ ਤੋਂ ਵਡੇ ਹਨ ।

ਜਿਨ ਸੋਂ ਲਰ ਹਾਰੇ ॥ ਅਪਰ [1]ਬਾਪੁਰੇ ਕਹਾਂ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸਨ ਤੇ ਚਲ ਆਵੈਂ ॥ ੨੭ ॥ ਕਿਤਕ [2]ਸੁਭਟ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਕੇਰੇ ॥ ਗੇ ਬਨ ਮਹਿਂ ਹਿਤ ਖੇਲ [3]ਅਖੇਰੇ ॥ ਦਿਵਸ ਚਢਯੋ ਬਡ [4]ਘਾਮ [5]ਉਪੰਨਾ ॥ ਬਿਚਰਤ ਭਏ ਨ ਕੋ [6]ਮ੍ਰਿਗ ਹੰਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਇਕ ਸਵਾਰ ਬਡ ਦੂਰ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਸਘਨ ਬ੍ਰਿਛਨ ਮਹਿਂ ਪਸੂ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਨਹਿਂ ਤਿਸ ਕੇ ਚਲ ਪਹੁਚਯੋ ਨੇਰੇ ॥ ਭਾਜ ਨ ਜਾਇ ਮੋਹਿ ਕੋ [7]ਹੇਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਥਿਰਯੋ ਦੂਰ ਤੇ [8]ਤੁਪਕ ਚਲਾਈ ॥ ਲਾਗੀ ਤਾਤ ਕਾਲ ਤਿਸ ਜਾਈ ॥ ਗਯੋ ਨਿਕਟ ਜਬ ਕੀਨ [9]ਚਿਨਾਰੀ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਧੇਨ ਪਾਈ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਮਹਾਂ ਪਾਪ ਤੇ ਪਾਯੋ [10]ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਮਮ ਕਰ ਤੇ ਭੀ ਧੇਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਲੌਟਾਯੋ ਸੰਗਨ ਸੋਂ ਕਹਯੋ ॥ ਮਹਾਂ ਅਪੱਦ੍ਰਵ ਮੋਤੇ ਥਯੋ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨ ਥਰਹਰ ਸਭ ਕਾਂਪਨ ਲਾਗੇ ॥ ਧੇਨ ਹਤੀ ਗੁਰ ਰਿਸ ਹ੍ਵੈਂ ਆਗੇ ॥ ਅਸ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿਂ ਪੁਰ ਦਿਸ ਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਮਗ ਦਰਸਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਪਿਖ ਤਬ ਉਤਰੇ ਸਭੈ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ॥ ਬਾਬੇ ਕੇ ਪਗ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ਪੁਨ ਜਿਸ ਤੇ ਭੀ ਧੇਨ ਬਿਨਾਸ ॥ ਤਿਸ ਨੇ ਕੀਨੀ ਬਿਨੈ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥ ੩੩ ॥ ਹੇ ਗੁਰ ਸੁਤ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ॥ ਹਮ ਤੇ ਪਾਤਕ ਭਯੋ ਅਚਿੱਤਾ ॥ ਧੇਨ ਹਤੀ ਗੀ ਬਿਨਾ [11]ਚਿਨਾਰੇ ॥ ਹੋਵੈ ਅਪਜਸ ਜਗਤ ਮਝਾਰੇ ॥ ੩੪ ॥ ਪਰ ਕੋ ਨਾਮ ਨ ਲਹੈ ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਕਰ ਕਰੈਂ ਉਚਾਰਾ ॥ ਯਾਂਤੇ [12]ਬਿਰਦ ਲਾਜ ਅਬ ਰਾਖੋ ॥ ਜੀਐ ਧੇਨ ਬਚ ਨਿਜ ਸੁਭ ਭਾਖੋ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬੇ ਕੀਨ ਬਿਚਾਰਨ ॥ ਮਰੀ ਗਊ ਜੇ ਕਰੈਂ ਜਿਵਾਰਨ ॥ ਇਹ ਭੀ ਬਾਤ ਨ ਆਛੀ ਹੋਇ ॥

੧ ਵੀਚਾਰੇ । ੨ ਸੂਰਮੇ । ੩ ਸ਼ਿਕਾਰ । ੪ ਗਰਮੀ । ੫ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ । ੬ ਹਰਨ । ੭ ਦੇਖਕੇ । ੮ ਬੰਦੂਕ । ੯ ਪਛਾਣਨਾ । ੧੦ ਡਰ । ੧੧ ਪਹਿਚਾਨਣੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ । ੧੨ ਧਰਮ ਦੀ ਲਜਿਆ ।

ਪਿਤਾ ਰਿਸੈਹੈਂ ਸੁਨਹੈਂ ਸੋਇ ॥ ੩੬ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਜਬ ਬਾਲ ਜਿਵਾਯੋ ॥ ਇਸ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤਜਨ ਬਨ ਆਯੋ ॥ ਜੇ ਅਬ ਧੇਨੂ ਨਾਹਿੰ ਜਿਵਾਵੈਂ ॥ ਤੌ ਅਪਜਸ ਜਗ ਮਹਿੰ ਬਹੁ ਛਾਵੈਂ ॥ ੩੭ ॥ ਹਤੀ ਇਨਹੁ ਨਹੀਂ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਾਕਰ ਨਾਮ ਬਖਾਨੈ ॥ ਅਬ ਤੌ ਆਛੀ ਅਹੈ ਜਿਵਾਵਨ ॥ ਸਹਿਤ ਪੁੰਨ ਅਪਜਸਹਿ ਮਿਟਾਵਨ ॥ ੩੮ ॥ ਪਿਤਾ ਕੋਪ ਕੋ ਲੇਹੁੰ ਸਹਾਰ ॥ ਜਥਾ ਕਹੈਂ ਸੋ ਕਰ ਹੈਂ ਕਾਰ ॥ ਅਸ ਬਿਚਾਰ ਤਿਨ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਈ ॥ ਧੇਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕੋ ਲਿਆਉ ਉਠਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਸੁਨਤ ਗਏ ਜੋਧਾ ਤਬ ਧਾਇ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗਊ ਕੋ ਲਿਆਇ ਉਠਾਇ ॥ [1]ਨੀਮ ਛਰੀ ਥੀ ਗੁਰ ਸੁਤ ਹਾਥ ॥ ਕੀਨ ਲਗਾਵਨ ਧੇਨੂ ਗਾਤ ॥ ੪੦॥ ਤਤ ਛਿਨ ਉਠੀ ਘਾਸ ਚਰ ਲਾਗੀ॥ ਪਿਖ ਸਭ ਕੇ ਮਨ [2]ਮੁਦ ਬਹੁ ਜਾਗੀ ॥ ਭੇ ਨਿਚਿੰਤ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਸਭ ਆਇ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਤ ਕੇ ਜਸ ਬਹੁ ਗਾਇ ॥ ੪੧ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਸਨ ਔ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਧੇਨ ਜਿਵਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਇਕਹਤਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੧ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜਾਨ ਲੀਨ ਬਿਰਤਾਂਤ ॥
ਏਤਕ ਮਹਿੰ ਆਵਤ ਭਏ ਬਾਬਾ ਜੀ [3]ਬਖਜ਼ਾਤ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕਯੋ ਪਿਤਾ ਅਗਾਰੀ ॥ ਤੋਰ ਪਿਤਾ ਕੀ ਅਪਰ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਬੋਲੇ ਕੀਨੀ ਅਬ ਨੀਕੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਤਨ ਲਗੇ ਜੁ ਫੀਕੀ ॥ ੨ ॥ ਅਟਲ ਰਾਇ ਜਾਂਤੇ ਤਜ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਤੂ ਅਬ ਲੌ ਸਮਝਯੋ ਨ ਸਿਆਨਾ ॥ ਕਰ [4]ਅਜ਼ਮਤ ਦੇ [5]ਸੁਰ ਭੀ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਗ਼ਨੀ ਗ਼ਰੀਬ ਸੁਨਹਿੰ ਜਬ ਕਾਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਭਏ ਕੋ

੧ ਨਿੰਮ ਦੇ ਦਰਖਤ ਦੀ ਛੜੀ,ਸੋਟੀ । ੨ ਖੁਸ਼ੀ । ੩ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਗਟ
੪ ਕਰਾਮਾਤ । ੫ ਗਊ ।

ਹਮ ਢਿਗ ਲਿਆਵਹਿਂ ॥ ਕਰਹਿਂ [1]ਜਾਚਨਾ ਜਥਾ ਜਿਵਾਵਹਿਂ ॥ ਜੋ ਜਨਮਯੋਂ ਤਿਸ ਸਰ ਪਰ ਮਰਨਾ ॥ ਨਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਜਥਾ ਇਹੁ ਬਿਰਨਾ ॥ ੪ ॥ ਕੌਨ ਕੌਨ ਕੋ ਹਮ ਜੀਵਾਵਹਿਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗ ਸ਼ਰੀਕਾ ਲਾਵਹਿ ॥ ਇਸ ਕਰਨੀ ਕਾ ਫਲ ਅਬ ਏਹੋ ॥ [2]ਸੁਰਭੀ ਪਲਟੇ ਤਨ ਤਜ ਦੇਹੋ ॥ ੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਸੁਨ ਪਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਸੱਤਿ ਮਾਨ ਕਰ ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕ੍ਰਮਾ ਕੀਨ ਪਯਾਨਾ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਕਬਰ ਜਿਸ ਥਾਨਾ ॥ ੬ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਕੁਛਕੁ ਅੰਤਰਾ ਧਾਰਾ ॥ ਥਿਰੇ ਤਾਹਿਂ ਬਲ ਭਯੋ ਨਿਹਾਰਾ ॥ ਛਰੀ ਨੀਮ ਕੀ ਧਰਾ ਗਡਾਈ ॥ ਬੈਠ ਗਏ ਜਪੁ ਪਾਠ ਕਰਾਈ ॥ ੭ ॥ ਗੁਰੂ ਧਯਾਨ ਮਹਿਂ ਬ੍ਰਿਤੀ ਲਗਾਇ ॥ ਪੌਢ ਗਏ ਤਪ ਤਨ ਤਜ ਦਾਇ ॥ ਤਾਤ ਕਾਲ ਨਹਿਂ ਲਗੀ ਅਵਾਰਾ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰਾ ॥ ੮॥ ਜੋਤ ਸੰਗ ਗੀ ਜੋਤ ਸਮਾਇ ॥ ਸੁਨਹੁ ਕਥਾ ਇਤ ਕੀ ਜਿਮ ਆਇ ॥ ਜਬ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰ ਤੇ ਗਏ ॥ [3]ਏਕਲ ਸੰਗ ਦਾਸ ਨਹਿਂ ਲਏ ॥ ੯ ॥ ਸੇਵਾ ਦਾਰਨ ਜਬ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਏਕਲ ਕਿਤ ਕੋ ਪਯਾਨਾ ॥ ਪਾਛੇ ਬੂਝ ਬੂਝ ਤਿਤ ਗਏ ॥ ਜਾਇ [4]ਬਿਲੋਕੇ [5]ਪੌਢੇ ਲਏ ॥ ੧੦ ॥ ਕਰ ਤੂਰਨਤਾ ਨਿਕਟ ਸਿਧਾਏ ॥ ਲਗੇ [6]ਬਿਲੋਚਨ ਸ੍ਵਾਸ ਨ ਪਾਏ ॥ ਬਿਸਮੇ ਬਹੁਰੇ ਚਰਨ ਦਬਾਏ ॥ ਨਿਸਚੈ ਭਈ ਜਬੈ ਉਰ ਮਾਏ ॥ ੧੧ ॥ ਧਾਇ ਆਇ ਇਕ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹੀ ॥ ਰੋਇ ਕਹਯੋ ਬਾਬੇ ਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭ੍ਰਿਤ ਤੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਉਠੇ ਤਬੈ ਕਹਿ ਅਸ ਬਿਧ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥ ੧੨ ॥ ਚਲਹੁ ਤਹਾਂ ਜਹਿਂ ਪ੍ਰਾਨ ਤਿਆਗੇ ॥ ਹਮਰੀ ਆਇਸ ਕੇ [7]ਅਨਰਾਗੇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਆਦਿਕ ਨਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਪਰਯੋ [8]ਰੌਰ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੧੩ ॥ ਉਤਲਾਵਤ

੧ ਮੰਗਣਾ। ੨ ਗਊ। ੩ ਅਕੱਲਾ। ੪ ਵੇਖਿਆ। ੫ ਲੰਮੇ ਪਏ। ੬ ਵੇਖਣਾ ਕੀਤਾ। ੭ ਪ੍ਰੇਮੀ। ੮ ਰੌਲਾ।

ਪਹੁੰਚੇ ਤਿਸ ਥਾਨ ॥ ਪਿਖਯੋ ਪੁੱਤ੍ਰ ਪੌਢੇ ਬਿਨ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਕੈ ਨਰ ਔ ਨਾਰੀ ॥ ਧਾਇ ਪਹੂਚੇ ਕਾਜ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ੧੪ ॥ ਮਾਤ ਨਾਨਕੀ ਤਬ ਚਲ ਆਹੀ ॥ ਮੁਖ ਕੌ ਦੇਖ ਦੇਖ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਦੇਖ ਬਿਸਮਾਯੋ ॥ ਨਿਕਟ ਖਰੋਯੋ ਮੁਖ ਕੁਮਲਾਯੋ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਿੱਖ ਸੁਭਤ ਢਿਗ ਰੁਦਤ ਮਹਾਨ॥ ਹਿਤ ਸਸਕਾਰਨ ਸੌਜ ਮੰਗਾਈ ॥ ਚੰਦਨ ਭਾਰ ਆਇ ਸਮਦਾਈ ॥ ੧੬ ॥ ਜਲ ਦਧਿ ਬਸਤਰ ਦਾਸ ਲਿਆਇ ॥ ਕਰਤ ਕਾਰ ਵਈਰਾਗ ਉਪਾਇ ॥ [1]ਛਰੀ ਖਰੀ ਦਿਸ ਸੀਸ ਨਿਹਾਰੀ ॥ ਕਹਯੋ ਗੁਰੂ ਇਹੁ [2]ਤਰ ਹੁਇ ਭਾਰੀ ॥ ੧੭ ॥ ਕਹਿ ਕਰ ਸੁੰਦਰ ਚਿਖ ਬਨਵਾਈ ॥ ਸੰਸਕਾਰੀ ਥਾਪੇ ਹਰਿਰਾਈ ॥ ਦਧਿ ਜਲ ਸੌਂ ਇਸਨਾਨ ਕਰਾਇਵ ॥ ਸ੍ਵੇਤ ਚਾਦਰੇ ਤਨ ਪਹਿਰਾਇਵ ॥ ੧੮ ॥ ਬਹੁਰ ਚਿਖਾ ਪਰ ਦੀਨ ਧਰਾਈ ॥ ਪਾਵਕ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਲਗਾਈ ॥ ਬਿਧ ਸਮੇਤ ਸਸਕਾਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਉਤਰੇ ਸਭ ਸੋ ਥਲ ਜਬ ਚੀਨੇ ॥ ੧੯॥ ਜਹਿਂ ਸੁਰਭੀ ਕੋ ਕਰਯੋ ਜਿਵਾਵਨ ॥ ਥਿਰੇ ਗੁਰੂ ਕਿਯ ਬਰ ਸੁਖ ਦਾਵਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਬਡ ਸੁਤ ਮੇਰਾ ॥ ਸਿਰੀ ਚੰਦ ਬਾਬੇ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ੨੦ ॥ ਪੁਨ ਆਇਸ ਮਹਿਂ ਸਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਯੋ ਸੁ ਬੈਸ ਬਿਤਾਈ ਸਾਰੀ ॥ ਅਬ ਅਜ਼ਮਤ ਕਰ ਧੇਨ ਜਿਵਾਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਹਮ ਕੌ ਰਿਸ ਕਛ ਆਈ ॥ ੨੧ ॥ ਰੋਸ ਮਾਹਿਂ ਜੋ ਹਮ ਕਹ ਦਯੋ ॥ ਸੋਊ ਮਾਨ ਕਰ ਤਨ ਤਜ ਦਯੋ ॥ ਯਾਂਤੇ ਮੋਕਹੁ ਅਤੀ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹੁਵੈ ਨਾਮ ਥਿਤ ਜਗਤ ਮਝਾਰਾ ॥ ੨੨ ॥ ਇਸ ਥਲ ਸੁਤ ਨੇ ਧੇਨੁ ਜਿਵਾਈ ॥ ਕਰ ਖੂੰਡੀ ਗੁਰ ਧਰਨ ਗਡਾਈ ॥ ਨਿਕਸੀ [4]ਬੰਬ [5]ਅੰਭ ਕੀ ਧਾਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਤਬ ਬਚਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੩ ॥

੧ ਛੜੀ। ੨ ਦਰਖਤ। ੩ ਚਿਖਾ। ੪ ਤੇਜ਼। ੫ ਜਲਦੀ।

ਇਹੁ [1]ਬਾਪੀ ਸੁਤ ਮੇਰੇ ਕੇਰੀ॥ ਸਭ [2]ਮੱਜਨ ਕਰ ਲਿਹੁ ਬਿਨ ਬੇਰੀ॥
ਅਸ ਕਹਿ ਆਪ ਕੀਨ ਇਸਨਾਨੇ ॥ ਪੁਨ ਸੰਗਤ ਸਭ ਮੱਜਨ ਠਾਨੇ
॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨਹਿ [3]ਪੰਚਾਂਮ੍ਰਤ ਅਧਕ ਮੰਗਾਯੋ ॥ ਚਢੇ ਜਹਾਂ ਬਾਬੇ
ਤਨ [4]ਦਾਹਯੋ ॥ ਬੈਠੇ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਨ ਲਗਾਇ ॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰ ਸਿੱਖ
ਸਮਦਾਇ ॥ ੨੫ ॥ [5]ਸ਼ੋਕਾਤੁਰ ਜਬ ਸਭ ਕੋ [6]ਹੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ
ਬਚ ਕਹਿ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥ ਮਮ ਸੁਤ ਹੇਤ ਨ ਸ਼ੋਕ ਕਰੀਜੈ ॥ ਇਹੁ ਨਹਿੰ
[7]ਮ੍ਰਿਤਕ ਜੀਅਤ ਮਨ ਲੀਜੈ ॥ ੨੬ ॥ [8]ਨੀਮ ਛਰੀ ਹੁਇ [9]ਤਰੂ
ਬਿਲੰਦ । ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤੇ ਦਰਸ ਮਨਿੰਦ ॥ ਧਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਜੋ ਇਤ
ਆਵੈ ॥ ਬਾਪੀ ਮੱਜ ਕਰਾਹੁ ਕਰਾਵੈ ॥ ੨੭ ॥ ਪੁਨ ਆਇ ਤਰੁ
ਦਰਸਨ ਕਰੈ ॥ ਭੇਟ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੀ ਧਰੈ ॥ ਸਕਲ ਕਾਮਨਾ ਸੋ
ਨਰ ਪਾਵੈ ॥ ਪੁਨ ਇਹੁ ਥਲ [10]ਪਾਕੋ ਹੁਇ ਜਾਵੈ ॥ ੨੮ ॥ ਅਸ
ਬਰ ਦੇ ਸਭ [11]ਸ਼ੋਕ ਨਿਵਾਰਾ ॥ ਭਾਨੇ ਸੁਹਿਲੇ ਪਾਠ ਉਚਾਰਾ ॥ ਪੁਨ
ਕੜਾਹ ਕੋ ਦੀਨ ਬਟਾਈ ॥ ਉਠਤ ਭਏ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗਤ ਦਾਈ ॥
੨੯ ॥ ਛੱਤ੍ਰੀ ਘਾਟ ਜੁਗਲ ਸ਼ਤ ਸੰਮਤ ॥ ਮਾਸ ਅਸੂਜ ਸੁਦੀ
ਦਸਮੀਂ ਥਿਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੋਤ ਸਮਾਏ ॥ ਕਰ ਸਭ ਕ੍ਰਿਆ
ਗੁਰੂ ਪੁਰ ਆਏ ॥ ੩੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਗੁਰ ਨਿਕਟ ਬੁਲਾਯੋ ॥ ਜਾਤੀ
ਮਲਕਹਿ ਸੰਗ ਮਿਲਾਯੋ ॥ ਕਹਯੋ ਜੁਗਲ ਤੁਮ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥
ਧੀਰ ਮੱਲ ਸੋਂ ਕਰੋ ਉਚਾਰ ॥ ੩੧ ॥ ਪਿਤ ਪ੍ਰਲੋਕ ਤੁਮਰਾ ਅਬ
ਥਾਯੋ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਹਿਤ ਤਿਸ ਇਤਹਿ ਲਿਆਯੋ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਦੋਨਹੂ
ਦੀਨ ਪਠਾਇ ॥ ਅਪਰ ਸਭਨ ਦਿਸ ਸੁਧ ਪਹੁਚਾਇ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਕਰਤਾਰ ਪੁਰੈ ਸੁਗ ਜਾਇ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਕੋ ਕਹੀ ਸੁਨਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ

---

੧ ਬਾਵਲੀ ਸਰੋਵਰ । ੨ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੩ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਦ । ੪ ਸਸਕਾਰ ।
੫ ਚਿੰਤਾਵਾਨ । ੬ ਦੇਖਿਆ । ੭ ਮੋਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ ਇਹ ਤਾਂ ਜੀਊਂਦਾ ਹੈ
੮ ਨਿੰਮ ਦੀ ਛੜੀ । ੯ ਦਰਖਤ । ੧੦ ਪਕਾ । ੧੧ ਚਿੰਤਾ ।

ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੋਤ ਸਮਾਯੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਮ ਕੋ ਬੋਲ ਪਠਾਯੋ ॥ ੩੩ ॥
ਲੇ ਕਰ ਗ੍ਰੰਥ ਚਲੋ ਨਿਜ ਸਾਥ ॥ ਪਾਠ ਕਰਾਵਨ ਚਾਹਿਤ ਨਾਥ ॥
ਧੀਰ ਮੱਲ ਸੁਨ ਕੇ ਤਿਨ ਕਹਯੋ ॥ ਮੈਂ ਨਹਿੰ ਜਾਉਂ ਜਾਨ ਤੁਮ
ਲਹਯੋ ॥ ੩੪ ॥ ਗੁਰ ਗਾਦੀ ਮੁਹਿ ਦੈ ਹੈਂ ਨਾਹੀਂ ॥ ਯਹਿ ਤੌ
ਨਿਸਚਉ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤਬ ਹੀ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਕਟ ਮੈਂ ਰਾਖਾ ॥ ਮੇਲ
ਕਰਨ ਕੀ ਮਨ ਨਹਿੰ [1]ਕਾਂਖਾ ॥ ੩੫ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਨਿਕਟ ਤੇ ਗੁਰ ਮੈਂ
ਅਹੈਂ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਤੇ ਪੂਜਾ ਲਹੌਂ ॥ ਤਹਾਂ ਗਏ ਜੇ ਗ੍ਰੰਥ ਖੁਸਾਇ ॥
ਤਬ ਹਮ [2]ਛੂਛੇ ਹੀ ਰਹਿ ਜਾਇੰ ॥ ੩੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਬਹੁ ਕਹਿ
ਸਮਝਾਇ ॥ ਪਰ ਨਹਿੰ ਮਾਨੀ ਉਠੇ ਤਦਾਇ ॥ ਆਇ ਗੁਰੂ [3]ਢਿਗ
ਬੰਦਨ ਠਾਨੀ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਕੀ ਸਕਲ ਬਖਾਨੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸੁਨ
ਗੁਰ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ [4]ਪ੍ਰਾਹਯੋ ॥ ਰਹਯੋ ਗੁਰੂ ਘਰ ਤੇ ਪਛਤਾਯੋ ॥
ਮਾਣ ਅਧਕ ਇਸ ਹੈ ਦੁਖਦਾਯੋ ॥ ਅਪਨੋ ਭਲੋ ਨਾਂਹਿ ਇਸ ਭਾਯੋ
॥ ੩੮ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਪੁਨ ਭਾਨੇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹਯੋ ॥ [5]ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ [6]ਪੰਚ
ਗ੍ਰੰਥਿ ਪਠ ਲਹਯੋ ॥ ਸੱਤਿ ਬਚਨ ਕਹਿ ਭਾਨਾ ਭਾਈ ॥ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ
ਪੋਥੀ ਪਾਠ ਕਰਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਚੌਥੇ ਦਿਵਸ ਫੂਲ ਚੁਨਵਾਏ ॥
ਅਸਥਿਨ ਯੁਤ ਸਭ ਭਸਮ ਉਠਾਏ ॥ [7]ਸ਼ਤਦ੍ਰਵ ਮਹਿੰ ਪ੍ਰਵਾਹਿ ਕਰ
ਦੀਨਾ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਤੇ ਨਰ ਆਵਨ ਕੀਨਾ ॥ ੪੦ ॥ ਬੇਦੀ ਭੱਲੇ
ਤੇਹਣ ਆਏ ॥ ਬਾਬੇ ਸਸੁਰ ਨਾਨਕੇ ਆਏ ॥ ਰਾਇ ਜੋਧ ਭੂਪਾ ਭੀ
ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ਸ਼ੋਕ ਉਪਾਯੋ ॥ ੪੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਭ ਸਨਮਾਨੇ ॥ ਹੁਕਮ ਸੱਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨ ਜਾਨੇ ॥ ਮਿਲ ਬਿਛਰਨ
ਸਮ [8]ਨਦ ਪਰਵਾਹੂ ॥ ਜਪੈ ਨਾਮ ਮਾਨਖ ਤਨ [9]ਲਾਹੂ ॥ ੪੨ ॥
ਅਸ ਉਪਦੇਸ਼ ਸੁ ਧੀਰਜ ਦੀਨ ॥ ਦਿਵਸ ਪੰਦ੍ਰਸੌ ਪਿਖ ਪਰਬੀਨ ॥

੧ ਇਛਾ । ੨ ਖਾਲੀ । ੩ ਪਾਸ । ੪ ਕਹਿਆ । ੫ ਹਰ ਰੋਜ਼ ।
੬ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ । ੭ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ । ੮ ਨਦੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਵਾਂਗੂ । ੯ ਲਾਭ ।

ਸੁਤ ਨਮਿੱਤ ਬਹੁ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਹਰੀ ਰਾਇ ਦਸਤਾਰ ਬੰਧਾਯੋ॥੪੩॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਬਾਬਾ ਗੁਰਦਿੱਤਾ ਜੀ ਪ੍ਰਲੋਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਬਹੱਤ੍ਰੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੨ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਤਕ ਦਿਵਸ ਬਿਤਾਇ ॥
ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਬਹੁ ਦੇਸ ਤੇ ਆਵਹਿ ਦਰਸਨ ਪਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਦਿਵਸ [1]ਬਸੋਹੇ ਕੋ [2]ਨਿਯਰਾਈ ॥ ਹੁਮ ਹੁਮਾਇ ਬਹੁ ਸੰਗਤ ਆਈ ॥ ਲਗਯੋ ਬਸੋਹੇ ਬਡ ਦੀਵਾਨ ॥ ਗਾਵੈਂ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ ਮਹਾਨ ॥ ੨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੈਂ ਸਿਖ ਸਭ ਆਇ ॥ ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੀ ਭੇਟ ਚਢਾਇ ॥ ਮਨੋਂ ਕਾਮਨਾਂ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ [3]ਚੰਦ੍ ਗੁਰੂ [4]ਉਡ ਸਿੱਖ ਸੁਹਾਵੈਂ ॥੩ ॥ ਪੁਰ ਅਨੂਪ ਕੋ ਸਿਖ ਇਕ ਆਯੋ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਤਿਸ ਨਾਮ ਸੁਹਾਯੋ ॥ [5]ਬਾਹਿਜ [6]ਬਰਨ ਸਿੱਲ ਤਿਸ ਜਾਤੀ ॥ ਪਤਨੀ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸੁਸਾ ਜਿਸ ਸਾਥੀ ॥ ੪ ॥ ਬੈਠਯੋ ਸਭ ਮਹਿੰ ਸਹਿ ਪਰਵਾਰੀ ॥ ਹੁਤੀ ਧਾਮ ਕੰਨਯਾਂ ਸੁ ਕੁਮਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਗੁਰੂ ਢਿਗ ਦੇਖਾ ॥ [7]ਬੈਸ [8]ਕਿਸੋਰ ਸਰੂਪ ਵਿਸੇਖਾ ॥ ੫ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਕੇ ਮਨ ਅਸ ਆਈ ॥ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕੌਰ ਕੀ ਕਰਹਿੰ ਸਗਾਈ ॥ ਗੁਰੂ ਪੌਤ੍ਰ ਬਡ ਰੂਪ ਸੁਹਾਯੋ ॥ ਜੇ ਗੁਰ ਮਾਨੈਂ ਹੁਇ ਮਨ ਭਾਯੋ ॥੬॥ ਅਸ ਮੰਜਸ ਕਰ ਬੀਚ ਦੀਵਾਨਾ ॥ ਗੁਰ [9]ਅਗ੍ਰਜ ਹ੍ਵੈ ਬਿਨੋ ਬਖਾਨਾ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸਭ ਕੀ ਮਨੋ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੇ ॥ ੭ ॥ ਬੇਟੀ ਹੈ ਹਮਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਇ ॥ ਕਰਨਾ ਕਰੋ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਇ ॥ ਨਿਜ ਪੌਤ੍ਰ ਦਾਸੀ ਬਨਵਾਵੋ ॥ ਇਹੁ ਇੱਛਾ ਮਮ ਪੂਰ ਕਰਾਵੋ ॥ ੮ ॥

---

੧ ਵਿਸਾਖੀ। ੨ ਨੇੜੇ। ੩ ਚੰਦ੍ਰਮਾਂ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਸੋਭ ਰਹੇ ਹਨ। ੪ ਤਾਰੇ ਸਿਖ ਸੋਭ ਰਹੇ ਹਨ। ੫ ਖਤ੍ਰੀ। ੬ ਵਰਨ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸ਼ੂਦ੍ਰ ਵੈਸ਼। ੭ ਉਮਰਾ। ੮ ਛੋਟੀ। ੯ ਅਗੇ।

ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਨ ਤਿਨ ਧੀਰਜ ਦਯੋ ॥ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਬਿਠਾਵਤ ਭਯੋ ॥
ਕਿਯ ਪਰਵਾਨ ਗੁਰੂ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ਉਠਿਓ ਹਰਖਤ ਤਬ ਬਿਨ
ਬੇਰੀ ॥ ੯॥ ਸਗਨ ਲਿਆਇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ
ਸੁ ਝੋਲੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਲਕ ਸਗਾਈ ਕੋ ਕਰ ਦਯੋ ॥ ਬਡ ਉਤਸ਼ਵ
ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਭਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਕਰਾਹ ਬਟਵਾਯੋ ॥ ਗਨ
[1]ਰੰਕਨ [2]ਗਨ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਪੁਨ ਬਿਨਤੀ ਠਾਨੀ ॥
ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਪਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਠਾਨੀ ॥ ੧੧॥ ਇਕ ਅਰਜੀ ਅਬ ਅਵਰ
ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਬਿਆਹ ਦਿਵਸ ਅਸਥਾਪਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਾਨੇ ਦਿਸ ਹੇਰਾ ॥ ਕਹਯੋ ਦਿਵਸ ਥਾਪਹੁ ਬਿਨ ਬੇਰਾ ॥ ੧੨ ॥
ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਬਿਨੈ ਉਚਾਰੀ ॥ ਬੈਸਾਖ ਸੁਦੀ ਏਕਮ ਸੁਖ ਕਾਰੀ ॥
ਦੁੱਤਿਯ ਗੁਰੂ ਔਤਾਰ ਸੁ ਅਹੇ ॥ ਬਿਆਹਿ ਹੁਵੈ ਤਿਨ ਦਿਨ ਸੁਖ
ਲਹੇ ॥ ੧੩ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਸੁਨ ਆਨੰਦ ਪਾਇ ॥ ਮਸਤਕ ਟੇਕ
ਗਯੋ ਹਰਖਾਇ ॥ ਤਿਆਰੀ ਹੋਨ ਲਗੀ ਦਿਸ ਦੋਊ ॥ ਉਤਸ਼ਵ
ਅਨਕ ਬਿਧਨ ਕੇ ਹੋਊ ॥ ੧੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੋਤ੍ਰਾ ਅਤੀ ਪਿਆਰਾ ॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸੁ ਰਿਦਾ [3]ਉਦਾਰਾ ॥ ਦਿਵਸ ਬਿਆਹਿ ਕੋ ਜਬ
[4]ਨੀਅਰਾਯੋ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਮੇਲ [5]ਹਕਾਰ [6]ਪਠਾਯੋ ॥ ੧੫ ॥ ਸੁਨ
ਸੁਨ [7]ਸੁਧ ਆਵੈਂ [8]ਦਿਸ ਚਾਰੀ ॥ ਗਨ ਇਕੱਤ੍ਰ ਭੇ ਨਰ ਔ ਨਾਰੀ ॥
[9]ਦੇਗ ਅਟੋਟ ਸੁ ਆਠੋ ਜਾਮ ॥ਨਾਨਾ [10]ਬਿੰਜਨ ਬਨਹਿੰ [11]ਵਿਰਾਮ॥
੧੬ ॥ ਦੋਨਹੁ ਸਮੈਂ ਸੁ ਲਗੇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਹੋਵੈ ਕੀਰਤਨ ਧੁਨ
ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦਿਵਸ ਪੁਰਬ ਨੀਅਰਾਯੋ ॥ ਭਈ ਬਰਾਤ
ਤਿਆਰ ਸੁਖ ਪਾਯੋ ॥ ੧੭ ॥ ਬਡ ਦਿਵਾਨ ਲਾਗਯੋ ਤਬ ਆਇ ॥

---

੧ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ। ੨ ਬਹੁਤ। ੩ ਸਖੀ। ੪ ਨੇੜੇ। ੫ ਬੁਲਾਣ ਲਈ। ੬ ਭੇਜਿਆ। ੭ ਖਬਰ। ੮ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ। ੯ ਲੰਗਰ। ੧੦ ਭੋਜਨ ਬਹੁਤ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ। ੧੧ ਸੁੰਦਰ।

ਹਰੀ ਰਾਇ [1]ਸੁਠ ਬਸਨ ਪਨਾਇ ॥ਆਇ [2]ਪਿਤਾਮੇ ਕੇ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਬਠਲਾਏ ਢਿਗ ਮਨ ਆਨੰਦੇ ॥ ੧੮ ॥ ਭਾਈ ਭਾਨਾ ਸੋਧਰਦਾਸਾ॥ ਮੁਕਟ ਬੰਧਾਈ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ ਰਾਸਾ ॥ ਨਿਓਂਦਾ ਲਖ ਕੇ ਲਗ ਭਗ ਆਯੋ ॥ ਗੁਰ ਰੰਕਨ ਗਨ ਦਾਨ ਦਿਵਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ੧੯ ॥ [3]ਸੋਧਰ ਦਾਸਾ ਚਢੀ ਬਰਾਤਾ ॥ ਬਜਹਿੰ ਬਾਜ ਬਹੁ ਬਿਧ [4]ਮੁਦ ਸਾਤਾ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਭਟ ਸਿਖ ਸਮਦਾਇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਵਾਹਿਨ ਚਢ ਸੁਖ ਪਾਇ ॥ ੨੦ ਸਭ ਤੇ ਅਗ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥ [5]ਸੁਨ ਬੜਵਾ ਪਰ ਚਲੈਂ ਸੁਹਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭ ਕੇ ਸਾਥ ॥ ਚਲਹਿੰ [6]ਮੌਦ ਬਚ ਕਹਿ ਕਹਿ ਨਾਥ ॥ ੨੧ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪਹੁੰਚੇ ਪੁਰੀ ਅਨੂਪ ॥ [7]ਬਾਮਾ ਪਿਖਹਿੰ ਪੌਤ੍ਰ ਗੁਰ ਰੂਪ ॥ ਕਰੇਂ ਸਰਾਹਨ ਅਲੀ ਹਮਾਰੇ ॥ ਭਾਗ ਬਡੇ ਅਸ ਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ੨੨ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਆ ਚਰਨਨ ਲਾਗੇ ॥ ਸਭ ਬਿਧ ਸੇਵ ਕੀਨ ਬਡ ਭਾਗੇ ॥ ਛਕ ਪਰਸਾਦ ਬਰਾਤ ਚਢਾਈ ॥ ਸ਼ਬਦ ਧੁਨੀ ਜੁਗ ਦਿਸ ਤੇ [8]ਛਾਈ ॥ ੨੩ ॥ [9]ਬੰਨੀ ਬਾਜੀ ਅਸ ਤਬ ਭਈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਈ ॥ ਭੀ ਮਿਲਨੀ ਅਤ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਲੇ ਬਰਾਤ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ॥ ਬਠਲਾਏ ਥਲ [10]ਰੁਚਰ [11]ਵਸੇਸਾ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਿ ਕਾਲ ਦੀਵਾਨ ਸਜਾਯੋ ॥ ਆਸਾ ਵਾਰ ਭੋਗ ਜਬ ਪਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਪੋਥੀ ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨ ॥ ਪਠੀ ਲਾਂਵ ਭਾਨੇ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੁ ਅਗ੍ਰ ਸੁਹਾਵੈ॥ਕ੍ਰਿਸਨ ਕੌਰ ਜੀ ਪਾਛੇ ਜਾਵੈ ॥ ੨੬ ॥ ਤਾਹਿ ਸਮਹਿ ਛਬ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਲੀਨ [12]ਭਾਵਰੀ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਬਡ ਉਤਸ਼ਾਹ ਭਯੋ ਤਬ ਆਇ ॥ ਗੁਰੂ

---

੧ ਸੁੰਦਰ ਕਪੜੇ । ੨ ਪਿਤਾ ਜੀ ਦੇ । ੩ ਅਰਦਾਸ ਕਰਕੇ । ੪ ਖੁਸ਼ੀ ਸਹਿਤ । ੫ ਸੁੰਦਰ ਘੋੜੀ ਪਰ । ੬ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿਚ । ੭ ਖਬੇ ਪਾਸੇ । ੮ ਇਸਥਿਤ । ੯ ਆਤਸ਼ਬਾਜ਼ੀ ਬਣੀ ਹੋਈ ਸੀ । ੧੦ ਸੁੰਦਰ । ੧੧ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ । ੧੨ ਲਾਵਾਂ ।

ਦਾਨ ਰੰਕਨ ਗਨ ਦਾਇ ॥ ੨੭ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਸਤਿ ਵਿਵਸ ਬਰਾਤ ॥ ਰਾਖੀ ਢਿਗ ਬਹੁ ਦੀਨਸ ਦਾਤ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਬਿਦਿਆ ਚਾਈ ॥ ਤਬ [1]ਡੋਰੋ ਲੀਨਸ ਮੰਗਵਾਈ ॥ ੨੮ ॥ ਬੀਚ ਮਹਿਲ ਹਰਿਰਾਇ [2]ਅਰੂਢੇ ॥ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹਿੰ [3]ਚਰਤ ਜਿਨ [4]ਗੂਢੇ ॥ ਸਭ ਬਰਾਤ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਕੀਰਤ ਪੁਰ [5]ਰੂਰੇ ॥ ੨੯ ॥ ਪੁਰ ਬਾਸਨ ਮਹਿਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ॥ ਬਡ ਅਨੰਦ ਭਾ ਬਰਨ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਪੌਤ੍ਰਾ ਗੁਰੂ ਬਿਆਹਿਯੋ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਸੱਤਰ ਥਾਯੋ ॥ ੩੦ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਬਿਆਹ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਤਿਹੱਤਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੩ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਸੁਖਦਾਇ ॥
ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰੈਂ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਦਾਸਾਇ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਬੁੱਢਣ ਸ਼ਾਹ ਜੋਊ ਗੁਰ ਪਿਆਰਾ ॥ ਤਨ ਤਜ ਜਬ ਗੁਰ ਪੁਰੀ ਸਿਧਾਰਾ ॥ ਚੇਲਾ ਤਹਿ ਇਕ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ॥ ਬਸੈ ਪੁਰੀ [6]ਦਿਸ ਪ੍ਰਾਚੀ ਮਾਹ ॥ ੨ ॥ ਸੁਨਯੋ ਪੀਰ ਮਮ ਤਨ ਤਜ ਗਯੋ॥ ਸੋ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਆਵਤ ਭਯੋ ॥ [7]ਪਾਕੀ ਕਬਰ ਪੀਰ ਬਨਵਾਈ ॥ ਬਹੁ ਧਨ ਲਾਯੋ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ॥ ੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸਤਿ ਸੰਗਤ ਕਰ ਮਨ ਦ੍ਰਿਢ ਥਾਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸੰਗ ਪ੍ਰੀਤ ਘਨੇਰੀ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹ ਭਈ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੪ ॥ ਚਹਯੋ ਜਾਹੁੰ ਨਿਜ ਸਦਨ ਮਝਾਰੀ ॥ ਇਕ ਦਿਨ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬਿਨੋ ਉਚਾਰੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗ ਪੂਰਹੁ [8]ਕਾਂਖਾ ॥ ਹਮਰੇ ਮਨ ਕੀ ਇਹ ਅਭਲਾਖਾ ॥

੧ ਡੋਲੀ ਵਿਚ। ੨ ਚੜ੍ਹੇ। ੩ ਕੌਤਕ। ੪ ਗੂੜ੍ਹੇ। ੫ ਸੁੰਦਰ।
੬ ਪੂਰਬ ਦਿਸ਼ਾ। ੭ ਪੱਕੀ। ੮ ਇੱਛਾ।

੫ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਸਿਖ ਜੋਊ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਦਿਹੋ ਸੰਗ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਰਾ॥ ਮੈਂ ਜਾਵਹੁੰ ਨਿਜ ਦੇਸ ਮਝਾਰ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਗ ਕਰ ਹੈਂ ਬਿਸਥਾਰ॥੬॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ [1]ਭਾਵਿੱਖਤ ਜਾਨੀ ॥ ਕਹਯੋ ਤਥਾ ਅਸਤੂ ਸੁਖ ਦਾਨੀ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੋ ਭੀ ਸਭ ਗਯਾਤਾ ॥ ਲਾਲ ਚੰਦ ਪੇਖਯੋ [2]ਢਿਗ [3]ਤਾਤਾ ॥ ੭ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਾਇਨ ਪਾਯੋ ॥ ਸੇਵ ਕਰਨ ਨਿਸ ਕਪਟ ਸਿਖਾਯੋ ॥ [4]ਭੁਗਤ ਮੁਕਤ ਦੋਨਹੁ ਗੁਰ ਪਾਸ ॥ ਨਹਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਤ ਰਹੋ ਅਵਾਸ ॥ ੮ ॥ ਜੋ ਆਇਸ ਦੇਂ ਤੂਰਨ ਕਰੀਅਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾਰਜ ਮਹਿ [5]ਬਿਲਮ ਨ ਧਰੀਅਹਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗਹਿ ਕਰ ਬਾਹੂੰ ॥ ਦਈ ਧੀਰ ਤੁਮ ਸਮ ਇਹੁ ਚਾਹੂੰ ॥ ੯ ॥ ਤੋਰ ਏਸ ਮਹਿ ਭੇਦ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਿਖ ਨਾਮ ਰਹੇ ਜਗ ਦੋਈ ॥ ਸਿੱਖ ਪਿਆਰਾ ਤੂੰ ਅਤਿ ਭਯੋ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਕਾਜ ਬਹੁਤ ਤੈਂ ਕਯੋ ॥ ੧੦ ॥ ਆਗੇ ਲਾਲ ਚੰਦ ਅਬ ਸੇਵੈ ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਗੁਰਤਾ ਜੋ ਲੇਵੈ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਝ ਤੇਰੀ [6]ਪੁਸ਼ਤੈਨੀ ॥ ਨਿਬਹੈ ਗੁਰ ਘਰ ਸੰਗ ਸੁਖੈਨੀ ॥ ੧੧ ॥ ਇਤ ਆਦਕ ਕਹਿ ਕਰਯੋ [7]ਬਿਸਰਜਨ ॥ ਜੁਗ ਪਗ ਬੰਦ ਕਰੈਂ ਬਹੁ [8]ਅਰਜਨ ॥ ਚਲੇ ਜੁਗਲ ਗੁਰ ਪਗ ਮਨ ਧਾਰੇ ॥ ਪਹੁੰਚੇ ਦੇਸ ਸੁ ਪੁਰੀ ਮਝਾਰੇ ॥ ੧੨ ॥ ਦੇਸ ਮਾਹਿੰ ਗੁਰਮਤ ਉਪਦੇਸਾ ॥ ਕੀਨੀ ਸਿੱਖੀ ਗੁਰੂ [9]ਵਸੇਸਾ ॥ ਏਕ ਮਾਸ ਜਬ ਬੀਤਤ ਭਯੋ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਤਬ ਅਸ ਬਚ ਕਹਯੋ ॥ ੧੩ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹੁ ਅਬੈ ਹਮ ਹੇਰਾ॥ ਮ੍ਰਿਤੂ ਸਮਾਂ ਮੇਰਾ ਅਰ ਤੇਰਾ ॥ ਉਠਹੁ ਅਬੈ ਇਸਨਾਨ ਸੁ ਠਾਨੈ ॥ ਏਕ ਸਮਹਿੰ ਦੋਨਹੁੰ ਤਜ ਪ੍ਰਾਨੈ ॥ ੧੪ ॥ ਉਠ ਦੋਨਹੁੰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਪਾਨੀ ॥ ਕਰ ਸਨਾਨ ਪਾਵਨਤਾ ਠਾਨੀ ॥ ਪਾਵਨ ਆਸਨ ਜੁਗ ਕਰ

---

੧ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵਾਰਤਾ ਨੂੰ। ੨ ਪਾਸ। ੩ ਪੁਤਰ। ੪ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਦਾਰਥ। ੫ ਦੇਰ। ੬ ਪੁਸ਼ਤਾਂ (ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ) ਦੀ। ੭ ਵਿਦਾਇਗੀ। ੮ ਬੇਨਤੀ। ੯ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟ।

ਲੀਨੇ ॥ ਫਰਕ ਕਛੁਕ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖ ਕੀਨੇ ॥ ੧੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਸੁਜਸ ਉਚਾਰਾ ॥ ਨਿਜ ਦਾਸਨ ਪਰ ਦਯਾ ਉਦਾਰਾ ॥ ਲੋਕ ਪ੍ਰਲੋਕ ਸਹਾਇਕ ਭਾਰੇ ॥ ਸੇਵਕ ਅਨ ਗਨ ਜਗਤ ਉਧਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਬਚਨ ਬਿਲਾਸ ਏਵ ਕੁਛ ਕਰੇ ॥ ਪੁਨ [1]ਦ੍ਰਿਗ ਮੂੰਦ ਧਿਆਨ ਕੋ ਧਰੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ [2]ਬਦਨ ਛਾਦ ਪੁਨ ਲੀਨੇ ॥ [3]ਆਸਤਰਨ ਪਰ ਪੌਢਨ ਕੀਨੇ ॥ ੧੭ ॥ ਤਜੇ ਸੁਖੇਨ ਪ੍ਰਾਨ ਪੁਨ ਦੌਨ ॥ ਮੰਗਲ਼ ਭਯੋ ਦੇਵਤਨ ਭੌਨ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਹੋਤ ਤਬ ਭਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰ ਕੌ ਤਤ ਛਿਨ ਗਏ ॥ ੧੮ ॥ ਪੁਰੀ ਸਿੱਖ ਸੇਵਕ ਸਮਦਾਇ ॥ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਯਾ ਕੀਨੀ ਜੁਗ ਭਾਇ ॥ ਬਿਧੀ ਚੰਦ ਕੇ ਤਨ ਸਸਕਾਰਾ॥ ਸੁੰਦਰ ਸ਼ਾਹੁ ਦੇਹ ਦਫਨਾਰਾ ॥ ੧੯ ॥ ਸੰਮਤ ਇਕ ਸ਼ਤ ਇਕਹੱਤ੍ਰ ਜਾਨ ॥ ਭਾਦੋਂ ਸੁਦੀ ਤੀਜ ਤਜ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਸੰਗਤ ਜੁਗ ਥਲ [4]ਸੁਠ ਬਨਵਾਇ ॥ ਅਬ ਲਗ [5]ਬਿਦਤ ਅਹੈਂ ਜਗ ਮਾਇ ॥ ੨੦ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ [6]ਬਲਵੰਡ ਪੁਤ੍ਰ ਬਾਬਕ ਜੋਊ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਨਿਜ ਜਾਨ ॥
ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਬੰਦ ਪਦ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥੨੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਰਹੁ ਖੁਸ਼ੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗਮਨਹੁ ਮੈਂ ਪਰਲੋਕ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਅਪਨ ਸਮੀਪੀ ਸਦਾ ਰਖੀਜੈ ॥ ਇਹੀ ਆਸ ਮਮ ਰਿਦੈ ਪੁਰੀਜੈ ॥ ੨੨ ॥ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਕਰਯੋ ਪ੍ਰਮੇਸੁਰ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ ਆਵਨ ਧੰਨ ਅਹੈ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਸਿਮਰਯੋ ਸੱਤਿ ਨਾਮ ਸਭ ਬੇਰਾ ॥ ੨੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਹਿੰ ਲਾਗੇ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹਿੰ ਸੁਨਹਿੰ ਵਡਭਾਗੇ ॥ ਜਾਹੁ ਅਬੈ ਤਨ ਤਿਆਗਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪੁਰ ਬਾਸ ਸੁਖੇਨ ਲਹੀਜੈ ॥ ੨੪ ॥ ਸੁਨ ਆਇਸ ਗੁਰ ਪਗ ਲਪਟਾਯੋ ॥ ਗਯੋ [7]ਸਦਨ [8]ਤਨ ਕੋ ਤਜ

---

੧ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ । ੨ ਮੂੰਹ ਢਕ ਲਿਆ । ੩ ਵਿਛਾਈ ਪਰ । ੪ ਸੁੰਦਰ । ੫ ਪ੍ਰਗਟ । ੬ ਰਬਾਬੀ । ੭ ਘਰ । ੮ ਪ੍ਰਾਣਾਂ ਨੂੰ ਤਿਆਗ ਕੇ ।

ਦਾਯੋ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਭ [1]ਗਤ ਪਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਲਹੈਂ ਨ ਜੋਗੀ ਰਾਈ ॥ ੨੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਬਦੁੱਲਾ ਖਾਂ ਇਕ ਹੁਤੋ ਢਾਡੀ ਸੁਮਤ ਅਪਾਰ ॥
ਆਯੋ ਗੁਰ ਢਿਗ ਸੁਜਸ ਕੀ ਗਾਇ ਸੁਨਾਈ ਵਾਰ ॥ ੨੬ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਮ [2]ਸੰਘਰ ਘਾਲਯੋ ਘਮਸਾਨ ॥ ਮਾਰੇ ਸੱਯਦ ਮੁਗ਼ਲ ਪਠਾਨ ॥ ਫਤੇ ਲਈ [3]ਹਤ ਕਰ ਤੁਰਕਾਨਾ ॥ [4]ਹੁਣੇ ਡੰਕ ਰਣਜੀਤ ਨਿਸਾਨਾ ॥ ੨੭ ॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਦਯੋ ਦਾਨ ਅਧਕਾਈ ॥ ਪੁਸ਼ਤਨ ਲਗ ਭੋਗੈ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ ਇਸ ਤੇ ਆਦ ਦਾਨ ਬਿਧ ਨਾਨਾ ॥ ਕਰੈਂ ਨਿਤਾ ਪ੍ਰਤ ਗੁਰੂ ਮਹਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਦੂਰ ਦੇਸ ਤੇ [5]ਜਾਚਕ ਆਵੈਂ ॥ ਅਮਰ ਭਾਵਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈਂ ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਗੁਰ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵੈਂ ॥ ਗਨ ਸਿਖਨ ਕੋ ਮੁਕਤ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ੨੯ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਜੇਤਕ ਕਾਰ ॥ ਸਭ ਗੁਰ ਘਰ ਕੀ ਕਰੀ ਸੰਭਾਰ ॥ ਪਿਤ ਆਇਸ ਕੇ ਨਿਤ ਅਨਸਾਰੀ ॥ ਜੋ ਉਚਰਹਿ ਕਰ ਹੈਂ ਬਿਨ ਬਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਅਣੀ ਰਾਇ ਬਹੁ ਮਸਤ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਹੈਂ ਮਗਨ ਸਦ ਆਨੰਦ ਮਾਹਿ ॥ ਸੁਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਕਰੈਂ ਸਭਨ ਤੇ ਇਨ ਬਡ ਆਦਰ ॥ ੩੧ ॥ ਨਹਿੰ ਬੋਲਹਿੰ ਬਹੁ ਧਾਰਹਿੰ ਮੌਨ ॥ ਜਗ ਬਿਵਹਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ਕੌਨ ॥ ਅੰਤਰ ਬ੍ਰਿੱਤੀ ਮਸਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਸਭ ਜਾਨਹਿ ਇਹੁ ਲਖੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਗੋਵਿੰਦ ਹੋਇ ਇਕੰਤ ॥ ਕਿਧੌ ਬਹੁਤ ਨਰ ਮਹਿੰ ਭਗਵੰਤ ॥ ਬਾਸਰ ਬੀਸ ਪਚੀਸਨ ਬਿਖੈ ॥ ਜਬ ਚਿਤ ਹੁਇ ਪਿਤ ਦਰਸਨ ਪਿਖੈ ॥ ੩੩ ॥ ਸਨੈ ਸਨੈ ਚਲ ਪਾਇਨ ਧਰਤ ॥ [6]ਲਾਜ ਸਹਿਤ [7]ਦ੍ਰਿਗ ਨੀਚੇ ਕਰਤ ॥ ਗੁਰ [8]ਪਦ ਪੰਕਜ ਬੰਦਹਿ ਆਇ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ [9]ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਇ ॥

---

੧ ਮੁਕਤੀ । ੨ ਜੰਗ । ੩ ਤੁਰਕਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰ ਕੇ । ੪ ਡੰਡੇ ਮਾਰੇ । ੫ ਮੰਗਤੇ । ੬ ਸ਼ਰਮ ਨਾਲ । ੭ ਅਖਾਂ । ੮ ਚਰਨ ਕਮਲ । ੯ ਗਰਦਨ ਨਿਵਾ ਕੇ ।

੩੪ ॥ ਪੁੱਤ੍ਰ ਸਧੀਰਜ ਪਿਖ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸਾਦਰ ਬੋਲ ਬਠਾਵਹਿੰ ਤੀਰ ॥ ਕਬਹੂੰ ਜਾਨੂੰ ਲੇਤ ਉਠਾਇ ॥ ਬੈਠਹੁ ਨਿਕਟ ਸਥਾਨ ਬਤਾਇ ॥ ੩੫ ॥ ਕਬਹੂੰ [1]ਗਹਿ ਕਰ [2]ਭੁਜਾ ਬਠਾਵੈਂ ॥ ਸਨਮਾਨੈਂ ਸੁਤ ਕੋ ਦਰਸਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸੰਗ ਬਹੁ ਨੇਹੂ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ ਬਾਕ ਤੇ ਕਰਤ [3]ਅਛੇਹੂ ॥ ੩੬ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਨਿਜ ਸਮੀਪ ਹੀ ਰਾਖੈਂ ॥ [4]ਪ੍ਰਿਥਕ ਹੋਨ ਕੋ ਕਬਹੁ ਨ [5]ਕਾਖੈਂ ॥ ਸਦਨ ਥਿਰਹਿੰ ਤੌ ਬੈਠਹਿੰ [6]ਤੀਰ ॥ ਜੇਕਰ ਚਢੈਂ ਕਬੈ ਗੁਰ ਧੀਰ ॥ [7]ਹੈ ਚਢਾਇ ਕਰ ਸੰਗ ਲਿਜਾਵਹਿੰ ॥ [8]ਸਿਵਕਾ ਚਢੈਂ ਤ ਸਾਥ ਚਢਾਵਹਿੰ ॥ ਸੁੰਦਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਕ ਪਹਿਰਾਵੈਂ ॥ ਭਾਂਤ ਭਾਂਤ [9]ਭੂਖਨ ਬਨਵਾਵੈਂ ॥ ੩੮ ॥ ਪਹਿਰਾਵੈਂ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਘਨੇਰੇ ॥ ਸੋਭਤ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਬਡੇਰੇ ॥ [10]ਔਚਕ ਸਭਨ ਰਿਦੈ ਫੁਰ ਆਈ ॥ ਜਾਨੀ ਪਰੈ ਪਾਇੰ ਗੁਰਿਆਈ ॥ ੩੯ । ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਤੇ ਇਕ ਨਰ ਆਯੋ ॥ ਪਗ ਪ੍ਰਨਾਮ ਗੁਰ ਭਾਖ ਸੁਨਾਯੋ ॥ ਮੋਹਿਨ ਮੁਹਿਰੀ ਦੋਨਹੁ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਭਈ ਦੇਹ ਦੋਨਹੁ ਕੀ [11]ਸਾਤਾ ॥ ੪੦ ॥ ਸੁਨ ਸਤਿਗੁਰ ਤਬ ਭਏ ਤਿਆਰ ॥ ਆਏ ਗੋਇੰਦਵਾਲ ਮਝਾਰ ॥ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਸੁੰਦਰ ਸੋਂ ਮਿਲੇ ॥ ਹੁਕਮ ਸੱਤਿ ਕਹੇ ਬਾਕ ਸੁ ਭਲੇ ॥ ੪੧ ॥ ਅਮਰ ਦਾਸ ਸੁਤ ਕਰੇ [12]ਸਰਾਹਨ ॥ ਜਿਨ ਸਮ ਚਿਤ [13]ਉਦਾਰ ਕੋ ਨਾਹਨ ॥ ਸਦ ਪਿਤ ਕੀ ਆਗਯਾ ਮਹਿੰ ਰਏ ॥ ਸੰਤ ਰੂਪ ਦੋਨਹੂੰ ਜਗ ਭਏ ॥ ੪੨ ॥ ਅਮਰ ਪ੍ਰਵਾਰ ਸੇਵ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧ ਕਰੀ ਪ੍ਰੀਤ ਬਹੁਤੇਰੀ ॥ ਬਸੇ ਸਤਾਰਮ ਕਰ ਗੁਰ ਤਹਾਂ ॥ ਹੋਇ ਬਿਦਾ ਪੁਨ ਆਏ ਇਹਾਂ ॥ ੪੩ ॥ ਸੁਖ ਸੋਂ ਕੀਰਤ ਪੁਰੀ ਰਹਾਵੈਂ ॥ ਚਾਹਿਤ ਤਨ [14]ਅਸਥੂਲ ਲੁਪਾਵੈਂ ॥ ਗੁਰਤਾ

---

੧ ਪਕੜ ਕਰ । ੨ ਬਾਂਹਵਾਂ ਤੋਂ । ੩ ਮੁਕਤ । ੪ ਵਖਰਾ । ੫ ਇਛਾ ।
੬ ਪਾਸ । ੭ ਘੋੜੇ । ੮ ਪਾਲਕੀ । ੯ ਗਹਿਣੇ । ੧੦ ਅਚਾਨਕ ।
੧੧ ਸ਼ਾਂਤ ਸ਼ਾਂ । ੧੨ ਉਪਮਾ ੧੩ ਸਖੀ । ੧੪ ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਤ ਸਰੀਰ ਪ੍ਰਤੱਖ ।

ਦਈ ਚਹੈਂ ਨਿਜ ਪੋਤੇ ॥ ਲਖ ਕਰ ਧੀਰ ਆਦ ਗੁਨ ਪੋਤੇ ॥ ੪੪ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਮੋਹਿਨ ਮੁਹਿਰੀ ਜੀ ਪ੍ਰ..ਕ ਗਮਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਚੁਹੱਤ੍ਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੪ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁ ਘਰ ਕੋ ਪ੍ਰੋਹਤ ਜੋ ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਸੁਜਾਨ ॥
ਸੀਹੇ ..ਰ ਸਪੁਤ੍ਰ ਬਰ ਕੀਨੇ ਜੁੱਧ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥

ਚੌਪਈ॥ ਨੰਦਨ ਦਯਾ ਰਾਮ ਇਕ ਭਯੋ ॥ ਅੰਤ ਸਮਾਂ ਅਪਨੋ ਜਬ ਲ..ੇ ॥ ਆਯੋ ਸੁਤ ਸੰਗ ਗੁਰ ਪਗ ਬੰਦੇ ॥ ਬੈਠ ਗਯੋ ਢਿਗ ਹੋਇ ਅਨੰ.. ੨ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬਿਨਤੀ [1]ਪ੍ਰਾਹੀ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਮੋਹਿ ਅੰਤ ..ਰਾਈ ॥ ਲੇ ਸੁਤ ਬਾਹਿੰ ਗੁਰੂ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਕਹਯੋ ਸਤਿਗੁ.. ..ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ ੩ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜ ਕੋ ਰਾਖਹੁ ਨਿਜ ਪਾਸ .. ..ਕੀ ਸੁਖ ਰਾਸ ॥ ਇਕ [3]ਅਲੰਬ ਰਾਵਰ ਕੋ ਅ.. ਨਹੀਂ ਅਪਰ ਕੋ ਜਾਚਨ ਲਹੈ ॥ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਯੋ ਹੋਇ ਭਾਗਾ ॥ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਰ ਘਰ ਸੋਂ ਲਾਗਾ ॥ ਦਸਮ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਆਇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਤਿਨ ਸੰਗ ਰਹਾਇ ॥ ੫ ॥ ਸੁਨਤ ਮਲਨ ਹਰਖਤ ਭਯੋ ॥ ਪੁਨਹ ਬੇਨਤੀ ਐਸ ਅਲਯੋ ॥ ਪ੍ਰੋਹਤ ਮੇਂ ..ਵਰ ਕੇਰਾ ॥ ਚਹੋਂ ਦਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਯਾਨ ਬਡੇਰਾ ॥ ੬ ॥ ਜਿਸ਼ਹੁਰ ਨ ਜਨਮਹਿ ਧਾਰੋਂ ॥ [4]ਕਰਮ ਫਾਸ ਸਗਰੀ ਨਿਰਵਾਰੋਂ ॥ ਮਨਸਰਾਮ ਪਾਇ ਨਹਿਂ ਧਾਵੈ ॥ [6]ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਕੇ ਬਿਖੈ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਮ ਸੁਨ ਕੈ ਪ੍ਰੋਹਤ ਕੋ ਆਸ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਗੁਰ ਬਾਕ ਪ੍ਰ.. ਜਾਤੀ ਮਲਕ ਧੰਨ ਤੁਮ ਅਹੋ ॥ ਤਨ ਹੰਤਾ ਕੋ ਤਿਆਗਨ ਚਹੋ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਿ ਮਨ ਬਿਗਰਯੋ ਸਦਾ ॥ ਇਕਤਾ ਮਹਿਂ

..ਹੀ। ੨ ਨੇੜੇ। ੩ ਆਸਰਾ। ੪ ਕਰਮਾਂ ਦੀ ਸਾਰੀ ਫਾਹੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ.. ੫ ਇਸਥਿਤ। ੬ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ ਵਿਖੇ।

ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹਿ ਕਦਾ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਤਨ ਕੋ ਨਹਿੰ ਜਾਨੋ ॥ ਜਨਮਤ
ਅਰ ਇਹੁ ਬਿਨਸਨ ਵਾਨੋ ॥ ੯ ॥ ਬਾਰਕ ਤਰਨ ਬ੍ਰਿੱਧ ਹੁਇ ਜਾਇ॥
ਅਹੇ ਪ੍ਰਣਾਮੀ ਏਵ ਉਪਾਇ ॥ ਤਵ ਸਰੂਪ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸਭ ਨਾਹਿੰ ॥
ਸਦਾ ਏਕ ਰਸ ਜਾਨਹੁ ਤਾਹਿੰ ॥ ੧੦ ॥ ਤਨ ਤੇ ਸੂਖਮ ਅਹੈਂ
[1]ਰਿਖੀਕ ॥ ਤਿਨਕੀ [2]ਗਤ ਜਾਨਹੁ ਬਿਧ ਨੀਕ ॥ ਇਹ ਭੀ ਨਹਿੰ
ਸ੍ਵਰੂਪ ਨਿਜ ਜਾਨਹੁ ॥ ਇਕ ਤੌ [3]ਪ੍ਰਿਥਕ ਪ੍ਰਿਥਕ ਇਨ ਮਾਨਹੁ ॥
੧੧ ॥ ਸਭ ਕੋ ਇਕ ਸੁਭਾਵ ਨਹਿੰ ਅਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ [4]ਗੰਧ ਰਸ
ਲਹੈ ॥ ਤਵ ਸਰੂਪ ਮੈਂ ਇਹੁ ਕੁਛ ਨਾਹੀਂ ॥ ਇਨ ਤੇ ਪਰੈ ਲਖਹੁ
ਉਰ ਮਾਹੀਂ ॥ ੧੨ ॥ ਜੋ ਸੰਕਲਪ ਵਿਕਲਪ ਉਪਾਵੈ ॥ ਦੌਰਤ
ਜਾਤ ਤੁਰਤ ਹਟ ਆਵੈ ॥ ਇਹੁ ਰਿਖੀਕ ਤੇ ਸੂਖਮ ਰਿਖਨ ਹੈ ॥ ਸੁੱਧ
ਅਸੁੱਧ ਹੋਤ ਯੁਧ ਭਨ ਹੈ ॥ ੧੩ ॥ ਮਨ ਤੇ ਬੂਲ ਪਾਇ ਜੋ ਅਹੈਂ ॥
ਸੇ ਭੀ ਆਵਨ ਜਾਨੋ ਲਹੈਂ ॥ ਖਟ ਬਿਕਾਰ ਇਹ ਪਗ ਪ੍ਰ ਮਾਨੀ ॥
ਜਨਮ ਮਰਨ ਤਨ ਮਹਿੰ ਹੁਇ ਜਾਨੀ ॥ ੧੪ ॥ [5]ਛੁਧਾ ਪਿਪਾਸਾ
ਪ੍ਰਾਣ ਧਰੰਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਕ ਮਨ ਕੋ ਲਖਜੰਤੇ ॥ ਇਨ ਤੇ ਭੀ ਸੂਖਮ
ਤਵ ਰੂਪ ॥ [6]ਖਸਟ ਬਿਕਾਰਨ [7]ਪ੍ਰਿਥਕ ਅਨੂਪ ॥ ੧੫ ॥ ਸਦਾ
ਅਚਲ ਨਹਿੰ ਆਵਤ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਆਦਿਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸਮਦਾਇ ॥
ਮਨ ਕੀ [8]ਗਤਾ ਗਤੀ ਜੋ ਲਖੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਆਰੇ ਸਭ ਕੇ ਬਿਖੈ ॥
੧੬ ॥ ਜਾਨ [9]ਨੀਯ ਜੋ ਬੁਧ ਤੇ ਅਹੈ ॥ ਬਿਖੈ [10]ਰਿਖੀਕਨ ਕੋ ਨਹਿੰ
ਲਹੈ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨਿਕਟ ਸਭਨ ਤੇ ਦੂਰ ॥ [11]ਸਚਦਾ ਨੰਦ ਰਹਯੋ
ਭਰਪੂਰ ॥ ੧੭ ॥ ਜਿਸ [12]ਅਲੰਬ ਕੋ ਲਹਿ ਸਮਦਾਇ ॥ [13]ਜੜ੍ਹ
ਸਭ ਜੇ [14]ਚੇਤਨ ਹੁਇ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਸਰੂਪ ਤੂੰ ਅਪਨੋ ਜਾਨ ॥ ਨਿਰ

---

੧ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ । ੨ ਹਾਲਤ । ੩ ਵਖਰਾ ਵਖਰਾ । ੪ ਸੁਗੰਧੀ ਰਸ । ੫ ਭੁਖ । ੬ ਛੇ । ੭ ਵਖਰਾ । ੮ ਹਾਲਤ । ੯ ਜਾਨਣੇਯੋਗ । ੧੦ ਇੰਦ੍ਰੀਆਂ ਨੂੰ । ੧੧ ਸਚ ਚਿਤ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ । ੧੨ ਆਸਰਾ । ੧੩ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚ ਸਵਾਸ ਨਹੀਂ ਹਨ ਦਰਖਤ ਪਥਰ ਆਦਿਕ । ੧੪ ਜੀਵ ਪਸ਼ੂ ਪੰਛੀ ਆਦਿਕ ।

ਬਿਕਾਰ ਅਬਨਾਸੀ ਮਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਆਤਮ ਸੋ ਸਬੰਧ ਅਬ ਪਾਇ ॥ ਨਹੀਂ ਵਾਸਤਵ ਕਲਪਤ ਗਾਇ ॥ ਬੁਧ ਕੋ ਮਨ ਸਬੰਧ ਹੁਇ ਜਾਵੈ॥ ਮਨ ਸੋਂ ਇੰਦ੍ਰੈ ਤਿਮ ਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ੧੯ ॥ ਇੰਦ੍ਰੈ ਸੁਗਮ ਪਦਾਰਥ ਹੋਇ ॥ ਜਾਨਯੋ ਪਰੈ ਜਗਤ ਹੈ ਜੋਇ ॥ਇੰਦ੍ਰੈ ਤੇ ਮਨ ਲੇਹੁ ਹਟਾਇ॥ ਉਰ ਅੰਤਰ ਹੀ ਰਾਖ ਟਿਕਾਇ ॥ ੨੦ ॥ ਮਿਟਹਿ ਜਗਤ ਆਤਮ ਸੋਂ ਮਿਲੈ ॥ ਥਿਰਤਾ ਲਹੈ ਬਹੁਰ ਨਹਿੰ ਚਲੈ ॥ ਇਮ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਦਿਜ ਉਰ ਅੰਤਰ ਕੀਨਸ ਧਜਾਨਾ ॥ ੨੧ ॥ ਗੁਰੂ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ ਰਾਗ ਦ੍ਵੈਸ਼ ਕੋ ਨਾਸਯੋ ਠਾਟ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ [1]ਸਾਂਕਰ ਛੁਟ ਗਈ ॥ ਬ੍ਰਿਤੀ ਸਰੂਪ ਬਿਖੈ ਥਿਰ ਭਈ ॥ ੨੨ ॥ ਅਪਨ ਰਿਦੈ ਮਹਿੰ ਅਚਰਜ ਜਾਨਾ ॥ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਸ ਭਾ ਅਨਦ ਮਹਾਨਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ [2]ਮੂਦ ਕਰ ਕੇਤਕ ਕਾਲ ॥ ਲਖਯੋ ਰਿਦੈ ਮਹਿੰ [3]ਅਦਭੁਤ ਖਯਾਲ ॥ ੨੩ ॥ ਬਹੁਰ ਗੁਰੂ ਬੈਠੇ ਢਿਗ ਹੇਰੇ ॥ ਬੰਦਨ ਕਰ ਗੁਰ ਜਾਨ ਬਡੇਰੇ ॥ ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਤੁਮ ਸਮ ਆਨ ॥ ਕੋ ਉਪਮਾ ਮੈਂ ਕਰੌਂ ਬਖਾਨ ॥ ੨੪ ॥ ਅਪਨੋ ਜਾਨ ਗਯਾਨ ਮੁਝ ਦੀਨਾ ॥ ਜਿਸ ਕੋ ਜੋਗੀ ਸਕਹਿੰ ਨ ਚੀਨਾ ॥ ਅਸ ਕਹਿ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪੌਢਤ ਭਯੋ ॥ ਤਜ ਤਨ ਗੁਰ ਪਗ ਬੀਚ ਸਮਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕ੍ਰਿਆ ਕਰਵਾਈ ॥ [4]ਦਾਹ ਆਦਿ ਥੀ ਜੋ ਸਮਦਾਈ ॥ ਦਿਨ ਸਤਾਰਮੇਂ ਯਗ ਕਰਵਾਇ ॥ ਦਯਾ ਰਾਮ ਦਸਤਾਰ ਬਨ੍ਹਾਇ ॥੨੬॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਅਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਵਨ ਕੀਨ ॥
ਪਿਖ [5]ਨਮ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰਤ ਸਨੇਹ ਨਵੀਨ ॥੨੭॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅਪਨ ਸਮਾਂ ਤਨ ਤਜਨ ਪਛਾਨਾ ॥ ਚਾਹਯੋ ਪੌਤ੍ਰਾ ਗੁਰੂ ਬਨਾਨਾ ॥ ਦਿਯੋ ਹੁਕਮ ਨਿਜ ਨਿਕਟ ਲਿਖਾਰੀ ॥ ਹੈਂ

[1] ਸੰਗਲੀ। [2] ਮੀਟ ਕੈ। [3] ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ। [4] ਸਸਕਾਰ।
[5] ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ।

ਮਸੰਦ ਗਨ ਦੇਸ ਮਝਾਰੀ ॥ ੨੮ ॥ ਲਿਖਹੁ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਸਭ ਆਵੈਂ ॥ ਸੰਗ ਸੰਗਤਾਂ ਅਪਨੇ ਲਿਆਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਆਗਜ਼ਾ ਕੌ ਦੇਸ ਬਿਦੇਸ ॥ ਹੁਕਮ ਪਤ੍ਰ ਲਿਖ ਪਠੇ [1]ਵਸੇਸ ॥ ੨੯ ॥ ਜਾਇ ਹੁਕਮ ਨਾਮੇ ਜਬ ਦਏ ॥ ਪਠ ਮਸੰਦ ਸਭ ਤਿਆਰੀ ਕਏ ॥ ਲੇਕਰ ਸੰਗ ਸੰਗਤਾਂ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਅਰ ਲੈ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਬਿਲੰਦ ॥ ੩੦ ॥ ਬਲਖ ਬੁਖਾਰਾ ਆਦਿਕ ਪੁਰ ਗਨ ॥ ਪਸਚਮ ਦਿਸ ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਨਰ ਗਨ ॥ ਦੱਖਨ ਦਿਸ ਤੇ ਆਦਿ ਉਜੈਨ ॥ ਚਲ ਪਹੁੰਚੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਲੈਨ ॥ ੩੧ ॥ ਪੂਰਬ ਢਾਕੇ ਪਟਨੇ ਜੇਈ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਆ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇਈ ॥ ਪਰਬਤ ਬਾਸੀ ਪੁਰ ਕਸ਼ਮੀਰ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਗਨ ਗੁਰ ਕੇ ਤੀਰ ॥ ੩੨ ॥ ਬੇਦੀ ਤੇਹਣ ਭੱਲੇ ਜੇਈ ॥ ਆਇ ਗੁਰ ਢਿਗ ਪਹੁੰਚੇ ਤੇਈ ॥ ਜੰਗਲ ਦੇਸ ਸੰਗਤਾਂ ਸੰਗ ॥ ਰੂਪਾ ਜੋਧਾ ਸਹਿਸ ਉਮੰਗ ॥ ੩੩ ॥ ਗੁਰ ਘਰ ਤੇ ਮੰਜੀ ਜਿਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਤ ਭੇ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਪਾਈ ॥ ਮਾਝ ਦੇਸ ਦੁਾਬੇ ਤੇ ਆਦਿ ॥ ਆਵੈਂ ਸਿਖ ਧਰ ਧਰ [2]ਅਹਿਲਾਦ ॥ ੩੪ ॥ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਕੇ [3]ਚਾਰੋ ਘਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਤੰਬੂ ਲਗਵਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਸੁਖ ਸੋਂ ਕਰ ਡੇਰੇ ॥ ਹੋਵੈਂ ਰੰਗ ਸੁ ਗੁਰੂ ਭਲੇਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਲਗਹਿ ਦੀਵਾਨ ਸੁ ਦੋਨਹੁ ਕਾਲ ॥ ਪਠ ਹੈਂ ਰਾਗੀ ਸ਼ਬਦ [4]ਰਸਾਲ ॥ ਦਰਸੈਂ ਸਿਖ ਮਨ ਕਾਮਨ ਪਾਵੈਂ ॥ ਭੇਟਾ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਚਢਾਵੈਂ ॥ ੩੬ ॥ ਸਿਖ ਸਿਖ ਕੋ ਮਿਲ ਹਰਖਾਵੈਂ ॥ ਜੈ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁਖ ਗਾਵੈਂ ॥ ਅਸ ਸਤਿਗੁਰ ਬਹੁ ਮੇਲ ਕਰਾਯੋ ॥ ਰਿਦੈ [5]ਪ੍ਰਮੋਦ ਸਭਨ ਹੁਇ ਆਯੋ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੰਗਤ ਮੇਲ ਕਰਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਪਚੱਤ੍ਰਮੋਂ

੧ ਬਹੁਤੇ। ੨ ਖੁਸ਼ੀ। ੩ ਚਾਰੋ ਤਰਫ। ੪ ਸੁੰਦਰ। ੫ ਹਿਰਦੇ ਵਿਚ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੁਸ਼ੀ।

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੫ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰੱਥ ॥
[1]ਉਤਪਤ [2]ਪਾਲ [3]ਸਿੰਘਾਰ ਜਗ ਅਹੈ ਜਿਨ੍ਹੋਂ ਕੇ ਹੱਥ ॥ ੧॥

ਚੌਪਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਤ ਸਮੈਂ ਕੀਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਜ ਸ੍ਵਰੂਪ ਕੋ ਲਾਯੋ ਧਯਾਨਾ ॥ [4]ਕਾਲਾਰਣੋਦੈ ਵਸਤ੍ਰ ਸਜਾਇ ॥ ਸਜੇ ਆਇ ਦੀਵਾਨ ਲਗਾਇ ॥ ੨ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ਸੁ ਨਿਕਟ ਸੁਹਾਵੈਂ ॥ ਤੀਨਹੁ ਪੁਤ੍ਰ ਸੋਭ ਅਤ ਪਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਜੀ ਤਬ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਰਾਇ ਜੋਧ ਆ ਸੀਸ ਨਿਵਾਯੋ ॥ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਅੰਸ ਤੈ ਅਰ ਭਟ ਸਾਰੇ ॥ ਆਇ ਸਜੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜਿਸ ਦੇਸ ਮਸੰਦ ਬਿਲੰਦ ॥ ਸੰਗ ਸੰਗਤਾਂ ਲੈਕਰ ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ੪ ॥ ਪਹੁੰਚਤ ਭੇ ਸਭ ਸਭਾ ਮਝਾਰੇ ॥ ਕਰ ਕਰ ਨਮੋ ਸਦਰਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਰਾਗੀ ਸੁੰਦਰ ਬਾਨੀ ॥ ਖਰੇ ਸੁ ਚੋਬਦਾਰ ਅਗਵਾਨੀ ॥ ੫ ॥ ਚਾਰਨ ਭਾਟ ਕਬਿੱਤ ਉਚਾਰੈਂ ॥ ਸੋਭਾ ਅਤ ਦਿਵਾਨ ਬਡ ਧਾਰੈਂ ॥ ਤਾਹਿੰ ਸਮੈਂ ਸ੍ਰੀ [5]ਜਲਧ ਬਬੇਕ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਾਲਿਯਰ ਏਕ ॥ ੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨੇ ਕੋ ਕਹਿ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਸਭ ਕੇ ਦੇਖਤ ਉਠ ਹਰਖਾਇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਸੋਂ ਪਿਖ ਹਰਿਰਾਇ ॥ [6]ਭੁਜਾ ਗਹੀ [7]ਨਿਜ ਥਲ ਬੈਠਾਇ ॥ ੭ ॥ [8]ਚਤ੍ਰ ਪ੍ਰਦੱਛਨਾ ਫਿਰ ਕਰ ਦੀਨ ॥ ਪੈਸੇ ਪੰਚ ਨਾਲਿਯਰ ਲੀਨ ॥ ਖਰੈ ਹੋਇ ਧਰ ਭੇਟ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੮॥ ਪੁਨ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨੇ ਕਿਯ ਟੀਕਾ ॥ ਜੋ ਭਾ ਕੁਲ ਸੋਢਨ ਮਹਿੰ ਨੀਕਾ॥ ਪੁਨ ਸਭ ਸੋਂ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ਸੁਨਾਇ ॥ ਮਮ ਸਮ ਅਬ ਜਾਨਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਇਹੁ ਸਭਹਨ ਕੀ ਲੇਹਿ ਸੰਭਾਰ ॥ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰਨ

---

੧ ਉਤਪਤੀ। ੨ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਦੇ ਪਾਲਣਾ। ੩ ਨਾਸ ਕਰਨਾ। ੪ ਸੂਰਜ ਦੀ ਕਿਰਨਾ। ੫ ਬਬੇਕ ਦਾ ਸਮੁੰਦਰ ਸਤਿਗੁਰ। ੬ ਬਾਂਹਵਾਂ ਤੋਂ ਪਕੜਕੇ। ੭ ਆਪਣੀ ਥਾਂ। ੧੦ ਚਾਰ ਪ੍ਰਕਰਮਾਂ।

ਭੌਜਲ ਪਾਰ ॥ ਸਰਧਾ ਧਰਹਿ ਕਾਮਨਾ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੋ ਤਰਕਹਿ ਸਭ ਅਪਨ ਗਵਾਵਹਿ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭ ਸੁਨ ਕਰ ਤਬ ਗ੍ਰੀਵ ਨਿਵਾਈ ॥ ਆਪ ਜਥਾ ਆਇਸ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਸੋ ਸਭ ਕੇ ਸਿਰ ਪਰ [1]ਹਿਤ ਵਾਰੀ ॥ ਮਾਨਹਿਂ ਸਾਦਰ ਆਨੰਦ ਧਾਰੀ ॥ ੧੧ ॥ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਪਿਤ ਆਇਸ ਪਾਇ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਉਠਯੋ ਤਦਾਇ ॥ ਅਣੀ ਰਾਇ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਸੰਗ ॥ ਬੰਦੇ ਪਗ ਹਰਿਰਾਇ ਉਮੰਗ ॥ ੧੨ ॥ [2]ਪ੍ਰਿਥਮ [3]ਉਪਾਇਨ ਸਾਹਿਬ ਭਾਨਾ॥ ਹੀਰੇ ਜੜਤੀ ਜਿਗਾ ਮਹਾਨਾ॥ [4]ਮੁਕਤਾ ਗੁੱਛਨ ਕਲਗੀ ਸੰਗ ॥ ਧਰੀ ਸੀਸ ਪਰ [5]ਦਿਪਤ ਉਤੰਗ॥ ੧੩ ॥ ਬ੍ਰਿੰਦ ਮਸੰਦ ਬਿਲੋਕਨ ਕੀਨ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਭੇਟਨ ਸਭ ਦੀਨ ॥ ਧਨ [6]ਪਟ [7]ਭੂਖਨ [8]ਚਪਲ ਤੁਰੰਗ ॥ ਜੋਧ ਆਦ ਦੇ ਭੇਟ ਉਮੰਗ ॥ ੧੪ ॥ ਤਿਸ ਛਿਨ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਅਗਾਰੀ ॥ ਲਗੇ ਅੰਬਾਰ ਸੁ ਵਸਤ ਅਪਾਰੀ ॥ ਇਮ ਦੇ ਕਰ ਗੁਰਤਾ ਬਡਿਆਈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਨੰਦ ਉਪਾਈ ॥ ੧੫ ॥ ਗਨ [9]ਰੰਕਨ ਕੋ ਦੀਨਸ ਦਾਨ ॥ ਕਰੈਂ ਸੁਜਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਗੁਨ ਖਾਨ ॥ਅਸ ਉਤਸ਼ਾਹਿ ਬਿਸਾਲ ਭਯੋ ਹੈ ॥ ਏਕ ਜੀਹ ਕਵਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਯੋ ਹੈ ॥ ੧੬ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ [10]ਸਸ ਦਿਨ ਵੇਦ ਪੁਨ ਚੇਤ ਤ੍ਰੋਦਸੀ ਜਾਨ ॥
ਵਦੀ ਤਿੱਥਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ਗੁਰ ਗੁਰਤਾ ਲਈ ਮਹਾਨ॥੧੭॥
ਹਰਖਤ ਭੀ ਸੰਗਤ ਅਧਕ ਤੌ ਕਛੂ ਸ਼ੋਕ ਉਪਾਇ ॥
ਪ੍ਰਿਥਮ ਗੁਰਨ ਕ੍ਰਿਤ ਜਾਨ ਕੇ ਜਾਨੈਂ ਗੁਰ [11]ਲੁਪਤਾਇ॥੧੮॥
ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗੁਰੂ ਕੀਨੋ ਪ੍ਰਗਟ ਉਚਾਰ ॥
ਕਰਨ ਉਚਤ ਸਭ ਕਰ ਲਯੋ ਸੁਨਹੁ ਸਭੋ ਨਿਰਨਾਰ ॥੧੯॥

---

੧ ਪ੍ਰੇਮ ਦਿਤਾ । ੨ ਪਹਿਲੇ । ੩ ਭੇਟਾ । ੪ ਮੁਕਤੀਆਂ ਦਾ ਗੁਛਾ । ੫ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ । ੬ ਕਪੜੇ । ੭ ਗਹਿਣੇ । ੮ ਚੰਚਲ ਘੋੜੇ । ੯ ਗਰੀਬਾਂ ਨੂੰ । ੧੦ ਨਾਨਕ ਸ਼ਾਹੀ ਸੰਮਤ ੧੯੪ । ੧੧ ਛਪ ਗਏ ।

ਚੌਪਈ ॥ ਚਹੈਂ ਅਬੈ ਗੁਰ ਪੁਰਹਿ ਸਿਧਾਇ ॥ ਜੋ ਜਿਸ [1]ਕਾਂਖਾ ਕਹੁ ਲਿਹੁ ਪਾਇ ॥ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੇ ਮਨ ਮੁਰਝਾਏ ॥ ਸੀਘ੍ਰ ਬਿਲੋਚਨ ਜਲ ਭਰ ਆਏ ॥ ੨੦ ॥ ਬਦਨ ਸਦਨ [2]ਦੁਤ ਜਿਸ [3]ਅਰਬਿੰਦ ॥ ਕਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ [4]ਹੇਰਤ [5]ਬ੍ਰਿੰਦ ॥ ਬੋਲਨ ਕੋ ਸਮਰੱਥ ਨਹਿੰ ਹੋਇ ॥ ਇਕ ਟਕ ਗੁਰ ਸਰੂਪ ਕਹੁ ਜੋਇ ॥ ੨੧ ॥ ਥਿਰੇ ਹਜਾਰਹੁ ਤੂਸਨ ਧਾਰੇ ॥ ਬਿਸਮਤ ਰਿਦੈ ਕਸ਼ਟ ਜਿਨ ਭਾਰੇ ॥ ਸਭ ਦਿਸ ਦੇਖ ਬਹੁਰ ਗੁਰ ਕਹਯੋ ॥ ਇਸ ਮਹਿੰ ਕਯਾ ਅਚਰਜ ਤੁਮ ਲਹਯੋ ॥ ੨੨ ॥ [6]ਸਲਤਾ ਸਮ ਜਗ ਕੋ ਪਰਵਾਹਾ ॥ ਥਿਰਹਿ ਨ ਕੋਊ ਸਭ ਚਲ ਜਾਹਾ ॥ ਜੋ ਅਨਹੋਤੀ ਕੋ ਹੈ ਹੇਰੇ ॥ ਉਚਤ ਸੋਚਬੋ ਲਖਹੋ ਬਡੇਰੇ ॥ ੨੩ ॥ ਇਹੁ ਤੌ ਸਦਾ ਹੋਤ ਹੀ ਆਈ ॥ ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰ ਨ ਥਿਰ ਕਿਨ ਪਾਈ ॥ ਯਾਂਤੇ ਕਹੋ ਸੁ ਨਿਜ ਨਿਜ ਕਾਂਖਾ ॥ ਅੰਤ ਸਮੇਂ ਹਮ ਅਪਨੋ ਭਾਖਾ ॥ ੨੪ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸੰਗ ਪੁਨ ਕਹਯੋ ॥ ਜਥਾ ਕਰੈਂ ਹਮ ਦੇਖਤ ਰਹਯੋ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਕਰੋ ਸਦਾ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕਾਟਹੁ ਸਿੱਖਨ ਕੇਰ ਕਲੇਸ ॥ ੨੫ ॥ ਸੈਨਾ ਦੋ ਸੈ ਦੋਇ ਹਜਾਰ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗ ਭਲੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਨਹੀਂ ਕਦਾ ਚਿਤ ਰਣ ਕੋ ਚਾਹੋ ॥ ਭੋਗਹੁ ਅਨਦ ਬੈਠ ਘਰ ਮਾਹੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਸੁ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਜੇ [7]ਰਿਪ ਲੈ ਕਰ ਸੈਨ ਮਹਾਨੀ ॥ ਚਢ ਆਵੈ ਹਮ ਪਰ ਬਲ ਧਰੈ ॥ ਕਰੈ ਗਰਬ ਔ ਜੇ ਲਰ ਪਰੈ ॥ ੨੭ ॥ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿੰ ਹੁਕਮ ਸੋ ਕਰੋ ॥ ਹੋਇ ਅਵੱਸ਼ਯ ਕਰਣ ਉਰ ਧਰੋ ॥ ਸੁਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਭ ਬਾਕ ਬਖਾਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਪਰ ਚਢ ਕਰ ਚਹਿ ਆਨਾ॥ ੨੮ ॥ ਸੋ ਨਹਿੰ ਆਵਨ ਪਾਵਹਿ ਕੈਸੇ ॥ ਨਿਫਲ ਪਰੈ [8]ਘਨ ਧੁੰਧਹਿ ਜੈਸੇ ॥ [9]ਓਰੇ ਸਮ ਗਰ ਹੈ ਮਗ ਮਾਹੀਂ ॥ ਤੁਮ ਲੌ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ

੧ ਇਛਾ। ੨ ਸੋਭਾ। ੩ ਕਮਲ। ੪ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ੫ ਸਮੂਹ। ੬ ਨਦੀ। ੭ ਵੈਰੀ। ੮ ਬਦਲ। ੯ ਗੜੇ ਸਮ ਗਲ ਜਾਇਗਾਂ।

ਨਾਹੀਂ ॥ ੨੯॥ ਸੁਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਅਨੰਦੇ ॥ ਚਰਨ ਪਿਤਾਮੇਂ
ਕੇ ਜੁਗ ਬੰਦੇ ॥ ਬਹੁਰ ਨਾਨਕੀ ਦਿਸ ਕੌ ਦੇਖ ॥ ਕਹਿਤ ਭਏ ਕਰ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਵਿਸੇਖ ॥ ੩੦ ॥ ਹਮਰੀ [੧]ਜਨਨੀ [੨]ਕੇਰ ਸਥਾਨ ॥ ਨਾਮ
ਬਕਾਲਾ ਗ੍ਰਾਮ ਸੁਜਾਨ ॥ ਹਮ ਪਾਛੇ ਤਹਿੰ ਬਸ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਤਵ
ਸੁਤ ਗੁਰੂ ਕਾਲ ਇਕ ਥਾਏ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਤ ਕੇ ਸੁਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ਜੁਤ
ਦਖ ॥ ਤਵ ਸਰੀਰ ਕੀ ਵੈਸ ਵਿਸੇਖ ॥ ਅਨਕ ਰੰਗ ਕੇ ਸਮਾਂ
[੩]ਨਿਹਰਕੈ ॥ ਪੁਨ ਆਵਹੁ ਤਨ ਤਿਆਗਨ ਕਰਕੈ ॥ ੩੨ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸੂਰਜ ਮਲ ਦਿਸ ਤਬ ਹੇਰਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਭ ਬਚ ਤਿਸ ਬੇਰਾ ॥
ਹੇ ਸੁਤ ਤੁਮ ਰਹੁ ਢਿਗ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ਬਿਲੰਦਹਿ ਪਾਇ
॥ ੩੩ ॥ ਬੰਸ ਬ੍ਰਿਧਹਿ ਬਹੁ ਤੋਹਿ ਅਗਾਰੀ ॥ ਬਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ਹ੍ਵੈ ਜਗਤ
ਮਝਾਰੀ ॥ ਰਾਜ ਜੋਗ ਹ੍ਵੈ ਤੁਹਿ ਕੁਲ ਮਾਹੀ ॥ ਸੁਨ ਸੂਰਜ ਮਲ ਬੰਦੇ
[੪]ਪਾਹੀ ॥ ੩੪ ॥ ਅਣੀ ਰਾਇ ਦਿਸ [੫]ਦ੍ਰਿਗਨ ਚਲਾਇ ॥ ਕਹਿਤ
ਭਏ ਕੁਛ ਕਹੁ ਵਿਪਾਇ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਬੰਦੇ ਪਿਤਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਦਾ
ਰਹੋਂ ਮੈਂ ਸੰਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ੩੫ ॥ ਹੋਇ ਤੌ ਇਹੁ ਬਰ ਦੀਜੈ ॥
ਨਿਜ ਤੇ ਜੁਦਹਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਕੀਜੈ ॥ ਸ੍ਰੀ ਬੀਰੋ ਦਿਸੁ ਦੇਖਨ ਕਰਯੋ ॥
ਸੁਭ ਬਰ ਨਿਜ ਮੁਖ ਤੇ ਅਸ [੬]ਰਰਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਬੰਸ ਬਿਖੈ ਤਵ ਬੀਰ
ਹੁਵੈ ਹੈਂ ॥ ਦਸਮ ਰੂਪ ਢਿਗ ਰਹਿ ਸੁਖ ਲੈ ਹੈਂ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ
ਸੰਗਤ ਸਭ ਹੇਰੀ ॥ ਜੋ ਜਿਸ [੭]ਕਾਂਖਾ ਥੀ ਤਿਸ ਬੇਰੀ ॥ ੩੭ ॥ ਸਭ
ਕੀ ਪੂਰਨ ਕੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਦੇ ਧੀਰਜ ਸਭ ਬਿਧ ਹਿਤ ਨਾਲਾ ॥
ਪੁਰੀ ਪਤਾਲ [੮]ਕੋਸ਼ਠੋ ਏਕ ॥ ਰਹਯੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ਨ ਜਲਬ ਬਧੇਕ ॥੩੮॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਰਾਇ ਜੀ ਗੁਰੂ ਗਾਦੀ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਛਿਹੱਤ੍ਰਮੋਂ

੧ ਮਾਤਾ। ੨ ਦੇ। ੩ ਦੇਖ ਕੇ। ੪ ਪਾਸ। ੫ ਅਖਾਂ
੬ ਉਚਾਰਯਾ। ੭ ਇਛਾ। ੮ ਕੋਠਾ।

ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੬ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕਰ ਜੋਰ ਤਬ ਬਿਨਤੀ ਕੀਨ ਬਖਾਨ ॥
ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਤੱਬਜ ਸਿੱਖ ਦਿਹੁ ਉਪਦੇਸ਼ ਮਹਾਨ ॥ ੧ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਪਰਮ ਗਤੀ ਕੋ ਪਾਵੈਂ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ
ਸੰਤਾਪ ਮਿਟਾਵੈਂ ॥ ਸੁਨ ਕੈ ਰਾਵਰ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ॥ ਹਤ ਬਿਕਾਰ
ਸੁਖ ਲਹੈਂ ਹਮੇਸ਼ ॥ ੨ ॥ ਇਨੁ ਸੁਨ ਸਭ ਸੰਗਤ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਅਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁ ਠਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪੰਚਮ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਵਸ਼ੇਸ਼ ॥
ਕਰਿਯੋ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਉਪਦੇਸ਼ ॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਚਾਂਦਨਾ
ਚਾਦਨੁ ਆਗਨਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥ ੧ ॥ ਆਰਾਧਨਾ
ਆਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥ ੨ ॥ ਤਿਆਗਨਾ
ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥ ੩ ॥ ਮਾਗਨਾ
ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥ ੪ ॥ ਜਾਗਨਾ ਜਾਗਨੁ
ਨੀਕਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥ ੫ ॥ ਲਾਗਨਾ ਲਾਗਨੁ
ਨੀਕਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥ ੬ ॥ ਇਹ ਬਿਧ ਤਿਸਹਿ
ਪਰਾਪਤੇ ਜਾਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥ ੭ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਸਭ
ਕਿਛ ਨੀਕਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥ ੮ ॥
ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨਰ ਕੇ ਬਡਭਾਗ ਜਗ ਇਹੁ ਮਾਨਹਿ ਉਪਦੇਸ ॥
ਗੁਰ ਪੁਰ ਕੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਭਲੇ ਤਿਆਗਹਿ ਸਕਲ ਕਲੇਸ ॥ ੪ ॥
ਚੌਪਈ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗਤ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰੂ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ
ਮੰਗਲਾ [1]ਚਾਰੂ ॥ ਪਠਹੁ ਸ਼ਬਦ ਸਿਮਰਹੁ ਸਤਿ ਨਾਮੂ ॥ ਮੈਂ ਗਮਨਹੂੰ
ਅਬ ਅਪਨੇ [2]ਧਾਮੂ ॥ ੫ ॥ ਕਰਹੁ ਨ ਸੋਕ [3]ਓਕ ਮਹਿੰ ਕੋਈ ॥
ਖਿਰੀਅਹਿ ਗੁਰੂ ਪਰਾਇਣ ਹੋਈ ॥ ਸੋ ਪਜਾਰੇ ਜੋ ਕਹਯੋ ਕਮਾਵੇ ॥
ਅੰਤ ਸਮੈਂ [4]ਸਦ ਗਤ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ੬ ॥ ਸਦਾ ਸਨੇਹ ਕਰੈ ਗੁਰਬਾਨੀ ॥

੧ ਸੁੰਦਰ । ੨ ਘਰ । ੩ ਘਰ । ੪ ਕਲਿਆਨ ਵਾ ਮੁਕਤੀ ।

ਪਠਨ ਸੁਨਨ ਤੇ ਆਨੰਦ ਠਾਨੀ ॥ ਇਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿ ਕੈ ਉਪਦੇਸ ॥ ਸਭ ਕੋ ਧੀਰਜ ਦੀਨ [1]ਵਿਸੇਸ ॥ ੭ ॥ ਨਾਮ ਪਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜਹਿ ਕਰਯੋ ॥ ਕੋਠਾ ਸੁੰਦਰ ਤਹਾਂ ਸੁਧਰਯੋ ॥ ਚੰਦਨ ਸੰਗ [2]ਲੀਪਬੋ ਠਾਨਾ ॥ ਸਗਲ [3]ਗੰਧ ਤੇ ਬਹੁ [4]ਚਰਚਾਨਾ ॥ ੮ ॥ ਫੂਲ ਸੁਗੰਧਤ ਰਚਤ ਬਿਸਾਲਾ ॥ [5]ਲਰਕਾਈ ਚਾਰਹੁ ਦਿਸ ਮਾਲਾ ॥ ਬਹੁ ਪਵਿੱਤ੍ਰਤਾ ਕਰੀ ਬਨਾਇ ॥ ਪੁਨ ਸੁੰਦਰ ਸੁਭ ਫਰਸ਼ ਕਰਾਇ ॥ ੯ ॥ ਮ੍ਰਿਦਲ [6]ਬਿਛੌਨਾ ਏਕ ਬਨਾਇ ॥ ਚਾਂਦਨ ਹਿਤ [7]ਘ੍ਰਿਤ ਦੀਪ ਜਰਾਇ ॥ ਤਬ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚ ਸੰਗਤ ਸਾਰੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਰ ਡਾਰੀ ॥ ੧੦ ॥ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਕੋ ਦੀਨ ਦਿਲਾਸਾ ॥ ਸ਼ੋਕ ਨ ਧਰੋ ਅਨੰਦ ਪ੍ਰਕਾਸਾ ॥ ਬੰਸ ਗੁਰੂ ਅਰ ਭਾਨਾ ਨੇਰੇ ॥ ਤਿਨ ਸੋਂ ਬਚਨ ਕਹਯੋ ਤਿਸ ਬੇਰੇ ॥ ੧੧ ॥ ਅਸ਼ਟਮ ਦਿਵਸ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥ [8]ਕੋਸ਼ਟ ਕੋ ਦਲ ਖੋਲਹਿੰ ਆਇ ॥ ਤਬ ਲਹੁ ਨਹਿੰ ਸਮੀਪ ਕੋ ਆਵੈ ॥ ਜੋਧਾ ਗਨ ਚਹੁਦਿਸ ਥਿਰ ਥਾਵੈ ॥ ੧੨ ॥ ਨਿਸ ਦਿਨ ਰਾਖਹਿੰ ਸਭ ਤਕਰਾਈ ॥ ਕੀਰਤਨ ਕਰਹੁ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਲਾਈ ॥ ਇਮ ਕਹਿ ਕਸਠ ਮਹਿੰ [9]ਬਰ ਗਏ ॥ ਦ੍ਵਾਰ ਕਿਵਾਰਨ [10]ਸੰਜਤ ਕਏ ॥ ੧੩ ॥ [11]ਸਾਂਕਰ ਲਾਇ ਕਰੇ [12]ਦ੍ਰਿਢ ਸੱਇ ॥ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੂ ਇਕਾਂਕੀ ਹੋਇ ॥ [13]ਪਦਮਾਸਨ ਕੌ ਕਰਕੈ ਥਿਰੇ ॥ ਨਿਜਾ ਨੰਦ ਮਹਿੰ ਭੇ ਅਸਥਿਰੇ ॥ ੧੪ ॥ ਸਪਤ ਦਿਵਸ ਲੌ ਐਸ ਸਮਾਧ ॥ ਥਿਰੇ ਅਚਲ ਹੀ ਰੂਪ ਅਗਾਧ ॥ ਅਸਟਮ ਦਿਨ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ॥ ਤਨ ਕੋ ਤਯਾਗਨ ਕੀਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ੧੫ ॥ ਲਾਇ ਕੰਧ ਕੈ ਸੰਗ ਪਿਛਾਰੀ ॥ ਬੈਠੇ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਸ ਬਾਰੀ ॥ ਇਤ ਚਹੁ ਦਿਸ ਕੋਸਠ

੧ ਬਹੁਤ। ੨ ਲਿਪਿਆ। ੩ ਸੁਗੰਧੀ। ੪ ਛਿਣਕਿਆਂ। ੫ ਲਟਕਾਈਆਂ। ੬ ਸੁੰਦਰ ਬੜਾ। ੭ ਘਿਓ। ੮ ਕੋਠੇ ਨੂੰ। ੯ ਚਲੇ ਗਏ। ੧੦ ਬੰਦ ਕਰਕੇ। ੧੧ ਕੁੰਡਾ। ੧੨ ਤਕੜੇ ਹੋਕੇ। ੧੩ ਜੋਗੀਆਂ ਵਾਲਾ ਆਸਣ ਲਗਾ ਕੇ।

ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਭਈ ਸੰਗਤਾਂ ਆਨ ਹਜਾਰੇ ॥ ੧੬ ॥ ਭਾਉ ਸਭਨ ਕੇ
ਭਯੋ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿੰ ਸ਼ਬਦ ਗੁਰੂ ਕੇ [੧]ਜਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਆਗਵਨ
[੨]ਸੁਰਨ ਸੁਧ ਪਾਈ ॥ [੩]ਬ੍ਰਹਮਾਦਕ ਮਨ [੪]ਮੋਦ ਉਪਾਈ ॥ ੧੭ ॥
[੫]ਗਰੀਬਾਂਨ ਸਭ ਚਢੇ ਬਿਮਾਨ ॥ ਤੂਰਨ ਆਇ ਥਿਰੇ ਅਸਮਾਨ ॥
[੬]ਕਮਲਾਸਨ ਆਰੂਢ ਮਰਾਲਾ ॥ [੭]ਚੰਦ੍ ਚੂੜ੍ਹ ਚਢ ਬ੍ਰਿਖਭ ਬਿਸਾਲਾ
॥ ੧੮ ॥ ਸ੍ਰੀ [੮]ਬਿਸ਼ਨ ਖਗ ਪਤ ਆਰੋਏ ॥ ਦੇਵੀ ਦੇਵ ਸੰਗ ਗਨ
ਹੋਏ ॥ ਗੋਰਖ ਆਦ ਸਿੱਧ ਸਮਦਾਇ ॥ ਆਏ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਅਲਾਇ
॥ ੧੯ ॥ ਇਤਨੇ ਮਹਿੰ ਇਕ ਮਹਾਂ ਬਿਮਾਨ ॥ ਆਯੋ ਜਗਮਗ
ਕਰਤ ਮਹਾਨ ॥ [੯]ਮੁਕਤਾ ਕੀ ਝਾਲਰ ਲਰਕੰਤੀ ॥ [੧੦]ਮਣ ਗਣ ਜੋਤ
ਅਧਕ ਚਮਕੰਤੀ ॥ ੨੦ ॥ [੧੧]ਕੰਚਨ ਚਿਤ੍ਰਤ ਹੀਰਨ ਸੰਗ ॥ ਚਮਕਹਿੰ
[੧੨]ਚਾਰੂ ਕਲਸ ਉਤੰਗ ॥ ਕਰ ਬਿਨਤੀ ਮੁਖਿ ਦੇਵ ਤਦਾਇ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਹ ਮਹਿੰ ਬੈਠਾਇ ॥ ੨੧ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਕਮਲਾਸਨ ਭੇ
ਨੇਰੇ ॥ [੧੩]ਕੁਸਮਾਂਜਲ ਕੋ ਛੋਰ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਛਨ ਕੀ ਫੂਲਨ
ਮਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਾਈ ਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ੨੨ ॥ ਤਿਮ ਚੰਦਨ
ਚਰਚਯੋ ਚਹੂੰ ਓਰ ॥ ਧੂਪ ਧੁਖਾਈ ਗੰਧ ਜਿਸ ਜੋਰ ॥ ਸਭ ਮਿਲ
[੧੪]ਸਤੁਤ ਉਚਾਰਤ ਭਏ ॥ ਸੁਭ ਆਗਮਨ ਆਪ ਕੋ ਭਏ ॥ ੨੩ ॥
ਜਗ ਮਹਿੰ ਕਾਰਜ ਕੀਨ ਘਨੇਰੇ ॥ ਭਏ ਸਹਾਈ ਸੰਗਤ ਕੇਰੇ ॥ ਤੁਰਕ
ਤੇਜ ਰਣ ਕਰ [੧੫]ਦਮਨਾਯੋ ॥ ਲਾਖਹੁੰ ਹਤ ਕਰ ਯਸ ਉਪਜਾਯੋ ॥
੨੪ ॥ ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਵਰ ਕੀਰਤ ਪਾਵਨ ॥ ਪਠਹਿੰ ਸੁਨਹਿੰ ਜੇ ਕਰੇ
ਸੁਨਾਵਨ ॥ ਸੋ ਨਰ ਗੁਰ ਸਿੱਖੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਕਸਟ

---

੧ ਸਮੂੰਹ। ੨ ਦੇਵਤਿਆਂ ਨ ਖਬਰ ਪਾਈ। ੩ ਬ੍ਰਹਮਾਂ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਸਾਰੇ ਦੇਵਤੇ
ਸ਼ਿਵ ਜੀ ਵਿਸ਼ਨੂ। ੪ ਖੁਸ਼ੀ। ੫ ਦੇਵ.। ੬ ਬ੍ਰਹਮਾ। ੭ ਸ਼ਿਵ ਜਿਸ
ਦਾ ਬਲਦ ਵਾਹਨ ਹੈ। ੮ ਸ਼ਿਵਜੀ ਗਰੜ ਵਾਹਨ ਹੈ। ੯ ਮੋਤੀਆਂ ਦੀ। ੧੦ ਮਣੀਆਂ।
੧੧ ਸੋਨਾ। ੧੨ ਸੁੰਦਰ। ੧੩ ਫੁਲਾਂ ਦੇ ਬੁਕ। ੧੪ ਉਸਤਤ। ੧੫ ਦਬਾ
ਦਿਤਾ ਜਾਂ ਘਟਾ ਦਿਤਾ।

ਮਿਟਾਵੈ ॥ ੨੫ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਦੇਖ [1]ਅਸੇਖ ॥ ਮ੍ਰਿਦ ਬੋਲਤ ਦੇ ਧੀਰ ਵਿਸੇਖ ॥ ਸੁਨ ਸੁਨ ਅਨਦ ਸੁਰਨ ਕੇ ਗਨ ਕੋ ॥ ਫਿਰ ਫਿਰ ਹੇਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰ ਮਨ ਕੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਘਨ ਅਧਕ ਘਨ ਲਾਲੀ ਸੰਗ॥ ਪਿਖਤ ਸੰਗਤਾਂ ਅਚਰਜ ਰੰਗ ॥ ਸਭਹਨ ਗਗਨ [2]ਬਿਲੋਚਨ ਲਾਏ॥ ਕੌਤਕ ਹੇਤ ਸੁਰਨ ਸਮਦਾਏ ॥ ੨੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੋ [3]ਪ੍ਰਸਤਾਨਾ ॥ [4]ਹੇਰ ਚਿਹਨ ਅਸ ਸਭ ਨਰ ਜਾਨਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਊਚੇ [5]ਨਾਦ ਬਖਾਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿੰ ਸੱਤਿਨਾਮ ਸੁਖਵਾਨਾ ॥ ੨੮ ॥ ਪੁਨ ਊਰਧ ਕੋ ਚਲਯੋ ਬਿਮਾਨ ॥ ਦੇਵਨ ਉਤਸ਼ਵ ਕਰਤ ਸੁ ਜਾਨ ॥ ਚਲਹਿੰ [6]ਚਮਰ [7]ਚਾਰਹੁ ਦਿਸ ਚਾਰੁ ॥ ਅਨਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਉਠਤ ਮਹਿਕਾਰੁ ॥ ੨੯ ॥ ਸੰਖ ਮ੍ਰਿਦੰਗਨ ਕੀ ਧੁਨ ਸੰਗਾ ॥ ਗਮਨਤ ਕਰਤੇ ਚਢਹਿੰ ਉਤੰਗਾ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸ਼ਬਦ ਭਨਹਿੰ ਬਹੁ ਬਾਰੀ ॥ ਸਭ ਤੇ ਗੁਰੂ ਬਿਮਾਨ ਅਗਾਰੀ ॥ ੩੦ ॥ ਜਹਿ ਲਗ ਪਹੁਚਨ ਜਹਿ ਸੁਰ ਸ਼ਕਤ ॥ ਤਹਿ ਲਗ ਪਹੁਚ ਸਹਿਤ ਗੁਰ ਭਗਤ ॥ ਜਹਿ ਜਾਹਿ ਨ ਸਕਹਿੰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਤਿਹ ਤੇ ਹਟ ਹਟ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ॥੩੧॥ ਤਪ ਜਨ ਆਦ ਲੋਕ ਕੌ ਛੋਰ ॥ ਜਾਤ [8]ਬੇਗ ਤੇ [9]ਊਰਧ [10]ਓਰ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਲੌ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੰਗ ॥ ਪੁਨ ਤਹਿ ਤੇ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਉਤੰਗ॥੩੨ ॥ ਜਾਇ ਬਕੁੰਠ ਮਝਾਰ ਪ੍ਰਵੇਸੇ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਪੁਰ ਸੁਰ ਪਹੁਚ [11]ਅਸੇਸੇ॥ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਜ ਥਾਨ ॥ ਪਹੁਚੇ ਜੋਤ ਰੂਪ ਭਗਵਾਨ ॥ ੩੩ ॥ ਨਿਜ ਕੀਰਤ ਜਗ ਮਹਿ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਿੱਖੀ ਮਗ ਬਿਦਤਾਇ ਉਦਾਰ ॥ ਦਾਸ ਅਨੇਕ ਉਧਾਰਨ ਕੀਨੇ ॥ ਦੋਹਿ ਲੋਕਨ ਮਹਿੰ ਸਭ ਸੁਖ ਦੀਨੇ ॥ ੩੪ ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਸਤਿਗੁਰ

੧ ਸਭ ਨੂੰ। ੨ ਅਕਾਸ਼ ਵਲ ਅਖਾਂ ਲਾਈਆਂ। ੩ ਜਾਣਾ। ੪ ਦੇਖ ਕੇ ੫ ਸ਼ਬਦ। ੬ ਚੋਰ। ੭ ਚਾਰੇ ਤਰਫ ਸੁੰਦਰ। ੮ ਸ਼ੀਘਰ। ੯ ਉਚਾ। ੧੦ ਤਰਫ। ੧੧ ਬਹੁਤ।

ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨ ਕੋ [1]ਜ਼ਾਹਿਰ ਜਗਤ [2]ਜ਼ਹੂਰੇ ॥ ਸਿਮਰੇ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਹਿੰ ਜ਼ਰੂਰ ॥ ਚਹੁ [3]ਚੱਕਨ ਮਹਿੰ ਸਿਖ ਇਛ ਪੂਰ ॥ ੩੫ ॥ ਸਦਾ ਭਵਿੱਖਤ ਮਹਿੰ ਤਿਮ ਰੀਤ ॥ ਹੋਤ [4]ਬਿਦਤ ਦੇਖਤ ਚਿਤ ਪ੍ਰੀਤ ॥ ਮਨਸਾ ਪੂਰਹਿ ਦਾਸਨ ਕੇਰੀ ॥ਸਿੱਖਨ ਕਰਹਿੰ ਸਹਾਇ ਬਡੇਰੀ ।੩੬।

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਸੰਮਤ ਚੰਦ ਰਿਖ ਵੇਦ ਪੁਨ ਪੰਚਮ ਸੁਦੀ ਸੁ ਚੇਤ ॥
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਗਏ ਬਕੁੰਠ ਨਿਕੇਤ ॥ ੩੭ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਨਾਮ ਸਤੱਤ੍ਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੭ ॥

ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਉਤ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੱਚ ਖੰਡ ਲੀਨ ਜੋਤ ਮਹਿੰ ਥਾਇ ॥
ਇਤ ਕੀਰਤ ਪੁਰ ਜਸ ਭਈ ਸੁਨ ਸ੍ਰੋਤਾ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ੧॥
ਸਾਹਿਬ ਭਾਨਾ ਬੰਸ ਗੁਰ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਸੁਜਾਨ ॥
ਭਾਈ ਰੂਪਾ ਜੋਧ ਆਦਿ ਸਿੱਖ ਮਸੰਦ ਮਹਾਨ ॥ ੨ ॥

ਚੌਪਈ ॥ ਥਿਰ ਸਮੀਪ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਸਪਤਮ ਗੁਰ ਕੌ ਸਭ ਤਬ ਸਾਦਰ ॥ ਕਹਯੋ ਉਠਹੁ ਅਬ ਖੋਲਹੁ ਦ੍ਵਾਰਾ ॥ ਜਿਮ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਉਚਾਰਾ ॥ ੩ ॥ ਲਖ ਲੀਜਹਿ ਅਬ ਅਸ਼ਟਮ ਦਿਨ ਕੋ ॥ ਕਰਹੁ ਸੰਭਾਰਨ ਗੁਰੂ ਬਚਨ ਕੋ ॥ ਚਤੁ ਘਟੀ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ॥ ਲਖ ਲੀਨੇ ਸਭ ਚਿੰਨ੍ਹ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ੪ ॥ ਸੁਨ ਸ਼ਨਾਨ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਚੀਰ ਸਰੀਰ ਨਵੀਨੇ ਪਾਇ ॥ ਜਪੁਜੀ ਪਠ ਕਰ ਦ੍ਵਾਰ ਅਗਾਰੀ ॥ ਹਾਥ ਜੋਰ ਕਰ ਬੰਦਨ ਧਾਰੀ ॥ ੫ ॥ ਅੰਤਰ ਤੇ [5]ਸਾਂਕਰ ਖੁਲ੍ਹ ਗਈ ॥ ਵਹਿਰ ਇਨਹੁੰ ਸਭ ਧੁਨ ਸੁਨ ਲਈ ॥ ਖੋਲ੍ਹੇ ਦ੍ਵਾਰ [6]ਕਿਵਾਰ ਹਟਾਏ ॥ ਲਗੇ ਕੰਧ ਸੋਂ ਗੁਰ ਦਰਸਾਏ ॥ ੬ ॥ ਪਦਮਾਸਨ

---

੧ ਪਰਤੱਖ। ੨ ਸਾਹਮਣੇ। ੩ ਚਾਰੋਂ ਤਰਫ। ੪ ਪ੍ਰਗਟ। ੫ ਲੋਹੇ ਦੀ ਕੁੰਡੀ। ੬ ਦਰਵਾਜ਼ੇ ਦੇ ਤਖਤੇ।

ਕਰ ਥਿਰੇ ਗੁਸਾਈ ॥ [1]ਮੁੰਦ੍ਰਤ ਲੋਚਨ ਸ੍ਵਾਸ ਨ ਆਈ ॥ [2]ਨਿਮ੍ਰ ਹੋਇ
ਸਭ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਦੀਯੋ ਹੁਕਮ ਸਭ ਕੋ ਤਿਸ ਘਰੀ ॥ ੭॥ ਚੰਦਨ
ਆਦਿ ਸਮਿੱਗ੍ਰੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕੀਜਹਿ ਤਿਆਰੀ ਬਿਲਮ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਹਰਿਰਾਇ ਸੁ ਭਾਨਾ ਸਾਦਰ ॥ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਸ੍ਰੀ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥੮॥
ਹਿਤ [3]ਮੱਜਨ ਸੁਭ [4]ਦਧੀ ਮੰਗਾਇ ॥ [5]ਸ਼ਤੱਦ੍ਰਵ ਕੋ ਸੁਚ ਨੀਰ
ਲਿਆਇ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਤਨ ਕਰਵਾਇ ਸ਼ਨਾਨ ॥ ਜਿਨ ਮੁਖ ਜੋਤ ਸੁ
[6]ਦਿਪਹਿ ਮਹਾਨ ॥ ੯ ॥ ਸੁੰਦਰ ਚਾਦਰ ਤਨ ਪਹਿਰਾਏ ॥ ਨਰ
ਬਹੁ ਲਾਗ ਬਿਮਾਨ ਬਨਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤਨ ਪੌਢਾਵਨ ਕੀਨ ॥
ਪੁਸ਼ਪ ਮਾਲ ਲਰਕਾਇ ਸੁ ਦੀਨ ॥ ੧੦ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪਤਨੀ ਐ
ਨੁਖ ਆਈ ॥ ਸੰਗ ਨਗਰ ਨਾਰੀ ਸਮਦਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਨ
ਬਰਨਨ ਕਰਤੀ ॥ [7]ਅਸ਼੍ਰੂ ਬਿਲੋਚਨ ਤੇ ਬਹੁ ਢਰਤੀ ॥ ੧੧॥ ਸੰਗਤ
ਆਨ ਹਜਾਰਹੁ ਖਰੀ ॥ ਇਕ ਦਿਸ [8]ਅਖਲ [9]ਬਾਹਿਨੀ ਥਿਰੀ ॥ਜੈ
ਜੈ ਕਾਰ ਹੋਤ ਚਹੁਫੇਰੇ ॥ ਸਾਦਰ ਸਭ ਬਿਵਾਨ ਦਿਸ ਹੇਰੇ ॥ ੧੨ ॥
ਤਬ ਸੂਰਜ ਮਲ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ॥ ਰਾਇ ਜੋਧ ਅਰ ਭਾਨਾ ਸਾਦਰ ॥
ਇਨ ਭ ਆਦਿਕ ਬ੍ਰਿੰਦ ਮਸੰਦ ॥ ਲਿਯੋ ਉਠਾਇ ਬਿਮਾਨ ਬਿਲੰਦ
॥ ੧੩ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸੰਖਨ ਧੁਨੀ ਕਰਾਵੈਂ ॥ ਗਨ ਰੰਗਨ ਪੁਸ਼ਪਨ
ਬਰਖਾਵੈਂ ॥ ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਰਾਇ ਚਮਰ ਗਹਿ ਹਾਥ ॥ ਕਰਹਿੰ ਢੁਰਾਵਨ
ਉਚਤਾ ਸਾਥ ॥ ੧੪ ॥ ਆਗੇ ਚਲਤ ਸੁ ਰਾਗੀ ਗਾਵਤ ॥ ਪੌੜੀ
ਲਾਇ ਦਰਬ ਕੋ ਪਾਵਤ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਜਾ [10]ਸੁਠ ਥਲਹਿ ਉਤਾਰੇ॥
ਚਿਖ ਚੰਦਨ ਕੀ ਭਲੀ ਸੁਧਾਰੇ ॥ ੧੫ ॥ ਬਹੁਰ ਦੇਹ ਗੁਰ ਧਰੀ
ਸੁਧਾਰ ॥ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਕਰ ਲਾਂਬੂ ਧਾਰ ॥ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਹਿ ਦੀਨ

---

੧ ਅਖਾਂ ਮੀਟ ਕੇ । ੨ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾ । ੩ ਇਸ਼ਨਾਨ । ੪ ਦਹੀਂ ।
੫ ਸਤਲੁਜ ਦਰਿਆ । ੬ ਚਮਚਦੀ । ੭ ਅਖਾਂ ਵਿਚੋਂ ਜਲ ਦੀਆਂ ਬੂੰਦਾਂ ਕਿਰਦੀਆਂ ਹਨ । ੮ ਸਮੂੰਹ । ੯ ਸੈਨਾਂ । ੧੦ ਸੁੰਦਰ ਜਗ੍ਹਾ ।

ਲਗਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੋ ਬਿਰਹਿ ਸ਼ੋਕ ਉਪਜਾਇ ॥ ੧੬ ॥ [1]ਭਾਵਰਾਗ ਸਗਰੇ ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ ਕਰਣਾ ਰਸ ਜਨ ਮੂਰਤ ਧਾਰੀ ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਤ ਸੁਨਤ ਸਭ ਥਿਰੇ ॥ ਕਿਤਕ ਬੇਰ ਲਗ ਪਿਖ ਗੀ ਜਰੇ ॥ ੧੭ ॥ ਲਾ ਪੌੜੀ ਅਰਦਾਸ ਕਰਾਇ । ਪੁਨ ਉਠ ਸਭ ਮੱਜੇ ਜਲ ਆਇ ॥ ਧਰਮਸਾਲ ਆ ਲਾਇ ਦਿਵਾਨ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਕੀਨ ਤਬ ਗਾਨ ॥ ੧੮ ॥ ਪੰਚਾਮ੍ਰਤ ਭਾ ਤਿਆਰ ਤਦਾਇ ॥ ਪਠ ਸੁਹਿਲਾ ਸਭ ਮਹਿ ਬਰਤਾਇ ॥ ਪੰਜ ਗ੍ਰੰਥੀ ਕੋ ਪਾਠ ਰਖਾਯੋ ॥ [2]ਸਯੰ ਕਾਲ ਮਹਿੰ ਭੋਗ ਸੁ ਪਾਯੋ ॥ ੧੯ ॥ ਸੋਦਰ ਕੀ ਚੌਂਕੀ ਪੁਨ ਭਈ ॥ ਨਿਸ ਮਹਿੰ ਕਥਾ [3]ਸੱਦ ਕੀ ਥਈ ॥ ਧੀਰ ਮੱਲ ਥੋ ਪੁਰ ਕਰਤਾਰ ॥ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਥੋ ਢਿਗ ਤਿਸ ਬਾਰ ॥ ੨੦ ॥ ਯਾਂਤੇ ਨਿਤ ਪੰਚ ਗ੍ਰੰਥੀ ਪਾਠ ॥ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਹੋਵੈ ਸੁਭ ਠਾਨ ॥ ਕੀਰਤਨ ਹੋਵੈ ਦੋਨਹੁ ਕਾਲ ॥ ਨਿਸ ਗੁਰ ਗਿਰਾ ਕਥਾ ਹਿਤ ਨਾਲ ॥ ੨੧ ॥ ਦਿਵਸ ਚਤ੍ਰਥੇ ਜਬ ਚਲ ਆਯੋ ॥ ਸੰਗਤ ਗੁਰ ਸੁਤ ਸੰਗ ਸਿਧਾਯੋ ॥ ਚਿਖ ਸਥਾਨ ਆ ਬੰਦਨ ਕਰੀ ॥ ਪੁਸ਼ਪ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਭ ਤਿਹ ਘਰੀ ॥ ੨੨ ॥ ਚੁਨ ਲੀਨੇ [4]ਸ਼ਤੱਦ੍ਰਵ ਪਰਵਾਹਿ ॥ ਅਬ ਲਗ ਜਹਿੰ ਗੁਰ ਸਿਖ ਫੂਲ ਪਾਹਿੰ ॥ ਚਿਖ ਸਥਾਨ ਪੁਨ ਆਵਤ ਭਏ ॥ ਕਾਰੀਗਰ ਮੰਗਵਾਵਤ ਭਏ ॥ ੨੩॥ ਈਂਟ ਰੁ ਚੂਨਾ ਬਹੁ ਮੰਗਵਾਇ ॥ ਦਿਹੁਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸ਼ੁਭ ਚਿਨਵਾਇ ॥ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸ਼ੁਭ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ॥ ਪੁਨ ਮੱਜੇ ਧਰਮਸਾਲਜਿ ਆਈ ॥ ੨੪ ॥ ਲਿਆਇ ਤਿਹਾਵਲ ਅਨਦ ਪਠਾਇ ॥ ਸਭ ਸੰਗਤ ਮਹਿੰ ਦਯੋ ਬ੍ਰਤਾਇ ॥ ਅਸ ਬਿਧ ਦਿਵਸ ਦੁਸਹਿਰੇ ਆਯੋ ॥ ਸ੍ਰੀ ਸੂਰਜ ਮੱਲ ਪਾਗ ਬੰਧਾਯੋ ॥ ੨੫ ॥ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰੱਖ ਅਸ ਭਾਂਤ ਬਿਤਾਏ ॥ ਕੀਰਤਨ ਭਜਨ ਪਾਠ ਹਿਤ ਲਾਏ ॥

੧ ਪ੍ਰੇਮ ਰਾਗ । ੨ ਸੰਧਿਆਂ ਸਮੇਂ । ੩ ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਸੱਦ ।
੪ ਬਿਆਸਾ ਦਰਿਆ ।

ਦਿਨ [1]ਖੋੜਸ ਬਡ ਯੱਗ ਕਰਾਯੋ ॥ ਸੰਤ [2]ਅਤਿਥ ਦਿਜ ਸਿਖਨ ਅਚਾਯੋ ॥ ੨੬ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਭਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ॥ ਸਿਹਜਾ ਬਸਤ੍ਰ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਕੋ ਦੀਨੇ ॥ ਬਹੁ ਮੋਲੇ ਗਨ ਦੀਏ ਤੁਰੰਗ ॥ ਅਲੰਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ਸਰ ਬੰਗ ॥ ੨੭ ॥ ਜਥਾ ਜੋਗ ਸਭ ਹੀ ਕਰਵਾਏ ॥ ਨਿਜ ਨਿਜ ਸਦਨ ਗਏ ਸਮਦਾਏ ॥ ਬੇਦੀ ਤੇਹਣ ਭੱਲੇ ਜੋਏ ॥ ਮਿਲ ਗੁਰ ਤਾਤਨ ਬਿਦਾ ਸੁ ਹੋਏ ॥ ੨੮ ॥ ਰਾਇ ਜੋਧ ਕਾਂਗੜ ਕੌ ਗਯੋ॥ ਸੰਗ ਆਪਨੇ ਰੂਪਾ ਲਯੋ ॥ ਤੇਗ ਬਹਾਦਰ ਬਚ ਸੰਭਾਰਾ ॥ ਪਿਤਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਜੋਊ ਉਚਾਰਾ ॥ ੨੯ ॥ ਲੇ ਮਾਤਾ ਕੋ ਸੰਗ ਸਿਧਾਏ ॥ ਬਸੇ ਬਕਾਲੇ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਜਾਏ ॥ ਭਾਨਾ ਢਿਗ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਹਰਿਰਾਇ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਨਾਮ ਸੁਤ ਕੋ ਲੇ ਆਇ ॥ ੩੦ ॥ ਕਰ ਜੋਰਤ ਤਬ ਬਿਨੈ ਬਖਾਨੀ ॥ ਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਸਭ ਗੁਨ ਖਾਨੀ ॥ ਮੁਰ ਤਨ ਕਾਲ ਭਯੋ ਅਬ ਪੂਰਾ ॥ ਤਜਹੁੰ ਦੇਹ ਦਿਹੁ ਬਚ ਨਿਜ ਰੂਰਾ ॥ ੩੧ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਯੋ ਭਾਨਾ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ ਅਬ ਜਾਵਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਮਝਾਰੇ ॥ ਜਹਾਂ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਤਨ ਕੋ ਤਿਆਗਾ ॥ ਤਹਾਂ ਤਿਆਗਹੁ ਦੇਹ ਬਡ ਭਾਗਾ ॥ ੩੨ ॥ ਸੁਨ ਭਾਨਾ ਮਨ ਹਰਖ ਬਢਾਇ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਂਹਿ ਲੇ ਗੁਰ ਕਰ ਪਾਇ ॥ ਕਹਿਤ ਭਯੋ ਇਹੁ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਰਾਖਹੁ ਇਸ ਨਿਜ ਚਰਨ ਮਝਾਰਾ ॥ ੩੩ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸੁਨ ਸ੍ਰੀ ਮੁਖ ਤੇ ਭਾਖਾ ॥ ਤੁਮ ਸਦ ਮੇਲ ਗੁਰੂ ਘਰ ਰਾਖਾ ॥ ਜਸ ਤੁਮ ਰਹੇ ਪਿਤਾਮੇਂ ਸੰਗਾ । ਤਸ ਯਹ ਰਹੈ ਹਮਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥ ੩੪ ॥ ਨਹਿ ਚਿੰਤਾ ਕਿਸ ਬਿਧ ਕੀ ਕੀਜਹਿ ॥ ਅਬ ਗਮਨਹੁ ਇਸ ਸੰਗ ਲਹੀਜਹਿ ॥ ਯਥਾ ਯੋਗ ਕਰ ਹਮ ਢਿਗ ਆਵੈ ॥ ਬ੍ਰਿਧ ਜੀ ਬੰਸ ਹਮੇਂ ਮਨ ਭਾਵੈ ॥ ੩੫ ॥ ਸੁਨ ਕਰ ਭਾਨਾ ਜੀ ਹਰਖਾਏ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਏ ॥ ਲੇ ਸੁਤ ਸੰਗ ਤਬੈ ਗਮਨਾਯੋ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਪਹੁੰਚਯੋ ਤਨ

੧ ਸੋਲ੍ਹਵਾਂ ਦਿਨ । ੨ ਸਾਧੂ ਗਰੀਬ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ।

ਤਯਾਗ ਸੁਦਾਯੋ ॥ ੩੬ ॥ ਪਹੁੰਚਯੋ ਗੁਰ ਪੁਰ ਮਹਿੰ ਤਤ ਕਾਲਾ ॥ ਸ੍ਰੀ ਭਾਨਾ ਜੀ ਸਿੱਖ ਬਿਸਾਲਾ ॥ ਸੰਸਕਾਰ ਜੀ ਸ੍ਰੂਵਣ ਕਰਾਯੋ ॥ ਪੁਨ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਸਪਤਮ ਪੈ ਆਯੋ ॥ ੩੭ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ [1]ਖਸ਼ਟਮ ਜੋਊ [2]ਚਰਿੱਤ੍ਰ ॥ ਅੰਤ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨਹੁ [4]ਬਚਿੱਤ੍ਰ ॥ ਜਥਾ ਬੁੱਧ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਤਥਾ ਲਿਖੇ ਸੁਭ ਗ੍ਰੰਥਹਿ ਮਾਈ ॥ ੩੮ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾਂ ਕੋ ਨਹਿੰ ਪਾਰੀ ॥ ਦੁਸ਼ਟ ਮਾਰ ਲਿਯੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰੀ ॥ ਸ਼ਸਤਰ ਬਿੱਦਯਾ ਲੋਪ ਜੁ ਥਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕੌ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਯੋ ਜਗ ਮਾਈ ॥ ੩੯ ॥ ਹੁਤੇ [3]ਸਯਾਰ ਤਿਨ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਗਹਾਏ ॥ ਕਰੇ ਸਿੰਘ ਸਮ ਜੁੱਧ ਮਚਾਏ ॥ ਐਸੇ ਗੁਰੂ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਮਾਣੇ ਰਾਜ ਜੋਗ ਜੁਗ ਸਾਜ ॥ ੪੦ ॥ ਕੋ ਸ਼ੋਭਾ ਨਹਿੰ ਜੋ ਕਵਿ ਗਾਵੈ ॥ ਇਨ ਕੀ ਸ਼ੋਭਾ ਇਨ ਬਨ ਆਵੈ ॥ ਅਬ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਜੋਈ ॥ ਅਤ ਪਾਵਨ ਇਸਥਿਤ ਇਤ ਹੋਈ ॥ ੪੧ ॥ ਪਠੈ ਸੁਨੈ ਜੋ ਮਨ ਚਿਤ ਲਾਇ ॥ ਚਤਰ ਪਦਾਰਥ ਸੋ ਨਰ ਪਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਹਿੰ ਪੁਨ ਨਹਿੰ ਆਵੈ ॥ ਸੰਤ ਰੇਣ ਗੁਰ ਪਗ ਬਲ ਜਾਵੈ ॥ ੪੨ ॥

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਪੁਰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਗ੍ਰੰਥੇ ਖਸ਼ਟਮ ਮਹਿਲੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤ ਸਮਾਵਨ ਪ੍ਰਸੰਗ ਬਰਨਨੰ ਕਵਿ ਸੰਤ ਰੇਂਣ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿੰਘ ਭਾਖਾ ਵਿਰੱਚਯਤੇ ਨਾਮ ਅਠੱਤਰਮੋਂ ਮੰਦਰਹਿ ॥ ੭੮ ॥

ਸ੍ਰੀ ਖਸ਼ਟਮ ਗੁਰ ਗਾਥਾ ਸ਼ੁਭ ਸਮਾਪਤੰ ॥ ੬ ॥

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹ ॥

---

੧ ਛੇਵੇਂ ਸਤਿਗੁਰੂ। ੨ ਕੌਤਕ। ੩ ਗਿਦੜ। ੪ ਗਿਦੜ।